

Ellen G. White
MARAN ATHA — GOSPODIN DOLAZI

Nakladnici
ADVENTUS d.o.o.
www.adventus.hr
i ZNACI VREMENA
Zagreb

Izvornik
Maranatha
The Lord Is Coming
by Ellen G. White
ISBN 0-8280-1387-X

Urednik
Dr. Miroslav Đidara

Prijevod
Marija Niketić

Lektura
Marijan Malašić, prof.

Korektura
Ljiljana Đidara

Naslovnica
Sanja Šeb

Prijelom
GENESIS, Zagreb

Tisak
TIPOMAT, 2005.

Ellen G. White

MARAN ATHA

Gospodin dolazi

ADVENTUS

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

UDK 236.93
225.06

WHITE, Ellen Gould
Maran atha : Gospodin dolazi / Ellen G.
[Gould] White ; [prijevod Marija Niketić]. -
Zagreb : Znaci vremena, 2005.

Prijevod djela: Maranatha

ISBN 953-183-124-6

I. Novum testamentum -- Tumačenje
II. Eshatologija -- Biblijski izvori

451027105

Riječ čitateljima

Tema o Drugom Kristovom dolasku je jedna od najznačajnijih u Bibliji, posebice u novozavjetnom dijelu. Isus je često govorio o stvarnosti svojeg dolaska naglašavajući važnost osobne pripreme za taj čas. Istina o Drugom Kristovom dolasku bila je glavni pokretač u životu i propovijedanju Isusovih apostola kao i u prvoj kršćanskoj Crkvi kad su se vjernici pozdravljali posebnim pozdravom *Maran atha*, što je značilo "Gospodin dolazi". Tijekom stoljeća i tisućljeća ljudske povijesti nada u Drugi Kristov dolazak neprestano se radala u srcima milijuna ljudi koja im je nošena na krilima vjere pružala sigurnost i davala smisao života.

Istina je i to da su se na svojem putu vjere i umorili pa čak i razočarali čekajući taj veliki dan poglavito zato što su stavili naglasak na datum Njegovog dolaska umjesto na osobnu pripremu. Iako nam se možda ponekad čini da se Kristov dolazak odujljio u nedogled, to ne bi smjelo biti razlogom da posumnjamo da će On ipak doći. Bez obzira na to što je proteklo već više od stotinu šezdeset godina otkako se pojavila Adventistička crkva koja je počela snažno propovijedati pomalo zaboravljenu i zanemarenu istinu o skorom Kristovom dolasku, ona je, vjerujemo, danas aktualnija nego ikad prije.

Ova je knjiga zbirka tekstova duhovne spisateljice i proročice Ellen White o Drugom Kristovom dolasku i njezina je namjera da ohrabri i potakne čitatelje da više proučavaju, mole se i ožive vjeru u divnu nadu i pripremaju se za taj veliki i slavni dan.

Maran atha.

Miroslav Đidara

Teme po mjesecima

<i>Siječanj</i>	Kraljevstvo dolazi!
<i>Veljača</i>	Jesmo li spremni za Njegov dolazak?
<i>Ožujak</i>	Spremnost za Nebo
<i>Travanj</i>	Poruka Njegovog dolaska
<i>Svibanj</i>	Znaci Kristovog povratka
<i>Lipanj</i>	Događaji koji prethode drugom Kristovom dolasku
<i>Srpanj</i>	Vatrena proba i svjedočanstvo Crkve
<i>Kolovoz</i>	Posvećenje, zapečaćenje i Svetište
<i>Rujan</i>	Događaji vezani za kraj probe
<i>Listopad</i>	Događaji vezani za drugi Kristov dolazak
<i>Studen</i>	Nebo i Zemlja tijekom milenija
<i>Prosinac</i>	Konačni sud i Nova Zemlja

Prvi Kristov dolazak

“Ali kada dođe punina vremena, posla Bog svoga Sina ... da otkupi podložnike Zakona, da primimo posinjenje.” (Galacanima 4,4.5)

Spasitelj je dolazak bio pretkazan u Edenu. Kad su Adam i Eva prvi put čuli obećanje, očekivali su da će se ono brzo ispuniti. Oni su radosno pozdravili rođenje svog prvenca, nadajući se da će on možda biti Izbavitelj. Međutim, ispunjenje obećanja se oduljilo. Oni koji su prvi primili ovo obećanje umrli su ne vidjevši njegova ispunjenja. Počevši od Henokovih dana, ovo obećanje ponavljali su patrijarsi i proroci, održavajući živom nadu o njegovom dolasku, ali On još nije dolazio. Danielovo proročanstvo otkrilo je vrijeme Njegova dolaska, ali nisu svi pravilno protumačili vijest. Prolazilo je stoljeće za stoljećem, glasovi proroka su iščezli. Ruka tlačitelja teško je ugnjetavala Izrael, i mnogi su bili spremni da uzviknu: “Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!” (Ezekiel 12,22)

Međutim, nalik zvijezdama koje se kreću određenim putanjama kroz beskrajna prostranstva, Božje namjere ne poznaju žurbu ni zakašnjenje. Simbolima velike tame i peći koja se dimi Bog je otkrio Abrahamu izraelsko ropstvo u Egiptu i objavio da će vrijeme njihova boravka iznositi četiri stotine godina. “Konačno će”, rekao je On, “izići s velikim blagom”. (Postanak 15,14) Protiv te riječi uzaludno se borila sva sila faraonovog oholog carstva. “Točno onoga dana” koji je određen u božanskom obećanju, “sve ćete Jahvine iziđoše iz zemlje egipatske”. (Izlazak 12,41) Isto je tako na nebeskom Savjetu određen i trenutak Kristova dolaska. Kad je velika ura vremena pokazala taj tren, Isus se rodio u Betlehemu.

“Ali kada dođe punina vremena, posla Bog svoga Sina.” Proviđenje je upravljalo pokretima naroda i plimom ljudskih pobuda i utjecaja, sve dok svijet nije postao zrelim za dolazak Izbavitelja. ...

Tada je Isus došao da obnovi u čovjeku Stvoriteljevo obličje. Nitko drugi do Krist nije mogao ponovno oblikovati karakter koji je upropašten grijehom. On je došao istjerati demone koji su nadzirali ljudsku volju. On nas je došao podignuti iz prašine, kako bi ponovno oblikovao uništeni karakter prema uzoru svog božanskog karaktera i uljepšao ga svojom slavom. (DA 31,32,37,38)

2. siječnja

Poruka iz Betlehema

“Jednako će se i Krist, pošto je prinesen samo jedanput da uzme grijehe svijetu, drugi put pokazati onima koji ga iščekuju.” (Hebrejima 9,28)

U vrijeme prvog Kristovog dolaska, svećenici i književnici svetog grada, kojima su bila povjerena Božja proročanstva, mogli su prepoznati znake vremena i objaviti dolazak Obećanoga. Prorok Mihej je označio mjesto Njegova rođenja, a Daniel je odredio točno vrijeme Njegova dolaska. (Mihej 5,2; Daniel 9,25) Bog je ova proročanstva povjerio židovskim vođama; oni nisu imali izgovora što nisu znali niti objavili narodu da je Mesijin dolazak pred vratima. Njihovo neznanje bilo je posljedica grešnog nemara. ...

Sav je narod trebao bdjeti i čekati kako bi među prvima poželio dobrodošlicu Otkupitelju svijeta. Nažalost, u Betlehemu dva umorna putnika s nazaretskih brežuljaka prolaze cijelom dužinom uske ulice sve do istočnog kraja grada i uzalud traže mjesto na kome bi se te noći odmorili i prenoćili. Nijedna vrata se ne otvaraju da ih prime. Na kraju nalaze zaklon u bijednoj potleušici namijenjenoj stoci i tu se rodio Spasitelj svijeta. ...

Nigdje nema znaka očekivanju Krista ni pripremi za Kneza života. Iznenaden, nebeski se glasnik upravo prema vratiti na Nebo sa sramnim izvještajem, kad primjećuje skupinu pastira koji noću bdiju pored svoga stada i koji, dok promatraju zvjezdano nebo, razgovaraju o proročanstvima o Mesiji koji će doći na zemlju i čeznu za dolaskom Otkupitelja svijeta. To je skupina koja je spremna primiti nebesku objavu. I iznenada se javlja Gospodnji anđeo, navješćujući radosnu vijest. ...

Oh kakva je pouka ova predivna pripovijest o Betlehemu! Kako ona ukorava naše nevjerstvo, našu gordost i samodovoljnost! Kako nas opominje da se čuvamo da zbog svoje zločinačke ravnodušnosti ne bismo propustili zamijetiti znake vremena i zbog toga ne prepoznamo dan svoga pohoda! (GC 313—315)

Kad se Isus rodio...

“Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom ... dođoše s istoka magi u Jeruzalem i upitaše: ‘Gdje je novorođeni kralj židovski?’” (Matej 2,1.2)

Kralj slave ponizio se uzevši ljudsku narav, a anđeli koji su bili svjedoci Njegovog sjaja u nebeskim dvorovima dok su Ga sve nebeske vojske obožavale, bili su razočarani vidjevši svojeg božanskog Zapovjednika u položaju tako velikog poniženja.

Židovi su otišli tako daleko od Boga svojim grešnim djelima da im anđeli nisu mogli objaviti vijest o dolasku novorođenog Otkupitelja. Bog izabire mudrace s istoka da ispune Njegovu volju. ...

Ovi mudri ljudi vidjeli su kako svjetlost obavića nebesku vojsku koja je objavila dolazak Krista poniznim pastirima ...

Ova svjetlost bila je udaljena skupina sjajnih anđela koja se pojavila kao blistava zvijezda. Neobična pojava velike, sjajne zvijezde koju nikada dotad nisu vidjeli, privukla je njihovu pozornost ... Mudraci su usmjerili svoj put tamo gdje ih je zvijezda očigledno povela. A kako su se sve više približavali Jeruzalemu, zvijezda je postala tamna i više ih nije vodila. Oni su smatrali da je nemoguće da Židovi ne znaju za taj veliki događaj dolaska Mesije pa su se raspitivali u okolici Jeruzalema.

Mudraci su bili iznenađeni vidjevši neobičnu nezainteresiranost u vezi s Mesijinim dolaskom. ... Čudili su se nezanimanju Židova i što nisu sretni u istraživanju ovog velikog događaja o Kristovom dolasku.

Crkve sadašnjeg vremena traže da ih svijet uzdiže. One ne žele vidjeti svjetlo proročanstava i prihvatiti dokaze njihovog ispunjenja koja govore da Krist treba uskoro doći baš kao što su činili Židovi u vrijeme Njegovog prvog dolaska. Oni su očekivali zemaljsku i pobjedonosnu vladavinu Mesije u Jeruzalemu. Tobožnji kršćani našeg doba očekuju svjetovni napredak crkve preko obraćenja svijeta i radosti milenija na Zemlji. (RH, 24. prosinca 1872.)

4. siječnja

Nada drugog dolaska

“Onaj koji ovo jamči izjavljuje: ‘Da, dolazim uskoro!’ Dođi, Gospodine Isuse!” (Otkrivenje 22,20)

Gospodnji (drugi) dolazak bio je u svim vjekovima nada Njegovih vjernih sljedbenika. Obećanje što ga je Spasitelj dao na rastanku na Maslinskoj gori da će ponovno doći osvjetljavalo je učenicima budućnost, punilo njihova srca radošću i nadom koju žalost nije mogla ugušiti niti nevolje pomračiti. Usred stradanja i progonstva pojava “sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista” bila je “blažena nada”. Kad su kršćani u Solunu oplakivali smrt svojih dragih koji su se nadali da će živjeti do Gospodnjeg dolaska, Pavao, njihov učitelj, uputio ih je na uskrsnuće koje će pratiti Spasiteljev dolazak. Tada će uskrsnuti umrli u Kristu i skupa sa živima biti odneseni u susret Gospodinu. “I tako ćemo”, rekao je, “zauvijek biti s Gospodinom, Stoga tješite jedan drugoga tim riječima”. (1. Solunjanima 4,16-18) ...

Iz tamnica, s lomača i gubilišta na kojima su sveti i mučenici svjedočili za istinu dolaze iz svih stoljeća uzvici njihove vjere i nade. Uvjereni “u Njegovo osobno uskrsnuće, a prema tome i u svoje vlastito prigodom Njegova dolaska”, jedan od ovih kršćana kaže da su “oni prezirali smrt i uzdigli se iznad nje”. Bili su voljni sići u grob, da bi mogli “ustati slobodni”. Očekivali su “da će Gospodin doći u slavi svog Oca”, “donoseći pravednima kraljevstvo”. Valdenzi su njegovali istu vjeru. Wycliffe je očekivao pojavu Otkupitelja kao nadu Crkve. ...

Na stjenovitom Patmosu omiljeni učenik čuje obećanje: “Da, dolazim uskoro!” i njegov čeznutljivi odgovor izražava molitvu Crkve na svim njenim putovanjima: “Dođi, Gospodine Isuse!” (Otkrivenje 22,20) (*GC 302.303*)

Glavna misao Svetog pisma

“Ja znam dobro: moj Izvavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati.” (Job 19,25)

Jedna od najsvečanijih i najslavnijih istina u Bibliji je istina o drugom dolasku Spasitelja kojim će se dovršiti veliko djelo otkupljenja. U obećanju dolaska Onoga koji je “uskrsnuće i život” Božjem je narodu, koji tako dugo mora putovati “dolinom smrti”, dana dragocjena i radosna nada da će se prognani vratiti u svoj dom. Učenje o drugom dolasku je osnovni nauk Svetoga pisma. Od dana kada je prvi par žalosna srca napustio Eden, djeca vjere čekala su dolazak Obećanoga koji će skršiti moć neprijatelja i opet ih vratiti u izgubljeni raj. ...

Henoku, sedmom potomku od onih koji su prebivali u Ede-
nu, koji je tri stoljeća na Zemlji hodio s Bogom, bilo je dopušte-
no da izdaleka vidi dolazak Spasitelja. “Pazite!” objavio je. “Dolazi
Gospodin sa svojim svetim Desettisućama da sudi svima.” (Juda
14.15) Patrijarh Job u noći svojih muka uskliknuo je s nepoko-
lebljivim pouzdanjem: “Ja znam dobro: moj Izvavitelj živi i po-
sljednji će on nad zemljom ustati... Iz svoje ću puti tad vidjeti
Boga. Njega ću ja kao svojega gledati, i mojim očima neće biti
stranac.” (Job 19,25-27) (GC 299)

Neka milostivi Bog tako rasvijetli vaš razum da možete razum-
jeti ono što je od vječne vrijednosti, kako bi vam svjetlom istine
vaše mane, kojih je mnogo, mogle biti otkrivene upravo onakve
kakve jesu, kako biste mogli poduzeti prijeko potreban napor da
ih uklonite i da umjesto ovih zlih, gorkih plodova možete doni-
jeti dragocjeni rod za vječni život.

Ponizite pred Bogom svoja jadona, ohola srca koja smatraju
da su pravedna; spustite se nisko, veoma nisko svi koji ste slomljeni
svojom grešnošću pred Njegove stope. Posvetite se u pripremi. Ne
sustajte sve dok ne budete mogli reći: Moj Okupitelj je živ, i zato
što On živi, i ja ću živjeti.

Ako izgubite Nebo, gubite sve; ako zadobijete Nebo, dobivate
sve. Molim vas, nemojte u ovome pogriješiti. Ovdje se radi o vječnim
interesima. (2T 88)

6. siječnja

Vjera reformatora

“Neprijatelj koji će posljednji biti uništen jest smrt.” (1. Korinćanima 15,26)

Luther je izjavio: “Uvjeren sam da neće proći ni tri stoljeća do sudnjega dana. Bog neće, ne može, više trpjeti ovaj pokvareni svijet.” “Približava se veliki dan u koji će propasti kraljevstvo zloće.”

“Ovaj ostarjeli svijet nije daleko od kraja”, rekao je Melancthon. Calvin je molio kršćane “da ne oklijevaju, gorljivo želeći dolazak dana Kristovog dolaska kao najsretnijeg od svih događaja” i objavio da “će cijela obitelj vjernih biti upravljena na taj dan”. “Trebamo biti željni Krista, moramo tražiti, razmišljati”, kaže, “do zore onog velikog dana kad će naš Gospodin pokazati svu slavu svog kraljevstva.”

“Zar se naš Gospodin Isus nije uznio na Nebo u našem tijelu” pitao je škotski reformator Knox, “i zar se On neće vratiti? Mi znamo da će se On vratiti i to vrlo brzo.” Ridley i Latimer, koji su položili svoje živote za istinu, očekivali su u vjeri Gospodnji dolazak. Ridley je pisao: “Svijet bez sumnje — u to vjerujem i stoga to i kažem — ide kraju. Kliknimo iz cijelog srca, zajedno s Ivanom, Božjim slugom: ‘Dođi, Gospodine Isuse!’”

“Razmišljanje o Gospodnjem dolasku”, rekao je Baxter, “najslada je i najveća radost.” “Djelo je vjere i odlika Njegovih svetih da vole Njegov dolazak i očekuju blaženu nadu.” “Ako će smrt biti uništena u času uskrsnuća kao posljednji neprijatelj, moramo naučiti da vjernici trebaju ozbiljno čeznuti za drugim Kristovim dolaskom i moliti za njega kada će se ostvariti ova posvemašnja i konačna pobjeda.” “To je dan za kojim svi vjerni trebaju čeznuti, kojemu se trebaju nadati i kojega trebaju očekivati kao ostvarenje cjelokupnog djela svog spasenja i ispunjenje svih želja i težnji svoje duše.” “Ubrzaj, o Gospodine, ovaj blagoslovljeni dan!” Takva je bila nada apostolske Crkve, “Crkve u pustinji” i reformatora. (GC 303,304)

Ključ povijesti

“Stražaru, koje je doba noći?” ‘Dolazi jutro, a zatim opet noć. Hoćete li pitati, pitajte, vratite se, dođite!’” (Izaija 21,11. 12)

Razumijevanje nade drugog Kristovog dolaska jest ključ koji otključava svu povijest koja slijedi i objašnjava sva buduća zbivanja. (Ev 220)

Glas pravog stražara treba se čuti svuda: “Dolazi jutro, a zatim opet noć.” Truba mora dati odgovarajući zvuk jer se mi trebamo pripremiti za veliki Gospodnji dolazak.

Istine proroštva povezane su jedna s drugom i dok ih proučavamo, one čine divnu cjelinu praktične kršćanske istine. Sve što govorimo jednostavno otkriva naše čekanje, rad i molitve za dolazak Sina Božjeg. Njegov dolazak je naša nada. Ova nada treba prožimati sve naše riječi i djela kao i sva naša druženja i međuljudske odnose ...

Dolazak Sina Čovječjeg po drugi put treba biti zadivljujuća tema koja se iznosi ljudima. Ovo je predmet koji ne bi smio biti izostavljen iz naših razgovora. Vječne istine moraju biti stalno u umu, a užici koje svijet nudi bit će ono što jesu — ispraznost i taština. Što mi trebamo učiniti s taštinom, slavom, bogatstvom, čašću ili užicima ovoga svijeta?

Mi smo hodočasnici ili stranci koji čekaju, nadaju se i mole za tu blaženu nadu, slavni dolazak našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Ako vjerujemo u ovo i provedemo u svoj svakidašnji život, kakva će snažna akcija popratiti ovu vjeru i nadu; kako će gorljiva biti ljubav jednog prema drugome; kakvo sveto življenje za Božju slavu; kako će očigledna biti crta razgraničenja između nas i svijeta ...

Istina da Krist dolazi trebala bi biti stalno pred očima svih. (Ev 218—220)

Podjednako razočaranje

“Pazite! Mi proglašujemo blaženima one koji su ustrajali. Za Jobovu ste strpljivost čuli, a vidjeli ste ishod (njegovim nevoljama) koji mu je Gospodin dao. Jer Gospodin je pun samilosti i milosrđa.” (Jakov 5,11)

Često je ljudski um, pa i Božjih slugu, tako zaslijepljen ljudskim mišljenjima, predajama i lažnim učenjem da samo djelomično može shvatiti veličine što ih je On otkrio u svojoj Riječi. Tako je bilo i s Kristovim učenicima, čak i onda kad je Spasitelj bio osobno s njima. Njihov je um bio prožet zvaničnim shvaćanjem da će Mesija kao zemaljski knez uzdići Izraela na prijestolje svjetskog imperija, pa nisu mogli razumjeti značenje Njegovih riječi kojima je prerekao svoje stradanje i smrt. ...

Od samog rođenja njihove su misli bile usmjeravane na oče-kivanje slave zemaljskog imperija i to ih je učinilo slijepima kako za samo proročanstvo tako i za Kristove riječi. ...

Iskustvo učenika koji su prigodom Kristovog prvog dolaska propovijedali “Radosnu vijest o Kraljevstvu” slično je iskustvu onih koji su naviještali Njegov drugi dolazak. ...

Slično prvim učenicima, ni William Miller i njegovi drugovi nisu posvema shvatili značaj vijesti koju su objavljivali. Duboko ukorijenjene zablude u Crkvi sprečavale su ih da dođu do pravilnog tumačenja jedne važne točke u proroštvu. I stoga su — premda su svijetu objavljivali vijest koju im je Bog povjerio — zbog pogrešnog razumijevanja njenog smisla ipak doživjeli razočaranje. ...

Kod tih vjernika, kao i kod prvih učenika, ono što se u času kušnje činilo nerazumljivim, bit će razjašnjeno kasnije. Kad budu vidjeli “ishod koji... je Gospodin dao”, znat će da su se unatoč teškoćama koje su prouzročile njihove zablude Njegove namjere ljubavi prema njima neprekidno ostvarivale. Oni će blagoslovljenim iskustvom spoznati da je Gospodin “pun samilosti i milosrđa” i da su sve Njegove “staze... istina i ljubav za onog koji čuva Savez njegov i propise”. (GC 345,351,352,254)

Ponizni ljudi objavljuju poruku

“Tim držimo vrlo sigurnim sve proroštvo. Vi dobro činite što upirete u nj pogled kao u svjetiljku koja svijetli u tamnome mjestu dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima.” (2. Petrova 1,19)

Ova vijest (iz Otkrivenja 14,6.7) proglašena je dijelom “neprolazne radosne vijesti”. Propovijedanje evanđelja nije povjereno anđelima, već ljudima. Svetim anđelima je povjereno da upravljaju ovim djelom; oni rukovode velikim pokretima na spasenje ljudima, ali sâmo navješćivanje evanđelja vrše Kristove sluge na zemlji.

Ovo upozorenje svijetu trebali su objaviti vjerni ljudi, poslušni poticajima Božjeg Duha i učenju Njegove Riječi. Ovi su ljudi držali “sigurnim sve proroštvo” koje “svijetli u tamnome mjestu, dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima”. (2. Petrova 1,19) Oni su Božje poznanje tražili više nego srebro i smatrali većim dobitkom “i od zlata”. (Izreke 3,14) A Gospodin im je otkrio veličine svog kraljevstva. “Prisan je Jahve s onima koji ga se boje i Savez svoj objavljuje njima.” (Psalam 25,14)

Učeni teolozi nisu razumjeli ovu istinu, niti su se uključili u njeno objavljivanje. Da su bili vjerni stražari, koji marljivo i s molitvom proučavaju Sveta pisma, oni bi znali koje je vrijeme noći; proročanstva bi im otkrila događaje koji su se trebali zbiti. Ali oni to nisu učinili, pa je poruka povjerena poniznijim ljudima. Isus je rekao: “Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama.” (Ivan 12,35) Oni koji se odvrte od svjetla što ga je Bog dao ili zanemare da ga traže dok im je pri ruci, bit će ostavljeni u tami. Spasitelj je objavio: “Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život.” (Ivan 8,12) Tko god iskreno traži da vrši Božju volju, ozbiljno pazeći na svjetlo koje mu je već dano, primit će još veće svjetlo; toj će duši biti poslana neka zvijezda nebeskog sjaja da je uputi u svaku istinu. (GC 312)

10. siječnja

Istina će pobijediti

“Tada anđeo ... zakle se onim koji živi u vijekove vjekova: ‘Neće više biti odlaganja.’” (Otkrivenje 10,5,6)

Poruka iz Otkrivenja 14 da dolazi čas Gospodnjeg dolaska objavljuje se u vrijeme kraja. Anđeo iz Otkrivenja 10 prikazan je kako jednom nogom stoji na moru a drugom na zemlji pokazujući da će poruka biti odnesena do udaljenih zemalja, da će prijeći oceane i otoci na moru čut će objavu posljednje poruke upozorenja. ...

“Tada anđeo koga sam vidio gdje stoji na moru i na zemlji, podiže desnicu prema nebu i zakle se onim koji živi u vijekove vjekova, koji je stvorio nebo s onim što je na njemu, zemlju s onim što je na njoj i more s onim što je u njemu: ‘Neće više biti odlaganja.’” (Otkrivenje 10,5,6) Ova poruka objavljuje kraj proročanskog vremena. Razočaranje onih koji su očekivali da će vidjeti našega Gospodina i koji su tako gorljivo iščekivali Njegov povratak 1844. bilo je doista gorko. Bila je to Gospodnja naredba da do ovog razočaranja treba doći ...

Na Crkvu nije pala nijedna koprena za koju je Bog nije pripremio; nijedna sila koja se protivila nije uspjela omesti Božje djelo koje je On predvidio. Sve se događalo onako kako je On prekaio preko svojih proroka. On nije ostavio svoju Crkvu u mraku, zaboravljenu, već je objavio preko proroka što će se dogoditi. Njegovom promisli koja je djelovala u točno određeno vrijeme svjetske povijesti, određivši da Njegov Sveti Duh nadahne proroke da proriču, sve Njegove namjere bit će ispunjene i ostvarene. Njegov Zakon povezan je s Njegovim prijestoljem, a sotonski podanici zajedno s ljudskima ne mogu ga uništiti. Bog nadahnjuje i čuva istinu. Ona će živjeti i uspjeti iako povremeno može izgledati da je prekrivena tamom. Kristovo Evanđelje je zakon koji se ogleda u karakteru. Prijevare koje postoje i protive se ovome, svako oruđe koje brani laž, sve zablude koje kuju Sotonini podanici na kraju će zauvijek biti slomljene, a pobjeda istine bit će poput izlaska sunca u podne. Sunce pravde zasjat će sa zrakama zdravlja na Njegovim krilima i cijela će Zemlja biti ispunjena Njegovom slalom. (2SM 107,108)

Ubrzajmo povratak našega Gospodina

*“Jer će Gospodin potpuno i brzo ostvariti riječ na zemlji.”
(Rimljanima 9,28)*

U proročanstvu o uništenju Jeruzalema Krist je rekao: “Razmahat će se bezakonje i ljubav će kod mnogih ohladnjeti. Ali tko ustraje do konca, bit će spašen. Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo.” Ovo će se proročanstvo ponovno ispuniti. Veliko bezakonje onog vremena potpuno odgovara bezakonju u ovom naraštaju. Tako je to i s proročanstvom o propovijedanju evanđelja. Prije pada Jeruzalema, Pavao, nadahnut Svetim Duhom, objavljuje da je Radosna vijest “propovijedana svakom stvorenju pod nebom”. (Kološanima 1,23) Tako i sada, prije dolaska Sina Čovječjega, vječno evanđelje treba propovijedati “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku”. (Otkrivenje 14,6.14) Bog “je odredio dan kada će pravedno suditi svemu svijetu”. (Djela 17,31) Krist nam govori kad će taj dan doći. On ne kaže da će se cijeli svijet obratiti, već da će se propovijedati “Ova Radosna vijest po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” U našoj je moći da objavljivanjem evanđelja svijetu ubrzamo Gospodnji dolazak. Mi ne trebamo samo čekati već i ubrzati dolazak Božjeg dana (2. Petrova 3,12). Da je Kristova Crkva izvršila svoj određeni rad kako joj je to Gospodin zapovjedio, cijeli bi svijet dosad bio opomenut i Gospodin Isus u sili i velikoj slavi došao bi na našu Zemlju. (DA 633,634)

Nevjerovanje, svjetovnost, neposvećenost i nesloga unutar Gospodnjeg tobožnjeg naroda drži nas u ovome svijetu grijeha i tuge već toliko mnogo godina. ...

Možda moramo ostati ovdje, u ovom nepokornom svijetu još mnogo godina, kao što se dogodilo i s djecom Izraelovom. Ali zbog Krista Njegov narod ne bi trebao dodavati grijeh na grijeh okrivljujući Boga zbog posljedica svojeg pogrešnog smjera djelovanja. (Ev 696)

12. siječnja

Posljednja upozorenja trećeg anđela

“Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.” (Otkrivenje 18,1)

Anđeo koji se pridružuje objavi poruke trećeg anđela rasvijetlit će čitavu Zemlju svojim sjajem. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neuobičajene sile. Adventni pokret od 1840.—1844. godine bio je slavno otkrivenje Božje sile; poruka prvog anđela odnesena je u svaku misionarsku stanicu na svijetu i u nekim se zemljama pojavilo najveće vjersko zanimanje, kakvoga nije bilo ni u jednoj zemlji od reformacije u šesnaestom stoljeću; ali sve će to daleko nadmašiti silan pokret u vrijeme posljednjeg upozorenja trećeg anđela. ...

Veliko se djelo evanđelja neće završiti manjim otkrivenjem Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanje rane kiše u samom početku evanđelja, opet će se pri njegovu završetku ispuniti u kasnoj kiši. ...

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto da objave poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. I Sotona će djelovati lažnim čudesima, čak spuštajući vatru s neba naočigled ljudi. (Otkrivenje 13,13) Na ovaj će način stanovnici Zemlje biti navedeni na odluku. ...

Publikacije što su ih razdijelili misionarski djelatnici izvršile su svoj utjecaj, ali su mnogi, čiji su umovi njima bili impresionirani, dosad sprečavani da u cijelosti shvate ili poslušaju istinu. Zrake svjetlosti sada prodiru posvuda, istina se vidi u svojoj jasnoći, a iskrena Božja djeca kidaju veze koje su ih dosad držale. Obiteljske i crkvene veze su nemoćne da ih zadrže. Istina im je dragocjenija od svega drugoga. Unatoč udruženim snagama što se protive istini, znatan će broj stati na Gospodnju stranu. (GC 611,612)

On će vječno vladati

“I sedmi anđeo zatrubi... Tada u nebu odjeknuše jaki glasovi: ‘Nad svijetom je pripala kraljevska vlast našem Gospodinu i njegovu Pomazaniku, i on će vladati u vijeke vjekova.’ (Otkrivenje 11,15)

Kristov dolazak, kojim će biti uspostavljeno kraljevstvo pravde, nadahnuo je svete pisce najuzvišenijim i najoduševljenijim riječima. Biblijski pjesnici i proroci pisali su o njemu riječima što plamte nebeskim žarom. Psalmist je pjevao o sili i veličanstvu izraelskog Kralja. “Raduj se, nebo, i kliči, zemljo... pred Jahvom, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.” (Psalam 96,11-13)

Prorok Izaija kaže: “I uništiti će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica Jahve, Gospod, otrti — sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako Jahve reče. (Izaija 25,8.9) ...

Uoči rastanka s učenicima, Spasitelj ih je u njihovoj tuzi tješio obećanjem da će ponovno doći: “Neka se ne uznemiruje vaše srce... U kući Oca moga ima mnogo stanova... Idem da vam priprelim mjesto. Kad odem te vam priprelim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi.” (Ivan 14,1-3) ...

Anđeli koji su nakon Kristova uzašašća ostali uz učenike na Maslinskoj gori, ponovili su im obećanje o Njegovom povratku: “Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo.” (Djela 1,11) Apostol Pavao je, govoreći Duhom Nadahnuća, posvjedočio: “Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba.” (1. Solunjanima 4,16) Kaže prorok s Patmosa: “Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko.” (Otkrivenje 1,7)

Oko Njegova dolaska roji se sve ono što je dio “sveopće obnove koju je Bog nagovijestio odavno preko svojih svetih proroka”. (Djela 3,21) Tada će biti skršena duga vladavina zla, “kraljevstva ovoga svijeta” postat će kraljevstvo našega Gospodina i Njegova Pomazanika, “i on će vladati u vijeke vjekova”. (Otkrivenje 11,15) (GC 300,301)

14. siječnja

Ilijino proročanstvo

“Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.” (Malahija 3,23)

Vjerni Ilija predstavlja one koji trebaju pripremiti put za drugi Kristov dolazak, kao što je Ivan došao u Ilijinom duhu da pripremi put za Kristov prvi dolazak. (3T 62)

Rad Ivana Krstitelja i rad onih koji u posljednje dane idu naprijed u duhu i sili Ilijinoj da podignu ljude iz njihove ravnodušnosti, u mnogim pogledima su isti. Njegovo djelo mora se obaviti u ovo doba. Krist treba doći po drugi put da sudi svijetu u pravdi. (SW 21. ožujka 1905.)

Ivan se odvojio od prijatelja i sjaja života. Jednostavnost njegovog odijevanja, odjeća izatkana od devine dlake bila je stalan prijekor neskromnosti i razmetanju židovskih svećenika kao i svim ostalim ljudima. Njegova prehrana, čisto biljna, od skakavaca i divljeg meda, bila je prijekor popuštanju apetitu i pohlepi koja je svuda prevladavala ... Maha treba uzeti veliki predmet obnove i treba se pokrenuti javno mnijenje. Umjerenost u svemu treba biti povezana s porukom, okrenuti Božji narod od njegovog idolopoklonstva, lakomosti i pretjerivanja u odijevanju i drugim stvarima.

Samoodricanje, poniznost i umjerenost koju Bog traži od pravednih koje posebno vodi i blagoslivlja treba biti predočena ljudima kao suprotnost ekstravaganciji i navikama koje narušavaju zdravlje u ovo izopačeno doba. Bog je pokazao da je zdravstvena reforma toliko usko povezana s trećom andeoskom viješću kao što je ruka s tijelom. (3T 62)

Kao što je Ivan Krstitelj ... usmjeravao njihovu pozornost na Deset zapovijedi, tako i mi trebamo objavljivati bez ikakve nesigurnosti poruku: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda.” S ozbiljnošću koja je obilježavala proroka Iliju i Ivana Krstitelja mi se trebamo boriti da pripremimo put Kristovom drugom dolasku. (4BC 1184)

Uzdignimo Isusa kao središte

“Ja sam Izdanak i potomak Davidov, sjajna zvijezda Danica!” (Otkrivenje 22,16)

Pred nama su strahote posljednjih dana i mi u svojem radu trebamo upozoriti ljude na opasnost u kojoj se nalaze. Ne dopustimo da svečane istine koje su objavljene preko proroka ostanu netaknute. Kad bi naši vjernici bili napola budni i shvatili blizinu događaja koji su opisani u Otkrivenju, došlo bi do reforme u našim crkvama i mnogo više njih povjerovalo bi poruci. Mi nemamo vremena za gubljenje ... Krenite naprijed s novim načelima i zbijte se čvrsto u istini. To će biti mač s dvije oštrice. Ali ne budite odviše nagli da zauzmete neprijateljski stav. Doći će vrijeme kad ćemo morati ostati mirni i gledati Božje izbavljenje. Neka govori Daniel, neka govori Otkrivenje i kažu što je istina. Ali koja se god faza događaja prikazuje, uzdignite Krista kao središte cjelokupne nade, “Izdanak i potomka Davidovog, sjajnu zvijezdu Danicu.”

Mi ne idemo dovoljno duboko u svojem traganju za istinom. Svaka duša koja vjeruje u istinu za sadašnje vrijeme bit će dovedena tamo gdje će se od nje tražiti da dade razlog svoje nade. Božji narod bit će pozvan da stane pred kraljeve, knezove, vladare i zemaljske velikane i oni moraju znati da ovi doista znaju što je istina. Oni moraju biti obraćeni muškarci i žene. Bog vas može naučiti više za jedan tren svojim Svetim Duhom nego što biste mogli naučiti od najvećih ljudi na zemlji. Svemir promatra borbu koja se odigrava na Zemlji. Po beskonačnoj cijeni Bog je dao svakom čovjeku priliku da sazna ono što će ga učiniti mudrim za spasenje. Kako anđeli gorljivo gledaju ne bi li vidjeli tko će iskoristiti ovu priliku! Kad se poruka iznese Božjem narodu, on ne bi trebao ustati i protiviti joj se. Trebao bi uzeti Bibliju uspo-ređujući je sa Zakonom i svjedočanstvima, i ako ne izdrži ovaj ispit, onda nije istinita. Bog želi da naši umovi budu otvoreni. On nam želi dati svoju milost. Mi možemo obilovati dobrim stvarima svakoga dana jer nam Bog može otvoriti sve nebeske riznice. (TM 118,119)

Svijet je polje

“Idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!” (Matej 28,19)

Dok sam boravila u Kaliforniji 1874. godine, dobila sam dojmljiv san. ...

Sanjala sam da je nekoliko braće u odboru smišljalo najbolji plan za rad tijekom nastupajućeg razdoblja. ...

Mladić, kojeg sam često viđala u svojim snovima, ušao je u taj odbor. Slušao je s dubokom zainteresiranošću riječi koje su bile izgovarane, a onda, govoreći promišljeno i s uvjerenjem koje je bilo autoritativno, kazao:

“Gradovi i sela čine dio Gospodnjeg vinograda. Oni moraju čuti poruke upozorenja. Neprijatelj istine poduzima krajnje napore da okrene ljude od Božje istine k laži. ... Vi trebate sijati pokraj svake vode.

Možda nećete odmah vidjeti rezultat svojeg rada, ali vas to ne bi trebalo obeshrabriti. Uzmite Krista za primjer. On je imao mnogo slušatelja, ali malo sljedbenika.” ...

Vjesnik je nastavio: “Vi se bavite odviše ograničenim idejama za posao u ovo vrijeme. Pokušavate planirati taj rad tako da ga možete obuhvatiti svojim rukama. Morate imati šire poglede. Vaše svjetlo ne smije biti stavljeno ispod nekog suda ili kreveta, već na svijećnjak da može davati svjetlo svima koji su u kući. Vaša kuća je svijet. ...

Mnoge zemlje čekaju na veliko svjetlo koje im je Gospodin namijenio, a vaša vjera je ograničena i premala. Vašem konceptu rada prijeko je potrebno veliko proširenje ... Idite naprijed. Bog će raditi s velikom silom ako ćete vi ići u svoj poniznosti uma pred Njim. Vjera ne govori o preprekama. S Bogom ništa nije nemoguće. Svjetlo obvezujućih pravila Božjeg zakona stavit će svijet ... na provjeru.” ...

Vrijeme je kratko i svi koji vjeruju ovoj poruci trebali bi osjećati uzvišenu obvezu koja počiva na njima da postanu nesebični radnici vršeći svoj utjecaj na pravoj strani, i nikad se riječju ili djelom ne bi smjeli svrstati protiv onih koji nastoje unaprijediti Božje djelo. ... Svjetlo koje nam je Bog dao ne vrijedi puno svijetu sve dok ga on ne bude mogao vidjeti pred sobom. (LS 208—210)

Božji sudovi na Zemlji

“Ljudi će umirati od straha u očekivanju onoga što će zadesiti svijet, jer zvijezda nebeska će se uzdrmati.” (Luka 21,26)

O, kada bi Božji narod bio svjestan blizine uništenja na tisuće gradova, koji su sada postali gotovo idolopoklonički! ...

Ne tako davno bio mi je pokazan vrlo dojmljiv prizor. Vidjela sam golemu vatrenu loptu kako pada na prelijepe građevine uzrokujući njihovo trenutačno uništenje. Čula sam nečije riječi: “Mi smo znali da Božji sudovi dolaze na Zemlju, ali nismo znali da će doći tako brzo.” Drugi su govorili: “Znali ste? Zašto nam onda niste rekli? Mi nismo znali.” Na sve strane čula sam ovakve riječi. ...

Uskoro će se strašne nevolje pojaviti među narodima — nevolje koje neće prestati sve dok Isus ne dođe. Kao nikada prije, mi se moramo zbiti i biti zajedno služeći Onome koji je pripremio svoje prijestolje na nebesima i čije će kraljevstvo vladati zauvijek. Bog nije zaboravio svoj narod, a naša snaga leži u tome da mi Njega ne zaboravimo.

Božji sudovi su na Zemlji. Ratovi i glasovi o ratovima, uništenje vatrom i vodom jasno kazuju da je vrijeme nevolje, koje će se prema kraju umnožavati, vrlo blizu, na samom dohvatu ruke. Mi nemamo vremena za gubljenje. Svijet je uzburkan duhom rata. Proročanstva iz jedanaestog poglavlja knjige proroka Daniela gotovo da su se u potpunosti ispunila. ...

Prošlog petka ujutro, neposredno prije nego što sam se probudila, bio mi je prikazan vrlo dojmljiv prizor. Činilo mi se da sam se probudila iz sna, ali ne u svojoj kući. S prozora sam mogla gledati strašan požar. Velike vatrene lopte padale su na kuće, a iz ovih lopti vatrene strijele letjele su u svim smjerovima. Bilo je nemoguće zaustaviti vatru koja je plamsala i mnoga su mjesta bila uništena. Strah ljudi bio je neopisiv. (WM 136,137)

Ovo će doživjeti točno određeni gradovi, pa ipak oni neće biti pogođeni Božjim gnjevom u potpunosti jer će neke duše još uvijek bježati od neprijateljskih prijevara, pokajat će se i obratiti, dok će se za većinu gnjev sačuvati za dan gnjeva. (Ev 27)

18. siječnja

Bolji i plemenitiji put

“Operite se, očistite. Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobrim djelima.” (Izaija 1,16.17)

Neznanje, ljubav prema užicima i grešne navike uništavaju dušu, tijelo i duh čineći svijet punim moralne gube; smrtonosna moralna malarija uništava tisuće i desetke tisuća. (AH 329)

Mnogi su utonuli u grijeh. Mnogi su u tjeskobi. Oni su pritisnuti patnjom, neimaštinom, nevjerovanjem, malodušnošću. Bolesti svake vrste napadaju njihovo tijelo, ali i dušu. Oni žele naći utjehu za svoje nevolje, a Sotona ih kuša da to traže u bludu i zadovoljstvima koja vode uništenju i smrti. On im nudi voće Sodome koje će se pretvoriti u pepeo na njihovim usnama. (Ev 569)

Bila mi je prikazana užasna slika stanja svijeta. Svuda je bujao nemoral. Poseban grijeh ovog doba je razvrat. Nikada grijeh nije podignuo svoju unakaženu glavu s takvom smjelošću kao u ovo doba. ... Pokvarenost koja vlada nije samo ograničena na nevjernike i rugače. To nije bio slučaj samo s njima. Krivi su i mnogi muškarci i žene koji ispovijedaju Kristovu vjeru. Čak i neki koji tvrde da čekaju Njegov dolazak nisu spremniji za taj događaj od samog Sotone. Oni ne čiste sebe od sve prljavštine. Toliko su dugo služili svojoj pohotljivosti da je potpuno prirodno da njihove misli budu nečiste i njihov um izopačen. Učiniti da se njihov um bavi čistim i svetim stvarima bilo bi jednako toliko nemoguće koliko i skrenuti tok rijeke Niagare i učiniti da voda njezinih vodopada ide na gore. ... Svaki kršćanin morat će naučiti obuzdavati svoje strasti i dopustiti da njegovim životom upravljaju načela. ...

Ako su pohota, nečistoća, preljub, zločin i ubojstvo uobičajena praksa onih koji ne poznaju istinu i koji odbijaju načela Božje riječi, koliko bi trebalo biti važno skupini onih koji sebe smatraju Kristovim sljedbenicima, koji su bliski Bogu i anđelima, da im pokažu bolji i časniji put! Koliko je važno da svojom čistoćom i vrlinama stoje u vidljivom kontrastu prema onima kojima vladaju okrutne strasti! (AH 328,329)

Kad odjekne glasni poklik

“Ovo činite jer znate vrijeme (u kojemu živimo). Već je naime čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prigrlili vjeru.” (Rimljanima 13,11)

Kraj je blizu prikradajući nam se potajno, neprimjetno, poput nečujnog približavanja lopova u noći. Neka Gospodin učini da ne spavamo više kao što to čine drugi, već da budemo na straži i budemo trijezni. Istina će uskoro slavno pobijediti, a svi oni koji izaberu da rade s Bogom i sami će pobijediti s njom. Vrijeme je kratko; uskoro dolazi noć kada nitko neće moći raditi. ...

Dolazi vrijeme kada će se u jednom danu mnogi obratiti kao i na Pedeseticu, nakon što su učenici primili Duha Svetog. ...

Kraj mnogih će evanđeoski poziv proći nezapaženo; oni su bili provjereni i iskušani, ali izgledalo je kao da pred njihovim licima izranjaju prepreke poput planina priječeći njihovo dalje napredovanje. Vjerom, ustrajnošću i hrabrošću mnogi će svladati ove prepreke i ući u veličanstveno svjetlo.

Gotovo nesvjesno prepreke koje su bile podignute na pravom i uskom putu, kamenje spoticanja koje je bilo postavljeno na stazi bit će uklonjeni. Propast će čuvari čiji su lažni pastiri kružili oko njihovog stada. Tisuće će zakoračiti u svjetlo i raditi na njegovu širenju. Nebeska bića udružiti će se s ljudskim snagama. Tako ohrabrena, Crkva će ustati i zasvijetliti, unoseći u borbu svu svoju posvećenu snagu. Tako se Božja zamisao ispunila. Otkriveni su izgubljeni biseri. ...

Za vrijeme glasne vike, Crkva, potpomognuta milosrdnim posredovanjem svojega uzvišenoga Gospodina, proširit će znanje o spasenju tako obilato da će svjetlo obasjati svaki grad i selo. Zemlja će biti ispunjena znanjem o spasenju. Božji Duh koji obnavlja obilno će okruniti uspjehom posebno aktivne podanike, tako da će se sjaj sadašnje istine vidjeti svuda. (*Ev 692—694*)

Vjerni neće pasti

“Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12)

Nama je sada potrebno nešto više od ljudske mudrosti u čitanju i istraživanju Pisma. Ako dođemo Božjoj riječi poniznih srca, On će uzdignuti zastavu za nas nasuprot bezakonju.

Teško je održati trajnim i čvrstim naše povjerenje od početka do kraja, a teškoće se povećavaju kada su stalno na djelu skriveni utjecaji da unesu drugačiji duh, element protivljenja, kada je Sotona u pitanju. U odsutnosti progonstva u naše će se redove uvući neki naizgled zdravi kršćani čije se kršćanstvo neće dovesti u pitanje, ali koji bi, kad bi se pojavilo progonstvo, otišli od nas. Za vrijeme krize oni će vidjeti silu u lažnom prosuđivanju koje je izvršilo utjecaj na njihov um. Sotona je pripremio različite zamke za kolebljive umove. Kada se ukine Božji zakon, Crkva će biti rešetana oštrim kušnjama i veći broj onih za koje se sada brinemo, okrenut će se zavodljivim duhovima i đavolskoj nauci. Umjesto da budu ojačani kada dođu na pravo mjesto, mnogi dokazuju da nisu žive grane Pravog Trsa. ...

Ali kada svijet ukine Božji zakon, kakav će to utjecaj izvršiti na istinski poslušne i pravedne? Hoće li njih odnijeti snažna bujica zla? Budući da se mnogi svrstavaju u redove pod zastavom kneza tame, hoće li i Božji narod koji drži zapovijedi odstupati od svoje vjernosti? Nikada! Nijedan koji se oslanja na Krista neće pogriješiti niti pasti. Njegovi sljedbenici poklonit će se u poslušnosti autoritetu koji je viši od bilo kojeg zemaljskog vladara. Dok se neposlušni uzdižu iznad božanskih zapovijedi i mnoge navode da potisnu istinu i pokažu manje poštovanja prema njoj, vjerni će s još većom ozbiljnošću uzdizati svoje istine po kojima se razlikuju od njih. Mi nismo ostavljeni da idemo svojim vlastitim putem ... Trebali bismo tražiti odgovor u Njegovoj Riječi poniznih srca, pitati Njega za savjet i predati svoju volju Njemu. Mi ne možemo ništa učiniti bez Boga. (2 SM 368,369)

Raditi da se dobije makar jedna duša

“Tko od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu, ne ostavi u pustinji devedeset i devet i ne ide za izgubljenom dok je ne nađe?” (Luka 15,4)

Za obraćenje jedne duše trebali bismo iscrpiti naše izvore u potpunosti. Oko jedne duše koja je zadobivena za Krista zablstat će nebesko svjetlo prodirući u moralnu tamu i spašavajući druge duše.

Ako bi Krist ostavio devedeset devet ovaca da bi mogao tražiti i spasiti jednu izgubljenу ovcu, imamo li mi opravdanje učiniti manje? Nije li odbijanje da se radi kao što je Isus radio, žrtvovati se kao što se On žrtvovao izdaja svetih istina, uvreda upućena Bogu?

Oglasite uzbunu po cijeloj Zemlji, uzduž i poprijeko. Kažite ljudima da je dan Gospodnji blizu i da dolazi velikom brzinom. Neka nitko ne ostane neupozoren. Mogli bismo se staviti u položaj jadnih duša koje su u zabludi. Mogli bismo se naći među barbarima. Prema riječima istine, mi smo primili više od drugih i zato smo je dužni dijeliti s njima.

Nemamo vremena za gubljenje. Kraj je blizu. Putovanja od mjesta do mjesta da bi se širila istina uskoro će biti okružena opasnostima i s desne i s lijeve strane. Poduzet će se sve da se spriječi put Gospodnjih vjesnika tako da oni neće biti u mogućnosti raditi ono što mogu sada. Mi se moramo suočiti s našim poslom i napredovati što je brže moguće u žestokoj borbi. Zbog svjetla koje mi je Bog dao znam da sile tame rade izrazitom snagom iznutra i nečujnim hodom; Sotona napreduje ne bi li ugrabio one koji su sada uspavani kao što vuk vreba svoj plijen. Mi imamo upozorenja koja možemo uputiti i posao koji možemo obavljati. Ali uskoro će biti mnogo teže nego što možemo i zamisliti. Bog nam pomaže da ostanemo u svjetlu; radimo s pogledom čvrsto uperenim u Isusa, našeg Vođu, i strpljivo, ustrajno radimo na tome da pobijedimo. (6T 22)

U našem zemaljskom životu ovdje, premda smo ograničeni grijehom, najveća radost i najviše obrazovanje nalaze se u službi. U budućnosti će naša najveća radost i najveće obrazovanje u službi biti nespupani ograničenjima grešnog čovječanstva. (FLB 370)

Proučavajte Daniela i Otkrivenje

“Blago čitaču i slušačima riječi ovoga proročanstva ako vrše što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu.” (Otkrivenje 1,3)

Poruka koja će podignuti crkve treba biti objavljena. Treba učiniti svaki napor da se donese svjetlo ne samo našem narodu, već čitavom svijetu. Pokazano mi je da bi Danielovo proročanstvo i Otkrivenje trebalo biti tiskano u obliku malih knjiga s objašnjenjima i poslano cijelom svijetu. Sam naš narod treba imati svjetlo koje će mu biti potpuno jasno. (TM 117)

Oni koji jedu tijelo i piju krv Božjeg Sina, donijet će iz Danielove knjige i Otkrivenja istinu koja je nadahnuta Svetim Duhom. Oni će krenuti u akciju sa snagama koje ne mogu biti zaustavljene. Bit će otvorena usta djece da objave tajne koje su bile skrivene od ljudskih umova. ...

Mnoga proročanstva trebaju se ispuniti jedno za drugim vrlo brzo. Svaki djelić snage treba biti uporabljen za rad. Ponovit će se iskustvo iz prošlosti; stari sukobi ponovno će oživjeti i opasnosti će vrebati Božji narod na svakom koraku. Žestoko će se obrušiti na čovječanstvo i proširit će se svuda po Zemlji. ...

Proučavajte Otkrivenje zajedno s knjigom proroka Daniela jer će se povijest ponoviti. ... Mi, sa svim prednostima koje posjedujemo u vezi s vjerom, trebamo znati mnogo više nego što danas znamo.

Anđeli žele zaviriti u istine koje su otkrivene ljudima koji skrušenih srca traže Božju riječ i mole se za što dulju, širu, dublju i višu spoznaju koju samo On može dati.

Kako se približavamo kraju povijesti ovoga svijeta, proročanstva vezana za posljednje dane zahtijevaju da ih ozbiljno proučavamo. Posljednja knjiga Novog zavjeta puna je istina koje trebamo razumjeti. Sotona je zamračio umove mnogih ljudi tako da traže bilo koji izgovor da ne bi proučavali Otkrivenje. Ali Krist je preko svojeg sluga Ivana ovdje objavio što će se zbivati u posljednje dane, i On kaže: “Blago čitaču i slušačima riječi ovoga proročanstva ako vrše što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu.” (TM 116,117)

Nesnošljivost i progonstvo

“Ako su mene progonili, i vas će progoniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati.” (Ivan 15,20)

Progonstvo u različitim oblicima jest razvitak načela koje će postojati dokle postoji Sotona i dokle kršćanstvo ima životnu snagu. Nijedan čovjek ne može služiti Bogu a da ne pokrene protiv sebe otpor sila tame. Zli anđeli oborit će se na njega, bojeći se da im on svojim utjecajem ne otme plijen iz ruku. Zli ljudi, pokarani njegovim primjerom, udružiti će se s njima, nastojeći ga primamljivim kušnjama odvojiti od Boga. Ako u tome ne uspiju, primijedit će prisilu da utječu na njegovu savjest.

Dokle god Isus ostaje čovjekov posrednik u gornjem svetištu, vlastodršci i narod će osjetiti obuzdavajući utjecaj Svetoga Duha. On još uvijek u stanovitoj mjeri nadzire zakone zemlje. Da nije njih, prilike u svijetu bi bile gore no što su danas. Premda su mnogi naši vlastodršci Sotonini aktivni poslanici, Bog među vodećim ljudima nacije ima i svoje poslanike. Neprijatelj potiče svoje sluge da predlažu mjere koje bi itekako omele Božje djelo, ali državnike koji se boje Gospodina sveti anđeli potiču da se neoborivim argumentima usprotive takvim prijedlozima. Na ovaj će način nekolicina zadržati moćnu struju zla. Protivljenje neprijatelja istine bit će obuzdano kako bi poruka trećeg anđela mogla obaviti svoju zadaću. Kad bude objavljeno posljednje upozorenje, ono će privući pozornost ovih vodećih ljudi preko kojih Gospodin danas radi i neki će ga od njih prihvatiti te ostati uz Božji narod u vrijeme nevolje. ...

“Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu kao nekoć.” (Joel 2,23) “U posljednje ću vrijeme — veli Gospodin — izliti od svoga Duha na svako ljudsko biće.” “Tko god tada zavoze ime Gospodnje, bit će spašen.” (Djela 2,17.21)

Veliko se djelo evanđelja neće završiti manjim otkrivenjem Božje sile od one koja je pratila njegov početak. (GC 610,611)

Crkva neće pasti

“Na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju, i Vrata paklena neće je nadvladati.” (Matej 16,18)

Oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu osjetit će gnjev zmaja i njegovih vojski. Sotona smatra svijet svojim podanicima; on je zadobio vlast nad otpalim crkvama, ali postoji veća skupina onih koji se opiru njegovoj vlasti. Kad bi ih mogao zbrisati sa zemlje, njegova pobjeda bila bi potpuna. Kao što je utjecao na poganske narode da unište Izrael, tako će i u bliskoj budućnosti pokrenuti zle zemaljske sile da unište Božji narod ... Njegova jedina nada je u Božjoj milosti. Njegova jedina obrana je u molitvi.

Kušnje koje su došle na Božji narod u vrijeme Estere nisu bile svojstvene samo tom vremenu. Pisac Otkrivenja, gledajući kroz stoljeća do kraja vremena, izjavio je: “Tada obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.” (Otkrivenje 12,17) Neki koji danas žive na Zemlji vidjet će ispunjenje ovih riječi.

Sotonin gnjev raste kako se vrijeme skraćuje, i njegovo djelovanje prijevare i uništavanja doseći će svoj vrhunac u vrijeme nevolje. (FLB 289)

Sotona će činiti čuda kako bi varao; nametnut će svoju silu kao vrhovnu. Izgledat će kao da će Crkva pasti, ali neće. Ona ostaje dok će grešnici u Sionu biti izrešetani — pljeva će biti odvojena od dragocjene pšenice. Ovo je teški Božji sud, ali se on ipak mora dogoditi. Nitko osim onih koji su nadvladali krvlju Janjetovom i riječju svojeg svjedočanstva neće se naći s onima koji su ostali odani i vjerni bez mrlje ili ljage grijeha, bez prijevare na svojim usnama. (7BC 911)

Bog izjavljuje da čak i majka može zaboraviti svoje dijete, ali “ja neću zaboraviti tebe.” ... Bog misli na svoju djecu s najnježnijom brigom i pred sobom čuva knjigu za spomen da nikada ne zaboravi djecu o kojoj se brinuo. (FLB 280)

Lažno buđenje

“Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici. ... Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile. I njih se kloni!” (2. Timoteju 3,1.2.5)

Prije no što Božji sudovi padnu na Zemlju, u Gospodnjem će narodu doći do takvog buđenja prvotne pobožnosti kakve nije bilo od doba apostola. Na Božju će se djecu izliti Njegov Duh i sila. U to će se vrijeme mnogi odvojiti od Crkava u kojima je ljubav prema ovome svijetu zamijenila ljubav spram Boga i Njegove Riječi. Mnogi će propovjednici i ljudi radosno prihvatiti velike istine što ih je Bog odlučio objaviti u to vrijeme kako bi se narod pripremio za drugi Gospodnji dolazak. Neprijatelj duša nastoji omesti ovo djelo, i prije no što dođe vrijeme za takav pokret nastojat će ga spriječiti uvođenjem krivotvorine. U Crkvama koje može pokoriti pod svoju prevarljivu silu učinit će kao da je izliven Božji posebni blagoslov, pa će se činiti kao da se pojavilo veliko zanimanje za religiju. Mnoštvo će klicati od radosti zbog čudesnog Božjeg djelovanja, a zapravo će to biti djelo drugog duha. Pod plaštem vjere Sotona će nastojati proširiti svoj utjecaj na cijeli kršćanski svijet.

U mnogim su vjerskim buđenjima do kojih je došlo u posljednjih pedeset godina, manje-više na djelu bili isti utjecaji koji će se u budućnosti pokazati u mnogo proširenijim pokretima. Puno osjećajnog uzbuđenja, miješanja istinitog s lažnim, sve je to smišljeno da zavede. Ali nitko ne mora biti prevaren. Nije teško u svjetlosti Božje Riječi utvrditi narav tih vjerskih pokreta. Kad god ljudi zanemare svjedočanstvo Biblije, odvratajući se od njenih jasnih istina što ispituju dušu i zahtijevaju samoodricanje i odricanje od svijeta, budimo sigurni da Božji blagoslov nije izliven. A na osnovi pravila što ga je sam Krist dao: “Prepoznat ćete ih po njihovim rodovima!” (Matej 7,16), očito je da ovi pokreti nisu djelo Božjega Duha. (GC 464,465)

Drsko, nemarno odgađanje

“Pazite! Dolazim kao lopov. Blago onomu koji bdije i čuva svoje haljine da ne bi išao gol i da se ne bi vidjela njegova sramota!” (Otkrivenje 16,15)

Zli sluga govori u svom srcu: “Moj Gospodar neće doći zadugo.” On ne kaže da Krist neće doći. On se ne ruga misli o Njegovom drugom dolasku. Međutim, u svom srcu, svojim postupcima i riječima objavljuje da Gospodnji dolazak kasni. On iz umova drugih potiskuje osvjedočenje da Gospodin dolazi brzo. Njegov utjecaj vodi ljude k lažnom, bezbrižnom odlaganju. ... Miješa se sa svijetom. ... To je strašno izjednačavanje. Sa svijetom on je uhvaćen u zamku.

“Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi.” (Otkrivenje 3,3) Kristov dolazak iznenadit će lažne učitelje. Oni govore: “Mir i sigurnost.” Kao i svećenici i učitelji prije pada Jeruzalema, brinu se da crkva uživa zemaljsko blagostanje i slavu. Znake vremena tumače proizvoljno. Ali što kaže riječ Nadahnuća: “Baš tada će se iznenada na njih oboriti propast.” (1. Solunjanima 5,3) Dan Gospodnji doći će kao zamka na sve koji žive na Zemlji, na sve koji od ovog svijeta čine svoj dom. On će doći za njih kao lupež koji se prikrada.

Svijet, pun pobuna, pun bezbožnog zadovoljstva, spava, spava u tjelesnoj sigurnosti. Ljudi odlaze Gospodnji dolazak. Smiju se opomenama. Gordo se hvališu: “I dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja.” “I sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko!” (2. Petrova 3,4; Izaija 56,12) Još više ćemo uroniti u ljubav prema zadovoljstvu. Ali, Krist kaže: “Pazite! Dolazim kao lopov.” (Otkrivenje 16,15) Upravo u vrijeme kad se svijet s podsmijehom pita: “Gdje je njegov obećavani dolazak?” znaci se ispunjavaju. Dok viču: “Mir i sigurnost”, dolazi iznenadno uništenje. Kad se rugač i onaj koji odbacuje istinu uzohole; kad se način poslovanja u raznim djelatnostima za stjecanje novca sprovodi bez poštovanja načela; kad učenik žudno teži za znanjem svega drugog samo ne Biblije, Krist dolazi kao lupež. (DA 635)

Osvojiti Nebo

“Bdijte i molite svaki čas.” (Luka 21,36)

Dani u kojima živimo svečani su i značajni. Duh Božji se postupno ali sigurno povlači sa Zemlje ...

Stanje u svijetu pokazuje da je vrijeme nevolje upravo ispred nas. Dnevne novine pune su upozorenja na strašan sukob u bliskoj budućnosti. Drske pljačke događaju se često. Česti su i štrajkovi. Krađe i ubojstva događaju se na svakom koraku. Ljudi opsjednuti demonima uzimaju živote muškaraca, žena i male djece. Oni su zaludeni porokom i navedeni na svaku vrstu zla. (9T 11)

Na ovom svijetu sve je u pokretu. Znaci vremena su zloslutni. Događaji koji dolaze već bacaju svoje sjenke. Božji Duh se povlači sa Zemlje i nesreća slijedi nesreću na moru i kopnu. Podižu se vihuri, potresi, požari, poplave i ubojstva na svakom koraku. ... Ljudi se brzo svrstavaju pod zastavu koju su izabrali. Uzbudeno čekaju i promatraju pokrete svojih vođa. Ima i takvih koji čekaju, straže i rade za dolazak našeg Gospodina. Druga skupina stupa u redove kojima upravlja veliki otpadnik. Malo njih srcem i dušom vjeruje da moramo izbjeći grob i zadobiti Nebo.

Kriza nam se postupno prikrada. Sunce sija na nebu, putujući svojom uobičajenom putanjom, a nebesa još uvijek kazuju slavu Božju. Ljudi još uvijek jedu i piju, sade i zidaju, žene se i udaju. Trgovci još uvijek kupuju i prodaju. Ljudi se međusobno sukobljavaju u borbi za najviša mjesta. Poklonici zadovoljstva još uvijek se tiskaju po kazalištima, na konjskim trkama i u kockarnicama. Posvuda prevladava najveće ushićenje, a čas kušnje brzo se završava i svaki slučaj ubrzo će biti odlučan za vječnost. ...

Riječi opomene našega Gospodina s Maslinske gore svečano dopiru kroz sve vjekove do nas danas: “Pazite sami na se da vam srca ne otvrdnu od razuzdanosti, pijanstva i tjeskobnih briga za život, da vas ne uhvati iznenada onaj dan kao zamka.” (DA 636)

Blagoslovi nad onima koji straže

“Blago slugama koje gospodar, kada dođe, nađe gdje bdiju! Zaista, kažem vam, sam će se pripremati, a njih posaditi za stol te ih dvoriti.” (Luka 12,37)

Bog je uvijek opominjao ljude o sudovima koji će doći. Oni koji su vjerovali Njegovoj vijesti za svoje vrijeme i koji su se vladali po svojoj vjeri, poslušni Njegovim zapovijedima, izbjegli su osude koje su stigle neposlušne i nevjerne. Riječ je došla Noi: “Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnoom pravedan u ovom vremenu.” Noa je poslušao i bio spašen. Vijest je došla Lotu: “Na noge! Odlazite iz ovog mjesta, jer će Jahve uništiti grad!” (Postanak 7,1; 19,14) Lot se stavio pod zaštitu nebeskih vjesnika i bio spašen. Tako su i Kristovi učenici dobili opomenu o razorenju Jeruzalema. Oni koji su pazili na znak o nastupanju uništenja i sklonili se iz grada, izbjegli su uništenje. Tako je i nama sada dana opomena o Kristovom drugom dolasku i o uništenju koje će doći na svijet. Oni koji poslušaju upozorenje bit će spašeni.

Zato što ne znamo točno vrijeme Njegova dolaska, dobili smo nalog da stražimo. “Blago slugama koje gospodar, kada dođe, nađe gdje bdiju!” (Luka 12,37) Oni koji paze na Gospodnji dolazak ne čekaju uzalud. Očekivanje Kristova dolaska treba pokrenuti ljude da se boje Gospodina i Njegove osude nad prijestupom. Ono ih treba probuditi da znaju koliko je veliki grijeh odbiti Njegovu ponudu milosti. Oni koji očekuju Gospodina čiste svoje duše poslušnošću istini. Oni ujedinjuju budno straženje s ozbiljnim radom. Zato što znaju da je Gospodin na vratima, njihova revnost postaje djelotvorna u suradnji s božanskim silama u radu na spašavanju duša. To su vjerne i mudre sluge koje Gospodnjem domu “u pravo vrijeme daju hranu”. (Luka 12,42) Oni objavljuju istinu koju je posebno moguće primijeniti na sadašnje vrijeme. Kao što su Henok, Noa, Abraham i Mojsije objavljivali istinu za svoje vrijeme, tako će sada Kristove sluge uputiti posebnu opomenu svom naraštaju. (DA 634)

Nevolje sa svih strana

“Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina.” (Sefanija 2,3)

Nema tužnijeg prizora od onog kada se oni koji su otkupljeni Kristovom krvlju ... počnu rugati poruci koja im je milostivo poslana u Evandelju poričući Kristovu božansku narav, a oslanjajući se na svoj ograničeni razum i argumente koji nemaju osnove. Kada se suoče s nedaćama, kada se nađu licem k licu sa smrću, sve ove laži u kojima su uživali istopit će se kao mraz na suncu.

Kako je strašno stajati pokraj lijesa onoga tko je odbacio pozive božanske milosti! Kako je mučno reći: Ovdje počiva jedan izgubljeni život! Ovdje se nalazi onaj koji je mogao dostići najviše mjesto i dobiti vječni život, ali je predao svoj život Sotoni upavši u zamku uzaludne ljudske filozofije i postao igračka u rukama zlog! Kršćanska nada je sidro duše, sigurno i čvrsto; ona ulazi u ono što je pokriveno velom i kamo je Krist ušao kao naš preteča. Svatko od nas treba obaviti posebni posao da bi se pripremio za velike događaje koji su pred nama.

Mladi bi trebali tražiti Boga s većom ozbiljnošću. Oluja dolazi, a mi moramo biti spremni za njezin bijes time što ćemo se pokajati pred Bogom i imati vjeru u našega Gospodina Isusa Krista. Gospodin će ustati da strašno uzdrma Zemlju. Vidjet ćemo nevolje sa svih strana. Na tisuće lađa potonut će u morske dubine. Potonut će ratni brodovi, a ljudski životi bit će žrtvovani na milijune. Požari će se neočekivano rasplamsati i nikakav ljudski napor neće ih moći zaustaviti. Zemaljske palače bit će zbrisane u plamenu vatre. Nesreće na željeznicama bit će sve češće; zburjenost, sudari i smrt bez trenutka upozorenja događat će se na velikim prometnicama. Kraj je blizu, kušnja prestaje. O, tražimo Boga dok se može naći, zovimo Ga dok je još blizu! Prorok kaže: “Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina.” (MYP 88,90)

Posredničke molitve za duše

“Nadalje vam kažem: ako dvojica od vas na zemlji jedno-dušno zamole što mu drago, dat će im Otac moj nebeski.”
(Matej 18,19)

Sjećam se da je u Battle Creeku bilo onih koji su osjećali teret za neobraćene kao i one koji su bili u tami i nisu vidjeli svjetlo; oni su organizirali molitvene sastanke za te ljude da dobiju Božju snagu. U svakom od tih slučajeva djelovala su nebeska razumna bića, udružena s ovim naporima, i duše su bile spašene. *(MS 32, 1893.)*

Ukoliko postoji veliki broj vjernika u crkvi, neka se članovi organiziraju u male skupine da rade ne samo za vjernike, već i za nevjernike. Ako u jednom mjestu postoji samo dvoje ili troje onih koji znaju istinu, neka osnuju skupinu radnika. Čuvajte da se ne pokidaju njihove veze zajedništva spajajući ih zajedno u ljubavi i jedinstvu, ohrabrujući jedan drugoga da idu naprijed, gdje će svaki dobivati hrabrost i snagu od pomoći ostalih. Neka otkriju blagost i strpljenje poput Krista ne izgovarajući nagle riječi, a koristeći se darom govora da izgrađuju jedan drugoga u najsvetijoj vjeri. Neka rade u ljubavi nalik na Kristovu za one izvan Crkve. ... Dok oni rade i mole se u Kristovo ime, njihov broj će se povećavati. *(7T 22)*

Misionarsko djelo treba biti obavljeno po domovima i mi čujemo prigovor: Budući da postoji toliko mnogo grijeha i potreba za rad u našoj vlastitoj zemlji, zašto pokazivati toliku želju za rad u stranim zemljama? Ja odgovaram: Svijet je naše polje. ... Spasitelj je uputio svoje učenike da započnu rad u Jeruzalemu, zatim da krenu u Judeju i Samariju, a onda do najudaljenijih dijelova Zemlje. Samo je mali broj ljudi prihvatio nauk, ali su vjesnici nosili vijest velikom brzinom od mjesta do mjesta prolazeći iz jedne zemlje u drugu, navješćujući Evandjelje po svim bliskim i udaljenim mjestima na Zemlji. Ali prije toga su se pripremali. Spasitelj je obećao: “Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bit ćete mi svjedoci.” Oni koji ne žele slijediti svoju vlastitu volju i želje, već traže savjet od Gospodina, neće biti loši učenici jer će ih sam Gospodin učiti. *(Letter 42a, 1893.)*

Plakati ili se radovati?

“Žetva prođe, minu ljeto, a mi nismo spašeni!” (Jeremija 8,20)

Pozivam članove naših crkava da ne zanemaruju ispunjavanje znakova vremena koji tako jasno ukazuju na blizinu kraja. O, koliko će onih koji se ne brinu za spasenje svojih duša uskoro gorko plakati: “Žetva prođe, minu ljeto, a mi nismo spašeni!”

O, kada bismo se sjetili da se nad nama odvija sud i da se rješavaju naši slučajevi! Sada je vrijeme da budemo budni i molimo se, da uklonimo svako ugađanje vlastitim sklonostima, ponos i sebičnost. Dragocjene trenutke, koje mnogi olako trate, trebalo bi provoditi u razmišljanju i molitvi. Mnogi od onih koji izjavljuju da drže Božji zakon slijede svoje sklonosti umjesto dužnosti. Onakvi kakvi su sada, oni ne zaslužuju vječni život. Ovim bezbrižnim, ravnodušnim vjernicima poručila bih: Vaše tašte misli, neljubazne riječi i sebična djela zabilježena su u nebeskoj knjizi. Anđeli koji su bili prisutni na Baltazarovom idolopokloničkom piru, promatraju kako vi obeščašćujete svojeg Otkupitelja. Tužno se okreću žaleći što ste Ga na ovaj način ponovno razapeli i ostavili da bude izložen sramoti. ...

Na dan svojeg krunjenja Krist neće priznati nijednog koji nosi mrlju, ljagu ili nešto slično ovome. Ali onima koji su Mu ostali vjerni dat će krunu besmrtnosti slave. Oni koji ne žele da On vlada njima, vidjet će Ga okruženog mnoštvom otkupljenih, od kojih svaki nosi znak GOSPODIN NAŠA PRAVDA. Oni će vidjeti glavu koja je jednom bila okrunjena trnovim vijencem, a sada simbolom slave.

Toga dana otkupljeni će sjati u slavi Oca i Njegovog Sina. Nebeski anđeli, svirajući na svojim zlatnim harfama, dočekat će Kralja i trofeje Njegove pobjede — one koji su oprani i ubijeljeni u krvi Janjetovoj. Odjekivat će pjesma pobjede ispunjavajući cijelo Nebo. Krist je pobijedio. On ulazi u nebeske dvorove u pratnji svojih otkupljenih, svjedoka da Njegovo poslanje, patnja i samopožrtvovnost nije bila uzaludna. (RH 24. listopada 1904.)

1. veljače

Trenutak koji se nezaustavljivo približava

“Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva.” (Malahija 3,2)

Izraelskom je narodu, zbog njegovih grijeha, bilo zabranjeno pristupiti planini prije no što se Bog spustio da objavi svoj Zakon, da ih ne sažeže goruća slava njegove prisutnosti. Ako su ovakvi prikazi njegove sile obilježavali mjesto objavljivanja njegovog Zakona, kako će strašan biti njegov sud kad dođe da ispuni svoje svete uredbes! Kako će oni koji su gazili njegov autoritet izdržati njegovu slavu na veliki dan suda?

Kad se božanska prisutnost prikazala na Sinaju, slava Gospodnja je u Izraelovim očima bila poput vatre koja sažiže. Ali kad Krist dođe u slavi sa svetim anđelima, cijela će zemlja blještati od strašne svjetlosti njegove prisutnosti. ...

Čovjek nikada, od svog stvaranja, nije bio svjedok takvog prikaza božanske slave kao kad je na Sinaju objavljen Zakon. ... Usred najstrašnijih potresa prirode iz oblaka se, poput trube, začuo Božji glas. Brdo se zatreslo od podnožja do vrha, a mnoštvo Izraelaca se, blijedo i dršćući od straha, poklonilo licem do zemlje. Onaj čiji je glas potresao zemlju objavljuje: “Ja ću još jednom ne samo potresti zemlju nego i nebo.” (Hebrejima 12,26)

Kad se Mojsije vratio iz božanske prisutnosti s planine na kojoj je primio ploče svjedočanstva, grješni Izrael nije mogao podnijeti svjetlost koja je obasjavala njegovo lice. Kako će samo prijestupnici gledati Sina Božjeg kad se pojavi u slavi svog Oca okružen nebeskim vojskama, da sudi prijestupnicima njegova Zakona i onima koji su odbacili njegovo pomirenje.

Ali usred bure božanskog suda Božja djeca neće imati razloga za strah. “Ali je Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela.” (Joel 4,16) Dan koji će prijestupnicima Božjeg Zakona donijeti strah i uništenje, poslušnima će donijeti “klicanje od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti”. (1. Petrova 1,8) (PP 339—341)

Visoka mjerila

“Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas odvojio od tih naroda da budete moji.” (Levitski zakonik 20,26)

Također sam vidjela da mnogi ne shvaćaju kakvi moraju biti da bi živjeli u Gospodnjoj prisutnosti bez Velikog svećenika u Svetišću dok prolaze kroz vrijeme nevolje. Oni koji dobiju pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odražavati Isusov lik.

Vidjela sam i da su mnogi odbijali tako potrebnu pripremu, a čekali su vrijeme “osvježenja” i “kasnog dažda” da ih pripremi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko mnogo njih sam vidjela u vrijeme nevolje bez zaklona! Oni su odbacili pripremu koja im je bila toliko potrebna i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da žive pred svetim Bogom. Oni koji ... nisu očistili svoje duše poslušnošću cijeljelostini ... pojavit će se u vrijeme nevolje i vidjeti da su trebali biti oblikovani i skladni za gradnju. Ali tada neće biti ... Posrednika da se moli za njihov slučaj pred Ocem. Prije ovog vremena izrečena je izuzetno uzvišena vijest: “Tko čini nepravdu, neka je još čini, tko je nečist, neka još bude nečist; tko čini pravdu, neka još čini pravdu, tko je svet, neka se još sveti.”

Vidjela sam da nitko nije mogao imati udjela u “osvježenju” sve dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Prema tome, trebali bismo se sve više i više približavati Gospodinu i biti ozbiljni u pripremi, što će nam omogućiti da opstanemo u bici u dan Gospodnji. Neka svi pamte da je Bog svet i da nitko osim svetih bića ne može prebivati u Njegovoj prisutnosti. (EW 71)

Danas trebamo bdjeti da se ne uprljamo u riječi ili djelu. ... Danas moramo tražiti Boga i biti odlučni da se nećemo zaustaviti sve dok ne budemo u Njegovoj prisutnosti. Trebali bismo bdjeti, raditi i moliti se kao da je ovo posljednji dan koji nam je dan. Kako bi onda bio ozbiljan naš život. Kako bismo do tančina pratili Isusa u svim našim riječima i djelima. (5T 200)

3. veljače

Vrijeme ispitivanja

“Jer Jahve je sveznajući Bog, pravo on prosuđuje djela.”
(1. Samuelova 2,3)

Vidjela sam anđela kako stoji s vagom u rukama važući misli i pobude Božjeg naroda, posebno mladih. Na jednoj strani bile su misli i stremljenja okrenuta k Nebu, a na drugoj misli i pobude usmjerene k zemlji. Na ovoj strani vage nalazilo se čitanje romana, misli o odijevanju i pokazivanju, taština, ponos itd. O, kakvog li svečanog trenutka! Božji anđeli stoje s vagama mjereći misli Njegovе tobožnje djece — onih koji tvrde da su mrtvi za svijet, a živi za Boga. Strana vage koja je bila natovarena zemaljskim mislima, taštinom i ponosom brzo se spustila. Strana s mislima i pobudama usmjerenim k Nebu podigla se istom brzinom kojom se druga spustila. O, kako je ta bila lagana! Ja mogu reći ono što sam vidjela, ali nikada ne mogu prikazati uzvišen i slikovit prizor koji je ostao u mojem umu kad sam vidjela anđela s vagom kako mjeri misli i težnje Božjeg naroda. Anđeo je rekao: “Mogu li ovakvi ući u Nebo? Ne, ne, nikada! Reci im da je nada koju sada gaje uzaludna i ako se brzo ne pokaju i ne dobiju spasenje, moraju poginuti.” ...

Pokazano mi je da se mnogi mjere između sebe i uspoređuju svoj život sa životima drugih. Tako ne bi trebalo biti. Nama nitko nije dan kao primjer osim Krista. On je naš istinski Uzor i svatko bi se trebao boriti i isticati u oponašanju Njega. ...

Vidjela sam da neki još uvijek ne znaju što je to samoodricanje ili žrtvovanje, niti što znači patiti zbog istine. Ali nitko neće doći na Nebo a da se nije žrtvovao. Trebao bi se njegovati Duh samoodricanja i požrtvovnosti. Neki nisu žrtvovali sebe, svoje vlastito tijelo na oltar Bogu. Oni popuštaju žustrom, hirovitom temperamentu, udovoljavaju svojem apetitu i ugadaju svojim vlastitim, osobnim probicima ne obazirući se na Boga. Oni koji se žele žrtvovati za vječni život, imat ćete ga. On je vrijedan patnje, razapinjanja svojeg ‘ja’ i žrtvovanja svakog idola. Vječna slava nadmašuje sve zemaljske radosti. (1T 124—126)

Hoćeš li izdržati kušnju?

“Sjećaj se svega puta kojim te Jahve, Bog tvoj, vodio po pustinji ovih četrdeset godina da te ponizi, iskuša i dozna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš.” (Ponovljeni zakon 8,2)

Bog će iskušati svoj narod. ... Da je poruka (objavljena 1844. godine) kratko trajala, kao što su mnogi pretpostavljali, ne bi bilo vremena da razviju svoj karakter. Mnogi su bili pokrenuti osjećajima, a ne zbog načela i vjere, i ova svečana poruka, puna strahopoštovanja, uzdrimala ih je. Ona je djelovala na njihove osjećaje i pobuđivala njihove strahove, ali nije ispunila djelo koje je Bog odredio. ...

Bog nastavlja voditi svoj narod korak po korak. On ih dovodi do različitih mjesta s namjerom da pokažu što im je u srcu. Neki izdrže do prvog stupnja, ali padnu na sljedećem. Što se dalje ide, srca se više ispituju i kušaju. Kad bi narod koji se izdaje kao Božji vidio da se njihova srca protive ispravnom djelovanju, to bi ih uvjerilo da imaju posao koji trebaju obaviti da bi pobijedili. ... Neki su voljni biti iskušani na jednoj točki, ali kada ih Bog dovede do druge probne točke, oni ustuknu i povuku se jer vide da to izravno pogađa njihove omiljene idole. Ovdje oni imaju priliku vidjeti što se nalazi u njihovim srcima koja isključuju Isusa. Oni veličaju nešto više od istine i njihova srca nisu spremna primiti Isusa. Pojedinci se ispituju i dobivaju dulje vrijeme da bi se vidjelo jesu li žrtvovali svoje idole. ... Oni koji se pojavljuju na svakom ispitu i polože ga bez obzira na cijenu, oni koji su obraćali pozornost na savjet Istinitog Svjedoka, primit će kasnu kišu i tako biti spremni za odlazak na Nebo.

Bog iskušava svoj narod u ovom svijetu. ... Ovdje, u ovom svijetu, u ovim posljednjim danima, ljudi će pokazati koja sila utječe na njihova srca i upravlja njihovim djelima. Ako je to sila božanske istine, ona će voditi k dobrim djelima. Ona će uzdići primatelja, oplemeniti njegovo srce i učiniti ga velikodušnim, baš kao što je njegov Gospodin Bog. ...

Mladi i stari, Bog vas sad ispituje. Vi odlučujete o svojoj vječnoj sudbini. (1T 186—189)

Pouzdan vodič

***“Ali budite izvršioци riječi, a ne samo slušaoci koji zavara-
vaju sami sebe!” (Jakov 1,22)***

Bog poziva one koji poznaju Njegovu volju da budu izvršitelji Njegove riječi. Slabost, polovičnost srca i neodlučnost izazivaju sotonske napade, a one koji dopuštaju ovim karakternim crtama da se razvijaju, uzburkani valovi kušnji beznadno će povući u dubinu. Od svakoga tko priziva Kristovo ime zahtijeva se da raste do punog rasta visine Kristove, živog vođe kršćana.

Svima nama potreban je vodič kroz mnoge tjesnace u životu, kao što je mornarima potreban kormilar za plovidbu između podvodnih grebena ili niz rijeku punu sprudova; a gdje se ovakav vodič može naći? Mi vam ukazujemo ... na Bibliju. Nadahnuta od Boga i pisana od strane svetih ljudi, ona ukazuje, s velikom jasnoćom i preciznošću, dužnosti i starih i mladih. Ona uzdiže um, omekšava srce i daje blagost i svetu radost duhu. Biblija prikazuje savršen uzor karaktera. Ona je nepogrešivi vodič u svim okolnostima, do kraja životnog puta. Uzmite je kao svojeg savjetnika, pravilo vašeg svakidašnjeg života. ...

U Svetom pismu, skriveno od površnog tragača, leži na tisuće dragulja istine. Rudnik istine nikada se ne može iscrpiti. Što više istražujete Pismo poniznog srca, to će veće biti vaše zanimanje i osjećat ćete veću želju da uskliknete s Pavlom: “O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božjega! Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistraživi njegovi putovi!”

Svakoga dana trebali biste naučiti nešto novo iz Svetog pisma. Istražujte ga kao zakopano blago jer ono sadrži riječi vječnog života. Molite se za mudrost i razumijevanje da biste razumjeli ove svete spise. Kad biste to još danas učinili, našli biste novu slavu u Božjoj riječi. Osjećali biste da ste primili novo i dragocjeno svjetlo o predmetima u vezi s istinom, a Sveto pismo bi stalno dobivalo novu vrijednost u vašim očima. ...

Marljivo koristite sva sredstva milosti da se preobrazi vaš karakter i da biste mogli uzrasti do pune visine muškaraca i žena u Kristu Isusu. (5T 263—267)

Spremni na odgovor

“Štujte u svojim srcima Krista kao Gospodina, uvijek spremni na odgovor svakomu tko vam zatraži razlog nade koja je u vama.” (1. Petrova 3,15)

Pokazano mi je da mnogi koji govore da poznaju sadašnju istinu, zapravo ne znaju što vjeruju. Oni ne razumiju svjedočanstva svoje vjere. Ne cijene rad za ovo posljednje vrijeme. Kada dođe vrijeme kušnje, neki ljudi koji sada propovijedaju drugima shvatit će, zahvaljujući položaju koji zauzimaju, da ima mnogo stvari na koje ne mogu dati nijedan zadovoljavajući odgovor. Sve dok na ovakav način ne budu ispitani, oni neće biti svjesni svojeg velikog neznanja. U crkvi ima mnogo onih koji misle da razumiju ono što govore. Ali sve dok ne dođe do borbe, oni neće znati svoju vlastitu slabost. Kada budu odvojeni od onih koji su vjerni, prisiljeni da stoje sami i objasne svoje vjerovanje, bit će iznenađeni kad vide koliko su zbrkane njihove misli o onome što su prihvatili kao istinu. ...

Bog će podići svoj narod. Ako druga sredstva propadnu, među njih će se uvući krivovjerja koja će ih rešetati odvajajući kukolj od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Dragocjeno svjetlo je došlo, upravo ono koje odgovara ovom vremenu. ... Vjernici se ne smiju oslanjati na pretpostavke i pogrešne predodžbe o istini. Njihova vjera mora biti čvrsto utemeljena na riječi Božjoj da, kad dođe vrijeme kušnje i budu izvedeni pred vijeća da odgovaraju za svoju vjeru, mogu dati razlog svoje nade koja je u njima, s krotkošću i poniznošću. (5T 707,708)

Kristovi sluge ne trebaju pripremiti unaprijed smišljen govor koji će iznijeti kada budu izvedeni na saslušanje zbog svoje vjere. Njihova priprema treba se odvijati iz dana u dan tako da skupljaju dragocjene istine Božje riječi u svoja srca. Oni se trebaju hraniti Kristovim naukom i molitvom ojačati svoju vjeru. A onda, kada budu izvedeni na sud, Sveti Duh će ih podsjetiti na istine koje će doprijeti do srca onih koji će doći slušati.

Bog će učiniti da znanje, stečeno marljivim istraživanjem Svetog pisma, zablista u njihovom umu u pravo vrijeme kada to bude potrebno. (CSW 40,41)

Jelo koje zadovoljava

***“Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!”
(Matej 5,6)***

Kad bi oni muškarci i žene koji su zadovoljni svojim zakržljajim, obogaljenim stanjem u pogledu božanskih stvari bili iznenađeni odvedeni na Nebo i za trenutak promatrali uzvišeno, sveto stanje savršenosti kakvo je tamo oduvijek — gdje je svaka duša ispunjena ljubavlju a svako lice zrači radošću, postavljam pitanje: Mogu li se takve duše pomiješati s nebeskim mnoštvom, pjevati zajedno s njima i podnijeti čistu, uzvišenu slavu koja zrači iz Boga i Janjeta? O, ne! ...

Samo oni koji su uvježbali svoj um da uživa u duhovnim stvarima mogu biti preneseni na Nebo i ne mogu biti uništeni čistoćom i uzvišenom nebeskom slavom. Vi možete dobro poznavati umjetnost, možete biti upućeni u znanost, briljirati u glazbi i pisanju, vaše ophođenje može biti ugodno vašim suradnicima, ali kako ovo može doprinijeti vašoj pripremi za izlazak pred Božji sud?

Nemojte se zavaravati. Bog nije lažljivac. Ništa osim svetosti ne može vas pripremiti za Nebo. Samo iskrena, praktična pobožnost može vam dati čist, uzvišen karakter i omogućiti vam da dođete u prisutnost Boga koji prebiva u nepristupačnom svjetlu. Nebeski karakter morate steći na Zemlji ili ga nikada nećete steći. (2T 266,267)

Želja za dobrim djelima i istinskom svetošću ispravna je dok god postoji; ali ako se tu zaustavite, neće vrijediti ništa. Dobre namjere su ispravne, ali pokazat će se beskorisnima ako ih odlučno ne provedete. Mnogi će biti izgubljeni želeći biti kršćani, ali nisu poduzeli ozbiljne napore; zbog toga će biti izmjereni na tezulji i naći će se laki. Volja se mora vježbati u pravom smjeru. Ja želim biti kršćanin cijelim srcem. Želim spoznati duljinu i širinu, visinu i dubinu savršene ljubavi.

Slušajte Isusove riječi: “Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi.” Krist je dao mnogo toga što siti dušu koja je gladna i žedna pravednosti. (2T 265,266)

Moralna nezavisnost

“Zato iziđite između njih i odvojite se — veli Gospodin! Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti! Ja ću vam biti Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Sve-mogući.” (2. Korinćanima 6,17.18)

Mnogi danas imaju koprenu na svojim licima. Ova koprena je sklonost k običajima i djelima svijeta, koja skriva od njih Gos-podnju slavu. Bog želi da upiremo svoj pogled na Njega kako bismo izgubili zanimanje za stvari ovoga svijeta.

Kad istina uđe u praktičan život, mjerilo treba podizati sve više i više da bi odgovorio na zahtjeve Biblije. Za ovo će biti po-trebno odbijanje svjetovne mode, običaja, djela i načela. Svjetov-ni utjecaji poput morskih valova udaraju na Kristove sljedbenike da ih odvoje od pravih načela Njegove krotkosti i milosti. Ali mi moramo stajati čvrsto uz načela kao stijena. To će zahtijevati mor-alnu snagu, a one, čije duše nisu pričvršćene za vječnu Stijenu, zbrisat će bujica svjetovnosti. Možemo ostati stajati čvrsto jedino ako je naš život skriven s Kristom u Bogu. Moralna nezavisnost je u potpunosti na mjestu kada se protivi svijetu. Ako se potpuno pokorimo Božjoj volji, bit ćemo postavljeni na mjesto koje pruža prednost i uvidjet ćemo potrebu da se odvojimo od običaja i postupaka svijeta. Ne smijemo podići svoja mjerila samo malo više od svjetovnih, već trebamo učiniti odlučnu i vidljivu razliku. ...

Nije lako dobiti neprocjenjivo blago vječnog života. Nitko ne može postići ovo i biti povučen bujicom svijeta. On mora izići iz svijeta, odvojiti se i ne doticati se nečistoće; ne može se ponašati svjetovno a da ga ne odvuče kolotečina svijeta. Nitko ne može ostvariti bilo kakav napredak bez stalnog napora. Onaj tko želi pobijediti, mora se čvrsto držati Krista. On se ne smije osvrtnati unatrag, već držati pogled uvijek gore, dobivajući milost za milošću. Oprez je cijena sigurnosti. ...

Kraj svemu je tu. Sada su potrebni naoružani i opremljeni ljudi da se bore za Boga. (6T 146—148)

Ima li ovdje idola?

“Dječice, čuvajte se idola!” (1. Ivanova 5,21)

Svako istinsko Božje dijete bit će rešetano kao pšenica i u tom procesu svako zadovoljstvo koje odvraća misli od Boga mora biti žrtvovano. U mnogim obiteljima police iznad kamina, ormari i stolovi ispunjeni su ukrasima i slikama. ... Zbog toga misli koje bi trebale biti usmjerene k Bogu i nebeskim stvarima, okrenute su prema običnim stvarima. Zar ovo nisu primjeri idolopoklonstva? Zar ne bi trebalo da novac, potrošen na ovaj način, bude iskorišten na blagoslov čovječanstvu da olakša patnju, odjene gole i nahrani gladne? Ne bi li to trebalo staviti u Gospodnju riznicu kako bi napredovalo Njegovo djelo i izgradilo se Njegovo nebesko kraljevstvo na Zemlji?

Ovo pitanje je od velikog značenja i namijenjeno je vama da se spasite od grijeha idolopoklonstva. Blagoslov će doći na vaše duše ako poslušate riječ koju je izgovorio Svetac Izraelov: “Nemoj imati drugih bogova uza me.” Mnogi se nepotrebno brinu i uzrujavaju posvećujući vrijeme i misli nepotrebnim ukrasima kojima pune svoje kuće. Potrebna je Božja sila da ih izvuče iz ovoga jer su sve te namjere i svrhe idolopoklonstvo.

Onaj koji ispituje srca želi odvojiti svoj narod od svake vrste idolopoklonstva. Neka se riječ Božja, blagoslovljena knjiga života, nađe na stolovima na kojima se sada nalaze beskorisni ukrasi. Trošite svoj novac na knjige koje će biti sredstvo prosvjetljenja uma kad je u pitanju istina za sadašnje vrijeme. ... Čvrsto držite Gospodnju riječ kao blago beskonačne mudrosti i ljubavi. Ova je knjiga vodič koji ukazuje na stazu prema Nebu. ...

O, kada biste istraživali Sveto pismo srcem koje se moli i duhom koji je predan Bogu! O, kada biste razgledali svoja srca kao s upaljenom svjetiljkom i prekinuli i najtanju nit koja vas vezuje za svjetovne navike koje okreću um od Boga! Molite Boga da vam pokaže sve ono što odvlači vaše misli i osjećaje od Njega. Bog je dao čovjeku svoj sveti Zakon kao Njegovo mjerilo karaktera. Ovaj Zakon pomoći će vam da uvidite i pobijedite svaki nedostatak svojeg karaktera. Možete se odvojiti od svakog idola i povezati se s Božjim prijestoljem zlatnim lancem milosti i istine. (2SM 317,318)

Ispitujte svoje srce

“Sami sebe istražite! Ili ne poznajete sebe — ta Krist je u vama. Ako ne, pokazujete se nevaljanima.” (2. Korinćanima 13,5)

Ništa nije podmuklije od lukavštine grijeha. On je bog ovoga svijeta koji vara, zasljepljuje i vodi k uništenju. Sotona ne dolazi odjednom sa svojom strijelom kušnje. On maskira ove kušnje sličnošću s dobrim. ... Kad zavedene duše načine prvi korak, spremne su i za sljedeći. ... O, kako Sotona bdije da vidi kako će spremno zagristi njegov mamac krećući se upravo onom stazom koju im je on pripremio! ...

Mi se moramo temeljito preispitati i istraživati u svjetlu Božje riječi. Jesam li zdrav ili sam truo u srcu? Jesam li obnovljen u Kristu ili sam još uvijek tjelesan u srcu, a izvana obučen u novu haljinu? Stanite pred Božji sud i pogledajte u Njegovom svjetlu postoji li neki skriveni grijeh, neko bezakonje ili idol kojeg se ni ste odrekli. Molite se ... kao nikada dosad da vas ne prevare soton-ska oruđa i da se ne predate nepromišljenosti, bezbrižnosti i taštini duha. ...

Jedan od grijeha koji je ujedno i jedan od znakova posljed-njeg vremena jest da oni koji se izdaju za kršćane više vole zado-voljstva nego Boga. Ispitujte iskreno svoje duše. Pozorno istra-žujte. Koliko malo njih nakon iskrenog ispitivanja može pogle-dati u Nebo i reći: “Ja volim više Boga nego zadovoljstva.” Tako-đer malo njih može reći: “Mrtav sam svijetu i kada se pojavi Onaj koji je moj život, pojavit ću se i ja s Njim u slavi.”

Kakve li Božje ljubavi i milosti! Dragocjene li blagodati! Ona je vrednija od najčistijeg zlata. Ona uzdiže i oplemenjuje duh iz-nad svih drugih načela. Upravlja srce i osjeća je k Nebu. Dok drugi oko nas mogu biti zaokupljeni taštinom svijeta, traženjem zado-voljstava i ludostima, naš život je na nebesima odakle očekuje-mo Spasitelja. Duša se uzdiže Bogu i traži mir i oprost, pravednost i istinsku svetost. Razgovor s Bogom i razmišljanje o nebeskim stvarima preobražava dušu u Kristovo obličje. (MYP 83,84)

Potruga za pitanjima

“Tko će uzići na goru Jahvinu, tko će stajati na svetom mjestu njegovu? Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti i ne kune se varavo.”
(Psalam 24,3.4)

Duša koja je sjedinjena s Kristom ... borit će se protiv svih prijestupa i prilaza grijehu. Ona svakoga dana postaje sve više nalik jarkoj i blistavoj svjetlosti i pobjeđuje. Ona napreduje iz snage u snagu, a ne iz slabosti u slabost.

Neka nitko ne prevari svoju dušu u ovom pitanju. Ako gajite ponos, samopoštovanje, ljubav za visokim položajem, taštinu, nesvete težnje, gundanje, nezadovoljstvo, gorčinu, zle riječi, laž, prijevaru i klevetanje, Krist ne prebiva u vašem srcu. ... Morate imati kršćanski karakter koji će biti čvrst. ...

Mora doći do potpunog preokreta među onima koji govore da vjeruju u istinu ili će propasti na dan suda. Božji narod mora dostignuti visoka mjerila. On mora biti sveti narod, poseban narod, izabrani rod — gorljiv za činjenjem dobrih djela. Krist nije umro za vas da biste gajili strasti, ukus i navike ljudi iz svijeta. ...

Nitko ne ulazi na vrata slave osim onoga tko svoje srce usmjerava tamo. Stoga pitam: Smetaju li vam ovozemaljske stvari? Jesu li vaše misli čiste? Udišete li ozračje Neba? Imate li na sebi kakvu prljavštinu? ... Jeste li ozbiljni i posvećeni služeći Bogu u čistoći i ljepoti svetosti? Iskreno postavite sebi pitanje: Jesam li Božje dijete ili nisam? ...

Svim našim crkvama potrebna je temeljita promjena. Preobražavajuća sila Božja mora doći u crkvu. ... Ne odgađajte dan pripreme. Ne spavajte nepripremljeni, bez ulja u svojim uljanicama. ... Ne ostavljajte pitanje u pogubnoj neizvjesnosti. Iskreno se pitajte: Jesam li među spašenima? Hoću li izdržati? Samo onaj tko je ubijelio svoje ruke i očistio svoje srce, održat će se toga dana. *(TM 441—443)*

Prednost je svakog Božjeg djeteta da bude pravi kršćanin iz trenutka u trenutak; tada će cijelo Nebo stati na njegovu stranu. *(TM 440,441)*

Usuđuješ li se biti drugačiji?

“Vi ste, naprotiv, izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo.”
(1. Petrova 2,9)

Upozorenje da Sin Čovječji treba uskoro doći obavijen nebeskim oblacima, postalo je mnogima obična bajka. Oni su prestali čekati i bdjeti. Sebični, svjetovni duh koji se pokazuje u životu, otkriva osjećaje srca: “Neće moj gospodar još za dugo doći.” ...

Isti duh sebičnosti i prilagođavanja svjetovnim običajima postoji u naše vrijeme kao i u Noino. Mnogi koji govore da su Božja djeca u velikoj mjeri slijede svoje svjetovne težnje i na taj način govore laž o onome za što se izdaju. Oni će saditi i graditi, kupovati i prodavati, jesti i piti, ženiti se i udavati sve do posljednjeg trenutka svoje kušnje. Ovo je stanje velikog broja naših vjernika. ...

Moja duša je žalosna kad vidim veliki nedostatak duhovnosti među nama. Moda i običaji svijeta, oholost, ljubav prema zabavama, želja za pokazivanjem, ekstravagancija u odijevanju, stjecanje kuća i imanja — ovim se potkradaju Božje riznice gomilajući za sebe sredstva koja bi se trebala uporabiti za slanje svjetla istine svijetu. ...

Djeca svjetla i dana ne trebaju oko sebe skupljati sjene noći i tame koje obavijaju nepravedne radnike. Naprotiv, oni trebaju vjerno obavljati svoje dužnosti kao nositelji svjetla primajući svjetlo od Boga da svijetli onima koji su u tami. Gospodin zahtijeva od svojeg naroda da se drži svoje besprijekornosti ne dohvaćajući se i ne oponašajući ono što čine neznabošci.

Kršćani će u ovom svijetu biti “izabrani rod, sveti puk” slaveći Onoga koji ih je pozvao “iz tame u svoje čudno svjetlo”. Ovo svjetlo ne smije potamnjeti, već sjati sve sjajnije i sjajnije sve do savršenog dana. ... Uzbudljiva istina koja odzvanja u našim ušima već mnogo godina “Gospod je blizu; budite spremni”, nije ništa manje istinita danas nego kada smo po prvi put čuli tu poruku.
(5T 9—14)

13. veljače

Iščupajte svako sjeme sumnje

“Prema tome, ne gubite svoga pouzdanja! Njemu pripada velika nagrada. Ustrajnost vam je zbilja potrebna da vršenjem volje Božje postignete obećanje. ... A mi ne pripadamo onima koji otpadaju da propadnu, nego onima koji vjeruju da spase dušu.” (Hebrejima 10,35-39)

Vidjela sam da se sada nalazimo u nemirnom vremenu. Sotona radi svim svojim silama da istragne duše iz Kristove ruke i navede ih da pogaze Božjeg Sina. ...

Karakter se razvija. Božji anđeli odmjeravaju moralnu vrijednost. Bog ispituje i iskušava svoj narod. Anđeo mi je rekao ove riječi: “Pazite, braćo, da ni u jednome od vas ne bude zlo srce nevjerovanja, da se ne odvajate od živog Boga. Savjetujte jedan drugoga svaki dan, dok još ima vremena, kako ne bi nijedan od vas bio neosjetljiv za prijevornost grijeha. Mi smo sudionici s Kristom ukoliko povjerenje kakvo je bilo u početku zadržimo čvrsto sve do kraja.”

Bogu nije drago da bilo tko od Njegovog naroda koji je poznao silu Njegove milosti govori o svojim sumnjama i na taj način učini sebe sotonskim kanalom za prenošenje sumnji drugima. Sjeme nevjerovanja i zla koje je posijano ne čupa se spremno. Sotona ga hrani svakog časa i ono buja i učvršćuje se. Dobro sjeme koje je posijano treba njegovati, zalijevati i nježno se brinuti oko njega zato što svaki otrovan utjecaj sprečava rast i čini da ono vene. Sotonski naponi su sada snažniji nego ikada prije jer on zna da je njegovo vrijeme da vara kratko. ...

Božji narod bit će rešetan, kao što se pšenica rešeta na situ sve dok se sav korov ne odvoji od čistog zrna. Mi trebamo tražiti Krista kao primjer i oponašati Ga kao ponizan uzor. ...

Pokazana mi je nagrada svetaca, besmrtna baština. Zatim mi je pokazao koliko je mnogo Božji narod podnio za istinu i da će smatrati kako su Nebo dobili vrlo jeftino. Oni smatraju da patnje ovog sadašnjeg vremena nisu vrijedne usporedbe sa slavom koja će im biti otkrivena. Narod Božji u ovom posljednjem vremenu bit će iskušavan. Ali čim prođe njihova posljednja kušnja, oni će primiti dar vječnog života. (1T 429—432)

Duhovni div ili patuljak?

“Budući da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake tjelesne i duševne ljage, i privedimo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu!” (2. Korinćanima 7,1)

Gospodin preispituje i popravlja ljude koji govore da drže Njegov Zakon. On ukazuje na njihove grijehе i otkriva njihovu pokvarenost zato što ih želi odvojiti od svih grijehа i grešnosti da bi mogli usavršiti svetost u Njegovom strahu i biti spremni umrijeti u Gospodinu ili biti preneseni na Nebo. ...

Bog ne prihvaća ništa osim čistoće i svetosti. Jedna mrlja, bora, mana u karakteru, zauvijek će ih odvojiti od Nebа zajedno sa svom njegovom slavom i bogatstvom. (2T 453)

Većina tobožnjih kršćana nemaju osjećaj duhovne snage koju su mogli dobiti da su bili ambiciozni, gorljivi i ustrajni u nastojanju da dobiju znanje o božanskim stvarima kao što su željeli dobiti jadne, prolazne stvari ovoga svijeta. Mnoštvo onih koji se izdaju za kršćane zadovoljni su da budu duhovni patuljci. Oni nemaju sklonosti tražiti najprije kraljevstvo Božje i Njegovu pravednost; otuda je pobožnost tajna koju oni ne mogu razumjeti. Oni ne poznaju Krista iz vlastita iskustva. (2T 453,454)

Mnogo toga je pripremljeno za one koji iskreno, ozbiljno i razumno pristupaju usavršavanju svetosti u strahu Gospodnjem. Snaga, milost i slava omogućene su po Kristu i službeni anđeli ih donose baštinicima spasenja. Nitko nije tako nizak, tako pokvaren i zao da ne može u Isusu koji je za njega umro naći snagu, čistoću i pravednost ukoliko se odrekne svojih grijehа, prestane s pokvarenošću i okrene se svim svojim srcem živome Bogu. On čeka da mu skine njegove haljine, umrljane i uprljane grijehom i obuče bijelu, svijetlu haljinu pravednosti i poziva ga da živi, a ne da umre. U Njemu on može procvjetati. Njegove grane neće uvenuti niti biti bez plodova. Ako počiva u Njemu, može izvlačiti životnu snagu i hranu od Njega, biti prožet Njegovim Duhom, hoditi kao što je On hodio, nadvladati kao što je On nadvladao i biti uzvišen do Njegove desnice. (2T 453,454)

Mudri ili ljudi?

“Tada će biti s kraljevstvom nebeskim kao sa deset djevice koje uzeše svoje svjetiljke te iziđoše u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih.” (Matej 25,1,2)

Ne smijemo se zadovoljavati mišlju da smo spašeni zato što smo vjernici Crkve, dok, zapravo, ne dajemo nikakvo svjedočanstvo da smo primili Kristovo obličje, već se vraćamo starim navikama i pletemo svoje haljine nitima svjetovnih ideja i običaja. ...

Deset djevice bdiju u noći ovozemaljske povijesti. Sve govore da su kršćanke. Sve su pozvane, imaju ime, svjetiljku i sve tvrde da obavljaju Božju službu. Naizgled svaka od njih čeka Njegovu pojavljivanje. Ali pet to i žele. Drugih pet naći će se zburnjene, potištene, izvan dvorane za gozbu. *(RH 31. listopada 1899.)*

Mi smo prikazani ili kao mudre ili kao lude djevice. Ima mnogo onih koji neće ostati kraj Isusovih nogu niti učiti od Njega. Oni ne poznaju Njegove putove, a nisu spremni ni za Njegov dolazak. Oni se pretvaraju da čekaju svojega Gospodina. Nisu bdjeli i molili se s takvom vjerom koja radi s ljubavlju i čisti dušu. Bezbrizno su živjeli. Čuli su i pristali uz istinu, ali je nikada nisu primijevali u svojem praktičnom životu. Njihove svjetiljke nisu napunjene uljem milosti i oni nisu spremni ući na svadbenu večeru Janjeta. *(RH 31. listopada 1899.)*

Nemojte biti poput ludih djevice koje su uzele kao gotovu činjenicu da su Božja obećanja njihova, a nisu slijedile ozbiljne Kristove opomene. Krist nas uči da samo ime ne znači ništa. “Ako netko želi ići za mnom,” kaže On, “neka se odreče sebe, uzme svoj križ i pođe za mnom.” ...

Kada prođemo Božji ispit u procesu čišćenja i oplemenjivanja; kada vatra iz peći sažeže trosku i pojavi se pravo zlato čistog karaktera, još uvijek možemo reći s apostolom Pavlom: “Ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali kažem samo jedno: zaboravljajući što je nazad, ispružajući se prema onome što je naprijed, trčim prema cilju da postignem nagradu — nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu Isusu.” *(RH 31. listopada 1899.)*

Sada — uvijek sada

“Dakle: bdijte, jer ne znate ni dana ni časa.” (Matej 25,13)

Kristov dolazak bit će kao da je ponoć kad svi spavaju. Dobro će biti da svatko ima sređene račune prije zalaska sunca. Sva djela jedne osobe trebala bi biti ispravna, a svi njezini odnosi s drugim ljudima sređeni. Svako nepoštenje, sva grešna djela moraju biti uklonjena. Ulje milosti trebalo bi biti u našim svjetiljkama. ... Uistinu će biti žalosno stanje duše koja je imala obličje pobožnosti, ali se odrekla njezine sile; koja je govorila “Kriste, Gospodine, Gospodine”, a ipak nije imala Njegovo obličje i na čelu napisano Njegovo ime. ...

Bog je milostivo odredio dan kušnje, vrijeme ispita. On poziva: “Tražite Gospoda dok se može naći, prizivajte ga dokle je blizu.” ...

Danas poziva milostivi glas i Isus vuče ljude uzicama svoje ljubavi. Ali doći će dan kada će Isus obući osvetničku odoru. ... Grešnost čovječanstva raste svakoga dana i kada dostigne određenu crtu, knjige će se zatvoriti i položiti će se račun. Neće više biti žrtava okajnica. Gospodin dolazi. Dugo je milost pružala ruku ljubavi, strpljenja i podnošenja prema grešnom svijetu. Poziv je bio upućen: “Neka se uhvate za moju snagu.” ... Ali ljudi su prezreli Njegovu milost i odbacili Njegovu blagodat.

Zašto Gospodin tako dugo odgađa svoj dolazak? Cijela nebeska vojska čeka da ispuni posljednji zadatak za ovaj izgubljeni svijet, a ipak posao čeka. To je zato što mnogo onih koji govore da imaju ulja milosti u svojim svjetiljkama nisu postali svjetlo koje gori i sja u svijetu. To je zato što ima malo misionara. ...

Svaki novi tjedan je tjedan manje, svaki novi dan približava nas određenom vremenu suda. Žalosno je što ima mnogo onih koji imaju vjeru “na mahove” — vjeru koja zavisi od osjećaja i koja je rukovođena emocijama. “Onaj koji izdrži do kraja, bit će spašen.” Zato pogledajte imate li ulja milosti u svojim srcima. Njegovo posjedovanje izvršit će presudnu razliku na sudu. (*RH 27. travnja 1894.*)

Posljednje bdjenje

“Dakle: bdijte, jer ne znate kad će doći gospodar kuće, uvečer, u ponoći, kad se oglase pijetli ili ujutro, da ne bi došao iznenada i našao vas gdje spavate.” (Marko 13,35.36)

Bila mi je prikazana skupina ljudi. ... Njihove oči bile su usmjerene prema Nebu, a na njihovim usnama riječi njihovog Gospodara: “Ono što kažem vama, kažem svima: Bdijte.” ... Gospodin najavljuje odgodu prije nego što jutro konačno osvane. Ali im On neće dati da se umore niti da se opuste u svojem ozbiljnom bdjenju zato što zora nije svanula kako su oni očekivali. ...

Vidjela sam da je nemoguće biti zaokupljen svjetovnim brigama i uvećavanjem zemaljskih posjeda a ipak čekati i bdjeti kao što je naš Spasitelj zapovjedio. Anđeo je rekao: “Oni su se zatvorili u svijet. Da bi dobili nebesko blago, moraju žrtvovati zemaljsko. Ne mogu posjedovati oba svijeta.” ...

Vidjela sam da se u prošlosti smjenjivala straža za stražom. Bismo li zbog toga trebali biti manje oprezniji? O, ne! Sada postoji veća potreba za neprekidnim bdjenjem jer je vrijeme kraće nego za vrijeme prve straže ... Ako smo tada bdjeli s postojanom budnošću, koliko je onda veća potreba za posebnim bdjenjem za vrijeme te druge straže! Druga straža koja prolazi vodi nas k trećoj i sada nema opravdanja da popustimo u bdjenju. Treća straža poziva na utrostručenu ozbiljnost. Postati sada nestrpljiv značilo bi gubitak sve naše ozbiljnosti ustrajnog bdjenja dosad. Duga tamna noć iskušava, ali jutro se poznaje po milosti, jer kad bi Gospodar došao, mnogi bi se našli nespremnima. Razlog za toliko odgađanje jest što Bog ne želi da Njegov narod propadne. ...

Razlika između onih koji vole svijet i onih koji ljube Krista tako je jasna da ne može doći do pogreške. Dok svjetovni ljudi ozbiljno i gorljivo nastoje sačuvati zemaljska blaga, Božji narod se ne slaže sa svijetom, već svojim ozbiljnim položajem stražara na bdjenju pokazuje da je preobražen, da njegov dom nije na ovom svijetu i da čeka bolju zemlju, nebesku domovinu. (2T 192—194)

Jedini siguran put

“Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo.” (Matej 26,41)

Što bih mogla reći da podignem ostatak Božjeg naroda? ... Upozoravam sve one koji ispovijedaju Kristovo ime da temeljito ispituju sebe i u potpunosti priznaju sve svoje grijehе da bi mogli opstati u dan suda i da bi anđeo, koji vodi izvještaj, mogao napisati pokraj njihovog imena — oprošteno. Moj brate, moja sestro, ako ovi dragocjeni trenuci milosti ne budu iskorišteni, nećete imati izgovora. Ako ne učinite poseban napor da se uzdignete, ako ne pokažete želju da se pokajete, ovi zlatni trenuci uskoro će proći i vi ćete biti izmjereni na tezulji i naći se lakim. (1T 263)

U upozorenju “bdijte i molite” Isus je ukazao na jedini siguran put. Mi moramo bdjeti. Naša srca su prijeverna. Zaodjenuti smo slabošću i krhkošću ljudskog roda koji Sotona namjerava uništiti. Mi možemo prestati bdjeti, ali naš neprijatelj nikada nije besposlen. Poznavajući njegovu neumornu budnost, nemojmo spavati kao što to čine drugi, već “bdijmo i budimo trijezni”. Mi se moramo sresti s duhom i utjecajem svijeta, ali ne smijemo dopustiti da oni zaposjednu naš um i srce. (5T 409)

Temeljito ispitajte svoje srce u svjetlu vječnosti. Ne skrivajte ništa dok ga ispitujete. Tražite, o, tražite kao za svoj život i prekorigte sebe, sudite samome sebi i onda vjerom tražite da Kristova krv koja čisti otkloni mrlje s vašeg kršćanskog karaktera. Ne laskajte sebi i ne opravdavajte se. Budite potpuno iskreni pred sobom. A onda, kada vidite sebe kao grešnika, palog, slomljenog u podnožju križa, Isus će vas primiti, prljave kakvi jeste, oprat će vas u svojoj krvi i očistiti od sve vaše prljavštine i učiniti vas spremnima za društvo anđela na čistom, skladnom Nebu. Tamo nema nesklada i nesuglasica. Svugdje vlada zdravlje, sreća i radost. (2T 81)

Ovaj svijet je škola koja podučava za višu školu, ovaj život priprema za život koji će doći. Ovdje se trebamo pripremati za ulazak u nebeske dvorove. Ovdje trebamo dobiti, vjerovati i provoditi istinu sve dok ne budemo spremni za dom sa svetima u slavi. (8T 200)

Djelotvorna vjera

“Blizu je svršetak svega; prema tome budite umjereni i trijezni da se možete posvetiti molitvi!” (1. Petrova 4,7)

Vjerujete li da je kraj svih stvari blizu i da se prizori zemaljske povijesti približavaju svojem kraju? Ako vjerujete, pokažite svoju vjeru u djelima. Tko ima vjeru, pokazat će je. Neki misle da imaju dovoljno vjere, ali, ako je uopće i imaju, ona je mrtva jer nije upotpunjena djelima. “Vjera, ako nema djela, mrtva je.” Malo njih ima istinsku vjeru koja ljubavlju djeluje i čisti dušu. Ali svi oni koji smatraju da su vrijedni vječnog života moraju posjedovati moralnu spremnost za njega. “Ljubljeni, sada smo djeca Božja, a što ćemo biti, još se nije očitovalo. Ali znamo: kad se to očituje, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest. Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.” Pred vas je postavljena ova zadaća. ...

Vi morate iskusiti umiranje sebi i morate živjeti za Boga. “Ako ustaste s Kristom, tražite ono što je gore gdje Krist sjedi s desne strane Bogu.” Nama ne smije upravljati naše “ja”. Ponos, samoljublje, sebičnost, pohlepa, požuda, ljubav prema svijetu, mržnja, sumnjičavost, ljubomora i zle misli moraju biti uklonjene i žrtvovane zauvijek. Kada se Krist pojavi, više nitko neće moći ispraviti ova zla da bi bio moralno spreman za Njegov dolazak. Ova se priprema mora dogoditi prije Njegovog dolaska. To treba biti predmet naših misli, proučavanja i ozbiljnog ispitivanja. Što ćemo raditi da bismo se spasili? Kakvo će biti naše ponašanje da bismo se mogli pokazati dostojnima Boga?

Kada ste u kušnji da gundate, kritizirate i udovoljavate svojim željama srdeći se, ranjavajući one koji su oko vas, a tako čineći ranjavate i svoju vlastitu dušu, o! duboko i ozbiljno ispitujte svoju dušu i postavite si pitanje: Hoću li bez grijeha stati pred prijestolje Božje? Tamo će biti samo bezgrešni. Nitko neće biti poveden na Nebo sve dok je njegovo srce puno zemaljske prljavštine. Najprije se mora ispraviti svaka mana u karakteru, ukloniti svaka mrlja krvlju Kristovom koja čisti i nadvladati sve grube, ružne crte karaktera. (1T 704,705)

Čuvajte se sotonskih oruđa

“Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevorne duhove i đavolske nauke.”
(1. Timoteju 4,1)

Nakon što je prošla 1844. godina, mogli smo se susresti s fanatizmom svake vrste. ... Ponovit će se iskustvo iz prošlosti. U budućnosti će sotonsko praznovjerje dobiti novi oblik. Grijesi će biti prikazani na privlačan i laskav način. Božjem narodu bit će prikazane lažne teorije, zaodjenute odjećom svjetla. Tako će Sotona pokušati prevariti, ako bude moguće, i izabrane. Poslužiti će se mnogim zavodljivim utjecajima; umovi će biti hipnotizirani.

Pokvarenost svake vrste, slična onoj u pretpotopnom svijetu, bit će nametnuta da bi zarobila umove. Uzvisivanje prirode kao Boga, neograničena sloboda ljudske volje, savjeti bezbožnika — ovo Sotona koristi kao svoja sredstva koja dovode do sigurnog uništenja. On će zaposliti moć umova da izvrši svoje zamisli. Najtužnije od svega jest da će ljudi pod njegovim lažnim utjecajem imati obličje pobožnosti, ali bez istinske veze s Bogom. Poput Adama i Eve, mnogi od onih koji su okusili plod s drveta spoznaje dobra i zla čak se i sada hrane prijevornim zalogajima grijeha.

Sotonska oruđa oblače svoje lažne teorije u privlačnu odjeću, kao što je Sotona u Edenskom vrtu prikrio svoj identitet od naših praroditelja govoreći preko zmije. Ova se oruđa usađuju u ljudske umove što je krajnje opasno. Sotona će svojim hipnotičkim utjecajem zavladatai onima koji se okreću od jednostavne Božje riječi da bi se zadovoljili bajkama.

To su oni koji su imali najveće svjetlo a koje Sotona najustrajnije traži ne bi li ih uhvatio u zamku. On zna da će oni, ako ih uspije prevariti, pod njegovom vlašću zaodjenuti grijeh u odjeću pravednosti i mnoge povesti stranputicom.

Ja kažem svima: Bдите jer Sotona u obliku anđela svjetla dolazi u svaku skupinu kršćanskih radnika i u svaku crkvu pokušavajući zadobiti ljude za sebe. Pozvana sam da Božjem narodu dam upozorenje: “Ne varajte se: Bog se ne da ismjehevati” (Galacanima 6,7). (8T 292—294)

Prerušene kušnje

“Znam da će poslije moga odlaska provaliti među vas okrutni vuci koji neće štedjeti stada; i između vas samih dići će se neki koji će naučavati opaku nauku da odvuku učenike za sobom.” (Djela 20,29.30)

Bog nije mimoišao svoj narod i izabrao jednog pojedinca ovdje, a drugog ondje kao jedino dostojne da im povjeri svoju istinu. On ne daje jednom čovjeku novo svjetlo suprotno postojećoj vjeri Crkve. Pri svakoj reformi ustajali su ljudi koji su tvrdili da su je oni primili. ...

Čovjek prihvaća neke nove i neobične ideje za koje se čini da se ne sukobljavaju s istinom. On ... govori o njima sve dok mu se ne učine privlačnima i važnima jer ih Sotona ima sposobnost prikazati u lažnom svjetlu. Napokon one postanu središnja tema koja istiskuje sve ostale, najvažnija točka oko koje se sve okreće, a istina se iskorjenjuje iz srca. ...

Ja vas upozoravam da se čuvate ovih sporednih pitanja čiji je cilj da odvrate um od istine. Zabluda nikada nije bezopasna. Ona nikada ne posvećuje, već donosi zbunjenost i podvajanje. ...

Postoji na tisuće zamaskiranih kušnji koje su pripremljene za one koji imaju svjetlo istine i jedina sigurnost za svakog od nas jest da ne prihvatimo nijedno novo učenje niti novo tumačenje Svetog pisma a da ga prvo nismo iznijeli na ocjenu braći koja imaju iskustva. Iznesite ga pred njih u poniznom duhu, duhu koji je spreman učiti s ozbiljnom molitvom. Ako ona ne vide u njemu svjetla, podčinite se njihovom sudu. ...

Sotona je stalno na djelu. Ali malo njih ima bilo kakvu predodžbu o njegovoj aktivnosti i prepredenosti. Božji narod mora biti pripremljen da se odupre ovom lukavom neprijatelju. Sotona se boji ovog otpora. On zna bolje od nas granicu svoje moći i kako lako može biti svladan ako mu se odupremo i suočimo s njim. Uz božansku snagu i najslabije Božje dijete jače je od njega i svih njegovih anđela, i kad bi bilo izloženo kušnji, moglo bi dokazati svoju nadmoć. Zbog toga je Sotonin korak nečujan, njegovo kretanje potajno i njegovo oružje maskirano. On se ne usuđuje pokazati javno kako ne bi probudio uspavane snage kršćana i tako ih, zapravo, uputio da se obrate Bogu u molitvi. (5T 291—294)

Zašto Krist odgađa svoj dolazak

“Braćo, ovo vam kažem: vrijeme je kratko.” (1. Korinćanima 7,29)

Božji anđeli u svojoj poruci upućenoj ljudima govore da je vrijeme kratko. Meni je to oduvijek bilo pokazivano. Točno je da je vrijeme duže nego što smo očekivali u ranim danima objavljivanja ove poruke. Naš Spasitelj nije se pojavio tako brzo kako smo se mi nadali. No je li riječ Gospodnja pogriješila? Nipošto! Valja imati na umu da su Božja upozorenja i obećanja uvjetovana.

Bog je svojem narodu povjerio posao koji treba obaviti na Zemlji. Trebala je biti upućena treća anđeoska vijest, a umovi vjernika trebali su biti usmjereni na nebesko Svetište kamo je Krist ušao da pomiri svoj narod s Bogom. Trebalo je nastaviti obnovu subote. Pukotina u Božjem zakonu mora se popraviti. Vijest se mora objaviti snažnim glasom da bi svi stanovnici Zemlje mogli primiti upozorenje. Božji narod mora očistiti svoje duše poslušnošću istini i biti spreman da bez grijeha stane pred Njim kada dođe.

Da su se adventisti nakon velikog razočaranja 1844. godine držali čvrsto svoje vjere i ujedinjeni slijedili božansku promisao primivši treću anđeosku vijest i u sili Svetoga Duha objavili je svijetu ... Gospodin bi silno djelovao zajedno s njihovim naporima, posao bi bio završen i Krist bi već došao da svojem narodu dade njegovu nagradu.

Ali u razdoblju sumnje i neizvjesnosti koja je pratila razočaranje, mnogi od vjernika adventista napustili su svoju vjeru. ... Tako je posao bio zaustavljen a svijet je ostao u tami. ...

Četrdeset godina nevjerovanja, gundanja i buntovničkog duha izbacilo je stari Izrael iz kanaanske zemlje. Isti grijesi odgodili su ulazak suvremenog Izraela u nebeski Kanaan. Ni u jednom slučaju Božja obećanja nisu pogriješila. Tolike godine u ovome svijetu grijeha i tuge drži nas nevjera, svjetovnost i neposvećenost tobožnjeg Gospodnjeg naroda. (ISM 67—69)

Cilj koji treba dostići

“I neka se cijelo vaše biće — duh, duša i tijelo — sačuva besprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista.”
(1. Solunjanima 5,23)

Kada je Pavao pisao: “I neka se cijelo vaše biće sačuva besprijekorno”, nije savjetovao svojoj braći da postave sebi takav cilj koji je za njih nedostižan. On se nije molio da budu obdareni blagoslovima koji nisu po Božjoj volji. Znao je da svi oni koji žele biti spremni za susret s Kristom u miru moraju posjedovati čist i svet karakter. (CTBH 54)

Kada bi adventisti sedmoga dana vršili ono što tvrde da vjeruju, kada bi bili iskreni zdravstveni reformatori, oni bi doista bili čudo svijetu, anđelima i ljudima. Pokazali bi mnogo veću želju za spasenjem onih koji ne poznaju istinu.

Velika reforma trebala bi se vidjeti među ljudima koji tvrde da čekaju skori Kristov dolazak. Među našim vjernicima još uvijek nije provedena zdravstvena reforma. Ima onih koji se trebaju probuditi zbog opasnosti mesne prehrane, koji još uvijek jedu životinjsko meso i tako ugrožavaju tjelesno, umno i duhovno zdravlje. Mnogi koji su se sada polovično odrekli pitanja mesne prehrane otići će od Božjeg naroda i nikada mu se više neće pridružiti.

Moć koja upravlja apetitom odvest će u propast tisuće, jer da su pobijedili u ovome imali bi moralne snage da pobijede svaku drugu Sotoninu kušnju. Ali oni koji su robovi apetitu neće doprinijeti usavršavanju kršćanskog karaktera. Neprestani grijesi čovječanstva tijekom šest tisuća godina donijeli su bolest, bol i smrt kao svoj rod. Kako se približavamo kraju vremena, Sotonine kušnje usmjerene na popuštanje apetitu bit će sve snažnije i sve teže će ih se moći pobijediti.

Iznova i iznova pokazivano mi je da nas Bog pokušava vratiti, korak po korak, svojoj prvobitnoj zamisli da čovjek živi od prirodnih proizvoda iz zemlje. Među onima koji čekaju Gospodnji dolazak mesna hrana konačno će biti izbačena. Meso će prestati biti dio njihove prehrane. Uvijek bismo trebali imati u vidu svršetak i nastojati postojano raditi dok ne dođe. (CH 450)

Nema vremena za đavolji posao

“Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega, dolazak kojim će se nebesa u plamenu raspasti, a počela u ognju rastopiti!” (2. Petrova 3,11.12)

Bitno je da svi znaju kakvo ozračje okružuje njihove duše; surađuju li s neprijateljem pravde i nesvjesno rade njegov posao ili su združeni s Kristom radeći Njegov posao. ...

Sotona bi bio zadovoljan da osvoji nekoga ili sve da budu njegovi saveznici u slabljenju povjerenja između braće i sijanju nesklada među onima koji tvrde da vjeruju u istinu. Sotona može ostvariti svoju namjeru najuspješnije preko navodnih Kristovih prijatelja koji ne hodaju i ne rade u Kristovim redovima. ...

Ovo je dan Gospodnje pripreme. Mi sada nemamo vremena govoriti ono što i sami ne vjerujemo ili ... raditi đavolji posao. Neka svatko bude svjestan kolebljive vjere drugih sijući sjeme zavisti, ljubomore i nejedinstva jer Bog čuje riječi i sudi ne prema izjavama za i protiv, već po rodovima nečijih djela. ...

Ipak se četiri vjetra zadržavaju sve dok Božji sluga ne dobiju pečat na svojim čelima. Onda će zemaljske sile postrojiti svoje snage za posljednju veliku bitku. S kakvom bismo ozbiljnošću trebali iskoristiti ovo malo vremena kušnje što nam je ostalo! Kako bismo ozbiljno trebali ispitivati sebe! ...

Nama je potrebna disciplina duha, čišćenje srca i misli. To ima veću vrijednost nego briljantni talenti, sposobnosti ili znanje. Jedan običan um koji je naučio slušati “Tako kaže Gospodin”, bolje je pripremljen za Božje djelo od onih koji imaju sposobnosti, ali ih ne rabe ispravno. ... Ljudi se mogu ponositi svojim znanjem svjetovnih stvari, ali ako ne poznaju pravog Boga, Krista, Put, Istinu i Život, oni su nažalost neznalice, a njihovo će znanje propasti zajedno s njima. Svjetovno znanje donosi moć, ali poznavanje Riječi koje ima preobražavajući utjecaj na ljudski um, neprolazno je. (RH 27. studenoga 1900.)

Sotonina posljednja bitka

“Dječice, posljednji je čas! I, kako ste čuli, Antikrist dolazi. I već sad su se pojavili mnogi antikristi; po tome znamo da je posljednji čas.” (1. Ivanova 2,18)

Neprijatelj se priprema za svoju posljednju bitku protiv Crkve. On se tako prikrija od pogleda da mnogi jedva mogu povjerovati da on doista postoji, a još manje mogu biti uvjereni u njegovu zapanjujuću aktivnost i silu. ...

Čovjek je Sotonin zatočenik i ima prirodnu sklonost da slijedi njegove upute i odaziva se na njegove pozive. On nema u sebi sile kojom bi se mogao uspješno oduprijeti zlu. Samo kada Krist stanuje u njemu živom vjerom ... čovjek se može usuditi suočiti s tako strašnim neprijateljem. Sva druga sredstva obrane potpuno su uzaludna; jedino s Kristom sotoniska moć je ograničena. To je ozbiljna istina koju bi svi trebali shvatiti. Sotona je zaposlen svakog trenutka idući tamo-amo, prohodeći i obilazeći Zemlju, tražeći koga bi mogao proždrijeti. Ali iskrena molitva vjere osujetit će njegove najjače napore. ...

Sotona nastoji uvući ostatak Božjeg naroda u opću propast koja dolazi na Zemlju. Što se više približava Kristov dolazak, on će biti sve odlučniji i lukaviji u svojim naporima da ga upropasti. Muškarci i žene ustajat će tvrdeći da imaju neko novo svjetlo ili neko novo otkrivenje čija je namjera da pokolebaju vjeru u značajan događaj. Njihova naučavanja neće izdržati ispit Božje riječi, ali će ipak neke duše biti prevarene. Kružiti će lažne glasine i neki će biti uhvaćeni u ovu zamku. ... Mi nikada ne možemo biti dovoljno budni protiv svih oblika zabluda jer Sotona uporno nastoji odvući ljude od istine. ...

Neki ljudi ne posjeduju čvrstinu karaktera. Oni su kao napuhani balon i mogu poprimiti bilo koji oblik. ... Ova slabost, neodlučnost i neučinkovitost moraju biti prevladani. Istinski kršćanski karakter je nepopustljiv, on se ne može mijenjati ili podčinjavati u nepovoljnim okolnostima. Ljudi moraju imati moralnu snagu volje, osobnost koja neće podleći laskanju, podmićivanju ili zastrašivanju. ... Bog je postavio ograničenja preko kojih Sotona ne može prijeći. Ta prepreka je naša najsvetija vjera i ako se izgrađujemo u vjeri, bit ćemo sigurni jer će nas čuvati Silni. (5T 294—297)

Kroz nebeska vrata

“Vjerom je Henok prenesen tako da nije vidio smrti ... Prije, naime, nego bijaše prenesen, primi svjedočanstvo da je ugodio Bogu.” (Hebrejima 11,5)

Mi živimo u pokvarenom svijetu. ... Zbog pokvarenosti koje ima sve više, ljubav mnogih je ohladnjela. Henok je hodio s Bogom tri stotine godina. Sada nas kratkoća vremena, izgleda, požuruje da tražimo pravednost. Moraju li se pred nama pojaviti strahote dana Gospodnjeg da bi nas natjerale na ispravne postupke? Možemo se ugledati na Henoka. Stotinama godina hodio je s Bogom. On je živio u pokvareno doba kada se moralna pokvarenost širila svuda oko njega; pa ipak on je vježbao svoj um u posvećenosti i ljubavi prema čistoći. Vodio je razgovore samo o nebeskim stvarima. Izvježbao je svoj um da ide ovim putem i nosio je božansko obilježje. ...

I Henok se susretao s kušnjama kao i mi. Bio je okružen društvom koje prema pravednosti nije bilo ništa više prijateljski nastrojeno od ovoga kojim smo mi okruženi. Zrak koji je udisao bio je zagađen grijehom i pokvarenošću baš kao i danas, pa ipak, on je živio svetim životom. Bio je neokaljan grijesima koji su vladali u vrijeme u koje je živio. Prema tome, i mi možemo ostati čisti i neiskvareni. On je bio jedan od predstavnika svetih ljudi koji žive usred opasnosti i pokvarenosti posljednjeg vremena. Zbog svoje vjerne poslušnosti Bogu, bio je prenesen na Nebo. Tako će i vjerni, koji su živi i koji će ostati, biti preneseni na Nebo. (2T 121,122)

“Blago onima koji su čistoga srca, jer će Boga vidjeti.” Tri stotine godina, Henok je tragao za čistoćom srca da bi mogao biti u suglasju s Nebom. Tri stoljeća hodio je s Bogom. Iz dana u dan čeznuo je za bliskijom zajednicom s Njim. Zajednica je sve više i više rasla dok ga Bog nije uzeo k sebi. Stajao je na pragu vječnog života, samo na korak do zemlje blagoslova. I sada su se vrata otvorila; hod s Bogom, tako dugo održavan na Zemlji, nastavljen je i on je prošao kroz vrata Svetog Grada, prvi između ljudi koji su tamo ušli. ...

Bog nas poziva na takvu zajednicu. Karakter onih koji će biti otkupljeni prilikom Gospodnjeg drugog dolaska mora biti svet kao što je bio i Henokov. (8T 331)

Videnje je pouzdano

“Jer ovo je videnje samo za svoje vrijeme; ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!” (Habakuk 2,3)

Vjera koja je jačala Habakuka i sve svete i pravedne koji su živjeli u to teško vrijeme bila je ona ista vjera koja danas održava Božji narod. U najmračnijim trenucima, u najtežim okolnostima, kršćanin se može osloniti na izvor svekolike svjetlosti i snage. Iz dana u dan, vjerom u Boga, on može obnavljati svoju nadu i hrabrost. “A pravednik živi od svoje vjere.” U službi Bogu ne smije biti malodušnosti, kolebanja ni straha. Gospodin će više nego ispuniti najsmjelija očekivanja onih koji se uzdaju u Njega. On će im dati mudrosti u skladu s različitim okolnostima u kojima će se naći. ...

Apostol Pavao rječito svjedoči o tome kako se Bog obilno postarao za svaku dušu koja je izložena kušnji. Njemu je bilo upućeno božansko obećanje: “Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga savršeno očituje u slabosti.” Ispunjen zahvalnošću i povjerenjem, Božji prokušani sluga je odgovorio: “Zato uživam u slabostima, u uvredama, u nevoljama, u progonstvima, u tjeskobama koje podnosim za Krista. Jer kada god sam slab, onda sam jak.” (2. Korinćanima 12,9.10) ...

Mi moramo gajiti i njegovati vjeru o kojoj su svjedočili proroci i apostoli — vjeru koja se oslanja na Božja obećanja i koja čeka na izbavljenje u vrijeme koje je Bog odredio i onako kako je to On zamislio. Pouzdana proročka riječ konačno će se ispuniti slavnim dolaskom našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista kao Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima. Vrijeme čekanja možda izgleda dugačko, možda dušu pritiskuju obeshrabrujuće okolnosti, mnogi u koje smo se uzdali će možda pasti na putu; međutim, zajedno s prorokom koji je hrabrio Judu u vrijeme nezapamćenog otpada, uzviknimo puni povjerenja: “Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek sva zemlja zašuti pred njime!” (Habakuk 2,20) Neka nam uvijek bude u sjećanju radosna poruka: “Jer ovo je videnje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti ... a pravednik živi od svoje vjere” (Habakuk 2,3.4) (PK 386—388)

Siguran zaklon

“Jer, gle, izići će Jahve iz svog prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o njeg ogriješiše. Izbacit će zemlja svoju krv što je na njoj prolivena i neće više kriti onih koji su na njoj poklani.” (Izaija 26,21)

Stanovnici gradova vrlo brzo i sigurno preuzimaju na svoja leđa teret skoro sveopće krivnje zbog sve snažnijeg i drskijeg bezakonja. Sveopću pokvarenost ljudsko pero jednostavno nije sposobno opisati. Svakog dana suočavamo se s novim slučajevima sukoba, podmićivanja, prijevare; svaki dan čitamo potresne izvještaje o nasilju i bezakonju, o ravnodušnosti prema ljudskim stradanjima, o okrutnom, neljudskom uništavanju ljudskih života. ...

Naš Bog je milostiv. Prema prijestupnicima svoga Zakona postupa s velikim strpljenjem i nježnom sućuti. ... Gospodin dugo podnosi ljude i gradove, upućujući im u svojoj milosti opomene ne bi li ih spasio od božanskog gnjeva, ali doći će vrijeme kad se molbe za milost više neće uslišavati. ...

Stanje u društvu, posebice u velikim gradovima mnogih naroda, objavljuje gromkim glasom da je došao čas Božjeg suda i da je kraj svega zemaljskoga vrlo blizu. Mi stojimo na pragu najveće krize svih vjekova. Božje kazne izlijevat će se brzo jedna za drugom — požari, poplave, potresi, ratovi i krvoprolića. ...

Priprema se oluja Božje srdžbe; opstat će samo oni koji odgovore na pozive milosti, kao što su to učinili stanovnici Ninive poslije Joninog propovijedanja, i prime posvećenje putem poslušnosti zakonima božanskog Vladara. Samo će se pravednici sakriti s Kristom u Bogu dok ne prođe pustošenje. Neka molitva naše duše bude:

“Ja drugog utočišta nemam,
moja se bespomoćna duša samo tebe hvata,
Nemoj me, o nemoj me ostaviti,
Podupri me i utješi ti!
Sakrij me, o Spasitelju, sakrij me,
Dok ne prođu oluje života.
Povedi me sigurnim putom u Nebo,
O, primi me, primi, u zagrljaj svoj!”

(PK 275—278)

1. ožujka

Kriza je na pomolu

“Jao dana! Jer Jahvin dan je blizu i dolazi ko pohara od Svevišnjeg.” (Joel 1,15)

Proročanstva koja je veliki JA JESAM dao u svojoj Riječi, i koja se kao karika za karikom uklapaju u lanac događaja, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govore nam gdje se nalazimo danas i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve ono što je proročanstvo najavilo da će se zbiti do današnjega dana, zapisano je na stranicama povijesti, a mi možemo biti sigurni da će i ono što se tek treba zbiti biti ispunjeno po svome redosljedu.

Danas znaci vremena objavljuju da se nalazimo na pragu velikih i svečanih događaja. U našem svijetu sve je u pokretu. Pred našim očima ispunjavaju se Spasiteljeva proročanstva o događajima koji trebaju prethoditi Njegovu dolasku: “Čut ćete za ratove i glasine o ratovima. ... Dići će se narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će gladi i potresa zemlje u raznim mjestima.” (Matej 24,6.7)

Sadašnje vrijeme pobuđuje najveće zanimanje svih ljudi. Upravljači i državnici, ljudi koji zauzimaju povjerljive i odgovorne položaje, umni pripadnici svih društvenih slojeva, usmjerili su svoju pozornost na događaje koji se zbivaju oko nas. Oni prate odnose među narodima. Oni promatraju napetost koja je zahvatila svaki element na Zemlji i shvaćaju da se uskoro treba dogoditi nešto veliko i sudbonosno — da se svijet nalazi na pragu goleme krize.

Biblija, i samo Biblija, daje pravilno tumačenje svih tih zbivanja. U njoj su otkriveni veliki završni prizori povijesti našega svijeta, događaji koji već bacaju svoju sjenu na ono što se sada zbiva, dok zvuci onoga što se približava čine da Zemlja podrhtava i ljudska srca zastaju od straha. ...

I danas se ljudi i narodi kušaju viskom u ruci Onoga koji nikada ne griješi. Svi oni svojom odlukom određuju svoju sudbinu, a Bog ih sve nadglasava radi ispunjenja svojih namjera. ...

Kršćani se moraju pripremati za ono što će uskoro zadesiti svijet kao najveće iznenađenje i tu pripremu trebaju obaviti marljivim proučavanjem Božje Riječi i nastojanjem da svoj život usu-glase s njezinim zapisima. (PK 536,537,626)

Lijek za duše oboljele od grijeha

“Sva je glava bolna, srce iznemoglo; od pete do glave nigdje zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane, ni očišćene, ni povijene, ni uljem ublažene.” (Izaija 1,5,6)

Postoji lijek za duše oboljele od grijeha. Lijek se nalazi u Isusu. Kakvog li dragocjenog Spasitelja! Njegova milost dovoljna je i za najslabije, ali i najjači moraju imati Njegovu milost ili će propasti.

Vidjela sam kako bi bilo moguće dobiti ovu milost. Idite u svoju klijet i tamo, nasamo, molite Boga: “Učini mi čisto srce, Bože, i duh prav ponovi u meni.” Budite ozbiljni i iskreni ... Poput Jakova borite se u molitvi. Borite se. ... Morate dati sve od sebe. ...

Tražite Gospodina cijelim svojim srcem. Dođite k Njemu s gorljivošću, i kad iskreno osjećate da ćete bez Božje pomoći propasti, kad čeznete za Njim kao što košuta čezne za potokom, Gospodin će vam dati snagu. Iskusićete mir koji nadilazi svaki razum. Ako očekujete spasenje, morate se moliti. Odvojite potrebno vrijeme. Ne budite užurbani i bezbrižni u svojim molitvama. Tražite ustrajno od Boga da u vama izvrši potpunu promjenu da biste rodili duhovne rodove i svijetlili kao svjetlo svijetu. Ne budite smetnja ili prokletstvo za Božje djelo, već pomoć i blagoslov. Govori li vam Sotona da ne možete uživati potpuno spasenje i slobodu? Ne vjerujte mu.

Vidjela sam da je prednost svakog kršćanina da na njega snažno utječe Božji Duh. Slatki, nebeski mir ispunjavat će vaš um, a vi ćete željeti razmišljati o Bogu i Nebu. Radovat ćete se slavnim obećanjima Njegove riječi. ...

Ako oni koji se izdaju kao kršćani vole Isusa više nego ovaj svijet, s radošću će govoriti o Njemu, svojem najboljem prijatelju na kojeg je usredotočena sva njihova ljubav. On im je pritekao u pomoć u času kad su se osjećali izgubljeni i jadni. Okrenuli su se Njemu kada su bili umorni i opterećeni grijehom. On je uklonio njihov teret krivnje i grijeha ... i dao novi smjer njihove ljubavi. Ono što su nekad voljeli, sada mrze, a ono što su mrzili, sada vole.

Je li se ova velika promjena dogodila i u tebi? (1T 158—160)

Novi život

“Zaista, zaista kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko. ... Treba da se odozgo rodite.” (Ivan 3,5-7)

Onaj koji pokušava dosegnuti Nebo svojim vlastitim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji posjeduje samo legalističku religiju, obličje pobožnosti. Kršćanski život nije preinačavanje ili poboljšavanje staroga, već preobražaj naravi. To znači umiranje svome “ja” i grijehu i potpuno novi život. Ova se promjena može provesti samo uspješnim djelovanjem Svetoga Duha. ...

Netko možda ne može točno odrediti vrijeme i mjesto ili utvrditi sve okolnosti svog obraćenja, ali to nije dokaz da je on neobraćen. Silom koja je isto tako nevidljiva kao i vjetar, Krist neprekidno radi na srcu. Malo-pomalo, možda nesvjesno za onoga koji ih prima, nastaju dojmovi koji privlače dušu Kristu. ... A onda odjednom, kada Duh uputi neposredniji poziv, duša se radosno predaje Isusu. Mnogi ovo nazivaju iznenadnim obraćenjem, ali to je rezultat poziva Božjeg Duha — strpljivog, dugotrajnog procesa.

Premda nevidljivo, djelovanje vjetra vidi se i osjeća. Tako će se rad Duha na duši pokazati u svakom djelu onoga koji je osjetio njegovu spasonosnu silu. Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grješne misli se odbacuju, zla djela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mjesto srdžbe, zavisti i svađe. Radost zauzima mjesto žalosti i lice odsjaja nebeskom svjetlošću. Nitko ne vidi ruku koja podiže teret ili zamjećuje svjetlost koja silazi iz nebeskih dvorova. Blagoslov dolazi onda kad se duša vjerom pokorava Bogu. Tada sila nevidljiva za ljudsko oko stvara novo stvorenje po Božjem obličju.

Ograničenim umovima nemoguće je shvatiti djelo otkupljenja. Njegova tajna nadmašuje ljudsku spoznaju; ipak onaj koji prelazi iz smrti u život razumije da je to božanska stvarnost. Početak otkupljenja ovdje možemo spoznati osobnim iskustvom. Njegov rezultat doseže do vječnih vremena. (DA 172,173)

Najveća životna potreba

“Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati! (Matej 6,33)

Ovo je prvi i najvažniji cilj — kraljevstvo Božje i Kristova pravednost. Ostali ciljevi koje želimo dostići trebali bi biti u drugom planu u odnosu na ovaj.

Sotona će prikazati put svetosti kao težak, a stazu svijeta posutu ružama. U lažnim i laskavim bojama odapinjat će na vas strijele kušnji svijeta s njegovim zadovoljstvima. Taština je jedna od najjačih crta naše izopačene naravi i on zna da to može uspješno iskoristiti. On će vam laskati preko svojih oruđa. Može vam uputiti hvalu koja će laskati vašoj taštini, hraniti vaš ponos i samopoštovanje. Na osnovi toga možete pomisliti da je s takvim prednostima i svim onim što je privlačno doista velika šteta da iziđete iz svijeta, odvojite se i postanete kršćanin. ... Ali imajte na umu da će zemaljskim užicima doći kraj i da ćete žeti ono što sijete. Jesu li tjelesna privlačnost, sposobnosti ili talenti odviše vrijedni da budu posvećeni Bogu, vašem Stvoritelju, Onomu koji vas promatra svakog trenutka? Jesu li vaše vrline odviše dragocjene da budu posvećene Bogu?

Mladima je hitno potrebno nešto da razvesele i zabave svoj um. Vidjela sam da je zadovoljstvo u marljivosti i zadovoljstvo u težnji za korisnim životom. Neki smatraju da moraju imati nešto ... čemu se um može okrenuti za olakšanjem i osvježanjem od briga i umora koji vam zadaje posao. Ono što im je upravo potrebno jest kršćanska nada. Religija će dati vjerniku utjehu i bit će siguran vodič k Izvoru istinske radosti. Mladi bi trebali proučavati riječ Božju, moliti se i razmišljati i tako će otkriti da njihovo slobodno vrijeme ne može biti bolje uporabljeno.

Mladi prijatelji, odvojite vrijeme da sami sebe ispitajte ljubite li Boga. Budite odlučni u namjeri da izvršite pravi izbor i donesete ispravne odluke. (1T 502—503)

Tražite najprije kraljevstvo Božje i Njegovu pravednost. Neka vam ovo bude prvo i posljednje. Nastojte što ozbiljnije upoznati Onoga koga poznavati na pravi način znači vječni život. Krist i Njegova pravednost donosi spasenje duši. (FE 484)

5. ožujka

Nebeski bespreijekoran biser

“S kraljevstvom je nebeskim kao s trgovcem koji traži skupočjeno biserje i kad se namjери na dragocjen biser, ode da proda sve što ima i kupi ga.” (Matej 13,45.46)

Sam Krist je dragocjeni biser. ... Kristova pravednost kao čist, bijeli biser nema mane ni mrlje. Nema ljudske ruke koja bi mogla poboljšati tako veliki i dragocjeni Božji dar kao što je biser. On je bespreijekoran. U Kristu “se nalazi sakriveno sve blago mudrosti i znanja” (Kološanima 2,3). On “nam postade mudrost od Boga, pravednost, posvećenje i otkupljenje” (1. Korinćanima 1,30). Sve što može zadovoljiti potrebe i težnje ljudske duše, i na ovom svijetu i na onom koji će doći, nalazi se u Kristu. Naš Otkupitelj je tako dragocjen biser da u usporedbi s Njim sve gubi vrijednost. ...

U usporedbi biser se ne prikazuje kao dar. Trgovac ga je kupio, s tim što je prethodno morao rasprodati sve što je imao. Mnogi se zato pitaju što bi ovo trebalo značiti budući da je Krist u Svetim spisima prikazan kao dar. On doista jest dar, ali samo onima koji Njemu daju sebe, svoju dušu, tijelo i duh bez rezerve. Mi trebamo dati sebe Kristu i živjeti životom dobrovoljne poslušnosti Njegovim zahtjevima. Sve što jesmo, svi talenti i sposobnosti koje imamo — sve to pripada Gospodinu i treba biti posvećeno Njegovoj službi. Kad Mu se na taj način potpuno predamo, Krist nam daje sebe zajedno sa svim blagom koje samo Nebo može dati. Na taj način mi doista stječemo dragocjeni biser. ...

Na tržištu kojim upravlja Božja milost, dragocjeni biser prikazan je kao nešto što se može kupiti bez novca i bez cijene. Na tom tržištu nebeska dobra može dobiti svatko. Riznica dragulja istine otvorena je za sve. ... Spasiteljev glas poziva nas ozbiljno i s puno ljubavi: “Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata, da se obogatiš. ...” Najsiromašniji mogu kupiti spasenje isto tako kao i najbogatiji; ali ono se ne može kupiti nikakvim ovezemaljskim bogatstvom, već samo dobrovoljnom poslušnošću i predajom Kristu kao Njegova otkupljena svojina. ...

Mi ne možemo kupiti spasenje, ali ga trebamo tražiti s takvim zanimanjem i ustrajnošću kao da smo spremni za njega dati sve na svijetu. (COL 115—117)

Krist — jedini Spasitelj

*“On nas istrgnu iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo svo-
ga ljubljenog Sina, u kome imamo otkupljenje, oproštenje
grijeha.” (Kološanima 1,13.14)*

Nije važno tko ste ili kakav ste život vodili; možete biti spašeni jedino na način koji je Bog odredio. Morate se pokajati; morate bespomoćni pasti na Stijenu, Isusa Krista. Morate osjetiti potrebu za liječnikom i jedinim lijekom za grijeh — Kristovom krvlju. Ovaj lijek može biti djelotvoran samo ako se pokajete pred Bogom i vjerujete u našega Gospodina Isusa Krista. ... Kristova krv koristit će samo onima koji osjećaju potrebu za njezinom silom koja čisti.

Nedostižne li ljubavi i poniženja! I kada se ne oslanjamo na božansku milost, Krist nas želi otkupiti! Ali naš Veliki Liječnik traži od svake duše bespogovorno pokoravanje. Mi nikada ne smijemo određivati lijek sami sebi. Krist mora imati potpunu upravu nad našom voljom i djelima. ...

Možemo laskati sebi ... da je naš karakter ispravan i da se ne trebamo ponižavati pred Bogom poput kakvog običnog grešnika. Ali moramo imati na umu da ćemo u život ući na potpuno isti način kao i najveći grešnik. Moramo odbaciti svoju vlastitu pravednost i moliti Krista da u nas bude usađena Njegova pravednost. Moramo zavisiti isključivo od Krista kad je u pitanju naša snaga. Naše “ja” mora umrijeti. Moramo shvatiti da sve što imamo potječe od prevelikog bogatstva božanske milosti. Neka sljedeće riječi budu jezik našeg srca: “Ne nama, o Gospodine, ne nama, nego Tvojem imenu dajem slavu za Tvoju milost i istinu.”

Prava vjera praćena je ljubavlju, a ljubav poslušnošću. Sve snage i strasti obraćenog čovjeka stavljaju se pod Kristovu vlast. Njegov Duh je sila koja obnavlja pretvarajući u božansko obličje sve koji je prime. ...

“Nijedan koji je rođen od Boga ne griješi.” On osjeća da je kupljen Kristovom krvlju i vezan najuzvišenijim zavjetom da slavi Boga u svojem tijelu i duhu koji pripada Bogu. U njemu je ugušena ljubav prema grijehu i samom sebi. Svakoga dana on se pita: “Što da uzvratim Jahvi za sve što mi je učinio?” “Gospodine, što želiš da činim?” (5T 218—220)

Provjerite sami

“Kušajte i vidite kako dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe!” (Psalam 34,9)

Kako ćemo prepoznati Božju dobrotu i Njegovu ljubav u svojem životu? Psalmist nam ne kaže: Slušajte i saznat ćete, čitajte i znat ćete ili vjerujte i spoznat ćete, već: “Kušajte i vidite kako dobar je Jahve.” Umjesto da se oslanjate na riječ drugih, provjerite sami.

Iskustvo je znanje koje proistječe iz istraživanja. Religija istraživanja je ono što je sada potrebno. ... Točno je da veliki broj ljudi ima teoretsko znanje vjerske istine, ali oni nikada nisu osjetili silu božanske milosti u svojim srcima koja obnavlja. ... Oni vjeruju u Božji gnjev, ali ne ulažu ozbiljne napore da ga izbjegnu. Vjeruju u Nebo, ali se ne žrtvuju da ga dobiju. ... Znaju lijek za grijeh, ali ga ne koriste. Znaju što je ispravno, ali to ne cijene. Sve njihovo znanje povećat će njihovu osudu. Oni nikada nisu doživjeli i naučili iz iskustva da je Gospodin dobar.

Postati Kristov učenik znači odbaciti svoje “ja” i slijediti Isusa u zlu i dobru. Svako popuštanje u onome što nam je drago a koje koči naš vjerski život mora se ukloniti. ... Hoćemo li uložiti odgovarajući napor i podnijeti žrtvu koja je vrijedna cilja koji trebamo dostići?

Svaka zajednica koju stvaramo, kolikogod ograničena, vrši izvjestan utjecaj na nas. Mjera do koje taj utjecaj djeluje na nas bit će određena stupnjem bliskog i trajnog prijateljstva, kao i našom ljubavlju i poštovanjem prema onima s kojima se družimo. Na taj način, poznanstvom i druženjem s Kristom možemo postati kao On, bezgrešni Primjer.

Zajednica s Kristom — kako je neizrecivo dragocjena! Naša je prednost da uživamo u takvoj zajednici ako za njom čeznemo, ako se žrtvujemo da je sačuvamo. (5T 221—223)

Tako svatko u svojem vlastitom iskustvu “potvrđuje da je Bog istinit” (Ivan 3,33). On može posvjedočiti: “Bila mi je potrebna pomoć i našao sam je u Isusu. Svaki nedostatak je nadoknađen, glad moje duše je utažena. ... Vjerujem u Isusa jer je On za mene božanski Spasitelj. Vjerujem u Bibliju zato što sam uvidio da je ona Božji glas mojoj duši.” (8T 321)

Gradani Neba

“Prema tome, niste više tuđinci i gosti, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji.” (Efežanima 2,19)

Isus kaže: “Pogledajte, dolazim brzo.” Ove riječi trebali bismo uvijek imati na umu i raditi s uvjerenjem da je Gospodnji dolazak doista blizu a mi da smo putnici i stranci na Zemlji. (5T 266)

Svako sredstvo milosti treba marljivo usavršavati da bi se duša sve više ispunjavala Božjom ljubavlju, “da mognete prosuditi ono što je bolje: da budete čisti i besprijekorni za Kristov dan, puni roda — pravednosti” (Filipljanima 1,10.11). Vaš kršćanski život mora biti živ i nepokolebljiv. Vi možete postići visoki ideal koji je izložen u Pismu i morate ga postići ako želite biti Božja djeca. Ne možete stajati u mjestu; ili ćete napredovati ili nazadovati. ...

Hoćete li se zadovoljiti ograničenim kršćanskim rasteњem ili ćete snažno napredovati u duhovnom životu? Tamo gdje postoji duhovno zdravlje, postoji i rast. Božje dijete raste dok ne dosegne punu visinu rasta u Kristu. Nema granice njegovom napredovanju. ...

Oni koji bi trebali biti jaki i utemeljeni u Kristu, novorođenčad su u pogledu razumijevanja i poznavanja rada Božjeg Duha. Nakon godina i godina iskustva oni razumiju samo osnovna načela tog velikog sustava vjere i nauka koji tvori kršćansku vjeru. Oni ne razumiju to savršenstvo karaktera koji će dobiti pohvalu: “Dobro je.” ...

Mi moramo izvojevati velike pobjede ili ćemo izgubiti Nebo. Tjelesno srce mora biti razapeto jer je sklono moralnoj izopačenosti koja vodi u smrt. ... Molite se da moćna sila Svetoga Duha, sa svom svojom oživljavajućom, okrepljujućom i preobražavajućom snagom, kao električni šok, potrese umrtvljenu dušu, da učini da svaki živac zatreperi novim životom prenoseći cijelog čovjeka iz njegovog mrtvila, tjelesnosti i putenosti u stanje duhovnog zdravlja. Tako ćete postati dioničari božanske naravi ... i u vašim će dušama odsjajivati obličje Onoga čijom ste se ranom izliježili. (5T 264—267)

Potpunije znanje o Bogu

“A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3)

Jedino poznavanjem Boga ovdje, možemo se pripremiti za susret s Njim prilikom Njegovog dolaska. ... Ali mnogi od onih koji tvrde da vjeruju u Krista zapravo ne poznaju Boga. Oni su samo površno pobožni. Oni ne vole Boga, ne proučavaju Njegov karakter i zbog toga ne znaju kako da vjeruju, gledaju i žive. Ne poznaju neumornu ljubav niti što znači hoditi u vjeri. ... Ne shvaćaju da je njihova dužnost da primaju kako bi mogli obogatiti druge.

Svijet svojom mudrošću ne poznaje Boga. Mnogi vrlo rječito govore o Njemu, ali njihovo uvjeravanje ne dovodi ljude bliže Njemu jer oni sami nisu u živoj zajednici s Njim. Govoreći o sebi da su mudri, postaju ljudi. Njihovo je poznavanje Boga nesavršeno. (*RH 3. veljače 1903.*)

Mi ne možemo Boga otkriti pukim traženjem, ali On se otkrio u svojem Sinu koji je svjetlo Očeve slave i otisak Njegove biti. Ako želimo upoznati Boga, moramo biti nalik na Krista. ... Živjeti čistim životom po vjeri u Krista kao osobnog Spasitelja donijet će vjerniku jasniju, dublju spoznaju o Bogu. (*KH 9*)

Krist je savršena objava Boga. “Nitko ne može vidjeti Boga,” kaže On, “jedinorođeni Sin koji je u naručju Očevom, On ga javi.” Samo poznavajući Krista, možemo poznavati Boga. I dok Ga budemo gledali, preobražavat ćemo se u Njegovo obličje, spremni da se s Njim susretnemo prilikom Njegovog dolaska. ...

Sada je vrijeme da se pripremimo za dolazak našega Gospodina. Spremnost da se susretnemo s Njim ne može se postići za jedan trenutak. Priprema za taj veličanstveni prizor sastoji se u marljivom iščekivanju i bdjenju zajedno s ozbiljnim radom. Tako Božja djeca veličaju Njega. Usred užurbanih prizora iz života čut će se njihov glas kako upućuje riječi ohrabrenja, nade i vjere. Sve ono što imaju i jesu posvećeno je službi Gospodinu. Na taj se način oni pripremaju da sretnu svojega Gospodina i kada On dođe, reći će s radošću: “Evo Boga našega; njega čekasmo i on će nas spasiti. ... Bit ćemo radosni i uživati u Njegovom spasenju.” (*RH 3. veljače 1903.*)

Najuzvišenija razmišljanja

“Gledajte koliko nam je ljubav otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo! Zato ne poznaje svijet nas jer njega nije upoznao.” (1. Ivanova 3,1)

O, kakva je to ljubav, kakva nenadmašna ljubav, da se mi, grešnici i tuđinci, možemo vratiti natrag Bogu i biti posvojeni u Njegovu obitelj! Možemo Mu se obratiti dragim imenom “Oče naš”.

...

Sva roditeljska ljubav koja je kanalima ljudskih srca tekla iz generacije u generaciju, svi izvori nježnosti koji su se otvarali u ljudskim dušama, samo su majušni potocić u odnosu na beskrajn ocean kada se usporede s beskonačnom, neiscrpnom Božjom ljubavlju. Jezik to ne može iskazati; pero ne može opisati. O njoj možete razmišljati svaki dan u svojem životu; možete marljivo istraživati Sveto pismo da biste je razumjeli; možete se poslužiti svim silama i sposobnostima koje vam je Bog dao nastojeći shvatiti ljubav i suosjećanje nebeskog Oca, a opet se pred vama pruža beskraj. Tu ljubav možete proučavati vjekovima, pa ipak nikada nećete u potpunosti shvatiti duljinu, širinu, dubinu i visinu Božje ljubavi koju je pokazao time što je dao svojeg Sina da umre za svijet. Ni sama vječnost neće je moći u potpunosti otkriti. Ipak, kad proučavamo Bibliju i razmišljamo o Kristovom životu i planu spasenja, tim velikim temama, naš um se otvara sve više i više. (5T 739,740)

Krist je došao na ovaj svijet da otkrije Boga kao Boga ljubavi, punog milosti, nježnosti i sućuti. (5T 738,739)

Bilo bi dobro da provedemo jedan sat svakoga dana razmišljajući i promatrajući Kristov život od kolijevke pa sve do Golgote. Trebali bismo proučavati svaku pojedinost iz Njegovog života i u mašti živo predočiti svaki prizor, osobito one posljednje iz Njegovog zemaljskog života. Tako razmišljajući o Njegovom nauku i patnjama kao i o beskonačnoj žrtvi koju je podnio za otkupljenje ljudskog roda, jačamo svoju vjeru, oživljujemo ljubav i postajemo dublje prožeti duhom koji je ispunjavao i našeg Spasitelja. Ako želimo biti spašeni, svi moramo učiti u podnožju križa pouku o pokajanju i vjeri. ... Razmišljanje o Kristu na križu probudit će u nama zahvalnost i sve što je plemenito i uzvišeno. (4T 374)

11. ožujka

Potrebna je bijela odjeća

“Tada uđe kralj da pogleda goste. Nađe ondje jednog čovjeka koji ne bijaše obučen u svadbeno ruho te mu reče: ‘Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?’ On ostade nijem.” (Matej 22,11.12)

Svadbenim ruhom u usporedbi je prikazan čist i neokaljan karakter koji moraju imati pravi Kristovi sljedbenici. Crkvi je dano “da se obuče u blistav, čist lan”, da bude “bez ljage, bez bore, bez ičega tomu slična” (Efežanima 5,27). Čist lan označuje, kaže Biblija, “pravedna djela svetih” (Otkrivenje 19,8). To je Kristova pravednost, Njegov besprijekorni karakter koji se po vjeri daje svima koji Ga prime kao svojeg osobnog Spasitelja.

Kada je Bog u svetom Edenu nastanio naše praroditelje, nosili su bijelo ruho nevinosti. ... Ali kada se pojavio grijeh, oni su prekinuli svoju vezu s Bogom, a svjetlo koje ih je dotad okruživalo, nestalo je. ... Čovjek ne može izmisliti ništa što bi zamijenilo izgubljeno ruho nevinosti. ... Samo je haljina pravde koju nam je osigurao sam Krist prikladna odjeća u kojoj se možemo pojaviti u Božjoj prisutnosti. Ovaj plašt, haljinu svoje pravednosti, Krist će dati svakome tko se kaje i vjeruje. ... Ovo ruho, izatkano na nebeskom razboju, ne sadrži nijednu nit izrađenu ljudskom rukom. Krist je u svojoj ljudskoj naravi razvio savršeni karakter, i taj karakter On preporučuje i nudi nama. “Sva naša pravda je kao nečista haljina.” (Izaija 64,6 — DK) Sve ono što činimo mi sami, zaprljano je grijehom. Ali Sin Božji se “pojavio da uzme grijeh, i grijeha u njemu nema”. (1. Ivanova 3,5) ...

Svojom savršenom poslušnošću On je svakom ljudskom biću omogućio poslušnost Božjim zapovijedima. Kad se predamo Kristu, naše srce sjedinjuje se s Njegovim, naša volja stapa se u Njegovu volju, naš um postaje jedno s Njegovim, naše misli su zarobljene u pokornosti Njemu; mi živimo Njegovim životom. To znači biti obučen u haljine Njegove pravednosti. Onda, kad Gospodin pogleda na nas, On ne vidi odjeću od smokvinog lišća, golotinju i izopačenost uzrokovanu grijehom, već svoju vlastitu haljinu pravednosti koja prikazuje savršenu poslušnost Jahvinom zakonu. (COL 310—312)

Radost u poslušnosti

“Jahve, za tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu.” (Psalam 119,174)

Pravi se kršćanin nikada neće žaliti da je Kristov jaram bolan za njegova ramena. On doživljava službu za Isusa kao istinsku slobodu. Božji zakon njegova je radost. Umjesto da pokušava umanjiti božanske zapovijedi i prilagoditi ih svojim nedostacima, on se neprestano bori da se uzdigne do razine njihovog savršenstva.

Takvo iskustvo moramo doživjeti i mi ako želimo biti spremni da se održimo u Božji dan. Sada, dok traje kušnja, dok se glas milosti još uvijek čuje, za nas je vrijeme da odbacimo svoje grijehе. ... Bog je osigurao mnoga sredstva da možemo ostati savršeni u Njegovoj milosti ne oskudijevajući ni u čemu, čekajući na dolazak našega Gospodina. Jeste li spremni? Jeste li obukli svadbenu odjeću? Ta odjeća neće pokriti prijevaru, nečistoću, pokvarenost ni licemjerje. Nad vama je Božje oko. ... Mi možemo sakriti svoje grijehе od ljudskih očiju, ali ništa ne možemo sakriti od našeg Stvoritelja.

Bog nije poštedito svojeg Sina, već Ga je predao smrti zbog naših grijehа i podignuo Ga ponovno radi našeg opravdanja. Po Kristu, bezvrijedni kakvi jesmo, možemo dobiti sve duhovne blagoslove. Dolazimo li k Njemu da bismo mogli imati život? (5T 220,221)

Božja volja je izražena u propisima Njegovog svetog Zakona, a načela ovog Zakona načela su Nebа. Nebeski anđeli ne posjeduju nikakvo uzvišenije znanje od poznavanja Božje volje, a ispunjavanje Njegove volje najuzvišenija je služba kojoj mogu posvetiti svoje sposobnosti.

Međutim, na Nebu se ne obavlja služba da bi se udovoljilo Zakonu. Kada se Sotona pobunio protiv Jahvina zakona, misao o tome da postoji Zakon bila je za anđele iznenadno suočavanje s činjenicom o kojoj dotle nisu razmišljali. U svojoj službi anđeli nisu slugе, već sinovi. ... Njima poslušnost nije nikakav teret. Ljubav prema Bogu čini njihovu službu radosnom. Tako i u svakoj duši u kojoj boravi Krist, Nada slave, ponovno odjekuju Njegove riječi: “Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu.” (Psalam 40,8 — DK) (MB 109)

Oblikovani u Božjoj radionici

“Ti zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!” (1. Korinćanima 6,19.20)

Mi ne pripadamo sami sebi. Skupo smo kupljeni stradanjem i smrću Sina Božjeg. Kad bismo ovo mogli razumjeti i u potpunosti provesti, osjećali bismo veliku odgovornost koja počiva na nama da se održimo u najboljem zdravstvenom stanju i uzvratimo Bogu savršenu službu. ...

Mi vjerujemo da Krist uskoro dolazi. ... Ne sumnjamo niti smo sumnjali prijašnjih godina da je doktrina koju držimo danas istina za sadašnje vrijeme i da se približavamo sudu. Spremamo se da sretnemo Onoga koji se treba pojaviti na nebeskim oblacima u pratnji svetih anđela da dade vjernima i pravednima završni dodir besmrtnosti. Kad On dođe, neće nas čistiti od naših grijeha, uklanjati nedostatke našeg karaktera niti nas liječiti od slabosti našeg temperamenta i naših sklonosti. Mi ćemo biti spremni i prije tog vremena.

Kada Gospodin dođe, oni koji budu sveti, bit će i dalje sveti. Oni koji su sačuvali svoja tijela i duh u svetosti, posvećenju i časti, na kraju će primiti završni dodir besmrtnosti. Ali oni koji budu nepravedni, neposvećeni i prljavi, ostat će takvi zauvijek. Tada njihovi nedostaci neće moći biti uklonjeni niti će oni moći dobiti sveti karakter. ... Sve ovo treba biti učinjeno u vrijeme kušnje. *Sada* je vrijeme da se obavi ovaj posao. ...

Mi se sada nalazimo u Božjoj radionici. Mnogi od nas su grubo kamenje iz kamenoloma. Ali kada se držimo Božje istine, ona utječe na nas. Ona nas uzdiže i uklanja od nas svaku nesavršenost i grijeh, kakav god on bio. Na taj način mi se pripremamo da sretnemo Kralja u svoj Njegovoj ljepoti i konačno se ujedinito sa svetim nebeskim anđelima u kraljevstvu slave. Ovdje taj posao treba biti obavljen za nas, ovdje naše tijelo i duh trebaju biti spremni za vječnost. (2T 354—356)

Tjelesno zdravlje i plemenite misli

“Ljubljeni, opominjem vas: budući da ste tuđinci i stranci, klonite se tjelesnih požuda, jer one vojuju protiv duše.” (1. Petrova 2,11)

Mnogi doživljavaju ovaj tekst kao upozorenje samo protiv razuzdanosti, ali on ima šire značenje. On zabranjuje svako štetno popuštanje apetitu i strastima. Svaki izopačeni apetit postaje požuda. Apetit nam je dan zbog dobrih pobuda, a ne da postane gospodar smrti time što ćemo postati izopačeni, i tako degenerirani predati se “tjelesnim požudama” koje “vojuju protiv duše”. Petrov savjet je izravno i snažno upozorenje protiv uporabe svih sredstava za stimulaciju i narkotika. Ova popuštanja mogu se sasvim prikladno svrstati u želje koje vrše štetan utjecaj na karakter. (CTBH 54)

Neka nitko tko tvrdi da je pobožan ne bude ravnodušan prema zdravlju tijela i zavarava se da neumjerenost nije grijeh i da neće utjecati na njegovu duhovnost. Tjelesna i moralna narav blisko su povezane. Mjerilo vrline ili se uzdiže ili degradira tjelesnim navikama. Ako se pretjeruje u hrani, ona će izazvati nezdravo stanje moralnih osjećaja. Posljedica će biti ista i ako se jede nezdrava hrana. Bilo koja navika koja ne unapređuje zdravlje u ljudskom sustavu umanjuje više i plemenitije sposobnosti. ... Popuštanje apetitu pojačava životinjske nagone dajući im prednost nad duševnim i duhovnim snagama. (CH 67)

Snaga kušnje ugađanja apetitu može se mjeriti jedino s neizrecivom agonijom našeg Otkupitelja u dugom postu u pustinji. On je znao da će popuštanje izopačenom apetitu tako umrtviti ljudsko opažanje da neće moći vidjeti svete stvari. ... Budući da je sila nezajažljivog apetita bila u ljudskom rodu tako jaka, Sin Božji, da bi slomio njegovu silu, u ljudskom obličju morao je izdržati post od skoro šest tjedana, a to je i zadaća jednog kršćanina! Pa ipak, kolikogod bila velika borba, on može nadvladati. Uz pomoć te božanske sile koja se protivi najžešćim kušnjama koje Sotona može smisliti, on također može biti uspješan u borbi sa zlom i na kraju ponijeti krunu u kraljevstvu Božjem. (CD 167)

Sjetva i žetva života

“Od mladenačkih strasti bježi! Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju i onim što donosi spasenje, zajedno s onima koji čista srca zazivaju Gospodina!” (2. Timoteju 2,22)

Malo vremena provedenog u sijanju vaše divlje zobi, dragi moji mladi prijatelji, proizvest će usjev koji će vam zagorčati cio život. Trenutak nepromišljenosti, popuštanje kušnji, može okrenuti cjelokupni tijek vašeg života u pogrešnom smjeru. Vi možete biti samo jednom mladi u životu. Iskoristite to. Kada jedanput prođete zemljom, nikada se više nećete moći vratiti da ispravite svoje pogreške. ...

Sotona se ... prurušava u anđela svjetla, dolazi mladima sa svojim posebnim kušnjama i uspijeva ih zavesti, korak po korak, sa staze dužnosti. On je opisan kao onaj koji optužuje, vara, laže, muči i ubija. ... Sotonin je posao da vas kuša, ali je samo na vama hoćete li to prihvatiti. Ni sve Sotonine vojske ne mogu primorati kušanoga da sagriješ. Za grijeh nema opravdanja. (4T 622,623)

Kušnja nije grijeh. Isus je bio svet i čist, a ipak bio je kušan u svemu kao i mi sa snagom i silom koju čovjek nikada neće morati izdržati. Uspješno odoljevši, ostavio nam je svijetli primjer kako i mi trebamo slijediti Njegove stope. Ukoliko smo samouvjereni ili mislimo da posjedujemo svoju vlastitu pravednost, bit ćemo ostavljeni da padnemo pod silom kušnji. Ali ako gledamo u Isusa i vjerujemo u Njega, mi pozivamo silu koja je pobijedila neprijatelja na bojnopolju i On će naći izlaz. Kada Sotona navali kao rijeka, moramo se oduprijeti njegovim kušnjama mačem Duha, a Isus će biti naš pomoćnik i podići će zbog nas štit protiv njega. (5T 426)

Jedna loša crta karaktera, jedna grešna želja koja se gaji na kraju će poništiti svu snagu Evandjelja. ... Svjetovne brige i užitci u grijehu veze su kojima Sotona hvata ljude u svoju zamku. Vjernima će se naći samo oni koji bi radije umrli nego učinili nešto grešno. (5T 53)

Mladi mogu imati tako čvrsta načela da ih ni najjače Sotonine kušnje neće moći odvući od njihove odanosti. (3T 472)

Karakter koji Nebo priznaje

“Neka te nitko ne prezire zbog tvoje mladosti! Štoviše, budi uzorom vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjери, u čistoći!” (1. Timoteju 4,12)

Isus, Veličanstvo Neba, ostavio je primjer mladima. On je naporno radio u radionici u Nazaretu za svoj dnevni obrok. Bio je poslušan svojim roditeljima i nije zahtijevao da upravlja svojim slobodnim vremenom niti da slijedi svoju vlastitu volju. Nemarnim životom mladi nikada ne mogu postići pravo savršenstvo kao ljudi ni kao kršćani. Bog nam ne obećava udobnost, čast ili bogatstvo u Njegovoj službi, ali nas uvjerava da ćemo biti obdareni svim potrebnim blagoslovima prilikom progonstva i u svijetu koji će doći vječnim životom. Krist neće prihvatiti ništa manje od potpunog posvećenja Njegovoj službi. Ovo je pouka koju svatko od nas mora naučiti. ...

Mi smo vidjeli primjere snage koja podupire čvrsta vjerska načela. ... Lavovi s razjapljenim čeljustima nisu mogli odvojiti Daniela od njegovih svakidašnjih molitvi niti je užarena peć mogla natjerati Šadraka i njegove prijatelje da se poklone pred kipom koji je postavio Nabukodonozor. Mladići koji se čvrsto drže načela izbjegavat će zadovoljstva, radije će prkositi boli i biti hrabri čak i kada se nađu u lavskoj jami i užarenoj peći nego biti nevjerni Bogu. Pogledajte Josipov karakter. Vrlina je bila na oštroj kušnji, ali je njezin trijumf bio potpun. U svakoj prilici plemeniti mladi izdržali su kušnju. Ista uzvišena, nesalomljiva načela javljala su se u svakoj kušnji. Gospodin je bio s njima i Njegova riječ bila im je zakon. ...

Oni koji proučavaju Bibliju, savjetuju se s Bogom i oslanjaju na Krista, moći će mudro postupati u svako vrijeme i u svim okolnostima. Ispravna načela pokazat će se u stvarnom životu. Samo od srca primite istinu za ovo vrijeme i neka ona postane temelj vašeg karaktera; ona će proizvesti čvrstinu cilja i učinit će nemoćnima mamce zadovoljstva, kolebljivost običaja, ljubav prema svijetu i popuštanje sebi. Savjest mora biti prosvijetljena, volja se mora pokoriti. Ljubav prema istini i pravednosti mora vladati u duši i tada će se oblikovati karakter koji Nebo može prihvatiti. (5T 42,43)

Penjati se Petrovim ljestvama

“Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje, s poštenjem znanje, sa znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću postojanost, s postojanošću pobožnost, s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav uopće!” (2. Petrova 1,5-7)

Ukažite mladima na Petrove ljestve od osam prečki i postavite njihova stopala ne na najvišu prečku, već na najnižu, i ozbiljno ih potaknite da se popnu do samog vrha.

Krist ... predstavlja ljestve. Osnova je čvrsto priljubljena za Zemlju preko Njegove ljudske naravi. Najviša prečka dopire do Božjeg prijestolja zbog Njegove božanske naravi. Kristova ljudska narav grli palo čovječanstvo dok Njegova božanska narav počiva na Božjem prijestolju. Mi smo spašeni penjući se ljestvama prečku po prečku gledajući u Krista, držeći se Njega, penjući se korak po korak do visine Kristovog rasta tako da nas On čini mudrima, pravednima, posvećenima i spašenima. Vjera, vrlina, znanje, uzdržljivost, postojanost, pobožnost, bratska ljubav i ljubav uopće prečke su na ovim ljestvama. Sve ove osobine trebaju se pokazati u karakteru jednog kršćanina i “ako posjedujete ove kreposti te ako napredujete u njima, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni ni besplodni u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista.” (6T 147)

Nemojte misliti da ne možete početi s razvojem neke druge vrline sve dok niste usavršili prethodnu. Ne, one se trebaju razvijati zajedno. ... Svakog dana u svojem životu možete usavršavati ove blagoslovljene osobine, u potpunosti otkrivene u Kristovom karakteru. ... (7BC 943)

Nemojte dopustiti da vas svladaju mnogobrojni poslovi koje morate napraviti u svojem životu jer se od vas ne traži da to sve odjednom učinite. Primijenite u svakidašnjem poslu sve svoje sposobnosti, iskoristite sve prilike. Cijenite pomoć koju vam Bog pruža i penjite se uz ljestve prečku po prečku. Zapamtite da se vaš život sastoji iz dana koje vam Bog daje jedan za drugim i da će nebeski izvještaji pokazati kako ste koristili te prednosti i prilike. Dobro iskoristite svaki poklonjeni dan od Boga da biste na kraju mogli čuti Gospodarove riječi: “Dobro, slugo, dobri i vjerni.” (MYP 46)

Dah duše

“Molite se Bogu bez prestanka.” (1. Solunjanima 5,18 — DK)

Molitva je disanje duše, kanal svih blagoslova. Kada duša koja se kaje uputi molitvu, Bog promatra njezinu borbu, gleda njezine sukobe i vidi njezinu iskrenost. On stavlja svoj prst na njezino bilo i zapisuje svaki otkucaj. Nema osjećaja koji zatreperi, nema emocije koja se pokrene, tuge koja baca sjenku, grijeha koji prlja dušu niti misli ili namjere koja se stvara a da On nije upoznat s njom. Ta duša kupljena je po bezgraničnoj cijeni i voljena je posvećujućom ljubavlju koja se ne mijenja.

Molitva upućena Velikom Liječniku za iscjeljenje duše donosi Božje blagoslove. Molitva nas ujedinjuje jedne s drugima i s Bogom. Molitva dovodi Isusa na našu stranu i daje novu snagu i svježju milost slaboj, zbunjenoj duši. ...

Naš Spasitelj, Isus Krist, bio je kušan u svemu kao i mi, a ipak je bio bez grijeha. Uzeo je ljudsku narav, obukao odjeću kao čovjek; imao je ljudske potrebe. Kao čovjek, imao je potrebu da zadovolji ono što mu je nedostajalo, da se oslobodi tjelesnog umora. Molitva koju je upućivao svojem Ocu krijepila Ga je za rad i kušnju. Iz dana u dan On je izvršavao svoju dužnost težeći spasiti duše. ... Provodio je čitave noći u molitvi za one koji su bili iskušavani. ...

Noći u molitvi koje je Spasitelj proveo na planini ili u pustinji bile su od bitnog značenja u Njegovoj pripremi za kušnju s kojom se morao suočiti u danima koji su slijedili. Osjećao je potrebu za okrepljenjem i osvježenjem duše i tijela da bi mogao odoljeti Sotoninim kušnjama. Oni koji se bore da žive Njegovim životom osjetit će istu potrebu. ...

On nam kaže: “Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi.” Sam Krist može nas učiniti sposobnima da se odazovemo Njegovom pozivu: “Uzmite jaram moj na se i učite od mene; jer ja sam krotka i ponizna srca.” Ovo znači da naše “ja” svakoga dana mora umrijeti. Krist nam može dati plemenit odgovor, želju da se žrtvuemo i bijemo Gospodnje bitke postojanom energijom. Najslabiji, potpomognuti božanskom milošću, mogu imati takvu snagu da će biti i više od pobjednika. (RH 30. listopada 1900.)

Tajna uspješnosti

“U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izljevajte: Bog je naše utočište.” (Psalam 62,9; 8 u DK)

Moramo biti više na molitvi ako želimo napredovati u posvećenom životu. Kada je vijest istine po prvi put bila objavljena, koliko smo se molili! Kako često se čuo glas posredničke molitve u sobi, sjeniku, voćnjaku ili šumi. Često smo provodili sate u ozbiljnoj molitvi, po dvoje ili troje zajedno pozivajući se na obećanje. Često se čuo plačni jecaj, a onda glas zahvaljivanja i pjesma hvale. Sada je dan Božjeg dolaska bliži nego što smo isprva vjerovali i zato bismo trebali biti mnogo ozbiljniji, vatreniji i gorljiviji nego u tim ranim danima. Opasnosti koje su pred nama veće su sada nego onda. (*5T 161,162*)

Isus je za vrijeme svojeg zemaljskog života upravo u satima molitve nasamo primao mudrost i silu. Neka mladi slijede Njegov primjer i neka u zoru i sumrak odvoje tihe trenutke za razgovor sa svojim Ocem na nebesima. Neka i tijekom dana uzdižu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On govori: “Jer ja, Jahve, Bog tvoj krijepim desnicu tvoju i kažem ti: ‘Ne boj se, ja ti pomazem.’” (Izaija 41,13) Kad bi naša djeca naučila ove pouke u jutro svoje mladosti, kakvu bi svježinu i silu, kakvu radost i zadovoljstvo to unijelo u njihov život! (*Ed 259*)

Neka vam srce puca od čežnje za Bogom; za živim Bogom! Kristov život je pokazao što čovjek može postići kada stekne sudioništvo u božanskoj naravi. Sve što je Krist primio od Boga i mi možemo primiti. Prema tomu, tražite i primiti ćete! Ispunjeni ustrajnom Jakovljevom vjerom, s Ilijinom nepokolebljivošću, tražite da dobijete sve što je Bog obećao!

Neka se u vašem umu oblikuju slavne zamisli o Bogu! Neka vaš život bude povezan skrivenim vezama s Isusovim životom. Onaj koji je zapovjedio svjetlu da zasja u tami, želi zasjati i u vašem srcu, udijeliti vam svjetlo spoznaje Božje slave u osobi Isusa Krista. Sveti Duh će uzeti ono što pripada Bogu i pokazati vama, prenijeti kao životnu snagu poslušnom srcu. Krist će vas povesti sve do granice beskraj. Moći ćete promatrati slavu iza zavjese i objaviti ljudima savršenost Onoga koji uvijek živi da nas zastupa. (*COL 149*)

Nepokolebljiva vjera

“Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja, jer je onaj koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar podiže i amo-tamo goni.” (Jakov 1,6)

Molitva i vjera usko su povezane i treba ih zajedno proučavati. U molitvi vjere nalazi se božansko znanje. To je znanje koje svatko tko želi da njegov život bude uspješan mora razumjeti. Krist kaže: “Zato vam kažem: što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.” (Marko 11,24) On jasno daje do znanja da naše traženje mora biti u skladu s Božjom voljom. Mi moramo tražiti ono što je On obećao, i sve što primimo mora biti uporabljeno u ispunjavanju Njegove volje. Ako se ispune uvjeti, ispunit će se i obećanje.

Možemo tražiti oprost grijeha, Svetoga Duha, narav sličnu Kristovoj, mudrost i snagu da obavljamo Njegovo djelo, kao i svaki dar koji je On obećao; zatim moramo vjerovati da ćemo primiti dar i zahvaliti Bogu što smo ga primili. Nije potrebno da tražimo bilo kakav vanjski dokaz blagoslova. Dar se nalazi u obećanju i mi se možemo baviti svojim poslom, sigurni da Bog ono što je obećao može i ispuniti i da će dar, koji već imamo, postati stvarnost kad nam bude najpotrebniji.

Živjeti tako od svake Božje riječi znači predati Mu cijeli svoj život. Tada ćemo neprekidno osjećati svoje siromaštvo i zavisnost, čežnju srca za Bogom. Molitva je prijeko potrebna jer je to život duše. Obiteljska molitva i javna molitva imaju svoje mjesto, ali tajni razgovor s Bogom održava život duše. ...

Užurbanost, kakva se nikada prije nije mogla vidjeti, zahvaća svijet. Zadovoljstva, stjecanje novca, borba za vlast kao i sama borba za opstanak, strahovitom silom zaokupljaju tijelo, um i dušu. Bog progovara usred ove sulude jurnjave. On nas poziva da se povučemo u samoću i razgovaramo s Njim. “Prestanite i znajte da sam ja Bog.” ...

Ne kratko zaustavljanje u Njegovoj blizini, već osobna veza s Kristom, druženje s Njim — to je naša potreba. (*Ed 257—261*)

Čisti u srcu i životu

“Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati.” (Matej 5,8)

U Božji grad neće ući ništa što oskvrnjuje. Oni koji će jednom stanovati u njemu, moraju još ovdje biti čistog srca. U onome koji uči od Isusa sve će više jačati odvratnost prema nepromišljenom ponašanju, nedoličnim riječima i nepristojnim mislima. Kada Krist stanuje u srcu, misli i ponašanje bit će čisti i oplemenjeni.

Ali Isusove riječi ... imaju i dublje značenje — trebamo biti čisti ne samo u smislu u kojem svijet razumije neporočnost, slobodni od onoga što je tjelesno, neokaljani požudom, nego čestiti u skrivenim namjerama i pobudama srca, slobodni od oholosti i samoljublja, skromni, nesebični, slični djetetu.

Samo se slični međusobno cijene. Sve dok u svojem životu ne prihvatite načelo požrtvovne ljubavi, koja je načelo Njegovog karaktera, ne možete upoznati Boga. ...

Kada Krist dođe u svojoj slavi, zli neće biti u stanju gledati Ga. Svjetlo Njegove prisutnosti koja je život onima koji Ga ljube, zlima je smrt. ... Kada se pojavi, oni će tražiti da se sakriju od lica Onoga koji je umro da ih otkupi.

Ali ljudi čija su srca očišćena djelovanjem Svetog Duha koji u njima boravi, potpuno su se promijenili. Oni mogu upoznati Boga. Mojsije je bio sakriven u “pukotini pećine” kada mu se otkrila slava Gospodnja; tako ćemo i mi, kada smo sakriveni u Kristu, moći gledati Božju ljubav. ...

Mi Ga već sada, još ovdje, gledamo u vjeri. U svojem svaki-dašnjem iskustvu u djelima Njegove providnosti opažamo Njegovu dobrotu i samilost. Prepoznajemo Ga u karakteru Njegovog Sina. ... Oni koji su čista srca vide Boga na novi i privlačniji način kao svojeg Otkupitelja, i dok promatraju neokaljanost i ljupkost Njegovog karaktera, žele odsajivati Njegov lik. U Njemu gledaju Oca koji čezne da zagrli sina pokajnika i srca im se ispušnjavaju neizrecivom radošću i slavom. ...

Oni koji su čista srca žive kao da se nalaze u vidljivoj Božjoj prisutnosti. I oni će Ga gledati licem k licu i u budućem besmrtnom stanju kao što Ga je Adam gledao dok je hodio i razgovarao s Bogom u Edenu. (MB 24—27)

Biblijsko posvećenje odabranih

“Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17)

Oni koji su posvećeni istinom živa su preporuka njezine moći i predstavnici svojega uskrslog Gospodina. Kristova vjera promijenit će ukus, posvetiti misli, uzdignuti, očistiti i oplemeniti dušu pripremajući kršćanina sve više i više za društvo nebeskih anđela. (KH 250)

“Ja sebe samog posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.” (Ivan 17,19) “Pošto ste pokoravanjem istini očistili svoje duše da postignete bratsku ljubav, čistim srcem ljubite žarko jedan drugoga.” (1. Petrova 1,22) “Budući da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake tjelesne i duševne ljage, i privedimo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu.” (2. Korinćanima 7,1) ...

To je biblijsko posvećenje. Ono se ne sastoji samo u vanjskom izgledu ili djelu. To posvećenje primamo preko istine. To je istina koju smo primili u srce i koju provodimo u život.

Nema biblijskog posvećenja za one koji odbacuju dio biblijske istine. Istina koja svijetli u Božjoj riječi dovoljna je tako da nitko ne mora lutati. ... Isus kao čovjek bio je savršen, a ipak je rastao u milosti. “A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima.” (Luka 2,52) Čak i najsavršeniji kršćanin može stalno rasti u spoznaji i Božjoj ljubavi. ...

Posvećenje nije djelo jednog trenutka, jednog sata ili jednog dana. To je neprestani rast u milosti. ... Sotona živi, aktivan je i potrebno je da svakog dana ozbiljno vapimo k Bogu za pomoć i snagu da bismo mu se oduprli. Sve dok Sotona vlada, morat ćemo se boriti da pobijedimo svoje “ja” i svladamo svoje grešne sklonosti. Nikada nećemo moći stati i reći da smo u potpunosti postigli cilj. ...

Kršćanski život je stalno napredovanje. Isus sjedi kao Onaj koji mijenja i čisti svoj narod. Kada se Njegovo obličje bude odražavalo u njima, oni će biti savršeni i sveti, spremni za odlazak na Nebo. (1T 338—340)

23. ožujka

Oprez kad su u pitanju sotonska oruđa

“Budite trijezni i bdijte; vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere. Oduprite mu se čvrsti u vjeri, znajući da vaša braća po svijetu podnose iste patnje!” (1. Petrova 5,8.9)

Neka svaka duša bude na oprezu. Suparnik je na vašem putu. Budite budni, marljivo bdijući da ne biste upali u neku pažljivo skrivenu i dobro pripremljenu zamku a da toga niste ni svjesni. Neka bezbrižni i ravnodušni budu na oprezu da ne bi dan Gospodnji došao na njih kao lopov u noći. Mnogi će skrenuti sa staze poniznosti i odbacivši Kristov jaram, krenut će pogrešnim putem. Zasljepljeni i zbunjeni napustit će usku stazu koja vodi do Božjega grada. ...

Onaj koji nadvlada, mora bdjeti jer Sotona pokušava odvojiti Kristove sljedbenike svjetovnim zamkama, grijesima i praznovjerjem. Nije dovoljno da izbjegavamo uočljive opasnosti kao i nedosljedne pokrete. Mi se trebamo držati što bliže Kristove strane koračajući stazom samoodricanja i žrtve. Nalazimo se na neprijateljskom teritoriju. Onaj koji je izbačen s Neba, došao je na Zemlju s velikom moći. Sa svim raspoloživim vještinama i sredstvima on nastoji zarobiti duše. Ukoliko neprestano ne budemo budni, past ćemo kao lak plijen njegovih bezbrojnih prijevara. (8T 99,100)

Sve je sada zaodjenuto svečanošću kako bi svi koji vjeruju u istinu za ovo vrijeme to shvatili. Trebali bi raditi po uputama za dan Božji. Božji sudovi trebaju se sručiti na svijet i mi se moramo pripremiti za taj veliki dan.

Naše vrijeme je dragocjeno. Imamo samo nekoliko, samo nekoliko dana kušnje u kojima se moramo pripremiti za budućnost, vječni život. Ne smijemo si dopustiti da ih provodimo beskorisno. Sa strahom moramo paziti da Božju riječ ne čitamo samo na brzinu i površno. (6T 407)

Ako je sve vaše zanimanje vezano za istinu i pripremu za ovo vrijeme, vi ćete biti posvećeni istinom i pripremit ćete se za vječnost. ... Svi koji propovijedaju istinu moraju nastaviti djelo pripreme, sve dok ne stanemo pred Božje prijestolje bez mane, mrlje, nedostatka ili bilo čega sličnog. Bog će vas očistiti ako Mu se predate u procesu čišćenja. (2T 111)

Postojanost u svakoj kušnji

“Prinesite Bogu sami sebe ... a svoje udove kao oružje pravednosti u službu Bogu! Grijeih, naime, neće gospodariti nad vama.” (Rimljanima 6,13.14)

Postoji samo jedna sila koja može slomiti moć zla u ljudskim srcima, a to je Božja sila u Kristu Isusu. ... Samo Njegova milost može nas osposobiti da se odupremo i obuzdamo sklonosti svoje grešne naravi. (MH 428)

Bezgranična vrijednost žrtve koja je bila potrebna za naše otkupljenje otkriva činjenicu koliko je grijeh strašan. Po grijehu sav ljudski organizam je poremećen, um izopačen, mašta iskvarena. Grijeih je degradirao sposobnosti duše. Kušnje koje dolaze izvana nalaze plodno tlo u srceu, a stopala se neprimjetno okreću zlu. Kao što je žrtva u našu korist bila potpuna, tako i naše obnavljanje od uprljanosti grijehom treba biti potpuno. Ne postoji grešno djelo koje će Zakon opravdati, ne postoji nepravednost koja će izbjeći osudu. Kristov život bio je savršeno ispunjenje svih zahtjeva Zakona. On je rekao: “Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi.” (Ivan 15,10) Njegov život nama je uzor poslušnosti i službe. (8T 312)

I danas Sotona podmeće iste kušnje koje je postavljao Kristu nudeći nam sva kraljevstva ovoga svijeta u zamjenu za našu odanost. Ali nad onim koji gleda na Isusa kao na početak i svršetak svoje vjere, Sotonine kušnje nemaju moć. On ne može navesti na grijeh onoga koji vjerom prihvaća vrline Onoga koji je bio kušan u svemu kao i mi, a ipak nije sagriješio. (ISM 224)

Istjerivanje grijeha je djelo same duše. Istina, mi nemamo sile da se sami oslobodimo Sotonine vlasti, ali kad se želimo osloboditi grijeha, i u svojoj velikoj potrebi zavapimo za silom koja je izvan i iznad nas, snage duše povezuju se s božanskom silom Svetog Duha, te se sad pokoravaju naložima volje u ispunjavanju Božje volje. (DA 466)

Bog će imati narod koji čezne za dobrim djelima stojeći čvrsto usred zagađenja ovog pokvarenog doba. Bit će to narod koji će se čvrsto držati božanske snage i ostati postojan u svakoj kušnji. (3T 472)

Zašto se kušnja oteže?

“Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju.” (2. Petrova 3,9)

Bila mi je pokazana opasnost koja nam prijete kao narodu, da postajemo sve sličniji svijetu nego Kristu. Sada smo na granici vječnog svijeta, ali nas neprijatelj nastoji uvjeriti da je kraj vremena daleko. Sotona će uporabiti sva moguća sredstva kako bi zaveo one koji drže Božje zapovijedi i čekaju Spasiteljev dolazak na oblacima s velikom silom i slavom. Pokušavat će zavesti što veći broj njih da misle kako je daleko strašni dan i da budu slični svijetu povodeći se za njegovim običajima. Bila sam uznemirena kad sam vidjela da duh svijeta vlada mnogima koji tvrde da visoko cijene istinu. ...

S obzirom na kratkoću vremena, mi kao narod trebamo bdjeti moliti se i ni u kom slučaju ne smijemo sebi dopustiti da zane-marimo svečano djelo pripreme za veliki događaj koji je pred nama. Budući da se vrijeme kraja očigledno produžilo, mnogi su postali bezbrižni i ravnodušni u pogledu svojih riječi i djela. Oni ne uviđaju opasnost koja im prijete i ne shvaćaju Božju milost koja je produžila njihovu kušnju da bi mogli imati vremena oblikovati karakter za budući vječni život. Svaki trenutak ima golemu vrijednost. Ovo vrijeme nije im dano da ga uporabe u nastojanju da osiguraju sebi udoban život na Zemlji, već da pobijede svaki nedostatak u svojem karakteru i pomognu drugima primjerom i osobnim trudom da vide ljepotu svjetla. Bog ima na Zemlji narod koji u vjeri i svetoj nadi utire put brzom ispunjavanju prorečenih događaja i nastoji očistiti svoje duše poslušnošću istini da se ne bi našao bez svadbenog ruha kad se Krist pojavi. ...

Znaci, prorečeni u proročanstvu, brzo se ispunjavaju oko nas. Ovo bi trebalo potaknuti svakog pravog Kristovog sljedbenika da gorljivo radi. (4T 306,307)

Tvoj slučaj je na redu!

“Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda!” (Otkrivenje 14,7)

Godine 1844. naš Veliki svećenik ušao je u najsvetije mjesto u nebeskom Svetišću da bi otpočeo rad istražnog suda. (ISM 125)

Kad se na sudu otvore knjige s izvještajima, pred Boga dolaze životi svih koji su uzvjerovali u Isusa. Počinjući s onima koji su prvi živjeli na zemlji, naš Zastupnik iznosi slučajeve naraštaja za naraštajem i završava sa živima. Svako se ime spominje, svaki slučaj temeljito ispituje. Neka se imena prihvaćaju, a neka odbijaju. Ako su čiji grijesi ostali zapisani u knjigama, nepokajani i neoprosteni, ta će imena biti izbrisana iz knjige života. ...

Mi sad živimo u vrijeme velikog dana pomirenja. Dok je veliki svećenik u zemaljskoj službi vršio pomirenje za Izraelce, od svih se zahtijevalo da poste, kaju se zbog grijeha i ponize pred Gospodinom, jer bi u protivnom bili uklonjeni iz naroda. Na isti način svi koji bi htjeli da im imena ostanu u knjizi života trebaju sada, u ovih nekoliko preostalih dana svoje probe, postiti pred Bogom, žalosni zbog grijeha i iskreno se kajući. Oni moraju duboko, temeljito ispitati srce. ... Sve koji žele pokoriti zle naklonosti koje njima nastoje zagospodariti očekuje ozbiljna borba. Priprema je osobna stvar. Mi se ne spašavamo u skupinama. Čistoća i pobožnost jednoga neće nadoknaditi nedostatke ovih osobina kod drugoga. ... Svatko mora biti ispitan i nađen bez ljage i bez bore, bez ičega tomu slična. (GC 483,489.490)

Svima koji su se istinski pokajali za grijeh i vjerom se pozvali na Isusovu krv kao na svoju žrtvu pomirnicu, bit će pored imena u nebeskim knjigama napisano: oprosteno. Budući da su postali dionicima Kristove pravednosti, a ustanovljeno je da im je karakter sukladan s Božjim Zakonom, njihovi će grijesi biti izbrisani a oni sami proglašeni dostojnima vječnog života. Gospodin izjavljuje preko proroka Izaije: “A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem, i grijeha se tvojih ne spominjem.” (Izaija 43,25) (GC 483)

Uzor kojem možete vjerovati

“Obucite se u bojnu opremu Božju da se možete suprotstaviti đavolskim napadima!” (Efežanima 6,11)

Svako oživljavanje Božjeg djela potiče kneza zla na još veću aktivnost. Sada ulaže krajnje napore za završnu bitku protiv Krista i Njegovih sljedbenika. Ubrzo će se pred nama otkriti posljednja velika obmana. Antkrist će pred našim očima izvesti svoja čudotvorna djela. Njegova će imitacija biti toliko slična izvorniku da će ih biti nemoguće razlikovati, osim putem Svetoga pisma. Njegovim se svjedočanstvom mora ispitati svaka tvrdnja i svako čudo. ...

Samo će oni koji su svoj um utvrdili istinama Biblije moći opstati tijekom posljednjeg velikog sukoba. Svaka će se duša naći pred ozbiljnim ispitom: Trebam li Boga slušati više nego ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Stoje li naše noge čvrsto na stijeni Božje nepromjenjive Riječi? Jesmo li spremni odlučno stati u obranu Božjih zapovijedi i vjere u Isusa? ...

Prva je i najveća dužnost svakog razumnog bića da nauči iz Svetog pisma što je istina, i da onda hodi u svjetlosti i hrabri druge da slijede njegov primjer. Svakog dana trebamo marljivo proučavati Bibliju, odvažujući svaku misao i uspoređujući redak s retkom. Svoje mišljenje trebamo oblikovati uz božansku pomoć, budući da pred Bogom odgovaramo sami za sebe. ...

Isus je obećao svojim učenicima: “A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.” (Ivan 14,26) Ali se Kristovo učenje mora prethodno pohraniti u našem umu kako bi nas Božji Duh mogao u trenutku opasnosti na njega podsjetiti. ...

Kad dođe vrijeme kušnje, otkrit će se oni koji su Božju Riječ učinili pravilom svog života. ... Neka se podigne protivljenje, neka zavladaju vjerska zaslijepljenost i netrpeljivost, neka se raspali progonstvo, i polovični će se i licemjerni kršćani pokolebati i odreći vjere; ali će pravi kršćanin stajati čvrsto kao stijena, s jačom vjerom i svjetlijom nadom nego u dane blagostanja. (GC 593—602)

Sveto pismo je naša zaštita

“Zar nisu svi (anđeli) službujući duhovi što se običavaju slati da služe onima koji imaju baštiniti spasenje?” (Hebrejima 1,14)

Sve dok Božji narod čuva svoju vjernost prema Njemu, sve dok se drži živom vjerom za Isusa, pod zaštitom je nebeskih anđela i Sotoni neće biti dopušteno da ostvari svoje paklene planove nad njim da bi ga uništio. Ali oni koji se odvoje od Krista zbog grijeha, u velikoj su opasnosti. ...

Sotona je sada mnogo ozbiljnije zaposlen u igri za život duša nego što je to činio prije; i dok ne budemo neprestano budni, on će stavljati u naša srca ponos, ljubav prema sebi i prema svijetu i mnoge druge zle stvari. On će se također poslužiti svim mogućim sredstvima da pokoleba našu vjeru u Boga i u istine Njegovе riječi. Ako nismo stekli duboko iskustvo s Bogom i ako temeljito ne poznajemo Njegovu riječ, neprijatelj će nas zavesti na našu propast svojim zabludama i izvrtanjem istine. Lažna naučavanja potkopat će temelje mnogih zato što nisu naučili razlikovati laž od istine. Naša jedina zaštita od Sotoninih lukavstava jest marljivo proučavanje Svetog pisma, razboritost u razumijevanju razloga naše vjere i vjerno obavljanje svih dužnosti. Popuštanje jednom grijehu prouzročit će slabost i tamu, a nas podvrgnuti žestokim kušnjama. ...

Da li mi otvaramo vrata našeg srca Isusu, a zatvaramo svaku mogućnost ulaska Sotoni? Dobivamo li svakog dana sve jasnije svjetlo i veću snagu da bismo mogli ostati u Kristovoj pravednosti? Praznimo li svoja srca od sebičnosti čisteći ih i pripremajući se da primimo kasnu kišu s Neba? ...

Posao pobjeđivanja veliki je posao. Hoćemo li ga se prihvatiti svom snagom i ustrajnošću? Sve dok to ne učinimo, naša “prljava haljina” neće biti uzeta od nas. Nemojmo očekivati da će ona s nas biti strgnuta na silu; mi najprije moramo pokazati želju da je se riješimo. Moramo nastojati ukloniti grijeh iz sebe oslanjajući se na zasluge Kristove krvi; pa kada dođu nevolje i neprijatelj bude vršio pritisak na nas, hodit ćemo među anđelima. (RH 19. studenog 1908.)

Božje obećanje o zaštiti

“Gospodin može izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan Suda da ih kazni.” (2. Petrova 2,9)

U vrijeme nevolje koje je pred nama, Bog obećava da će zaštititi one koji su sačuvali riječ Njegovog strpljenja. ... Stup od oblaka, koji objavljuje gnjev i užas prijestupnicima Božjeg zakona, bit će svjetlo, milost i oslobođenje onima koji su držali Božje zapovijedi. Moćna ruka koja je tako jaka da može smrviti buntovnike, oslobodit će vjerne. Svaki vjernik sigurno će biti doveden u tor izbavljenih ... Kakvu ćeš ulogu ti odigrati u završnim prizorima povijesti ovoga svijeta? ... Jesi li svjestan velike pripreme koja se odvija i na Nebu i na Zemlji? ... Neka se nitko ne igra s grijehom koji je izvor svake nevolje u našem svijetu. ... Neka sudbina vaše duše ne bude u neizvjesnosti. Budite načisto s time jeste li u svemu na Gospodnjoj strani. Neka vam iz iskrenog srca i s drhtavih usana silazi pitanje: “Tko će opstati kad se on pojavi?” (Malahija 3,2) Jeste li u ovim posljednjim dragocjenim satima vremena milosti učinili sve da u zgradu svojeg karaktera ugradite najbolji materijal? Jeste li očistili svoju dušu od svake mrlje? Idete li za svjetlom? Odgovaraju li vaša djela ispovijedanju vaše vjere?

Utječe li na vas Božja milost koja omekšava i popravlja? ... Dopuštate li svojem svjetlu da svijetli kako bi obasjalo narode koji ginu u svojim grijesima? Jeste li svjesni da ste pozvani u obranu Božjih zapovijedi od onih koji ih gaze?

Moguće je biti polovičan, formalan vjernik i tako se naći lak i izgubiti vječni život. Moguće je da netko ispunjava neke biblijske propise pa se zato smatra kršćaninom, a da ipak propadne jer mu nedostaju osobine koje su prijeko potrebne kršćanskom karakteru. ... Dok još ima milosti i Spasitelj još posreduje, spremimo se temeljito za vječnost. ...

Velika kriza je upravo pred nama. Da bismo se suočili s ispitom i kušnjama i obavili pripreme, potrebna nam je ustrajna vjera. Međutim, mi možemo slavno trijumfirati. Nijedna duša koja bdi je, moli se i vjeruje, neće biti uhvaćena u neprijateljevu zamku. (6T 404,405)

Duboko i živo iskustvo

“Kako ćemo pobjeći ne marivši za toliko spasenje? koje poče Gospodin propovijedati, i oni koji su čuli potvrđiše među nama.” (Hebrejima 2,3 — DK)

Pokazano mi je da ne bismo trebali odgađati Gospodnji dolazak. Anđeo je rekao: “Pripremite se, pripremite se za ono što treba doći na zemlju. Neka vaša djela odgovaraju vašoj vjeri.” Vidjela sam da naš um mora biti usmjeren k Bogu, a naš utjecaj bi trebao svjedočiti za Boga i Njegovu istinu. Mi ne možemo dati čast Bogu ako smo nemarni i ravnodušni. ... Moramo ozbiljno nastojati osigurati spasenje svojih duša kao i drugih. Sve što je važno treba biti vezano za ovo, a sve ostalo trebalo bi biti u drugom planu.

Promatrala sam ljepotu Neba. Slušala sam anđele kako ushićeno pjevaju odajući hvalu, čast i slavu Isusu. Tada sam mogla razumjeti ponešto od divne ljubavi Božjeg Sina. On je napustio svu svoju slavu i čast na Nebu u želji da nas spasi i sa strpljenjem i poniznošću prihvatio pogrde i prijezir kojim su Ga ljudi obasipali. Bio je izbijen, ranjen i slomljen, a zatim razapet na križ Golgote gdje je podnio najstrašnju smrt da bismo mi bili oprani Njegovom krvlju, uskrsnuli i živjeli s Njime u stanovima koje nam je otišao pripremiti. Tamo ćemo uživati u svjetlu i slavi Neba sjedinjujući svoje glasove s pjesmama anđela.

Vidjela sam da je čitavo Nebo zainteresirano za naše spasenje. Zar ćemo biti ravnodušni kao da je svejedno hoćemo li biti spašeni ili izgubljeni? Zar ćemo prezreti žrtvu koja je bila prinjena za nas? ...

Nama je dana Knjiga da nas vodi kroz opasnosti mračnog svijeta k Nebu. Ona nas uči kako možemo izbjeći božanski gnjev, govori nam o stradanju koje je Krist podnio za nas, o velikoj žrtvi koju je pristao podnijeti da bismo mi bili spašeni i radovali se zauvijek u Božjoj prisutnosti. ...

Obličje pobožnosti nikoga neće spasiti. Svatko mora doživjeti duboko i živo iskustvo. Samo će ga to spasiti u vrijeme nevolje. Tada će svačija djela biti okušana, i ako smo zidali zlato, srebro i drago kamenje, naći ćemo zaklon pod šatorom Gospodnjim. (1T 123—125)

“Pripremite se, pripremite se, pripremite se”

“Pripravi se, Izrael, da susretneš Boga svoga!” (Amos 4,12)

Kad bi se danas Krist pojavio na nebeskim oblacima, tko ... bi bio spreman da Ga susretne? Pretpostavimo da budemo preneseni u kraljevstvo nebesko upravo onakvi kakvi jesmo. Bismo li bili spremni ujediniti se sa svecima Božjim, živjeti u skladu s kraljevskom obitelji, djecom nebeskog Kralja? Na koji način ste se pripremili za sud? Jeste li se pomirili s Bogom? Želite li pomoći onima oko sebe u svojoj kući, svojim susjedima, onima s kojima dolazite u kontakt a koji ne drže Božje zapovijedi? ... Spremamo li se da susretnemo Kralja? ...

Kad bismo mogli biti primljeni na Nebo onakvi kakvi smo, koliko nas bi moglo gledati Boga? Koliko nas ima svadbeno ruho? Koliko je onih koji su bez mane i nedostatka ili takvoga čega? Koliko je nas vrijedno da dobije krunu života? ... Položaj ne čini čovjeka. Krist je taj koji čini čovjeka vrijednim da dobije krunu života koja neće nestati. (*GCB 6. travnja 1903.*)

Moj je pogled bio upravljen na ostatak Božjeg naroda na Zemlji. Anđeo im je govorio: “Želite li izbjeći sedam posljednjih zala? ... Ako želite, morate umrijeti da biste mogli živjeti. Budite spremni, budite spremni, budite spremni! Morate biti spremniji nego što ste sada. ... Žrtvujte sve za Boga. Stavite na Njegov oltar sebe, svoje imanje i sve kao živu žrtvu. Sve se mora dati da bi se ušlo u slavu.” (*EW 66,67*)

Krist dolazi u velikoj sili i slavi. On dolazi u svoj svojoj slavi i u slavi svojega Oca. ... Dok nepokajani budu bježali od Njegove prisutnosti, Njegovi sljedbenici će se radovati. ... Svojim vjernim sljedbenicima Krist je bio svakodnevni pratilac i najbližiji prijatelj. Oni su živjeli u tijesnoj povezanosti i stalnoj zajednici s Bogom. Nad njima se pokazala slava Gospodnja. ... Sada se oni raduju nepomućenim zrakama sjaja i slave Kralja kraljeva u Njegovom veličanstvu i krasoti. Oni su spremni za zajednicu Neba jer im je Nebo još ovdje bilo stalno u srcu. (*COL 420,421*)

Ako ste danas pravi pred Bogom, bili biste spremni kad bi Krist danas došao. (*IHP 227*)

Najveći posao na svijetu

“Tada im reče: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!’ (Marko 16,15)

“Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju” Kristova je zapovijed Njegovim sljedbenicima. To ne znači da su svi pozvani da budu propovjednici ili misionari u pravom smislu riječi, ali svi mogu biti Njegovi suradnici u objavljivanju Radosne vijesti svojim bližnjima. Zapovijed je upućena svima, velikima i malima, obrazovanima i neobrazovanima, starima i mladima. (*Ed 264*)

Na svakome tko zna istinu za ovo vrijeme počiva odgovornost da i druge obavijesti o tome. Kristovi sluga u velikoj su mjeri odgovorni za dobrobit i spasenje svijeta. Oni trebaju biti Božji suradnici u radu za zadobivanje duša. (*RH 10. ožujka 1904.*)

Tema koja privlači srce grešnika jest Krist i Njegovo raspeće. Na križu, na Golgoti, Isus je otkriven svijetu u neusporedivoj ljubavi. Predstavljajte Ga tako gladnom mnoštvu i svjetlo Njegove ljubavi privući će ljude iz tame k svjetlu, iz grijeha k poslušnosti i pravom svjetlu. Promatranje Krista na Golgoti uzdiže kao ništa drugo svijest o tome koliko je grijeh gnusan. (*RH 22. studenoga 1892.*)

Hoće li članovi naše crkve držati svoj pogled stalno upravljen na raspetog i uskrslog Spasitelja u kojem su usredotočene sve naše nade u vječni život? Ovo je naša poruka, naš argument, naša doktrina, opomena nepokajanima, ohrabrenje za one koji tuguju — nada za svakog vjernika. Ako u srcu ljudi uspijemo probuditi zanimanje i navedemo ih da svoj pogled usmjere na Krista, možemo učiniti i sljedeći korak upućujući ih da svoj pogled ne skidaju s Janjeta Božjeg. ... Onaj čiji je pogled stalno usmjeren na Krista, bit će spreman da se odrekne svega. Umrijet će sebičnosti. Vjerovat će u potpunosti u Riječ Božju koja je tako veličanstvena i čudesno uzvišena u Kristu. (*6BC 1113*)

Prednost svakog kršćanina nije samo u tome da čeka na Gospodnji dolazak, nego i da ga ubrza. Kako bi se brzo u ovome svijetu posijalo sjeme Evandjelja kad bi donosili rodove svi oni koji kažu da Ga ljube! Tada bi posljednja žetva brzo sazrela i Krist bi došao skupiti dragocjeno žito. (*8T 22,23*)

Poruka s križa

“A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je meni razapet svijet i ja svijetu!” (Galaćanima 6,14)

Bog mi je dao poruku za svoj narod. ... Kupljeni ste skupo i zato sve ono što jeste i imate treba biti uporabljeno na slavu Bogu i za dobro vaših bližnjih. Krist je umro na križu da spasi svijet od smrti zbog grijeha. On traži vašu suradnju u ovom poslu. Vi trebate biti Njegova desna ruka. S ozbiljnim naporom, neumorni u poslu trebate nastojati spasiti izgubljene. ...

Preobražavajuća sila Kristove milosti oblikuje onoga koji daje sebe u Božju službu. ... On više neće biti ravnodušan prema dušama koje oko njega propadaju. ... On shvaća da svaki dio Njegovog bića pripada Kristu koji ga je otkupio od ropstva grijeha; svaki trenutak njegove budućnosti otkupljen je dragocjenom životodavnim krvlju Božjeg jedinorođenog Sina.

Cijenite li žrtvu prinesenu na Golgoti toliko duboko da ste voljni svaki drugi interes podrediti djelu spašavanja duša? Ista snaga želje da spasi grešnike koji je obilježio život Spasitelja, obilježava i živote Njegovih istinskih sljedbenika. Kršćanin ne želi živjeti samo za sebe. On će s oduševljenjem posvetiti sve što ima i jest službi za Gospodara. Pokretat će ga neopisiva želja da zado-biva duše za Krista. ...

Kako mogu na najbolji mogući način veličati Onoga koji me je stvorio i otkupio? Ovo je pitanje koje si trebamo postavljati. Onaj koji je doista obraćen, s ozbiljnom zabrinutošću nastoji izbaviti one koji su još uvijek pod Sotoninom vlašću. ...

Ostalo nam je još jako malo vremena da se pripremimo za vječnost. ... Ljudima je potrebna istina i s ozbiljnim naporima punim vjere trebamo s njima uspostaviti komunikaciju. Za duše se treba moliti, raditi i tražiti ih. ...

Na nama leži ozbiljna odgovornost da upozorimo svijet o dolazećem sudu. ... Bog poziva svoju Crkvu da ustane i obuče se u silu. Treba osvojiti krune besmrtnosti i zadobiti nebesko kraljevstvo, a svijet koji gine u neznanju treba biti prosvjetljen. (7T 9—12,16)

Pokrenuti ljubavlju

“Ovu zapovijed imamo od njega: tko ljubi Boga, neka ljubi i svoga brata!” (1. Ivanova 4,21)

Ljubav je temelj pobožnosti. Što god tko govorio, nema čiste ljubavi prema Bogu ukoliko nema nesebične ljubavi prema svojem bratu. ... Kad se naše ja stopi s Kristom, ljubav će se spontano pojaviti. Savršenost kršćanskog karaktera dostići ćemo kad se u našem srcu bude neprestano javljala želja da pomognemo bližnjima i da im donesemo blagoslov — kad nebesko sunčevo svjetlo ispuni naše srce i pokaže se na našem licu. ...

Povezani s Kristom, bit ćemo povezani i sa svojim bližnjima zlatnim karikama lanca ljubavi. Tada će se i sućut i sažaljenje koje je Krist pokazivao pokazati i u našem životu. Mi nećemo čekati da siromašni i unesrećeni dođu k nama. Neće biti potrebno da nas netko preklinje da bismo počeli suosjećati s patnjama drugih. Bit će nam isto tako prirodno da priskočimo u pomoć siromašnima i napaćenima kao što je Kristu bilo prirodno da ide i čini dobro. ... Slava Neba podiže pale i tješi ožalošćene. ...

Bog ne priznaje nikakve razlike po nacionalnosti, rasi ili društvenom sloju. ... Svi su ljudi stvaranjem pripadnici iste obitelji, svi su sjedinjeni otkupljenjem. Krist je došao srušiti svaki zid razdvajanja, otvoriti svaki odjel Hrama, kako bi svaka duša dobila slobodan pristup Bogu. Njegova je ljubav tako široka, duboka i sveobuhvatna da svugdje prodire. Ona izvlači iz kruga Sotoninog utjecaja jadne duše koje su bile zavedene... Ona ih stavlja u blizinu Božjeg prijestolja koje je okruženo dugom obećanja. ...

Krist želi uzdići svakoga kome je stalo do zajedništva s Njim, kako bismo i mi bili jedno s Njim kao što je On jedno sa svojim Ocem. On nam dopušta da dođemo u dodir s napaćenima i nastradalima da bi nas izvukao iz naše sebičnosti; On se trudi da u nama razvije osobine svojeg karaktera — sažaljenje, nježnost i ljubav. ... Gospodin objavljuje: “Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba, ti ćeš biti upravitelj u Domu mojemu... i dat ću ti pristup među one koji ondje stoje” — među anđele koji okružuju Njegovo prijestolje (Zaharija 3,7). Suradujući s nebeskim bićima u njihovom djelu na Zemlji, mi se pripravljamo za druženje s njima na nebesima. (COL 384—389)

Mjesto gdje se počinje sa svjedočenjem

“Daj da nam sinovi budu kao biljke što rastu od mladosti svoje; a kćeri naše kao stupovi ugaoni, krasne poput hramskog stupovlja.” (Psalam 144,12)

Naš rad za Krista treba početi u obitelji. ... Nema važnijeg misionarskog polja od ovoga. (6T 429)

Sretni su roditelji čiji je život stvarni odsjaj božanskog života, tako da Božja obećanja i zapovijedi pobuđuju u djeci zahvalnost i štovanje; roditelji čija nježnost, pravično postupanje i strpljenje tumače djetetu Božju ljubav, pravdu i trpljenje, i koji time što uče svoje dijete da ih voli, ima u njih povjerenja i bude im poslušno, uče ga istodobno da voli, ima povjerenja i bude poslušno svom nebeskom Ocu. Roditelji koji u dijete usade jedan takav dar, poklonili su mu blago dragocjenije od bogatstva svih vjekova — blago koje će ostati za vječnost. (MH 375,376)

Bog želi da svako dijete još u ranoj dobi bude Njegovo, da bude posvojeno u Njegovu obitelj. Koliko god bila mlada, ona mogu biti članovi vjernoga doma i steći najdragocjenija iskustva. Mogu imati nježna srca spremna da prime dojmove koji će trajati vječno. Ona mogu imati srca koja su puna povjerenja i ljubavi prema Isusu i žive za Isusa. Krist će ih učiniti malim misionarima. Čitav smjer njihovih misli može biti promijenjen tako da neće uživati u grijehu, već će ga se kloniti i mrziti ga. (CT 169)

Odgojem i primjerom roditelji trebaju učiti svoju djecu da rade za neobraćene. Djeca bi trebala biti tako odgojena da mogu suosjećati sa starijima i ožalošćenima i pokušati olakšati patnje jadnima i napaćenima. ... Od njihovih najranijih godina u njih treba biti usađeno samoodricanje i požrtvornost za dobro drugih i napredak Kristova djela kako bi mogla biti radnici za Krista. ...

Bog je tako uredio da obitelji na Zemlji budu simbol nebeske obitelji. Kršćanski domovi, utemeljeni i rukovodeni u suglasnosti s Božjim planom, spadaju u Njegova djelotvorna sredstva za oblikovanje kršćanskog karaktera i napredak Njegovog djela. (6T 429,430)

Svijet se nalazi u potrebi

“Stog se pravo od nas udaljilo, zato pravda ne dopire do nas. Nadarmo se svjetlosti, a ono tama; i vidjelu, a ono u tmini hodimo.” (Izaija 59,9)

Ima mnogo onih koji čitaju Sveto pismo a ne mogu razumjeti njegovo pravo značenje. Po svemu svijetu muškarci i žene s čežnjom gledaju prema Nebu. Molitve, suze i molbe uzdižu se iz duša koje čeznu za svjetlom, milošću i Svetim Duhom. Mnogi su na rubu kraljevstva; samo čekaju da budu prigrljeni. (AA 109)

Posvuda srećemo srca koja vane za nečim što nemaju. Ona čeznu za silom koja će im dati pobjedu nad grijehom, za silom koja će ih izbaviti iz okova zla, za silom koja će im dati zdravlje, život i mir. Mnogi od onih koji su nekada poznavali silu Božje Riječi, i živjeli tamo gdje nitko ne priznaje Boga, sada čeznu za božanskom prisutnosti.

Svijetu danas treba ono što mu je trebalo i prije devetnaest stoljeća — Kristovo otkrivenje. Treba izvršiti veliko djelo reforme, a samo se Kristovom milošću može dovršiti djelo tjelesne, umne i duhovne obnove.

Kristov će način rada sam omogućiti pravi uspjeh u doticaju s ljudima. Spasitelj je stupao u dodir s ljudima kao onaj kome je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju sućut, služio im u njihovim potrebama i zadobio njihovo povjerenje. Zatim ih je pozvao: “Hajdete za mnom.”

Približimo se ljudima osobnim naporima. ... Trebamo plakati s onima koji plaču, radovati se s onima koji se raduju. Praćen silom uvjerenja, silom molitve, silom Božje ljubavi, ovaj rad neće i ne može biti besplodan. (MH 143,144)

Nebeski umovi čekaju na suradnju ljudskih pomoćnika, da otkriju svijetu što ljudska bića mogu postati i što se može postići u zajednici s Božanskim, za spasenje duša koje su pred propasti. Ne postoji granica upotrebljivosti onoga koji, ostavljajući svoje “ja”, omogućuje Svetome Duhu da djeluje na njegovo srce i koji živi životom u cijelosti posvećenom Bogu. (MH 159)

6. travnja

Poučavanje od kuće do kuće

“Vi znate kako nisam ništa od onoga što je korisno propustio da vam saopćim i da vas poučim javno i po kućama.” (Djela 20,20)

Među članovima naših crkava trebalo bi biti mnogo više rada od kuće do kuće u davanju biblijskih satova i širenju literature. ... Dok sijemo pokraj svake vode, shvatit ćemo da će onaj koji mnogo sije obilato žeti.

Kristov primjer moraju slijediti oni koji govore da su Njegova djeca. Ublažite tjelesne potrebe svojih bližnjih, a njihova zahvalnost porušit će prepreke i omogućiti vam da doprete do njihovih srca. ... Žene se mogu uključiti u taj posao kao i muškarci. ... One mogu po kućama raditi ono što ne mogu muškarci, a to je rad koji dopire do unutarnjeg života. One se mogu približiti srcima onih do kojih muškarci ne mogu doprijeti. Njihov rad je potreban. Razborite i ponizne žene mogu napraviti dobar posao u objašnjavanju istine ljudima u njihovim domovima. Tako objašnjena Božja riječ djelovat će kao kvasac i ... obratit će se čitave obitelji. ... U obiteljskom krugu, pokraj kamina svojih susjeda, kraj bolesničke postelje, možete tiho čitati Sveto pismo i govoriti o Isusu i istini. Tako može biti posijano dragocjeno sjeme koje će proklijati i donijeti rod. ...

Misionarski posao treba biti obavljen u mnogim mjestima koja ne obećavaju mnogo. Naše duše treba obuzeti misionarski duh nadahnjujući nas da dopiremo do slojeva na koje nismo računali, na način i u mjestima u kojima nismo planirali raditi. Gospodin ima svoj plan za sijanje sjemena Evanđelja. U sijanju u skladu s Njegovom voljom toliko ćemo umnožiti sjeme da će Njegova riječ doprijeti do tisuća ljudi. ... (9T 127—130)

Tisuće tisuća i deset tisuća puta deset tisuća anđela čekaju na suradnju s članovima naših crkava u svjetlu koje je Bog velikuđušno dao kako bi ljudi mogli biti spremni za Kristov dolazak. (9T 129)

Naše sestre, mlade, srednjih godina i one u poodmaklim godinama, mogu sudjelovati u završnom djelu za ovo vrijeme; radeći tako dok imaju priliku, steći će iskustvo od najvećeg značenja za njih same. Zaboravljajući na sebe, one će rasti u milosti. (Ev 468)

Svjedočenje jedan drugome

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16)

Zašto svi oni koji izjavljuju da vole Boga ne nastoje prosvjetliti svoje susjede i prijatelje da više ne odbijaju ovo veliko spasenje? Krist je predao sebe sramnoj, mučeničkoj smrti pretrpjevši velike duševne patnje da spasi one koji ginu. O, Krist može, želi, čezne za tim da spasi sve koji hoće doći k Njemu!

Govorite dušama koje se nalaze u opasnosti neka gledaju u Isusa na križu kako umire da bi im mogao oprostiti. Govorite grešniku srcem koje je preplavljeno nježnošću, milostivom Kristovom ljubavlju. Budite revni, ali ne i grubi; s usana onoga tko pokušava pridobiti dušu da gleda i živi ne bi se trebala čuti oštra riječ.

Svoju dušu najprije posvetite Bogu. Dok gledate na našeg Posrednika na Nebu, neka se vaša srca otvore. Tada, smekšanog srca i u poniznosti, možete uputiti grešnike koji se kaju kao oni koji shvaćaju silu otkupiteljske ljubavi. Molite se s ovim dušama vjerom koja će ih dovesti do podnožja križa. Uzdignite njihov um i usmjerite pogled vjere tamo kamo i vi gledate, na Krista, Onoga koji je ponio naše grijehе. Učinite da odvrte svoj pogled sa sebe, jadnih i grešnih, i da ga uprave k Spasitelju; tako će pobijediti. Oni sami vide Janje Božje koje je ponijelo grijehе svijeta. Oni vide Put, Istinu i Život. Sunce Pravednosti šalje svoje zrake u srce. Velika plima otkupiteljske ljubavi izljevа se na suhu i žednu dušu i grešnik dobiva spasenje u Isusu Kristu.

Govorite, molite se, pjevajte o razapetom Kristu i to će slomiti i osvojiti srca. Božja sila i mudrost dovodi ljude Kristu. Malo uspjehа imaju formalne, ustaljene fraze, iznošenje golih dokaza. Ljudi za koje radnici rade prepoznat će Božju ljubav koja smekšava srca. Duše su žedne vode života. Nemojte biti prazne cisterne. Ako im otkrijete Kristovu ljubav, vi možete voditi gladne i žedne ljude Isusu i On će im dati kruh života i vodu spasenja. (6T 66,67)

8. travnja

Oglasite uzbunu!

“Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzbunu na svetoj mi gori! Neka svi stanovnici dršću, jer dolazi Jahvin dan. Da, on je blizu.” (Joel 2,1)

Našu pozornost sada trebaju privući stvari koje se tiču našeg vječnog blagostanja. Ne možemo dopustiti da ono što je vezano za Nebo bude u drugom planu. ... Božji sudovi su na Zemlji. Oni svečano upozoravaju: “Budite spremni, jer u koji čas ne mislite, doći će Sin Čovječji.”

U našim crkvama postoji veliki broj onih koji znaju vrlo malo o pravom značenju istine za ovo vrijeme. Ja ih pozivam da ne podcjenjuju ispunjavanje znakova svršetka vremena koji tako jasno govore da je kraj blizu. O, koliko će mnogi koji se nisu zanimali za spasenje svojih duša uskoro gorko plakati: “Ljeto je prošlo, žetva minula, a mi se ne izbavismo!”

Mi živimo u završnim prizorima zemaljske povijesti. Proročanstva se ispunjavaju velikom brzinom. Sati vremena milosti također brzo prolaze. Mi nemamo ni trenutka vremena za gubljenje. Nemojmo biti zatečeni kako spavamo na straži. Neka nitko ne kaže u svojem srcu ili pokazuje svojim djelima: “Neće moj gospodar još za dugo doći.” Neka poruka o Kristovom skorom dolasku odjekuje ozbiljnim riječima upozorenja. Osvjedočimo svuda muškarce i žene da se pokaju i sklone se pred gnjevom koji dolazi. Podignimo ih na žurnu pripremu jer malo znamo o onome što je pred nama. Neka propovjednici i vjernici laici krenu naprijed u zrela polja. ...

Gospodin treba uskoro doći i mi moramo biti spremni da Ga dočekamo u miru. Odlučimo učiniti sve što je u našoj moći da podijelimo svjetlo s onima koji su oko nas. Ne budimo tužni, već radosni i neka nam Gospodin Isus bude uvijek pred očima. ... Moramo biti spremni i čekati Njegov dolazak. O, kako će biti veličanstveno vidjeti Ga i biti dočekan dobrodošlicom kao Njegovi otkupljeni! Dugo smo čekali, ali naša vjera ne smije oslabjeti. Kada ugledamo Kralja u Njegovoj ljepoti, bit ćemo zauvijek blagoslovljeni. Moram glasno povikati: “Mi smo na putu kući.” Blizu smo vremena kada će Krist doći s velikom silom i slavom da odvede svoje spašene njihovom vječnom domu. (RH 14. srpnja 1903.)

Božja posebna poruka za današnje vrijeme

“Noć je poodmakla. Dan je blizu. Svucimo dakle sa sebe djela tame, a obucimo se u oružje svjetla!” (Rimljanima 13,12)

U vremenu kakvo je ovo trebali bismo imati samo jedan cilj pred sobom — uporabiti svako oruđe koje je Bog osigurao kako bi se istina mogla usaditi u srca ljudi. ... Dužnost je svakog kršćanina da se trudi dostići vrhunac svojih sposobnosti kako bi širio znanje istine. (*FE 201*)

Bog je dugo čekao i još uvijek čeka na ljude koji su Njegovi po stvaranju i po otkupljenju, koji će slušati Njegov glas, slušati Ga kao draga, krotka djeca čija je želja da budu blizu Njega i primaju svjetlo Njegovog lica koje ih obasjava. Mi trebamo odnijeti treću andeosku vijest svijetu upozoravajući ljude da se ne klanjaju Zvijeri i njezinom kipu i upućivati ih da zauzmu svoja mjesta u redovima onih koji “čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa”. Bog nam nije otkrio vrijeme kada će Njegova vijest biti okončana ili kada će se vrijeme milosti završiti. ... Naša je dužnost da bdijemo, radimo i čekamo, da iskoristimo svaki trenutak za spašavanje ljudi koji su spremni za pogibao. ...

Sada, upravo sada je vrijeme da bdijemo, radimo i čekamo. ... Kraj svemu je blizu. ... Duh Gospodnji radi na tome da istinu iz nadahnute Riječi stavi kao pečat na dušu tako da će Kristovi sljedbenici imati svetu, posvećenu radost koju će moći dijeliti s drugima. ...

Postoji potreba za dubljim, snažnijim, jačim svjedočanstvom o sili istine koja se može vidjeti u praktičnoj pobožnosti onih koji tvrde da vjeruju u nju. (*RH 9. listopada 1884.*)

Istina treba biti usađena u naša srca i mi je trebamo podučavati onakvu kakva je u Isusu. Svijet se nalazi u vrlo ozbiljnom vremenu jer se sada odlučuje o vječnoj sudbini duša. Sotona i njegovi demoni neprestano smišljaju zavjeru protiv Božjeg zakona i na taj način nastoje zarobiti ljudske duše u mreže grijeha. Tama koja pokriva Zemlju sve je veća, ali oni koji ponizno hode s Bogom nemaju razloga za strah. (*RH 9. listopada 1884.*)

10. travnja

Vrijeme je za odluku!

“Danas izaberite kome ćete služiti.” (Jošua 24,15)

Svijet se danas nalazi u ludilu: kod muškaraca i žena prisutno je bezumlje koje ih ubrzano vodi k vječnoj propasti. Prevladava svaka vrsta popuštanja i ljudi su postali toliko zaslijepjeni grijehom da ne žele slušati ni upozorenja ni molbe.

Gospodin poručuje zemaljskim stanovnicima: “Danas izaberite kome ćete služiti.” Sada svatko odlučuje o svojoj vječnoj sudbini. Ljudi se moraju probuditi i shvatiti ozbiljnost vremena i blizinu dana kada će vrijeme milosti za ljude doći svojem kraju. Bog ne daje ljudima informaciju hoće li to biti pet, deset ili dvadeset godina prije nego što završi povijest ove zemlje. On neće opravdati ničije odgađanje pripreme. Ne bi želio da itko kaže, kao što je učinio nevjerni sluga: “Neće moj gospodar još za dugo doći”, jer ovo vodi nepromišljenom odbacivanju prilika i prednosti koje su nam dane da se pripremimo za taj veliki dan. Svatko tko tvrdi da je Božji sluga, pozvan je da obavlja Njegovu službu kao da je svaki dan posljednji. ...

Navješćujte brzi dolazak Sina Čovječjeg na nebeskim oblacima sa silom i velikom slavom. Ne ostavljajte taj dan za poslije. ...

Ovdje se nalazi veliki teret koji svatko treba ponijeti. Jesu li moji grijesi oprosteni? Je li Krist, nositelj tereta, skinuo moju krivnju? Imam li čisto srce, očišćeno pravednošću Isusa Krista? Teško onoj duši koja ne traži utočište u Kristu. Jadni su oni koji će na bilo koji način odvratiti svoj um od posla i potaknuti bilo koju dušu da bude manje oprezna. ...

Veliki posao od kojeg se um ne bi smio odvratiti jest razmišljanje o našem osobnom položaju pred Bogom. Jesu li naša stopala na Živoj Stijeni? Krijemo li se u svojem jedinom Utočištu? Oluja dolazi, nemilosrdna u svojem bijesu. Jesmo li se spremni suočiti s njom? Jesmo li jedno s Kristom kao što je On s Ocem? Jesmo li Božji baštinici i zajedničari s Kristom? ...

Kristov karakter treba biti i naš. Mi trebamo biti preobraženi obnovom svojih srca. U tome se nalazi naša jedina sigurnost. Ništa ne može odvojiti živog kršćanina od Boga. (*RH 27. studenoga 1900.*)

Živi da spasiš druge

“Zatim reče svima: ‘Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi!’” (Luka 9,23)

Grijev kojem se u najvećoj mjeri popušta, a koji nas odvaja od Boga i izaziva toliko duhovnih poremećaja, jest sebičnost. Gospodinu se ne možemo vratiti bez samoodricanja. Mi sami ne možemo učiniti ništa, ali uz pomoć Boga koji nas snaži, možemo činiti dobro drugima. Na ovaj način sačuvat ćemo se od zla sebičnosti. Ne moramo ići u neznabožačke zemlje da bismo se potpuno posvetili Bogu i živjeli korisnim, nesebičnim životom. To bismo trebali činiti u svojoj obitelji, crkvi, među onima koji nas okružuju i s kojima radimo. Upravo u svojim svakidašnjim dužnostima trebamo se naviknuti na samoodricanje.

Pavao je mogao reći: “Ja umirem svaki dan.” Svakidašnje umiranje sebi u malim životnim stvarima čini nas pobjednicima. Trebali bismo zaboraviti svoje “ja” u želji da činimo dobro drugima. Kod mnogih postoji nedostatak ljubavi za druge. Umjesto da vjerno obavljaju svoju dužnost, oni radije traže vlastita zadovoljstva.

Bog jasno zapovijeda svojim učenicima da budu na blagoslov drugima svojim utjecajem i sredstvima i da traže mudrost odozgo koja će ih osposobiti da učine sve što je u njihovoj moći da oplemene misli i osjećaje onih s kojima dolaze u dodir. Kad smo na ovaj način izvor blagoslova za druge, osjećat ćemo radosno zadovoljstvo i unutarnji mir, što će biti naša najveća nagrada. Gornjeni ovom velikom i plemenitom željom da budemo na korist svojim bližnjima, naći ćemo pravu sreću u vjernom izvršavanju dužnosti. Imat ćemo više nego samo zemaljsku nagradu jer anđeo bilježi u nebesku knjigu svaku dužnost koju smo obavili vjerno i nesebično.

Na Nebu nitko neće misliti na sebe i na svoje uživanje. Svi će iz nesebične i čiste ljubavi nastojati usrećiti one koji ih okružuju. Ako se želimo radovati u društvu nebeskih bića na novoj Zemlji, ovdje trebamo živjeti po nebeskim načelima. (2T 132,133)

Najveće djelo koje možemo učiniti na našem svijetu jest da veličamo Boga živeći Kristov karakter. (6T 439)

12. travnja

Staza u život

“Uđite na uska vrata, jer široka vrata i širok put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!”
(Matej 7,13.14)

Krist nas poziva da idemo uskom stazom na kojoj svaki korak znači odricanje sebe. Zove nas da stanemo na stranu vječne istine i da se borimo, da, da se ozbiljno borimo za vjeru koja je jednom dana svetima. ...

Kako se približavamo vremenu kada će vlasti, sile i duhovna bezbožnost na najvišim mjestima biti u potpunosti uključene u borbu protiv istine, kada Sotonina prijevarena sila bude tako velika da će pokušati, ako bude moguće, prevariti baš izabrane, naše prosuđivanje mora biti izoštreno božanskim prosvjetljenjem da ne budemo neznalice kad su u pitanju sotonska oruđa. ... Davši nam pomoć svetih anđela, Bog je učinio mogućim da naš posao doživi ... veličanstveni uspjeh. Ali uspjeha nema tamo gdje nema jedinstva. Potrebno je da se svi članovi crkve ujedine u zajedničkom djelovanju.

Crkvi su danas potrebni ljudi koji, kao i Henok, hode s Bogom otkrivajući Krista svijetu. Članovi crkve trebaju dostići viši stupanj. Nebeski glasnici žele komunicirati s onima čije “ja” nije u prvom planu, koji su u svojem životu ispunili riječi: “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.” Crkva mora imati takve muškarce i žene prije nego što će njezino svjetlo moći zasjati svijetu čistim, jasnim zrakama. Naš pogled na Sunce Pravednosti zaklonjen je oblacima zbog toga što smo okrenuti sebi. Mnogi iznova razapinju Krista kad ugađanjem sebi dopuštaju Sotoni da nad njima preuzme vlast. ...

Božja je namjera da svi budu ispitani i provjereni kako bi mogao vidjeti jesu li ili nisu odani zakonima koji upravljaju nebeskim kraljevstvom. Bog do posljednjeg trenutka dopušta Sotoni da se otkrije kao lažljivac, klevetnik i ubojica. Zbog toga će konačna pobjeda Njegovog naroda biti tim značajniji, slavniji i potpuniji. *(RH 4. prosinca 1900.)*

U zajednici s Kristom

“Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.” (Ivan 15,5)

Kraj je blizu! Bog poziva Crkvu da uredi ono što je ostalo. Vama koji radite zajedno s Bogom, Gospodin je dao silu da povedete i ostale u kraljevstvo. Trebate biti Božji živi zastupnici, kanali svjetla svijetu; okruženi ste nebeskim anđelima s ovlašću koju im je Krist dao da vas potkrijepe, osnaže i podupru u radu za spašavanje duša. ...

Ostanite odvojeni i drugačiji od svijeta — u svijetu, ali ne od svijeta, odsjajući svijetle zrake Sunca Pravednosti, čisti, svijetli, neumrljani i u vjeri noseći svjetlo u sve krajeve Zemlje.

Neka se crkve probude prije nego što zauvijek bude kasno. Neka svaki vjernik preuzme svoj dio posla i obrani Gospodnje ime onako kako je pozvan. Neka zdrava vjera i ozbiljna pobožnost zauzmu mjesto lijenosti i nevjerovanja. Kada je vjera utemeljena na Kristu, istina će donijeti radost duši, a vjerska služba neće biti dosadna i nezanimljiva. ... Svakog dana imat ćete bogato iskustvo ako budete živjeli kao kršćani kao što tvrdite. Grešnici će biti obraćeni. ...

O, kad bi svi ustali i pokazali svijetu da je njihova vjera živa, da se radi o pitanju života, da će Isus uskoro doći. Neka ljudi vide da vjerujemo da se nalazimo na granici vječnosti.

Uspostavljanje Božjeg kraljevstva usporava se ili ubrzava zavisno od nevjere ili vjere ljudskih oruđa. Posao koči nevoljkost ljudi da surađuju s Bogom. Ljudi se mogu moliti: “Dodaj kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji”; ali ako ne uspiju provesti molitvu u svojem životu, njihove molbe bit će bez roda. Ali iako možete biti slabi, lutati i biti grešni, Gospodin vam nudi zajednicu sa sobom. On vas poziva da prihvatite božanske upute. Ujedinjeni s Kristom možete obavljati Božje djelo. “Bez mene”, kaže Krist, “ne možete učiniti ništa.” (6T 436—438)

14. travnja

Spasiteljevi predstavnici

“A vladajte se lijepo među poganima da bi u onome u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga na dan pohoda-nja!” (1. Petrova 2,12)

Bog očekuje od onih koji nose Kristovo ime da budu Njegovi predstavnici ... Oni trebaju biti posvećen, oplemenjen i svet narod prenoseći svjetlo svima s kojima dolaze u dodir. ...

Kristovi sljedbenici trebaju biti odvojeni od svijeta kad su u pitanju načela i probici, ali ne smiju se izolirati od svijeta. I sam Spasitelj se stalno družio s ljudima, ali ih nikada nije ohrabrio ni na što što ne bi bilo u skladu s Božjom voljom, već samo na ono što ih je uzdizalo i činilo boljima. “Ja sebe samog posvećujem za njih”, izjavio je, “da i oni budu posvećeni istinom” (Ivan 17,19). Tako i kršćani trebaju boraviti među ljudima da njihov utjecaj, poput ugodnog okusa božanske ljubavi, bude kao sol koja čuva svijet od izopačenosti. ...

Sila uzvišenijeg, čistijeg i plemenitijeg života naša je najveća potreba. Ljudi ovoga svijeta budno paze da vide kakve plodove u svojem životu donose oni koji tvrde da su kršćani. ... U mislima svih onih s kojima moramo surađivati neprestano se stvaraju povoljni ili nepovoljni dojmovi prema biblijskoj vjeri.

Nas promatraju i Bog i anđeli. Bog želi da Njegov narod svojim životom pokaže prednost kršćanstva nad svjetovnošću, da se rukovodi uzvišenijim i svetijim načelima. On želi da pokažu da je istina koju su dobili učinila od njih djecu nebeskog Kralja. Čezne da ih učini kanalima preko kojih će obilje svoje ljubavi i milosti moći izljevati na svijet.

Krist čeka s dubokom čežnjom da se Njegov Duh očituje u Crkvi. Kad se Kristov karakter bude savršeno ogledao u pripadnicima Njegovog naroda, On će doći po svoje. Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje dolazak našega Gospodina, nego i da ga ubrza. Kad bi svi koji ispovijedaju Njegovo ime donosili plodove Njemu na slavu, kako bi brzo cijeli svijet bio zasijan sjemenom Evanđelja! Posljednja velika žetva brzo bi bila požnjevena i Krist bi već došao. (CT 322—324)

Karakter koji će svijet prepoznati

“Da budete besprijekorni i čisti, neporočna djeca Božja usred nastranog i pokvarenog naraštaja u kojem svijetlitate kao zvijezde u svemiru.” (Filipljanima 2,15)

Božja je namjera da preko pripadnika svojeg naroda otkrije svijetu načela svojega kraljevstva. Da bi u životu i karakteru mogli otkriti ova načela, On ih želi odvojiti od običaja, navika i prakse ovoga svijeta. ... Promatrajući dobrotu, milost, pravdu i ljubav Božju otkrivenu u Njegovoj Crkvi, svijet treba steći sliku o Njegovom karakteru. I kada se Božji zakon potvrdi primjerom i životom, čak će i svijet priznati da su oni koji iz ljubavi i strahopoštovanja služe Bogu nadmoćniji od svakog drugog naroda na Zemlji.

Adventisti sedmog dana više od svih drugih ljudi trebali bi biti primjer pobožnosti, obraćenosti i svetosti srca. Njima su povjerenе najsvetčaniје istine koje su ikada dane smrtnicima. Svi darovi milosti i sile potrebni za uspjeh u duhovnom životu, dani su im u najvećem izobilju. Oni očekuju da se Krist uskoro pojavi na nebeskim oblacima. Ako pred svijetom ostavljaju dojam da vjera nije sila koja upravlja njihovim životom, oni sramote Boga.

Budući da se sila Sotoninih kušnji stalno povećava, vrijeme u kojem živimo prepuno je opasnosti za Božju djecu i mi trebamo stalno učiti od Velikog Učitelja kako bismo svaki korak poduzimali u pravdi i sigurnosti. Pred nama se otkrivaju čudesni prizori. U ovo vrijeme život Božjeg naroda treba biti živo svjedočanstvo kako bi svijet mogao vidjeti da i u ovom vijeku, kad zlo prevladava na sve strane, još postoji narod koji se odriče vlastite volje i želja u težnji da vrši Božju volju — narod u čijem je srcu i životu zapisan Božji zakon. ...

Njihove misli trebaju biti čiste i svete, a svojim riječima trebaju oplemenjivati druge. Kristova vjera treba biti utkana u sve što govore i čine. Oni trebaju biti posvećen, oplemenjen i svet narod prenoseći svjetlo svima s kojima dolaze u dodir. Njegova je namjera da oni, primjenjujući istinu u svojem svakidašnjem životu, budu na slavu na Zemlji. Kristova milost dovoljna je da se to postigne. (CT 321,322)

16. travnja

Svjedočanstvo koje je svijetu potrebno

“Vi ste naša preporuka upisana u našim srcima koju poznaju i čitaju svi ljudi.” (2. Korinćanima 3,2)

Preobražaj karaktera treba svjedočiti svijetu da u nama stanuje Kristova ljubav. Gospodin želi da Njegov narod pokaže kako spasonosna sila milosti može djelovati na nesavršen karakter i potaknuti u njemu skladan razvitak i donošenje bogatih plodova.

Međutim, da bismo mogli ispuniti Božju namjeru, mi se moramo pripremiti. Gospodin nam nalaže da očistimo svoja srca od sebičnosti koja je korijen otuđenosti. On čezne za tim da izlije na nas svojeg Svetog Duha u obilnoj mjeri i poziva nas da Mu svojim samoodricanjem očistimo put. Kada se pokorimo Bogu, naše će se oči otvoriti da vidimo kamenje spoticanja koje smo svojim nekršćanskim ponašanjem stavili na put drugih. Bog nas poziva da sve ovo uklonimo. On kaže: “Prema tome, ispovijedajte grijeha jedan drugomu i molite jedan za drugoga da ozdravite.” (Jakov 5,16) Tada možemo imati sigurnost koju je imao David kad se nakon priznanja svojega grijeha molio: “Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim! Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati.” (Psalam 51,14.15)

Kada Božja milost vlada u duši, ona će biti okružena ozračjem vjere, hrabrosti i kršćanske ljubavi, ozračjem koje osvježava duhovni život svih koji ga udišu. ... Svaki onaj koji je dioničar Kristove ljubavi koja prašta, svaki onaj koji je prosvijetljen Božjim Duhom i obraćen istini, osjetit će se zbog tih dragocjenih blagoslova dužnikom prema svakoj duši s kojom dolazi u dodir. Gospodin će uporabiti one koji su ponizni u srcu da dopre do duša kojima se rukopoloženi propovjednici ne mogu približiti. Oni će biti pokrenuti da govore riječi koje će otkrivati Kristovu spasonosnu milost.

Služeći na blagoslov drugima, i sami će biti blagoslovljeni. Bog nam daje priliku da dijelimo milost kako bi nas mogao ispuniti još većom milošću. Nada i vjera jačat će kad kao Božji sluga budemo radili s talentima i sposobnostima koje nam je Bog darovao. U svojem radu imat ćemo božansku potporu. (6T 43,44)

Kad Bog nadoknađuje nedostatke

“Kao njegovi suradnici mi vas opominjemo da ne primete uzalud milosti Božje.” (2. Korinćanima 6,1)

Mi trebamo biti Božji suradnici u poslu širom svijeta. Gdje god se nalaze duše koje treba spasiti, mi im trebamo ponuditi svoju pomoć da bi mnogi sinovi i kćeri mogli biti dovedeni Bogu. Kraj je blizu i zato trebamo umnožiti svaku od povjerenih sposobnosti i svako oruđe koje pomaže da se posao obavi. ...

Kako se anđeli osjećaju kad vide da se kraj približava, a tako je mnogo onih kojima je povjerena posljednja poruka milosti prema kojoj se nemarno odnose posjećujući sastanke zbog vlastite koristi i osjećajući se nezadovoljnima ako se puno ne propovijeda, dok sami nose mali teret i malo rade za spasenje drugih? Svi koji su istinski ujedinjeni s Kristom živom vjerom, bit će dioničari božanske naravi. Oni će neprestano od Njega primati duhovni život i neće moći šutjeti.

Život se uvijek pokazuje u akciji. Ako je srce živo, ono će slati krv koja život znači svakom dijelu tijela. One čija su srca ispunjena duhovnim životom neće trebati požurivati da to otkriju. Božanski život poteći će od njih u velikoj bujici milosti. Kada se mole, govore i rade, slavi se Bog ...

Ljudi čiji rad daje najveće i dugotrajne rezultate nisu najbriljantniji ni najtalentiraniji. Tko su najefikasniji radnici? Oni koji će se odazvati na poziv: “Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca.”

Ako ljudi kojima je Bog povjerio umne talente odbiju uporabiti ove darove Njemu na slavu, On će ih nakon provjere i kušnje prepustiti njihovim vlastitim zamislima i uzet će ljude koji na prvi pogled nisu tako bogato obdareni, koji nisu jako samouvjereni i od slabih načinit će jake jer oni vjeruju da Bog za njih čini ono što oni sami ne mogu učiniti. Bog će prihvatiti službu iz cijelog srca i sam će nadoknaditi nedostatke. (6T 440,443,444)

Anđeli slušaju kakav ćete izvještaj odnijeti svijetu o svojem nebeskom Gospodaru. (SC 119)

18. travnja

Propovijedanje sa silom

“U ono vrijeme pojavi se Ivan Krstitelj, propovijedajući u pustinji judejskoj: ‘Obratite se — govorio je — jer je blizu kraljevstvo nebesko!’” (Matej 3,1.2)

Dok je živio u pustinji, Ivana Krstitelja je podučavao Bog. On je u prirodi proučavao Božja otkrivenja. Pod vodstvom Božjeg Duha proučavao je proročke spise. I danju i noću Krist je bio predmet njegovog proučavanja i razmišljanja, sve dok mu viđenje slave nije ispunilo i srce i dušu.

Gledao je Kralja u Njegovoj krasoti, dok je sebe gubio iz vida. Promatrajući veličanstvenost svetosti, uvidio je svoju slabost i nedostojnost. Njegova dužnost je bila da objavi ljudima Božju poruku. On se održao zahvaljujući Božjoj sili i Njegovoj pravdi. Bio je spreman postati glasnik Neba ne plašeći se ljudskog, jer je imao pred očima božansko. Mogao je bez straha stajati pred zemaljskim vladarima jer se drhteći klanjao pred Kraljem nad kraljevima.

Ivan je objavio svoju vijest bez ikakvih razrađenih argumenata i suptilnih teorija. Snažan i strog, ali ipak pun nade, čuo se njegov glas iz pustinje: “Obratite se ... jer je blizu kraljevstvo nebesko!” (Matej 3,2) To je s novom, neobičnom snagom utjecalo na ljude. Sav narod se uzbudio. Mnoštvo je hrlilo u pustinju. ...

U ovo doba, neposredno prije nego što se na oblacima nebeskim pojavi Krist po drugi put, treba izvršiti djelo slično Ivanovom. Bog poziva ljude koji će pripremiti narod da se održi u veliki dan Gospodnji. ... Kao narod koji vjeruje u skori Kristov dolazak, mi moramo objaviti poruku: “Pripravi se, Izraele, da susretneš Boga svoga!” (Amos 4,12) Naša poruka mora biti isto onako neposredna kao što je bila i Ivanova. On je ukoravao kralja i kraljicu zbog njihovog bezakonja. Iako mu je život zbog toga bio u opasnosti, nije se ustručavao objaviti Božju riječ. I naše djelo u ovo vrijeme mora biti isto tako vjerno izvršeno.

Da bismo vjerno objavili vijest kakvu je Ivan objavio, moramo imati duhovno iskustvo kakvo je on imao. U nama se mora izvršiti isto djelo. Moramo vidjeti Boga i gledajući Njega izgubiti iz vida sebe. (8T 331—333)

“Evo Jaganjca Božjeg”

“Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29)

Ivan je po naravi imao ljudskih nedostataka i slabosti, ali dodir božanske ljubavi ga je preobrazio. Kad su njegovi učenici, pošto je otpočela Kristova služba, došli k njemu i požalili mu se da svi idu za novim Učiteljem, Ivan je jasno pokazao da on potpuno razumije svoj odnos prema Mesiji i koliko je radostan što može pozdraviti Onoga komu je pripremio put.

“Nitko ne može ništa prisvojiti”, rekao je, “što mu nije dano s neba. I sami ste mi svjedoci da sam rekao: ‘Ja nisam Mesija, već sam poslan pred njim.’ ... Ovo je moje veselje sad doseglo vrhunac. On mora rasti, a ja se umanjivati!” (Ivan 3,27-30)

Gledajući u vjeri na Otkupitelja, Ivan se uzdigao do samoodricanja. On nije nastojao ljude privući k sebi, nego je njihove misli sve više uzdizao i usmjeravao na Janje Božje. On sam bio je samo glas, glas u pustinji. Sad je s radošću prihvatio tišinu u sjeni kako bi sve oči bile usmjerene na Svjetlo života.

Oni koji vjerno vrše svoj poziv Božjih glasnika, ne traže za sebe nikakve počasti. Ljubav prema Kristu baca u zasjenak ljubav prema samome sebi. Oni će uvidjeti da je njihova dužnost da kao i Ivan Krstitelj objavljuju: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) Oni će uzdizati Isusa, a s Njim će se uzdići i čovječanstvo. ...

Prorokova duša, iz koje je on istisnuo svoje “ja”, bila je ispunjena božanskim svjetlom. ... On je bio svjedok Spasiteljeve slave. ... Svi Kristovi sljedbenici trebaju biti dioničari u ovoj Kristovoj slavi. ... Nebesko svjetlo možemo dobiti samo ako smo voljni odbaciti sebičnost i vlastito “ja”. Upoznati Božji karakter i primiti Krista možemo samo putem vjere, ako pristanemo svaku misao podčiniti poslušnosti Kristu. Svima koji tako čine, Sveti Duh se daje bez mjere. Budući da u Kristu “živi svaka punina božanstva, po njemu ste i vi ispunjeni” (Kološanima 2,9.10). (8T 333,334)

20. travnja

Božji poziv na obnovu

“On će ići pred njim s Ilijinim duhom i snagom, da vrati srca otaca prema djeci, a nepokorne nazoru pravednika, te pripremi Gospodinu sklon narod.” (Luka 1,17)

Ivan Krstitelj je išao naprijed u duhu i sili Ilijinoj da pripremi put Gospodinu i obrati ljude k mudrosti pravednika. On je bio predstavnik onih koji žive u ove posljednje dane i kojima je Bog povjerio da svetu istinu predstave svijetu kako bi pripremili put za drugi Kristov dolazak. ...

Oni koji trebaju pripremiti put za drugi Kristov dolazak prikazani su kao vjerni Ilija, kao što je Ivan došao u Ilijinom duhu pripremiti stazu za Kristov prvi dolazak. Treba pokrenuti i ukazati na značaj obnove i potaknuti javno mišljenje. Umjerenost u svemu treba biti povezana s porukom da se Božji narod treba odvojiti od idolopoklonstva, pohlepe i pretjerivanja u odijevanju i drugim stvarima.

Samoodricanje, poniznost i umjerenost koja se zahtijeva od pravednika koje Bog posebno vodi i blagoslivlja pred svijetom, treba biti suprotnost razuzdanosti i navikama koje uništavaju zdravlje ljudi koji žive u ovo izopačeno doba. Bog je pokazao da je zdravstvena reforma usko povezana s trećom anđeoskom viješću kao što je ruka povezana s tijelom. Nigdje se ne može naći tako veliki razlog za tjelesno i moralno propadanje kao u odbijanju ove važne vijesti. Oni koji popuštaju apetitu i strastima i zatvaraju svoje oči pred svjetlom zbog straha da će uvidjeti grešne užitke kojih se ne žele odreći, krivi su pred Bogom. ...

Providnost izvodi Božji narod iz neuravnoteženih navika ovoga svijeta, daleko od ugađanja apetitu i strastima, da zauzme stav samoodricanja i umjerenosti u svemu. Narod koji Bog vodi bit će poseban narod. On neće biti sličan svijetu. Ako bude slijedio Božje vodstvo, ispunit će Njegove namjere i pokorit će svoju volju Njegovoj. Krist će prebivati u srcu. ...Vaše tijelo, kaže apostol, hram je Svetoga Duha. (3T 61—63)

Unaprijedite zdrav način života

“Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu — kao svoje duhovno bogoštovlje.” (Rimljanima 12,1)

Čovjek ne može prinijeti svoje tijelo kao živu žrtvu, svetu i ugodnu Bogu ako uporno popušta navikama koje ga lišavaju tjelesne, umne i moralne snage. Apostol ponovno kaže: “Nemojte se prilagođivati ovomu svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da mognete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno!” (Rimljanima 12,2) (CH 23)

Mi se nalazimo u svijetu koji je u suprotnosti pravednosti i čistoći karaktera, a posebno rastu u milosti. Kamo god pogledamo, vidimo oskvrnuće i prljavštinu, pokvarenost i grijeh. Koliko je sve ovo suprotno djelu koje mora biti obavljeno u nama upravo prije nego što primimo dar besmrtnosti! Oni koje je Bog izabrao moraju ostati čisti usred prljavštine koja ih okružuje u ovim posljednjim danima. Njihova tijela moraju biti sveta, njihov duh čist. Ako ovaj posao treba biti obavljen, odmah ga se moramo latiti ozbiljno i s razumijevanjem. Božji Duh treba imati savršenu kontrolu utječući na svako djelo.

Zdravstvena reforma jedan je ogranak velikog djela koje treba pripremiti ljude za Gospodnji dolazak. ... Muškarci i žene ne mogu narušavati prirodne zakone ugađajući izopačenim apetitima i strastima punim požude a da pritom ne krše Božji zakon. Zbog toga je On dopustio da nas obasja svjetlo zdravstvene reforme, da bismo mogli shvatiti grešnost u kršenju zakona koje je On usadio u naše biće. ...

Jasno izložiti prirodne zakone i pozvati na njihovu provedbu zadaća je koja prati treću anđeosku vijest. ... Bog je odredio da temu o zdravlju treba pokrenuti, a javnost duboko zainteresirati za istraživanje; jer je nemoguće da muškarci i žene cijene svetu istinu dok god su pod vlašću grešnih navika koje uništavaju zdravlje i um. ...

Onaj tko cijeni svjetlo koje mu je Bog dao preko zdravstvene reforme, dobiva važnu pomoć u posvećenju istinom i spreman je za besmrtnost. (CH 20,22)

Vrlina zaboravljanja na sebe

“Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni; život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.” (Galaćanima 2,20)

Vjerom je apostol Pavao baštinio Kristovu milost i ova je milost zadovoljila potrebe njegove duše. Vjerom je primio nebeski dar i podijelio ga s dušama koje su čeznule za svjetlom. To je iskustvo koje je i nama potrebno. ... Molite se za ovakvu vjeru. Borite se za nju. Vjerujte da će vam je Bog dati.

U našem svijetu treba biti obavljen veliki posao. Ovo nije zemlja snova. Pred nama je živa realnost. Svugdje se vide očitovanja Sotonine sile. Suradujmo s Onim koji obnavlja i uzdiže. Ne zaboravimo da onaj koji radi s Kristom mora crpsti svoju snagu na izvoru svih snaga. ... Kršćanima je potrebna snaga misli, čvrsta volja i znanje koje dolazi od proučavanja Božje riječi. Oni ne mogu dopustiti sebi da svoj um pune ispraznošću. Svakoga dana moraju biti obnovljeni duhovnom silom.

Naučite od Onoga koji je rekao: “Ja sam blag i poniznog srca.” Učeci od Njega, pronaći ćete mir. Iz dana u dan doživljavat ćete iskustva s Bogom, shvaćati veličinu Njegovog spasenja i slavu jedinstva s Njim. Neprestano ćete učiti kako da bolje živite kao Krist i neprestano ćete rasti sve više nalik Spasitelju.

Ako umremo sebi, ako proširimo svoje razumijevanje o tome što Krist može biti nama i što mi možemo biti Njemu, ako se ujedinimo jedan s drugim vezama Kristovog prijateljstva, Bog će raditi preko nas moćnom silom. Tada ćemo biti posvećeni istinom. Bog će nas doista odabrati a Sveti Duh upravljati nama. Svaki dan bit će nam dragocjen zato što ćemo u njemu vidjeti priliku da iskoristimo darove koji su nam povjereni za blagoslov drugima. (*RH 30. svibnja 1907.*)

Mi moramo zaboraviti na sebe dok u ljubavi obavljamo službu za druge. ... Možda se ne sjećamo nekih djela ljubavnosti koja smo učinili ... ali vječnost će iznijeti na svjetlo svako djelo učinjeno za spasenje duša, svaku riječ izgovorenu za utjehu Božjoj djeci; ova djela, učinjena u Kristovo ime, bit će dio naše radosti kroz svu vječnost. (*IHP 230*)

Mladi, Božja oruđa

“Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti.” (Tuzaljke 3,27)

Bog poziva mladiće u snazi i jačini njihove mladosti da podijele s Njim samoodricanje, žrtvu i patnju. Ako prihvate poziv, postat će Njegova oruđa za spašavanje duša za koje je On umro. Ali On hoće da oni budu svjesni cijene i u potpunosti se upoznaju s uvjetima u kojima će raditi dok služe raspetom Otkupitelju ...

Naš prvi posao trebao bi biti da uskladimo svoja srca s Bogom i tada ćemo biti spremni raditi za druge. Nekada su naši ozbiljni radnici duboko ispitivali svoja srca. Oni su se zajedno savjetovali i bili ujedinjeni u poniznoj, usrdnoj molitvi za božansko vodstvo. ... Kristov dolazak je bliži nego što mislimo. Sa svakim novim danom imamo jedan dan manje za objavljivanje poruke upozorenja svijetu. Kad bi danas postojala ozbiljnija veza s Bogom, bilo bi više poniznosti, čistoće i vjere. (5T 87,88)

Velik je posao koji trebamo obaviti za Gospodara, otvoriti rječ Božju onima koji su u tami grijeha. Mladi prijatelji, ponašajte se kao da vršite svetu službu. Vi biste trebali proučavati Bibliju i uvijek biti spremni na odgovor svakom čovjeku kad vas pita za razlog vaše nade. Ali svojim istinskim kršćanskim dostojanstvom vi dajete svjedočanstvo da imate istinu koju bi svi trebali čuti. Ako je ova istina usađena u dušu, ona će se pokazati na izgledu lica i u ponašanju, u mirnom, plemenitom stavu i miru koji kršćanin posjeduje. Oni koji gaje iskrenu poniznost i čiji su se umovi razvili zahvaljujući istinama Evandjelja, posjedovat će utjecaj koji će se osjećati. Oni će izvršiti utjecaj na um i srce. (5T 401)

Ja ne želim ništa više od toga nego da vidim naše mlade nadahnute duhom čiste vjere koja će ih povesti da uzmu križ i slijede Isusa. Idite naprijed, mladi Kristovi učenici, usmjeravani načelima, odjeveni u odjeću čistoće i pravednosti. Vaš Spasitelj dovest će vas u najbolju priliku u kojoj ćete moći iskazati svoje talente i u kojoj ćete moći biti najkorisniji. Možete biti sigurni da ćete na stazi dužnosti primiti milost dovoljnu za taj dan. (5T 87)

24. travnja

Posao za svako životno doba

“Oci, pišem vama jer ste upoznali onoga koji je od početka. Mladići, pišem vama jer ste pobijedili Zloga.” (1. Ivanova 2,14)

Ima mnogo područja gdje se mladima može pružiti prilika za korisne napore. ... Pri svršetku evanđeoskog rada treba osvojiti još veliko područje, i više nego ikada prije na posao trebaju biti pozvani pomoćnici iz redova običnih ljudi. I mladi i stariji bit će pozvani s polja, iz vinograda i trgovina da objave poruku svojega Gospodara. Mnogi od njih možda su imali malo prilika za obrazovanje, ali Krist vidi u njima osobine koje će ih osposobiti da ispune Njegovu namjeru. Ako svoja srca stave u službu i budu i dalje učenici, On će ih pripremiti da rade za Njega. ...

Koliko god vaši talenti bili veliki ili mali, znajte da vam je ono što imate dano na povjerenje. Tako vas Bog provjerava dajući vam priliku da se dokažete. Njemu dugujete sve svoje sposobnosti. Njemu pripadaju vaše snage tijela, uma, duše i one trebaju biti uporabljene za Njega. Vaše vrijeme, utjecaj, mogućnosti, sposobnosti — sve morate dati na raspolaganje Onome koji daje sve. (YI 3. ožujka 1908.)

Mladi koji nalaze radost i sreću u čitanju Božje riječi, u času molitve neprestano se osvježavaju vodom iz Izvora života. Oni će postići visinu moralne savršenosti i dubinu misli koju drugi neće moći razumjeti. ... Bog će one koji na takav način povezuju svoju dušu Njim priznati kao svoje sinove i kćeri. Oni se stalno penju sve više i više dobivajući jasniju sliku o Bogu i vječnosti sve dok ih Gospodin ne učini kanalima svjetla i mudrosti ovome svijetu. (4T 624)

S takvom vojskom pravilno izvježbanih radnika, kakva bi mogla biti naša mladež, kako bi se vijest o razapetom i uskrslom Spasitelju koji će uskoro doći brzo odnijela cijelome svijetu! Kako bi brzo došao svršetak — kraj patnjama, žalosti i grijehu! (Ed 271)

Zašto ima toliko mnogo besposličara?

“Bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

U zadaći povjerenoj prvim učenicima sudjelovali su vjernici u svakom razdoblju. Svakomu tko je primio Evanđelje bila je povjerenjena sveta istina koju je trebao prenijeti svijetu. Božji vjerni ljudi uvijek su bili marljivi misionari koji su svoje snage posvetili proslavljanju Njegovog imena i mudrom korištenju talenata u službi Njemu. ...

Članovi Božje crkve bili su gorljivi u djelima ljubavi, odvojeni od svjetovnih težnji i hodili su stopama Onoga koji je prolazio čineći dobro. Srcima ispunjenim ljubavlju i sažaljenjem, oni trebaju služiti onima kojima je potrebna pomoć upoznajući ih sa Spasiteljevom ljubavlju. Takav rad zahtijeva poseban napor, ali donosi bogatu nagradu. Oni koji se u njega uključe s iskrenom namjerom, vidjet će duše zadobivene za Spasitelja. ...

“Duh i zaručnica vele: ‘Dođi!’ Tko čuje, neka rekne: ‘Dođi!’” (Otkrivenje 22,17) Nalog za upućivanje ovog poziva odnosi se na cijelu Crkvu. Tko god čuje ovaj poziv, treba ga objaviti tako da odjekuje preko bregova i dolina: “Dođi!” ...

Stotine, da, tisuće onih koji su čuli vijest spasenja još uvijek stoje besposleni na trgu, a mogli bi raditi u nekoj grani djela. Njima Krist govori: “Što stojite ovdje vazdan besposleni?” i dodaje: “Idite i vi u moj vinograd.” (Matej 20,6.7) Zašto veći broj njih ne odgovara na poziv? Je li to zato što misle da imaju izgovor jer ne stoje za propovjedaonicom? Neka shvate da izvan propovjedaonice postoji veliko djelo koje trebaju obaviti tisuće posvećenih vjernika.

Dugo je Bog čekao da duh službe obuzme cijelu Crkvu i da svatko prema svojim sposobnostima radi za Njega. Ako vjernici Božje crkve obave posao koji im je u tuzemstvu i inozemstvu povjeren u ispunjavanju evanđeoskog naloga, cijeli svijet će uskoro biti opomenut i Gospodin Isus će se sa silom i velikom slavom vratiti na Zemlju. “Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14) (AA 109—111)

26. travnja

Sve naše bogatstvo pripada Bogu

“Badava ste primili, badava i dajte!” (Matej 10,8)

Sve što čovjek prima od Božjeg obilja, još uvijek pripada Bogu. On nas je obdario divnim i dragocjenim zemaljskim darovima da bi nas okušao i ispitao dubinu naše ljubavi prema Njemu i koliko cijenimo Njegovu ljubav. Bez obzira na to jesu li naša blaga materijalne ili duhovne naravi, trebamo ih položiti pred Isusove noge kao dragovoljni priloge. (5T 736)

Dajući svojim učenicima nalog: “Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju”, Krist je ljudima povjerio zadaću da upoznaju svijet s Njegovom milošću. Međutim, dok jedni odlaze propovijedati, On poziva ostale da prilože darove kojima će se podupirati Njegovo djelo na Zemlji. (9T 255)

Ne mogu svi prinositi velike darove, ne mogu svi činiti velika i hvale dostojna djela, ali svi mogu njegovati samoodricanje, svi se mogu ugledati na nesebičnost našeg Spasitelja. Neki mogu donositi velike priloge u Gospodnju riznicu, a neki samo pokoju leptu, ali Gospodin prima svaku žrtvu koja je iskreno prinesena. (9T 54,55)

Mnogi će se iznenaditi kad vide koliko se može uštedjeti za Božje djelo zahvaljujući samoodricanju. Male svote, uštedene po cijenu žrtve, učinit će više za napredak Božjeg djela nego veliki darovi za koje nije bilo potrebno nikakvo samoodricanje. (9T 157,158)

Duh darežljivosti je duh Neba. Na križu je pokazano koliko je Krist bio samopožrtvovan u svojoj ljubavi. Da bi spasio čovjeka, On je dao sve što je imao, a na kraju i samoga sebe. Kristov križ poziva svakog Njegovog sljedbenika da čini dobra djela. Načelo otkriveno na križu glasi: Dajte, dajte. ... Načelo svijeta je: što više uzimati, uzimati. ... Svjetlo Evanđelja koje sja s Kristovog križa ukorava sebičnost. ... Mnogi u Božjem narodu nalaze se u opasnosti da upadnu u zamke pohlepe i svjetovnih želja. Oni bi trebali shvatiti da Njegova milost upućuje sve češće pozive na prilaganje sredstava. ... Na taj način je On učinio čovjeka posrednikom preko kojeg se Božji blagoslovi izljevaju na Zemlju. Bog je osmislio sustav dobročinstava da bi čovjek mogao postati sličan svojem Stvoritelju, milosrdan i nesebičan po karakteru, da bi s Kristom bio sudionik u vječnoj, slavnoj nagradi. (9T 254,255)

Dvostruki život

“Naše je zajedništvo s Ocem i Sinom njegovim Isusom Kristom.” (1. Ivanova 1,3)

Ništa nije tako potrebno u našem radu kao vidljivi rezultati zajednice s Bogom. Mi bismo trebali pokazati u svojem svakidašnjem životu da imamo mir i odmor u Spasitelju. Njegov mir u srcu sjat će na licu. ... Zajednica s Bogom oplemenit će naš karakter i život. Ljudi će vidjeti, kao što je bio slučaj s prvim učenicima, da smo bili s Isusom. Ovo će Božjem suradniku dati silu kakvu mu ništa drugo ne može dati. On si ne smije dopustiti da bude lišen ove sile. Mi moramo živjeti dvostrukim životom — životom misli i djela, tihe molitve i usrdnog rada. (MH 512)

Svima koji uče od Boga potrebni su trenuci potpune tišine i smirenosti za razgovor sa svojim vlastitim srcem, s prirodom i Bogom. ... Mi osobno moramo čuti Njegov glas kako govori našem srcu. Kad svi ostali glasovi utihnu, i kad u tišini čekamo pred Njim, tada šutnja doprinosi da Božji glas našoj duši postaje još jasniji. On nas poziva: “Prestanite i znajte da sam ja Bog.” (Psalam 46,10) Ovo je djelotvorna priprema za sve koji rade za Boga. Tko je na ovaj način okrijepljen, taj će usred užurbanog mnoštva i sve veće napetosti u napornoj životnoj aktivnosti biti okružen ozračjem svjetla i mira. On će primiti novi dar tjelesne i duhovne snage, njegov život će odisati ugodnim mirisom i otkrivati božansku moć koja privlači ljudska srca. (MH 58)

Mnogi čak ni u trenucima molitve ne primaju blagoslov stvarne zajednice s Bogom. Oni se previše žure. Brzim koracima prolaze kroz krug Kristove drage prisutnosti, zaustavljajući se možda samo za trenutak u njegovim svetim granicama, ali ne čekaju na savjet. Oni nemaju vremena da ostanu s božanskim Učiteljem. Sa svojim teretima vraćaju se na posao.

Ovakvi radnici ne mogu nikada postići uspjeh sve dok ne nauče u čemu je tajna sile. Oni moraju odvojiti vrijeme za razmišljanje i molitvu i čekati da Bog obnovi njihove tjelesne, umne i duhovne snage. Njima je potreban okrepljujući utjecaj Božjeg Duha. Kad Ga prime, bit će prožeti novim životom. (Ed 260,261)

28. travnja

Pogrešna gorljivost

“Uistinu, svjedočim za njih da revnuju za Boga, ali ne s ispravnim razumijevanjem.” (Rimljanima 10,2)

Postoji bučna gorljivost, bez cilja i svrhe, koja nije u skladu s naukom, slijepa u svojim postupcima i razorna po svojim posljedicama. Ovo nije kršćanska gorljivost. Pravom gorljivošću upravljaju načela i ona nije povremena. Ona je iskrena, duboka i snažna te prožima cijelu dušu.

Spašavanje duša i interesi Božjeg kraljevstva od najvećeg su značenja. Je li igdje potrebna tolika usrdnost kao u spašavanju duša na slavu Božju? To su predmeti preko kojih se ne može olako prelaziti. Oni se mogu mjeriti s vječnošću. U pitanju je vječna sudbina. Muškarci i žene odlučuju se za blaženstvo ili jad. Kršćanska gorljivost ne ogleda se samo u riječima, nego u snažnim i djelotvornim osjećajima i postupcima. Ipak, ona se ne očituje s ciljem da bi je drugi primijetili. Poniznost će karakterizirati svaki napor i vidjet će se u svakom postupku. Kršćanska gorljivost navodi na iskrene molitve i skrušenost, na vjerno ispunjavanje kućnih dužnosti. U obiteljskom okruženju tada će se odražavati blagonaklonost i ljubav, dobrota i suosjećanje, a sve je to plod kršćanske gorljivosti. ...

O, kako je malo onih koji osjećaju koliko vrijedi jedna duša! Kako je malo onih koji su voljni podnositi žrtve kako bi druge upoznali s Kristom! Mnogi samo pričaju, samo tvrde da osjećaju. Riječi ništa ne znače. Potrebna je iskrena kršćanska gorljivost koja će se ogledati u djelima. Svatko mora najprije sam sebe izgraditi, a kad bude imao Isusa u svojem srcu, upoznat će Ga i s drugima. Duša u kojoj stanuje Krist, ne može a da ne govori o Njemu, baš kao što se vode Niagare ne mogu zaustaviti da teku preko vodopada. (2T 232,233)

Vječni život trebao bi izazvati najdublje zanimanje svakog kršćanina. Kako je divno biti suradnik s Kristom i nebeskim anđelima u velikom planu spasenja! Koji se posao može usporediti s ovim! Od svake spašene duše dolazi Bogu slavna nagrada koja obasjava spašenu dušu i oruđe njezinog spasenja. (2T 232)

Siguran temelj

“Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on nosi ovaj pečat: ‘Gospodin poznaje svoje’ i: ‘Neka se odijeli od zloće svaki koji zaziva ime Gospodnje!’” (2. Timoteju 2,19)

Gospodin će imati narod koji će biti pouzdan kao čelik, s vjerom čvrstom kao stijena. Božja djeca trebaju biti Njegovi svjedoci u svijetu, oruđa koja trebaju izvršiti posebno, slavno djelo u dan Njegove pripreme. ...

Propovjednici koji su propovijedali istinu sa svom gorljivošću i ozbiljnošću, mogu otpasti i priključiti se redovima neprijatelja, ali hoće li to preokrenuti istinu u laž? “Ali”, kaže apostol, “tvrdo stoji temelj koji je Bog postavio.” (2. Timoteju 2,19) Vjera i osjećaji ljudi mogu se promijeniti, ali istina Božja nikada. ...

Sigurno je da mi imamo istinu kao što je sigurno da Bog postoji. Sotona sa svim svojim prijevarama i paklenim silama ne može promijeniti božansku istinu u laž. Dok će se veliki neprijatelj svim silama truditi da uništi utjecaj Božje riječi, istina mora ići naprijed poput svjetiljke koja gori.

Gospodin nas je izabrao i učinio predmetom svoje divne milosti. Hoćemo li se zanositi praznim pričama otpadnika? Hoćemo li stati na stranu Sotone i njegove vojske? Hoćemo li se pridružiti prijestupnicima Božjeg zakona? Radije u molitvi recimo: “Gospodine, stavi neprijateljstvo između mene i zmije.” Ako mi nismo u neprijateljstvu s njegovim djelima tame, on će nas privući u svoj zagrljaj i njegov žalac bit će spreman da nas svaki čas ubode u srce. Trebali bismo ga smatrati smrtnim neprijateljem i usprotiviti mu se u Kristovo ime. Naše djelo još uvijek ide naprijed. ... Neka se svi koji se zovu Kristovim imenom obuku u oružje pravde. ...

Došlo je vrijeme kada sami moramo znati zašto vjerujemo na ovakav način. ... Pripremimo dobar temelj za vrijeme koje treba doći da bismo mogli vječno živjeti. Moramo raditi, ne u svojoj vlastitoj sili, već u sili našeg uskrslog Gospodina. Što ćemo učiniti za Isusa? (4T 594—597)

30. travnja

Nebo čeka na tebe

“Kao što je mene poslao Otac, tako ja šaljem vas.” (Ivan 20,21)

O apostolima je pisano: “A oni odoše i počеше propovijedati svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ čudesima što su je pratila.” (Marko 16,20) Kao što je slao učenike, tako Krist danas šalje vjernike svoje Crkve. Njima stoji na raspolaganju ista sila koju su imali i apostoli. Ako Boga učine svojom snagom, On će djelovati s njima i njihov rad neće biti uzaludan. Neka shvate da je na djelo u koje su uključeni Gospodin stavio svoj pečat. Bog je Jeremiji rekao: “Ne govori: ‘Dijete sam!’ Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim.” Zatim je pružio ruku i dotaknuo usta svojeg sluga govoreći: “Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje.” (Jeremija 1,7-9) On nas šalje da idemo i govorimo riječi koje nam daje, osjećajući na svojim usnama Njegov sveti dodir.

Krist je Crkvi dao sveti nalog. Svaki vjernik treba biti sredstvo preko kojeg će Bog svijetu slati blago svoje milosti, neiskazano Kristovo bogatstvo. Nema ničega što bi Spasitelj toliko želio kao imati predstavnike koji će svijetu predstaviti Njegovog Duha i Njegov karakter. Ništa svijetu nije toliko potrebno kao ljudi preko kojih će se očitovati Spasiteljeva ljubav. Cijelo Nebo čeka na muškarce i žene preko kojih Bog može otkriti snagu kršćanstva.

Crkva je Božje sredstvo za naviještanje istine; On ju je opunomoćio za vršenje posebnog djela. Ako bude vjerna Njemu, poslušna svim Njegovim zapovijedima, u njoj će nastaviti bogatstvo božanske milosti. Ako bude odana, ako bude poštovala Gospodina Boga Izraelova, nema sile koja joj se može oduprijeti.

Revnost za Boga i Njegovo djelo poticala je učenike da sa silnom snagom svjedoče za Radosnu vijest. Ne bi li slična gorljivost trebala zapaliti naša srca odlučnošću da iznosimo vijest o otkupiteljskoj ljubavi, o Kristu i to razapetom? Prednost je svakog kršćanina ne samo da očekuje, već da ubrza Spasiteljev dolazak. (AA 599,600)

Bog će voditi svoj narod

“Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.” (Izaija 43,2)

Bog ima Crkvu na Zemlji, svoj izabrani narod koji drži Njegovu zapovijedi. On ne vodi neki slučajni izdanak, jednog ovdje, jednog ondje, već narod.

Nema potrebe za sumnjom, strahom da djelo neće uspjeti. Bog je na čelu tog djela i On će dovesti sve u red. Ako u tom djelu bude potrebno dovesti stvari u red na njegovom čelu, Bog će se pobrinuti za to i učiniti da se ispravi sve što je pogrešno. Imajmo vjeru da će Bog upravljati brodom koji sigurno nosi Njegov narod u luku.

Kada sam putovala iz Portlanda u državi Maine, u Boston, prije mnogo godina, zatekla nas je oluja i veliki valovi bacali su nas tamo-amo. Svijećnjaci su pali, a trupci su se kotrljali s jedne strane na drugu, poput lopti. Putnici su bili prestravljeni i mnogi su vrištali čekajući smrt.

Nakon izvjesnog vremena na palubu je došao kormilar. Kada je ovaj uzeo kormilo, pokraj njega je stao kapetan i izrazio bojazan o kursu broda. “Hoćete li vi uzeti kormilo?” upitao je kormilar. Kapetan nije bio spreman na to jer je znao da mu nedostaje iskustva. Onda su bojažljivo ustali neki od putnika govoreći da se boje da će ih kormilar navesti na hridi. “Hoćete li vi, možda, preuzeti kormilo?” upitao je kormilar, ali su oni znali da ne mogu upravljati kormilom.

Kada mislite da je djelo u opasnosti, molite se: “Gospodine, stani za kormilo. Vodi nas kroz nevolje. Dovedi nas sigurno u luku.” Nemamo li razloga vjerovati da će nas Gospodin pobjedonosno provesti kroz njih? ...

Vi ne možete svojim ograničenim umom shvatiti sva djela Božje providnosti. Dopustimo Gospodinu da se On brine za svoj posao. (FLB 282)

2. svibnja

Sotona udvostručava svoje napore

“Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.” (Psalam 34,8)

Moć i zloba Sotone i njegovih vojski mogli bi nas opravdano zastrašiti kad ne bismo mogli naći zaklon i spas u nadmoćnijoj sili našeg Otkupitelja. Mi brižljivo osiguravamo svoje kuće zasunima i bravama kako bismo zaštitili imetak i život od zlih ljudi, ali rijetko kad pomislimo na zle anđele koji nam se uporno nastoje približiti, a od čijih se napada ne možemo obraniti svojom snagom. Ako im dopustimo, oni mogu pomutiti naš um, poremetiti i mučiti naše tijelo, uništiti našu imovinu i život. Njihovo je jedino uživanje u izazivanju bijede i uništavanju. Zastrašujuće je stanje onih koji se opiru božanskim zahtjevima, a popuštaju Sotoninim kušnjama dok ih Bog ne prepusti vlasti zlih duhova. Oni, pak, koji slijede Krista uvijek su sigurni pod Njegovom zaštitom. Anđeli, jaki u sili, poslani su s Neba da ih zaštite. Zli ne može probiti stražu koju je Bog postavio oko svog naroda. ...

Veliki sukob između Krista i Sotone, koji traje već gotovo šest tisuća godina, uskoro će završiti. Stoga Zli udvostručuje svoje napore da spriječi Kristovo djelo u prilog čovjeka i uhvati duše u svoje zamke. Njegov je cilj zadržati ljude u tami i nepokajivosti dok se ne svrši Spasiteljevo posredovanje i više ne bude žrtve za grijeh.

Sotona nije zabrinut dokle god nema posebnih napora u opiranju ovoj sili, dokle god u Crkvi i svijetu prevladava ravnodušnost, jer nema opasnosti da će izgubiti one koje vodi zarobljene po svojoj volji. Ali kad je pozornost usmjerena na vječne predmete pa duše pitaju: “Što mi treba činiti da se spasim?”, on je tu, nastojeći svojom snagom biti ravan Kristovoj i spriječiti utjecaj Svetoga Duha. ...

S istim ciljem [Sotona] dolazi kad se ljudi okupe na bogoslužje. Premda skriven od ljudskih očiju, on marljivo nastoji zavladatai umovima štovatelja. (GC 517,518)

Pred nama je odlučujuća bitka

“Trebalo se više pokoravati Bogu nego ljudima.” (Djela 5,29)

Božji narod očekuje velika kriza. Kriza očekuje i svijet. Najvažnija bitka svih vremena upravo je pred nama ... Nametanje svetkovanja nedjelje postalo je pitanje od nacionalnog interesa i značenja. Mi dobro znamo kakav će biti rezultat ovog pokreta. No jesmo li spremni za to? Jesmo li vjerno ispunili dužnost koju nam je Bog povjerio da upozorimo ljude na opasnost koja je pred njima? ...

Ima mnogo onih koji nikada nisu razumjeli svetkovanje biblijske subote ni lažni temelj na kojem počiva ustanova nedjelje. Svaki pokret u prilog ozakonjenju religije doista znači čin povlastice papinstvu koje se toliko mnogo stoljeća borilo protiv slobode savjesti. Svetkovanje nedjelje duguje svoje postojanje takozvanoj kršćanskoj instituciji “tajna bezakonja”, a njezino nametanje bit će priznavanje načela koja su sam kamen temeljac rimokatoličke doktrine. Kada naša nacija pod prisilom uvede načela njezine vladavine kao što je ozakonjenje zakona o nedjelji, protestantizam će u ovom činu pružiti ruku papinstvu. To neće biti ništa drugo do oživljavanje tiranije koja dugo i gorljivo čeka svoju priliku da ponovno krene u aktivno samovlašće ...

Ako papinstvo ili njegova načela ponovno zakonski stupe na snagu, rasplamsat će se vatre progonstava protiv onih koji ne budu htjeli žrtvovati svoju savjest i istinu te usvojiti općeprihvaćene zablude. Ovo zlo samo što se nije ostvarilo.

Kad nam je Bog dao svjetlo pokazujući nam opasnosti, kako možemo stajati čisti pred Njim ako ne poduzimamo nikakav napor koji je u našoj moći da ga donesemo svijetu? Možemo li biti zadovoljni i sretni ako ljude prepustimo da se suoče s ovom značajnom činjenicom a da ih nismo ni upozorili? ...

Kada zakoni zemaljskih vladara budu doneseni nasuprot zakonima Vrhovnog Vladara svemira, Božji odani podanici ostat će Njemu vjerni. (5T 711—713)

4. svibnja

Iskrivljavanje Svetog pisma

“On to čini i u svim poslanicama u kojima govori o ovome. U tim poslanicama ima teško razumljivih mjesta, koja neki i nepostojani ljudi izvrću — kao i ostala Pisma — na svoju vlastitu propast.” (2. Petrova 3,16)

Mišljenje da nije važno što ljudi vjeruju jedna je od najuspješnijih Sotonininih obmana. On zna da istina, prihvaćena s ljubavlju, posvećuje dušu onoga koji je prima; stoga je stalno pokušava zamijeniti lažnim teorijama, pričama, drugim evanđeljem. ...

Neodređena i čudna tumačenja Svetog pisma i mnoge proturječne teorije o vjeri što ih nalazimo u kršćanskom svijetu, djelo su našeg velikog protivnika da zbuni umove kako ne bi mogli prepoznati istinu. Nesloga i podvajanje među Crkvama u kršćanskom svijetu u velikoj se mjeri može pripisati prevladajućem običaju iskrivljavanja Svetog pisma kako bi se podržala neka omiljena teorija. Namjesto detaljnog proučavanja Božje Riječi s poniznim srcem, kako bi stekli spoznaju o Njegovoj volji, mnogi samo nastoje otkriti nešto neobično ili novo.

U nakani da potkrijepe lažna učenja ili nekršćanske običaje, neki posežu za stanovitim stavcima Svetoga pisma izdvojenima iz konteksta, katkad navodeći samo polovicu jednog retka da bi dokazali svoje mišljenje, dok bi preostali dio pokazao sasvim suprotni smisao. Lukavošću zmije ukopavaju se iza nepovezanih izraza, složenih tako da odgovaraju njihovim tjelesnim željama. Na ovaj način mnogi namjerno izvrću Božju Riječ. Drugi, bujne mašte, posežu za slikama i simbolima Svetog pisma, tumače ih kako to odgovara njihovoj predodžbi, ne obazirući se na svjedočanstvo Svetog pisma da je ono vlastiti tumač, i nakon toga svoje izmišljotine predočuju kao učenja Biblije.

Kad god se proučavanju Svetog pisma pristupa bez molitvenog, krotkog i poučljivog duha, i najjasnijim i najjednostavnijim kao i najtežim dijelovima bit će iskrivljeno pravo značenje. ...

Božja Riječ jasna je svima koji je proučavaju iskrenim srcem uz molitvu. Svaka istinski iskrena duša doći će k svjetlu istine. “Svjetlost sviće pravedniku.” (Psalam 97,11) Nijedna Crkva ne može napredovati u svetosti ako njezini pripadnici istinu ne traže ozbiljno kao skriveno blago. (GC 520—522)

Lažne teorije o Bogu

“Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu. Naprotiv, postali su isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce potamnijelo.” (Rimljanima 1,21)

Teorija da je Bog bitak koji prožima svu prirodu, jedna je od najlukavijih Sotoninih prijevara. Ona lažno prikazuje Boga i sramota je za Njegovu moć i veličanstvo.

Božja riječ ne podupire panteističke teorije. Svjetlo Njegove istine otkriva da su one pogubne za ljudsku dušu. Tama je njihov sastavni element, a razvrat njihov djelokrug. One ugađaju tjelesnom srcu i odobravaju njegove sklonosti. Rezultat prihvatanja ovih teorija je odvajanje od Boga. ...

Postoji samo jedna sila koja može slomiti utjecaj zla u ljudskim srcima, a to je Božja sila u Isusu Kristu. Očišćenje od grijeha postiže se samo krvlju rassetog Krista. Jedino nas Njegova milost može osposobiti da se odupremo sklonostima svoje grešne naravi i da ih svladamo. Kristova moć jedina može slomiti moć spiritističke teorije o Bogu. Ako je Bog bitak koji prožima cijelu prirodu, onda On stanuje u svim ljudima. Da bi postigao svetost, čovjek treba samo razvijati silu koja je u njemu samome.

Ako se ove teorije slijede do njihovog logičnog zaključka, one čine besmislenom svu kršćansku logiku. One isključuju potrebu za pokajanjem, a čovjek vjeruje da je sam sebi spasitelj. Sudeći po onome što se u tim teorijama govori o Bogu, Njegova riječ gubi svaku silu. Oni koji ih prihvaćaju nalaze se u velikoj opasnosti da cijelo Sveto pismo proglase izmišljotinom. Možda će oni vjerovati da je vrlina bolja od zla, ali kad uzmu Bogu mjesto koje Mu pripada kao Vladaru, oni poklanjaju povjerenje ljudskoj moći koja bez Boga nema vrijednosti. Lišena potpore, ljudska volja neće imati snage da se suprotstavi zlu i da ga nadvlada. Obrana duše je slomljena. Čovjek nema više ničega što bi ga zaštitilo od grijeha. Kad čovjek jednom odbaci i prezre ograničenja koja postavlja Božja riječ i Njegov Duh, nismo ni svjesni do koje dubine može potonuti.

Oni koji se i dalje budu držali ovih spiritističkih teorija, sigurno će upropastiti svoje kršćansko iskustvo, prekinuti vezu s Bogom i izgubiti vječni život. (*Ev 601,602*)

6. svibnja

Opasnost od lažnog nauka

“O Timoteju, čuvaj povjereno blago! Kloni se svjetovnih i ispraznih govora i prigovora lažno nazvane spoznaje!” (1. Timoteju 6,20)

U New Hampshireu neki su bili aktivni u širenju lažnih predodžbi o Bogu. Dobila sam svjetlo da su ti ljudi, koristeći se svojim idejama, od kojih su neke vodile k zastupanju teorije o “slobodnoj ljubavi”, učinili da istina izgubi svaku silu. Bilo mi je pokazano da ti ljudi zavode duše iznošenjem spekulativnih teorija o Bogu. ...

Između ostalih svojih shvaćanja, tvrdili su da oni koji su jednom posvećeni više ne mogu griješiti; to su iznosili kao evanđeosku hranu. Njihove lažne teorije, sa svom težinom svojeg prijevarnog utjecaja, nanosile su veliku štetu njima samima, a i drugima. Oni su dobivali spiritističku moć nad onima koji nisu mogli uočiti zlokobnu narav tih lijepo odjevenih teorija. Zbog toga su nastala strašna zla. Naučavanje da su svi ljudi sveti dovelo je do vjerovanja da osjećaji posvećenih nikada nisu u opasnosti da krenu pogrešnim putem. Rezultat ovog vjerovanja bio je ispunjavanje zlih želja srca koja su, iako, navodno, posvećena, bila daleko od čistoće misli i života.

Ovo je samo jedan od primjera gdje sam bila pozvana da ukoravam one koji su iznosili nauku o bezličnom bogu koji se nalazi u prirodi, kao i nauku o svetom tijelu.

U budućnosti će ljudska pravila i naučavanja oponašati istinu. Lažne teorije bit će prikazivane kao pouzdane doktrine. Lažni nauk jedan je od sredstava kojima se Sotona koristio u nebeskim dvorovima, a kojim se i danas služi. ...

Preklinjem one koji rade za Boga da ne prihvaćaju laž kao istinu. Cijela Biblija je puna najdragocjenije istine. Nama nisu potrebne nikakve pretpostavke niti lažno uzbuđenje. U zlatnom kadioniku istine koja nam je prikazana u Kristovom nauku imamo ono što će duše osvjedočiti i obratiti. U Kristovoj jednostavnosti iznosite istine koje je On došao objaviti ovome svijetu; sila vaše vijesti sama će naći put do srca. Ne propovijedajte teorije ili mjerila koja nemaju uporište u Bibliji. (*Ev 600,601*)

Remek-djelo Sotoninih prijevара

“Što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našem, a objava nama i sinovima našim zauvijek, da vršimo sve riječi ovog Zakona.” (Ponovljeni zakon 29,28)

Čovjekova spoznaja, kako u materijalnom tako i u duhovnom pogledu, djelomična je i nepotpuna; stoga mnogi ne mogu svoja gledišta o znanosti uskladiti s biblijskim izjavama. Mnogi kao znanstvene činjenice prihvaćaju teorije i spekulacije, i misle da se Božja Riječ treba ispitati učenjem “lažno nazvane spoznaje”. (1 Timoteju 6,20) Stvoritelj i Njegova djela nadmašuju njihovo shvaćanje; budući da ih ne mogu objasniti prirodnim zakonima, biblijski izvještaj smatraju nepouzdanim. Oni koji sumnjaju u izvještaje Staroga i Novoga zavjeta često idu korak dalje i sumnjaju u postojanje Boga, a beskrajnu silu pripisuju prirodi. Budući da su napustili sidrište, prepušteni su da se razbiju o stijene nevjerstva.

Na ovaj način mnogi odlutaju od vjere pa ih đavao zavede. ... Ljudska je filozofija pokušavala istražiti i objasniti tajne koje ni u vječnosti neće biti otkrivene. Kad bi ljudi htjeli proučavati i razumjeti ono što je Bog objavio o sebi i svojim nakanama, stekli bi takvo gledište o Jahvinoj slavi, veličanstvu i moći, shvatili bi koliko su maleni i bili bi zadovoljni onim što je otkriveno njima i njihovoj djeci. ...

Remek-djelo Sotoninih obmana jest zadržati umove ljudi da istražuju i nagađaju o onome što Bog nije objavio i što nije namijenio našem razumijevanju. Zbog toga je i Lucifer izgubio svoje mjesto na Nebu. Bio je nezadovoljan jer mu nisu bile povjerenе sve tajne Božjih nauma, potpuno prezrevši ono što mu je bilo otkriveno o njegovoj vlastitoj zadaći na uzvišenu položaju koji mu je bio dodijeljen. Izazivanjem istog nezadovoljstva u anđelima pod svojim zapovjedništvom prouzročio je njihov pad. Sad nastoji ucijepiti u ljude isti duh i tako ih navesti da prezru izravne Božje zapovijedi. (GC 522,523)

Vrijeme i prilike

“Ne spada na vas — odgovori im — da znate vrijeme i priliku koje je Otac odredio svojoj vlasti.” (Djela 1,7)

Bog drži u svojoj vlasti vrijeme i prilike. Zašto nam nije dao znanje o tome? Zato što to ne bismo na pravi način iskoristili. Kad bismo znali kad će to biti, među našim ljudima bi zavladao stanje koje bi znatno usporilo Božje djelo u pripremanju naroda da opstane u veliki dan koji će doći. ... Isus je rekao svojim učenicima da “bdiju”, ali ne za neko određeno vrijeme. Njegovi sljedbenici trebaju se postaviti kao oni koji slušaju naredbe svojeg Poglavara. Oni trebaju bdjeti, čekati, moliti se i raditi kako se približavaju vremenu Gospodnjeg dolaska. Ali nitko neće moći predvidjeti kada će se to točno dogoditi, jer “o danu tome i času nitko ne zna.” Nećete moći reći da će On doći za jednu, dvije ili pet godina, niti smijete odgađati Njegov dolazak tvrdeći da On neće doći za deset ili dvadeset godina. ... Nije naše da znamo točno vrijeme izlivanja Svetog Duha ni Kristovog dolaska. (Ev 221)

Ukazano mi je na pojedince koji se nalaze u velikoj zabludi vjerujući da im je dužnost otići u stari Jeruzalem*, misleći da tamo imaju zadaću koju moraju obaviti prije nego što Gospodin dođe. Takvo shvaćanje svodi se na to da se misli i zanimanje odvrate od sadašnjeg Božjeg djela i objavljivanja treće anđeoske vijesti. Oni koji smatraju da treba ići u Jeruzalem stalno će misliti samo o tome pa će i svoja sredstva uskratiti za propovijedanje sadašnje istine da bi omogućili sebi ili drugima takvo putovanje. Vidjela sam da takva misija neće izići na dobro jer bi trebalo mnogo vremena da samo neki Židovi povjeruju čak i u prvi Kristov dolazak, a daleko više da povjeruju u Njegov drugi dolazak. (EW 75)

* Ovo je napisano ranih pedesetih godina devetnaestog stoljeća kada su zagovornici tzv. “vremena koje dolazi” naučavali da će stari Jeruzalem biti izgrađen kao središnji kršćanski spomenik čime će se ispuniti neka proročanstva iz Starog zavjeta.

“Kao što je bilo u Noino doba”

“U vrijeme kada dođe Sin Čovječji bit će kao što je bilo u Noino doba.” (Luka 17,26)

Pokazani su mi strašni uvjeti koji postoje na našem svijetu. Anđeo milosti sklapa svoja krila spreman da ode. ... Božji zakon za mnoge više nema vrijednosti. Gledamo i slušamo o pometnji i zabuni, oskudici i gladi, potresima i poplavama. Ljudi čine strašne zločine; njima više ne vlada razum, nego strast. Gnjev Božji samo što se nije izlio na stanovnike svijeta koji će ubrzo postati tako iskvaren kao što su bili stanovnici Sodome i Gomore. Vatra i voda već uništavaju tisuće života i bogatstvo koje je bilo sebično nagomilano tlačenjem siromaha. Gospodin treba uskoro završiti svoj posao i učiniti kraj grijehu. O, kada bi prizori bezakonja ovih posljednjih dana koji su mi bili prikazani mogli ostaviti dubok dojam na srca naroda koji tvrdi da je Božji!

Kao što je bilo u Noino doba, tako će biti i kad se pojavi Sin Čovječji. Gospodin se povlači sa Zemlje i uskoro će smrt i uništenje, sve veći zločini i okrutna osveta stići bogataše koji su se uzdigli nad siromašnima. Oni koji ne budu imali Božju zaštitu, neće biti sigurni ni na jednom mjestu i ni na kakvom položaju. Ljudi se obrazuju i koriste se svojim pronalazačkim sposobnostima da bi izmislili što ubitačnije sprave i oruđa za uništavanje. ...

Moja braćo i sestre ... ja vas pozivam. ... Mnogi žive odviše ugodnim i bezbrižnim životom. ... Oni smatraju sebe kršćanima, ali ne znaju što znači praktični kršćanski život. ... Što znači biti kršćanin? To znači biti nalik na Krista. ... Suradujte s Bogom radeći u skladu s Njim. Izbacite iz hrama duše sve što je slično nekom idolu. Sad je Božje vrijeme, a Njegovo vrijeme je i vaše vrijeme. Borite se u dobroj borbi vjere odbijajući svaku pomisao ili razgovor o nevjerovanju. Svijet treba čuti posljednju vijest opomene. (8T 49—53)

Velika nevolja će uskoro doći

“Postali smo prizorom svijetu, anđelima i ljudima.” (1. Korinćanima 4,9)

Svijet je pozornica; njegovi stanovnici su glumci koji se pripremaju za svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami. Kod većine ljudi nema jedinstva, osim kada se udruže radi ispunjenja svojih sebičnih ciljeva. Bog to promatra. Njegove namjere vezane za pobunjene podanike bit će ostvarene. Svijet nije u potpunosti prepušten ljudskim rukama, mada Bog dopušta da s vremena na vrijeme zavladaju elementi pomutnje i nereda. Sile podzemlja rade na tome da ubrzaju posljednje velike prizore u toj drami — dolazak Sotone kao Krista i rad sa svakom prijevarom u onima koji se povezuju u tajnim društvima. Oni koji se predaju strasti stupanja u saveze, ostvaruju planove neprijatelja. Nakon uzroka doći će i posljedice.

Grieh je skoro dostigao svoju granicu. Svijet je ispunjen pomutnjom i veliki strah i užas doći će na čovječanstvo. Kraj je vrlo blizu. Mi koji znamo istinu, trebamo se pripremiti za ono što će uskoro naići na svijet kao zaprepašujuće iznenađenje. ...

Jesmo mi kao narod zaspali? O, kad bi mladi muškarci i žene u našim ustanovama koji su danas nespremni da dočekaju Gospodina i neprikladni da postanu članovi Gospodnje obitelji mogli prepoznati znakove vremena, kakva bi se promjena vidjela na njima! Gospodin Isus poziva samopožrtvovne radnike da slijede Njegove stope, hode i rade za Njega, uzmu svoj križ i pođu kuda ih On vodi.

Mnogi se zadovoljavaju time da Gospodinu posvete beznačajnu službu. Njihovo kršćanstvo je slabo. Krist je dao sebe radi grešnika. S kakvom bismo zabrinutošću za spasenje duša trebali biti ispunjeni dok gledamo ljude koji propadaju u grijehu! Ove duše su otkupljene beskrajnom cijenom. Smrt Božjeg Sina na Golgoti mjera je njihove vrijednosti. Iz dana u dan oni odlučuju hoće li dobiti vječni život ili vječnu smrt. (T8 27—29)

Mladost i sindrom ovisnosti

“Zato se raduj, mladiću, za svoje mladosti, i veseli se u danima svoga mladenaštva; idi putovima svoga srca i slijedi želje svojih očiju; ali znaj da će ti za sve to suditi Bog.”
(Propovjednik 11,9)

Sotona je bio prvi pobunjenik na Nebu i otkad je izbačen s Neba, on nastoji svakog pripadnika ljudske obitelji učiniti otpadnikom od Boga baš kao što je i on sam. On izlaže svoje planove uništenom čovjeku i preko popuštanja apetitu koje je protivno Božjem zakonu navodi ga na kršenje božanske zapovijedi. On je naveo Adama i Evu da uberu zabranjeni plod i tako je uspio izazvati njihov pad i dovesti do istjerivanja iz Edena. Koliko mnogo njih kaže: “Da sam ja bio na Adamovom mjestu, nikada ne bih sagriješio u tako jednostavnoj kušnji.” Ali vi, koji se ovako hvališete, imate priliku pokazati snagu svoje volje i svoju odanost načelima kada budete provjeravani. ... Da li Bog doista ne vidi grijeh u vašem životu? ...

Na sve strane Sotona pokušava navesti mlade na stazu gdje će se izgubiti. Ako ih jednom uspije navesti na nju, on ih požuruje da se strmoglave vodeći ih od jednog do drugog raskalašenog načina života sve dok njegove žrtve ne izgube osjetljivost savjesti i izgube strahopoštovanje prema Bogu. Sve manje i manje se suzdržavaju. Postaju ovisnici o uporabi vina, alkohola, duhana i droga i tako padaju sve dublje i dublje. Oni su robovi apetitu. Savjete koje su nekada poštovali, počeli su prezirati. Zaogrnuti su se ohološću i hvalisanjem kad su postali robovi pokvarenosti. Oni podrazumijevaju pod slobodom to što su robovi sebičnosti, iskvarenog apetita i razuzdanosti. ...

Sotona je nakanio ljudski rod podčiniti kao svoje podanike, ali Krist je platio beskonačnu cijenu da bi čovjek mogao biti spašen od neprijatelja i da se moralni Božji lik može ponovo obnoviti u palom ljudskom rodu. ... Ljudi koji su pali mogu po Kristu naći pristup Ocu i dobiti milost koja će ih osposobiti da pobijede zaslugama raspetog i uskrslog Spasitelja. *(Te 273,274)*

Vanjski sjaj poganske sile

“Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje da im šaklju uši.” (2. Timoteju 4,3)

Ljudi se brzo postrojavaju pod zastavu koju su izabrali, neumorno čekajući i prateći kretanje svojih vođa. Ima i onih koji bdiju, čekaju i rade za dolazak našega Gospodina, dok druga strana velikom brzinom upada u redove pod zapovjedništvom prvog velikog otpadnika. Oni traže Boga u ljudskoj naravi, a Sotona oponaša onoga koga oni traže. Mnoštvo će biti toliko zavedeno zbog svojeg odbijanja istine da će prihvatiti prijevaru. Ljudska narav smatra se Bogom. (FLB 322)

Kako se približavamo svršetku vremena, vanjski sjaj poganske sile bit će sve veći. Poganska božanstva očitovat će svoju moć i pokazati se pred gradovima ovoga svijeta, a ovo se već počelo ispunjavati. Različitim prizorima Gospodin Isus predstavio je Ivanu grešni karakter i privlačan utjecaj onih koji su se razlikovali po tome što su progonili Božji narod. Svima je potrebna mudrost da pomno istražuju tajnu pokvarenosti koja toliko dugo prebiva u vrtlogu zemaljske povijesti. ... Upravo u ovo vrijeme u kojem živimo Gospodin je pozvao svoj narod i dao mu poruku koju treba nositi. On ga je pozvao da ukaže na bezbožnost čovjeka bezakonja koji nedjeljnom zakonu daje posebnu silu i pomišlja promijeniti blagdane i Zakon te se usprotiviti Božjem narodu koji stoji čvrsto, slaveći Boga držanjem jedine istinske subote, subote stvaranja. ...

Opasnosti posljednjih dana nadvijaju se nad nama i naša je zadaća da upozorimo ljude na opasnost u kojoj se nalaze. Ne dopustimo da svečani prizori koje su otkrila proročanstva ostanu netaknuti. Kad bi naš narod bio polovično budan, kad bi shvatio blizinu događaja koji su opisani u Otkrivenju, došlo bi do obnove u našim crkvama i mnogo više njih povjerovalo bi u poruku. Mi nemamo vremena za gubljenje. Bog nas poziva da bdijemo nad svojim dušama jer ćemo morati položiti račun. (TM 117,118)

Metež u gradovima

“Dok će zli ljudi i varalice, ujedno zavodnici i zavedeni, napredovati iz zla u gore.” (2. Timoteju 3,13)

Božja namjera nije bila da Njegov narod bude koncentriran u gradovima i skuplja se na terasama i stambenim zgradama. On je u početku postavio naše praroditelje u vrt među prelijepe prizore i privlačne zvukove prirode, a želi da ljudi u ovome i danas uživaju. (7T 87)

Dano mi je svjetlo da će gradovi biti ispunjeni zbrkom, nasiljem, zločinom i da će ovakvih pojava biti sve više prema kraju povijesti ove zemlje. (7T 84)

Vrijeme je da naše obitelji krenu iz gradova u zabačenija mjesta budući da će mnogi mladi kao i mnogi stariji biti uhvaćeni u zamku i neprijatelj će ih odvesti. (8T 101)

“Iziđite iz gradova, iziđite iz gradova!” — ovo je Gospodnja poruka koju mi je dao. (LS 409)

Uzbuna i zbrka koja ispunjava ove gradove, zahtjevi koje postavljaju radnički sindikati i štrajkovi u mnogome će usporiti naš rad. One koji se bave različitim djelatnostima pokušava se pod prisilom povezati s određenim sindikatima. Ovo nije Božji plan, već plan sile koju mi ni po koju cijenu ne bismo smjeli prihvatiti. Božja riječ se ispunjava; grešnici se povezuju u snopove spremni da izgore.

Mi sada trebamo uporabiti sve svoje sposobnosti koje su nam povjerene dajući posljednju poruku upozorenja svijetu. U ovom poslu trebamo sačuvati svoju individualnost. Ne trebamo se ujedinjavati s tajnim društvima ili sindikatima. Trebamo stajati slobodno u Bogu gledajući neprestano na Krista. (7T 84)

Bezbožni gradovi našeg svijeta trebaju biti zbrisani s lica Zemlje uništenjem. U nesrećama koje se sada događaju pojedinim zgradama i dijelovima gradova Bog nam pokazuje što će doći na cijelu Zemlju. Rekao nam je: “Razumijte ovu usporedbu na primjeru smokve! Čim joj granje postane nježno i potjera lišće, znajte da je ljeto blizu. Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu — na samim vratima!” (Matej 24,32.33) (7T 83)

Predrasude u porastu

“Nemojte se čuditi, braćo, ako vas svijet mrzi. Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti.” (1. Ivanova 3, 13.14)

Onaj koji je prisno povezan s Kristom, uzdiže se iznad rasnih i klasnih predrasuda. Njegova vjera se čvrsto drži vječne stvarnosti. Trebamo uzdizati božanskog Začetnika istine. Naša srca trebaju biti ispunjena vjerom koja djeluje kroz ljubav i čisti dušu. Djelo milostivog Samarijanca primjer je na koji se treba ugledati. (9T 209)

Bit će nemoguće dovesti u sklad sva pitanja koja se odnose na boju kože u skladu s Gospodnjom naredbom, sve dok oni koji vjeruju u istinu ne budu tako blisko povezani s Kristom da su jedno s Njim. I bijelci i crnci, članovi naših crkava, trebaju se obratiti. Ima u objema skupinama onih koji su nerazumni i kada se raspravlja o pitanju boje kože, oni pokazuju neposvećene, neobraćene crte karaktera. Do svađe lako dolazi kod onih koji su tvrdoglavi i nepopustljivi zato što nikada nisu naučili nositi Kristov jaram. Takvi bukom i neposvećenom odlučnošću traže prvenstvo. (Letter 105, 1904.)

Kako vrijeme odmiče i kako se rasne predrasude umnožavaju, u mnogim mjestima radnicima-bijelcima bit će onemogućeno da rade za crnce. Ponekad će se bijelci, koji nisu naklonjeni našem radu, pridružiti crncima u protivljenju tvrdeći da je cilj našeg naučavanja razbijanje drugih crkava i stvaranje teškoća zbog subote. Propovjednici, i bijelci i crnci, iznositi će lažne tvrdnje, što će kod ljudi izazvati takve osjećaje protivljenja da će biti spremni uništavati i ubijati.

Sile pakla uporabljaju svu svoju oštroumnost da onemoguće objavljivanje posljednje poruke milosti crncima. Sotona se na sve moguće načine trudi da propovjednicima Evandelja i učiteljima oteža prevladavanje predrasuda koje postoje između bijelaca i crnaca.

Slijedimo put mudrosti. Ne činimo ništa što bi bez potrebe stvaralo protivljenje — ništa što bi moglo ometati objavljivanje Radosne vijesti. (9T 207,208)

Pohota za golotinjom

“A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već — u svom srcu — s njom učinio preljub.” (Matej 5,28)

Veliki dio mladih luduje za knjigama. Čitaju sve što im padne pod ruku. Uzbudljive ljubavne priče i nečiste slike vrše loš utjecaj na mlade. Mnogi čitaju romane koji stvaraju nečistu maštu. Po vlakovima se često nude fotografije nagih žena. Ove odvratne slike ... obješene su o zidove radionica koje se bave bakrorezima. Ovo je doba kad svuda prevladava pokvarenost. Slikama i štivom budi se želja očiju i zle strasti. Mašta izopačuje srce. Ljudi vole promatrati prizore koji bude niske, životinjske strasti. Te poročne slike, koje djeluju na izopačenu maštu, kvare dobre običaje i potiču prevarene, zaslijepljene ljude da se prepuštaju svojoj pohotljivosti. Zatim slijedi grijeh i zločin koji ponižavaju bića stvorena po Božjem obličju na razinu životinja i najzad ih odvlače u propast. Izbjegavajte čitanje i gledanje onoga što će izazvati nečiste misli. Razvijajte moralne i umne snage. Nemojte dopustiti da te plemenite snage oslabe i izopače se čitanjem čak i priča ...

Mladež ne može imati zdrav razum i ispravna vjerska načela ako ne čita riječ Božju. Ova knjiga sadrži najzanimljivije priče, ukazuje na put spasenja po Kristu, i ona je njihov vodič k uzvišenijem i boljem životu. Svi bi je oni proglasili najzanimljivijom knjigom koju su ikad čitali da njihova mašta nije izopačena čitanjem uzbudljivih, izmišljenih priča. Vi koji očekujete da vaš Gospodin dođe po drugi put kako bi vaša smrtna tijela uobličio prema svojem slavnom tijelu, morate se pozabaviti uzvišenijim planom djelovanja. Morate raditi s uzvišenijeg stajališta nego dosad, inače vas neće biti među onima koji će dobiti besmrtnost. (2T 410,411)

Oni koji oglašavaju mir

“Dodite, donijet ću vina; napit ćemo se pića žestoka, i sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko!” (Izaija 56,12)

Zli sluga kaže u svojem srcu: “Neće moj gospodar još zadugo doći.” On ne kaže da Krist neće doći. On se ne ruga ideji o Njegovom drugom dolasku. Ali u svojem srcu, djelima i riječima, on objavljuje da Gospodnji dolazak kasni. On izbacuje iz umova drugih njihovo uvjerenje da Gospodin brzo dolazi. Svojim utjecajem navodi ljude na drsko, bezbrižno odgađanje. Oni se utvrđuju u svojoj svjetovnosti i mrtvilu. Njihov um zaposjedaju zemaljske strasti, pokvarene misli. Zli sluga jede i pije s pijanicama, udružuje se sa svijetom u traženju zadovoljstava. On tuče svoje sluge optužujući i osuđujući one koji su vjerni svojem Gospodaru. ...

Kristov dolazak će iznenaditi lažne učitelje. Oni govore: “Mir je i sigurnost.” Poput svećenika i učitelja prije pada Jeruzalema, i oni u crkvi traže zemaljski napredak i slavu. Znakove vremena tumače kao nagovještaj ovoga. Ali što kaže nadahnuta Riječ? “Iznenadna pogibao dolazi na njih.” ...

Ljudi smatraju da je Gospodnji dolazak daleko i da je odgođen. Oni se smiju upozorenjima. Hvale se: “I dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja.” “I sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko” (2. Petrova 3,4; Izaija 56,12). Mi ćemo ići sve dublje u ljubavi prema zadovoljstvima. Ali Krist kaže: “Pazite! Dolazim kao lopov.” (Otkrivenje 16,15) Baš kada svijet s prijezirom postavlja pitanje: “Gdje je njegov obećavani dolazak?”, znaci se ispunjavaju. Kada rugači, oni koji odbacuju istinu, postanu drski, kada se na različitim mjestima novčani poslovi budu obavljali bez obzira na načela, kada student bude željno tražio znanje iz svih područja osim iz Biblije, Krist će doći kao lopov. (FLB 342)

Prizori, zvukovi i kriminal

“Neću stavljati pred oči svoje ništa opako. Mrzim čovjeka koji čini zlo: on neće biti uza me. Opako će srce biti daleko od mene; o zlu neću da znadem.” (Psalam 101,3.4)

Ima razloga da budete duboko zabrinuti zbog vaše djece koja nailaze na kušnje na svakom koraku. Ona ne mogu izbjeći kontakt s lošim društvom. ... Ona vide prizore, čuju zvukove i izložena su utjecajima koji ih obeshrabruju i koji će, ako nisu pod potpunim nadzorom, neprimjetno ali sigurno pokvariti njihova srca i izopačiti karakter. ...

Neki očevi i majke toliko su ravnodušni i tako bezbrižni da misle da je svejedno pohađaju li njihova djeca školu pri crkvi ili državnu školu. “Mi smo u svijetu”, kažu oni, “i ne možemo izići iz njega.” Ali, roditelji, mi možemo dobrim dijelom izići iz svijeta ako tako odlučimo. Možemo izbjeći mnoga zla koja se množe takvom brzinom u ovim posljednjim danima. ...

Aktivnom umu djece i mladih prizori oslikani u zamišljenom otkrivenju budućnosti čine se kao stvarnost. Pretkazivanje sukoba i opis postupaka koji ruše ograde Zakona i samosvladavanja utječu na njihov duh. Oni su navedeni da čine čak i gore zločine od onih koje pisci opisuju. Preko ovakvih utjecaja društvo postaje izopačeno. Sjeme bezakonja je nadaleko posijano. Stoga nije nikakvo čudo da je rezultat žetve kriminal. ...

Recite odlučno: “Ja neću protratiti dragocjene trenutke u čitanju od kojeg neću imati koristi i koje me jedino čini nespremnim da budem na usluzi drugima. Posvetit ću svoje vrijeme i svoje misli u pripremanju za Božju službu. Zatvorit ću svoje oči pred bezvrijednim i grešnim stvarima. Moje uši pripadaju Gospodinu i ja neću slušati lukava došaptavanja neprijatelja. Moj glas ni u kojem slučaju neće biti podređen volji koja nije pod utjecajem Gospodnjeg Duha. Moje tijelo je hram Duha Svetoga i sve snage svojeg bića posvetit ću važnim poslovima.” (AH 406—409)

Spiritizam i revolucija

“Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim ... a svoga bližnjega kao samoga sebe!” (Luka 10,27)

Kad mladi stupaju u svijet da se suoče s njegovim mamljenjem na grijeh — sa strašću za stjecanjem novca, sa zabavama i popustljivošću, razmetljivošću, obiljem i nastranostima, nadmudrivanjem, podvalama, s iskorištavanjem i upropaštavanjem — s kakvim će se učenjima tamo susresti?

Spiritizam tvrdi da su ljudi bezgrešni polubogovi; da “će svaka duša suditi sama sebi”; da “prava spoznaja uzdiže čovjeka iznad svih zakona”; da su “svi grijesi bezazleni”; da je “dobro sve što se čini” i da “Bog ne osuđuje”. Najpodlije ljudsko biće on prikazuje kao da je na Nebu i da tamo uživa visoku čast. Tako on objavljuje svim ljudima: “Nije bitno što činite; živite kako hoćete, Nebo je vaš dom.” Mnogi su tako navedeni da vjeruju da je želja najviši zakon, razuzdanost sloboda, a da je čovjek odgovoran jedino sebi.

Kad se s takvim učenjem susretne pri samom stupanju u život, kad su nagoni najjači, a potreba za obuzdavanjem i neporočnošću najveća, kako onda zaštititi vrlinu? Što će spriječiti svijet da ne postane druga Sodoma?

U isto vrijeme anarhija pokušava odbaciti sve zakone, ne samo božanske, već i ljudske. Centralizacija bogatstva i moći, velike udruge za bogaćenje manjine na račun većine, udruge siromašnijih klasa za obranu vlastitih interesa i zahtjeva, duh nemira, bune i krvoprolića, širenje po cijelom svetu istih učenja koja su dovela do francuske revolucije — sve to teži da cijeli svijet umiješa u borbu sličnu onoj koja je potresla Francusku.

S ovakvim utjecajima suočava se današnja mladež. Da bi se održala usred takvih preokreta, ona treba sada učvrstiti temelje karaktera.

U svakom naraštaju i svakoj zemlji pravi temelj i uzor izgradnje karaktera uvijek je isti. Božanski zakon: “Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim ... a svoga bližnjega kao samoga sebe!” (Luka 10,27), veliko načelo koje se izrazilo u karakteru i životu našeg Spasitelja, jedini je siguran temelj i jedini siguran vodič. (*Ed 227—229*)

Budite oprezni

“Čuvajte se zlih radnika ... Jer (pravo) obrezani smo mi koji uz poticaj Duha Božjega vršimo bogoslužje i koji se ponosimo Kristom Isusom, a ne stavljamo svoga pouzdanja u tijelo.” (Filipljanima 3,2.3)

Ima onih čija srca trebaju biti dodirnuti utjecajem božanskog Duha. Tada će poruku za ovo vrijeme smatrati svojom odgovornošću. Oni neće tragati za ljudskim mjerilima niti za nečim što je novo i neobično. Subota, dan odmora iz četvrte zapovijedi je mjerilo, kamen kušnje za ovo vrijeme. (*Ev 213*)

Božja zapovijed koja je gotovo svugdje bila odbačena, ispit je odanosti za ovo vrijeme. ... Dolazi vrijeme kada će se svi koji služe Bogu prepoznavati po tom znaku. Po ovom obilježju odanosti Nebu prepoznat će se Božji sluga. Međutim, sva ljudska mjericila odvrćat će misli ljudi od velikih i važnih činjenica koje tvore sadašnju istinu.

Sotonina želja i plan jesu da među nas uvede ljude koji u velikoj mjeri idu u krajnost — ljude uskih shvaćanja, sklone kritizmu i oštrim riječima, vrlo uporne u zastupanju vlastitih zamisli o tome što je istina. Oni će biti neumoljivi u svojim zahtjevima i nastojat će silom provesti neke svoje grube zamisli. Oni se zadržavaju na manje važnim činjenicama, a u isto vrijeme zanemaruju značajnije elemente Božjeg zakona — Božji sud, milost i ljubav. Zahvaljujući djelovanju nekolicine iz redova ovakvih, svetkovatelji subote bit će kao cjelina obilježeni kao licemjeri ... i fanatici.

Bog ima poseban posao za ljude s iskustvom. Oni trebaju čuvati Božje djelo. Trebaju uvidjeti da Božje djelo nije povjerenom ljudima koji smatraju prednošću rad po svojem nezavisnom sudu, propovijedanje onoga što im godi i slobodom da nikome ne budu odgovorni za svoje naučavanje i rad. Dopustimo li da samo u jednom među nama zavlada ovaj duh samozadovoljstva, nestat će skladnog djelovanja, jedinstva u duhu, sigurnosti u radu i zdravog napretka djela. ... Krist se molio da Njegovi sljedbenici budu jedno kao što su On i Otac jedno. Oni koji žele vidjeti odgovor na tu molitvu, trebaju se suprotstaviti i najmanjoj težnji k razjedinjavanju i nastojati da među braćom održe duh jedinstva i ljubavi. (*Ev 212,213*)

I Sotona može liječiti

“Budite trijezni i bdijte: vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere.” (1. Petrova 5,8)

Sotonske prijevare se sada umnožavaju tako da će oni koji skrenu sa staze istine izgubiti smjer. Ne imajući u vidu za što bi se uhvatili, oni će biti nošeni od jedne zablude k drugoj, dok će ih vjetar nepoznatih i čudnih nauka bacati tamo-amo. Sotona je sišao s velikom silom. Mnoge će zavesti njegova čuda. (Ev 362)

Naloženo mi je da kažem da će u budućnosti trebati puno bdjeti. Među Božjim narodom ne smije doći do duhovnog neznanja. Zli duhovi aktivno su uključeni u pokušaj da zavladaju ljudskim umom. Ljudi se povezuju u snopove spremni da ih proguta vatra posljednjih dana. Oni koji odbacuju Krista i Njegovu pravdu prihvatit će mudrovanje koje preplavljuje svijet. Kršćani trebaju biti razboriti i oprezni, uporno odbijajući svojeg neprijatelja đavla koji ide unaokolo kao ričući lav tražeći koga da proždere. Pod utjecajem zlih duhova ljudi će činiti čuda. ...

Nema potrebe da budemo prevareni. Uskoro će se odigrati zadivljujući prizori iza kojih će stajati Sotona. Božja riječ govori da će Sotona činiti čuda. On će učiniti da se ljudi razbole, a onda će iznenada iz njih povući svoju sotonsku moć. Tada će se smatrati da su izliječeni. Ovi slučajevi očiglednog izlječenja stavit će adventiste sedmoga dana na kušnju. ...

Ako oni preko kojih se događaju izlječenja na račun ovih očitovanja opravdavaju svoje odbacivanje Božjeg zakona i nastavljaju s neposlušnošću, ne znači da posjeduju Božju silu premda imaju neograničenu silu. Naprotiv, to je čudesna sila velikog varalice. On je prekršio moralni Zakon i rabi svako oruđe koje može ne bi li bi zaslijepio ljude da ne vide njegov pravi karakter. Mi smo upozoreni da će on u posljednjim danima činiti znakove i lažna čuda. I činit će ta čuda sve do kraja vremena kušnje kao dokaz da je anđeo svjetla, a ne tame. (RB 48,49)

Zemlja pred uništenjem

**“Kad Janje otvori šesti pečat, nastade velik potres zemlje.”
(Otkrivenje 6,12)**

Proroštvo ne samo što proriče način i cilj Kristova dolaska već iznosi i znake po kojima ljudi mogu znati kada se približio. ... Pisac Otkrivenja opisuje prve znakove koji prethode drugom dolasku: “Nastade velik potres zemlje, sunce postade crno kao tkanina od kostrijeti, a cijeli mjesec postade kao krv.” (Otkrivenje 6,12)

Ovi su se znaci pokazali prije početka devetnaestog stoljeća. Kao ispunjenje ovog proročanstva, 1755. godine dogodio se najstrašniji potres koji je ikada zabilježen. Premda više poznat kao lisabonski potres, on se osjetio u većem dijelu Europe, Afrike i Amerike. Osjetio se na Grenlandu, u Zapadnoj Indiji, na otoku Madeiri, u Norveškoj i Švedskoj, Velikoj Britaniji i Irskoj. Obuhvatio je površinu ne manju od deset milijuna kvadratnih kilometara. U Africi je potres bio gotovo iste jačine kao i u Europi. Veliki dio Alžira bio je razoren, a nedaleko od Maroka nestao je gradić koji je brojao osam ili deset tisuća stanovnika. Golemi val preplavio je obalu Španjolske i Afrike, plaveći gradove i uzrokujući veliku pustoš.

Potres se s izuzetnom snagom osjetio u Španjolskoj i Portugalu. Kažu da je u Cadizu udarni val dosegnuo visinu veću od osamnaest metara. “Neke od najviših planina u Portugalu bile su žestoko potresene takoreći iz temelja...” “Potres se zbilo na blagdan kada su crkve i samostani bili puni naroda i vrlo se malo ljudi spasilo.” Računa se da je tog kobnog dana poginulo oko devedeset tisuća ljudi. (GC 304,305)

Kako često slušamo o potresima i uraganima, o uništenjima vatrom i vodom, uz veliki gubitak ljudskih života i imovine! Prividno su ove nevolje samo provale hirovitih, neorganiziranih i nesređenih prirodnih sila koje su potpuno izvan čovjekove kontrole, ali u svemu tome može se čitati Božja namjera. To su sredstva kojima Bog pokušava natjerati ljude da postanu svjesni opasnosti koja im prijeti. (PK 277)

Znaci na nebu

“Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.” (Joel 2,31)

U razgovoru sa svojim učenicima na Maslinskoj gori, nakon što je opisao dugo razdoblje nevolja za Crkvu — tisuću dvjesta i šezdeset godina papinskog progonstva, za koje je rekao da će se skratiti, — Spasitelj je spomenuo neke događaje koji će prethoditi Njegovom dolasku i odredio vrijeme kada će se prvi od njih pojaviti: “U ono vrijeme, poslije te nevolje, sunce će pomrčati, mjesec neće sjati.” (Marko 13,24) Tisuću dvjesta i šezdeset dana, odnosno godina, završilo je 1798. godine. Četvrt stoljeća ranije progonstvo je gotovo posve prestalo. Nakon njega, prema Kristovim riječima, trebalo je sunce pomrčati. Ovo se proročanstvo ispunilo 19. svibnja 1780. godine.

“Gotovo, ako ne i posvema usamljen među pojavama ove vrste... stoji tajanstveni i do danas nerazjašnjeni Mračni dan, 19. svibnja 1780. godine — neobjašnjivo pomračenje cijelog vidljivog neba i atmosfere u Novoj Engleskoj.”

“Sunce je ujutro izašlo u punom sjaju, ali je uskoro počelo tamniti. Pojavili su se niski oblaci i iz njih, mračnih i prijetećih, ubrzo su bljesnule munje, začula se grmljavina i palo je nešto kiše. Oko devet sati oblaci su se razišli i poprimili bakrenu boju, a zemlja, stijene, drveće, zgrade, voda i ljudi činili su se drukčijima u tom čudnovatom, nezemaljskom osvjetljenju. Nekoliko minuta kasnije cijelim se nebom proširio teški crni oblak, osim uskom crtom na obzoru, pa je nastao mrak kakav je obično ljeti oko devet sati uvečer. ...”

Opis ovog događaja, kako nam ga prikazuju očevici, samo je odjek Gospodnjih riječi što ih je zapisao prorok Joel dvije tisuće i pet stotina godina prije njihova ispunjenja: “Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.” (Joel 3,4)

Krist je naložio svom narodu da pazi na znakove Njegova dolaska i da se raduje kad bude primijetio znamenja dolaska svog Kralja. (GC 306—308)

S neba padaju zvijezde

“S neba će zvijezde padati i nebeska zvijezda će se uzdrmati.” (Matej 24,29)

1833. godine ... zbio se posljednji znak što ga je Spasitelj prorekao kao znamenje svog drugog dolaska. Isus je rekao: “S neba će zvijezde padati.” (Mt 24,29) Promatrajući u viđenju prizore koji će najaviti Gospodnji dan, Ivan je u Otkrivenju objavio: “Zvijezde s neba padoše na zemlju, kao što svoje nezrele plodove strese smokva kad je zatrese silan vjetar.” (Otk 6,13) Ovo je proročanstvo upadljivo i dojmljivo ispunjeno velikim meteorskim pljuskom 13. studenoga 1833. godine. Po prostranstvu bio je to najveličanstveniji prizor padanja zvijezda koji je ikada zabilježen. “Cijeli nebeski svod iznad Sjedinjenih Država satima je plamtio ognjem. Otkad je osnovano prvo naselje doseljenika u toj zemlji nije bilo prirodne pojave koju bi jedni promatrali s tolikim divljenjem, a drugi s tolikim strahom i uzbuđenjem.” “Mnogi se još živo sjećaju njezne uzvišenosti i zastrašujuće ljepote. ... Nikada još nije bilo jačeg pljuska kiše od ovog padanja meteora; na istoku, zapadu, sjeveru i jugu — posvuda ista slika. Jednom riječi, kao da je cijelo nebo bilo u pokretu. ... Prizor, kako ga je opisao profesor Silliman u Journalu, bio je vidljiv nad cijelom Sjevernom Amerikom. ... Od dva sata ujutro pa do svijetlog dana, na vedrom nebu bez oblaka trajala je neprekidna igra blještavih nebeskih tijela.”

Tako je prikazan posljednji od onih znakova Njegova dolaska za koje je Isus rekao svojim učenicima: “Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu — na samim vratima!” (Matej 24,33) Nakon ovih znakova Ivan je kao sljedeći veliki događaj vidio kako je nebo iščeznulo kao knjiga koja se smota, dok se zemlja tresla, gore i svi otoci se pokrenuli sa svojih mjesta, a grješnici u strahu pokušavali pobjeći pred Sinom Čovječjim. (Otkrivenje 6,12-17) (GC 333,334)

Ali dan i sat svojeg dolaska Krist nije otkrio. ... Točno vrijeme drugog dolaska Sina Čovječjeg Božja je tajna. (FLB 344)

Otomansko Carstvo u proročanstvima

“Odveži četiri anđela koji su svezani na velikoj rijeci Eufratu! I biše odvezana četiri anđela — spremna za sat, za dan, za mjesec i za godinu — da pobiju trećinu ljudi.” (Otkrivenje 9,14.15)

Povijest naroda koji su se jedan za drugim pojavljivali u određeno vrijeme i na određenom prostoru, nesvjesno svjedočeći u prilog istini čiji smisao sami nisu shvaćali, govori i nama. Svakom narodu i svakom pojedincu danas Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas ljude i narode mjeri s viskom u ruci Onaj koji ne griješi. Svi oni svojim vlastitim izborom određuju svoju sudbinu, a Bog sve vodi tako da se ispunjavaju Njegove namjere. ...

Sve što je proroštvo objavilo da će se zbiti do naših dana, zabilježeno je na stranicama povijesti i mi možemo biti sigurni da će se po određenom redu ispuniti i sve ono što je još pred nama. (*Ed 178*)

Još jedno važno ispunjenje proroštva pobudilo je 1840. godine veliku pozornost. Dvije godine ranije Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika koji su navješćivali drugi dolazak, objavio je tumačenje devetog poglavlja knjige Otkrivenje, najavljujući pad Otomanskog Imperija. Prema njegovom računanju, ova sila trebala je pasti “1840. godine, negdje u kolovozu”, a samo nekoliko dana prije ispunjenja pisao je: “Ako dopustimo da se prvo razdoblje od 150 godina ispunito točno prije no što je Deacozes s dopuštanjem Turaka stupio na prijestolje, i da 391 godina i petnaest dana počinju krajem tog prvog razdoblja, ono će završiti 11. kolovoza 1840. godine, kad možemo očekivati pad otomanske sile u Carigradu. I to će, vjerujem, tako i biti.”

U najavljeno vrijeme Turska je preko svojih veleposlanika prihvatila zaštitu europskih savezničkih sila i tako se stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Ovim se događajem proroštvo točno ispunito. ... Kad je to objavljeno, mnogi su se osvjedočili u ispravnost načela tumačenja proročanstava što su ih prihvatili Miller i njegovi suradnici, i to je bio čudesan poticaj adventnom pokretu. (*GC 334,335*)

Niska razina morala

“A bludnost i svaka vrsta nečistoće ili požude neka se i ne spominje među vama, kao što se pristoji svetima!” (Efežanima 5,3)

Ono što danas zabrinjava jest vulgarnost u razgovorima, a to pokazuje nisku razinu razmišljanja i morala. Vrlo se rijetko može naći istinsko dostojanstvo karaktera kao i prava skromnost i suzdržljivost. Malo je onih koji su čisti i neokaljani. ...

Prljave misli koje se gaje postaju navika tako da duša biva osramočena i uprljana. Kada se jednom učini grijeh, tu mrlju ništa ne može izbrisati osim Kristove krvi. Ukoliko se navika ne nadvlada čvrstom odlukom, duša ostaje iskvarena i iz ovog prljavog izvora teku potoci koji kvare i druge.

Ima muškaraca i žena koji prizivaju kušnje; oni se izlažu mjestima gdje će biti kušani, gdje ne mogu a da ne budu kušani, kada se nalaze u nevaljalom društvu. Najbolji način da se drže podalje od grijeha jest da se kreću oprezno u pravom smjeru u svako doba i u svim okolnostima i da nikad ne reagiraju prema trenutačnim osjećajima. Hodite u strahu Božjem i bit ćete sigurni da postupate ispravno. (IHP 197)

Svaki dan povećavaju se opasnosti u pogledu morala kojima su izloženi i stari i mladi. Moralna poremećenost, koju nazivamo poročnošću, nalazi dosta prostora za svoje djelovanje, a utjecaj koji vrše muškarci, žene i mladi koji se izdaju za kršćane nizak je, tjelesan i đavolski. ...

Oni koji su naučili istinu a ne čine djela koja su u skladu s njihovim ispovijedanjem vjere, podložni su Sotoninim kušnjama. Susreću se s opasnostima na svakom koraku. U kontaktu su sa zlom, vide prizore i čuju zvukove koji će probuditi njihove nesavladane strasti. Oni su podložni utjecajima koji ih vode da izaberu radije zlo nego dobro zato što nisu ispravni u srcu. ...

Nama nije ništa toliko potrebno kao pripremanje mladića i djevojaka da budu moralno časn i očiste svoje duše od svake mrlje, ljage i moralne prljavštine. (IHP 196)

Fanatizam i govorenje jezika

“Duhovi proroka podložni su prorocima, jer Bog nije Bog nereda, nego reda.” (1. Korinćanima 14,32.33)

Duh fanatizma zavladao je izvjesnom skupinom ljudi koji svetkuju subotu. ... Oni su malo pili s izvora istine i ne poznaju duh poruke trećeg anđela. Ništa se ne može učiniti za takve ljude dok ne isprave svoja fanatična gledišta. ...

Neki od ovih imaju nešto što nazivaju darovima i kažu da ih je Bog postavio u Crkvi. Oni izgovaraju nerazumljive riječi koje nazivaju stranim jezicima, koji su u stvarnosti nerazumljivi ne samo ljudima, već i Bogu i cijelom Nebu. Takvi darovi proizvod su muškaraca i žena, a u tome im pomaže veliki varalica. Fanatizam, lažni zanos, lažno govorenje jezicima i buka smatraju se darovima koje je Bog dao Crkvi. Neki su prevareni. Plod svega toga nije dobar. ...

Ima mnogo ljudi nemirnog duha koji se ne žele podvrgnuti stezi i redu. Oni misle da bi bila uskraćena njihova sloboda kad bi napustili svoje gledište i prihvatili mišljenje onih koji su iskusniji od njih. Božje djelo neće napredovati dok se ljudi ne podvrgnu redu i dok ne izagnaju sa svojih sastanaka duh fanatizma, bezobzirnosti i nereda. Dojmovi i osjećaji nisu dokaz da neku osobu vodi Bog. I Sotona može izazvati u nama takve osjećaje i dojmove ako nismo na oprezu. Ovo nisu pouzdani vođe. Svi bi se trebali upoznati s dokazima naše vjere, gledati kako da ukrase svoje zvanje kao kršćani i donijeti plod u slavu Bogu. ... Trebali bismo odbaciti neozbiljnost, podrugivanje i nemarnost. Nije nikakav dokaz da je milost Božja u srcu onih koji na sastanku lijepo govore i rječito se mole, a kad iziđu van, grubi su i lakomisljeni u govoru i ponašanju. ...

Božja istina nikad ne ponižava i ne izopačuje primatelja, već oplemenjuje njegov ukus, posvećuje njegovo prosuđivanje i usavršava ga za društvo čistih i svetih anđela u kraljevstvu Božjem. (1T 411—415)

Sve provjeravajte

“Čuvajte se lažnih proroka što vam dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci!” (Matej 7,15)

U poslu na koji je moj suprug i mene pozvala Božja providnost i to od samog početka 1843. i 1844. godine, Gospodin je mislio i planirao za nas, i On je izvršavao svoje namjere preko svojih živih oruđa. Često nam je ukazivano na lažne staze, a istinite i sigurne staze bile su jasno definirane u svakom pothvatu vezanom za posao koji nam je dan te mogu sa sigurnošću reći da nisam neznalica kad su u pitanju Sotonina oruđa kao ni kad se radi o Božjim putovima i poslovima. Morali smo napregnuti sve snage svojeg uma oslanjajući se na Božju mudrost da nas vodi u našim istraživanjima, budući da smo morali razmatrati različite teorije koje su privlačile našu pozornost odmjeravajući njihove pozitivne i negativne strane kroz prizmu svjetla koje sja iz Božje riječi i svjedočanstava, da ne bismo bili prevareni ili da mi ne prevarimo druge. Svoju volju i životni put predali smo Bogu i najiskrenije se molimo za Njegovu pomoć da nikada ne tražimo uzalud. Mnoge godine bolnog iskustva u radu za Boga učinile su da se upoznam sa svim vrstama lažnih pokreta. Mnogo puta bila sam poslana u različita mjesta s porukom: “Imam jedan posao za tebe u tom mjestu; ja ću biti s tobom.” Kada bi došlo vrijeme, Gospodin bi mi davao poruku za one koji su imali lažne snove i viđenja, a ja sam u Kristovoj snazi donosila svoje svjedočanstvo na Gospodnji poziv. ...

U proteklih četrdeset pet godina morala sam se susretati s ljudima koji su tvrdili da su dobili od Boga poruke opomene za druge. Ova faza vjerskog fanatizma širila se još od 1844. godine. Sotona je radio na mnogo načina da utvrdi pogrešna naučavanja. Neke stvari u ovim viđenjima bile su prihvaćene, ali mnogo toga vezanog za vrijeme Kristovog dolaska, kraja vremena kušnje i događaja koji se imaju dogoditi, dokazano je kao potpuno lažno. ...

“Dakle: pazite kako slušate!” (Luka 8,18) Kristovo je upozorenje. ... Pomno ispitujte, “sve provjeravajte” (1. Solunjanima 5,20). ... Ovo je Božji savjet; hoće li nam biti potreban? (2SM 75—79)

Falsifikati!

“Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20)

Božji narod upućen je na Pismo kao na zaštitu protiv utjecaja lažnih učitelja i prijevornih sila duhova tame. Sotona rabi svako moguće oruđe ne bi li spriječio ljude da dobiju znanje iz Biblije jer ove jednostavne izjave otkrivaju njegove prijevare. Svaki put kad oživljava Božje djelo knez zla ustaje na još snažniju aktivnost. On sad ulaže krajnje napore za posljednju bitku protiv Krista i Njegovih sljedbenika. Posljednja velika prijevara uskoro će se pokazati pred nama. Antikrist treba izvesti svoja zadivljujuća djela pred našim očima. Falsifikat će toliko ličiti na original da će ga biti nemoguće razlikovati osim uz pomoć Svetog pisma. Ono mora potvrditi istinitost svake izjave i svakog čuda. ...

Osoba koja preko činjenja čuda ispituje svoju vjeru, otkrit će da Sotona može prijevarom činiti čuda koja izgledaju kao da su prava.

Sotona je lukavi radnik i on će se poslužiti podmuklim za-bludama da pomrači i zbuni um i iščupa iz njega doktrinu spa-senja. Oni koji ne prihvaćaju Božju riječ i ono što u njoj piše, bit će uhvaćeni u njegovu zamku.

Zli demoni su svakog trenutka na našem putu. ... Oni pri-premaju novi teren i čine čuda pred našim očima. ...

Neki će biti kušani da prihvate ova čuda kao da su od Boga. Bolesni će biti izliječeni pred nama. Čuda će se događati pred našim očima. Jesmo li pripremljeni za kušnje koje nas očekuju kada lažnih Sotoninih čuda bude još više? Neće li mnoge duše biti uhvaćene u klopku i zavedene? Okrećući se od jednostavnih uredbi i Božjih zapovijedi i poklanjajući pozornost bajkama, umovi mnogih pripremaju se da povjeruju u ova lažna čuda. Svi mi sada se moramo naoružati za bitku u kojoj ćemo uskoro sudjelovati. Vjera u Božju riječ koja se s molitvom proučava i praktično primjenjuje bit će naš štiti od Sotonine sile i učiniti će nas po-bjednicima po Kristovoj krvi. (RB 47,48)

Pazite se onih koji gaje duh podjele!

“Nije moguće da ne dođu sablazni, ali jao onomu po komu dolaze!” (Luka 17,1)

Bog dovodi ljude i priprema ih da budu kao jedno, ujedinjeni, da govore iste stvari i mole se za svoje učenike kao Krist. ... “Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno. ...”

Stalno se pojavljuju skupine onih koji vjeruju da je Bog samo s nekolicinom, s rijetkima, a njihov utjecaj treba srušiti i pomrsiti ono što Božji sluge grade ... Ljude koji ulažu svaki napor da u skladu s Božjom riječju budu jedno, koji su utvrđeni u trećoj anđeoskoj vijesti, oni gledaju sa sumnjom zato što vrše svoju zadaću i okupljaju duše k istini. Promatraju ih kao svjetovne jer oni imaju utjecaj u svijetu. ...

Jedan čovjek ustaje izjavljujući da ga Bog vodi, a zastupa krivovjerje da nema uskrsnuća za grešne. ... Drugi iznose pogrešne poglede koji se tiču budućnosti. ... Svi oni žele potpunu vjersku slobodu, svaki je nezavisan u odnosu na drugoga, a ipak izjavljuju da Bog posebno radi u njihovim redovima. ... Ovi ljudi nisu razboriti. Oni žive u lažnom uzbuđenju, a mi znamo da nemaju istinu. ... Kad bi tražili Boga, On bi ih ili reformirao ili bi oni napustili svetkovanje subote. Onda ne bi stajali u redovima nevjernika. ...

Bog se ljuti na one koji ustrajavaju u nastojanju da ih svijet zamrzi. Ako kršćanina mrze zbog njegovih dobrih djela i zato što slijedi Krista, on će dobiti nagradu. Ali ako ga mrze zato što on ne želi biti voljen, nekulturan je i svađa se sa svojim susjedima oko pitanja istine i zato što im subotu nastoji učiniti što je moguće nepodnošljivijom, on je kamen spoticanja grešnicima, ukor svetoj istini i sve dok se ne pokaje, za njega bi bolje bilo da veže vodenički kamen oko vrata i baci se u more. (4SG 158—160)

Posljedice lažnih viđenja

“Svako stablo, ako ne rađa dobrim rodом, siječe se i baca u oganj. Dakle: prepoznat ćete ih po njihovim rodovima.” (Matej 7,19.20)

Nekoliko onih koji sada žive (1890.) skeptici su, ne vjeruju u darove Crkve, nemaju vjeru u istinu, uopće nisu religiozni. Pokazano mi je da su postali takvi kao posljedica lažnih viđenja. ...

Sotona ... neprestano laže da bi ih odveo od istine.

Posljednja Sotonina prijevara bit će da svjedočanstvo Božjeg Duha ne utječe ni na koga. “Kad objave nema, narod se razuzda.” (Izreke 29,18) Sotona će vješto raditi na različite načine i preko različitih oruđa da pokoleba povjerenje Božjeg ostatka u pitanju pravog svjedočanstva. On će dati lažna viđenja da zavede, pomiješat će laž s istinom i omraziti ljudima sve što nosi naziv viđenje kao primjer fanatizma, ali iskrene duše, uspoređujući lažno i istinito, moći će uočiti razliku. ...

Nema ničega štetnijeg za dušu, njezinu čistoću, istinitost i sveto razumijevanje Boga, svetih i vječnih pitanja, nego što je veličanje i uporno poklanjanje pozornosti onome što nije od Boga. To truje srce i kvari razumijevanje. Čista istina dolazi iz božanskog Izvora i svojim utjecajem uzdiže, oplemenjuje i posvećuje karakter onoga koji je prima. Tvorac istine ovako se molio svojem Ocu: “Ne molim samo za njih, nego i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u me, da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao!” (Ivan 17,20.21)

Stalno će se događati nešto da izazove razjedinjenost i da ljude udalji od istine. Ovo sumnjičenje, kritiziranje, optuživanje i osuđivanje drugih nije dokaz Kristove milosti u srcu. To ne donosi jedinstvo. Takvo što događalo se u prošlosti kada su ljudi izjavljivali da imaju divno svjetlo, a duboko su ogrezli u grijehu. (2SM 78,79)

Svrstavanje u redove

“Gledajte, ubogi, i radujte se, nek vam oživi srce, svima koji Boga tražite.” (Psalam 69,33)

Vaša je prednost da se radujete u Gospodinu i uživete u spoznaji Njegove milosti koja vas održava u životu. Neka Njegova ljubav obuzme um i srce. Bdijte da ne postanete preumorni, izjedeni brigom, depresivni. Nosite svjedočanstvo koje uzdiže. Skrenite svoj pogled s onog što je mračno i obeshrabrujuće i gledajte na Isusa, našeg velikog Vođu, pod čijim je budnim nadzorom sadašnja istina, kome dajemo svoj život i sve ostalo što je predodređeno da slavno trijumfira. ...

O, neka se vidi ... da Isus prebiva u srcu, podupire vas, snaži, tješi. Vaša je prednost da iz dana u dan dobivate bogatu mjeru Njegovog Svetog Duha i da imate širok pogled na značenje i opseg poruke koju objavljujemo svijetu. Gospodin vam želi otkriti čudesne stvari iz svojeg Zakona. Čekajte Ga s poniznim srcem. Molite se najiskrenije za razumijevanje vremena u kojem živimo, za potpuniju spoznaju Njegove namjere i veću učinkovitost u spašavanju duša. ...

Za nas bi bilo dobro da shvatimo što će uskoro doći na Zemlju. Ovo nije vrijeme za beznačajne stvari i sebičnost. Ako vrijeme u kojem živimo ne može ozbiljno utjecati na naš um, što onda može? ...

Sada su potrebni ljudi zdravog prosuđivanja. Bog poziva na potpunu reformaciju one koji žele da ih vodi Sveti Duh. Vidim krizu koja je pred nama, a Gospodin poziva svoje radnike da se svrstaju u redove. Svaka bi duša trebala izgrađivati dublju, istinitiju posvećenost Bogu nego što je to činila dosad. ...

Duboko su me dojmili prizori koji su mi nedavno bili pokazani u noćnom viđenju. Izgledalo je da je u pitanju veliki pokret — djelo oživljavanja koje je napredovalo u mnogim mjestima. Naš narod svrstavao se u redove odazivajući se na Božji poziv. ... Nećemo li obratiti pozornost na Njegov glas? Nećemo li pripremiti svoje svjetiljke i djelovati kao ljudi koji žele da njihov Gospodin dođe? Vrijeme je takvo da poziva na nošenje svjetla, na akciju. (2SM 399—402)

1. lipnja

Jasno otkriveni događaji koji dolaze

“Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima.” (Amos 3,7)

Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i s djelom pripreme u vrijeme nevolje jasno su predočeni. Ali mnogi ne razumiju ništa bolje ove važne istine nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona budno pazi da ukloni svaki utjecaj koji bi ih mogao učiniti mudrim za spasenje, pa će ih vrijeme nevolje naći nespremne. (GC 594)

Kako se približavamo kraju povijesti svijeta, proročanstva vezana za posljednje dane zahtijevaju našu posebnu pozornost. Posljednja knjiga Novog zavjeta puna je istina koje trebamo razumjeti. (COL 133)

Svečane poruke koje su iznesene u Otkrivenju trebaju zauzeti prvo mjesto u mislima Božjeg naroda. ...

Dragocjeno vrijeme brzo prolazi i mnogi su u opasnosti da zakidaju od vremena koje bi trebali posvetiti objavljivanju vijesti koju Bog šalje palom svijetu. Sotona je zadovoljan kad vidi da se pozornost, koju bi trebalo posvetiti proučavanju istina o vječnoj stvarnosti, skreće na neki drugi predmet.

Svijetu se mora objaviti Isusovo svjedočanstvo, svjedočanstvo koje ima najsvječanije obilježje. U čitavoj knjizi Otkrivenja nalaze se najdragocjenija, najuzvišenija obećanja, a također i opomene koje imaju strahovito ozbiljno značenje. Zar oni koji tvrde da poznaju istinu neće pročitati svjedočanstvo koje je sam Krist dao Ivanu? Ovdje nema nagađanja, nema znanstvene obmane. Tu se nalaze istine koje se odnose na našu sadašnju i buduću dobrobit. Što će pljeva sa pšenicom? (8T 302)

Samo će oni koji su marljivo proučavali Sveto pismo i prihvatili ljubav prema istini biti zaštićeni od moćne prijevare koja će osvojiti svijet. Uz pomoć svjedočanstva Svetoga pisma otkrit će prerušenog varalicu. Vrijeme kušnje će doći na sve. Istinski će kršćani biti otkriveni sitom kušnje. Je li Božji narod danas tako utvrđen u Njegovoj Riječi da neće popustiti pred dokazima što ih pružaju njihova osjetila? Hoće li se u takvoj krizi uhvatiti Biblije i samo Biblije? (GC 625)

Priprema za ono što slijedi

“Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina.” (Sefanija 2,3)

Pometnja je ispunila svijet, a veliki strah će uskoro doći na ljudski rod. Kraj je vrlo blizu. Božji narod se treba pripremati za ono što će se kao silno iznenađenje obrušiti na ovaj svijet. (CG 555)

Uskoro će nastupiti “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi” i bit će nam potrebno iskustvo koje sad nemamo, a koje mnogi zanemaruju steći. Često se dogodi da nam se nevolja koju očekujemo čini većom no što je ustvari, ali to nije slučaj s krizom koja je pred nama. Ni najživlji prikaz ne može predočiti veličinu ove kušnje. U to vrijeme nevolje svaka duša mora stajati pred Bogom za sebe. Ako bi u zemlji preostali samo “Noa, Daniel i Job, života mi moga — riječ je Jahve Gospoda — oni neće spasiti ni sinova ni kćeri, nego samo sebe svojom pravdomošću”. (Ezekiel 14,20) (GC 622,623)

Posljednji veliki sukob između istine i zablude samo je završna bitka dugotrajnog sukoba po pitanju Božjeg Zakona. Mi sad ulazimo u ovu bitku — u bitku između ljudskih zakona i Jahvinih propisa, između biblijske religije i religije izmišljenih priča i tradicije. (GC 582)

Trebali bismo proučavati velike međaše koji ukazuju na vrijeme u kojem živimo. ... Sada bismo se trebali najusrdnije moliti da budemo spremni za bitke velikog dana Božjeg. (HC 340)

Oni koji su se pokorili Božjoj vlasti, koje On vodi, uhvatit će se za čvrstu nit događaja koje je On unaprijed odredio. Nadahnuti Duhom Onoga koji je dao svoj život za život svijeta, oni neće više biti nemoćni upirući prstom u ono što ne mogu. Kad obuku nebesko oružje, ići će naprijed, u bitku, sa željom da rade i prihvate se posla za Boga znajući da će Njegova svemoćnost zadovoljiti sve njihove potrebe. (7T 14)

3. lipnja

Sotonina priprema za posljednji sukob

“On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena.” (Daniel 7,25)

Tijekom kršćanske vladavine svijetom, veliki neprijatelj ljudske sreće posebno je napadao dan odmora iz četvrte zapovijedi. Sotona kaže: “Usprotiviti ću se svim Božjim namjerama. Ovladati ću svoje sljedbenike da uklone uspomenu na Boga, sedmi dan, subotu. Tako ću pokazati svijetu da je dan, koji je Bog posvetio i blagoslovio, zamijenjen. Taj dan ne smije živjeti u mislima ljudi. Ja ću izbrisati i uspomenu na njega. Umjesto njega postaviti ću dan koji neće imati božansku potvrdu, dan koji neće moći biti znak između Boga i Njegova naroda. One koji prihvate taj dan navest ću da njemu pripišu svetost koju je Bog dao sedmom danu.

Preko svoga zamjenika uzvisiti ću sebe. Prvi dan će biti uzdignut, i protestantski će svijet prihvatiti tu lažnu subotu kao pravu. Nepoštovanjem subote koju je utemeljio Bog, izložiti ću prijeziru i sav Njegov Zakon. Riječi: ‘Neka bude znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja’, upotrijebit ću tako da potvrđuju moj dan odmora.

I tako će svijet postati moj. Bit ću vladar Zemlje, knez ovoga svijeta. Tako ću zavladati umom onih koji su pod mojom upravom da će Božja subota postati predmet posebnog prijezira. Znak? Pretvoriti ću svetkovanje sedmoga dana u znak nevjerstva zemaljskim vlastima. Ljudski će zakoni postati tako strogi da se ljudi neće usuđivati poštovati sedmi dan subotu. Zbog straha da će ostati bez hrane i odjeće, oni će se pridružiti svijetu u kršenju Božjeg Zakona. Zemlja će biti potpuno u mojoj vlasti.” (PK 183,184)

Subota će biti veliki ispit vjernosti, jer je točka istine posebno izložena napadima. Kad za ljude dođe posljednji ispit, onda će biti povučena granična crta između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. (GC 605)

Đavolska strategija protiv onih koji svetkuju subotu

“Zar je bezbožno sudište u savezu s tobom kad nevolje stvara pod izlikom zakona? Nek samo pritišću dušu pravednog, nek osuđuju krv nedužnu.” (Psalam 94,20.21)

Kako se Božji narod približava opasnostima posljednjih dana, Sotona se ozbiljno savjetuje sa svojim anđelima kako bi stvorili najuspješniji plan da unište njegovu vjeru. ...

Veliki varalica kaže: “... Subota je veliko pitanje oko kojeg će se odlučivati o sudbini duša. Mi moramo uzdići subotu koju smo mi stvorili. Učinili smo da je prihvate i svjetovni ljudi i članovi crkve. Sada crkvu treba navesti da se ujedini sa svijetom i dobije njegovu potporu. Moramo se koristiti znakovima i čudesima da zaslijepimo njihove oči pred istinom i navedemo ih da ostave po strani ono što je pravo i strahopoštovanje prema Bogu te slijede običaje i predaju.

Utjecat ću na ugledne propovjednike da skrenu pozornost svojih slušatelja s Božjih zapovijedi. ... Ali naša je najpreča briga da ušutkamo ovu sektu koja poštuje subotu. Moramo pobuditi gnjev ljudi protiv njih. Pridobit ćemo na svoju stranu velike i mudre ljude i potaknuti one koji su na vlasti da izvrše naše namjere. Onda će subota koju sam ja uspostavio biti nametnuta najstrožim i najzahtjevnijim zakonima. Oni koji ih odbace, bit će istjerani iz gradova i sela da gladuju i žive u oskudici. Čim dobijemo vlast, pokazat ćemo što možemo raditi s onima koji ne budu htjeli odstupiti od svojeg zajedništva s Bogom. ... Sada dok dovodimo protestantske crkve i svijet u sklad s ovom našom snažnom desnicom, konačno ćemo imati zakon kojim ćemo uništiti sve one koji se ne budu htjeli pokoriti našem autoritetu. Kad se donese smrtna kazna za kršenje naše subote, mnogi koji su sada u redovima onih koji drže zapovijedi, prijeći će na našu stranu.

Ali prije nego što prijedemo na ove krajnje mjere, moramo ... uhvatiti u zamku one koji svetkuju pravu subotu. Mnoge možemo odvojiti od Krista svjetovnošću, požudom i ponosom. Oni mogu misliti za sebe da su sigurni jer vjeruju u istinu, ali popuštanje apetitu ili niskim strastima koje će pomutiti njihovo prosuđivanje, izazvat će njihov pad.” (TM 472,473)

Uspostavljen kip Zvijeri

“[Ona] zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zvijeri, svjetujući stanovnicima zemlje da naprave kip Zvijeri koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu.” (Otkrivenje 13,14)

Kip Zvijeri pojavit će se prije svršetka vremena kušnje; to će biti najveći ispit za Božji narod na kojem će biti odlučena njezova vječna sudbina. ...

U Otkrivenju 13 ovaj predmet je jasno prikazan: “Potom opazih drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje: imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve Zvijeri ona vrši u njezinoj službi i čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj Zvijeri kojoj bi izliječena smrtonosna rana.” Tada se otkriva sila koja čini čuda: “I zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi Zvijeri, svjetujući stanovnicima zemlje da naprave kip Zvijeri koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život kipu Zvijeri, tako da kip Zvijeri progovori i prouzrokova da se pobiju svi koji se ne htjedoše pokloniti kipu Zvijeri. Ona čini da svi — mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi — udare sebi žig na desnicu ili na čelo i da nitko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig: ime Zvijeri ili broj njezina imena.”

Ovo je ispit kojem se Božji narod mora podvrgnuti prije nego što bude zapečaćen. Svi koji dokažu svoju odanost Bogu poštujući Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, stat će pod barjak Gospodina Boga Jahve i dobit će pečat živoga Boga. Oni koji odbacuju istinu nebeskog podrijetla i prihvaćaju nedjelju kao subotu, dobit će žig Zvijeri. ... (*Letter 11, 1890.*)

Dok je Ivanu bila prikazivana posljednja velika borba Crkve sa zemaljskim vlastima, bilo mu je dopušteno da vidi i konačnu pobjedu i izbjavljenje vjernih. ... Gledajući iza dima i prašine koju je prouzrokovala bitka, vidio je jednu skupinu na gori Sion s Janjetom imajući umjesto žiga Zvijeri “ime oca njihova napisano na čelima svojim.” (*5T 572*)

Otpadništvo priprema put

“Neka vas nitko i nikako ne obmane! Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne pojavi se Čovjek grijeha — Sin propasti.”
(2. Solunjanima 2,3)

Kad se prva Crkva pokvarila napuštanjem jednostavnosti evanđelja i prihvaćanjem neznabožačkih obreda i običaja, izgubila je Duh i Božju silu. Da bi mogla nadzirati savjest ljudi, tražila je potporu svjetovne vlasti. Rezultat je bilo papinstvo, Crkva koja je nadzirala državnu vlast i upotrebljavala je za postizanje svojih ciljeva, a posebno za kažnjavanje “krivovjersva”. ...

Kad god je Crkva pribavila državnu vlast, ona se njome služila da kažnjava neslaganje s njenim učenjem. Protestantske Crkve koje su stvaranjem saveza sa svjetovnim silama slijedile stope Rima, pokazale su sličnu želju za ograničavanjem slobode savjesti. Primjer je Anglikanska crkva, koja je dugo vremena progonila one koji se nisu slagali s njenim učenjem. U šesnaestom i sedamnaestom stoljeću tisuće nekonformističkih propovjednika bilo je prisiljeno pobjeći iz svojih crkava, a mnogi su pastori i vjernici bili izloženi novčanim kaznama, zatvoru, mučenju i mučeničkoj smrti.

Otpad je naveo prvu Crkvu da potraži pomoć građanske vlasti, a to je pripravilo put razvitku papinstva, Zvijeri. Pavao je rekao da će doći otpad i da će se pojaviti “Čovjek grijeha”. (2. Solunjanima 2,3) Tako će otpad u Crkvi pripraviti put kipu Zvijeri. (GC 443,444)

Biblija, govoreći o tom vremenu, izjavljuje da će Sotona raditi svom snagom i “svakovrsnim pokvarenim zavodenjem” (2. Solunjanima 2,9.10). Njegovo djelovanje jasno će se očitovati sve većom tamom, mnogobrojnim zabludama, herezama i prijevarama tih posljednjih dana. Ne samo da će Sotona nastojati zarobiti svijet, već će se svojim prijevarama pokušavati uvući i u crkve koje tvrde da pripadaju našem Gospodinu Isusu Kristu. Veliki otpad pretvorit će se u tamu kao u ponoć. Za Božji narod bit će to noć nevolje, noć plakanja, noć progonstva radi istine. Ali iz te tamne noći zasjat će Božje svjetlo. (PK 717)

7. lipnja

Uloga spiritizma u prijevare

“Ljubljeni, nemojte vjerovati svakom duhu, već duhove podvrgnite kušnji da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svijetu.” (1. Ivanova 4,1)

Mnogi će se uhvatiti u zamku vjerovanjem da je spiritizam samo ljudska prijevara. Takvi će, kad se sučele s pojavama koje mogu smatrati samo nadnaravnima, biti prevareni i navedeni da ih prihvate kao veliku Božju moć. (GC 553)

Budući da su Crkve prihvatile učenje spiritizma, te su tako uklonjene ograde nametnute tjelesnom srcu, ispovijedanje religije postat će plaštem za prikrivanje najpodlijeg bezakonja. Vjera u spiritističke pojave otvara vrata zavodničkim duhovima i đavol-skim učenjima, pa će se u Crkvama osjetiti utjecaj zlih anđela. (GC 603,604)

Propovjednici popularnih religija ne mogu se uspješno odu-prijeti spiritizmu. Oni nemaju ništa čime bi zaštitili svoje stado od njegovog razornog utjecaja. Ovi propovjednici bit će odgovorni za mnoge kobne posljedice spiritizma jer gaze istinu i više vole bajke. (1T 344)

Sotona se dugo pripremao za konačni pokušaj da prevare svijet. Temelje svom djelovanju položio je obećanjem danom Evi u Ede-nu: “Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi, koji raz-lučuju dobro i zlo.” (Post 3,4,5) Sotona je razvojem spiritizma malo-pomalo pripravljaio put za svoje remek-djelo prijevare. Još nije u cijelosti uspio ostvariti svoje nakane, ali će u tome uspjeti u posljednjem ostatku vremena. Prorok kaže: “Uto opazih... tri nečista duha kao žabe. To su, uistinu, proročki duhovi đavolski koji pro-izvode znakove i koji dolaze kraljevima cijeloga svijeta da ih skupe za rat velikoga Dana Boga, Svemogućega.” (Otkrivenje 16,13,14) Osim onih koji će se održati Božjom silom, vjerom u Njegovu Ri-ječ, cijeli će svijet biti uvučen u ovu obmanu. Ljudi se brzo pre-daju kobnoj sigurnosti, a probudit će ih tek izlijevanje Božje srdžbe. (GC 561,562)

Duhovi i pitanje zakona o nedjelji

“Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20)

Sila koja čini čuda otkrivena preko spiritizma upotrijebit će svoj utjecaj protiv onih koji su odlučili radije slušati Boga nego ljude. Poruke što će ih slati duhovi objavit će da ih je Bog poslao kako bi one koji odbijaju prihvatiti nedjelju osvjedočile da su u zabludi, uz potvrdu da zemaljske zakone valja poštovati kao Božji Zakon. Oni će jadikovati zbog velike zloće u svijetu i podržati svjedočanstvo vjerskih učitelja da je opadanje morala prouzročeno oskvrnućem nedjelje. Veliko će se ogorčenje podignuti protiv svih koji ne budu prihvatili njihovo svjedočanstvo. (GC 590,591)

One koji se protive učenju spiritizma napadaju ne samo ljudi nego i Sotona i njegovi anđeli. Takvi su ustali protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnikâ ovog mračnog svijeta i protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. Sotona neće ustupiti ni stope svog tla, osim ako ne bude prisiljen da se povuče silom nebeskih glasnika. Božji mu se narod treba znati oprijeti kao naš Spasitelj riječima “Pisano je”. Sotona može i danas, kao u Isusovo vrijeme, navoditi iz Svetoga pisma, i on će izvrtati njegovo učenje kako bi podržao svoje obmane. Oni koji će opstati u ovo pogibeljno vrijeme moraju osobno razumjeti svjedočanstvo Svetoga pisma.

Mnogi će se suočiti s đavolskim duhovima koji će se predstaviti u liku njihovih voljenih rođaka ili prijatelja i objavljivati najopasnija krivovjerja. Ovi će posjetitelji računati s našim najnježnijim osjećajima i činiti čuda da bi potkrijepili svoje tvrdnje. Moramo biti spremni oprijeti im se biblijskom istinom da mrtvi ne znaju ništa i da su oni koji se pojavljuju đavolski duhovi. (GC 559,560)

Sotonini podanici u ljudskom obliku uzet će udjela u ovom posljednjem velikom sukobu da bi se suprotstavili uspostavi Božjeg kraljevstva. Ali i nebeski anđeli preruseni u ljudsko obličje bit će na bojnopolju. Dvije suprotne strane postojat će sve dok se ne zatvori i posljednje veliko poglavlje povijesti svijeta. (RH 5. kolovoza 1909.)

Lažno buđenje

“I tada će se pojaviti Bezbožnik koga će Gospodin Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti sjajem svoga dolaska.” (2. Solunjanima 2,8.9)

Pavao u svojoj Drugoj poslanici Solunjanima upućuje na posebno Sotonino djelovanje kroz spiritizam kao o događaju koji će se odigrati prije samog drugog Kristovog dolaska. Govoreći o drugom Kristovom dolasku on kaže: “Dolazak Bezbožnika bit će, dakako, uz suradnju sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima.” (2. Solunjanima 2,9) (PP 686)

Prije no što Božji sudovi padnu na Zemlju, u Gospodnjem će narodu doći do takvog buđenja prvotne pobožnosti kakve nije bilo od doba apostola. Na Božju će se djecu izliti Njegov Duh i sila. U to će se vrijeme mnogi odvojiti od Crkava u kojima je ljubav prema ovome svijetu zamijenila ljubav spram Boga i Njegove Riječi. Mnogi će propovjednici i ljudi radosno prihvatiti velike istine što ih je Bog odlučio objaviti u to vrijeme kako bi se narod pripremio za drugi Gospodnji dolazak. Neprijatelj duša nastoji omesti ovo djelo, i prije no što dođe vrijeme za takav pokret nastojat će ga spriječiti uvođenjem krivotvorine. U Crkvama koje može pokoriti pod svoju prevarljivu silu učinit će kao da je izliven Božji posebni blagoslov, pa će se činiti kao da se pojavilo veliko zanimanje za religiju. Mnoštvo će klicati od radosti zbog čudesnog Božjeg djelovanja, a zapravo će to biti djelo drugog duha. Pod plaštem vjere Sotona će nastojati proširiti svoj utjecaj na cijeli kršćanski svijet. (GC 464)

Pojavit će se mladići i djevojke koji će za sebe tvrditi da imaju posebnu blagonaklonost i da su pozvani da učine neke velike stvari. Mnogi će se preobratiti nakon čudne naredbe, ali oni neće nositi božanski potpis. Doći će do nemorala i pretjerivanja i mnogi će doživjeti brodolom svoje vjere. (2SM 59)

Kako će nastati kip Zvijeri

“Svu vlast prve Zvijeri ona vrši u njezinoj službi i čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj Zvijeri kojoj bi izliječena smrtonosna rana.” (Otkrivenje 13,12)

Da bi Sjedinjene Države mogle načiniti kip Zvijeri, vjerska sila mora tako nadzirati građansku vlast da se Crkva za postizanje svojih vlastitih ciljeva može služiti autoritetom države. ...

“Kip Zvijeri” predstavlja oblik otpaloga protestantizma koji će se razviti kada protestantske Crkve budu tražile pomoć građanske vlasti za provođenje svog učenja. ...

Ali kad svetkovanje nedjelje bude nametnuto zakonom i svijetu bude jasna obveza prema pravoj suboti, onda će svi koji budu prestupali Božju zapovijed, da bi poslušali propis iza kojega nema većeg autoriteta no što je Rim, time štovati papinstvo više nego Boga. Takvi će se pokloniti Rimu i sili koja silom nameće instituciju koju je uveo Rim. Oni se klanjaju Zvijeri i njenom kipu. Kad budu odbacili instituciju koju je Bog proglasio znakom svog autoriteta i namjesto nje iskazivali poštovanje onoj koju je Rim izabrao kao znak svoje vrhovne vlasti, ljudi će time primiti znak odanosti Rimu — “žig Zvijeri”. I tek kad ovaj predmet bude jasno iznesen ljudima i oni dođu u položaj da biraju između Božjih i ljudskih zapovijedi, tada će oni koji nastave s prestupanjem primiti “žig Zvijeri”. ...

Po ovom će se pitanju cijeli kršćanski svijet podijeliti na dvije velike skupine — na one koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa i one koji se klanjaju Zvijeri i njenom kipu i primaju njen žig. Premda će Crkva i država ujediniti svoju moć da “mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi” silom prime “žig Zvijeri” (Otk 13,16), Božji ga narod neće primiti. Prorok s Patmosa je vidio “pobjednike Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena, gdje stoje na staklenom moru s citrama Božjim. Oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega i pjesmu Janjeta”. (Otkrivenje 15,2.3) (GC 443,445,449,450)

11. lipnja

Subota se objavljuje u još većoj mjeri

“Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Vikao je jakim glasom: ‘Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!’” (Otkrivenje 14,6.7)

Na početku vremena nevolje mi ćemo biti ispunjeni Svetim Duhom da bismo mogli još potpunije objaviti subotu. (EW 33)

“Početak vremena nevolje”, koji se ovdje spominje, ne odnosi se na vrijeme kad će se početi izlijevati zla, nego na kratko razdoblje neposredno prije toga, dok se Krist još nalazi u Svetinji. U to vrijeme, dok se djelo spašavanja približava kraju, nevolje će zadesiti Zemlju i narodi će se razgnjeviti, ali će biti zadržani da ne bi spriječili djelo trećeg anđela. U to će vrijeme doći “kasna kiša” ili osvježanje od lica Gospodnjeg, da bi dala silu glasnoj vici trećeg anđela i pripremila svete da se održe u vrijeme izlivanja sedam posljednjih zala. (EW 85,86)

Anđeo iz Otkrivenja 14 iznosi poruku koja treba biti objavljena svijetu prije nego što Krist dođe na nebeskim oblacima. ... Baš prije ovog vremena pozornost ljudi treba biti usmjerena k pogaženom Božjem zakonu koji je sačuvan u Kovčegu saveza. ...

Oni vide da umjesto svetkovanja sedmog dana, dana koji je Bog posvetio i zapovjedio da se poštuje, drže prvi dan tjedna. Ali iskreno izvršavaju Božju volju i počinju istraživati Sveto pismo ne bi li našli razlog za promjenu. Ne uspjevši pronaći nijedan dokaz iz Svetog pisma za taj običaj, naviru pitanja: Hoćemo li prihvatiti istinu koja je postala nepopularna i poslušati Božje zapovijedi ili ćemo ostati u svijetu i slušati ljudske zapovijedi? S otvorenim Biblijama oni plaču, mole se i uspoređuju Pismo s Pismom sve dok, uvjereni u istinu, svjesno ne zauzmu svoje mjesto kao štovatelji Božjih zapovijedi. (ST 5. svibnja 1887.)

Druga anđeoska vijest treba biti ponovljena

“Drugi anđeo nastupi za njim vičući: ‘Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode!’” (Otkrivenje 14,8)

Vijest drugog anđela iz Otkrivenja 14. poglavlja prvi je put objavljena u ljetu 1844. godine i tada je izravnije primijenjena na Crkve u Sjedinjenim Državama u kojima je upozorenje o sudu široko objavljeno i općenito odbačeno, i u kojima je došlo do najbržeg opadanja u Crkvama. Ali poruka drugoga anđela nije se u cijelosti ispunila 1844. godine. Crkve su u ono vrijeme doživjele moralni pad kao posljedicu odbijanja svjetlosti adventne vijesti, ali taj pad nije bio potpun. Kad su nastavile odbacivati posebne istine za to vrijeme, padale su sve dublje i dublje. Međutim još uvijek se ne može reći: “Pade Veliki Babilon... koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji *sve narode*.” Babilon to još nije učinio. (GC 389)

Ali Bog još uvijek ima jedan narod u Babilonu i prije no što Babilon stignu Božje kazne, ove vjerne valja pozvati da iziđu iz njega, da ne postanu sudionicima u njegovim grijesima i da ne dijele njegovih zala. (GC 604)

Ova je poruka istovjetna s porukom koju je objavio drugi anđeo: “Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode.” Šta je zapravo to vino? Njegov lažni nauk. Babilon je svijetu dao lažnu subotu umjesto subote iz četvrte zapovijedi i ponovio laž koju je Sotona prvi put izgovorio Evi u Edenu o urođenoj besmrtnosti duše. On je proširio nadaleko i naširoko mnoge slične zablude “učeci naukama i zapovijedi-ma ljudskim”. ...

U posljednjoj opomeni svijetu upućuju se dva različita poziva crkvama. Poruka drugog anđela glasi: “Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode.” A u glasnoj vici trećeg anđela s Neba čuje se glas: “Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala! Jer, njezini su grijesi doprli do neba i Bog se sjetio njezinih opačina.” (7BC 985)

13. lipnja

Subota nasuprot nedjelji

“Treći anđeo nastupi za njima vičući jakim glasom: ‘Tko se god pokloni Zvijeri i njezinu kipu i primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku, pit će vino Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva.’ (Otkrivenje 14,9.10)

Dosad su navjestitelje istina poruke trećeg anđela često smatrali paničarima. Njihova su proročanstva da će u Sjedinjenim Državama zavladati vjerska netrpeljivost, da će se Crkva i država udružiti u progonstvu onih koji vrše Božje zapovijedi, proglašena za neutemeljena i apsurdna. ... Ali dok se naširoko raspravlja o pitanju prisilnog svetkovanja nedjelje, zamjetno je primicanje događaja u čije se ostvarenje dugo nije vjerovalo i sumnjalo, pa će poruka trećeg anđela imati učinak koji ranije nije mogla imati. ...

Ljudi vjere i molitve bit će pokrenuti da pođu u svetoj revnosti, objavljujući riječi koje im Bog daje. Grijesi Babilona bit će razotkriveni. Zastrašujuće posljedice nametanja crkvenih svetkovina što su ih provodile građanske vlasti, prodor spiritizma, potajno ali naglo jačanje papinske moći — sve će to biti raskrinkano. Ova će svečana upozorenja probuditi narod. ... Kad se narod bude obratio svojim bivšim svećenicima ozbiljnim pitanjem: Je li to tako?, svećenici će iznositi priče, proricati ono što im je ugodno, kako bi ublažili njihov strah i utišali njihovu probuđenu savjest. Budući da se mnogi neće zadovoljiti samo autoritetom ljudi i zahtijevati jasno “Tako veli Gospodin”, popularne će svećenike i pastore, kad se njihov autoritet bude doveo u pitanje, poput drevnih farizeja u staro doba, obuzeti srdžba, pa će poruku proglasiti Sotoninom i potaknuti mnoštvo koje voli grijeh na mržnju i progonstvo onih koji je objavljuju.

Kako se sukob bude proširio na nova područja i misli ljudi budu usmjerene na Božji pogaženi Zakon, Sotona će se uznemiriti. Sila koja prati poruku samo će razbjesniti one koji joj se protive. Kler će uložiti gotovo nadljudske napore da zakloni svjetlost kako ne bi obasjala njihovo stado. Svim raspoloživim sredstvima nastojat će spriječiti raspravu o ovim pitanjima od životne važnosti. Crkva će pozvati u pomoć jaku ruku građanske vlasti i u tomu će se papisti i protestanti ujediniti. (GC 605—607)

Simbolizam triju andeoskih vijesti

“Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.” (Malahija 4,5)

Da bi se pripravio narod koji će se održati u Božji dan, trebalo je izvršiti veliku reformu. Bog je vidio da mnogi koji se nazivaju Njegovim narodom ne grade za vječnost, pa im je u svojoj milosti bio gotov poslati vijest opomene da ih probudi iz njihovog mrtvila i povede u pripremu za Gospodnji dolazak.

Ovo upozorenje nalazimo u Otkrivenju 14. poglavlju. Tu je prikazano kako nebeska bića objavljuju trostruku vijest, kojoj odmah zatim slijedi dolazak Sina Čovječjeg, “žetva na zemlji”. (GC 311)

Anđeli su prikazani kako lete posred neba objavljujući svijetu vijest upozorenja. Oni imaju izravnu objavu za ljude koji žive u posljednjim danima povijesti ovog planeta. Nitko ne čuje glas ovih anđela jer oni simboliziraju Božji narod koji radi u skladu s Nebom i svemirom. (LS 429)

Poruke trojice anđela trebaju se ispreplitati dajući svoje trostruko svjetlo svijetu. U Otkrivenju Ivan kaže: “Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.” ... Ovo znači objavljivanje trostruke i posljednje opomene svijetu. (7BC 985)

Otkrivenje 18. poglavlje upućuje na vrijeme u koje će Crkva, kao posljedicu odbacivanja trostrukog upozorenja iz Otkrivenja 14,6-12, u cijelosti dosegnuti stanje prorečeno pojavom drugog anđela i Božji će narod, koji je još uvijek u Babilonu, biti pozvan da se odvoji od njegove zajednice. Ovo će biti posljednja vijest upućena svijetu i ona će izvršiti svoju zadaću. Kad oni “koji nisu vjerovali u istinu, već pristali uz nepravdu” (2. Solunjanima 2,12) budu prepušteni djelotvornoj zabludi da vjeruju laži, tada će svjetlost istine obasjati one čija su srca otvorena da je prime, i sva će Gospodnja djeca koja su još u Babilonu poslušati poziv: “Izidite iz nje, moj narode!” (Otkrivenje 18,4) (GC 390)

15. lipnja

Oružani sukob posljednjih dana

“Ovako veli Jahve nad vojskama: Evo, nesreća već zahvaća narod za narodom; ne vrijeme strašno već se prolama s krajeva zemlje.” (Jeremija 25,32)

Uskoro će se među narodima podići strašne nevolje, nevolje koje neće prestati sve dok Isus ne dođe. Trebamo se moliti kao nikada prije služeći Onome koji je pripremio svoje prijestolje na nebesima i čije će kraljevstvo vladati nad svim. Bog nije zaboravio svoj narod, a i naša snaga leži u tome da ni mi Njega ne zaboravimo.

Božji sudovi su na Zemlji. Ratovi i glasovi o ratovima, uništenja vatrom i vodom jasno govore da je vrijeme nevolje, koje će biti sve veće prema kraju, jako blizu, nadohvat ruke. Mi nemamo vremena za gubljenje. Svijet je uznemiren ratnim duhom. Proročanstva iz 11. poglavlja Daniela gotovo da su se u potpunosti ispunila. (*WM 136*)

Uskoro će buknuti borba među narodima s takvom žestinom kakvu sada ne možemo ni zamisliti. Živimo u vrijeme silnog zanimanja za sve što je živo. Pozornost vladara i državnika, ljudi koji zauzimaju položaje od povjerenja i autoriteta, mislim i na žene i na muškarce, usmjerena je na događaje koji se odvijaju oko nas. Oni promatraju zategnute odnose među narodima koji izazivaju uznemirenost. Promatraju napetost koja uzima maha u svakom zemaljskom elementu i shvaćaju da se treba odigrati nešto veliko i odlučujuće, da je svijet na rubu velike krize.

Bog nam je u svojoj milosti dao vrijeme odgode. Svaka snaga koju nam je Nebo pozajmilo sada se koristi u radu za one koji ginu u neznanju. Ne smije biti odgađanja. Istina se mora objaviti u onim mjestima na Zemlji koja pokriva mrak. ... Treba biti obavljen veliki posao, a povjeren je onima koji poznaju istinu za ovo vrijeme. (*RH 17. studenoga 1910.*)

U posljednjim prizorima ovozemaljske povijesti bjesnjet će rat. Bit će epidemija, pomora i gladi. Vode iz dubina preplavljivat će preko svojih granica. Imovina i životi bit će uništeni vatrom i vodom. Mi bismo se trebali pripremati za stanove koje je Krist otišao pripremiti onima koji Ga ljube. Tu je odmor od zemaljskih sukoba. (*RH 19. listopada 1897.*)

Vrijeme nevolje je upravo pred nama

“Potom opazih četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri zemaljska vjetra, da ne bi nikakav vjetar puhao na zemlju ni na more, ni na ijedno stablo.” (Otkrivenje 7,1)

Četiri silna anđela još uvijek drže četiri zemaljska vjetra. Sprečavaju da se strašno uništenje obavi u potpunosti. Vjetrovi će uzburkati narode da krenu u smrtonosnu bitku, dok anđeli zadržavaju četiri vjetra ne dopuštajući strašnoj sotonskoj sili da se obori u svoj žestini sve dok Božji sluge ne dobiju pečat na svojim čelima. (RH 7. lipnja 1887.)

Znakovi vremena svjedoče da se nebeski sud izliva i da je dan Gospodnji blizu. Dnevni listovi puni su slutnji žestokih sukoba u budućnosti. Drske pljačke događaju se često. Štrajkovi su uobičajena pojava. Krađe i ubojstva događaju se na svakom koraku. Ljudi opsjednuti demonima uzimaju živote muškaraca, žena i male djece. Sve ovo svjedoči da je Gospodnji dolazak blizu.

Blagi Božji Duh već se povlači s ovoga svijeta. Uragani, oluje, bure, nesreće na moru i zemlji slijede jedni za drugima velikom brzinom. Znakovi koji se gomilaju oko nas govoreći o približavanju Sina Božjeg, pripisuju se svemu drugom do istinskom razlogu. ...

Upravo pred nama je vrijeme kada će svijetom zavladati žalost koju nijedan ljudski balzam neće moći iscijeliti. Čak i prije velikog uništenja koje dolazi na svijet, ponosni spomenici ljudske veličine bit će zdrobljeni u prah i pepeo. Božji osvetnički sudovi izlit će se na one koji su, iako suočeni s velikim svjetlom, nastavili živjeti u grijehu. Podižu se skupe građevine za koje se pretpostavlja da su otporne na požar. Ali kao što je Sodoma uništena u plamenu Božje osvete, tako će i ove ponosne građevine postati pepeo. Vidjela sam brodove goleme vrijednosti kako se bore s moćnim oceanom pokušavajući se suprotstaviti razbješnjelim valovima. Međutim, sa svim svojim riznicama punim zlata i srebra i sa svim svojim teretom potonuli su u vodeni grob. ... Ali u svojoj uzrujanosti, uzbuđenju i zbunjenosti na svakom mjestu, Božje djelo treba biti obavljeno na svijetu. (ST 9. listopada 1901.)

17. lipnja

Božji narod optužen za nesreće

“Jao vama, zemljo i more, jer je davao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo još malo vremena!” (Otkrivenje 12,12)

Dok se čovjek sve više udaljava od Boga, Sotoni je dopušteno da ima vlast nad neposlušnom djecom. On potiče ljude da se međusobno uništavaju. Događaju se nesreće na moru i na kopnu. Imovinu i živote uništavaju požari i poplave. Sotona će ovo ponoviti nad onima koji se odbiju pokloniti idolima koje je on postavio. Njegovi sluge pokazuju na adventiste sedmog dana kao na uzrok nesreće. “Ovi ljudi stoje nasuprot zakonu”, kažu oni. “Oni oskvrnjuju nedjelju. Ako ih se prisili da poštuju zakon o nedjelji, prestat će ovi strašni sudovi.” (*RH 16. srpnja 1901.*)

Doći će najstrašnije i najmanje očekivane nesreće; ova pustošenja nizat će se jedno za drugim. Ako ljudi poslušaju opomene koje je Bog dao, a crkve se pokaju i vrate svojoj vjernosti, drugi gradovi bit će pošteđeni još izvjesno vrijeme. Ali ako oni koji su bili zavedeni nastave ići putem kojim su išli ne obazirući se na Božji zakon i iznoseći zablude drugima, Bog će dopustiti da na njih dođu nevolje ne bi li se njihova osjetila probudila. (*Ev 27*)

Sudovi će biti primjereni grješnosti naroda i spoznaji istine koju su imali. Ako su imali istinu, u skladu s tom spoznajom bit će i kazna

Sotona iznosi svoje tumačenje događaja i oni [vodeći ljudi] misle, budući da su njegovi, da su nesreće koje haraju Zemljom posljedica kršenja nedjelje. Misleći da će utišati Božji gnjev, ovi utjecajni ljudi stvaraju zakone koji primoravaju na svetkovanje nedjelje. Oni misle da uzdizanjem ovog lažnog dana odmora, lažne subote, služe Bogu. Na one koji slave Boga svetkujući pravu subotu gleda se kao na one koji nisu vjerni Bogu, a takvi su upravo oni koji ih tako ocjenjuju i sami su nevjerni jer gaze svojim nogama subotu koja potječe još iz Edena. (*MS 85, 1899.*)

Svetkovateljima subote potrebna je mudrost

“Evo, šaljem vas kao ovce među vukove. Zato budite mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!” (Matej 10,16)

Kada praktični život ljudi ne dolazi u sukob s Božjim zakonom, možete se uskladiti s njima. Ako radnici tako ne postupe, ne samo da će usporiti svoj vlastiti rad, već će i postaviti kameenje spoticanja na putu onih za koje rade, a i ometat će ih u prihvaćanju istine. Nedjelja je dobra prilika kada misionari mogu držati nedjeljnu školu, posjećivati ljude i na najnenametljiviji mogući način govoriti im o Isusovoj ljubavi za grešnike i podučavati ih iz Svetog pisma. ...

Danas držanje nedjelje nije ispit. Doći će vrijeme kada će ljudi ne samo zabraniti rad nedjeljom, nego će pokušati prisiliti druge da rade subotom i potpišu se da će svetkovati nedjelju ili će izgubiti slobodu i svoj život. Ali vrijeme kad će se ovo događati još uvijek nije došlo zato što istina mora biti iznesena potpunije ljudima kao dokaz ...

Dobila sam svjetlo da bi Božji sluge trebali ići tiho na posao propovijedajući velike, dragocjene biblijske istine — Krista, i to razapetog, Njegovu ljubav i neizmjernu žrtvu — pokazujući da je Krist umro zbog toga što je Božji zakon nepromjenjiv, vječan. Subotu moramo podučavati na jasan način, ali budite oprezni kako se odnosite prema neznabožačkoj nedjelji. Mudrima je i jedna riječ dovoljna. ...

Suzdržavanje od rada u nedjelju ne znači primanje žiga Zvijeri. Kada se to počne događati, posao bi trebao biti završen. Mi ne bismo trebali izlaziti i raditi nedjeljom. ...

Kada oni koji čuju i vide svjetlo subote stanu u obranu svetkovanja Božjeg svetog dana, pojavit će se teškoće. Protiv njih će biti uloženi naponi te će muškarci i žene biti primorani kršiti Božji zakon. Oni tada moraju ostati čvrsti da ne bi povrijedili Božji zakon. Ukoliko se protivljenje i progonstvo odlučno nastavi, neka obrate pozornost na Kristove riječi: “Ako vas progone u ovom gradu, bježite u drugi.” (*RH 6. travnja 1911.*)

19. lipnja

Misionarski rad nedjeljom

“Propovijedaj riječ — pristupi (k vjernicima) — bilo da im je zgodno, bilo nezgodno — kori, prijeti, opominji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke.” (2. Timoteju 4,2)

Prkositi zakonu o svetkovanju nedjelje značilo bi samo još više ohrabriti vjerske fanatike u njihovom nastojanju da nametnu svoj zakon. Nemojte im pružiti priliku da vas nazivaju prijestupnicima. ... Vi samo nastavite svoj misionarski rad s Biblijom u rukama i neprijatelj će uvidjeti da je pretrpio neuspjeh u vlastitom dvorištu. Nitko neće primiti žig Zvijeri zbog toga što uviđa da je mudro sačuvati mir time što se suzdržava od rada koji može izazvati negodovanje te ako istodobno vrši djelo koje je od najvećeg značenja. ... Kad nedjelju posvetimo misionarskom radu, uzet ćemo bič iz ruku samovoljnih fanatika koji bi se radovali da adventiste sedmog dana ponize. ...

Nedjelja se može iskoristiti za raznovrstan rad koji će mnogo pridonijeti Gospodnjem djelu. Toga dana mogu se održavati sastanci pod vedrim nebom i u selima. Možete raditi od kuće do kuće. Oni koji pišu, mogu taj dan posvetiti pisanju članaka. Kad god je to moguće, vjerske službe treba održavati i nedjeljom. Neka ovi sastanci budu što zanimljiviji. Pjevajte od srca himne koje uzdižu i govorite snažno i s uvjerenjem o Spasiteljevoj ljubavi. Govorite o umjerenosti i o istinskom vjerskom iskustvu. Na taj način naučit ćete mnogo o tome kako treba raditi i privući ćete mnoge duše. ...

Zakon o svetkovanju prvog dana tjedna proizvod je otpalog kršćanstva. Nedjelju, dijete papinstva, uzdiže kršćanski svijet iznad posvećenog dana Božjeg odmora. Božji narod ni u kojem slučaju ne smije odavati počast i priznanje tom danu. Ipak, ja bih željela da Božji narod shvati kako ne čini Božju volju ako protivnicima prkosi; Bog želi da se to izbjegne. (9T 232,233,235)

Pred nama se otvaraju prekrasni prizori. U ovo vrijeme treba se roditi živo svjedočanstvo u životu naroda koji se izdaje kao Božji da svijet može vidjeti kako u ovo doba, kada zlo vlada na sve strane, još uvijek ima ljudi koji stavljaju na stranu svoju volju i žele činiti Božju volju — narod u čijim je srcima i životima zapisan Božji zakon. (CT 322)

Božji zakon ukinut u Americi

“Čas je, o Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj.” (Psalam 119,126)

Dolazi vrijeme kada Božji zakon treba, u posebnom smislu, biti ukinut u našoj zemlji [Sjedinjene Države]. Vođe naše nacije nametnut će, zakonskim odredbama, zakon o nedjelji i tako će Božji narod biti doveden u veliku opasnost. Kada naša nacija u svojim zakonodavnim vijećima propiše zakone da primora savjest ljudi u vezi s njihovim vjerskim pravima namećući svetkovanje nedjelje i uspostavljaajući tlačiteljsku silu protiv onih koji svetkuju subotu, Božji zakon bit će potpuno ukinut u našoj zemlji. (*RH 18. prosinca 1888.*)

Kada zemlja koju je Gospodin pripremio kao utočište za svoj narod da bi Ga mogao slaviti prema svojoj vlastitoj savjesti, zemlja nad kojom je mnogo godina bio štit Svemogućeg, zemlja koja je Bogu omiljela time što ju je načinio mjestom čiste Kristove religije — kada se ta zemlja preko svojih zakonodavaca odrekne načela protestantizma i dade potporu rimskom otpadništvu u izvršavanju neovlaštenih promjena u Božjem zakonu, tada će konačno djelo čovjeka grijeha biti otkriveno. Protestanti će u potpunosti izvršiti svoj utjecaj i uporabiti snagu u prilog papinstvu. Nacionalnim zakonom koji nameće lažnu subotu oni će dati život i snagu iskvarenoj vjeri Rima prihvaćajući njegovu tiraniju i ugnjetavanje savjesti. To će biti vrijeme kada će Bog raditi s moćnom silom da bi obranio svoju istinu.

Prorok kaže: “Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja. On povika jakim glasom: ‘Pade, pade veliki Babilon’. ... Uto čuh drugi glas s neba gdje govori: ‘Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala! Jer, njezini su grijesi doprli do neba i Bog se sjetio njezinih opačina.’” Kada će njezini grijesi doprijeti do Neba? Kad Božji zakon bude konačno ukinut od zakonodavaca, očajno stanje Božjeg naroda bit će prilika da Bog pokaže tko je vladar Neba i Zemlje. Kad sotonska sila pokrene elemente iz podzemlja, Bog će poslati svjetlo i silu svojem narodu da bi vijest istine mogla biti objavljena cijelom svijetu. (*ST 12. lipnja 1893.*)

21. lipnja

Znak za napuštanje velikih gradova

“Dakle, kad vidite grozu pustoši o kojoj govori prorok Daniel, gdje stoji na svetom mjestu — tko čita, neka shvati! — tada neka bježe u gore koji budu u Judeji.” (Matej 24,15,16)

Nije tako daleko vrijeme kad ćemo, poput učenika iz rane Crkve, biti primorani tražiti utočište u napuštenim i samotnim mjestima. Kao što je opsada Jeruzalema od strane rimske vojske bila znak židovskim kršćanima da bježe, tako će prisvajanje sile od strane našeg naroda [Sjedinjene Države] u dekretu koji nameće papinsku subotu biti upozorenje za nas. Tada će biti vrijeme da napustimo velike gradove i pripremimo se za odlazak iz manjih mjesta u osamljene domove u zabitim planinskim mjestima. (5T 454,465)

Godinama sam dobivala posebno svjetlo da mi ne trebamo usredotočivati svoj posao na gradove. Nemir i zbrka koji ispunjavaju ove gradove i uvjeti koje nameću radnički sindikati i štrajkovi bit će velika prepreka našem radu. Ljudi nastoje pod prisilom dovesti zaposlenike u različitim trgovačkim zadrugama u određene radničke sindikate. Ovo nije Božji plan, već plan sile koju ni na koji način ne bismo trebali priznati. Božja riječ se ispunjava. Grešnici se povezuju u snopove spremni da budu spaljeni. (7T 84)

Radnički sindikati i svjetovni savezi predstavljaju zamku. Braćo, klonite se i bježite od njih. Nemojte ništa imati s njima. Upravo zbog ovih sindikata i saveza, našim će ustanovama uskoro biti jako teško obavljati posao u gradovima. ... Poučite naš narod da ode iz gradova u sela gdje mogu dobiti mali komadić zemlje i napraviti dom za sebe i svoju djecu. ...

Zatim će doći do takve borbe i zbrke u gradovima da oni koji ih budu željeli napustiti, to više neće moći učiniti. (2SM 142)

Mi se ne trebamo nastanjivati tamo gdje ćemo biti primorani na blisku zajednicu s onima koji ne slave Boga. ... Kriza, vezana za svetkovanje nedjelje, uskoro dolazi. ...

Stranka koja zastupa nedjelju jača u svojim lažnim tvrdnjama, a to će značiti protivljenje onima koji su odlučni u svetkovanju Gospodnje subote. ... Ako u Božjoj providnosti možemo osigurati mjesta daleko od gradova, Gospodin će se pobrinuti za to. Pred nama su burna vremena. (Country Living 20,21)

Hrana i imovina u posljednjim danima

“Dakle: ne brinite se tjeskobno za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za se! Svakom je danu dosta njegove muke.” (Matej 6,34)

Gospodin mi je ponovo pokazao u viđenju da je suprotno Bibliji praviti zalihe za naše privremene potrebe u vrijeme nevolje. Vidjela sam da ako sveti budu imali hranu pokraj sebe ili na poljima u vrijeme nevolje kada mač, glad i epidemija budu harali Zemljom, nasilničke ruke će im to oteti, a tuđinci će požeti njihova polja. To će biti vrijeme da se u potpunosti uzdamo u Boga i On će nas hraniti. Vidjela sam da ćemo u to vrijeme imati osiguran kruh i vodu tako da nećemo oskudijevati niti gladovati. Gospodin mi je pokazao da će neki od Njegove djece strahovati kad vide kako rastu cijene hrane i da će kupovati hranu i skladištiti je za vrijeme nevolje. Tada, u vrijeme nevolje, vidjela sam ih kako odlaze po svoju hranu koja se uscrvala i puna je živih stvorenja te stoga nije za uporabu. (*To Those Who Are Receiving the Seal of the Living God (Broadside)*, 31. siječnja 1849.)

Kuće i zemlja neće biti svetima ni od kakve koristi u vrijeme nevolje budući da će morati bježati od razbješnjele rulje, i u to vrijeme njihova imovina neće se moći uporabiti za unapređenje istine za sadašnje vrijeme. ...

Vidjela sam da Gospodin neće ukazati na dužnost onima koji se čvrsto drže svoje imovine i ne pitaju što trebaju činiti. Njima će biti dopušteno da zadrže ono što imaju, ali će se u vrijeme nevolje to prepriječiti na njihovom putu i kao planina zaprijetiti da ih satire. Oni će tada pokušati rasprodati svoja imanja, ali to više neće biti u stanju učiniti. ... Međutim, ako žele biti poučeni, On će ih kad ustreba poučiti kada i koliko da prodaju. (*EW 56,57*)

U posljednjem velikom sukobu borbe sa Sotonom, oni koji će biti odani Bogu vidjet će da im je uskraćena svaka zemaljska potpora. Zato što odbijaju kršiti Njegov Zakon da bi bili poslušni zemaljskim silama, njima će biti zabranjeno kupovati i prodavati. Na kraju će biti izdana naredba za njihovo uništenje. ... Međutim, poslušnima je dano obećanje: “On će prebivati u visinama, tvrde na stijenama bit će mu utočište, imat će dosta kruha i vode će mu svagda dotjecati.” (Izaija 33,16) (*DA 121.122*)

23. lipnja

Radnički sindikati i udruge

“Prema tome, strpite se, braćo, do dolaska Gospodnjega! Pazite! Poljodjelac iščekuje skupocjen rod od zemlje, strpljivo čekajući na nj, dok ne primi ranu i kasnu kišu.” (Jakov 5,7)

Radnički sindikati bit će jedno od oruđa koje će na ovu zemlju donijeti takvo vrijeme nevolje kakvog nije bilo od postanka svijeta. (*Country Living 10*)

U svim našim velikim gradovima oformljeni savezi i sindikati povezivat će se međusobno. Ljudi će vladati nad drugim ljudima i stavljati pred njih velike zahtjeve. Životi onih koji odbiju pristupiti ovim sindikatima bit će u opasnosti. (*MS 145, 1902.*)

Zadaća Božjeg naroda jest da se pripremi za buduće događaje koji će uskoro doći sa zasljepljujućom snagom. U svijetu će biti oformljeni gigantski monopoli. Ljudi će se ujediniti u sindikate što će ih uhvatiti u neprijateljev tabor. Jedan broj ljudi će se povezati da bi prigrabili sva sredstva kako bi se našli u određenim poslovnim krugovima. Oformit će se radnički sindikati, a oni koji se odbiju pridružiti, bit će žigosani. ... Ova udruženja jedan su od znakova posljednjih dana. Ljudi se povezuju u snopove spremni da budu spaljeni. Oni mogu biti članovi Crkve, ali sve dok pripadaju ovim udrugama, vjerojatno neće moći držati Božje zapovijedi jer pripadnost ovim sindikatima znači zanemarivanje Dekaloga.

“Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom a svoga bližnjega kao samoga sebe.” ... Kako ljudi mogu poštovati ove riječi i stvarati saveze koji potkradaju siromašne zbog koristi koja pripada upravo njima onemogućujući im da kupuju ili prodaju, osim pod posebnim uvjetima? (*Country Living 10—12*)

Oni koji tvrde da su Božja djeca, neka se ni u kom slučaju ne uključuju u radničke sindikate koji se osnivaju ili koji će se osnovati. Ovo Gospodin zabranjuje. Zar oni koji proučavaju proročanstva ne vide ni razumiju što nas očekuje? (*Country Living 12*)

Uskoro ćemo se morati suočiti s važnim pitanjima, a mi želimo biti skriveni u pukotini stijene da bismo mogli vidjeti Isusa i biti ohrabreni Njegovim Svetim Duhom. Nemamo vremena za gubljenje, nijedan trenutak. (*CW 113*)

Zabrana kupnje i prodaje

“I da nitko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig: ime Zvijeri ili broj njezina imena.” (Otkrivenje 13,17)

Dolazi vrijeme kad nećemo moći prodavati ni po kojoj cijeni. Uskoro će izići proglas koji će zabraniti ljudima da ne smiju kupovati ni prodavati nikome tko nema žig Zvijeri. (5T 152)

U posljednjem velikom sukobu borbe sa Sotonom, oni koji će biti odani Bogu vidjet će da im je uskraćena svaka zemaljska potpora. Zato što odbijaju kršiti njegov Zakon da bi bili poslušni zemaljskim silama, njima će biti zabranjeno kupovati i prodavati. (DA 121,122)

Vjerske vlasti koje izjavljuju da su povezane s Nebom i tvrde da imaju osobine janjeta, pokazat će svojim postupcima da im je srce kao u zmaja, da ih potiče i vodi Sotona. Dolazi vrijeme kada će Božji narod osjetiti ruku progonstva samo zato što svetkuje sedmi dan. (9T 229)

Dolazi vrijeme kada oni koji svetkuju Božje zapovijedi neće moći ni kupiti ni prodati. Požurite se da otkopate svoje zakopane talente. Ako vam je Bog povjerio novac, pokažite da ste dostojni povjerenja. Skinite svoj ubrus i odnesite svoje talente mjenjačima novca da Krist, kada dođe, može primiti svoje s kamatom. Na kraju, prije nego što se ovaj posao okonča, tisuće će radosno stajati pod oltarom. Muškarci i žene osjećat će blagoslovljenu prednost što sudjeluju u pripremi duša da opstanu u veliki dan Božji. Oni će davati na stotine dolara tako spremno kao što sada daju jedan dolar. Kad bi Kristova ljubav gorjela u srcima naroda koji govori da je Njegov, mi bismo i danas vidjeli očitovanje istog duha. Kada bi on shvaćao koliko je blizu kraj rada na spašavanju duša, dragovoljno bi žrtvovao svoju imovinu baš kao što su to činili članovi rane Crkve. Radio bi za napredak Božjeg djela tako ozbiljno kao što rade i ljudi u svijetu da bi se obogatili. Vježbao bi svoju taktičnost i razvijao sposobnosti, a ozbiljan i nesebičan rad proširio bi na pribavljanje sredstava, ne da bi zgrtao za sebe, već da bi to davao u Gospodnju riznicu. (*Historical Sketches* 292)

25. lipnja

U gradovima treba djelovati iz vanjskih centara

“Zato iziđite između njih i odvojite se — veli Gospodin! Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti.” (2. Korinćanima 6,17)

Kao Božji narod koji drži zapovijedi, mi moramo napustiti gradove. Kao što je činio Henok, moramo raditi u gradovima, ali ne i živjeti u njima. (*Country Living 31*)

Koliko god je to moguće, naše ustanove trebale bi biti smještene daleko od gradova. ... Božja volja nije da se Njegov narod naseli u gradove gdje vladaju stalni nemiri i zbrka. Njegova djeca trebala bi biti pošteđena ovoga jer je čitav sustav izopačen žurbom, trkom i bukom. Gospodin želi da se Njegov narod preseli u sela gdje će moći obrađivati zemlju, uzgajati vlastito voće i povrće i gdje će njihova djeca moći doći u izravan dodir s Božjim djelima u prirodi. Moja je poruka da odvedete svoje obitelji daleko od gradova. ... Istina se mora govoriti bez obzira na to hoće li je ljudi slušati ili će je ostaviti. Gradovi su puni kušnji. Mi bismo trebali planirati svoje poslove na takav način da držimo svoju mladež što je moguće dalje od ovog zagađenja.

Gradove treba obrađivati iz vanjskih centara. Božji glasnik je rekao: “Zar gradovi neće biti upozoreni? Hoće, ali to neće učiniti ljudi koji žive u njima, već oni koji će u njih dolaziti i upozoravati na ono što dolazi na Zemlju.” (*Country Living 30*)

Kad narod ogrezne u grijehu, treba se čuti glas, netko tko će opominjati i savjetovati, kao što je to činio Lot u Sodomi. Lot je mogao sačuvati svoju obitelj od mnogih zala da svoj dom nije sagradio u ovom pokvarenom gradu. Sve što su Lot i njegova obitelj radili u Sodomi, mogli su učiniti živeći u nekom mjestu podalje od grada. Henok je hodio s Bogom, ali nije živio u gradu ukaljanom svim oblicima nasilja i zloće kao Lot u Sodomi. (*Ev 78*)

Henok nije izabrao boravište među neznabošcima. ... Smjestio se sa svojom obitelji tamo gdje je ozračje bilo što je moguće čistije. Zatim bi odatle povremeno odlazio među stanovnike svijeta prenoseći im Bogom danu poruku ... Objavivši svijetu svoju poruku, svaki put je sa sobom u svoje samotno i povučeno boravište poveo i ponekog od onih koji su primili opomenu. (*1BC 1087,1088*)

Oslobođenje od tjelesnih patnji

“Na svom putu navješćujte: Blizu je kraljevstvo nebesko! Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove! Badava ste primili, badava i dajte!” (Matej 10,7.8)

Vrijeme nevolja je pred nama. Čitav svijet bit će zahvaćen pometnjom i tjeskobom. Bolesti svake vrste doći će na ljudski rod, a neznanje koje sada vlada u vezi sa zakonima o zdravlju, pokazat će svoje posljedice u velikoj patnji i gubitku mnogih života koji su mogli biti sačuvani. ...

Dok vjerska agresija ruši slobodu naše nacije, oni koji se zalažu za slobodu savjesti naći će se u nepovoljnom položaju. Za njihovo vlastito dobro trebali bi, dok imaju priliku, postati razboriti u pogledu bolesti, njezinih uzroka, prevencije i liječenja. Oni koji ovo čine naći će polje rada svugdje. Bit će bolesnih, mnogo onih kojima je potrebna pomoć ne samo među našim vjernicima, već, uglavnom, među onima koji ne znaju istinu. (CH 504—506)

Zdravstveno djelo koje se obavlja a povezano je s navješćivanjem treće andeoske vijesti, treba dati divne rezultate. To treba biti posvećen, organiziran rad, kao što dolikuje djelu koje je veliki Poglavar Crkve predao prvim učenicima. ... Okupivši sve svoje učenike, Krist im je dao nalog: “Na svom putu navješćujte: Blizu je kraljevstvo nebesko! Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove! Badava ste primili, badava i dajte!” “Evo, šaljem vas kao ovce među vukove. Zato budite mudri kao zmijske, a bezazleni kao golubovi!” (Matej 10,7.8.16)

Za nas je dobro da čitamo ovo poglavlje i dopustimo da nas njegove upute pripreme za našu zadaću. Prvi učenici išli su po Kristovom nalogu, pod Njegovim vodstvom. Njegov duh trebao je pred njima pripremiti put. Trebali su osjećati da će s takvom porukom koju nose, s takvim blagoslovima koje dijele, biti primljeni s dobrodošlicom u kućama ljudi. (CH 540,541)

Bog dopire do srca preko oslobođenja od tjelesnih patnji. Sjeme istine posijano je u umu i Bog ga je zalio. Potrebno je mnogo strpljenja prije nego što će sjeme početi pokazivati znakove života, ali će ono na kraju isklijati i donijeti plodove za vječni život.

Kako sporo ljudi shvaćaju Božju pripremu za dan kada će pokazati svoju silu! (MM 246)

27. lipnja

Nametnut zakon o nedjelji

“Sav svijet zamrzit će vas zbog mene.” (Matej 24,9)

Kad pokret za nametanje svetkovanja nedjelje postane smjeliji i odlučniji, bit će izglasan zakon protiv onih koji vrše Božje zapovijedi. Zaprijetit će im novčanim kaznama i zatvorom, a nekima će ponuditi utjecajne položaje, uz druge nagrade i prednosti, kako bi ih privoljeli da se odreknu svoje vjere. Ali njihov će odlučni odgovor glasiti: “Pokažite nam iz Božje Riječi da smo u zabludi”. ... Oni koji budu dovedeni pred sudove, odlučno će braniti istinu i neki koji ih budu slušali bit će potaknuti na odluku da vrše sve Božje zapovijedi. Na ovaj će način svjetlost doći do tisuća drugih koji inače o ovim istinama ništa ne bi znali.

Savjesna će se poslušnost Božjoj Riječi smatrati pobunom. Zasljepljen od Sotone, roditelj će grubo i okrutno postupati spram djeteta koje vjeruje; gospodar ili gospodarica će vršiti nasilje nad slugom koji vrši Božje zapovijedi. Ljubavi će nestati; djeca će biti razbaštinjena i otjerana od kuće. Doslovno će se ispuniti Pavlove riječi: “A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.” (2. Timoteju 3,12) Budući da će branitelji istine odbiti da poštuju nedjelju, neki će od njih dopasti zatvora, neki će biti prognani, a s nekima će se postupati kao s robovima. ...

U to će se vrijeme progonstva ispitati vjera Gospodnjih slugu. Oni su vjerno objavili upozorenje, gledajući samo na Boga i Njegovu Riječ. Božji Duh, djelujući na njihovo srce, nagnao ih je da govore. ... Ali kad se na njih bude sručila oluja protivljenja i ruganja, neki će, ispunjeni zabrinutošću, biti gotovi da uzviknu: “Da smo mogli predvidjeti posljedice naših riječi, mi bismo šutjeli.” Bit će okruženi nevoljama. Sotona će ih napadati žestokim kušnjama. Učinit će im se da djelo što su ga preuzeli na sebe nadmašuje njihove sposobnosti. Zaprijetit će im uništenje. Nestalo je oduševljenja koje ih je pokretalo, ali povratka nema. Tada će, svjesni potpune bespomoćnosti, potražiti snagu kod Svemogućega. (GC 607—609)

Protestantizam se ujedinjuje s papinstvom

“Deset rogova koje si vidio, to je deset kraljeva koji još nisu vladali, ali će primiti kraljevsku vlast, samo za jedan sat, skupa sa Zvijeri. Ovi su svi složni da predadnu Zvijeri i svoju silu i svoju vlast.” (Otkrivenje 17,12,13)

Kako se približavamo završnoj krizi, od životnog je značenja da među Gospodnjim oruđima vladaju sklad i jedinstvo. Svijet je preplavljen olujama, ratovima i neslogom. Ipak, ljudi će se ujediniti pod jednim poglavarom — papinskom vlasti — da bi se usprotivili Bogu u liku Njegovih svjedoka. (7T 182)

Tko je taj koji će svoju vlast predati ovoj sili? Protestantizam, sila, koja, dok tvrdi da ima karakter i duh janjeta i da je saveznik Neba, progovara glasom zmaja. Njega na to pokreće i potiče sila iz bezdana. (7BC 983)

“Ovi su svi složni. ...” To će biti sveopće ujedinjenje, savez Sotoninih snaga. “... da predadnu Zvijeri svoju silu i svoju vlast.” Na taj se način očituje ista ona tiranija i tlačiteljska sila protiv vjerske slobode, protiv slobode da se Bogu služi prema svojoj savjesti kakvu je očitovale papinstvo kad je u prošlosti proganjalo sve one koji se nisu htjeli prilagoditi ritualu i vjerskim ceremonijama rimokatoličanstva.

U borbi koja će se u posljednje dane povesti protiv Božjeg naroda, ujedinit će se snage svih onih koji su se odvojili od Boga nepriznavanjem Njegovog zakona. Veliki razlog spora u tom sukobu bit će subota iz četvrte zapovijedi jer se upravo u toj zapovijedi veliki Zakonodavac dokazuje kao Stvoritelj neba i zemlje. (7BC 983)

Dvjesto velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedjelje, Sotona će uspjeti obmanuti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom. Protestanti Sjedinjenih Država prvi će preko bezdana pružiti ruku da prihvate ruku spiritizma; posegnut će preko ponora da prihvate ruku rimske sile, i pod utjecajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima u gaženju prava savjesti. (GC 588)

29. lipnja

Dvije velike skupine kršćana

“I vidio sam jednu od njezinih glava kao smrtonosno ranjenu. Ali njezina je smrtonosna rana bila izliječena.” (Otkrivenje 13,3)

Sjedinjene Države neće biti jedine koje će se pokloniti papinstvu. Daleko od toga da je skršen utjecaj Rima u zemljama koje su jednom priznale njegovu vlast. (ST 15. veljače 1910.)

U posljednjem sukobu subota će biti posebni predmet borbe širom kršćanskog svijeta. Svjetovni vladari i vjerski vođe ujedinit će se da nametnu svetkovanje nedjelje. Ono u čemu ne uspiju blažim mjerama, uspjeh će s najokrutnijim zakonima koje će donijeti. Zahtijevat će da se ne popušta nekolicini onih koji se protive crkvenoj ustanovi i zemaljskim zakonima. ... Rimokatolička vjera u Starom svijetu i otpali protestantizam u Novom, ponašat će se na sličan način prema onima koji poštuju božanske odredbe. (4SP 444,445)

Takozvani kršćanski svijet bit će poprište velikih obmanjivačkih pothvata. Ljudi od autoriteta koji imaju zakonodavnu vlast, donijet će zakone kojima će se omogućiti vladanje nad savješću ljudi kao što je to činilo i papinstvo. Otrovnim vinom svojega bluda, Babilon će opiti sve narode. U to će biti uvučeni svi narodi svijeta. [citirano Otkrivenje 18,3-7.]

Upozorenje trećeg anđela [iz Otkrivenja 14] ... prikazano je u proročanstvu anđelom koji leti posred neba objavljujući jakim glasom, i to će privući pozornost svijeta. (7BC 949)

Po ovom će se pitanju cijeli kršćanski svijet podijeliti na dvije velike skupine — na one koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa i one koji se klanjaju Zvijeri i njenom kipu i primaju njen žig. Premda će Crkva i država ujediniti svoju moć da “mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi” silom prime “žig Zvijeri” (Otk 13,16), Božji ga narod neće primiti. Prorok s Patmosa je vidio “pobjednike Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena, gdje stoje na staklenom moru s citrama Božjim. Oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega i pjesmu Janjeta”. (Otkrivenje 15,2.3) (GC 450)

Zbrka mnogih glasova

“Uto čuh drugi glas s neba gdje govori: ‘Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!’” (Otkrivenje 18,4)

U posljednjoj opomeni svijetu, crkvama se upućuju dva različita poziva. Poruka drugog anđela glasi: “Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode!” U glasnoj vici trećeg anđela čuje se s neba jedan glas: “Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala! Jer, njezini su grijesi doprli do neba i Bog se sjetio njezinih opačina.” (*RH 6. prosinca 1892.*)

Kao što je Bog pozvao djecu Izraelovu da iziđu iz Egipta da bi mogla svetkovati Njegovu subotu, tako On zove i svoj narod da iziđe iz Babilona da ne bi obožavao Zvijer i njezin kip. ...

Nakon što se istina objavi kao svjedočanstvo svim narodima, sve sile zla bit će na djelu, a umovi ljudi bit će zbunjeni mnogim glasovima koji će govoriti: “Pogledajte, Krist je ovdje, gledajte, Krist je tamo. To je istina, ja imam poruku od Boga. On me je poslao s velikim svjetlom.” Tada će doći do uklanjanja međaša i pokušaja da se sruše stupovi naše vjere. Još će odlučniji biti napor da se uzdigne lažna subota i da se prezre sam Bog uklanjanjem dana koji je On blagoslovio i posvetio. Ova lažna subota treba biti nametnuta tiranskim zakonom. ... Ali dok Sotona bude činio svoja lažna čuda, ispunit će se vrijeme koje je prorečeno u Otkrivenju i moćni anđeo koji je obasjavao zemlju svojom svjetlošću, objavit će pad Babilona i pozvati Božji narod da iziđe iz njega. (*RH 13. prosinca 1892.*)

Kada će njezini grijesi doprijeti do Neba? Kada Božji zakon bude konačno ukinut od zakonodavaca. Tada će očajno stanje Božjeg naroda biti prilika da Bog pokaže tko je vladar Neba i Zemlje. Kad sotonska sila pokrene elemente iz podzemlja, Bog će poslati svjetlo i silu svojem narodu da bi vijest istine mogla biti objavljena cijelom svijetu. (*ST 12. lipnja 1893.*)

1. srpnja

Trostruki vjerski savez

“Uto opazih gdje iz usta Zmaja, iz usta Zvijeri i iz usta lažnog Proroka izlaze tri nečista duha kao žabe. To su, uistinu, proročki duhovi koji proizvode znakove i koji odlaze kraljevima cijeloga svijeta da ih skupe za rat velikoga Dana Boga, Svemogućega.” (Otkrivenje 16,13.14)

Naredbom kojom se ozakonjuje jedna papinska ustanova u kršenju Božjeg zakona, naša nacija [Sjedinjene Države] potpuno će se odreći pravde. Kad protestantizam pruži preko ponora ruku rimskoj sili, kada preko bezdana pruži ruku spiritizmu, kad pod utjecajem ovog trostrukog saveza naša zemlja odbaci sva ustavna načela svoje protestantske i republikanske vlasti, kad omogućujući širenje papinskih zabluda i obmana, tada znamo da je došlo vrijeme za čudotvorno djelovanje Sotone i da je kraj blizu. (5T 451)

Dvjesto velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedjelje, Sotona će uspjeti obmanuti ljude. Dok prva polaže temelj spiritizmu, druga stvara vezu prijateljstva s Rimom. Protestanti Sjedinjenih Država prvi će preko bezdana pružiti ruku da prihvate ruku spiritizma; posegnut će preko ponora da prihvate ruku rimske sile, i pod utjecajem ovog trostrukog saveza ova će zemlja poći stopama Rima u gaženju prava savjesti. ...

Papisti, protestanti i svjetovni ljudi prihvatit će vanjski oblik pobožnosti, ali bez njezine sile, i u ovom ujedinjenju vidjet će veličanstveni pokret za obraćenje svijeta i početak dugo očekivanog milenija. (GC 588)

Kada se naša nacija [Sjedinjene Države] u tolikoj mjeri odrekne načela svoje vladavine da donese zakon o nedjelji, protestantizam će ovim činom pružiti ruku papinstvu. To neće značiti ništa drugo nego ponovno oživljavanje nasilja koje je tako dugo i željno čekalo priliku da ponovno dobije despotsku vlast. (5T 712)

Sotona i trostruki savez

“Ljudi se pokloniše Zmaju što je Zvijeri predao vlast.” (Otkrivenje 13,4)

“Imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj.” Iako se izjašnjavaju kao sljedbenici Janjeta Božjeg, ljude sve više nadahnjuje duh Zmaja. Govore o sebi da su blagi i ponizni, ali govore i donose zakone u sotonskom duhu pokazujući svojim djelima suprotno od onoga što tvrde. Ova sila nalik na janje sjedinjuje se sa Zmajem u ratovanju protiv onih koji vrše zapovijedi Božje i čuvaju svjedočanstvo Isusa Krista. Sotona se ujedinjuje s protestantima i katolicima djelujući u suradnji s njima kao bog ovoga svijeta, upravljajući ljudima kao da su podanici njegovog kraljevstva, vladajući i nadzirući ih kako mu se prohtije. Ako ljudi ne pristanu pogaziti Božje zapovijedi, pokazat će se duh Zmaja. Bit će zatvarani, izvođeni pred vijeća i osuđivani na novčane kazne. “Ona čini da svi — mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi — udare sebi žig na desnicu ili na čelo.” “Čak joj je bilo dopušteno da udahne život kipu Zvijeri, tako da kip Zvijeri progovori i prouzrokova da se pobiju svi koji se ne htjedoše pokloniti kipu Zvijeri.” Tako Sotona prisvaja Jahvina prava. Čovjek grijeha sjedi na mjestu Božjem proglašivši sebe da je Bog i uzdiže se iznad Boga.

Uočljiva je suprotnost između onih koji nose Božji pečat i onih koji obožavaju Zvijer i njezin kip. Božji vjerni sluge doživjet će najgora progonstva od lažnih učitelja koji ne žele čuti riječ Božju i koji se pripremaju da postave kamenje spoticanja na put onih koji bi je željeli čuti. Ali Božji narod se ne treba bojati. Sotona ne može ići dalje od određene granice. Gospodin će biti branitelj svojeg naroda. On doživljava uvrede koje su nanosene Njegovim slugama zbog istine kao da su nanosene Njemu. Kada bude donesena posljednja odluka, kada svatko bude na određenoj strani, bilo na strani Krista i Zapovijedi ili na strani velikog otpadnika, Bog će ustati u svojoj sili i usta onih koji su hulili na Njega bit će zauvijek zatvorena. Svaka sila koja se protivi, dobit će svoju kaznu. (*Letter 28, 1900.*)

Iskvarena istina

“Ako vam tko tada rekne: ‘Slušaj! Mesija je ovdje’ ili ‘on-dje’ — ne vjerujte.” (Matej 24,23)

Prije posljednje pojave otpada, doći će do zbrke u pitanju vjere. Predodžbe o postojanju Boga bit će nejasne i neodređene. Jedna istina za drugom bit će iskvarene. (ST 28. svibnja 1894.)

Kad istina bude objavljena za svjedočanstvo svim narodima, sve moguće sile zla bit će aktivirane i umovi ljudi bit će zbunjivani mnogim glasnim povcima: “Evo, ovdje je Krist”, ili: “Ondje je. Ovdje je istina, ja imam poruku od Boga. On me je poslao s velikim svjetlom.” Zatim će se uklanjati “stare međe” i činiti smišljeni naponi da se sruše stupovi naše vjere. Poduzimat će se još odlučniji naponi da se uspostavi lažna subota i izloži prijeziru sam Bog potiskivanjem dana koji je On sam posvetio i blagoslovio. Ova lažna subota bit će prisilno nametnuta silom zakona. (7BC 985)

U budućnosti će se pojaviti svakojake prijevare. Zato moramo imati čvrsto tlo pod nogama i jake stupove građevine. Nijedna sitnica ne smije se oduzeti od onoga što je Gospodin uspostavio. Neprijatelj će širiti lažne utjecaje kao što je tvrdnja da Svetište ne postoji. Ovo je jedna od točaka zbog koje će neki odstupiti od vjere. (Ev 224)

Bit će lažnih snova i lažnih viđenja koja će sadržavati nešto istine, ali će udaljavati od prave vjere. Gospodin je dao ljudima pravilo po kojem će ih prepoznati: “Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.” (Izaija 8,20) (2SM 98)

Što se više približavamo kraju, laž će se toliko miješati s istinom da će samo oni koji se nalaze pod stalnim vodstvom Svetoga Duha biti sposobni uočiti razliku između istine i zablude. Mi moramo uložiti sve napore da se čvrsto držimo Gospodnjeg puta. Ni u kojem slučaju ne smijemo napustiti Njegovo vodstvo oslanjajući se na čovjeka. Božji anđeli dobili su zadatak da budno bdiju nad onima koji svoje povjerenje stavljaju u Gospodina, i ti anđeli trebaju biti naša posebna pomoć u svakoj našoj potrebi. Svakog dana trebamo dolaziti Gospodinu u čvrstoj vjeri i od Njega tražiti mudrost. ... Oni koji se rukovode riječju Gospodnjom jasno će i sa sigurnošću uočavati razliku između istine i laži, između grijeha i pravde. (7BC 907)

Sjedinjene Države u proročanstvu

“Potom opazih drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje: imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj.” (Otkrivenje 13,11)

Samo jedna jedina nacija odgovara pojedinostima ovog proročanstva; ono neizbježno upućuje na Sjedinjene Američke Države. (GC 440)

Ovo je upadljiv opis naše nacije koja se uzdiže i raste. Janje s rogovima, simbol nevinosti i nježnosti, dobro prikazuje karakter naše vlade koji se očituje u dva temeljna načela, republikanizmu i protestantizmu. (ASP 277)

Gospodin je učinio za Sjedinjene Države više nego za bilo koju drugu državu pod suncem. Ovdje je On osigurao utočište za svoj narod, gdje ga je mogao obožavati prema svojoj savjesti. Ovdje je kršćanstvo napredovalo u svojoj čistoći. Životodavna doktrina o jednom Posredniku između Boga i čovjeka slobodno se naučavala. Bog je uredio da ova zemlja zauvijek ostane slobodna kako bi Ga svi ljudi mogli slaviti prema vlastitoj savjesti. Njegine građanske institucije u razvitku trebale su zastupati slobodu Evandjelja.

Međutim, neprijatelj svake pravde ima svoje planove za ovu državu. On će pokušati navesti ljude da zaborave da Bog postoji. Svjetovnost i pohlepa, a to je idolopoklonstvo, zavladat će pod utjecajem starog varalice, sve dok Božji zakon u svakom pogledu ne bude proglašen nevažećim. (MS 17, 1906.)

Pokazano mi je da nam se Sotona stalno prikrada. On će Božji zakon proglasiti ništavnim. Upravo će u našoj zemlji koja se hvali slobodom, doći kraj vjerskoj slobodi. (Ev 236)

Kada naša nacija svojim zakonodavnim aktima nametne zakone kojima će se ograničavati savjest ljudi u pogledu njihovih vjerskih prava, kad svetkovanje nedjelje bude prisilno nametano i kad oni koji svetkuju subotu kao sedmi dan budu nemilosrdno tlačeni, Božji zakon će biti proglašen nevažećim u našoj zemlji i kao posljedica takvog nacionalnog otpada uslijedit će nacionalna propast. (7BC 977)

5. srpnja

Progonstvo od strane protestanata i katolika

“A vas će mrziti svi zbog mene, ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti.” (Matej 10,22)

Nema potrebe da razmišljamo o tome hoćemo li moći izdržati progonstvo. Mi ćemo morati proći kroz strašna vremena. (*RH 29. travnja 1890.*)

Progonstva protestanata od strane rimokatolika koji su vjeru Isusa Krista gotovo uništili, pretvorit će se u nadmetanje kad se protestantizam i papinstvo ujedine. (*MS 30, 1890.*)

Božji narod koji vrši zapovijedi uskoro će biti stavljen u najveće kušnje, ali oni koji su hodali u svjetlu i širili ga, shvatit će da Bog posreduje u njihovu korist. Kada sve bude izgledalo kao velika opasnost, Gospodin će otkriti svoju silu vjernima. Kada nacija za koju je Bog radio na tako čudesan način i nad kojom je raširio štit Svemogućega, napusti protestantska načela i preko svoje zakonodavne vlasti dade pomoć i potporu katoličanstvu u ograničavanju vjerske slobode, Bog će silno raditi za svoj narod koji Mu je ostao vjeran. Rim će provoditi svoju tiraniju, ali Krist je naše utočište. (*TM 206*)

Kad vodeće Crkve u Sjedinjenim Državama, ujedinjene u točkama učenja koje smatraju zajedničkim, budu utjecale na državu da nametne njihove propise i podupre njihove ustanove, tada će protestantska Amerika podići kip rimokatoličke hijerarhije, a neizbježna posljedica bit će određivanje građanskih kazni onima koji misle drukčije. (*GC 445*)

Sveto pismo naučava da papinstvo treba povratiti svoju izgublenu prevlast i da će se vatre progonstva ponovno rasplamsati kada takozvani protestantski svijet učini ustupke. U ovo opasno vrijeme možemo opstati samo ako imamo vjeru i Božju silu. ... Mogućnost da se netko nađe u opasnosti i nevolji ne treba izazvati malodušnost, već bi to trebalo oživjeti snagu i nadu u Božjem narodu jer je vrijeme njegove nevolje prilika za Boga da mu dade jasnije očitovanje svoje snage. (*2SM 367—370*)

Progonjeni zbog Krista

“A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.” (2. Timoteju 3,12)

Kao što su Krista mrzili iako za to nije bilo razloga, tako će i pripadnike Njegovog naroda mrziti zato što se pokoravaju Božjim zapovijedima. Ako je Onaj koji je bio čist, svet i neopoganjen, koji je svijetu činio dobro i samo dobro, bio izjednačen s najgorim zločincem i osuđen na smrt, i Njegovi sljedbenici mogu očekivati samo sličan odnos, bez obzira na to što njihov život može biti potpuno besprijekoran.

Ljudske odredbe i zakoni koje su stvorili Sotonini podanici pod izgovorom da se zaštiti dobro a ograniči i spriječi zlo, bit će uzdizani, dok će Božje svete zapovijedi biti prezirane i bačene pod noge. I svi koji svoju odanost Bogu dokazuju pokoravanjem Jahvinom zakonu, moraju biti spremni na lišavanje slobode i izvođenje pred vijeća i sudove onih koji za svoje mjerilo ne uzimaju uzvišeni i sveti Božji zakon. (7BC 977)

Oni koji žive u posljednjim danima zemaljske povijesti saznat će što znači biti gonjen zbog istine. Na sudovima će vladati nepravda. Suci neće htjeti saslušati razloge onih koji su vjerni Božjim zapovijedima jer znaju da činjenice idu u prilog četvrtoj zapovijedi na što nemaju odgovor. Reći će: “Mi imamo zakon i po našem zakonu on ili ona treba umrijeti.” Božji zakon za njih ne znači ništa. “Naš zakon” za njih je najviše mjerilo. Na one koji poštuju ove ljudske zakone gledat će se blagonaklono, a za one koji se ne budu htjeli pokloniti idolskoj suboti neće biti milosti. (ST 26. svibnja 1898.)

Ljeti nema vidljive razlike između zimzelenog i ostalog drveća; ali kad dođu zimske oluje, zimzeleno drveće ostaje nepromijenjeno, dok ostalo drveće ostaje bez lišća. Tako se sada ni lažni vjernik ne može razlikovati od pravog kršćanina, ali pred nama je upravo vrijeme kada će razlika postati očitom. Neka se podigne protivljenje, neka zavladaju vjerska zasljepljenost i netrpeljivost, neka se raspali progonstvo, i polovični će se i licemjerni kršćani pokolebati i odreći vjere; ali će pravi kršćanin stajati čvrsto kao stijena, s jačom vjerom i svjetlijom nadom nego u dane blagostanja. (GC 602)

7. srpnja

Najgori progonitelji — bivša braća

“I mnogi će tada posrnuti u vjeri; izdavati će jedni druge i mrziti će se međusobno.” (Matej 24,10)

Kad se oluja približi, veliki broj onih koji su tvrdili da vjeruju u poruku trećeg anđela, ali nisu bili posvećeni poslušnošću prema istini, napustit će svoje položaje i pridružiti se redovima protivnika. Budući da će se ujediniti sa svijetom i postati dionicima njegova duha, oni će promatrati stvari u gotovo istom svjetlu, a kad kušnja dođe, bit će spremni izabrati lakšu, popularniju stranu. Daroviti ljudi, ugodna govora, koji su se nekada radovali u istini, upotrijebit će svoje snage da prevare i zavedu duše. Oni će postati najgorčeniji neprijatelji svojoj negdašnjoj braći. Kad svetkovatelji subote budu izvedeni pred sudove da odgovaraju za svoju vjeru, ovi će otpadnici biti najdjelotvorniji Sotonini izaslanici da ih krivo predstave i optuže, te da lažnim izvješćima i sumnjičenjima potaknu vlastodršce protiv njih. (GC 608)

Vrijeme nevolje koje očekuje Božji narod zahtijevat će nepokolebljivu vjeru. Njegova djeca morat će pokazati da je jedino On dostojan slavljenja i da ih nikakve okolnosti, pa čak ni smrtna opasnost, ne mogu navesti da daju i najmanji ustupak lažnom bogoštovlju. (PK 512)

U to vrijeme zlato će se odvojiti od troske. Vidjet će se jasna razlika između prave pobožnosti i one prividne i ukrasne. Mnoga zvijezda čijem smo se sjaju divili zaći će tada u tamu. Oni koji su se kitili ukrasima svetišta, ali se nisu odjenuli Kristovom pravednošću, pojavit će se tada u sramoti svoje golotinje.

Među stanovnicima Zemlje koji su rasijani po svim krajevima ima i onih koji nisu savili koljena pred Baalom. Kao zvijezde na nebu koje se pojavljuju jedino noću, ovi će vjernici zasjati kad mrak pokrije zemlju i tama narode. ... U času najvećeg otpada, kad će Sotona uložiti najveći napor da navede “sve — male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove” da prime, pod prijetnjom smrtno kazne, znak prihvaćanja lažnog dana odmora — ti vjernici, “besprijeekorni i čisti, neporočna djeca Božja”, zasvijetlit će kao “zvijezde u svemiru” (Otkrivenje 13,16; Filipljanima 2,15). Što tama bude gušća, to će sjajnija biti njihova svjetlost. (PK 188,189)

Izdani od prijatelja i rođaka

“Čovjeku će biti neprijatelji njegovi ukućani.” (Matej 10,36)

Kada Božji zakon bude proglašen nevažećim a Crkva izrešeta vatreanim kušnjama kojima će biti podvrgnuti svi koji žive na Zemlji, veliki broj onih za koje se smatra da su iskreni, okrenut će se zavodljivim duhovima, postat će izdajice koje će izdati svete istine. Dokazat će se kao naši najgori progonitelji. “I između vas samih postat će ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom”; i mnogi će se okrenuti zavodljivim duhovima. (RH 8. lipnja 1897.)

Oni koji su otpali u vrijeme nevolje nosit će lažno svjedočanstvo i izdat će svoju braću da bi osigurali vlastitu sigurnost. Oni će dojavljivati gdje se njihova braća kriju dovodeći vukove na njihov trag. Krist nas je na ovo upozorio da ne bismo bili iznenađeni zbog okrutnog, neprirodnog ponašanja naših prijatelja i rođaka. (RH 20. prosinca 1898.)

Trebamo shvatiti da se moramo osloboditi svih ruku osim ruke Isusa Krista. Pokazat će se da smo imali lažne prijatelje koji će nas izdati. Rođaci koje je neprijatelj prevario mislit će da služe Bogu time što nam se protive i ulažu najveće napore da nas dovedu na teška mjesta nadajući se da ćemo se odreći svoje vjere. Ali mi možemo vjerovati Kristovoj ruci koja nas drži u mraku i opasnosti. (MS 21, 1889.)

Kristovi sljedbenici moraju očekivati da će se susresti sa zamkama. Bit će izrugivani. Njihove riječi i vjera bit će pogrešno prikazivani. Hladnoća i prijezir mogu pasti teže od samog mučeništva. ...

Roditelji će se grubo okrenuti protiv svoje djece koja će prihvatiti nepopularnu istinu. Oni koji savjesno služe Bogu bit će optuženi za pobunu. Imanje koje je bilo oporučeno djeci ili drugim rođacima koji vjeruju u sadašnju istinu, bit će predano u druge ruke. Stražari će opljačkati ono što pripada siročadi i udovicama. Oni koji se odvoje od zla, postat će plijen zbog zakona koji su doneseni da silom utječu na savjest. Ljudi će prisvojiti za sebe imanjanja na koja nemaju prava. Riječi apostola ostvarit će se u bliskoj budućnosti: “A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.” (Letter 30a, 1892.)

Pod prijetnjom smrti

“Jer budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će Židovima pomoć i spas s druge strane, a ti ćeš s kućom svoga oca propasti. Tko zna nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?” (Estera 4,14)

Uskoro će se pred svijetom odigrati veličanstveni događaji. Blizu je kraj svih stvari. Na Božji narod dolazi vrijeme nevolje. U to će vrijeme biti donesen proglas kojim će se zabraniti svetkovateljima Gospodnje subote da kupuju ili prodaju uz prijetnju kazne čak i smrću ako ne budu poštovali prvi dan tjedna kao subotu. (RH 19. listopada 1908.)

Naredba koja će biti izdana protiv Božjeg naroda bit će vrlo slična onoj koju je u doba Estere Ahasver izdao protiv Židova. ... Sotona je poticao ovu zavjeru u namjeri da s lica zemlje zбриše one koji su sačuvali spoznaju o pravom Bogu. Ali njegove zle namjere osujećene su zahvaljujući drugoj sili koja vlada među sinovima ljudskim. ...

Današnji protestantski svijet gleda u maloj skupini onih koji čuvaju subotu Mordokaja na vratima. Njihov karakter i poštovanje Božjeg zakona stalni je ukor za one koji su odbacili strah Gospodnji i bacili pod noge Njegovu subotu; ovaj nepoželjni uljez mora svim sredstvima biti uklonjen s puta.

Isti majstorski um koji je kovao zavjeru protiv vjernih u prošlim vjekovima, još uvijek pokušava ukloniti sa Zemlje one koji se boje Boga i drže Njegov Zakon. Sotona će izazvati ogorčenje protiv malog ostatka koji po svojoj savjesti odbija prihvatiti omiljene običaje i predaje. Ljudi od utjecaja i ugleda pridružiti će se bezakonicima i zlima u dogovaranju protiv Božjeg naroda. ... Budući da se ne budu mogli služiti dokazom “Tako kaže Biblija”, niti njezine riječi uporabiti protiv branitelja biblijske subote, oni će se poslužiti mjerama pritiska da nadoknade taj nedostatak. ... Na ovom bojnopolju odigrat će se posljednji veliki sukob između istine i zablude. Mi nismo ostavljeni u nedoumici o ovome. Gospodin će obraniti svoju istinu i svoj narod danas kao i u dane Mordokaja. (5T 450,451)

Mučenici posljednjih dana

“Izopćavat će vas iz sinagoga. Još više! Doći će čas kada će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.” (Ivan 16,2)

Svaki pojedinac u našem svijetu svrstat će se pod jednu od dvije zastave. (IHP 48)

Dvije različite vojske bit će odvojene, a ova će razlika biti tako uočljiva da će mnogi koji su uvjereni u istinu prijeći na stranu štovatelja Božjeg zakona. Budući da se ovaj veliki posao treba odigrati za vrijeme bitke, uoči posljednjeg i završnog sukoba, mnogi će biti uhićeni, mnogi će pobjeći iz velikih i manjih gradova da bi sačuvali svoje živote, a mnogi će biti mučenici zbog Krista stojeći u obrani istine. (MS 6, 1889.)

Naredbom kojom se ozakonjuje jedna papinska ustanova u kršenju Božjeg zakona, naša nacija [Sjedinjene Države] potpuno će se odreći pravde. ...

Kao što je približavanje rimske vojske učenicima bilo znak o neposrednom razorenju Jeruzalema, tako će i ovaj otpad biti za nas znak koji će pokazati da je dostignuta granica Božjeg strpljenja, da je mjera bezakonja naše nacije puna i da se anđeo milosti sprema da odleti i da se više nikad ne vrati. Božji narod će tada zapasti u nevolju i muku koju su proroci opisali kao vrijeme Jakovljeve nevolje. Vapaji progonjenih vjernika dizat će se do neba. Kao što je Abelova krv vikala sa Zemlje, tako će i glasovi mučenika vikati k Bogu iz svojih grobova, iz morskih grobnica, iz planinskih špilja i samostanskih samica: “Dokle ćeš, sveti i pravedni Vrhovniče, odgađati sud i osvetu naše krvi nad stanovnicima zemlje?” (5T 451)

Kada je bio otvoren peti pečat, Ivan je u Otkrivenju ispod žrtvenika vidio skupinu koja je bila zaklana za riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista. Nakon ovoga, pokazani su mu prizori u 18. poglavlju kada će oni koji su vjerni i istiniti biti pozvani da iziđu iz Babilona. (7BC 968)

Krist će obnoviti živote onih koji su poginuli jer je On Životodavac. On će nagraditi pravednike besmrtnim životom. (RH 7. prosinca 1897.)

Vrijeme rešetanja

“Razmahat će se bezakonje i ljubav će kod mnogih ohladnjeti.” (Matej 24,12)

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije nikakav vidljivi pečat ili znak, već utvrđenost u istini, umno i duhovno, tako da ih ništa više neće moći pokolebati — čim Božji narod bude zapečaćen i spreman za rešetanje, ono će doći. Ono je, zapravo, već počelo; Božje kazne već snalaze Zemlju i opominju nas da znamo što nailazi. (4BC 1161)

Brzo se približavaju dani kada će doći do velike pomutnje i zbrke. Sotona, zaodjenut u anđeosku odjeću, prevarit će ako bude moguće i izabrane. Bit će mnogo bogova i gospodara. Puhat će vjetrovi svakojakih nauka. ...

Žig Zvijeri bit će nam ubrzo nametnut. Oni koji su korak po korak popustili svjetovnim zahtjevima i prilagodili se njegovim običajima, radije će se pokoriti tim silama nego da budu izvrgnuti ruglu, uvredama i prijetnjama zatvorom i smrću. Borba se vodi između zapovijedi Božjih i zapovijedi ljudskih. U to vrijeme u Crkvi će se odvojiti zlato od troske. Istinska pobožnost jasno će se razlikovati od izvanjskog i lažnog sjaja. Mnoge zvijezde kojima smo se divili zbog njihovog sjaja, tada će potonuti u mrak. Vjetar će otpuhati pljevu poput oblaka čak i s mjesta gdje vidimo samo gusto klasje pšenice. Svi koji prisvajaju ukrase Svetišta a nisu obučeni u Kristovu pravednost, pojavit će se u sramoti svoje golo-tinje. (5T 80,81)

Međutim, ima ljudi koji će primiti istinu i oni će zauzeti mjesta onih koji su otišli zato što su bili uvrijeđeni i ostavili istinu. ...

Ljudi čvrstih kršćanskih načela zauzet će njihovo mjesto i postati vjerni, odani domaćini dostojni povjerenja. Zastupat će riječ Božju onakvom kakva jest, u njezinoj jednostavnosti. Gospodin će učiniti da nezadovoljnici budu odvojeni od iskrenih i odanih. ... Redovi se neće prorijediti. Oni koji su čvrsti i vjerni, zauzet će ispražnjena mjesta koja su oslobodili oni koji su se uvrijedili i otpali. (MS 97, 1898.)

Rešetanje

“U ljubomori svojoj i u ognju jarosti svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u zemlji Izraelovoj.” (Ezekiel 38,19)

Vidjela sam neke kako s jakom vjerom i bolnim ridanjem vape Bogu. Njihovo lice bilo je blijedo i na njemu se vidjela duboka zabrinutost koja je odavala njihovu unutarnju borbu. Odlučnost i velika ozbiljnost vidjele su se na njihovim licima; krupne kapi znoja padale su s njihovih čela. ...

Zli anđeli gomilali su se oko njih obavijajući ih tamom i pokušavajući njihov pogled odvratiti od Isusa, a usmjeriti na mrak koji ih je okruživao; tako bi bili navedeni da posumnjaju u Boga i gundaju protiv Njega. Njihova jedina sigurnost bila je samo u tome da svoj pogled upravljaju gore. Božji anđeli bili su zaduženi za Njegov narod i kako je zatrovano ozračje zlih anđela okruživalo te uznemirene duše, nebeski anđeli su neprestano mahali svojim krilima iznad njih da bi odagnali gusti mrak.

Dok su ovi molitelji nastavljali upućivati svoje usrdne vopaje, do njih su s vremena na vrijeme dopirale zrake Kristovog svjetla da ohrabri njihova srca i osvijetli im lica. Vidjela sam da neki ne sudjeluju u tom bolnom ridanju i molitvi. Izgledali su ravnodušno i bezbrižno. ... Božji anđeli ... došli su u pomoć onima koji su se usrdno molili. ... Ali Njegovi anđeli napustili su one koji nisu činili nikakav napor da pomognu sebi i ja ih više nisam vidjela.

Zapitala sam kakvo je značenje rešetanja koje sam vidjela i pokazano mi je da će ono biti prouzrokovano nedvosmislenim svjedočanstvom koje se zasniva na savjetu Vjernog Svjedoka upućenom Laodiceji. ...

Moja pozornost je onda bila usmjerena na skupinu koja je bila žestoko rešetana. ... Skupina anđela čuvara koja ih je okruživala udvostručila se, a oni su bili naoružani od glave do pete. ...

Čula sam one koji su bili obučeni u sve oružje Božje kako objavljuju istinu s velikom silom. To je imalo snažan utjecaj ... Upitala sam što je dovelo do tako velike promjene. Jedan anđeo je odgovorio: “Kasna kiša, odmaranje od lica Gospodnjeg, glasna vika trećeg anđela.” (EW 269—271)

Jedinstvo i odvajanje tijekom glasne vike

“Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina, a zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom.” (Izaija 60,1.2)

Kako se oko nas gomilaju kušnje, u našim će redovima biti i odvajanja i ujedinjenja. Neki koji su sada spremni da se naoružaju za bitku, u vrijeme stvarne opasnosti pokazat će se da nisu gradili na čvrstoj stijeni. Oni će podleći kušnji. Oni koji su imali veliko svjetlo i dragocjene prednosti ali ih nisu umnožili, pod ovim ili onim izgovorom otići će od nas. Budući da nisu zavoljeli istinu, bit će zavedeni neprijateljevim lažima. Svoju pozornost poklonit će zavodljivim duhovima i đavolskim naukama te će napustiti vjeru. Ali, s druge strane, kada se oluja progonstva doista obruši na nas, vjerno stado čut će glas pravog Pastira. Uložiti će napor samoodricanja da spase izgubljene i mnogi koji su otišli iz tora vratit će se i slijediti velikog Pastira. Božji narod će se ujediniti i postaviti prema neprijatelju jedinstvenu frontu. Kad se pojavi opća opasnost, prestat će borba za prvenstvo. Neće biti rasprava o tome tko je najveći. Nitko od pravih vjernika neće reći: “Ja sam Pavlov, ja sam Apolonov, a ja Kefin.” Svjedočanstvo pojedina i svih bit će: “Pristajem uz Krista. Radujem se u Njemu kao svojem osobnom Spasitelju.” (6T 400,401)

Kada poruka trećeg anđela preraste u glasnu viku, velika sila i slava pratit će njegovu objavu. Lica Božjeg naroda zasjat će nebeskom svjetlošću. (7T 17)

Mnogim vladarima upravlja Sotona, ali ... Bog ima svoja oruđa čak i među vladarima. Neki od njih ipak će se okrenuti istini. ... Nekoliko Božjih oruđa imat će vlast da zaustave veliku najezdu zla. I tako će se djelo odvijati sve dok vijest trećeg anđela ne izvrši svoju zadaću. Na glasnu viku trećeg anđela ovi ljudi imat će priliku primiti istinu i neki od njih će se obratiti i zajedno sa svetima prolaziti kroz vrijeme nevolje. (1T 203,204)

Izgleda kao da će Crkva pasti

“Sion reče: ‘Jahve me ostavi, Gospod me zaboravi.’ Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imati sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću.” (Izaija 49,14.15)

Sotona će činiti čudesa da bi zaveo ljude; svoju će silu isticati kao nadmoćniju. Ponekad će izgledati da je Crkva toliko oslabjela da samo što nije pala, ali ona neće pasti, ona ostaje, dok će grešnici u Sionu biti izrešetani — pljeva će se odvojiti od dragocjenog zrna. Ovo je strašna kušnja, ali bilo kako bilo, ona se mora odigrati. Nitko osim onih koji su pobijedili krvlju Janjetovom i riječju Njegovog svjedočanstva neće ostati odan i vjeran, bez nedostatka ili nečistoće grijeha i bez prijevare u ustima. ... Ostatak koji čisti svoje duše poslušnošću istini, skuplja snagu u mučnom procesu kušnje i provjeravanja pokazujući ljepotu svetosti iako okružen otpadništvom sa svih strana. (7BC 911)

Znam da Gospodin voli svoju Crkvu. Ne smijemo biti neorganizirani ili se raspasti u nezavisne djeliće. U ovome ne postoji ni najmanja naznaka kao ni najmanji dokaz da će se takvo što dogoditi. Oni koji pozornost poklone lažnoj poruci i pokušaju promijeniti druge, bit će prevareni i spremni da prime buduće prijevare tako da će propasti. (2SM 68,69)

Ja sam ohrabrena i blagoslovljena jer znam da Bog Izraelov još uvijek vodi svoj narod i da će biti s njim do kraja. (GCB 27. svibnja 1913., 165)

Mi sada ne možemo odstupiti od temelja koje je Bog postavio. Ne možemo ući u neku novu organizaciju jer bi to značilo otpadništvo od istine. (2SM 390)

Crkva, koja će uskoro ući u svoj najoštriji sukob, bit će nešto najdraže Bogu na Zemlji. Sile podzemlja pokrenut će savez zla i Sotona će baciti sve moguće kritike na izabrane koje ne bude mogao prevariti i zavesti svojim đavolskim izmišljotinama i lažima. Ali, hoće li uzvišeni “Knez i Spasitelj koji daje pokajanje Izraelu i otpuštenje grijeha”, Krist, naš predstavnik i poglavar, zatvoriti svoje srce, povući svoju ruku ili prekršiti svoja obećanja? Ne, nikada, nikada. (TM 20)

15. srpnja

Čišćenje Crkve

“I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti.” (Malahija 3,3)

Pred nama je vrijeme kad će sila starog varalice kojom čini čuda biti zasigurno otkrivena. Njegovih zavodljivih prijevара bit će sve više tako da će one zbunjivati i, ako bude moguće, prevariti i izabrane. Knez tame sa svojim zlim anđelima radi u kršćanskom svijetu navodeći one koji priznaju Kristovo ime da stanu pod zastavu mraka i zarate se s onima koji vrše zapovijedi Božje i imaju vjeru Isusovu.

Otpala crkva ujedinit će se s vlastima zemlje i pakla da bi dobila na čelo i ruku žig Zvijeri i nagovorila Božji narod da obožava Zvijer i njezin kip. Oni će ih pokušavati natjerati da se odreknu svoje vjernosti Božjem zakonu i poklone se papinstvu. Tada će doći vrijeme kad će se okušati duše ljudi. Savez otpadništva zahtijevat će da se odani Božji podanici odreknu Jahvinog zakona i odbace istinu Njegove riječi. Tada će zlato biti odvojeno od troske; bit će očigledno tko je pobožan, tko vjeran i istinit, a tko nije, tko je troska i tko je površan. Kolike će oblake pljeve tada otpuhati Božja vjetrenjača! Tamo gdje sada naše oči vide samo bogate klasove pšenice, Božja vjetrenjača otpuhat će pljevu. Ni jedan koji nije učvršćen u Kristu neće izdržati ispit ni Božji sud toga dana. Dok će oni koji su obučeni u Kristovu pravednost stati čvrsto uz istinu i dužnost, oni koji su se uzdali u svoju vlastitu pravednost bit će svrstani pod crni barjak kneza tame. Tada će se vidjeti tko je izabrao Krista, a tko Belzebuba.

Oni pak koji su bili nesigurni u sebe, tako pasivni da se nisu usuđivali suočiti sa sramotom i prijekorima, na kraju će se javno izjasniti za Krista i Njegov zakon, dok će se mnogi koji su izgledali kao rascvjetano drveće, ali koji nisu donijeli rod, pridružiti mnoštvu čineći zlo te će dobiti žig otpadništva na čelo ili na ruku. (RH 8. studenoga 1892.)

Sotona oponaša Krista — prvi dio

“Pazite — odgovori im — da ne budete zavedeni, jer će mnogi doći pod mojim imenom i reći: ‘Ja sam?’ i: ‘Došlo je vrijeme’. Ne idite za njima!” (Luka 21,8)

U ovo vrijeme antikrist će se pojaviti kao pravi Krist, a tada će Božji zakon u potpunosti biti proglašen nevažećim među svim narodima svijeta. Pobuna protiv Božjeg svetog Zakona potpuno će sazrijeti. Ali pravi vođa svih ovih pobuna je Sotona odjeven u anđela svjetla. Ljudi će biti prevareni i uzdizat će ga kao Boga i obožavati ga. Međutim, umiješat će se Svemoćni, a otpale crkve koje se ujedinjuju u uzvišavanju Sotone stići će kazna: “Zato će u jedan dan doći zla njezina: smrt, plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospodin Bog koji joj sudi.” (TM 62)

Prerušen u anđela svjetla, Sotona će hodati Zemljom kao čuodotvorac. Preljepim jezikom iznositi će uzvišene osjećaje. Izgovarat će mile riječi i odglumiti djela dobročinstva. On će oponašati Krista, a razlika će se vidjeti samo u jednoj točki. Sotona će odvracati ljude od Božjeg zakona. (FE 471,472)

Izjavit će da je subota promijenjena od sedmog na prvi dan tjedna. Kao gospodar prvog dana tjedna, on će prikazati ovu lažnu subotu kao ispit odanosti njemu. (MS 153, 1902.)

Nemoguće je zamisliti doživljaje Božjeg naroda koji će se zateći na Zemlji kad se u isto vrijeme pojavi nebeska slava i ponove progonstva iz prošlosti. Božji narod hodit će u svjetlu koje dolazi od Božjeg prijestolja. Posredovanjem anđela održavat će se neprekidna veza između Neba i Zemlje. Sotona će, okružen zlim anđelima, tvrdeći da je on Bog, činiti čuda svake vrste da bi, ako bude moguće, prevario čak i izabrane. Božji narod neće naći sigurnost u činjenju čuda jer će Sotona oponašati čuda koja će biti učinjena. Božji iskušani i provjereni narod naći će svoju silu u znaku o kojem se govori u Izlasku 31,12-18. On se treba osloniti na živu riječ: “Pisano je”. Ovo je jedini temelj na kojem će moći stajati bez opasnosti. (9T 16)

Sotona oponaša Krista — drugi dio

“Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla.” (2. Korinćanima 11,14)

Sotona priprema svoje prijekare tako da u svojem posljednjem pohodu protiv Božjeg naroda ovaj ne može prepoznati da se radi zapravo o njemu. “Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla.” ... Sotona će uporabiti svu svoju moć da muči, kuša i zavodi Božji narod.

Onaj koji se usudio kušati i ismijavati našega Gospodina, onaj koji je imao silu uzeti Ga u svoje ruke i odvesti na vrh hrama, na vrlo visoku planinu, pokazat će svoju moć u najvećoj mjeri sadašnjem naraštaju koji je daleko slabiji od Gospodina u pitanju mudrosti i koji gotovo ništa ne zna o njegovoj prepredenosti i snazi.

Na zadivljujući način utjecat će na tijela onih koji su po naravi skloni izvršavanju njegovih zapovijedi. (*MYP 51,52*)

On će se prikazivati kao Isus Krist čineći silna čuda, tako da će ljudi padati pred njim klanjajući mu se kao Kristu.

I od nas će se zahtijevati da se poklonimo tom biću koje će svijet slaviti kao Krista. Što ćemo mi raditi tada? — Kazati da nas je Krist upozorio da se čuvamo upravo takvog protivnika koji je čovjekov najgori neprijatelj iako tvrdi za sebe da je Bog. Kada Krist dođe, to će biti u velikoj slavi i sili, praćen tisućama tisuća i deset tisuća puta deset tisuća anđela. Kada dođe, prepoznat ćemo Njegov glas. (*6BC 1105,1106*)

Dolazi vrijeme kad će Sotona činiti čuda upravo pred vašim očima tvrdeći da je on Krist, i ako niste čvrsto utemeljeni na Božjoj istini, pokolebat ćete se i napustiti svoje stajalište. (*7A BC 911*)

Sotona je odlučio ratovati do kraja. Pojavljujući se kao anđeo svjetla i tvrdeći za sebe da je Krist, on će zavesti svijet. Ali njegova pobjeda bit će kratkog vijeka. Nikakve oluje kušnji neće pomaknuti one čija su stopala učvršćena na načelima vječne istine. Oni će se održati u to vrijeme gotovo sveopćeg otpada. (*6BC 1106*)

Sotonina čuda — prvi dio

“Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike.” (Matej 24,24)

Neprijatelj se priprema prevariti čitav svijet svojom moći činjena čudesa. On će se drznuti da oponaša anđele svjetla i Isusa Krista. (2SM 96)

Sve dok se njegova sila širi, on će činiti prava čuda. Pismo kaže: “On ... varaše one koji žive na zemlji čudesima za koja mu bješe dana vlast da ih čini”, i to ne samo ona koja namjerava učiniti. Ovim se riječima Svetog pisma ukazuje na nešto više od pukih prijevara. Međutim, postoji granica preko koje Sotona ne može pa on ovdje poziva u pomoć prijevaru i krivotvori ono za što zapravo nema moći da izvede. U posljednjim danima pojaviti će se na takav način i navesti ljude da povjeruju kako je Krist po drugi put došao na ovaj svijet. On će se doista pretvoriti u anđela svjetla. (5T 698)

Doći će oponašajući Isusa Krista i čineći silna čuda. Ljudi će se klanjati i obožavati ga kao da je Isus Krist. I nama će biti naređeno da obožavamo ovo biće koje će svijet veličati kao Krista. (RH 18. prosinca 1888.)

Upravo je pred nama “čas kušnje koji će doći na sav svijet da podvrgne kušnji stanovnike zemlje”. (Otk 3,10) Svi kojima vjera nije čvrsto utemeljena na Božjoj Riječi bit će zavedeni i nadvladani. Sotona radi sa “svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem” ne bi li stekao kontrolu nad sinovima čovječjim i njegove će se obmane stalno povećavati. Ali on može postići svoj cilj samo ako ljudi dragovoljno popuste njegovim kušnjama. Oni koji iskreno traže poznanje istine i teže da pokoravanjem istini očiste svoje duše, čineći ono što mogu u pripremi za sukob, naći će u Bogu istine sigurnu obranu. “Budući da si sačuvao moju poruku o postojanosti, i ja ću tebe sačuvati” (Otk 3,10), obećao je Spasitelj. On bi prije poslao sve anđele s Neba da zaštiti svoj narod nego ostavio i jednu dušu koja se uzda u Njega da je Sotona nadvlada. (GC 560)

19. srpnja

Sotonina čuda — drugi dio

“Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi.” (Otkrivenje 13,13)

Kako se Božji narod približava opasnostima posljednjih dana, Sotona se ozbiljno savjetuje sa svojim anđelima usavršavajući plan da uništi njihovu vjeru. On vidi da su se mnoge crkve već uspavale njegovom lažnom silom. Privlačnim mudrovanjem i lažnim čudesima on ih održava pod svojom vlašću. Zbog toga posebno naređuje svojim anđelima da postave zamke onima koji čekaju na drugi Kristov dolazak i nastoje vršiti sve Božje zapovijedi. (TM 472)

Mi smo upozoreni da će on u posljednje dane činiti znakove i lažna čuda. Sotona će nastaviti s ovim čudima sve do svršetka vremena kušnje ne bi li nas uvjerio da je on anđeo svjetla, a ne tame. (RH 17. studenoga 1885.)

Sotona će pokušati prevariti ako je moguće i izabrane. Tvrdit će da je Krist pretvarajući se da je veliki misionar-liječnik. Učinit će da i oganj siđe s neba naočigled ljudi ne bi li dokazao da je Bog. (MM 87,88)

Svijet će zarobiti lažna đavolska čuda i on će učiniti da vatra siđe s neba pred ljudima. On će činiti čuda, a ova zadivljujuća sila koja čini čuda proširit će se po svijetu. (2SM 51)

Neki će doći u kušnju da prihvate ova čuda kao da dolaze od Boga. Bolesni će biti iscijeljeni u našoj prisutnosti, pred nama će se događati čuda. Jesmo li spremni oduprijeti se kušnji koja nas čeka kad Sotonina lažna čuda budu potpunije otkrivena? Zar neće mnoge duše biti prevarene? Budući da su se udaljili od jasnih uredaba i zapovijedi Božjih i povjerovali bajkama, mnogi će biti skloni prihvatiti ova lažna čuda. Mi se trebamo sada svi naoružati za borbu u koju ćemo uskoro biti uvučeni. Vjera u Božju riječ, koju trebamo s molitvom proučavati i provoditi u život, bit će naš štiti protiv Sotonine moći i pomoći će nam da pobijedimo Kristovom krvlju. (1T 302)

Božji narod na kušnji

“Mnogi će mi u onaj dan reći: ‘Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznao. Odlazite od mene, zlotvori!’” (Matej 7,22.23)

Nema potrebe da budemo prevareni. Uskoro će se odigrati čudesni prizori s kojima će Sotona biti usko povezan. Božja riječ objavljuje da će Sotona činiti čuda. On će činiti da se ljudi razbole, a onda će iznenada ukloniti od njih svoju đavolsku silu. Tada će oni biti proglašeni zdravima. Ova tobožnja iscjeljenja stavit će adventiste sedmog dana na kušnju. Mnogi koji su imali veliko svjetlo neće uspjeti hoditi u njemu jer nisu postali jedno s Kristom. (2SM 53)

Vidjela sam naš narod u velikoj tjeskobi, plaču i molitvi za sigurna Božja obećanja, dok su bezbožnici bili svuda oko nas rugajući nam se i prijeteći nam da će nas uništiti. Ismijavali su našu nemoć, što nas je u malom broju, podrugivali nam se smišljenim riječima koje su duboko vrijeđale. Optuživali su nas što smo zauzeli nezavisan položaj u odnosu na cio ostali svijet. Obustavili su nam opskrbu tako da nismo mogli ni kupovati ni prodavati i ukazivali na naše siromaštvo i jadne uvjete. Nisu vidjeli kako bismo mi mogli živjeti bez svijeta; zavisni smo od svijeta pa se moramo pokoriti običajima, praksi i svjetovnim zakonima ili izići iz njega. Sva zbivanja grubo opovrgavaju da smo mi jedini narod na svijetu kojima je Gospodin ukazao čast. Oni izjavljuju da imaju istinu, čine čuda, anđeli s Neba razgovaraju i hodaju s njima, da oni posjeduju veliku silu, a znaci i čuda događaju se u njihovoj sredini. To je Milenij koji su oni tako dugo očekivali. Cijeli svijet se preobratio i uskladio sa zakonom o nedjelji. Ove sitne i slabe ljudske duše ustale su u obranu zemaljskih i Božjih zakona tvrdeći da su jedino oni na Zemlji u pravu. (Letter 6, 1884.)

Božji narod neće naći sigurnost u činjenju čuda jer će Sotona oponašati bilo koje čudo koje će biti učinjeno ... On treba zauzeti čvrst stav zasnovan na živoj Riječi — “Pisano je”. (2SM 55)

21. srpnja

Nadnaravni prizori

“Bit će velikih potresa zemlje, a u raznim mjestima bit će kuge i gladi. Bit će strahovitih pojava i na nebu velikih znakova.” (Luka 21,11)

Kako se budemo približavali svršetku vremena, bit će sve više izvanjskog očitovanja neznabožačke moći. Poganska božanstva pokazivat će svoju neobičnu silu i pojavljivat će se pred gradovima svijeta. Nešto od toga već se počelo ispunjavati. (TM 117,118)

Spasiteljevo proročanstvo o sudovima koji će zadesiti Jeruzalem ima i drugo ispunjenje, prema kome je ovo pustošenje samo blijeda slika. U sudbini izabranog grada možemo vidjeti sudbinu čitavog svijeta koji je odbacio Božju milost i pogazio Njegov Zakon. (GC 36)

Najavljujući nesreću i propast, pojavili su se znakovi i čudesa. Nad Hramom i žrtvenikom usred noći pojavila se nadnaravna svjetlost. Pri zalasku sunca, na oblacima su bila prikazana bojna kola i vojnici koji se pripremaju za bitku. (GC 29)

Prošlog petka ujutro (24. kolovoza 1906.), baš prije nego što sam se probudila, bio mi je prikazan vrlo dojmljiv prizor. Izgledalo je da se budim iz sna, ali ne u svojem domu. S prozora sam mogla vidjeti strašan požar. Velike vatrene lopte padale su na kuće, a vatrene strijele letjele su u svim smjerovima. Nemoguće je bilo ustanoviti je li vatra ugašena, a mnoga su mjesta bila uništena. Strah ljudi bio je neopisiv. (Ev 29)

Uskoro će se na nebu pojaviti strašni nadnaravni prizori, znak moći demona da čine čuda. Đavolski će duhovi otići kraljevima cijeloga svijeta da ih utvrde u obmani i potaknu kako bi se udružili sa Sotonom u njegovoj posljednjoj borbi protiv nebeske vladavine. Ovim će putem vladari i podanici biti podjednako prevareni. Pojavit će se osobe, pretvarajući se da su Krist, i zahtijevati titule i štovanje koje pripada Otkupitelju svijeta. One će izvesti neobična čuda liječenja i tvrditi da s Neba imaju otkrivenja koja se suprote svjedočanstvu Svetoga pisma. (GC 624)

Božji pečat i žig Zvijeri

“Pohrani ovo svjedočanstvo, zapečati ovu objavu među učenicima svojim.” (Izaija 8,16)

Prije svršetka vremena kušnje živi pravednici dobit će Božji pečat. (1SM 66)

Božji znak ili pečat otkriva se u poštovanju sedmog dana — subote, Gospodnjeg spomenika stvaranja. ... Suprotnost njemu je žig Zvijeri — poštovanje prvog dana tjedna. (8T 117)

Svetkovanje nedjelje još nije žig Zvijeri i neće biti dok ne stupi na snagu proglas kojim će ljudi biti primoravani da slave tu idolsku subotu. Doći će vrijeme kad će taj dan biti kamen kušnje, ali to vrijeme još nije došlo. (7BC 977)

Nitko još nije primio žig Zvijeri. Vrijeme kušnje još nije nastupilo. Iskrenih kršćana ima u svakoj crkvi, ne izuzimajući ni Rimokatoličku. Nitko neće biti osuđen dok ne primi svjetlo i ne uvidi obveze iz četvrte zapovijedi. Ali kad iziđe naredba koja će nametati lažni dan odmora i kad glasna vika trećeg anđela upozori ljude da se ne poklone Zvijeri i njezinom kipu, tada će biti povučena jasna crta između laži i istine. Tada će oni koji i dalje budu griješili primiti žig Zvijeri. (Ev 234,235)

Ako ste primili svjetlo koje ističe dan odmora iz četvrte zapovijedi i pokazuje da u Božjoj riječi nema osnove za svetkovanje nedjelje, a ipak se držite lažnog dana odmora odbijajući svetkovati subotu koju Bog naziva “moj sveti dan”, primit ćete žig Zvijeri. Kada će se to zbiti? Kad poslušate naredbu koja zapovijeda da u nedjelju ne radite i da se tada molite Bogu, iako znate da Biblija nijednom riječju ne spominje nedjelju drugačije nego kao običan radni dan, vi primete žig Zvijeri, a odbacujete Božji pečat. (Ev 235)

Uskoro će svako Božje dijete dobiti Njegov pečat. O, kad bi mogao biti stavljen na naša čela! Tko može podnijeti pomisao da će ga anđeo zaobići kad bude išao i zapečaćivao Božje sluge na njihovim čelima? (RH 28. svibnja 1889.)

Zapečaćenje i kasna kiša

“Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on nosi ovaj pečat: ‘Gospodin pozna svoje’ i: ‘Neka se odijeli od zloće svaki koji zaziva ime Gospodnje!’” (2. Timoteju 2,19)

Prije nego što se završi djelo i dovrši zapečaćivanje Božjeg naroda, na nas će biti izliven Božji Duh. Među nama će biti nebeski anđeli. (1SM 111)

Naš nebeski Otac ne postavlja pred nas zahtjeve koje ne možemo izvršiti. On želi da Njegov narod ozbiljno radi na tome da ostvari Njegovu namjeru. Oni trebaju moliti za silu, očekivati je i primiti da bi mogli rasti kao muškarci i žene do pune visine rasta Isusa Krista.

Ne njeguju svi članovi Crkve osobnu pobožnost. Stoga oni ne razumiju koja je njihova odgovornost. Ne shvaćaju da je njihova prednost i dužnost da dostignu visoko mjerilo kršćanskog savršenstva. ... Radujemo li se mi kasnoj kiši očekujući s povjerenjem bolje dane, kada će Crkva biti darivana silom odozgo i pripremljena za rad? Kasna kiša nikada neće osvježiti niti okrijepiti ravnodušne koji ne koriste silu koju im je Bog dao.

Nama je doista potrebno čisto, životodavno ozračje koje njeguje i krijepi duhovni život. Potrebna nam je veća revnost. Uzvišena poruka koja nam je dana, svijetu trebamo objaviti s većim žarom, čak sa snagom koja će utjecati na nevjernike da vide da s nama radi Najuzvišeniji, da je On izvor našeg djelovanja i snage. ...

Koristite li sve svoje snage u naporu da dovedete izgubljene ovce natrag u tor? Postoje milijuni onih koji su u neznanju i koji bi trebali biti upozoreni. Molite se kao što se nikada prije niste molili za snagu koju daje Krist. Molite se da vas Njegov Duh nadahne i ispuni željom da spasite one koji ginu. Neka se Nebu uzdiže molitva: “Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi pući tvoje spasenje!” (Psalam 67,1.2) (IHP 338)

Ostatak i zapečaćenje

“Anđeo Jahvin reče Satanu: ‘Suzbio te Jahve, Satane! Suzbio te Jahve koji izabra Jeruzalem! Nije li on glavnja iz ognja izvučena?’” (Zaharija 3,2)

Crkva ostatka naći će se pred velikom kušnjom i agonijom. Oni koji vrše Božje zapovijedi i imaju vjeru Isusovu, osjetit će gnjev Zmaja i njegovih vojski. Sotona smatra da su ljudi koji žive na svijetu njegovi podanici. On je zadobio vlast nad otpalim crkvama. Ali tu je mala skupina onih koji odolijevaju njegovoj nadmoći. Kad bi ih mogao zbrisati s lica Zemlje, njegova bi radost bila potpuna. Kao što je utjecao na neznabožačke narode da unište Izrael, tako će i u bliskoj budućnosti pokrenuti zemaljske sile da unište Božji narod. Od svih će se zahtijevati poslušnost ljudskim zapovijedima kako bi se prekršio božanski Zakon. Oni koji ostanu vjerni Bogu i dužnosti, bit će izloženi prijetnjama, optuživani i proganjani. Izdavati će ih “roditelji, braća, rođaci i prijatelji”.

Njihova jedina nada je u Božjoj milosti, a jedina obrana bit će molitva. Kao što se Jošua molio pred Anđelom, tako će i Crkva ostatka, slomljenog srca i s iskrenom vjerom, moliti za oprost i oslobođenje Isusa, svojeg Branitelja. ... Sotona iznosi pred Boga optužbe protiv njih izjavljujući da su oni zbog svojih grijeha proigrali božansku zaštitu i tvrdeći da ih on ima pravo uništiti budući da su grešnici. ... Međutim, Kristovi sljedbenici, iako su grijeshili, nisu dopustili da zlo njima zavlada. Ostavili su svoje grijeh-e i tražili Gospodina u poniznosti i skrušenosti, a božanski Branitelj moli se u njihovu korist. ...

Božji narod uzdiše i plače zbog gadosti koje se čine na Zemlji. Sa suzama u očima on upozorava grešnike na opasnost od gaženja božanskog Zakona i s neizrecivom tugom u poniznosti stoji pred Gospodinom zbog svojih grijeha. Grešnici se rugaju njegovoj tuzi, ismijavaju njegove ozbiljne molbe i s prijezirom gledaju na ono što smatraju njegovom slabošću. Ali mučenje i ponižavanje Božjeg naroda nepogrešivo je svjedočanstvo da on iznova dobiva snagu i plemenitost karaktera koji je izgubio kao posljedica grijeha. ... Dok je Sotona iznosio svoje optužbe, nevidljivi sveti anđeli prolazili su gore-dolje, tamo-amo, stavlajući na njega pečat živoga Boga. (*RH 9. siječnja 1908.*)

25. srpnja

Svi narodi slijede američko vodstvo

“Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor.” (Daniel 3,7)

Povijest će se ponoviti. Lažna religija bit će uzvišena. Prvi dan tjedna, običan radni dan koji nikada nije bio posvećen, bit će uzdignut kao nekada babilonski kip. Svim narodima, jezicima i plemenima bit će zapovjedbena da obožavaju ovu lažnu subotu. Ovo je Sotonin plan da bi omalovažio dan koji je sam Bog proglasio svetim i ostavio ga svijetu kao spomenik stvaranja.

Proglas o prisilnom svetkovanju ovog dana proširit će se po svem svijetu. (7BC 976)

Kada se Amerika, zemlja vjerske slobode, ujedini s papinstvom da prisiljava i vrši pritisak na ljude da odaju čast lažnoj suboti, stanovnici svih država na zemaljskoj kugli bit će prisiljavani da slijede njezin primjer. (6T 18)

Drugi narodi slijedit će primjer Sjedinjenih Država. Iako one u svemu tome prednjače, ista kriza doći će na naše vjernike u svim dijelovima svijeta. (6T 395)

Narodi će se kretati k svojem središtu. Pristanak neće dati samo oni koji ističu jedino Božji kriterij pravednosti, jedini siguran ispit karaktera. Svi koji se ne budu htjeli pokoriti uredbi državnih parlamenata i zakonima koji uzvisuju subotu koju je uspostavio čovjek grijeha da bi obezvrijedio Božji sveti dan, osjetit će ne samo tiransku silu samog pape, već i protestantskog svijeta, ikone Zvijeri. (2SM 380)

Vrijeme nevolje koje očekuje Božji narod zahtijevat će nepokolebljivu vjeru. Njegova djeca morat će pokazati da je jedino On dostojan slavljenja i da ih nikakve okolnosti, pa čak ni smrtna opasnost, ne mogu navesti da daju i najmanji ustupak lažnom bogoštovlju. Za vjerna će srca naredbe grešnih, smrtnih ljudi biti potpuno nevažne ukoliko se one suprote Riječi vječnoga Boga. Istina će biti uzdignuta i po cijenu tamnice, progonstva ili smrti. (PK 512,513)

Početak kraja

“Ovako govori Jahve: Jedna nesreća, evo, dolazi! Kraj dolazi, dolazi ti kraj, evo, dolazi!” (Ezekiel 7,5.6)

Zastrašujuće je stanje u kome će se svijet naći. Zemaljske snage, udružene u ratu protiv Božjih zapovijedi, objavit će da se “svi — mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi” (Otk 13,16) moraju pokoriti crkvenim običajima svetkujući lažnu subotu. Tko se ne bude htio pokoriti, bit će izložen građanskim kaznama, a na kraju će biti objavljeno da zaslužuje smrt. S druge strane, Božji Zakon koji nalaže poštovanje Stvoriteljeva dana odmora, zahtijeva poslušnost i prijeti srdžbom protiv svih koji krše njegove propise.

Kad se ovo bude jasno iznijelo ljudima, tko god bude gazio Božji Zakon da bi poslušao ljudske naredbe, primit će žig Zvijeri; on prima znak odanosti sili koju je odlučio slušati namjesto Boga. ...

Subota će biti veliki ispit vjernosti, jer je točka istine posebno izložena napadima. Kad za ljude dođe posljednji ispit, onda će biti povučena granična crta između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. Dok će svetkovanje lažne subote sukladno državnim zakonima, suprotno četvrtoj zapovijedi, biti priznanje vjernosti sili koja se protivi Bogu, svetkovanje prave subote je, u poslušnosti Božjem Zakonu, dokaz vjernosti Stvoritelju. Dok će jedni primanjem znaka pokornosti zemaljskim vlastima primiti žig Zvijeri, drugi će izborom znaka vjernosti božanskom autoritetu primiti Božji pečat.

Dosad su navjestitelji istina poruke trećeg anđela često smatrali paničarima. ... Ali dok se naširoko raspravlja o pitanju prisilnog svetkovanja nedjelje, zamjetno je primicanje događaja u čije se ostvarenje dugo nije vjerovalo i sumnjalo, pa će poruka trećeg anđela imati učinak koji ranije nije mogla imati. (GC 604—606)

27. srpnja

Propast naroda prati njegovo otpadništvo

“Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez uječni razvrgoše.” (Izaija 24,5)

Narod Sjedinjenih Država je privilegiran narod, ali kada ograniči vjersku slobodu, odrekne se protestantizma i dade potporu papinstvu, mjera njegove krivnje bit će puna, a “otpadništvo naroda” bit će zabilježeno u nebeskim knjigama. Posljedica ovog otpada bit će propast nacije. (*RH 2. svibnja 1893.*)

Naredbom kojom se ozakonjuje jedna papinska ustanova u kršenju Božjeg zakona naša nacija potpuno će se odreći pravde. Kad protestantizam pruži preko ponora ruku rimskoj sili, kada preko bezdana pruži ruku spiritizmu, kad pod utjecajem ovog trostrukog saveza naša zemlja odbaci sva ustavna načela svoje protestantske i republikanske vlasti, kad omogućí širenje papinskih zabluda i obmana, tada znamo da je došlo vrijeme za čudotvorno djelovanje Sotone i da je kraj blizu. (*5T 451*)

Sotona se s pomoću spiritizma pojavljuje kao dobročinitelj ljudskog roda; liječi bolesti ljudi i tvrdi da donosi novi i uzvišeniji sustav religije; a istodobno radi na rušenju. ...

Predstavljajući se sinovima ljudskim kao veliki liječnik koji može izliječiti sve njihove bolesti, on će donijeti bolest i nesreću, dok gusto napučeni gradovi ne budu pretvoreni u ruševine i puštoš. ...

I tada će veliki varalica uvjeriti ljude da su uzročnici ovih zala oni koji služe Bogu. (*GC 589,590*)

Što se ljudi više udaljavaju od Boga, Sotoni je dopuštena veća vlast nad neposlušnom djecom. On dovodi do uništenja među ljudima. Nesreće se događaju i na kopnu i na moru. Požari i poplave uništavaju imovinu i živote. Sotona se odlučuje obračunati s onima koji se odbijaju klanjati kipu koji je uspostavio. Njegovi podanici pokazuju na adventiste sedmoga dana kao na uzrok njihovih nevolja. “Ovi ljudi ne poštuju zakon”, kažu oni. “Oni oskvrnjuju subotu. Kada bi bili natjerani da poštuju zakon o nedjelji, prestali bi ovi strašni sudovi.” (*RH 6. srpnja 1901.*)

Svijet protiv Božjeg naroda

“Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.” (Otkrivenje 12,17)

Naše se vjerništvo smatra odviše beznačajnim da bi bilo vrijedno spomena, ali sve će se promijeniti. Danas kršćanski svijet stvara pokrete koji će neizbježno istaknuti ljude koji drže Zakon. (5T 546)

Cijeli svijet će postati neprijateljski raspoložen prema adventistima sedmog dana zato što ne budu htjeli odati poštovanje papinstvu svetkujući nedjelju, tu ustanovu sile antikrista. Sotoni na je namjera da ih zbríše s lica zemlje kako se njegova nadmoć nad svijetom ne bi mogla osporiti. (TM 37)

Svaki stav istine koji zastupaju naši ljudi moći će se obraniti od kritike najjačih umova. Najveći svjetski ljudi doći će u dodir s istinom i zato svako svoje stajalište kritički ispitajmo i provjerimo na temelju Svetog pisma. Zasad se čini da nas nitko ne primjećuje, ali neće uvijek biti tako. Određena zbivanja izbacit će nas u prvi plan, i kada bi povjesničarima i velikim ljudima svijeta pošlo za rukom da razbiju našu istinu, oni bi to i učinili.

Mi moramo, svatko za sebe, znati što je istina i biti spremni da damo razlog svoje nade, krotko, ponizno, u Kristovom duhu a ne u oholjoj, ponositoj samouvjerenosti. Približavamo se vremenu kada će svatko stajati za sebe i davati razlog svoje vjere. (Ev 69)

Bit ćemo napadani u svakoj točki, iskušavani do krajnjih granica. Mi se ne želimo držati naše vjere samo zato što smo je primili od naših otaca. Takva vjera neće izdržati strašan ispit koji je pred nama. Mi želimo znati zašto smo adventisti sedmoga dana i koji je pravi razlog da smo se odvojili od svijeta kao drugačiji narod ...

Sile tame otvorit će svoju paljbu na nas i svi koji su ravnodušni i bezbrižni, koji temelje svoje sklonosti na zemaljskom blagu i koji ne žele razumjeti Božje djelovanje, bit će njihove žrtve. Ne moć, već poznavanje istine koja je u Isusu, učinit će nas čvrstim; i s tom istinom jedan će moći otjerati njih tisuću, a dvoje natjerati deset tisuća da uzmaknu. (RH 29. travnja 1884.)

Anđeo iz Otkrivenja 18

“Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.” (Otkrivenje 18,1)

Uskoro će se ispuniti proročanstva iz 18. poglavlja Otkrivenja. Tijekom objavljivanja treće anđeoske vijesti, “drugi anđeo” treba sići s Neba; “imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja”. Duh Gospodnji će tako milostivo blagosloviti posvećena ljudska oruđa da će muškarci, žene i djeca otvoriti svoja usta u slavu i hvalu puneći Zemlju spoznajom o Bogu i Njegovom nenadmašnom slavom kao što vode pokrivaju more.

Oni koji su održali svoje povjerenje od početka do kraja bit će probuđeni u vrijeme kad će se s velikom silom objavljivati treća anđeoska vijest. Za vrijeme glasne vike, Crkva, potpomognuta Providnošću i posredovanjem njezinog uzvišenog Gospodina, širit će spoznaju spasenja tako obilato da će svjetlo obasjati svaki grad i mjesto. Zemlja će biti ispunjena poznavanjem nauka o spasenju. Duh Božji koji obnavlja tako će bogato okruniti uspjehom aktivne podanike da će svjetlo istine za sadašnje vrijeme svuda svijetliti. *(RH 13. listopada 1904.)*

U ovo vrijeme treba se dogoditi čitav niz događaja koji će otkriti da je Bog Gospodar situacije. Istina će biti objavljivana jasnim jezikom s nepogrešivom točnošću. Kao narod, mi moramo pripremiti put Gospodnji pod vodstvom Svetoga Duha. Evanđelje treba objavljivati u njegovoj čistoći. Potok žive vode treba producirati i proširiti svoj tok. U svim poljima, blizu i daleko, ljudi će biti pozvani od pluga i zanimanja koja zaokupljaju njihov um i podučavat će ih iskusni ljudi. Kad nauče aktivno raditi, objavljivat će istinu sa silom. Najdivnijim djelima božanske Providnosti, planine teškoća bit će premještene i bačene u more. Čut će se i razumjeti poruka koja toliko znači stanovnicima Zemlje. Ljudi će znati što je istina. Djelo će napredovati sve više dok cijela Zemlja ne bude upozorena, a onda će doći kraj. *(RH 5. srpnja 1906.)*

Rana i kasna kiša

“Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.” (Joel 2,23)

U crkvama treba doći do veličanstvenog očitovanja Božje sile, ali to neće pokrenuti one koji se nisu ponizili pred Gospodinom i otvorili vrata svojih srca priznanjem i pokajanjem. U očitovanju te sile koja osvjetljava Zemlju Božjom slavom oni će vidjeti samo nešto što će u njihovom sljepilu izgledati opasno, nešto što će ih uplašiti te će se povezati jedni s drugima da bi se obranili. Oni će se protiviti radu zato što Gospodin ne djeluje u skladu s njihovim zamislima i očekivanjima. “Pa”, reći će, “zar mi ne bismo trebali prepoznati Božji Duh kad smo toliko mnogo godina proveli u radu?” Razlog je što nisu odgovorili na upozorenja, preklinjanja i Božje poruke, već su uporno govorili: “Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba.”

Talenti ni dugogodišnje iskustvo neće ljude učiniti kanalima svjetla sve dok se ne izlože svijetlim zrakama Sunca Pravde i ne budu pozvani, izabrani i pripremljeni darom Svetoga Duha. Kada se ljudi koji upravljaju svetim stvarima pokore moćnoj ruci Boga, Gospodin će ih podići. On će ih učiniti oštroumnima, ljudima bogatim milošću Njegovog Duha. Njihove jake, sebične crte karaktera i njihova nepopustljivost vidjet će se u svjetlu koja sja iz Svjetla svijeta. “Ako se ne obratiš, doći ću k tebi i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova položaja.” Ako tražite Gospodina svim svojim srcem, pronaći ćete Ga. (*RH Extra 23. prosinca 1890.*)

Ne smije se odbijati milost koja je prikazana kasnom kišom. Samo oni koji žive u svjetlu, primit će još veće svjetlo. Sve dok svakodnevno ne budemo napredovali u pokazivanju djelotvornih kršćanskih vrлина svojim primjerom, mi nećemo prepoznati objavu Svetoga Duha u kasnoj kiši. On se može izljevati na srca svuda oko nas, ali mi ga nećemo prepoznati niti ćemo ga primiti. (*TM 507*)

Krajnje je vrijeme da se probudimo!

“Ovo činite jer znate vrijeme (u kojemu živimo). Već je naime čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prigrlili vjeru. Noć je podmakla. Dan je blizu. Svućimo dakle sa sebe djela tame, a obucimo se u oružje svjetla!” (Rimljanima 13,11.12)

Velika borba bliži se kraju. Svi izvještaji o nesrećama na moru ili kopnu svjedoče o činjenici da je kraj svega blizu. Ratovi i glaso-
sovi o ratovima to objavljuju. Postoji li ijedan kršćanin čije bilo ne kuca brže dok očekuje velike događaje koji se zbivaju pred nama? Gospodin dolazi. Već čujemo Božje korake koji se približavaju. (HC 346)

Ne bismo smjeli dopustiti da ova svijest o blizini Kristovog dolaska izgubi svoju snagu a mi postanemo nehajni, nepažljivi i padnemo u drijemež — u neosjetljivost i ravnodušnost prema stvarnosti. Dok drijemamo, nalazimo se u nestvarnom svijetu i neosjetljivi smo za stvari koje se događaju oko nas. ...

Ima onih koji imaju žarko svjetlo istine što sjaji svuda oko njih, pa ipak su neosjetljivi na njega. Neprijatelj ih je začarao držeći ih pod ljušturuom svoje čarobne moći. Oni nisu spremni za veliki dan koji će uskoro doći na naš svijet. Čini se da su potpuno neosjetljivi za vjersku istinu.

Zar nema bar mladih koji su budni? Oni koji vide da se približava noć, a nakon nje jutro, trebali bi raditi neumorno i energično da probude svoje prijatelje koji spavaju. Ako oni ne osjećaju opasnost koja im prijeti, molite se za njih i pokažite im svojim vlastitim životom i karakterom da vjerujete da će Krist uskoro doći. ... Brzo smanjivanje vremenskog razmaka između nas i vječnosti trebalo bi nas uozbiljiti. Sa svakim danom koji prođe ostaje nam jedan dan manje da završimo svoj rad na usavršavanju karaktera. ...

Velik broj ljudi je uspavan; mnogi troše dragocjene trenutke u bezbrižnoj ravnodušnosti kao da se ne nalaze na samom rubu vječnosti. Oni koji doista vjeruju moraju biti trijezni, budni, ozbiljni, marljivi i moraju bdjeti s molitvom. ...

Dragi mladi, da li vaše svjetiljke sjaje i gore? (HC 346)

“U ovo vrijeme kušnje”

“Uistinu veli: ‘Uslišah te u pravo vrijeme, pomogoh ti u dan spasenja.’ Pazite! Sad je pravo vrijeme, sad je dan spasenja!” (2. Korinćanima 6,2)

Mi vjerujemo ne sumnjajući da Krist uskoro dolazi. To za nas nije bajka niti smo ikada sumnjali da su doktrine koje danas držimo sadašnja istina i da smo blizu suda. Spremamo se za susret s Onim koji se treba pojaviti na nebeskim oblacima praćen svetim anđelima da konačno vjernima i pravednima udijeli besmrtnost. Kada On dođe, neće nas čistiti od naših grijeha, otklanjati mane iz našeg karaktera ili nas liječiti od slabosti našeg temperamenta i sklonosti. Ovaj posao bit će izvršen u potpunosti prije tog vremena. Kada Gospodin dođe, oni koji su sveti bit će i dalje sveti. Oni koji su sačuvali svoje tijelo i duh u svetosti, posvećenju i slavi, tada će prijeći u besmrtnost. Ali oni koji su nevjerni, neposvećeni i nečisti, takvi će i ostati zauvijek. Nikakvo djelo tada neće biti učinjeno za njih da otkloni njihove mane i dade im sveti karakter. Onaj koji čisti, više ne sjedi i ne vrši svoje djelo očišćenja, otklanjanja njihovih grijeha i njihove pokvarenosti. Sve to treba biti učinjeno u ovo vrijeme kušnje. Ovaj posao treba biti izvršen za nas *sada*.

Mi prihvaćamo Božju istinu različitim sposobnostima i kada dođemo pod utjecaj te istine, u nama će se izvršiti djelo koje je potrebno da nam dade moralnu spremnost za kraljevstvo slave i zajednicu s nebeskim anđelima. Sada smo u Božjoj radionici. Mnogi od nas su grubo kamenje iz kamenoloma. Ali kada se oslonimo na Božju istinu, njezin utjecaj će djelovati na nas. Ona nas podiže i otklanja od nas svako nesavršenstvo i grijeh bilo koje vrste. Tako se pripremamo da ugledamo Kralja u Njegovoj ljepoti i konačno se ujedinito s čistim, nebeskim anđelima u kraljevstvu slave. To djelo treba biti obavljeno za nas ovdje, ovdje se naše tijelo i duh treba pripremiti za besmrtnost. (2T 355,356)

Srž karaktera

“Mi se ne hvalimo preko mjere — plodovima tuđeg truda. Ali se nadamo da ćemo s napretkom vaše vjere sve više i više rasti među vama, već prema veličini našega područja.” (2. Korinćanima 10,15)

Trebali biste se držati podalje od Sotoninog začaranog područja i ne dopustiti svojem umu da zastrani od privrženosti Bogu. U Kristu ćete biti sretni i u Njemu možete steći naviku samokontrole. Čak se i vaše misli moraju podčiniti Božjoj volji, a vaši osjećaji trebaju biti pod kontrolom razuma i vjere. Mašta vam nije dana da joj dopustite da ide svojim putem bez ikakvog pokušaja obuzdavanja ili stege. Ako su misli pogrešne, i osjećaji će biti pogrešni, a misli i osjećaji zajedno čine karakter. ... Ukoliko se prepuštate svojim dojmovima i dopuštate mislima da lutaju u labirintu sumnje i kolebanja, bit ćete među najnesretnijim smrtnicima. ...

Draga sestro F., ti imaš bolesnu maštu i sramotiš Boga dopuštajući svojim osjećajima da imaju potpunu kontrolu nad tvojim razumom i prosuđivanjem. Imaš čvrstu volju, što uzrokuje da se um opire tijelu izazivajući poremećaj cirkulacije i navalu krvi u određene organe. Ti žrtvuješ svoje zdravlje svojim osjećajima.

Griješiš i ako ne ispraviš tu pogrešku, nećeš završiti samo sa svojom uništenom srećom. Ti činiš štetu ne samo sebi, već i drugim članovima svoje obitelji. ... Dopustila si svojoj mašti da upravlja razumom. Kad ne bi imala moć nad svojim osjećajima, ovo ne bi bio grijeh, a ovako nećeš imati opravdanja što si se predala neprijatelju. Tvoja volja treba biti posvećena i podčinjena Bogu, umjesto da Mu se protiviš. ...

Čovjek se nalazi u svijetu tuge, brige i zbunjenosti. Ovdje je postavljen da bude kušan i provjeren kao što su bili Adam i Eva, kako bi mogao razviti ispravan karakter i donijeti harmoniju umjesto nesklada i zbunjenosti. Ima mnogo toga što trebamo učiniti a od presudnog je značenja. ... Ali ima i mnogo toga u čemu možemo uživati. Po Kristu smo dovedeni u vezu s Bogom. Njegova milost trajno nas obvezuje; osjećajući se nedostojnima Njegovih darova, trebamo cijeniti i one najmanje. (5T 310,311)

Karakter i vrijednost duše

“Čemu spominjat prozirac, koralje, bolje je steći Mudrost no biserje.” (Job 28,18)

Jedino blago koje ćemo ponijeti s ovog svijeta na onaj drugi jest karakter oblikovan prema božanskom obličju. Oni koji slušaju Kristove upute u ovom svijetu, ponijet će sa sobom sve božansko obrazovanje u nebeske stanove. A na Nebu ćemo ga nastaviti još više usavršavati. ...

Umna sposobnost i nadarenost ne čine karakter jer ove osobine obično posjeduju oni koji su u potpunoj suprotnosti prema dobrom karakteru. Karakter ne čini ni ugled. Istinski karakter je svojstvo duše koje se otkriva u ponašanju.

Dobar karakter je kapital mnogo veće vrijednosti od zlata ili srebra. Na njega ne utječu panika na burzi i padovi. Onog dana kad zemaljska dobra budu zbrisana, on će donijeti bogat dobitak. Neporočnost, čvrstina i postojanost kvalitete su koje bi svatko trebao ozbiljno tražiti i njegovati. One daju onome tko ih posjeduje neodoljivu silu — silu koji ga čini snažnim da čini dobro, odlučnim da se odupre zlu i jakim da podnese nevolje.

Snaga karaktera sastoji se od dvojega: moći volje i moći samokontrole. Mnogi mladi brkaju snažne, neukroćene strasti s čvrstinom karaktera, a istina je da je onaj kime gospodare njegove strasti slabić. Prava veličina i plemenitost mjeri se njegovom moći da svlada svoje osjećaje, a ne da moć njegovih osjećaja svlada i podčini njega. Najjači čovjek je onaj koji, iako osjetljiv na nepravdu, obuzdava strasti i oprašta svojim neprijateljima.

Kad bi se kod mladih posjedovanje dobrog karaktera i prijateljske naravi smatralo jednako važnim kao i oponašanje svjetovne mode u oblačenju i ponašanju, tamo gdje je danas jedan, vidjeli bismo na stotine mladih koji se penju stepenicama aktivnog života spremni da vrše plemenit utjecaj na društvo. (CG 161,162)

Krist — naš Pomoćnik i Otkupitelj

“Jer kao što su nepokornošću jednoga čovjeka svi postali grešnici, tako će i pokornošću jednoga svi postati pravednici.” (Rimljanima 5,19)

Nakon što je čovjek pao i nije mogao nadvladati Sotonu svojom ljudskom snagom, Krist je došao iz kraljevskih dvorova na Nebu da bi mu pomogao svojom ljudskom i božanskom snagom. Krist je znao da se Adam u Edenu, sa svim prednostima koje je uživao, mogao oduprijeti Sotoninim kušnjama i pobijediti ga. On je također znao da se izvan Edena, odvojen od Božje svjetlosti i ljubavi nakon pada, čovjek neće moći oduprijeti Sotoninim kušnjama svojom vlastitom snagom. Da bi mu donio nadu i spasio ga od potpunog uništenja, ponizio je sam sebe i uzeo ljudsku narav. Svojom božanskom i ljudskom silom mogao je doprijeti do čovjeka tamo gdje se nalazio. Priskrbio je Adamovim palim sinovima i kćerima snagu koju sami nisu imali. Tom snagom u Njegovo ime oni mogu nadvladati Sotonine kušnje. ...

Adam i Eva živjeli su u Edenu u najpovoljnijim okolnostima. ... Nisu bili pod osudom grijeha. ... Tvorac njihovog postojanja bio je njihov učitelj. Ali oni su podlegli kušnjama prepređenog neprijatelja i pali pod njegovu vlast. Četiri tisuće godina Sotona je radio protiv Božje vladavine i dobio snagu i iskustvo iz prakse. Pali ljudi nisu imali prednosti kakve je imao Adam u Edenu. Oni su bili odvojeni od Boga četiri tisuće godina. Mudrosti da prepoznaju Sotonine kušnje i snage da im se odupru bivalo je sve manje dok se nije učinilo da Sotona pobjedonosno vlada Zemljom. Apetit i strasti, ljubav prema svijetu i drski grijesi bili su veliki korijeni zla od kojih se umnožila svaka vrsta pokvarenosti. (ISM 279,280)

Naši životi mogu izgledati zamršeni, ali ako se povjerimo mudrom, Velikom Graditelju, On će izgraditi uzorak života i karaktera koji će biti na njegovu slavu. Taj karakter koji izražava slavu — karakter Kristov — bit će primljen u Božji raj. (DA 331)

Svaki onaj koji vjerom sluša Božje zapovijedi, dostići će stanje bezgrešnosti u kojem je Adam živio prije svojeg sagrašenja. (ST 23. srpnja 1902.)

Visoko duhovno stanje je dostižno

“Onomu koji vas može očuvati od pada i postaviti neporočne i razdragane pred njegovom slavom.” (Juda 24)

Krist je bio poslušan svim zahtjevima Zakona. ... Svojom savršenom poslušnošću On je omogućio svakom ljudskom biću da poštuje Bože zapovijedi. Kada se pokorimo Kristu, srce se ujedinjuje s Njegovim srcem, volja se sjedinjuje s Njegovom, um postaje jedno s Njegovim, misli se stapaju s Njegovim mislima i mi živimo Njegovim životom. To znači biti odjeven u haljinu Njegove pravednosti. Pa kad Gospodin pogleda na nas, On ne vidi odjeću od smokvinog lišća, golotinju i izobličenosť izazvanu grijehom, već svoju vlastitu haljinu pravednosti, savršenu poslušnost Jahvinom zakonu. (FLB 113)

Preko plana otkupljenja Bog je osigurao sredstva za svladavanje svake grešne crte i pobjedu nad svakom kušnjom koliko god bila snažna. (ISM 82)

I najjača kušnja nije izgovor za grijeh. Koliko god se veliki pritisak obrušio na našu dušu, prijestup je naše vlastito djelo. Nije ni u zemaljskoj vlasti ni u vlasti pakla da natjera nekoga da sagriješi. Volja mora biti pokorena i srce to mora dopustiti, inače strast ne može nadvladati razum niti pokvarenost pobijediti pravednost. (ST 15. travnja 1913.)

Ako stanete pod krvlju umrljanu zastavu Kneza Emanuela vjerno obavljajući Njegovu službu, nikada se nećete morati predati kušnji jer na vašoj strani stoji Onaj koji vas može sačuvati od pada. (HC 19)

Nećemo osjećati potrebu da zadržavamo ijednu sklonost prema grijehu. (Efežanima 2,1-6) ...

Kao sudionici božanske naravi, odbacit ćemo sve urođene i stečene sklonosti prema zlu i postati živa sila na dobro. Učeci stalno od božanskog učitelja, uzimajući svakodnevno udjela u Njegovoj naravi, mi surađujemo s Bogom u svladavanju kušnji koje nam Sotona stalno podmeće. Bog radi, i čovjek radi, i na taj način čovjek postaje jedno s Kristom kao što je Krist jedno s Ocem. Tako mi sjedimo zajedno s Kristom na nebesima. Um se odmara u miru i sigurnosti u Isusu. (7BC 943)

Kako dostići visinu kršćanske savršenosti

“Onomu koji, prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti.” (Efežanima 3,20)

Ako dopustite da Bog bude vaša snaga, moći ćete i u najnepovoljnijim okolnostima dostići visinu i širinu kršćanske savršenosti za koju ste jedva i mislili da ju je moguće dostići. Vaše će misli biti uzdignute, imat ćete plemenite želje, jasno razumijevanje istine i ciljeve koji će vas uzdignuti iznad svega nečistog.

Vaše misli i djela moraju biti savršeni ukoliko želite dostići savršenstvo karaktera. Dok ste u kontaktu sa svijetom, trebali biste paziti da ne očekujete odobravanje ljudi i ne živite za njihovo mišljenje. ... Razvijajte milosrdnu poniznost i predajte svoje bespomoćne duše Kristu. ... Usred zbrke i kušnji svjetovnog mnoštva, vi možete savršenom prijaznošću održati nezavisnost svoje duše.

Ako ste u svakodnevnoj zajednici s Bogom, naučit ćete ljude gledati Božjim očima, a osjećaj obveze da donesete blagoslov na paćenom čovječanstvu naići će na dragovoljan odaziv. Vi niste svoji. Vaš Gospodin polaže pravo na vaše najdublje osjećaje i na najuzvišeniju službu u vašem životu. On vas ima pravo uporabiti — i vaše tijelo i vaš duh — do najpotpunije mjere vaših sposobnosti sebi na čast i slavu. Koji god križ se od vas zatraži da ga ponesete ... to trebate prihvatiti bez gundanja. ...

Mnogi ljudi na svijetu žive bez Boga i nade. Oni su opterećeni krivnjom, pokvareni i poniženi, zarobljeni Sotoninim prijevarama. Ali Krist je i za njih sišao s Neba da ih otkupi. Oni su predmet najnježnijeg sažaljenja, ljubavi i neumornih napora jer su na rubu propasti. Oni pate od nezadovoljenih želja, razuzdanih strasti i osude svoje vlastite savjesti. Oni su jadni u svakom smislu te riječi zato što gube oslonac u ovom životu i nemaju nade za život koji će doći.

Vi imate važno polje rada i trebali biste biti aktivni i marljivi odazivajući se na Gospodarove pozive s radošću i bezuvjetnom poslušnošću. (4T 567,568)

Savršenost u domeni ljudske naravi

“Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.” (Matej 5,48)

Naš Spasitelj je savršeno poznao ljudsku narav i On kaže svakom ljudskom biću: “Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.” Kao što je Bog savršen u svojoj naravi, tako i čovjek treba biti savršen u domeni svoje naravi. Oni koji prime Krista, nalaze se među onima kojima su upućene riječi pune nade: “A koji ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo.” Ove nam riječi kazuju da trebamo težiti za savršenim i najuzvišenijim karakterom, karakterom koji je sličan božanskom. Kada netko posjeduje takav karakter, život, predanost i čistoća vjere poučan je primjer drugima. (*MM 112,113*)

Ali oni koji misle da će doživjeti čarobnu promjenu karaktera bez uloženog napora da nadvladaju grijeh, bit će razočarani. Mi nemamo razloga za strah sve dok gledamo na Isusa, nemamo razloga sumnjati da On može spasiti sve koji dođu Njemu. Međutim, uvijek postoji opasnost da naša stara narav iznova prevlada i tako neprijatelj pripremi neku zamku čime bismo ponovno postali njegovi zarobljenici. Svoje spasenje trebamo postići sa strahom i drhtanjem jer je Bog taj koji čini u nama da želimo i učinimo kako je Njemu ugodno. Svojim ograničenim snagama trebamo biti sveti u svojoj sferi kao što je Bog u svojoj. U granicama svojih sposobnosti trebamo pokazati istinu, ljubav i savršenstvo božanskog karaktera. Kao što vosak prijanja za pečat, tako i duša treba prionuti za Božji Duh i odražavati Kristov lik.

Svakodnevno trebamo rasti u duhovnoj krasoti. Često nećemo uspjeti u svojim naporima da oponašamo božanski uzor. Često ćemo se morati pokloniti do Kristovih nogu i plakati zbog svojih nedostataka i pogrešaka, ali nemojmo se obeshrabriti. Moramo se moliti još usrdnije, vjerovati potpunije i iznova pokušati s većom snagom uzrasti u Gospodnje obličje. Budući da ne vjerujemo svojim vlastitim snagama, vjerovat ćemo sili našeg Otkupitelja i dati slavu Bogu koji je izvor zdravlja našeg bića i naš Bog. (*ISM 336,337*)

Časni u pobudama i djelima

“Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa!” (Efežanima 4,32)

Načela, pravednost i čestitost trebalo bi uvijek njegovati. Čestitost se neće zadržati tamo gdje se ugnijezdilo laskanje. One se nikad neće složiti; jedna potječe od Baala, a druga je od Boga. Gospodar traži od svojih slugu da budu časni u pobudama i djelima. ... Oni koji izaberu čestitost kao svojeg prijatelja, ona će se očitovati u svim njihovim djelima. Mnogima takvi ljudi nisu dragi, ali Bogu jesu.

Sotona tako radi da se svugdje nametne. On želi razdvojiti prave prijatelje. Ima ljudi koji uvijek pričaju, ogovaraju i šire lažno svjedočanstvo čime siju sjeme nejedinstva i izazivaju sukobe. Nebo gleda na ovu skupinu kao na Sotonine najefikasnije sluge. Ali čovjek koji je povrijeđen nalazi se u mnogo manjoj opasnosti od onoga kojemu se laska i veliča ga se za par naizgled uspješnih pokušaja. Pohvala tobožnjih prijatelja opasnija je od ukora.

Svatko tko hvali sebe briše ugled koji je stekao svojim iskrenim naporima. Istinski plemenit karakter neće sagnuti glavu i uzeti za zlo lažne optužbe neprijatelja; svaka tako izgovorena riječ ne vrijeđa, budući da osnažuje ono što nije mogla srušiti. Gospodin bi želio da se Njegov narod čvrsto ujedini s Njim, Bogom ljubavi i strpljivosti. Svi bi trebali pokazati Kristovu ljubav u svojem životu. Neka se nitko ne usudi omalovažiti ugled ili položaj drugog. To je samoljublje. ...

Nikada ne govorite s prijezirom o bilo kojem čovjeku jer on može biti velik u Gospodnjim očima, dok oni koji se osjećaju velikima, pred Bogom mogu biti nezatni zbog pokvarenosti svojeg srca. Naša jedina sigurnost nalazi se u tome da se spustimo u podnožje križa, ponizimo se i vjerujemo u Boga jer samo On ima moć da nas učini velikima. ...

Sada nam je svima potrebna oštroumnost i sposobnost. Posao svakog čovjeka dovoljno je važan da bude izveden brižljivo i vjerno. Jedan čovjek ne može učiniti posao svih. Svatko ima svoje određeno mjesto i posebnu zadaću. Svatko bi trebao shvatiti da način na koji obavlja svoj posao mora izdržati ispit suda. (4T 607,608)

Svladati loše navike

“Sam sebe čuvaj čista!” (1. Timoteju 5,22)

Značajan dio odgoja tvori znanje o tome što čini čistoću uma, duše i tijela.

Kada karakteru nedostaje čistoća, kada grijeh postane dio karaktera, to je čarobna sila koja je jednaka čaši neke otrovne tekućine. Snagu samokontrole i razumno ponašanje potiskuje praksa koja prlja cijelo biće. Ukoliko se ove grešne aktivnosti nastave, mozak slabi, postaje bolestan i gubi svoju ravnotežu. Takvi ljudi donose nesreću sebi i svima onima koji imaju bilo kakvu vezu s njima. ...

Mnogo je lakše izgraditi loše navike nego dobre. Loše navike pobjeđuju se s mnogo više napora. Pokvarenost srca pripisuje se dobro poznatoj činjenici da je potrebno mnogo manje truda da se obeshrabri mladež, pokvare njihovi ideali i pobožan karakter nego da se u njihov karakter usadi ustrajnost, čistoća i čiste vrline pravednosti i istine. Popuštanje sebi, ljubav prema užicima, mržnja, ponositost, oholost, zavist i ljubomora spontano će rasti bez opomene i pouke. U našem sadašnjem palom stanju dovoljno je da um i karakter prepustimo njihovim prirodnim sklonostima. U svijetu prirode ostavite polje neobrađeno i uskoro će zarasti u korov i trnje; ali ako želite da rodi dragocjeno žito i raste prekrasno cvijeće, morate prionuti na obrađivanje i stalan rad.

Sada stavljamo pred vas potrebu stalnog opiranja zlu. Čitavo Nebo je zainteresirano za muškarce i žene koje je Bog toliko cijenio da je dao svojeg voljenog Sina da umre da ih spasi. Nijedno drugo biće koje je Bog stvorio nije sposobno za takav napredak, takvu plemenitost, takvu čast kao čovjek. A kad ljudi otupe u svojim pokvarenim strastima i potonu u grijeh, kako ih Bog takve može gledati! Čovjek ne može zamisliti što može biti i što može postati. Zahvaljujući Kristovom milosrđu, on može stalno umno napredovati. Ako dopusti da svjetlo istine zasja u njegovom umu i ljubav Božja se izlije u srce, milošću Krista koji je umro da mu pruži život može biti silan čovjek — zemaljsko dijete, ali i baštinik besmrtnosti. (IHP 195)

Posvećenje cijelog čovjeka

“Te da se iz dana u dan obnavljate duhom u kojem mislite i da se obučete u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti.” Efežanima 4,23.24)

Istina mora posvetiti cijelo biće — um, misli, srce i sve snage. Životne sile se više ne troše na osjetilna i nedopuštena zadovoljstva. Čovjek mora pobijediti sve to ili će to pobijediti njega. ... Misli trebaju biti čiste. Koliko muškaraca i žena ne shvaća da sve što čine sa svojim tijelom utječe na snagu i čistoću uma i srca.

Pravi kršćanin stječe iskustvo koje donosi svetost. On je bez ijedne mrlje i osjećaja krivnje na svojoj savjesti ili bilo kakvog traga izopačenosti duše. Duh Božjeg zakona s načelima koja ograničavaju, utkan je u sam njegov život. Svetost istine prosvjetljuje njegovo razumijevanje i svijest. Žar savršene ljubavi prema Otkupitelju razgoni otrovno ozračje koje je odvajalo njegovu dušu od Boga. Božja volja koja je sada postala i njegova uzdiže ga, čisti, oplemenjuje i posvećuje. Njegovo lice odražava nebesko svjetlo. Tijelo mu postaje prikladan hram Svetog Duha. Svetost krasi njegov karakter. Bog može s njim održavati tijesnu vezu jer je i dušom i tijelom u potpunom skladu s Bogom. ...

Bog želi da shvatimo da On ima pravo na um, dušu, tijelo i duh — nad svim što posjedujemo. Mi smo Njegovi po stvaranju i otkupljenju. Kao naš Stvoritelj, On želi da Mu služimo u potpunoj odanosti. Kao Spasitelj, On ima pravo na našu ljubav, takvu ljubav koja se ni s čim ne može uspoređivati. Ovog Njegovog prava trebamo biti svjesni u svakom trenutku svojeg života. ... Naše tijelo, duša i život pripada Njemu ne samo zato što je to Njegov besplatni dar, već zato što nas obasipa svojim blagoslovima i daje nam snage da iskoristimo pružene prednosti. ... On kaže: “A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo.” ...

Oni koji su doista djeca Božja predstavljat će Krista svojim karakterom. Njihova će djela odisati nježnošću, suosjećanjem, ljubavlju i čistoćom Sina Božjeg. I što se duh, duša i tijelo potpuno pokore Duhu Svetom, to će miomiris našeg prinosa biti ugodniji Gospodinu. (7BC 909)

U skladu sa Zakonom

“Pouči me da se tvoga držim Zakona, i čuvat ću ga svim srcem.” (Psalam 119,34)

Novorođeno srce dovedeno je u sklad s Bogom kao i s Njegovim zakonom. Kada se u grešniku dogodi snažna promjena, on prelazi iz smrti u život, iz grijeha u svetost, iz prijestupa i pobune u poslušnost i vjernost. ...

Pogrešne teorije o posvećenju ... koje se javljaju zbog nemara ili odbacivanja božanskog Zakona, imaju istaknuto mjesto u vjerskim pokretima današnjice. Ove teorije su i lažne u pitanju doktrine i opasne u praksi; zbog činjenice da se na njih, uopćeno govoreći, gleda blagonaklono, dvostruko je važno da svi imaju jasno razumijevanje o tome što Sveto pismo govori o ovom pitanju.

Pravo posvećenje je biblijska doktrina. Apostol Pavao, u svojem pismu solunskoj crkvi, izjavljuje: “Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje”, i moli: “A sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti!” (1. Solunjanima 4,3; 5,22). Biblija jasno naučava što znači posvećenje i kako se ono postiže. Spasitelj se molio za svoje učenike: “Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina. Ja sebe samog posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.” (Ivan 17,17-19) I Pavao naučava da vjernici trebaju biti “posvećeni Duhom Svetim” (Rimljanima 15,16). Koja je zadaća Svetog Duha? Isus je rekao svojim učenicima: “A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu Istinu.” (Ivan 16,13) Psalmist kaže: “Zakon je tvoj istina.” Ljudima su preko Božje riječi i Njegova Duha objavljena velika načela pravednosti utkana u Njegov Zakon. Budući da je Božji zakon “svet, pravedan i dobar”, prijepis božanskog savršenstva, slijedi da će karakter, oblikovan poslušnošću tom Zakonu, biti svet. Krist je savršen primjer takvog karaktera. On kaže: “Ja sam vršio zapovijedi svojega Oca.” “Ja uvijek činim što je njemu ugodno.” (Ivan 15,10; 8,29) Kristovi sljedbenici trebaju biti nalik na Njega — Božjom milošću oblikovati karakter u skladu s načelima Njegovog svetog Zakona. To je biblijsko posvećenje.

Ovo djelo može biti dovršeno jedino vjerom u Krista i silom Duha koji prebiva u Bogu. (RB 13,14)

Lažno posvećenje

“Tko god tvrdi: ‘Poznajem ga’, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine. Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tome je do savršenstva došla ljubav Božja. Po tome znamo da smo u njemu.” (1. Ivanova 2,4.5)

Posvećenje koje danas zauzima istaknuto mjesto u vjerskom svijetu nosi sa sobom duh samouzdanja i preziranja Božjeg zakona, što je strano biblijskoj vjeri. Njegovi zagovornici naučavaju da je posvećenje trenutačno djelo pri čemu se samo vjerom postiže savršena svetost. “Samo vjeruj,” kažu oni, “i bit ćeš blagoslovljen.” Nikakav daljnji napor od strane primatelja nije potreban. Istodobno oni poriču autoritet Božjeg zakona, naglašavajući da su oslobođeni obveze držanja zapovijedi. No mogu li ljudi biti sveti i u skladu s Božjom voljom i karakterom ako se ne usklade s načelima koja su izraz Njegove naravi i volje? ...

Želja za lakom religijom koja ne zahtijeva borbu, samoodricanje i odbacivanje besmislica ovoga svijeta, učinila je doktrinu o vjeri i samo vjeri popularnom, ali što kaže Božja riječ? Apostol Jakov govori: “Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? ... Želiš vidjeti, o luđače, da je vjera bez djela beskorisna?”

Božja riječ svjedoči protiv ove doktrine o vjeri bez djela kao velikoj zamki. Nije vjera ta koja tvrdi da se zasluge Neba mogu postići bez ispunjavanja uvjeta na temelju kojih se milost daje; to je pretpostavka. Prava vjera utemeljena je na obećanjima i odredbama Svetog pisma.

Neka se nitko ne zavarava misleći da može postati svet dok namjerno krši neke od Božjih zahtjeva. Učinjeni grijeh ušutkava glas Svetoga Duha i odvaja dušu od Boga ... “Tko god tvrdi: ‘Poznajem ga’, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine. Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tome je do savršenstva došla ljubav Božja. Po tome znamo da smo u njemu.” (1. Ivanova 2,4.5) (RB 15—17)

Dojmovi, osjećaji i narkotici

“Po tvojim naredbama postajem razuman, stoga mrzim sve putove lažne.” (Psalam 119,104)

Ima mnogo nemirnih duhova koji se ne žele pokoriti stezi, organizaciji i redu. Oni misle da će njihova sloboda biti uskraćena ako stave na stranu svoje prosuđivanje i pokore se prosuđivanju ljudi s iskustvom. Božje djelo neće napredovati sve dok se takvi ne odluče pokoriti redu i odbace lakomislen, neuredan duh fanatizma sa svojih sastanaka.

Dojmovi i osjećaji nisu pouzdan dokaz da nekoga vodi Gospodin. Sotona će, ako se na njega ne sumnja, davati osjećaje i dojmove. To nisu sigurni vodiči. Svi bi se trebali u potpunosti upoznati s dokazima svoje vjere i proučavati o tome kako mogu uljepšati svoj poziv i donijeti plodove na slavu Bogu. ...

Neko vrijeme, on [pacijent u sanatoriju u Battle Creeku] je mislio da dobiva novo svjetlo. Bio je jako bolestan i trebao je uskoro umrijeti. ... Oni kojima je iznio svoje viđenje slušali su ga nestrpljivo, a neki su misli da je nadahnut. ... Mnogima je izgledalo da je njegovo razmišljanje bez ikakve mane. Govorili su o silnim poticajima koje su čuli u njegovoj bolesničkoj sobi. Najljepši prizori prošli su pred njim. Međutim, koji je bio izvor njegovog nadahnuća? Bio je to morfij koji je dobivao da bi mu bili olakšani bolovi.

U mnogim tobožnjim lijekovima nalaze se otrovi koji stvaraju navike i apetite koji uništavaju i dušu i tijelo. Mnogi od nadrijevaka koji se zovu patentirani lijekovi, pa čak i neki lijekovi koje prepisuju liječnici, djeluju tako da stvaraju podlogu za ovisnost o piću, opiju i morfiju, tim strašnim prokletstvima za čovječanstvo. (MH 127)

Ako blagoslov one koji tvrde da su posvećeni i da su ga dobili navede da se oslanjaju na neki posebni osjećaj, a oni izjave da nema potrebe za istraživanjem svetog pisma jer im je objavljena Božja volja, tada je navodni blagoslov zapravo prijevara jer on navodi one koji ga posjeduju da prosuđuju na temelju svojih neposvećenih emocija i mašte i da zatvore svoje uši pred Božjim glasom u Njegovoj riječi. (RB 55)

Bubnjevi, ples i buka

“Ali sve neka bude pristojno i uredno!” (1. Korinćanima 14,40)

Ono što ste mi opisali ... Gospodin mi je pokazao da će se događati i neposredno prije kraja vremena milosti. Svakovrsna pretjerivanja doći će do izražaja. Bit će galame, udaranja u bubnjeve, bit će glazbe i plesa. Osjećaji razumnih ljudi bit će toliko poremećeni da neće biti u stanju donositi pravilne odluke. Ovo se naziva pokretom koji vodi Sveti Duh.

Sveti Duh se nikada ne objavljuje takvim metodama — ludom bukom. Ovo je Sotonin izum da prikrije svoje dobro smišljene metode kojima želi učiniti da čista, iskrena istina za ovo vrijeme koja uzdiže, oplemenjuje i posvećuje nema efekta. ... Luda buka potresa osjetila i izopačuje ono što bi moglo biti na blagoslov kada bi se pravilno uporabilo. Utjecaji sotonskih sila miješaju se s galamom i bukom i pretvaraju u karneval, i sve se to naziva djelovanjem Svetoga Duha. ... Sudjelovanje u takvom navodnom buđenju navodi ljude da se prepuste vjetru i valovima. Oni ne mogu reći što su prije znali vezano za biblijska načela.

Ovakvu vrstu bogoslužja ne bi trebalo odobravati. Ista vrsta utjecaja uvukla se nakon 1844. godine. Vidjeli su se isti prizori. Ljudi su bili ushićeni i radili sa silom za koju su mislili da je od Boga. ...

Muškarci i žene koji su mislili da ih vodi Sveti Duh održavali su sastanke goli. Govorili su o svetom tijelu. Pričali su da su izvan domašaja sile kušnje. Pjevali su, vikali i bučili na sve moguće načine. ... Sotona je bio njihov pokretač, a rezultat je bio blud. Ono što je vezano za Boga osramočeno je. Ljudi su istinu, svetu istinu oborili u prah. ...

Nosila sam svoje svjedočanstvo objavljujući da su ovi fanatični pokreti, ova buka i galama nadahnuti sotonskim duhom koji je činio čuda ne bi li prevario ako je moguće i izabrane.

Mi trebamo bdjeti i održavati blisku zajednicu s Kristom da ne bismo bili prevareni. Gospodin želi da u Njegovoj službi vladaju red i disciplina, a ne uzbuđenje i zbrka. (RB 50—52)

Nema mjesta hvalisanju

“Rekoh: ‘Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!’” (Izaija 6,5)

Oni koji su doživjeli biblijsko posvećenje pokazat će duh poniznosti. Poput Mojsija, oni vide svu veličinu svetosti kao i svoju vlastitu nedostojnost u usporedbi s čistoćom i uzvišenom savršenošću Beskonačnog.

Prorok Daniel bio je primjer istinskog posvećenja. Njegov dugi život bio je ispunjen uzvišenom službom za svojega Gospodara. On je bio “miljenik” (Daniel 10,11) Neba. Ipak, umjesto da sebe naziva čistim i svetim, ovaj poštovanja vrijedan prorok poistovjetio se s doista grešnim Izraelom dok je molio Boga u ime svojeg naroda: “Prikloni uho svoje i slušaj ... jer mi te ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih smilovanja tvojih. ... Mi sagriješismo, mi zlo učinismo.” On izjavljuje: “Ja sam još govorio, moleći se i priznavajući grijehе svoje i grijehе svog naroda Izraela. ...” (Daniel 9,18.15.20)

Kada je Job čuo Gospodnji glas iz vihora, uzviknuo je: “Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu.” (Job 42,6) Kada je Izaija vidio Gospodnju slavu i čuo kerubine kako kliču: “Svet! Svet! Svet Jahve nad Vojskama”, uzviknuo je: “Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana!” (Izaija 6,3.5) Pavao, nakon što je bio odnesen na treće nebo i čuo stvari koje čovjek ne može izgovoriti, govori o sebi kao “najmanjemu od najmanjega” (2. Korinćanima 12,2-4; Efežanima 3,8). Voljeni Ivan koji se naslanjao na Kristove grudi i gledao Njegovu slavu, pao je pred noge anđela kao mrtav (Otkrivenje 1,17).

Nema samouзвиšenja niti hvalisavih izjava o slobodi od grijehа kod onih koji hodaju u sjenci križa s Golgote. Oni osjećaju da je njihov grijeh prouzrokovao agoniju Božjeg Sina slamajući Njegovo srce i ova misao će ih voditi do samoponiženja. Oni koji žive sasvim blizu Krista vide u najjasnijem svjetlu slabosti i grešnost čovječanstva i njihova je jedina nada samo u raspetom i uskrsлом Spasitelju. (RB 14,15)

Spasenje iz dana u dan

“Dakle, tko misli da stoji neka se čuva da ne padne!” (1. Korinćanima 10,12)

Petrov pad nije bio trenutačan, već postupan. Samopuzdanje ga je dovelo do uvjerenja da je spašen i korak po korak silazio je sve niže sve dok se nije odrekao svojega Gospodina. S ove strane neba nikada ne možemo biti sigurni u sebe ili svoje osjećaje niti da smo sigurni od kušnji. One koji prihvate Spasitelja, koliko god njihovo obraćenje bilo iskreno, nikada ne bi trebalo učiti da govore ili osjećaju da su spašeni. To je pogrešno. Svakog bi trebalo učiti da njeguje nadu i vjeru, ali čak i kad se predamo Kristu i znamo da nas On prihvaća, mi nismo izvan dometa kušnji. ... Samo onaj tko izdrži kušnju dobit će krunu života (Jakov 1,12).

Oni koji prihvaćaju Krista i u svojoj prvoj ljubavi kažu: “Ja sam spašen”, nalaze se u opasnosti da vjeruju u sebe. ... Riječi iz 1. Korinćanima 10,12 savjetuju nas: “Tko misli da stoji, neka se čuva da ne padne!” Naša jedina sigurnost je u stalnom nepovjerenju u sebe i u ovisnosti o Kristu.

Ima mnogo onih koji propovijedaju Krista, ali koji nikada nisu postali zreli kršćani. Oni priznaju da je čovjek pao, da su njegove sposobnosti oslabljene i da nije spreman za moralna dostignuća, međutim, kažu da je Krist ponio sav teret, svu patnju i samoodricanje i da Mu žele prepustiti da ga i dalje nosi. Govore da oni ne trebaju činiti ništa osim da vjeruju; ali Krist je rekao: “Ako, dakle, tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!” (Matej 16,24) ...

Nikada si ne smijemo dopustiti stanje samozadovoljstva i opuštenosti ili da prestanemo napredovati govoreći: “Spašen sam.” Kada se bavimo ovom mišlju, prestaju postojati razlozi za bdjenje, molitvu i ozbiljno nastojanje da se dođe do viših dostignuća. Nijedan posvećeni jezik neće izgovoriti ove riječi sve dok Krist ne dođe i mi uđemo kroz vrata u Božji grad. Tada ćemo, uz najveće počasti, moći odati slavu Bogu i Janjetu za vječno spasenje. (RB 42,43)

Značenje obraćenja

“Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor, staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17)

Stara narav, rođena od krvi i volje tijela, ne može baštiniti kraljevstvo Božje. Stari putovi, naslijeđene sklonosti i prijašnje navike moraju se odbaciti jer se milost Božja ne stječe naslijeđem. Novorođenje se odražava u novim pobudama, novom ukusu i novim sklonostima. Oni koji su preporođeni Svetim Duhom u nov život, postaju dionici božanske naravi, i u svim svojim navikama i praksi pružaju očevidne dokaze o svojoj živoj povezanosti s Kristom. Ako oni koji tvrde da su kršćani zadrže sve svoje mane i sklonosti, po čemu se onda razlikuju od svijeta? Oni istinu nisu prihvatili kao nešto što posvećuje i oplemenjuje dušu. Oni nisu nanovo rođeni. ...

Pravo obraćenje mijenja urođene i stečene sklonosti k zlu. Božja vjera je kao čvrsta tkanina koja se sastoji od bezbroj vješto isprepletenih niti. Samo mudrost koja dolazi od Boga čini ovu tvorevinu tako kompletnom. Ima mnogo vrsta tkanina koje na prvi pogled izgledaju jako fine, ali ne mogu izdržati ispit. Prilikom pranja pokaže se da su njihove boje nepostojane. Na ljetnoj temperaturi one blijede i gube svoj izgled. Takve tkanine ne mogu izdržati grubo rukovanje.

Tako je i s vjerom mnogih. Kad osnova i potka karaktera ne mogu izdržati ispit kušnje, materijal od kojeg su načinjeni pokaže se bezvrijednim. Napori da se na staru tkaninu stave nove zakrpe bit će neuspješni, jer se stara izlizana tkanina kida od nove čineći rupu još većom nego što je bila. Krpanje neće pomoći. Jedini način je da se staro sve zajedno odbaci i zamijeni potpuno novim.

Kristov plan je jedini siguran. On izjavljuje: “Evo sve činim novo.” “Ako je tko u Kristu, on je novi stvor.” ... Krpana vjera nema pred Bogom ni najmanje vrijednosti. On traži cijelo srce. (6BC 1101)

Isus je dao svoj život ... za nas. Pa zar mi nećemo dati Njemu svoje najbolje osjećaje, najsvetije želje, najpotpuniju službu? (IHP 350)

Posvećenje predviđeno za one koji svetkuju subotu

“Sjeti se da svetkuješ dan subotni. ... A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi.” (Izlazak 20,8-10)

Bog je objavio u svojoj Riječi da je sedmi dan znak između Njega i Njegovog izabranog naroda — znak njegove odanosti. ...

Sedmi dan je Božji izabrani dan. Bog nije ostavio da ovo pitanje preinače svećenici ili vladari. Ono je odviše značajno da bi bilo prepušteno ljudskom sudu. Bog je vidio da će ljudi tražiti svoju vlastitu korist i udobnost i izabrati dan koji će najviše odgovarati njihovim željama, dan koji neće nositi božanski autoritet te je jasno izjavio da je sedmi dan subota Gospodnja.

Svaki čovjek na svijetu koji je Bog stvorio nalazi se pod zakonima Njegove vladavine. Bog je stavio subotu u središte Dekaloga i učinio je mjerilom poslušnosti. Preko nje možemo učiti o Njegovoj moći koja se očituje u Njegovim djelima i objavljena je u Njegovoj riječi. ...

Ljudi se nisu mogli postaviti u očitiju oporbu u odnosu na Božje djelo i Njegov Zakon nego time što su poduprli dan za koji nema nijednog dokaza da je svet i objavili da Boga treba slaviti u taj dan. Oni koji su promijenili Zakon zamjenjivanjem svete Božje subote lažnom subotom i koji su nametnuli svetkovanje ove lažne subote, uzdigli su sebe iznad Boga i veličaju lažno umjesto pravoga.

Oni koji odbacuju Božji sveti dan odmora zbog lažne subote, ti navodni kršćani govore o posvećenju. Ali Bog izjavljuje da On posvećuje samo one koji odaju čast jedino Njemu time što poštuju Njegove zapovijedi. Posvećenje o kojem govore oni koji i dalje uporno griješe lažno je posvećenje. Tako je svijet, kad je u pitanju vjera, prevaren od strane Božjeg i ljudskog neprijatelja. ...

Ljudi tragaju za novim otkrićima. Uzeli su običan dan koji Bog nije posvetio niti ga blagoslovio. Proglasili su ga svetim danom, ali to nije nikakav dokaz posvećenja. Oni vrijeđaju Boga prihvaćajući ljudske ustanove i pokazujući svijetu kao kršćansku subotu dan za koji ne postoji “Tako reče Gospodin”. (ST 31. ožujka 1898.)

Čujte vijest uzbune

“Misli na nj na svim svojim putovima, i on će ispraviti tvoje staze.” (Izreke 3,6)

Na svim svojim putovima trebali bismo priznati Boga i On će upravljati našim stazama. Trebali bismo se pozivati na Njegovu riječ poniznih srca, tražiti Njegov savjet i odreći se svoje volje da bismo činili Njegovu. Mi ne možemo ništa učiniti bez Boga.

Imamo najveći razlog da slavimo pravu subotu i stanemo u njezinu obranu jer je to znak koji odvaja Božji narod od svijeta. Zapovijedi koju je svijet učinio nevažećom Božji narod će upravo zbog ovog razloga dati najveću čast. To će biti onda kad nevjernici odbace s prijezirom Božju riječ, a budu pozvani vjerni Kalebi. Tada će oni stajati čvrsto na mjestu svoje dužnosti bez parade i bez odstupanja zbog prijekora. Nevjerni uhode stajali su spremni da unište Kaleba. On je vidio kamenje u rukama onih koji su donijeli lažni izvještaj, ali ga to nije zaplašilo; on je imao poruku i želio ju je prenijeti. Isti duh će pokazati i oni koji su vjerni Bogu.

Psalmist kaže: “Oskvrnuše Zakon tvoj. Stoga ljubim zapovijedi tvoje više no zlato, zlato žeženo.” (Psalam 119,126.127) Kada se ljudi približe Isusu, kada Krist prebiva vjerom u njihovim srcima, njihova ljubav prema Božjim zapovijedima sve snažnije raste u odnosu na prijezir koji svijet gomila prema Njegovim svetim propisima. U ovo vrijeme prava subota mora biti objavljena svijetu perom i glasom. Budući da se četvrta zapovijed i oni koji je svetkuju odbacuje i prezire, vjerni osjećaju da je vrijeme da ne kriju svoju vjeru, već da uzdignu Jahvin zakon, razviju zastavu na kojoj je ispisana poruka trećeg anđela, Božje zapovijedi i Isusovo svjedočanstvo.

Neka oni koji imaju istinu kakva je u Isusu ne odobravaju, čak ni svojom šutnjom, djelovanje tajne bezakonja. Neka nikad ne prestanu objavljivati uzbunu. ... Istina ne smije biti skrivana, odbacivana ili zamaskirana, već je treba potpuno priznati i hramo objavljivati. (2SM 369,370)

Pravi znak istine

“Reče mu: ‘Prođi gradom Jeruzalemom i znakom tau obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!’” (Ezekiel 9,4)

Obratite pozornost da oni koji primaju pečat istine silom Svetoga Duha, a ovo djelo zapečaćivanja ovdje je prikazano slikom čovjeka odjevenog u lan, jesu oni “koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se čine” u Crkvi. (3T 267)

Oni koji ne osjećaju žalost zbog svojega duhovnog pada niti tuže nad grijesima drugih, ostat će bez Božjeg pečata. ...

Neće svi koji tvrde da svetkuju subotu biti zapečaćeni. Čak i među onima koji uče druge istinu ima mnogo onih koji neće primiti Božji pečat na svoje čelo. Oni su imali svjetlo istine, znali su volju svojega Gospodara, razumjeli su svaku točku naše vjere, ali nisu imali odgovarajuća djela. ...

Nitko od nas neće primiti Božji pečat dok god se u njegovom karakteru nalazi jedna mrlja ili nedostatak. Na nama je da otklonimo nedostatke svojeg karaktera, da očistimo hram duše od svake nečistoće. Tek tada će se izliti na nas kasna kiša kao što se rana kiša izlila na učenike. ...

Što vi činite, braćo, u ovo vrijeme pripreme? Oni koji se sjedinjuju sa svijetom postaju slični njemu i spremaju se da prime žig Zvijeri. Oni koji se ne uzdaju u sebe, koji su ponizni pred Bogom i čiste svoju dušu pokoravajući se istini, postaju slični Nebu i spremaju se da prime Božji pečat na svoje čelo. Kad iziđe zapovijed i pečat bude utisnut, njihov karakter ostat će čist i neokaljan za svu vječnost.

Sada je vrijeme za pripremu. Božji pečat neće nikad biti stavljen na čelo grešnih muškaraca i žena. On neće nikad biti stavljen na čelo častoljubivih muškaraca i žena koji vole svijet. On neće nikad biti stavljen na čela muškaraca i žena lažnog jezika i dvoličnog srca. Svi koji prime pečat moraju biti bez mane pred Bogom — kandidati za Nebo. (5T 211,213—216)

Tko prima pečat?

“U njihovim se ustima ne nađe laž; oni su bez mane.” (Otkrivenje 14,5)

Samo oni koji prime pečat živoga Boga imat će ulaznicu s kojom će moći proći kroz vrata Svetoga Grada. ...

Pečat živoga Boga bit će stavljen samo na čela onih koji su po karakteru slični Kristu.

Kao što na pečatnom vosku ostaje otisak pečata, tako se i u dušu utiskuje Božji Duh i zadržava na sebi Kristov lik.

Mnogi neće primiti pečat Božji zato što ne drže Zapovijedi i ne donose rod pravde.

Velik broj takozvanih kršćana doživjet će gorko razočaranje na dan Božjeg suda jer neće imati pečat Boga živoga na svojim čelima. Svojom mlakošću i polovičnošću u vjeri oni obeščašćuju Boga daleko više nego otvoreni nevjernici. Oni pipaju po mraku, dok bi mogli hodati kao u podne po blistavom svjetlu Božje riječi pod vodstvom Onoga koji nikada ne griješi. ...

Oni koje će Janje voditi na izvore žive vode i s čijih će očiju sam Bog otrti svaku suzu, bit će samo oni koji sada crpe spoznaju i znanje iz objave zapisane u Bibliji, Božjoj riječi. ...

Nijedno ljudsko biće ne treba nam biti uzor. Nema ljudskog bića dovoljno mudrog da bi bilo naše mjerilo. Mi trebamo gledati na Krista koji je, uzevši na sebe ljudsku narav, ostao savršen u pravdi i svetosti. On je začetnik i završitelj naše vjere. On nam je ostavio savršeni primjer. Njegov život je mjerilo koje trebamo dostići. Njegov karakter je naš uzor. Odvratimo stoga svoje misli od zbuđenosti i teškoća svakidašnjeg života i usmjerimo ih na Njega da bismo se, promatrajući Ga, mogli preobraziti u Njegovo obličje. S tim se ciljem trebamo na Njega ugledati. Sa sigurnošću se možemo u svemu ugledati na Krista, jer je On izvor svake mudrosti. I dok tako promatramo Krista i mislimo o Njemu, On se nastanjuje u nama kao nada slave.

Borimo se i trudimo svim silama koje nam je Bog podario da se nađemo među sto četrdeset četiri tisuće. (7BC 970)

Vrijeme zapečaćenja se približava

“Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.” (Ivan 9,4)

Vrijeme zapečaćenja je vrlo kratko i uskoro će se završiti. Sada je vrijeme, dok četiri anđela još drže vjetrove, da svoj poziv i izbor utvrdimo. (EW 58)

U duhu sam bila prenesena u vrijeme kad će se objavljujuće vijesti trećeg anđela privoditi kraju. Na vjernima je počivala Božja sila. Oni su završili svoje djelo i bili spremni za čas kušnje.

Oni su primili kasnu kišu ili osvježenje od lica Gospodnjeg i živo svjedočanstvo ponovno oživljava. Posljednja velika opomena svugdje je odjeknula i to je raspalilo bijes stanovnika Zemlje koji nisu bili voljni tu vijest prihvatiti.

Vidjela sam anđele kako žurno odlaze i ponovno se vraćaju na Nebo. Jedan anđeo “sa spravom pisarskom uz bedro” vraća se sa Zemlje i obavještava Isusa da je njegovo djelo dovršeno i da su sveti izbrojeni i zapečaćeni. Zatim sam vidjela Isusa ... kako spušta kadionicu. Podigao je svoje ruke i snažnim glasom uzviknuo: “*Svrši se!*” (EW 279)

Vidjela sam također da mnogi ne shvaćaju kakvi moraju biti da bi u vrijeme nevolje, kad Veliki svećenik više ne bude u Svetištu, mogli opstati pred Bogom. U onima koji će primiti pečat Boga živoga i u vrijeme nevolje biti zaštićeni, mora se potpuno ogledati Isusov lik.

Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu misleći da će ih “osvježenje” ili “kasna kiša” osposobiti da opstanu u dan Gospodnji i da žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko njih sam vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! (EW 71)

Kada Isus napusti Svetište, tada će oni koji se zateknu sveti i pravedni i dalje ostati sveti i pravedni. Svi njihovi grijesi bit će izbrisani, a oni zapečaćeni pečatom živoga Boga. Međutim, nepravedni i pogani zauvijek će ostati takvi jer više neće biti Svećenika koji bi njihove žrtve, priznanja i molitve prinio Očevom prijestolju. Stoga ono što treba učiniti da bi duše bile spašene od bure srdžbe koja nailazi, mora biti učinjeno prije nego što Isus napusti Svetinju nad svetinjama nebeskog Svetišta. (EW 48)

Andeli mogu čitati Božji znak

“Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i poče vikati jakim glasom četirma anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more: ‘Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat sluge našega Boga na njihovim čelima!’ (Otkrivenje 7,2.3)

Čitav svijet se nalazi u stanju uznemirenosti. Narodi su razjareni i vrše se velike pripreme za rat. Stvaraju se međunarodne zavjere i ustaje narod na narod i kraljevstvo na kraljevstvo. Veliki dan Božjeg suda naglo se približava. Ali iako narodi svijeta okupljaju svoje snage za rat i krvoproliće, zapovijed dana anđelima da zadržavaju četiri vjetra dok sluge Božje ne budu zapečaćeni na svojim čelima, još je na snazi. (7BC 968)

Četiri vjetra se zadržavaju sve dok Božji sluge ne budu zapečaćeni na svojim čelima. Tada će sile ovoga svijeta svrstati svoje vojske za posljednju veliku bitku. Kako bismo brižljivo trebali koristiti ovo malo preostalog vremena kušnje! (7BC 968)

Um koji popušta svojim mislima treba se promijeniti. ... Misli moraju biti usredotočene na Boga. Sada je vrijeme da se ulože najozbiljniji naponi da bi se svladale prirodne sklonosti tjelesnog srca. (FLB 336)

Neposredno prije nego što ćemo ući u vrijeme nevolje, svi primamo pečat živoga Boga. Tada sam vidjela četiri anđela kako prestaju zadržavati četiri vjetra. Vidjela sam glad, epidemije i mač; narodi su ustali na narode i cijeli svijet je bio u pomutnji. (7BC 968)

Što je pečat živoga Boga koji se stavlja na čela Njegovog naroda? To je znak, nevidljiv za ljudske oči, obilježje koje mogu pročitati samo anđeli jer anđeo krvnik mora zapaziti taj znak otкупljenja. Njegov um vidi znak golgotskog križa na Gospodnjim posvojenim sinovima i kćerima. Grijeħ prestupanja Božjeg zakona uklonjen je. Oni imaju na sebi svadbeno ruho i vjerno se pokoravaju svim Božjim zapovijedima. (7BC 968)

Gospodin neće opravdati one koji znaju istinu ukoliko ne budu poštovali Njegove zapovijedi riječju i djelima. (FLB 33)

Znak po kojem se razlikuje Božji narod

“Dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.” (Ezekiel 20,12)

Kao što je subota bila znak po kojem su se Izraelci razlikovali kada su izišli iz Egipta da bi ušli u zemaljski Kanaan, tako je i danas znak koji odvaja Božji narod koji je izišao iz svijeta da bi ušao u nebeski odmor.

Svetkovanje subote je sredstvo koje je Bog uspostavio da bi se sačuvalo znanje o Njemu i vidjela razlika između Njegovih vjernih podanika i onih koji krše Njegov zakon.

Subota pripada Kristu. ... Budući da je On stvorio sve, stvorio je i subotu. On ju je odvojio kao spomen na djela stvaranja. Ona ukazuje na Njega kao Stvoritelja i Onoga koji posvećuje. Ona objavljuje da je On, koji je stvorio sve na Nebu i na Zemlji i koji sve održava, Glava Crkve i da smo Njegovom silom pomireni s Bogom. Jer, govoreći o Izraelu, On kaže: “Dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.” Stoga je subota znak Kristove moći da nas učini svetima. Ona je dana svima onima koje Krist posvećuje. Kao znak Njegove posvećujuće sile, subota je dana svima koji po Kristu postaju dio Božjeg Izraela. ...

Svima koji prime subotu kao znak Kristove stvaralačke i otkupiteljske sile, ona će biti radost. Budući da u njoj vide Krista, oni se raduju u Njemu. Subota im ukazuje na djela stvaranja kao dokaz Njegove moćne sile u otkupljenju. Dok doziva u sjećanje izgubljeni mir Edena, ona govori i o miru koji ponovno nalazimo u Spasitelju. Sve u prirodi ponavlja Njegov poziv: “Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28)

Subota je zlatna spona koja ujedinjuje Boga i Njegov narod. (FLB 33)

Važnost i slava subote

“Tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći, i ja ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini oca tvog Jakova, jer Jahvina su usta govorila.” (Izaija 58,14)

U subotu smo proveli ugodno, slavno vrijeme. ... Mi smo stvoreni da se radujemo i slavimo Boga za Njegovu neizmjernu dobrotu prema nama. ... Bila sam uznesena u viđenju. ...

Vidjela sam da osjećamo i shvaćamo vrlo malo od važnosti subote čiju bismo važnost i slavu trebali razumjeti i poznavati. Vidjela sam da još uvijek ne znamo što znači biti izveden na zemaljske visove i što znači biti hranjen Jakovljevom baštinom. Ali kada osvježavajuća kasna kiša dođe od Gospodnje prisutnosti i slave Njegove moći, znat ćemo što znači biti izveden na zemaljske visove i što znači biti hranjen Jakovljevom baštinom. Tada ćemo vidjeti pravu važnost i slavu subote. Međutim, nećemo je vidjeti u punoj slavi i značenju sve dok Božji glas s nama ne načini savez mira i dok se ne otvore biserna vrata Novog Jeruzalema i zanjišu na svojim zlatnim šarkama, a divan i radostan glas dragog Isusa, ljepši od bilo kakve glazbe koju je smrtno uho ikad čulo, pozove nas da uđemo unutra. Pokazano mi je da ćemo imati savršeno pravo u gradu jer smo držali zapovijedi Božje, a Nebo, slatko Nebo, naš je dom. (*Letter 3, 1851.*)

Vidjela sam na njima [kamenim pločama] Deset zapovijedi napisanih prstom Božjim. Na jednoj ploči bilo je četiri zapovijedi, a na drugoj šest. Ali četvrta, zapovijed o suboti, sjala je više od svih drugih. Subota je bila odvojena da sačuva čast Božjeg svetog imena. Sveta subota izgledala je veličanstveno — vijenac slave cijelu ju je okruživao. Primijetila sam da zapovijed o suboti nije bila prikovana za križ. Da je bila ona, bilo bi i drugih devet i smjeli bismo ih sve slobodno kršiti kao i četvrtu. ...

Pokazano mi je da sveta subota jest i da će biti zid razdvajanja između pravog Božjeg Izraela i nevjernika kao i da je subota veliko pitanje oko kojeg će se ujediniti srca Božjih dragih svetaca koji Ga čekaju. (*EW 32,33*)

Subota je Božji znak

“I svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Ezekiel 20,20)

Izraelci su, da bi pokazali da pripadaju Gospodinu, na svoje dovratke stavljali znak krvi. Tako će i Božja djeca u ovom vijeku, usklađujući svoj život sa svetim Božjim zakonom, nositi znak koji je sam Bog odredio. Znak koji se stavlja na svakog pojedinca iz Božjeg naroda, baš kao i znak koji je bio stavljan na dovratnike hebrejskih kuća, treba zaštititi ljude od opće pogibije. Bog objavljuje: “Dadoh im i svoje subote kao znak između mene i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.” (7BC 968)

Svaka duša u našem svijetu Božje je vlasništvo po stvaranju i po otkupljenju. Svaki pojedinac biva kušan i ispitivan u ovom životu. Je li dao Bogu ono što Mu po pravilu pripada? Je li Mu predao sve što je Njegovo kao otkupljena svojina? Oni kojima je Gospodin sve u životu podčinit će se Njegovoj vlasti i primit će Božji znak ili pečat po čemu će se vidjeti da su Njegovo posebno vlasništvo. Kristova pravda ići će pred njima i slava Gospodnja bit će im nagrada i zadnja straža. Gospodin štiti svako ljudsko biće koje nosi Njegov pečat.

“Jahve opet reče Mojsiju: ‘Reci sinovima Izraelovima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem. Držite, dakle, subotu, jer je ona za vas sveta. ... Šest dana neka se vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude dan posvećenijeg odmora, Jahvi posvećen. Tko bi u dan subotni obavljao kakav posao, neka se pogubi. Stoga neka Izraelci drže subotu — svetkujući je od naraštaja do naraštaja — kao vječni savez. Neka je ona znak, zauvijek, između mene i Izraelaca. Ta Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a sedmoga je dana prestao raditi i odahnuo.’”

Ovo Božje priznanje od najveće je vrijednosti svakom ljudskom biću. Svi koji Ga ljube i služe Mu vrlo su dragocjeni u Njegovim očima. On ih želi postaviti tamo gdje će biti dostojni predstavnici istine kakva je u Isusu. (7BC 969)

Proučavajte predmet Svetišta

“Odgovori: ‘Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara, tada će Svetište biti očišćeno!’” (Daniel 8,14)

Trebali bismo biti ozbiljni istraživači proročanstava. Ne smijemo se zaustaviti sve dok ne budemo dobro informirani o predmetu Svetišta koji je otkriven u viđenjima prorocima Danielu i Ivanu. Ovaj predmet baca veliko svjetlo na naše sadašnje stanje i zadaću i daje nam nepogrešivi dokaz da nas je Bog vodio u prošlosti. On objašnjava naše razočaranje 1844. godine pokazujući nam da Svetište koje je trebalo biti očišćeno nije bila Zemlja kao što smo mi pretpostavljali, nego je Krist tada ušao u najsvetiji dio nebeskog Svetišta gdje se odigrava završno djelo Njegove svećeničke službe kao ispunjenje riječi anđela upućenih proroku Danielu.

Otkriveno je da je 2300 dana počelo u jesen 457. godine prije nove ere, kada je na snagu stupila zapovijed kralja Artakserksa da se obnovi i izgradi Jeruzalem. Uzimajući ovu godinu kao polaznu točku, vidjeli smo savršeni sklad u ispunjavanju svih događaja proročenih u objašnjenju tog razdoblja iz Daniela 9,25-27. ... Sedamdeset tjedana ili 490 godina trebalo se odnositi samo na Židove. Po isteku ovog razdoblja, taj je narod zapečatio svoje odbacivanje Krista progonstvom Njegovih učenika te su se apostoli okrenuli neznabošcima 34. godine nove ere. Prvih 490 od 2300 godina tada se završilo, a 1810 godina produžilo se do 1844. godine. “Tada će Svetište”, rekao je anđeo, “biti očišćeno.”

Naša vjera koja se odnosila na prvu, drugu i treću anđeosku vijest bila je ispravna. Veliki putokazi pokraj kojih smo prošli ne premještaju se. Iako ih vojske pakla mogu pokušati iščupati iz njihovog temelja, one u tome neće uspjeti. Ovi stupovi istine ostaju čvrsti poput vječnih planina koje se ne mogu premjestiti nikakvim naporima ljudi udruženih sa Sotonom i njegovom vojskom. Mi možemo mnogo naučiti i trebali bismo stalno istraživati Sveto pismo da vidimo je li to tako. (FLB 208)

Čišćenje Svetišta

“Gledah u noćnim viđenjima i gle na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On se približi Pradavnome, i dovedu ga k njemu.” (Daniel 7,13)

Nakon uzašašća naš Spasitelj je otpočeo svoje djelo kao naš Veliki svećenik. Pavao kaže: “Krist, naime, nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božjim.” (Hebrejima 9,24)

Osamnaest stoljeća ova je služba obavljana u prvom dijelu Svetišta. Kristova krv zastupala je vjernike koji su se kajali, osiguravala njihov oprost i prihvaćanje kod Oca, ali su ipak njihovi grijesi ostali u knjigama. Kao što je u zemaljskoj službi na kraju godine bila vršena služba pomirenja, tako će prije završetka Kristovog djela otkupljenja doći do čišćenja Svetišta od grijeha. Ova je služba počela nakon isteka razdoblja od 2300 dana. U to vrijeme ... naš Veliki svećenik je ušao u Svetinju nad svetinjama da obavi posljednji dio Svojeg uzvišenog posla — da očisti Svetište.

...

Dolazak Krista kao našeg Velikog svećenika u najsvetije mjesto da bi se očistilo Svetište, što se može vidjeti u Danielu 8,14, dolazak Sina Čovječjeg pred Pradavnoga kako stoji u Danielu 7,13 i Gospodnji dolazak u Njegov hram koji je prorekao Malahija, opisi su istog događaja. Ovo je također prikazano dolaskom zaručnika na svadbu koju je opisao Krist u usporedbi o deset djevice u Mateju 25.

Čišćenje Svetišta ... uključuje djelo istrage — suđenje. Ovo djelo mora se obaviti prije dolaska Krista da otkupi svoj narod; jer kad On dođe, donijet će i nagradu svakom čovjeku prema njegovim djelima.

U dan posljednjeg obračuna položaj, utjecaj ili bogatstvo neće nimalo promijeniti ničiji slučaj. Ljudima će suditi sveznajući Bog prema njihovoj čistoći, plemenitosti i ljubavi prema Kristu. (FLB 207)

Poruke iz nebeskog Svetišta

“Pristupajmo njemu iskrena srca sa sigurnim uvjerenjem pošto smo očistili srca od zle savjesti i oprali tijelo čistom vodom.” (Hebrejima 10,22)

“I gle na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji, on se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu.” (Daniel 7,13) ... Kristov dolazak koji je ovdje opisan nije Njegov drugi dolazak na Zemlju. On dolazi do Pradavnoga na Nebu da primi vlast, slavu i kraljevstvo koje će Mu biti dano po završetku Njegovog posla kao posrednika. Taj dolazak, a ne Njegov drugi dolazak na Zemlju, prorečen je u proročanstvu o 2300 dana za 1844. godinu. Praćen nebeskim anđelima, naš Veliki svećenik ulazi u Svetinju nad svetinjama i tamo se pojavljuje pred Bogom ... da obavi djelo istražnog suda i izvrši djelo pomirenja za sve one koji imaju pravo na pomilovanje. (FLB 209)

Neka nam Gospodin dade da vidimo potrebu za vodom života sa živog izvora. Njezini čisti potoci osvježiti će nas i izliječiti, a osvježiti će i one koji dolaze u dodir s nama. O, kad bi naša srca bila podčinjena Božjem Duhu! Kad bi naše oči gledale Božju slavu, kakva bi se bujica nebeskog svjetla izlila na dušu! Onaj koji je govorio kao što nije govorio nijedan čovjek, bio je učitelj na Zemlji. Nakon svojeg uskrsnuća bio je učitelj osamljenim, razočaranim učenicima koji su išli za Emaus i okupljenima u gornjoj sobi. Ukazao im je na Sveto pismo koje je govorilo o Njemu i ispunio njihova srca svetom i novom nadom i radošću.

Iz Svetinje nad svetinjama dolaze poruke. Božji anđeli komuniciraju s ljudima. Krist obavlja službu u Svetištu. Mi Ga ne pratimo onamo kao što bismo trebali. Krist i anđeli rade u srcima ljudi. Crkva na Nebu sjedinjena s onom na Zemlji bori se u dobroj borbi na Zemlji. Mora doći do čišćenja duša ovdje na Zemlji, što je u skladu s Kristovim čišćenjem Svetišta na Nebu. (Letter 37, 1887.)

Božji narod sada treba upraviti svoj pogled na nebesko Svetište, gdje ... naš Veliki svećenik ... posreduje za svoj narod. (FLB 209)

Sud nad živima

“Prema tome, sjeti se kako si primio i čuo riječ, vrši je i obrati se! Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi.” (Otkrivenje 3,3)

U vrijeme određeno za sud — po svršetku 2300 dana 1844. godine — počelo je djelo istrage i brisanje grijeha. Svatko tko je ikada priznao ime Kristovo, mora proći istražni postupak. I živima i mrtvima treba biti suđeno “prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima” (Otkrivenje 20,12).

Sudac govori: “Svi će biti opravdani svojom vjerom i suđeni po svojim djelima.”

Grijesi koji nisu okajani i zaboravljeni neće biti oprosteni niti izbrisani iz knjiga, već će svjedočiti protiv grešnika u onaj dan, dan Boga. ...

Ozbiljna borba odvija se u svakome tko želi nadvladati zle sklonosti koje se u njemu bore za prevlast. Djelo pripreme je posao svakog pojedinca. Mi se ne spašavamo u skupini. Nečija čistoća i posvećenost neće nadoknaditi pomanjkanje tih osobina u drugima. Iako se svi narodi trebaju pojaviti na sudu pred Bogom, On će proučiti i istražiti slučaj svakog pojedinca tako pomno kao da je jedino biće na Zemlji. Svatko mora proći ispit i pojaviti se bez mane ili bore ili čega takvog.

Suđenje se sada odvija u nebeskom Svetištu. Ovo djelo traje godinama. Uskoro — nitko ne zna koliko skoro — prijeći će se na slučajeve živih. U strašnoj prisutnosti Boga na red će doći i naš život. U ovo vrijeme ljudi bi više od svega trebali obratiti pozornost na Spasiteljevo upozorenje: “Budite oprezni! Bdižite, jer ne znate kad će doći to vrijeme!” (Marko 13,33) “Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi.” (Otkrivenje 3,3) (FLB 211)

Istražni sud

“Nekih su ljudi grijesi svakomu očiti i ovi idu na sud pred njima, a drugih idu za njima.” (1. Timoteju 5,24)

Istražni sud i brisanje grijeha treba biti završeno prije drugog Gospodnjeg dolaska. Budući da mrtvi trebaju biti osuđeni za ono što je zapisano u nebeskim knjigama, nemoguće je da grijesi ljudi budu izbrisani sve dok se ne obavi suđenje na kojem njihovi slučajevi trebaju biti ispitani. ... Kada se istražni sud završi, doći će Krist i s Njime Njegova nagrada da je dade svakome po njegovim djelima.

Svima će biti suđeno prema onome što je zapisano u nebeskim knjigama i svatko će dobiti nagradu u skladu sa svojim djelima. Ovo suđenje se ne događa prilikom smrti.

U simboličkoj službi veliki svećenik, pošto je pomazao Izrael, izišao bi i blagoslovio narod. Tako će se Krist po svršetku svojeg posredničkog djela pojaviti “bez grijeha na spasenje” da daruje vječni život svojem narodu koji Ga čeka. Kao što je svećenik prigodom čišćenja Svetišta ispovijedao grijehe na glavi jarca za Azazela, tako će i Krist staviti sve ove grijehe na Sotonu, uzročnika i poticatelja na grijeh. Jarac za Azazela, noseći grijehe Izraela, bio je protjeran u pustinju. Tako će i Sotona, noseći krivnju svih grijeha na koje je poticao Božji narod, biti tisuću godina vezan za Zemlju koja će tada biti opustošena, bez stanovnika, a on će napokon ispaštati u potpunosti kaznu za grijeh u vatri koja će uništiti sve bezbožnike.

Malo njih, da, samo malo njih između golemog broja ljudi sa Zemlje bit će spašeno za vječni život, dok će mnoštvo onih koji nisu bili poslušni istini biti određeni za drugu smrt.

Dok se grijesi pokajanih vjernika uklanjaju iz Svetišta, na Zemlji treba doći do posebnog djela očišćenja i uklanjanja grijeha Božjeg naroda. (FLB 213)

1. rujna

Kad budemo stajali pred sudovima i vijećima

“Pred kraljevima o tvojim ću propisima govorit, i zbunit se neću.” (Psalam 119,46)

U velikom završnom djelu susrest ćemo se s ozbiljnim teškoćama s kojima se nećemo moći boriti, ali ne zaboravimo da su tri velike nebeske sile aktivne, da je božanska ruka na kormilu i da će Bog izvršiti svoje namjere. (*Ev 65*)

Doći će vrijeme kada ćemo biti izvedeni pred vijeća i pred tisuće zbog Njegovog imena i svatko će morati dati razlog svoje vjere. (*RH 18. prosinca 1888.*)

Svaki stav istine koju zastupa naš narod moći će odgovoriti na kritiku najjačih umova. Najveći ljudi svijeta doći će u dodir s istinom i zato svako svoje stajalište kritički ispitajmo i provjerimo na temelju Svetog pisma. Sada nam se čini da nismo zapaženi, ali neće uvijek biti tako. Određena zbivanja izbacit će nas u prvi plan, ali kad bi povjesničarima i velikim ljudima svijeta pošlo za rukom da razbiju našu istinu, oni bi to i učinili. (*Ev 69*)

Gospodin Isus dat će učenicima vještinu i mudrost da ih njihovi neprijatelji ne mogu ni opovrgnuti ni oduprijeti im se. Oni koji nisu mogli razumom nadvladati sotonske prijevare, iznosit će potvrđena svjedočanstva koja će zbuniti navodno učene ljude. Riječi će dolaziti s usana neučenih s takvom uvjerljivom silom i mudročću da će se ljudi preobratiti na istinu. Na tisuće ljudi bit će obraćeno na temelju njihovog svjedočanstva.

Zašto će nepismeni ljudi imati ovu silu dok je učeni neće imati? Neuk čovjek vjerom u Krista došao je u ozračje čiste, jasne istine, a onaj koji je učen, okrenuo se od istine. Taj mali čovjek je Kristov svjedok. On se ne može pozvati na povijest ili takozvanu visoku znanost, ali on skuplja silno svjedočanstvo iz Božje riječi. Istina koju govori nadahnut Svetim Duhom tako je čista, uvjerljiva i nosi sa sobom neospornu silu da se njegovo svjedočanstvo ne može poreći. (*MS 53, 1905.*)

Svjedočenje pred velikanima svijeta

“Izvodit će vas zbog mene pred upravitelje i kraljeve da svjedočite pred njima i poganima.” (Matej 10,18)

Nije daleko vrijeme kada će Božji narod biti pozvan da dade svoje svjedočanstvo pred zemaljskim vladarima. Ni jedan od dvadeset vjernika ne shvaća koliko se brzim koracima krećemo prema najvećoj krizi u povijesti našeg planeta. ... Nema vremena za taštinu, tričarije niti da zaokupljamo um nevažnim stvarima. (RH 26. travnja 1892.)

Kraljevi, upravitelji i velikani čut će o vama preko izvještaja vaših neprijatelja te će im vaša vjera i karakter biti pogrešno prikazani. Ali oni koji budu lažno optuženi, imat će se priliku pojaviti pred svojim tužiteljima i sami govoriti. Oni će imati prednost da donesu svjetlo onima koji se smatraju velikim ljudima na Zemlji, a ako proučavate Bibliju, ako ste spremni dati odgovor svakom čovjeku koji vas zapita o nadi koja je u vama ponizno i sa strahom, vaši neprijatelji neće moći poreći vašu mudrost.

Sada imate priliku postići najveću intelektualnu snagu proučavajući riječ Božju. Međutim, ukoliko ste ravnodušni i ne kopate dublje u rudnicima istine, nećete biti spremni za krizu koja uskoro treba doći na nas. O, kada biste shvatili da je svaki trenutak zlata vrijedan! Ako živite od svake riječi koja izlazi iz usta Božjih, nećete se naći nespremni. (RH 26. travnja 1892.)

Vi ne znate kamo možete biti pozvani da date svoje svjedočanstvo o istini. Mnogi će morati stati pred zakonodavne sudove, neki pred kraljeve i učene ljude da daju svjedočanstvo o svojoj vjeri. Oni koji imaju samo površno razumijevanje istine neće moći jasno protumačiti Sveto pismo i dati prave razloge svoje vjere. Bit će zbunjeni i neće biti kao oni radnici koji se nemaju čega postidjeti. Neka nitko ne misli da ne treba učiti zato što ne propovijeda za propovijedaonicom. Vi ne znate što Bog može tražiti od vas. (FE 217)

3. rujna

Pripravi se da susretneš Boga svoga

“Stog ću, Izraele, ovako s tobom postupiti, i jer ću tako s tobom postupiti, pripravi se, Izraele, da susretneš Boga svoga!” (Amos 4,12)

Mnogi ne shvaćaju kakvi moraju biti da bi u vrijeme nevolje, kad Veliki svećenik više ne bude u Svetištu, mogli opstati pred Bogom. Oni koji prime pečat živoga Boga i budu zaštićeni u vrijeme nevolje, moraju u potpunosti odsjajivati Isusov lik. (EW 71)

Njihova odjeća mora biti neokaljana, a njihov karakter škropljenjem krvlju očišćen od grijeha. Božjom milošću i vlastitim marom moraju biti pobjednici u borbi sa zlom. Dok se na Nebu vrši istražni sud i dok se grijesi vjernih koji se kaju uklanjaju iz Svetišta, u Božjem se narodu na Zemlji mora izvršiti posebno djelo čišćenja, odstranjivanja grijeha. (GC 425)

Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu očekujući da će ih “osvježenje” ili “kasna kiša” osposobiti da opstanu u dan Gospodnji i da žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko njih sam vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili potrebnu pripremu te stoga nisu mogli primiti “osvježenje” koje svi moraju primiti da bi mogli živjeti u prisutnosti Svetoga Boga. (EW 71)

Oni koji odbiju da budu tesani od strane proroka, ne čiste svoje duše pokoravajući se cijeloj istini i koji su skloni mišljenju da je njihovo stanje daleko bolje nego što zapravo jest, probudit će se tek u vrijeme sedam posljednjih zala i uvidjeti da je to tesanje i oblikovanje bilo potrebno za njihovu izgradnju. ...

Vidjela sam da nitko neće moći sudjelovati u “osvježenju” dok ne pobijedi svaki ukorijenjen grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu, svaku ružnu riječ i postupak. Stoga bismo se trebali još više približiti Gospodinu i usrdno nastojati izvršiti potrebnu pripremu koja će nam omogućiti da opstanemo u boju u dan Gospodnji. Imajmo svi na umu da je Bog svet i da nitko izuzev svetih bića ne može boraviti u Njegovoj prisutnosti. (EW 71)

Obećanje božanske pomoći

“A kad vas predadnu, ne budite zabrinuti kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati što treba da govorite.” (Matej 10,19)

Kristovi sluge ne trebaju pripremati govore kad budu dovedeni pred sudove zbog svoje vjere. Oni se trebaju pripremati iz dana u dan stavljajući u svoja srca dragocjene istine Božje riječi. Trebaju se hraniti Kristovim naukom i u molitvi jačati svoju vjeru. Tada će ih, kad budu dovedeni na sud, Sveti Duh podsjetiti na pravu istinu koja će doprijeti do srca onih koji će doći slušati. Bog će obasjati njihov um znanjem koje su stekli marljivim istraživanjem Svetog pisma u pravo vrijeme, kada to bude potrebno. (CSW 40,41)

Vi sada treba biti spremni za vrijeme kušnje. Sada trebate znati jesu li vaše stope učvršćene na Vječnoj Stijeni. Morate imati svoje osobno iskustvo i ne biti zavisni od drugih za svoje svjetlo. Kada budete izloženi kušnji, kako ćete znati da niste sami bez ijednog zemaljskog prijatelja na vašoj strani? Hoćete li tada biti u mogućnosti shvatiti da je Krist vaša potpora? Hoćete li se moći sjetiti obećanja: “Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta”? Oko vas će biti nevidljivih bića koja će željeti vašu propast. Sotona i njegovi pomoćnici nastojat će vas na svaki način pokolebati u vašoj čvrstini i privrženosti Bogu i Njegovoj istini. Ali ako budete gledali na Njegovu slavu, ne trebate misliti kako ćete svjedočiti o Njegovoj istini. (RH 26. travnja 1892.)

Mladići i djevojke, rastete li do pune visine muškaraca i žena u Kristu da u vrijeme nevolje ne budete odvojeni od Izvora svoje snage? Da bismo opstali tijekom tog vremena kušnje, mi moramo sada, u vrijeme mira, doživjeti živo iskustvo s Bogom. Mi sada moramo osjetiti duboko djelovanje Svetoga Duha. Krist nam mora biti sve i u svemu, Alfa i Omega, prvi i posljednji, početak i svršetak. (RH 3. svibnja 1892.)

Dolazi druga Pedesetnica!

“Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom, i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova.” (Ezekiel 34,26)

Slikom rane i kasne kiše, koja u istočnim zemljama pada u vrijeme sjetve i žetve, hebrejski su proroci prorekli izlivanje duhovne milosti u posebnoj mjeri na Božju crkvu. Izlivanje Duha na apostole bio je početak te rane kiše, a rezultati su bili slavni. ...

Ali pri svršetku zemaljske žetve obećano je posebno izlivanje duhovne milosti da pripravi Crkvu za dolazak Sina Čovječjega. Ovo je izlivanje Duha uspoređeno s kasnom kišom. ... (AA 54,55)

Veliko se djelo evanđelja neće završiti manjim otkrivenjem Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju rane kiše u samom početku evanđelja, opet će se pri njegovu završetku ispuniti u kasnoj kiši. ...

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto da objave poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. I Sotona će djelovati lažnim čudesima, čak spuštajući vatru s neba naočigled ljudi. (Otkrivenje 13,13) Na ovaj će način stanovnici Zemlje biti navedeni na odluku.

Vijest se neće toliko širiti dokazivanjem koliko dubokim osvjeđenjem Božjeg Duha. Dokazi su bili predočeni. Sjeme je bilo posijano, a sada će niknuti i donijeti plod. ... Zrake svjetlosti sada prodiru posvuda, istina se vidi u svoj svojoj jasnoći, a iskrena Božja djeca kidaju veze koje su ih dosad držale. Obiteljske i crkvene veze su nemoćne da ih zadrže. Istina im je dragocjenija od svega drugoga. Unatoč udruženim snagama što se protive istini, znan će broj stati na Gospodnju stranu. (GC 611,612)

Harmagedonska bitka

“Ovi će ratovati protiv Janjeta, ali će ih Janje zajedno sa svojim pozvanima, izabranima i vjernima pobijediti, jer je ono Gospodar gospodara i Kralj kraljeva.” (Otkrivenje 17,14)

Trebamo proučavati izlivanje sedme čaše Božje srdžbe. Sile zla neće se u posljednjem sukobu predati bez otpora. Ali Providnost će odigrati svoju ulogu u harmagedonskoj bici. Kad Zemlja bude obasjana slavom anđela iz osamnaestog poglavlja Ivanovog Otkrivenja, to će probuditi iz sna sve vjerske elemente, elemente i dobra i zla, i vojske živoga Boga izići će na poprište. (7BC 983)

Četiri moćna anđela zadržavaju sile ovoga svijeta dok Božji sluge ne prime pečat na svoja čela. Narodi svijeta nezadrživo se pripremaju za sukob, ali ih ovi anđeli još uvijek obuzdavaju. Kad se ta obuzdavajuća sila ukloni, naići će vrijeme nevolje i strašne duševne tjeskobe. Bit će izumljeno smrtonosno ratno oružje. Brodovi, zajedno sa svojim živim teretom, bit će pokopani u velikim dubinama. Svi oni koje ne bude vodio duh istine, ujedinit će se pod vodstvom Sotoninih pomoćnika. Ali sve će to biti zadržavano dok ne dođe vrijeme za veliku harmagedonsku bitku. (7BC 967)

Zlo u svim mogućim oblicima spremno je na intenzivnu aktivnost. Zli anđeli udružuju svoje snage sa zlim ljudima, i budući da su u višestoljetnom sukobu stekli iskustvo u najlukavijem obmanjivanju i borbama, oni će se i u velikoj posljednjoj bici očajnički boriti. Cijeli svijet bit će na jednoj ili na drugoj strani. Doći će do harmagedonske bitke, a taj dan nikoga od nas ne smije zateći na spavanju. Moramo biti sasvim budni i kao mudre djevojke imati ulja u svojim svjetiljkama. ...

Na nas se mora izliti sila Svetoga Duha i Vojskovođa Gospodnje vojske nalaziti će se na čelu nebeskih anđela da bi rukovodio tom bitkom. Ozbiljni događaji odigravaju se upravo pred nama. Trube se oglašavaju jedna za drugom, čaše gnjeva jedna za drugom izljevaju se na stanovnike Zemlje. Prizori od golemog značenja odigravaju se pred nama. (7BC 982)

Događaji se odvijaju po redosljedu

“Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas onaj dan mogao iznenaditi kao lopov.” (1. Solunjanima 5,4)

Bilo mi je pokazano da Isus neće napustiti Svetinju nad svetinjama dok ne bude riješen slučaj svake duše na izbavljenje ili propast, i da Božji gnjev neće naići prije nego što Isus završi svoje djelo u Svetinji nad svetinjama, skine svoju svećeničku odoru i obuče haljinu osvete. Tada će napustiti mjesto posrednika između svojeg Oca i čovjeka i Bog se više neće ustezati da na one koji odbacuju Njegovu istinu izlije svoj gnjev. Vidjela sam da su gnjev neznabožaca, Božji gnjev i vrijeme suđenja mrtvima različite i odvojene pojave koje slijede jedna za drugom, kao i to da Mihael još nije ustao i da vrijeme nevolje, kakvoga nikad prije nije bilo, još nije počelo. Narodi se već gnjeve, ali kad naš Veliki svećenik završi svoje djelo u Svetištu, On će ustati, obući osvetničku haljinu i tek tada će doći do izlivanja sedam posljednjih zala.

Vidjela sam da će četiri anđela držati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetištu ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla raspaljuju gnjev bezbožnih ljudi protiv pravednika jer oni smatraju da smo mi navukli Božje kazne na njih i da bi nevolje prestale kad bi nas istrijebili sa Zemlje. Bio je izdan proglas da se sveti pobiju zbog čega su oni dan i noć vapili Bogu za izbavljenje. To je bilo vrijeme Jakovljeve nevolje. Tada su svi sveci zavapili u duševnom strahu i Bog ih je izbavio svojim glasom. (EW 36,37)

Prije svoga raspeća Spasitelj je svojim učenicima objasnio da treba biti ubijen i da će nakon toga uskrsnuti iz groba. ... Ali su učenici očekivali oslobođenje od rimskog jarma, pa nisu mogli podnijeti pomisao da bi Onaj u koga su polagali sve svoje nade morao umrijeti sramotnom smrću. ... U proročanstvima je budućnost i nama otkrivena tako jasno kao što je u Kristovim riječima bila otkrivena učenicima. Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i s djelom pripreme u vrijeme nevolje jasno su predočeni. Ali mnogi ne razumiju ništa bolje ove važne istine nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona budno pazi da ukloni svaki utjecaj koji bi ih mogao učiniti mudrim za spasenje, pa će ih vrijeme nevolje naći nespremne. (GC 594)

Kratko vrijeme mira

“Dok ljudi budu govorili: ‘Mir i sigurnost’, baš tada će se na njih iznenada oboriti propast kao porođajna bol na trudnu ženu, i nipošto joj neće umaći.” (1. Solunjanima 5,3)

Kad se djelo spašavanja približi kraju, na Zemlju će naići nevolje i narodi će se razgnjeviti, ali će biti zadržani da ne bi spriječili djelo trećeg anđela. U to će se vrijeme spustiti “kasna kiša”, ili osvježenje od lica Gospodnjeg, da bi dala silu glasnoj vici trećeg anđela i pripremila svete da se održe u vrijeme izlivanja sedam posljednjih zala. (EW 85,86)

Vidjela sam stanovnike Zemlje u velikoj zbrci. Ratovi, krvoprolića, oskudica, glad i epidemije širili su se po Zemlji. Budući da je ovo okruživalo Božji narod, vjernici su se držali jedni uz druge i odbacili svoje male poteškoće. Ponos koji su gajili više nije upravljao njima; to mjesto zauzela je duboka poniznost. Patnja, zbunjenost i oskudica bili su razlog da razum ponovno zauzme svoje mjesto te je strastven i nerazuman čovjek postao razuman i ponašao se promišljeno i mudro.

Moja pozornost je tada bila odvrćena od tog prizora. Izgledalo je da je ostalo malo vremena mira. Još jednom su mi bili pokazani stanovnici Zemlje i ponovno je sve bilo u velikoj zbrci. Borbe, ratovi, krvoproliće, glad i neimaština bjesnjeli su na sve strane. Rat je izazvao glad. Nestašica i krvoproliće prouzrokovali su epidemije, a srca ljudi ispunila su se strahom pred onim što dolazi na Zemlju. (1T 268)

Anđeli danas zadržavaju vjetrove sukoba sve dok svijet ne bude opomenut da dolazi propast, ali diže se oluja spremna da se obori na Zemlju. Kada Bog zapovijedi svojim anđelima da pušte vjetrove, nastat će prizori kakve nijedno pero nije u stanju opisati. ...

Bog nam je u svojoj milosti pružio trenutak predaha. Uporabimo svaku silu koja nam je darovana s Neba u objavljivanju djela koje nam je Gospodin povjerio za one koji propadaju u neznanju. (Ev 704)

Objava mira i sigurnosti

“Olako liječe ranu naroda moga, vičući: ‘Mir! Mir!’ Ali mira nema.” (Jeremija 6,14)

Papisti, protestanti i svjetovni ljudi ... u ovom ujedinjenju vidjet će veličanstveni pokret za obraćenje svijeta i početak dugo-
očekivanog milenija. (GC 588,589)

“Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.” (2. Petrova 3,10) Kad mišljenja filozofa odagnaju strah od Božjeg suda, kad vjerski učitelji budu stavljali naglasak na dugo razdoblje mira i napretka, i kad svijet bude zaokupljen poslom i zadovoljstvima, sađenjem i građenjem, zabavama i veseljem, odbacujući Božja upozorenja i vrijeđajući njegove vjesnike, tada će ih iznenada sustići uništenje i oni neće umaći (1. Solunjanima 5,3). (PP 104)

Poput stanovnika Sidimske doline ljudi sanjaju o blagostanju i miru. “Bježi, da život spasiš,” upozorenje je Božjih anđela, ali čuju se i drugi glasovi kako govore: “Ne uzbuđujte se, nema razloga za uzbunu.” Mnoštvo viče: “Mir i sigurnost”, dok Nebo objavljuje da uništenje samo što nije došlo na prijestupnike. U noći prije njihova uništenja gradovi u ravnici su uživali u zadovoljstvima i rugali se strahu i upozorenjima Božjih vjesnika, ali ti su rugači nestali u plamenu, te iste noći vrata milosti su se zauvijek zatvorila za bezbožne, bezbrižne stanovnike Sodome. Boga se ne može uvijek vrijeđati, s Njim se neće moći još dugo igrati. “Dolazi nesmiljeni Jahvin dan — gnjev i jarost — da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike.” (Izaija 13,9) Velik dio svijeta će odbaciti Božju milost i zahvatit će ga brzo i nepovratno uništenje. Ali oni koji obrate pozornost na upozorenje “prebivat će pod zaštitom Svemogućega” i “u sjeni Svemogućega”. Njegova će istina biti njihov štit i obrana. (PP 167)

Božje djelo je završeno

“Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14)

Svečana, sveta poruka upozorenja mora biti objavljena u najnepristupačnijim područjima i u gradovima okorjelim u grijehu, na svakom mjestu gdje svjetlo značajne trostruke evangeoske poruke još nije zasjalo. Svatko treba čuti posljednji poziv na Janjetovu svadbenu večeru. Poruku sadašnje istine treba nositi iz grada u grad, iz sela u selo i to ne izvanjskim pokazivanjem, već u sili Duha. (GW 27)

Vijest o sili Božje milosti koja obnavlja bit će nošena u svaku zemlju i svaki kraj sve dok istina ne obuhvati cijeli svijet. Među zapečaćenima bit će ljudi iz svakog naroda, plemena i jezika. Iz svake zemlje skupit će se muškarci i žene koji će stajati pred Božjim prijestoljem i Janjetom uzvikujući: “Spasenje je djelo Boga našega, koji sjedi na prijestolju, i Janjeta!” (Otkrivenje 7,10) (CT 29)

Cijela Zemlja treba biti osvijetljena slavom Božje istine. Svjetlo treba sjati svim zemljama i svim narodima. Oni koji su dobili svjetlo trebaju ići naprijed i svijetliti. Zvijezda Danica zasjala je nama, a mi trebamo odsjajivati njezino svjetlo na stazu onih koji su u tami.

Kriza je upravo pred nama. Mi sada moramo uz pomoć sile Svetoga Duha objaviti velike istine za ove posljednje dane. Još malo i svatko će čuti upozorenje i donijeti odluku za sebe. Tada će doći kraj. (6T 24)

Istina koja se nalazi u prvoj, drugoj i trećoj andeoskoj vijesti mora doprijeti do svakog naroda, plemena i jezika. Ona mora obasjati tamu svakog kontinenta i proširiti se na morske otoke. U ovom poslu ne smije biti odgađanja.

Naša lozinka treba biti: Naprijed, uvijek naprijed! Nebeski anđeli ići će ispred nas da pripreme put. Svoju odgovornost za udaljene krajeve ne možemo ostaviti po strani sve dok cijela Zemlja ne zasja Gospodnjom slavom. (GW 470)

11. rujna

Bog ustaje u obranu svojeg naroda

“Čujte, narodi, vi svi! Slušaj, zemljo i sve što te ispunja! Gospod Jahve protiv vas će svjedočiti — Gospod iz svetoga Hrama svojega! Jer evo: Jahve izlazi iz svetoga mjesta svojega, silazi i hodi po visovima zemaljskim.” (Mihej 1,2.3)

Tek će se u doba krize otkriti karakter. ... Veliki konačni ispit doći će na svršetku vremena milosti za ljudski rod i tada više neće biti prilike da se zadovolje nezadovoljene potrebe ljudske duše. (COL 412)

Bog se sprema na obračun s narodima. U svim stoljećima ove zemaljske povijesti zli radnici nagomilavali su srdžbu za dan gnjeva; onog trenutka kada pokvarenost prijeđe postavljene granice Božje milosti, Njegovom strpljenju će doći kraj. Kada se nebeske knjige napune grijesima velikog broja ljudi, doći će gnjev nepomiješan s milošću i tada će se vidjeti kako je strašno izigrati božansko strpljenje. Do ove krize će doći kad se narodi ujedine da Božji zakon proglase nevažećim.

Doći će dani kad će pravedni biti pokrenuti da revnuju za Boga zbog prevelike pokvarenosti. Nitko bez božanske sile neće moći izdržati drskost Sotone koji se ujedinio sa zlim ljudima. Ali u času najveće opasnosti za Crkvu, vjerni Ostatak upućivat će usrdne molitve. Bog će ih čuti i odgovoriti u pravo vrijeme, kada krivnja grešnika dostigne svoj vrhunac. On će osvetiti svoje izabrane koji dan i noć plaču pred njim iako i On nosi s njima njihove terete. (5T 524)

Zamjena laži za istinu posljednji je čin u drami. Kada ova zamjena postane sveopća, Bog će se objaviti. Kada ljudski zakoni budu uzdignuti iznad božanskih, kada zemaljske sile pokušaju primorati ljude da svetkuju prvi dan tjedna, znajte da je došlo vrijeme da Bog djeluje. On će ustati u svom veličanstvu i Zemlja će se strašno zatresti. Sići će sa svojeg mjesta da kazni stanovnike Zemlje zbog njihove pokvarenosti. Zemlja će pokazati svoju krv i više neće moći prikrivati svoj grijeh. (RH 23. travnja 1901.)

Završava se vrijeme milosti

“Neka nepravednik i dalje bude nepravedan; neka se nečisti i dalje onečišćuje; neka pravednik i dalje živi pravedno; neka se sveti i dalje posvećuje!” (Otkrivenje 22,11)

Kada se završi istražni sud, bit će odlučena sudbina svih ljudi — za život ili smrt. Vrijeme milosti završava se neposredno prije pojavljivanja Gospodina na nebeskim oblacima. (*RH 9. studenoga 1905.*)

Rugači su upućivali na prirodne pojave — na nepromjenjivu smjenu godišnjih doba, na vedro nebo s kojega još nije nikada pala kiša, na zelena polja osvježena blagom noćnom rosom — i uzvikivali: “Zar on ne priča bajke?” S prijezirom su izjavili da je propovjednik pravde neobuzdani zanesenjak i nastavili spremnije no ikada uživati u zadovoljstvima, još uporniji na svojim zlim putovima. Ali njihovo nevjerstvo nije spriječilo prorečeni događaj. Bog je dugo podnosio njihovu zloću, dajući im mnoštvo prilika za pokajanje, ali u određeno vrijeme Njegovi su sudovi pohodili one koji su odbili Njegovo milosrđe.

Krist izjavljuje da će slično nevjerstvo postojati u vezi s Njegovim drugim dolaskom. Kao što ljudi u Noino vrijeme “ništa nisu naslućivali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će”, prema riječima našeg Spasitelja, “biti i za dolaska Sina Čovječjega”. (Matej 24,39) Kad se tobožnji Božji narod bude sjedinio sa svijetom i živio kao što on živi pridruživši mu se u zabranjenim zadovoljstvima; kad sjaj svijeta postane sjajem Crkve; kad budu odzvanjala svadbena zvona i svi se budu nadali dugim godinama svjetskog napretka — tada će iznenada, kao što sjevne munja, doći kraj njihovim sjajnim vizijama i prevarljivim nadama. (*GC 338,339*)

Događaji povezani sa završetkom vremena milosti i s djelom pripreme u vrijeme nevolje jasno su predočeni. Ali mnogi ne razumiju ništa bolje ove važne istine nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona budno pazi da ukloni svaki utjecaj koji bi ih mogao učiniti mudrim za spasenje, pa će ih vrijeme nevolje naći nespremne. (*GC 594*)

13. rujna

Završetak vremena milosti prolazi neopaženo

“A što se tiče, braćo, vremena i časa, nemate potrebe da vam se o tome piše: i sami dobro znate da će Dan Gospodnji doći kao lopov u noći.” (1. Solunjanima 5,1.2)

Pravednici i grešnici još će uvijek živjeti na Zemlji kao smrtnici. Ljudi će saditi i graditi, jesti i piti potpuno nesvjesni da je u nebeskom Svetištu izrečena konačna, neopoziva odluka. Bog je Nou i njegovu obitelj prije potopa, nakon što su ušli u korablju, zatvorio, a bezbožnike je spriječio da uđu. Međutim, ljudi su ne znajući da je njihova sudbina zapečaćena, sedam dana živjeli bezbrižnim životom ispunjenim užicima i rugali se upozorenjima suda koji se približavao. Spasitelj kaže: “Takav će biti dolazak Sina Čovječjeg.” Tiho, neprimjetno poput lopova u ponoć, doći će odlučujući čas kad će se zapečatiti sudbina svakog čovjeka, a milost koja je bila ponuđena grešnim ljudima konačno povući. (*RH 9. listopada 1905.*)

Ljudi se brzo uljuljaju u kobnoj sigurnosti, a bude se tek kad se izlije Božji gnjev. (*ST 8. prosinca 1909.*)

Gospodin koji sudi na kraju vremena proći će Zemljom i početak će se izljevati strašan pomor. Tada će oni koji su prezirali Božju riječ, koji su je malo cijenili, ići od mora do mora i od sjevera čak do istoka. Trčat će na sve strane da traže Gospodnju riječ, ali je neće naći. ... Božji propovjednici završit će svoj posljednji zadatak, posljednji put se pomoliti, proliti svoju posljednju goruku suzu za buntovničku crkvu i bezbožnike. (*MS1, 1857.*)

Kristov pogled bio je usmjeren u buduće vjekove kada je rekao: “Kad bi i ti u ovaj dan priznao ono što ti je za mir!” Još uvijek je tvoj dan, o, Crkvo Božja, kojoj je On povjerio svoj Zakon. Ovaj dan vjere i kušnje ide svojem kraju. Sunce žuri k zapadu. Može li se dogoditi da zađe, a ti nećeš znati “ono što ti je za mir”? Neopoziva presuda mora biti izrečena: “Ali je sad sakriveno tvojim očima” (Luka 19,42). (*Letter 58,1887.*)

Vrijeme nevolje kakvog nije bilo

“U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena.” (Daniel 12,1)

Kad bude završeno objavljivanje poruke trećeg anđela, milost više ne moli za grešne stanovnike Zemlje. Božji je narod završio posao. Primio je “kasnu kišu”, utješeno je od “Gospodnje prisutnosti” i pripremljen za čas kušnje koji je pred njim. Anđeli na Nebu su u pokretu. Anđeo koji se vraća sa Zemlje objavljuje da je završio zadaću; svijet je bio izložen završnom ispitu i svi koji su se pokazali vjerni božanskim propisima primili su “pečat živoga Boga”. Tada Isus obustavlja svoje posredovanje u nebeskom Svetištu. Podiže svoje ruke i jakim glasom kaže: “Svršeno je!” ...

Kad On napusti Svetište, tama prekriva stanovnike Zemlje. U to zastrašujuće vrijeme pravedni moraju živjeti bez posrednika pred svetim Bogom. Uklonjene su ograde koje su sputavale zle i Sotona ima posvemašnju kontrolu nad grješnicima koji se nisu pokajali. Božjem je strpljenju kraj. Svijet je odbacio Njegovo milosrđe, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov Zakon. Zli su prešli granice vremena milosti; Božji Duh, kome su se uporno protivili, napokon se povukao. Nezaštićeni božanskom milošću, nemaju zaštite pred Zlim. Tada će Sotona zemaljske stanovnike izložiti posljednjoj velikoj nevolji. Kad Božji anđeli budu prestali zadržavati divlje vjetrove ljudskih strasti, svi će elementi sukoba biti odriješeni. Cijeli će svijet biti zahvaćen propašću strašnijom od one koja je zadesila drevni Jeruzalem. (GC 613,614)

Samo oni koji su čiste ruke i bezazlena srca opstat će u to vrijeme kušnje. ... Sada je vrijeme, dok četiri anđela zadržavaju četiri vjetra, da utvrdimo svoj poziv i izbor. (EW 58)

15. rujna

Puštena četiri vjetra

“Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat sluge našega Boga na njihovim čelima!” (Otkrivenje 7,3)

Anđeli kruže oko Zemlje pobijajući Sotoninu tvrdnju da ima pravo na ovu Zemlju zato što je mnoštvo njegovih privrženika tako veliko. Mi ne čujemo njihove glasove niti svojim tjelesnim očima možemo vidjeti postupke tih anđela, ali su njihove ruke čvrsto spojene oko Zemlje i oni budno zadržavaju Sotonine vojske dok se ne završi zapečaćivanje Božjeg naroda. (7BC 967)

Ivan vidi elemente u prirodi — potrese, bure i političke borbe — koje četiri anđela zadržavaju. Ovi vjetrovi se nalaze pod kontrolom sve dok im Bog ne kaže da zapušu. Božja crkva je sigurna. Anđeli Božji provode Njegove naredbe zadržavajući vjetrove da ne pušu na zemlju ni na more, niti na bilo koje drvo dok Božji sluge ne prime pečat na svoja čela. (TM 444)

Sada je vrijeme od posebnog interesa za sve ljude. Pozornost vladara i državnika, ljudi koji zauzimaju položaje od povjerenja i autoriteta, obrazovanih žena i muškaraca svih slojeva, usmjerena je na događaje koji se zbivaju oko nas. Oni promatraju zategnute, nemirne odnose među narodima. Vide napetost koja obuzima svaki zemaljski element i shvaćaju da će se dogoditi nešto veliko i značajno — da je svijet na rubu neobične krize.

Anđeli sada zadržavaju vjetrove rata dok svijet ne bude opomenut na dan suda koji se približava. Ali oluja se priprema, spremna da se obruši na Zemlju, i kada Bog zapovijedi svojim anđelima da puste vjetrove, doći će do takvih prizora sukoba koje nijedno pero ne može opisati. ...

Bog je milostivo produljio vrijeme. S Neba nam je dana svaka sila da obavimo zadaću koju nam je Gospodin povjerio zbog onih koji ginu u neznanju. Poruka upozorenja treba odjeknuti u svim dijelovima svijeta. ... Treba biti obavljen velik posao, a on je povjeren onima koji znaju istinu za ovo vrijeme. (RH 23. studenoga 1905.)

Sedam posljednjih zala počinju se izlijevati

“Potom čuh jak glas što govori sedmorici anđela: ‘Idite i izlijte sedam čaša Božjega gnjeva na zemlju!’” (Otkrivenje 16,1)

Kad Krist završi s posredovanjem u Svetištu, izlit će se čista srdžba na one koji štuju Zvijer i njen kip i primaju njen žig. (Otkrivenje 14,9.10) Zla koja su snašla Egipat kad je Bog oslobađao Izrael slična su ovim strašnijim i žešćim kaznama koje će snaći svijet prije konačnog izbavljenja Božjeg naroda. Opisujući ove zastrašujuće kazne pisac Otkrivenja veli: “Tada se pojavi opasan i poguban čir na osobama koje su imale žig Zvijeri i koje se klanjaju njezinu kipu.” More “postade kao krv mrtvacu te uginu svako živo biće u moru”. Rijeke i izvori voda “postadoše krv”. Koliko god bile strašne ove kazne, Božja je pravda u cijelosti obranjena. Božji anđeo objavljuje: “Pravedan si, o Sveče, što si ih udario tim kaznama, budući da su prolili krv svetih i proroka. Sad im daješ da piju krv; to su zaslužili.” (Otkrivenje 16,2-6) Osuđivanjem Božjeg naroda na smrt navukli su krivnju za njihovu krv kao da su je prolili svojim rukama. ...

U zlu koje slijedi, suncu će biti dana moć “da pali ljude vatrom. A ljudi su, goreći u velikoj žegi, psovali ime Boga”. (Otkrivenje 16,8.9) ...

Ova zla neće biti sveopća, jer bi inače svi zemaljski stanovnici bili istrijebljeni. Ipak će ona biti najstrašniji bič kojega su smrtni ljudi ikada upoznali. Sve su kazne koje su snalazile ljude prije završetka vremena milosti bile pomiješane s milosrđem. Kristova moliteljska krv štitila je grješnika da ne primi punu mjeru kazne za svoju krivnju. Ali na posljednjem sudu srdžba će se izliti nepomiješana s milosrđem. (GC 627—629)

Strijele Božjeg gnjeva samo što nisu poletjele i kad On počne kažnjavati grešnike, neće biti predaha sve do kraja. Sprema se oluja Božjeg gnjeva i samo oni koji su posvećeni istinom u Božjoj ljubavi bit će skriveni s Kristom u Bogu dok pustošenje ne prođe. (TM 182)

17. rujna

Izdan proglas o smrti

“Čak joj je bilo dopušteno da udahne život kipu Zvijeri, tako da kip Zvijeri progovori i prouzrokuje da se pobiju svi koji se ne htjedoše pokloniti kipu Zvijeri.” (Otkrivenje 13,15)

Kada Isus napusti Svetinju nad svetinjama, Njegov Duh koji zadržava sile povući će se od vladara i naroda. Oni će biti prepušteni vlasti demona. Tada će po savjetu i uputi Sotone biti donešeni takvi zakoni da nijedno tijelo ne bi moglo biti sačuvano kad se ne bi skratili oni dani. (1T 204)

Vidjela sam da će anđeli zadržavati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetišću ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova zla su raspalila gnjev bezbožnih ljudi protiv pravednika. Oni su smatrali da smo mi navukli Božje kazne na njih i da će nevolje prestati ako nas istrijebe sa Zemlje. Stoga je izdan proglas da se sveti pobiju zbog čega su vjerni dan i noć vapili Bogu za izbavljenje. Ovo je bilo vrijeme Jakovljeve nevolje. (EW 36,37)

Vidjela sam vodeće ljude na Zemlji kako se savjetuju, a Sotona i njegovi anđeli bili su zaposleni oko njih. Vidjela sam pisma koja su bila umnožena i razaslana u različite dijelove svijeta u kojima se naređuje ljudima da pobiju i prije određenog vremena svece ako se budu držali svoje čudne vjere, ako ne odustanu od subote i ne budu poštovali prvi dan tjedna. (EW 282,283)

Premda je općim dekretom određeno vrijeme kad vršitelje zapovijedi mogu pobiti, njihovi će im neprijatelji u nekim slučajevima i prije tog vremena pokušati uzeti život. Ali nitko ne može proći pored silnih čuvara postavljenih oko svake vjerne duše. Neke napadaju pri bijegu iz gradova i sela, ali mačevi podignuti protiv njih slomit će se i pasti bespomoćni poput slamke. Druge će štititi anđeli u obliku ratnika. (GC 631)

Kad bi mogli gledati nebeskim očima, ljudi bi vidjeli skupine anđela, jakih u sili, smještenih oko onih koji su sačuvali Kristovu poruku o postojanosti. Sa suosjećajnom blagošću anđeli su bili svjedoci njihove nevolje i čuli njihove molitve. Oni čekaju na riječ svog Zapovjednika da ih istrgnu iz pogibelji. Ali moraju još malo čekati. Božji narod mora piti iz ove čaše i krstiti se ognjem. (GC 630,631)

Osuđeni na smrt

“Po skorotečama razaslane su svim kraljevim pokrajinama poslanice da se svi Židovi, od dječaka do staraca, djeca i žene unište, pobiju, zatru, a njihova dobra da se zaplijene u jednom jedinom danu, i to trinaestog dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara.” (Eстера 3,13)

Ukaz koji će biti proglašen protiv Božjeg naroda ostatka bit će sličan proglasu koji je Ahasver izdao protiv Hebreja. (PK 603)

Kad onima koji poštuju Božji Zakon bude uskraćena zaštita ljudskih zakona, u različitim će se zemljama istodobno pojaviti pokret za njihovo uništenje. Kad se približi vrijeme određeno dekretom, ljudi će se urotiti da istrijebe omraženu sektu. Odlučit će da jedne noći zadaju konačni udarac kojim će zauvijek ušutkati glas neslaganja i prijekora. (GC 635)

Izići će zakon koji će ih primoravati da prestanu držati subotu kao četvrtu zapovijed i da svetkuju nedjelju ili će izgubiti život. Međutim, oni neće popustiti i pogaziti Gospodnju subotu da bi se pokorili papinskoj ustanovi. Sotonine vojske i zli ljudi okružiti će ih i likovati nad njima misleći da im Božji narod sada ne može uteći. (1T 353,354)

Kad ovo vrijeme nevolje dođe, svaki će slučaj već biti riješen. Više neće biti vremena milosti ni kušnje za one koji se nisu pokajali. Pečat živoga Boga bit će na Njegovom narodu. Ovaj mali ostatak, nemoćan da se sam obrani u borbi na život i smrt sa zemaljskim silama koje predvodi vojska Zmaja, potražiti će u Bogu svoju obranu. Najviše zemaljske vlasti izdat će zakon da svi moraju služiti Zvijeri i primiti njezin žig pod prijetnjom progonstva i smrti. (5T 213)

Vidjela sam kako svete obuzima veliki duševni strah. Izgledalo je da su sa svih strana okruženi bezbožnim stanovnicima Zemlje. Sve je izgledalo kao da je protiv njih. Neki su se počeli bojati da ih je Bog na kraju prepustio ovim bezbožnicima da ih pobiju. ...

Ovo je za svete bio čas najžušnijeg straha. Dan i noć vapili su Bogu za oslobođenjem. Gledano izvana, nije bilo nikakvih izgleda za njihovo oslobođenje. Bezbožnici su već počeli trijumfirati dovikujući: “Zašto vas vaš Bog ne izbavi iz naših ruku? Zašto se ne uznesete da spasite svoje živote?” Ali sveti nisu na njih obraćali pozornost. (EW 283)

19. rujna

Anđeoska zaštita u vrijeme nevolje

“Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.” (Izaija 26,20)

U dan strašnog suda Krist će reći: “Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.” Kakve su to sobe u koje se oni trebaju sakriti? One prikazuju Kristovu zaštitu i zaštitu svetih anđela. Božji narod u ovo vrijeme nije okupljen na jednom mjestu. On se nalazi u raznim zemljama u svim dijelovima svijeta. (HS 158)

Vidjela sam svete kako napuštaju gradove i sela i združuju se u skupine. Žive na najsamotnijim mjestima. Anđeli su im donosili vodu i hranu dok su bezbožnici patili od gladi i žeđi. (EW 282)

Tijekom noći bio mi je prikazan vrlo dojmljiv prizor. Izgledalo je kao da se radi o velikoj zbrci i sukobima vojski. Gospodnji glasnik stao je ispred mene i rekao mi: “Pozovi svoje ukućane. Ja ću te voditi; slijedi me. Vodio me je mračnom stazom, prvo kroz šumu, a zatim kroz usjeke planina i rekao: “Ovdje si sigurna.” Tamo je bilo i drugih koji su bili dovedeni do ovog utočišta. Nebeski vjesnik je rekao: “Vrijeme nevolje je došlo kao lopov u noći, kako vas je Gospodin upozorio.” (MS 153, 1905.)

U vrijeme nevolje, pred sam Kristov dolazak, pravednike će spasiti služba nebeskih anđela, ali za prijestupnike Božjeg Zakona neće biti zaštite. Anđeli ne mogu zaštititi one koji zanemaruju jednu od božanskih uredbi. (PP 256)

Kao što je učinio u vrijeme Šadraka, Mešaka i Abed Nega, tako će i u završnim danima povijesti ove Zemlje Gospodin silno djelovati u korist onih koji su stali na stranu pravednosti. ... Usred vremena nevolje — nevolje kakve nije bilo od početka vremena — Njegovi izabranici ostat će nepokolebani. Sotona, sa svim svojim četama zla, neće moći uništiti ni najslabijega od Božjih svetih. Anđeli, koji su silni krepošću, zaštitit će ih, i radi njih će se Gospodin otkriti kao “Bog nad bogovima”, sposoban da zauvijek spasi one koji se u Njega uzdaju. (PK 513)

Bezbožnici tijekom nevolja

“Evo, dani dolaze — riječ je Jahve Gospoda — kad ću poslati glad na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine. Tumarat će od mora do mora, od sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali je neće naći.” (Amos 8,11.12)

Kada blagi glas milosti nestane, strah i užas obuzet će bezbožnike. Na njih su strašno djelovale riječ: “Kasno je! Prekasno je!” (EW 281)

Krist na križu osjećao se isto tako kao što će se grešnici osjećati kada se Božji gnjev izlije na njih. Crni očaj poput mrtvačkog pokrova past će na njihove grešne duše i tada će u potpunosti shvatiti svu veličinu grijeha. (ST 15. veljače 1883.)

Oni koji nisu cijenili Božju riječ žurili su tamo-amo, lutajući od mora do mora i od sjevera do juga tražeći Gospodnju riječ. Anđeo je rekao: “Oni je neće naći. Na Zemlji je glad; ne glad za kruhom ni žeđ za vodom, nego za slušanjem riječi Gospodnjih. Što bi dali za samo jednu riječ Božjeg odobravanja!” ...

Mnogi grešnici bili su jako gnjevniji jer su patili od posljedica epidemija. Bio je to prizor strašne agonije. Roditelji su ogorčeno prekoravali svoju djecu a djeca roditelje, braća svoje sestre a sestre opet braću. ... Ljudi su se obraćali svojim propovjednicima s gorčinom i mržnjom prigovarajući im riječima: “Niste nas upozorili. Govorili ste nam da se cijeli svijet treba obratiti i vikali: ‘Mir! Mir!’ da biste utišali svaki strah koji bi se pojavio. Niste nam govorili o ovom času, a one koji su nas upozoravali na to proglasili ste fanaticima i zlim ljudima koji nas žele uništiti.” Ali ja sam vidjela da niti propovjednici nisu utekli od Božjeg gnjeva. Njihove patnje bile su deset puta veće od patnji ovih ljudi. (EW 281,282)

U vrijeme kad se Božji sudovi izliju bez milosti, o, kako će za grešnike nedostižan biti položaj onih koji prebivaju “u zaklonu Najvišeg” — u šatoru u koji će sam Bog skloniti sve one koji su Ga ljubili i poštovali Njegove zapovijedi! (3BC 1150)

Vrijeme Jakovljeve nevolje

“Jao, jer velik je dan ovaj, slična mu ne bi! Vrijeme je nevolje za Jakova, al’ će se izbaviti iz nje.” (Jeremija 30,7)

Vidjela sam da će anđeli zadržavati četiri vjetra sve dok Isusovo djelo u Svetišću ne bude završeno, a zatim će uslijediti sedam posljednjih zala. Ova su zla raspalila gnjev bezbožnih ljudi protiv pravednika. Oni su smatrali da smo mi navukli Božje kazne na njih i da će nevolje prestati ako nas istrijebe sa Zemlje. Stoga su izdali proglas da se sveti pobiju zbog čega su vjerni vapili Bogu za izbavljenje dan i noć. To je bilo vrijeme Jakovljeve nevolje. (EW 36,37)

Kao što je Sotona potaknuo Ezava da krene protiv Jakova, tako će u vrijeme nevolje poticati zle da unište Božji narod. I kao što je optužio Jakova, tako će optuživati i Božji narod. Ovaj svijet ubraja među svoje podanike, ali se mala skupina koja vrši Božje zapovijedi protivi njegovoj prevlasti. Kad bi je mogao zbrisati sa zemlje, njegova bi pobjeda bila potpuna. On vidi da ih čuvaju sveti anđeli pa zaključuje da su im grijesi oprosteni; ali ne zna da je njihov slučaj odlučan u nebeskom Svetišću. On dobro zna grijeha na koje ih je naveo pa ih iznosi pred Bogom u uveličanom svjetlu, tvrdeći da ti ljudi ne zaslužuju Božju naklonost kao ni on sam. Tvrdi da Gospodin ne može biti pravedan ako njima oprostí grijeha a njega i njegove anđele uništi. On tvrdi da su njegov plijen i zahtijeva da mu budu predani u ruke kako bi ih uništio.

Budući da Sotona optužuje Božji narod za njihove grijeha, Gospodin dopušta da ih iskuša do krajnjih granica. Njihovo pozdanje u Boga, njihova vjera i odlučnost bit će ozbiljno iskušani. Dok se sjećaju prošlosti, njihove nade tonu, jer u cijelom svom životu mogu vidjeti malo dobra. Posvema su svjesni svoje slabosti i nedostatnosti. Sotona ih nastoji zastrašiti mislju da je njihov slučaj beznadan i da se mrlje njihove okaljanosti nikada ne mogu oprati. Nada se da će uništiti njihovu vjeru kako bi popustili njegovim kušnjama i odrekli se svoje odanosti Bogu. (GC 618,619)

Zašto postoji vrijeme nevolje

“Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji.” (Psalam 46,1)

Premda će Božji narod biti opkoljen neprijateljima koji su ga odlučili uništiti, tjeskoba koja ih tišti nije strah od progonstva zbog istine; oni se boje da se nisu pokajali za svaki grijeh i da zbog neke svoje nutarnje slabosti neće doživjeti ispunjenje Spasiteljeva obećanja da će ih “sačuvati od časa kušnje koji će doći na sav svijet”. (Otkrivenje 3,10) Kad bi pouzdano znali da im je oprošteno, ne bi ustuknuli pred mučenjem ili smrću, ali ako bi se pokazali nedostojnima i izgubili život zbog vlastitih nedostataka u karakteru, osramotili bi Božje sveto ime.

Sa svih strana čuju kovanje zavjera i vide djelovanje pobune; u njima se budi snažna želja, iskrena težnja duše da se uništi ovaj veliki otpad i učini kraj zloći zlih. No dok mole Boga da zaustavi djelovanje pobune, oni osjećaju ozbiljnu grižnju savjesti što nemaju snage da se opru i zaustave moćnu plimu zla. Uvjereni su kako bi Sotonine sile imale manje snage da ih nadvladaju da su uvijek sve svoje sposobnosti upotrebljavali u Kristovoj službi i jačali snagom od časa do časa.

Oni muče svoje duše pred Bogom, podsjećajući na svoje ranije pokajanje za mnoge grijehe i pozivajući se na Spasiteljevo obećanje: “Ili u moje neka dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom.” (Izaija 27,5) Ne ponestaje njihove vjere stoga što nema odmah odgovora na njihove molitve. Premda trpe najveću tjeskobu, strah i nemir, oni ne prestaju upućivati svoje molbe. Hvataju se za Božju snagu kao što se Jakov uhvatio Anđela, a duša im govori: “Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.” (GC 619,620)

Vrijeme nevolje je ispit na kojem se treba pokazati Kristov karakter. To je vrijeme kad Božji narod treba odbaciti Sotonu i njegove kušnje. (RH 12. kolovoza 1884.)

23. rujna

Božje oko bdije nad Njegovim narodom

“Pa da Bog zbilja ne obrani svoje izabranike koji dan i noć vapiju prema njemu? I da zategne s njihovom stvari? Kažem vam, brzo će ih obraniti. — Ali, hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći pouzdanja na zemlji?” (Luka 18,7.8)

Tako bi i Božji narod u vrijeme nevolje bio nadvladan ako bi imao nepriznatih grijeha koji bi se pojavili pred njihovim očima dok se muči u strahu i tjeskobi; očaj bi ugušio njihovu vjeru i oni ne bi imali slobodu da mole Boga za spasenje. Premda imaju dubok osjećaj vlastite nevrjednosti, nemaju skrivenih grešaka koje bi trebali otkriti. Njihovi su grijesi otišli na sud pred njima pa su izbrisani i oni ih se više ne mogu sjetiti. ...

Ovi kršćani po imenu, koji će nespremni dočekati ovaj strašni posljednji sukob, u svom će očaju priznati svoje grijehе riječima duboke tjeskobe, dok će zli uživati u njihovoj mucі. ...

Jakovljevi životopis je i jamstvo da Bog neće odbaciti one koji su bili prevareni, kušani i navedeni na grijeh, ali su Mu se obratili iskrenim kajanjem. Dok Sotona nastoji uništiti ove ljude, Bog će poslati svoje anđele da ih utješe i zaštite u vrijeme pogibelji. Sotona napada ogorčeno i odlučno, i njegove su obmane strašne; ali Božje oko počiva nad Njegovim narodom i Njegovo uho čuje njihov jauk. Njihova je muka velika, a plamen ognjene peći kao da će ih progutati; ali Ljevač će ih pročistiti kao što se zlato pročičava u vatri. U vrijeme njihovog najtežeg kušanja Božja ljubav prema Njegovoj djeci je isto tako snažna i nježna kao u dane njihovog najvećeg procvata, ali je za njihovo dobro da dođu u ognjenu peć. Njihova svjetovnost mora izgorjeti, kako bi se u njima mogao savršeno odraziti Kristov lik.

Vrijeme nevolje i tjeskobe što je pred nama zahtijevat će vjeru koja može podnijeti umor, odlaganje i glad — vjeru koja neće oslabiti premda je na ozbiljnoj kušnji. Razdoblje probe osigurano je svima da se mogu pripremiti za to vrijeme. ... Svi koji se kao Jakov budu oslanjali na Božja obećanja, i kao on budu ozbiljni i ustrajni, uspjjet će kao što je on uspio. (GC 620,621)

Veliko vrijeme nevolje

“Jer će to biti dani takve nevolje kakve nije bilo od početka stvorenja, koje Bog stvori, do sada, i sigurno je više neće biti.” (Marko 13,19)

Uskoro će nastupiti vrijeme nevolje kakvog nikada nije bilo. Nama je potrebno iskustvo koje sada nemamo, a mnogi su odviše nezainteresirani da ga steknu. Često se događa da je nevolja veća u predviđanju nego u stvarnosti. Ali nije tako kad je u pitanju nevolja koja je pred nama. Ni najslikovitiji prikaz ne može opisati veličinu tih muka. I sada, dok milosrdni Spasitelj vrši pomirenje za nas, mi bismo trebali težiti da postanemo savršeni u Kristu. Božja providnost je škola u kojoj trebamo naučiti blagost i poniznost od Isusa. Gospodin je uvijek pred nama, ne na putu koji smo mi izabrali, koji je lakši i nama ugodniji, već na putu pravih životnih ciljeva. Nitko ne smije odbaciti ili odložiti ovaj posao ako ne želi nešto najstrašnije svojoj duši.

Apostol Ivan je u viđenju čuo prodoran glas na Nebu koji je glasno govorio: “Jao vama, zemljo i more, jer je đavao sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima još samo malo vremena!” Strašni su prizori o kojima više ovaj glas s Neba. Sotonin gnjev raste kako se vrijeme skraćuje, a njegov posao prijevare i razaranja dostiže svoj vrhunac u vrijeme nevolje. Završilo je vrijeme Božjeg dugotrajnog strpljenja. Svijet je odbacio Njegovu milost, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov zakon. Grešnici su prevršili granicu svoje kušnje i Gospodin povlači svoju zaštitu i ostavlja ih na milost i nemilost vođe kojeg su izabrali. Sotona će imati vlast nad onima koji su se pokorili njegovoj vlasti i on će uvući stanovnike Zemlje u veliku, konačnu nevolju. Kada Božji anđeli prestanu zadržavati strašne vjetrove ljudskih strasti, svi elementi sukoba bit će pušteni. Čitav svijet će biti uvučen u propast strašniju od one koja je zadesila stari Jeruzalem. (4SP 440,441)

Usred vremena nevolje — nevolje kakve nije bilo od početka vremena — Njegovi izabranici ostat će nepokolebani. Sotona, sa svim svojim četama zla, neće moći uništiti ni najslabijega od Božjih svetih. (PK 513)

Krunski čin prijevare

“Budući da si sačuvao moju poruku o postojanosti, i ja ću tebe sačuvati od časa kušnje koji će doći na sav svijet da podvrgne kušnji stanovnike zemlje.” (Otkrivenje 3,10)

Kako se drugi dolazak našega Gospodina Isusa Krista približava, Sotonina oruđa pokreću se iz dubine Zemlje. Sotona se neće pojaviti samo kao ljudsko biće, već će oponašati Isusa Krista. Svijet koji je odbacivao istinu, primit će njega kao Gospodara nad gospodarima i Kralja nad kraljevima. (5BC 1105,1106)

Sotonina srdžba raste kako se njegovo vrijeme skraćuje, a njegovo će djelo obmane i razaranja dosegnuti vrhunac u vrijeme nevolje. ...

Kao završni čin velike obmanjujuće drame, sâm će Sotona glumiti Krista. Crkva je dugo tvrdila da čeka na Spasiteljev dolazak kao na ostvarenje svojih nada. Sad će veliki varalica pokazati kao da je Krist došao. U različitim krajevima svijeta Sotona će se pojaviti među ljudima kao veličanstveno biće blještava sjaja, slično opisu Božjeg Sina u Ivanovu Otkrivenju. (Otkrivenje 1,13-15) Slava kojom je okružen nadmašuje sve što su smrtne oči ikada vidjele. Zrakom odzvanja poklič pobjede: “Krist je došao! Krist je došao!” Ljudi padaju ničice pred njim, dok on diže ruke i izriče blagoslov kao što je Krist blagoslivljao svoje učenike dok se nalazio na Zemlji. Njegov je glas mek i prigušen, ali melodičan. Blagim, suosjećajnim tonom iznosi neke od onih prekrasnih nebeskih istina što ih je Spasitelj izgovorio; liječi bolesti ljudi i tada, glumeći Krista, tvrdi da je subotu promijenio u nedjelju, i svima zapovijeda da svetkuju dan koji je on blagoslovio. On objavljuje da oni koji uporno svetkuju sedmi dan hule na njegovo ime, jer odbijaju poslušati njegove anđele koje im je poslao sa svjetlošću i istinom. Ovo je silna, gotovo neodoljiva obmana. Poput Samarijanaca koje je Šimun Mag prevario, mnoštvo će, od najmanjeg do najvećeg, povjerovati ovim prijeverama govoreći: “Ovaj je snaga Božja, nazvan Velika.” (Djela 8,10)

Božji narod neće biti zaveden. Učenja ovog lažnog Krista nisu sukladna sa Svetim pismom. (GC 623—625)

Nema mučenika nakon što se završi vrijeme milosti

“Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti.” (Psalam 91,15)

Božji narod neće biti pošteđen stradanja; no premda progonjen i zbunjen, premda oskudijeva i strada zbog nestašice hrane, neće biti ostavljen da izgine. ...

Ipak će se ljudskom oku činiti da Božji narod svoje svjedočanstvo mora uskoro zapečatiti krvlju kao mučenici prije njih. Oni sami počinju strahovati da ih je Gospodin pustio da padnu od ruke svojih neprijatelja. Ovo je vrijeme strahovite agonije. Danju i noću viču Bogu za izbavljenje. ...

Gledajući kroz stoljeća, Božje oko je bilo upravljeno na krizu koja očekuje Božji narod, kad na nj ustanu zemaljske sile. Poput zatočenih prognanika bit će u smrtnom strahu zbog gladi ili nasilja. Ali Sveti, koji je pred Izraelcima razdvojio Crveno more, pokazat će svoju moćnu silu i ukinuti njihovo ropstvo. “Moji će biti, moja stečevina — govori Jahve nad Vojskama. U dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac sinu koji mu služi.” (Malahija 3,17) Kad bi ovaj put bila prolivena krv vjernih Kristovih svjedoka, ona ne bi, poput krvi mučenika, bila posijano sjeme koje bi donijelo žetvu na slavu Bogu. Njihova vjernost ne bi bila svjedočanstvo koje bi druge uvjerilo o istini, jer je okorjelo srce odbijalo valove milosrđa dok se nisu prestali vraćati. Kad bi pravedni sad bili prepušteni da padnu kao žrtve svojih neprijatelja, bio bi to trijumf za kneza tame. Psalmist kaže: “U sjenici svojoj on me sklanja u dan kobni; skriva me u skrovištu Šatora svoga.” (Psalam 27,5) Krist je rekao: “Hajde, narode moj, udi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe. Jer, gle, izići će Jahve iz svog prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o njegov ogriješiš.” (Izaija 26,20.21) Slavno će biti izbavljenje onih koji su strpljivo čekali Njegov dolazak i čija su imena zapisana u knjizi života. (GC 629,630,634)

27. rujna

Božji narod oslobođen

“Da, ovako govori Jahve: Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti.” (Izaija 49,25)

Kad onima koji poštuju Božji Zakon bude uskraćena zaštita ljudskih zakona, u različitim će se zemljama istodobno pojaviti pokret za njihovo uništenje. Kad se približi vrijeme određeno dekretom, ljudi će se urotiti da istrijebe omraženu sektu. Odlučit će da jedne noći zadaju konačni udarac kojim će zauvijek ušutkati glas neslaganja i prijekora.

Božji narod — neki u zatvorskim ćelijama, neki skriveni u samotnim skloništima u šumama i planinama — još uvijek vapi za božanskom zaštitom, dok se na sve strane skupine naoružanih ljudi, poticane od vojski zlih anđela, pripremaju za smrtonosno djelo. I upravo sada, u času najveće opasnosti, Bog će se Izraelov umiješati da izbavi svoje izabranike. ...

S pobjedonosnim uzvicima, uz podrugljivo dovikivanje i kletve, gomile zlih ljudi samo što se nisu obrušile na svoj plijen, kad, gle, na zemlju pada gusti mrak, crnji od najcrnje noći. Zatim dūga, sjajeći slavom s Božjeg prijestolja, premošćuje nebesa i kao da okružuje svaku skupinu koja se moli. Gnjevno mnoštvo iznenađeno zastaje. Zamiru njihovi podrugljivi uzvici. Zaboravili su predmet svog ubilačkog bijesa. Sa strašnim slutnjama gledaju u simbol Božjeg Saveza i teže se zaštititi od njegova nepodnošljiva sjaja.

Božji narod čuje jasan, melodičan glas kako govori: “Podignite glavu!” I kad dignu pogled prema nebu, vide dugu obećanja. Crni, prijeteći oblaci koji su prekrivali nebeski svod sad se razdvajaju i poput Stjepana slobodno gledaju u Nebo i vide Božju slavu i Sina Čovječjega gdje sjedi na svom prijestolju. (GC 635,636)

Dok će cijeli svijet biti obavijen tamom, u svakom stanu svetih sjat će svjetlo. Oni će ugledati već prve zrake Njegova dolaska. (PK 720)

Ponoćno oslobođenje

“Zaglave za tren, usred gluhe noći: komešaju se narodi, prolaze; ni od čije ruke moćni padaju.” (Job 34,20)

Bog je uvijek birao krajnosti da bi očitovao svoju silu kada je izgledalo da nema izbavljenja od Sotoninog djelovanja. (5T 714)

U ponoći Bog pokazuje svoju moć da izbavi svoj narod. Pojavljuje se sunce u punom sjaju. Znakovi se i čudesa brzo nižu. Zli s užasom i čuđenjem gledaju prizor, dok pravedni u svečanoj radosti promatraju znakove svog izbavljenja. Čini se da se sve u prirodi poremetilo. Potoci prestaju teći. Pojavljuju se tamni, teški oblaci i bučno se sudaraju. Usred razbješnjelog neba svjetli je prostor neopisive slave, odakle dolazi Božji glas kao glas mnogih voda, govoreći: “Svršeno je!” (Otkrivenje 16,17) (GC 636)

Na Božji glas pokrenut će se nebeske sile. Tada će se Sunce, Mjesec i zvijezde pomaknuti sa svojih mjesta. Oni neće nestati, nego će se samo potresti na Božji glas.

Tamni, gusti oblaci gomilaju se udarajući jedan o drugi. Atmosfera se para i uvija. Tako kroz taj otvoreni prostor možemo vidjeti Orion odakle dolazi Božji glas. (EW 41)

Što se tiče dolaska Sina Čovječjeg, to se neće dogoditi prije nego što Zemlju pogodi strašan potres, prije nego što narod čuje Božji glas. Ljudi se nalaze u očaju i nevolji kakve nije bilo otako je ljudi, a Božji narod će proživljavati muku. Nebeski oblaci će se sudarati i nastat će tama. Zatim dolazi glas s neba, a oblaci se počinju valjati kao svitak. Pojavljuje se svijetli, jasni znak Sina Čovječjeg. Djeca Božja znaju što taj oblak znači. (MS 81, 1886.)

Sto četrdeset i četiri tisuće trijumfiraju dok im lica odsjaju slavom Božjom. (EW 37)

Kada Božji glas izmijeni udes Njegova naroda, dolazi do velikog otrežnjenja među onima koji su u velikom životnom sukobu izgubili sve. (GC 654)

Dan gnjeva za Božje neprijatelje istovremeno je i dan konačnog izbavljenja za Njegovu Crkvu. (PK 727)

Bog se obara na prirodu

“A sedmi izli svoju čašu u zrak. Tada iz hrama, od prijestolja, dođe jak glas koji poviče: ‘Svršeno je!’ Uto udare munje, grmljavine, gromovi i velik potres zemlje, kakav nikad ne bi otkada se ljudi pojavili na zemlji — tako velik bijaše taj potres, tako snažan!” (Otkrivenje 16,17,18)

Trebali bismo proučavati izlivanje sedme čaše Božjega gnjeva. Sile zla se u posljednjem sukobu neće predati bez otpora. (7BC 983)

Usred razbješnjelog neba svjetli je prostor neopisive slave, odakle dolazi Božji glas kao glas mnogih voda, govoreći: “Svršeno je!” (Otkrivenje 16,17)

Taj glas potresa nebesa i zemlju. Nastaje silan potres, “kakav nikad ne bi otkada se ljudi pojavili na zemlji — tako veliki bijaše taj potres, tako snažan”. (Otkrivenje 16,17,18) Kao da se nebeski svod otvara i zatvara. Kao da na trenutak kroz njega bljesne slava s Božjeg prijestolja. Planine se tresu poput trske na vjetru, a odlomljene stijene padaju na sve strane. Čuje se tutanj kao od nadolazeće oluje. More je uskipjelo. Čuje se urlanje orkana poput glasa razbješnjelih demoni. Čitava se zemlja nadima i spušta poput morskih valova. Njena površina puca. Čini se da popuštaju njezini temelji. Planinski lanci tonu. Napučeni otoci nestaju. Razbiješnjele vode gutaju morske luke koje su poput Sodome postale poznate po zlu. “Bog se sjeti velikog Babilona da mu dadne čašu vina svoga uskipjelog gnjeva.” “Golema tuča”, svako zrno “teško kao talenat”, dovršava ovo razaranje. (Otkrivenje 16,19-21) Najponosniji gradovi srađeni su sa zemljom. Raskošne palače, na koje su velikani ovoga svijeta nemilice trošili svoje bogatstvo s nakanom da se proslave, pretvaraju se pred njihovim očima u ruševine. Zidine zatvora se ruše, a Božji narod koji je u njima bio zatvoren zbog svoje vjere sada je oslobođen. (GC 636,637)

Izvanredno uskrsnuće

“Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost.” (Daniel 12,2)

Upravo je u ponoć Bog odlučio osloboditi svoj narod. Dok su mu se bezbožnici kojima je bio okružen rugali i smijali, odjednom se pojavilo sunce sjajeći svom snagom, a i mjesec je još uvijek sjao. ... Tamni, teški oblaci gomilali su se i međusobno sudarali. Međutim, na jednom mjestu pojavljuje se sjaj neopisive slave odakle dopire Božji glas sličan hujanju mnogih voda koji potresa nebo i zemlju. Nastaje strašan potres. Otvaraju se grobovi i oni koji su umrli vjerujući u vijest trećeg anđela i svetkujući subotu, ustaju proslavljeni iz svojih grobova i praha koji im je bio postelja da nazoče savezu mira koji će Bog učiniti s onima koji su održali Njegov zakon. (EW 285)

Oni koji spavaju u Isusu bit će pozvani iz svojih tamnica ... u slavnu besmrtnost. ... On je ustao, dragi prijatelji, i u svojem beznađu znajte ... da je Isus pokraj vas da vam dade mir.

Ja znam o čemu govorim. Proživjela sam vrijeme kada sam mislila da će me valovi svladati. U to vrijeme sam osjetila koliko mi je Spasitelj dragocjen. Kada je umro moj najstariji sin, osjećala sam veliku bol, ali k meni je došao Isus i tada sam osjetila Njegov mir u duši. Čaša utjehe dotaknula je moje usne.

A onda je umro i onaj koji je bio kraj mene trideset šest godina. ... Zajedno smo radili u djelu, ali smo morali sklopiti ruke ovog borca i položiti ga na počinak u tihi grob. Ponovno je moja bol bila strašna, ali nakon svega došla je čaša utjehe. Meni je Isus dragocjen. Bio je pokraj mene ... a bit će i pokraj vas. Kad naši prijatelji odlaze u grob, oni ostaju u našem sjećanju. Možda ćemo se oprostiti od svojeg oca ili majke: kada ponovo dođu, one bore će nestati, ali lik će ostati i mi ćemo ih prepoznati. ...

Budimo spremni da se susretnemo s ovim dragim prijatelji-
ma kad se pojave u jutro uskrsnuća. ... Hoćemo li se držati nade koja se nalazi u evanđeljima da ćemo biti kao On jer ćemo Ga vidjeti kao što jest? (IHP 353)

1. listopada

Prvo uskrsnuće nepravednih

“Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko, i oni koji su ga proboli.” (Otkrivenje 1,7)

A “i oni koji su ga proboli” (Otkrivenje 1,7), koji su se izrugivali Kristovim samrtnim mukama i najgorčeniiji protivnici Njegove istine i Njegova naroda, podignuti su da Ga gledaju u Njegovoj slavi i vide čast koja je dana odanima i poslušnima. (GC 637)

Na kraju, podižući svoju desnicu prema nebu, Kaifa se u obliku svečane zakletve obratio Isusu: “Zaklinjem te živim Bogom da nam rekneš jesi li ti Mesija, Sin Božji?” ...

Svako je uho bilo spremno slušati i svako je oko netremice promatralo Njegovo lice kad je odgovorio: “Ti kaza.” Kao da je nebeska svjetlost obasjala Njegovo blijedo lice kad je dodao: “Ali ja vam kažem da ćete poslije ovoga vidjeti ‘Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega’ i ‘gdje dolazi na oblacima nebeskim’.”

Za trenutak je Kristovo božanstvo bljesnulo kroz Njegovu ljudsku prirodu. Prvosvećenik je drhtao pred Spasiteljevim prodornim pogledom. ... Za trenutak je ugledao strašan prizor kako grobovi vraćaju svoje mrtvace s tajnama za koje su smatrali da će biti vječno sakrivene.

Prizor je iščezao ispred svećenikovih očiju. ... Razderavši svoje haljine ... zahtijevao je da se ... zatvorenik osudi zbog huljenja na Boga. “Čemu nam trebaju više svjedoci?”, rekao je. “U ovaj isti čas čuli ste pogrdnu. Što vam se čini?” I svi su Ga osudili. (DA 706—708)

Tako su židovski starješine načinili svoj izbor. Njihova odluka zabilježena je u knjizi koju je Ivan vidio u ruci Onoga koji sjedi na prijestolju, u knjizi koju nijedan čovjek ne može otvoriti. U svojoj svojoj optužujućoj snazi ova odluka pojavit će se pred njima onoga dana kad knjigu otvori Lav iz plemena Judina. (COL 294)

Kada Krist dođe po drugi put, oni Ga neće vidjeti kao zatvorenika okruženog ruljom. Ugledat će Ga kao nebeskog Kralja. ... Tada će se svećenici i vladari jasno sjetiti prizora u sudskoj dvorani. Svaka sitnica pojavit će se pred njima kao da je napisana vatrenim slovima. (ST 17. siječnja 1900.)

Rastopljena počela i usijana vrelina

“Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljivom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.” (2. Petrova 3,10)

U dan Gospodnji, baš pred Kristov dolazak, Bog će u svojem gnjevu poslati munje s Neba koje će se sjediniti s vatrom na Zemlji. Planine će gorjeti kao peč i izbacivat će strašne bujice lave uništavajući vrtove, polja, sela i gradove; i kako budu izbacivale rastopljenu rudu, stijene i užareno blato u rijeke, činit će da one ključaju kao kotlovi, a odlomljene komade masivnih stijena razbacivat će po zemlji s neopisivom silovitošću. Rijeke će u potpunosti presušiti. Zemlja će se tresti i bit će strašnih erupcija i potresa na sve strane. Bog će pogoditi epidemijama grešne stanovnike Zemlje sve dok ne budu potpuno uništeni. (3SG 82,83)

Zemlja će se ljuljati tamo-amo kao pijan čovjek i premjestit će se kao koliba. Stihije će se od vatre raspasti, a nebesa će se saviti kao svitak. (5BC 1110)

Zemljina kora bit će rascijepljena provalom elemenata skrivenih u zemljinoj utrobi. Ovi elementi, jednom oslobođeni, zbrisat će blaga onih koji su ga godinama skupljali gomilajući imetak na račun svojih izgladnjelih radnika. (MS 24, 1891.)

Veliki sveopći požar upravo je pred nama kada će sav ovaj uzaludni posao u životu biti zbrisan za jednu noć i jedan dan. (4T 49)

Doći će ... do velikog uništavanja ljudskih života. Ali kao što je u dane velikog potopa Noa bio sačuvan u korablji koju je Bog pripremio za njega, tako će i u ovim danima uništenja i nesreće Bog biti utočište onima koji vjeruju u Njega. Preko psalmista On objavljuje: “Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom šatora svojega; na kamenu goru popeo bi me.” Zar onda nećemo učiniti Gospodina svojom sigurnošću i obranom? (Letter 258, 1907.)

Mi bismo se trebali pripremati za stanove koje je Krist pripremio za one koji Ga vole. Tamo neće biti sukoba među ljudima. (RH 19. listopada 1897.)

3. listopada

Jedna ilustracija sedmog zla

“Zar si stigao do riznica snijega i zar si tuče spremišta vidio što ih pričuvah za dane nevolje, za vrijeme boja i krvava rata?” (Job 38,22.23)

Byron Belden, Sarah Belden i sestra May Lacey pratili su me na moj zakazani sastanak u mjestu Prospect u Australiji. Čim smo napustili kuću gdje je bio održan sastanak, vidjeli smo da dolazi oluja. ... tako zloslutno da smo osedlali konje što smo brže mogli. Kad smo već bili blizu kuće, oluja se razbjesnjela. Počela je padati krupna tuča — velika kao kokošje jaje. ... To je preplašilo mladog konja jer je tuča padala po njemu strašnom silinom.

Kazala sam: “Byrone, odmah izidi van. ... Idi do konja, razgovaraj s njim. Neka konji znaju da nisi ti taj koji ih tuče.” On je iskočio na ovaj prijedlog. Zatim sam rekla: “May Lacey i Sarah, izidite.” Učinile su to ... a onda sam izišla i ja dok su mi May Lacey i Sarah pomagale. ... Vjetar je puhao takvom snagom da su nam šeširi odletjeli s glava a i jastuci bili otpuhani iz kočija. Teški jastuci, kišobrani i odjeća odletjeli su u polje u svim snjerovima. ...

Kakvog li prizora! Sestra Belden, May Lacey i ja stigle smo kući bez šešira. ... Byron je bio s jadnim mladim preplašenim konjem. ... Jedino što smo mogli bilo je da se obratimo Bogu za pomoć. ...

Ovo je najgore iskustvo koje sam ikada doživjela s kočijom u oluji. ... Razmišljala sam o danu kada će se Božji sud sručiti na svijet, kada će tama i užasan mrak zaodjenuti nebesa kao vreća od kostrijeti. ... U mašti sam naslutila do čega će doći kad Gospodnji moćni glas dâ naredbu svojim anđelima: “Izlijte sedam čaša gnjeva Božjeg na zemlju.” ...

Otkrivenje 6 i 7 puno je značenja. Boji sudovi koji su opisani strašni su. Sedam anđela stoje pred Bogom da prime naredbe. Njima je dano sedam truba. Gospodin je krenuo da kazni stanovnike Zemlje. ...

Kada Božja zla pogode Zemlju, na grešnike će padati tuča težine jednog talenta*. (MS 59, 1895.)

* jedan talenat = 34 kg

Zemlja se izmiče kao knjiga

“Nebesa ću potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe Jahve nad Vojskama, u dan kad se izlije gnjev njegov. I tada, kao gazela preplašena, kao ovce koje nitko ne prikuplja, svatko će se vratiti svom narodu, svatko će u zemlju svoju pobjeći.” (Izaija 13,13.14)

Gusti oblaci još prekrivaju nebo, ali tu i tamo se probija sunce nalik na osvetničko Jahvino oko. Razjarene munje paraju nebo ovijajući Zemlju plamenim plaštem. Jači od strahovite grmljavine gromova, tajanstveni i strašni glasovi objavljuju sudbinu zlih. Svi ne razumiju izgovorene riječi, ali ih dobro razumiju lažni učitelji. Oni koji su do maločas bili toliko bezobzirni, toliko hvalisavi i prkosni, toliko uživajući u svojoj okrutnosti prema narodu koji vrši Božje zapovijedi, sada su svladani zaprepaštenjem i dršću od straha. Njihovi jauci nadmašuju buku prirodnih sila. Demoni priznaju Kristovo božanstvo i dršću pred Njegovom moći, dok ljudi ispunjeni užasom puzajući preklinju za milost. ...

Kroz procjep u oblacima blista zvijezda čiji je sjaj četverostruko uvećan tamom. Ona je vjernima znak nade i radosti, a prekršiteljima Božjeg Zakona znak neumoljivosti i srdžbe. Oni koji su za Krista žrtvovali sve, sada su sigurni, skriveni kao u Gospodnjem šatoru. Bili su iskušani, i pred svijetom i pred onima koji su prezreli istinu oni su pokazali svoju vjernost Onome koji je za njih umro. Čudesna se promjena zbiva na onima koji su ostali nepokolebljivo vjerni suočeni sa smrću. Oni su iznenada oslobođeni mračne i strašne tiranije ljudi preobraženih u demone. Njihova lica, donedavno blijeda, zabrinuta i iscrpljena, sada zrače čudenjem, vjerom i ljubavlju. Njihovi se glasovi uzdižu u triumfalnoj pjesmi: “Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek buče i bjesne valovi morski, nek bregovi dršću od žestine njihove.” (Psalam 46,2-4) (GC 637,639)

5. listopada

Na nebu se pojavljuje Božji zakon

*“Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac!”
(Psalam 50,6)*

Dok se ove riječi svetog povjerenja podižu Bogu, oblaci se razilaze i vidi se zvjezdano nebo, neizrecivo sjajno nasuprot mračnom i uzburkanom svodu na objema stranama. Kroz pritvorena vrata blješti slava nebeskoga grada. (GC 639)

U hramu će se vidjeti Kovčeg saveza s dvije kamene ploče na kojima je ispisan Božji zakon. Te dvije kamene ploče bit će iznesene iz svojeg tajnog skrovišta i na njima će se vidjeti Deset zapovijedi napisanih Božjim prstom. Te kamene ploče koje sada leže u Kovčegu saveza bit će uvjerljivo svjedočanstvo u prilog istini i obvezatnosti svih zahtjeva Božjeg zakona. (7BC 972)

Ljudi bogohulnih misli i srca smatrali su da su dovoljno jaki da promijene Jahvina vremena i zakone, ali siguran u nebeskim arhivima, u Božjem kovčegu, nalazi se original Božjih zapovijedi ispisan na dvije kamene ploče. Nema takvog silnika na Zemlji koji bi mogao uzeti te ploče iz njihovog svetog skrovišta, ispod prijestolja milosti. (7BC 972)

Zatim se na nebu pojavljuje ruka koja drži sklopljene dvije kamene ploče. Prorok kaže: “Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac!” (Psalam 50,6) Ovaj sveti Zakon, Božja pravednost, koji je usred grmljavine i plamena objavljen sa Sinaja da bude životni vodič, sad se ljudima otkriva kao mjerilo po kojem će se suditi. Ruka otvara ploče pa se vide propisi Dekaloga, upisani kao plamenim perom. Riječi su tako jasne da ih svi mogu čitati. Bude se sjećanja, iz uma nestaje tame praznovjerja i krivovjerja, a deset kratkih, sažetih i autoritativnih Božjih riječi izloženo je pogledu svih stanovnika Zemlje.

Nemoguće je opisati užas i očaj onih koji su gazili Božje svete zahtjeve. ...

Neprijatelji Božjeg Zakona, od svećenika pa sve do najmanjeg među njima, stječu novo razumijevanje istine i dužnosti. Prekasno uviđaju da je subota četvrte zapovijedi pečat živoga Boga. (GC 639,640)

Objavljen dan i sat Kristovog dolaska

“Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac.” (Matej 24,36)

S neba se čuje Božji glas koji objavljuje dan i sat Isusova dolaska i proglašuje vječni savez sa svojim narodom. Poput tutnja najjačeg groma prolamaju se Zemljom Njegove riječi. (GC 640)

On je izgovarao rečenicu po rečenicu, a onda zastao dok su se riječi pronosile Zemljom. Božji Izrael stajao je očiju uperenih prema gore slušajući riječi koje su izlazile iz usta Jahve i prolamale se Zemljom slično udarcu najjačeg groma. Bilo je izuzetno svečano. Na kraju svake rečenice sveci su uzvikivali: “Slava! Aleluja!” (EW 285,286)

Živi sveti, njih 144.000, poznavali su i razumjeli taj glas, dok su grešnici mislili da je u pitanju grmljavina i potres. (EW 15)

Božji Izrael stoji slušajući, pogleda uprtog prema gore. Njihova su lica obasjana Njegovom slavom i sjaje kao Mojsijevo lice kad je sišao sa Sinaja. Zli ne mogu gledati u njih. A kad je izrečen blagoslov nad onima koji su štovali Boga svetkujući Njegovu subotu, prolama se pobjednički usklik. (GC 640)

Tada započinje slavlje jer se zemlja treba odmoriti. (EW 35)

Veličanstveno svjetlo obasjavalo je njihova lica. Kako su divno sada izgledali! Nestalo je svakog traga brige i iznurenosti, a zdravlje i ljepota blistali su na svakom licu. Njihovi neprijatelji neznaočci svuda oko njih padali su na zemlju kao mrtvi jer nisu mogli izdržati svjetlo koje je obasjavalo oslobođene pravednike. Ovo svjetlo i slava zadržala se na njima sve dok se Isus nije pojavio na nebeskim oblacima. (EW 272,273)

Vidjela sam kako plameni oblak dolazi do mjesta na kojem je stajao Isus. Onda je Isus ... zauzeo svoje mjesto na tom oblaku koji Ga je nosio k Istoku, gdje se prvi put ukazao svetima na Zemlji — mali, crni oblak koji je bio znak Sina Čovječjeg. Dok je oblak prolazio od Svetinje nad svetinjama prema Istoku, što je trajalo danima, sotonska sinagoga molila je pred nogama svetica. (To the Little Remnant Scattered Abroad (Broadside), 6. travnja 1846.)

7. listopada

Zrake svjetla zlatnog jutra

“Jer će dolazak Sina Čovječjega biti sličan munji što sijevne na istoku i rasvijetli sve do zapada.” (Matej 24,27)

Dok će cijeli svijet biti obavijen tamom, u svakom stanu svetih sjat će svjetlo. Oni će ugledati već prve zrake Njegova dolaska. (PK 720)

Ubrzo se na istoku pojavljuje mali crni oblak, velik kao pola dlana ljudske ruke. To je oblak koji okružuje Spasitelja i koji iz daljine izgleda kao obavijen tamom. Božji narod zna da je to znak Sina Čovječjega. U svečanoj tišini oni ga netremice promatraju dok se približava Zemlji i postaje sve svjetliji i sjajniji, dok ne preraste u veliki bijeli oblak, kojemu donji dio slični na razgorjelu vatru, a nad kojim lebdi duga saveza. Isus se približuje kao silni pobjednik. Ovaj put ne dolazi kao “čovjek boli”, da ispije gorku čašu sramote i muka, nego kao pobjednik na Nebu i na Zemlji, da sudi živima i mrtvima. “Vjerni i Istiniti... sudi i vojuje pravedno.” Prate Ga “nebeske vojske”. (Otkrivenje 19,11.14) Sveti anđeli, golemo, bezbrojno mnoštvo, prate Ga zvucima nebeskih himni. Čini se da je nebeski svod prepun sjajnih bića — “tisuće tisuća... mirijade”. Nema ljudskog pera koje bi moglo opisati ovaj prizor; nema uma smrtnog čovjeka koji bi mogao zamisliti njegov sjaj. “Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu je puna slave. Sjaj mu je ko svjetlost.” (Habakuk 3,3.4) Kako se živi oblak približuje, svako oko vidi Kneza života. Trnov vijenac sad ne nagrđuje Njegovu svetu glavu, na njoj počiva kruna slave. Njegovo lice nadmašuje sjajem zasljepljujuću svjetlost podnevnog sunca. “Na svom ogrtaču — na boku — nosi napisano ime: ‘Kralj kraljeva’ i ‘Gospodar gospodara’.” (Otkrivenje 19,16) (GC 640,641)

Podignutih ruku, sa svijetlim zrakama Sunca Pravednosti koje ih obasjavaju, radosni što je njihovo oslobođenje blizu, oni [živi sveti] idu u susret Zaručniku govoreći: “Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio.” (HC 367)

Drugi Kristov dolazak

“Bog naš dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj što proždire, oko njega bjesni silna oluja. On zove nebesa odozgo i zemlju da sudi narodu svojemu.” (Psalam 50,3.4)

Ubrzo naše oči privlači pojava malog crnog oblaka na istoku veličine otprilike pola čovječjeg dlana i svi znamo da je to znak Sina Čovječjeg. Svi u svečanoj tišini promatramo kako se oblak približava i postaje sve svjetliji i veličanstveniji da bi se konačno pretvorio u veliki bijeli oblak. Donja strana mu je kao u plamenu. Iznad njega se uzdiže duga dok se oko njega nalaze deseci tisuća anđela koji pjevaju najdivnije pjesme, a na oblaku sjedi Sin Čovječji. (EW 15,16)

Kada se prvi put pojavio u daljini, ovaj oblak je izgledao vrlo mali. Anđeli su rekli da je to znak Sina Čovječjeg. Kako se približavao Zemlji, mogli smo vidjeti nevjerojatnu Isusovu slavu i veličanstvo dok se kretao naprijed da osvaja. (EW 286)

Njegova kosa je bila bijela i u uvojcima se spuštala do ramena, a na glavi je imao mnogo kruna. Noge su Mu bile kao razgorio oganj, u desnoj ruci je imao srp, a u lijevoj srebrnu trubu. Očima koje su bile kao jarki plamen prodirao je u svoju djecu do dna duše. Problijedjela su lica svih okupljenih, a lica onih koje je Bog odbacio i pocrnjela. Svatko se glasno pitao: “Tko će opstati? Je li moja haljina bez mrlje?” Onda su anđeli prestali pjevati i za trenutak je zavladao grobna tišina dok je Isus progovorio: “Opstat će samo oni u kojih su čiste ruke i čisto srce; dosta vam je moja milost.” Na te su se riječi naša lica ponovno oblila sjajem, a radost je ispunila svako srce. Anđeli su sada pjevali još glasnije kako se oblak sve više približavao. (EW 16)

Zemlja je podrhtavala pred Njim, nebo se izmicalo kao svitak i sve planine i otoci pomaknuli su se sa svojih mjesta. “Zemaljski kraljevi, velikaši, vojskovođe, bogataši, mogućnici, svi — robovi i slobodni — sakriše se po špiljama i gorskim pećinama.” (EW 286,287)

9. listopada

U jamama i špiljama

“Uđite u rupe među pećinama i u špilje zemaljske pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegovog, kad ustanu da potrese zemlju.” (Izaija 2,19)

Oni koji su bili skriveni, raštrkani su zbog ljudskog neprijateljstva protiv Jahvinog zakona. Oni su bili ugnjetavani od svih zemaljskih sila. Bili su raštrkani po jamama i špiljama zemaljskim dok je trajalo nasilje njihovih protivnika zato što su bili vjerni i poslušni Jahvinim zakonima. Ali oslobođenje Božjem narodu dolazi od Boga. Njegovom neprijatelju Bog će se pokazati kao Bog pravde i kaznen ...

Iz zemaljskih jama i špilja, svojih tajnih i skrovitih utočišta, Božji narod je pozvan da izađe kao Njegov istiniti i vjerni svjedok.

Ljudi koji su bili hrabri u svojoj pobuni, ispunit će opis koji se nalazi u Otkrivenju 6,15-17. U ovim špiljama i jamama shvaćaju istinu da pisma i zapisi svjedoče upravo protiv njih. Pastiri koji su vodili ovce po lažnim stazama čut će optužbe usmjerene protiv sebe: “Vi ste pravili svjetlo istine. Vi ste nam rekli da su Božji zakoni ukinuti i da su oni ropski jaram. Vi ste nam oglašavali lažne doktrine kad smo bili uvjereni da ovi adventisti sedmoga dana imaju istinu. Krv naših duša je na vašim svećeničkim odorama. ... Pa sada, hoćete li vi platiti otkup za naše duše? ... Što da radimo mi koji smo slušali iskrivljeno tumačenje Svetog pisma i vaše izvrtanje istine koja bi nas, da smo je poslušali, spasila?”

Kada Krist dođe da se osveti onima koji su naučavali i pripremali ljude da pogaze Božju subotu, da odbace sjećanje na Njega i zgaze svojim nogama hranu s Njegovih pašnjaka, kajanje će biti uzaludno. Oni koji su vjerovali lažnim pastirima, istraživali su Božju riječ i pronašli da će Bog suditi svakom čovjeku koji je znao istinu, ali se okrenuo od svjetla zato što je to zahtijevalo samoodricanje i križ. Stijene i planine ne mogu ih zaštititi od srdžbe Onoga koji sjedi na tronu i od gnjeva Janjeta. (*Letter 86, 1900.*)

Kristova pojava prilikom Njegovog drugog dolaska

“A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja postojano očekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će, prema djelotvornosti kojom može sve podložiti sebi, preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svome slavnom tijelu.” (Filipljanima 3,20.21)

Krist je uzašao na Nebo u ljudskom obliku. Učenici su vidjeli oblak koji Ga je prihvatio. Isti Isus koji je hodao, govorio i molio se s njima, koji je lomio kruh s njima, koji je bio s njima u njihovim čamcima na jezeru i koji se tog istog dana mučio s njima penjući se sve do Maslinske gore — taj isti Isus je sada otišao dijeliti prijestolje svog Oca. Anđeli su ih uvjerali da će isti Onaj koga su vidjeli kako ide na Nebo, doći ponovno isto tako kako je uzašao. (DA 832)

Slava Kristove ljudske naravi nije se vidjela dok je bio na Zemlji. ... Sada se pojavljuje u istoj ljudskoj naravi kada se vraća s Neba, obučen u slavu, kao pobjednik, uzvišen. (IHP 358)

Krist će doći u svojoj vlastitoj slavi, u slavi svoga Oca i slavi svetih anđela. Deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća anđela, prelijepih, pobjedonosnih sinova Božjih nenadmašne ljupkosti i slave, pratit će Ga na Njegovom putu. Umjesto krune od trnja, On će nositi krunu slave — krunu u krunama. Umjesto one stare grimizne haljine bit će zaodjenut najbjeljim haljinama “kako ih ne može obijeliti nijedan bjelilac na zemlji” (Marko 9,3). Na Njegovoj haljini i bedrima bit će napisano ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara” (Otkrivenje 19,16). (HC 367)

Cijelo Nebo bit će prazno, bez anđela, dok će Ga sveti čekati i gledati u nebo kao Galilejci kada se uznio s Maslinske gore. Tada će samo oni koji su sveti, samo oni koji su slijedili u potpunosti krotki Primjer, kad Ga ugledaju, radosno i oduševljeno klicati: “Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio.” I “u jedan hip, u tren oka” oni će se preobraziti “na glas posljednje trube” koja budi zaspale svete i poziva ih iz njihovih prašnjavih postelja obučenih u slavnju besmrtnost koji kliču: “Pobjeda! Pobjeda nad smrću i grobom!” (EW 110)

11. listopada

Sud prilikom Kristovog drugog dolaska

“Zaklinjem te — pred Bogom i Kristom Isusom koji će suditi žive i mrtve — i njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom.” (2. Timoteju 4,1)

Prizor suda odigrat će se u prisutnosti svih svjetova jer će na ovom sudu Božja vladavina biti obranjena a Njegov Zakon proglašen kao “svet, pravedan i dobar”. Tada će svaki slučaj biti odlučan i svakom će biti izrečena osuda. Grijeh tada neće biti privlačan, već će se vidjeti u svojoj svojoj užasnoj veličini. (SD 361)

Nijedan ljudski jezik ne može opisati prizore drugog dolaska Sina Čovječjeg na nebeskim oblacima. On će doći u svojoj slavi, slavi Oca i slavi svetih anđela. Doći će obučen u haljinu svjetla koju je nosio od vječnosti. Pratit će Ga anđeli. Deset tisuća puta deset tisuća pratit će Ga na Njegovom putu. Čut će se zvuk trube pozivajući iz grobova mrtve koji spavaju. Kristov glas doprijet će do grobova i prodrijeti do ušiju mrtvih “i svi koji su u grobovima ... izići će”.

“Pred njim će biti skupljeni svi narodi.” Onaj koji je umro za čovjeka treba mu suditi u posljednji dan jer Otac je “sav sud dao Sinu ... dao mu je i vlast da sudi, jer je Sin Čovječji.” Kakav će to biti dan za one koji su odbacili Krista i čiji su Ga grijesi proboli! (RH 5. listopada 1899.)

Prilikom Njegovog drugog dolaska, svako srce će biti osvjeđeno. Oni koji su se okrenuli od Njega beznačajnim stvarima ovoga svijeta tražeći sebične probitke i čast svijeta, u dan Njegovog dolaska priznat će svoju pogrešku. Ovo su oni o kojima je govorio pisac Otkrivenja: “Zbog njega će proplakati svi narodi na zemlji.” ...

“I oni koji su ga proboli.” Ove se riječi ne odnose samo na ljude koji su razapeli Krista kada je visio na golgotskom križu, već i na one koji Ga zlim riječima i lošim djelima razapinju danas. (ST 28. siječnja 1903.)

Oni koji su Ga proboli

“I vi ćete vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim.” (Marko 14,62)

Dok [židovski vođe] gledaju Njegovu slavu, pred njima se pojavljuje sjećanje na Sina Čovječjeg obučenog u haljinu ljudske naravi. Sjećaju se kako su postupali s Njim, kako su Ga odbacili i stali na stranu velikog otpadnika. Prizori iz Kristovog života pojavljuju se pred njima u svoj svojoj jasnoći. Sve što je učinio, sve što je rekao i poniženje kojem je bio izložen da bi ih spasio od zaraze grijeha, izranja pred njima da ih osudi.

Gledaju Ga kako jaše kroz Jeruzalem i vide Ga slomljenog u duševnoj patnji i suzama nad okorjelim gradom koji odbacuje Njegovu vijest. Pred njima se pojavljuje prizor iz Getsemanskog vrta i oni čuju Kristovu iznenađujuću molitvu: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež!”

Ponovo čuju Pilatov glas: “Ja ne nađoh na njemu ništa što bi zasluživalo smrt.” Oni vide prizor pun poniženja u sudnici kada je Baraba stajao pokraj Krista, a oni su imali mogućnost izabrati Onoga bez krivnje. Ponovno čuju Pilatove riječi: “Koga od dvojice hoćete da vam pustim? Barabu ili Isusa, prozvanoga Krista?” Čuju i odgovor: “Ne njega, nego Barabu!” Na Pilatovo pitanje: “Što da onda učinim Isusom?” dolazi odgovor: “Razapni ga!”

Opet vide svoju Žrtvu koja nosi sramotu križa. Čuju glasne, pobjedonosne glasove uz podrugljive uzvike: “Ako si Sin Božji, sidi s križa!” “Druge je spasio, a sam sebe ne može spasiti.”

Sada Ga ne vide u Getsemanskom vrtu, ni u sudnici, ni na golgotском križu. Znaci Njegovog poniženja su prošli, a oni gledaju u Božje lice — lice koje su pljuvali, lice koje su svećenici i vođe udarali dlanovima svojih ruku. Sada im je otkrivena istina u svoj svojoj jasnoći. (*RH 5. rujna 1899.*)

13. listopada

Grešnici ubijaju jedni druge

“I po svim svojim gorama pozvat ću na njega mač — riječ je Jahve Gospoda — s mačem će se brat na brata dići.” (Eze-kiel 38,21)

Zli žale, ali ne zbog grešnog zanemarivanja Boga i bližnjih, već zato što je Bog pobijedio. Jadikuju zbog posljedica, a ne kaju se zbog svoje zloće. Kad bi mogli, ne bi propustili upotrijebiti svako sredstvo da pobijede. ...

Propovjednici i narod uviđaju da nisu isticali važnost održavanja pravog odnosa spram Boga. Uviđaju da su se pobunili protiv Autora svekolike pravde i pravičnih zakona. Odbacivanje božanskih propisa omogućilo je stvaranje tisuća izvora zla, nesklada, mržnje, zloće, dok Zemlja nije postala golemo polje sukoba, ka-ljužom pokvarenosti. Ovaj se prizor sada pojavljuje pred onima koji su odbacili istinu i odlučili njegovati laž. Nema jezika koji može izraziti čežnju što je neposlušni i nevjerni osjećaju za onim što su zauvijek izgubili — za vječnim životom. Ljudi koje je svijet obožavao zbog njihove darovitosti i rječitosti, sada sve to vide u pravome svjetlu. Shvaćaju što su prijestupom izgubili te padaju pred noge onih čiju su vjernost prezirali i ismijavali i priznaju da ih je Bog ljubio.

Ljudi uviđaju da su bili obmanuti. Optužuju jedni druge da su ih vodili u propast, ali se svi ujedinjuju u najogorčenijem osuđivanju svećenika. Nevjerni su pastiri proricali samo ono što je bilo ugodno; svoje su slušatelje navodili da Božji Zakon proglašava nevažecim i progone one koji bi ga držali svetim. Očajni, ovi učitelji sada pred svijetom priznaju svoje prijevarno djelo. Mnštvo je ispunjeno bijesom. “Mi smo izgubljeni,” viču, “a vi ste uzrok našoj propasti!” Zatim ustaju protiv lažnih pastira. Upravo oni koji su im se nekada najviše divili izgovorit će protiv njih najstrašnije kletve. Iste ruke koje su ih nekada okrunile lovorikama podignut će se da ih unište. Mačevi kojima su namjeravali pobiti Božji narod sada služe da unište njegove neprijatelje. Posvuda dolazi do sukoba i krvoprolića. (GC 654—656)

Janjetova srdžba

“Zemaljski kraljevi, velikaši, vojskovođe, bogataši, mogućnici, svi — robovi i slobodni — sakriše se po špiljama i gorskim pećinama, govoreći gorama i pećinama: ‘Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetove srdžbe, jer dođe veliki dan njegove srdžbe! Tko može opstati?’” (Otkrivenje 6,15.16)

Podrugljivo dobacivanje je prestalo. Lažljive su usne ušutkane. Utihnuo je zveket oružja i bojni metež, “svaki plašt krvlju natopljen”. (Izreke 9,4) Ne čuje se ništa osim glasa molitve i zvuka plača i jadikovke. S usana onih koji su se do malo prije rugali izbija krik: “Jer dođe veliki dan njegove srdžbe i tko može opstati?” Zli mole da ih pokopaju gorske stijene samo da se ne sretnu s licem Onoga koga su prezreli i odbacili.

Poznat im je glas koji dopire do ušiju mrtvih. Koliko puta ih je njegov moleći, nježni glas pozivao na pokajanje! Koliko puta su ga čuli u dirljivim molbama nekog prijatelja, brata, Otkupitelja! Onima koji su odbacili Njegovu milost nijedan glas ne može biti toliko pun osude, tako opterećen optužbom kao glas koji je toliko dugo molio: “Obratite se, dakle, obratite se od zloga puta svojega! Zašto da umrete?” (Ezekiel 33,11) Kad bi to bar bio glas tuđinca! Isus kaže: “Nego ste odbacili svaki moj savjet i niste poslušali moje opomene.” (Izreke 1,25) Ovaj glas budi sjećanja koja bi rado izbrisali — prezrena upozorenja, odbijene pozive, omalovažene prednosti.

Tu su oni koji su se rugali Kristovu poniženju. Uzbudljivom snagom dolaze im na um riječi Patnika, kada je na zaklinjanje velikog svećenika svečano izjavio: “Ali ja vama kažem da ćete poslije ovoga vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim.” (Matej 26,64) Sada Ga vide u Njegovoj slavi, a još Ga trebaju vidjeti kako sjedi s desne Svemogućega. ... U životu svih koji odbacuju istinu ima trenutaka kad se savjest budi, kad iz sjećanja izranjaju bolne uspomene na život ispunjen licemjerstvom i kad dušu muči uzaludno kajanje. Ali što je to prema griznjoj savjesti onog dana kad “navali na vas strah kao nevrijeme i zgrabi vas propast kao vihor”. (Izreke 1,27) Oni koji su naumili uništiti Krista i Njegov vjerni narod sada su svjedoci slave koja počiva na njima. (GC 642,644)

15. listopada

Bog intervenira u Harmagedonu

“Do svih stanovnika dopire bojni klik — do nakraj svijeta — jer Jahve se parbi s narodima, izlazi na sud sa svakim tijelom, bezbožnike će maču izručiti — riječ je Jahvina.” (Jeremija 25,31)

Šest tisuća godina traje veliki sukob; Božji Sin i njegovi nebeski glasnici bili su u sukobu sa silom Zloga da bi upozorili, prosvjetlili i spasili sinove čovječje. Sada su svi odlučili; zli su se u cijelosti ujedinili sa Sotonom u njegovoj borbi protiv Boga. Došlo je vrijeme da Bog opravda autoritet svog pogaženog Zakona. Sada se borba ne vodi samo sa Sotonom već i s ljudima. “Jahve se parbi s narodima”, “bezbožnike će maču izručiti.”

Znakom izbavljenja obilježeni su oni “koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine”. Sada kreće anđeo smrti koji je u Ezekielovu viđenju predložen ljudima sa zatornim oružjem u ruci, kome je zapovijedeno: “Starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak ‘tau’, njega ne dirajte. Počnite od mojega Svetišta!” Prorok dodaje: “I oni počеше od starješina koji stajahu pred Domom.” (Ezekiel 9,1-6) Djelo uništenja počinje među onima koji su tvrdili da su duhovni čuvari naroda. Prvo padaju lažni čuvari. Nema se koga sažaljevati niti štedjeti. Muškarci, žene, djevojke i mala djeca — svi će zajedno izginuti.

“Jer, gle, izići će Jahve iz svog prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o njeg ogriješiše. Izbacit će zemlja svu krv što je na njoj prolivena i neće više kriti onih koji su na njoj poklani.” (Izaija 26,21) ... U ludilu vlastitih raspaljenih strasti i uslijed užasnog izlivanja Božje nepomiješane srdžbe, padaju zli stanovnici Zemlje — svećenici, vladari i narod, bogati i siromašni, veliki i mali. “U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih od jednoga kraja svijeta do drugoga. Za njima nitko neće naricati, niti će ih tko pokupiti i sahraniti.” (Jeremija 25,33) (GC 656,657)

Narav konačne bitke

**“Jahve otvori svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva svojega.”
(Jeremija 50,25)**

Bog po svojoj volji poziva sile prirode da slome moć njegovih neprijatelja. “Ognju i grade, sniježe i maglo, olujni vjete, što riječ njegovu izvršavaš!” (Psalam 148,8) Kad su se neznabožački Amorejci podigli da se suprotstave njegovoj namjeri, Bog je posredovao i “bacio... s neba na njih tuču kamenja” na Izraelove neprijatelje. Nama je rečeno da će se na kraju povijesti ove Zemlje odigrati veća bitka kad “Jahve otvori svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva svojega” (Jeremija 50,25). “Zar si stigao do riznica snijega i zar si tuče spremišta vidio što ih pričuvah za dane nevolje, za vrijeme boja krvava i rata?” (Job 38,22.23)

Prorok opisuje uništenje koje će se dogoditi kad “iz hrama... jak glas... poviče” i objavi: “Svršeno je!” On kaže: “Golema tuča — teška kao talenat! — spusti se s neba na ljude.” (Otkrivenje 16,17.21) (PP 509)

U posljednjim prizorima povijesti ove Zemlje bjesnjet će rat. (RH 19. listopada 1897.)

Sile zla neće odustati bez borbe. Ali Providnost ima svoju ulogu u harmagedonskoj bici. (7BC 983)

Zapovjednik Gospodnje vojske stajat će na čelu nebeskih anđela da bi upravljao bitkom. (7BC 982)

Onaj na čijoj je haljini napisano ime Kralj kraljeva i Gospodar gospodara vodi nebeske vojske na bijelim konjima. Oni su obučeni u lanene haljine, čiste i bijele. (7BC 982)

Kad bude ponovno došao na Zemlju, On će potresti “ne samo zemlju nego i nebo”. “Zemlja će zateturati poput pijanca, zanji-hat se poput kolibe.” “Nebesa se sviše kao knjiga”, “počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.” “Ali je Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela.” (Hebrejima 12,26; Izaija 24,20; 34,4; 2. Petrova 3,10; Joel 4,16) (DA 780)

17. listopada

Budite spremni

“Zato i vi budite pripravní, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate.” (Matej 24,44)

Kad bi se Krist danas pojavio na nebeskim oblacima, tko ... bi bio spreman da se susretne s Njim? Pretpostavimo da ćemo biti preneseni u nebesko kraljevstvo takvi kakvi jesmo. Bismo li bili spremni pridružiti se Božjim svecima, živjeti u skladu s kraljevskom obitelji, djecom nebeskog Kralja? Kako ste se pripremili za sud? Jeste li se pomirili s Bogom? ... Nastojite li pomoći onima koji se nalaze oko vas, onima u vašem domu, onima u vašem susjedstvu, onima s kojima dolazite u dodir a ne drže Božje zapovijedi? ... Sjetite se da je zvanje bezvrijedno bez prakse koja se stječe svakodnevnim radom. Bog zna držimo li mi Njegov zakon u istini. On zna što radimo, što mislimo i govorimo. Jesmo li spremni za susret s Kraljem? Kada On dođe na nebeskim oblacima sa silom i velikom slavom, hoćete li moći reći: “Gle, ovo je Bog naš, u njeega se uzdasmo, on nas je spasio?” (Izaija 25,9) Onima koji ovo mogu reći, Krist će uputiti riječi: “Dođite. Na ovoj zemlji ste me voljeli. Željeli ste činiti moju volju. Sada možete ući u Sveti Grad i primiti krunu vječnog života.”

Kad bi bilo moguće da budemo primljeni na Nebo ovakvi kakvi jesmo, koliko nas bi moglo pogledati u Boga? Koliko nas ima svadbeno ruho? Koliko nas je bez mrlje i bore ili bilo kakvog nedostatka? ...

Ovo je vrijeme našeg čišćenja i klesanja — vrijeme kada trebamo očistiti haljine svojeg karaktera u krvi Janjetovoj. Ivan kaže: “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) ... Zar se nećemo osloboditi svojih grijeha? ...

Preklinjem vas, braćo i sestre, da ozbiljno radite kako biste dobili krunu vječnog života. Za ovu nagradu ne vrijedi boriti, vrijedi uložiti napor. ... U utrci u kojoj trčimo svatko može dobiti nagradu — krunu vječnog života. Ja želim ovu krunu. Nadam se da ću je uz Božju pomoć dobiti. Namjeravam se čvrsto držati istine da bih mogla vidjeti Kralja u Njegovoj ljepoti. (IHP 356)

Opće uskrsnuće pravednih

“Tvoji će mrtvi oživjeti, uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici praha! Jer rosa je tvoja — rosa svjetlosti i zemlja će sjene na svijet dati.” (Izaija 26,19)

Kralj kraljeva spušta se na oblaku, obavijen razbuktalom vatrom. Nebesa se svijaju kao svitak, Zemlja drhti pred Njim, a sve se gore i svi otoci pokreću sa svojih mjesta. ...

Usred posrtanja Zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavaju. On gleda grobove pravednih i zatim, dižući ruke prema Nebu, uzvikuje: “Probudite se, probudite se, probudite se, vi koji spavate u prahu zemljinu, i ustanite!” Uzduž i poprijeko cijele zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni će koji ga čuju oživjeti. Čitava će zemlja odzvanjati koracima izuzetno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. Oni dolaze iz tamnice smrti, obučeni besmrtnom slavom, kličući: “Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?” (1. Korinćanima 15,55) A živi pravedni i uskrsnuli sveti sjedinjuju svoje glasove u dugi, radostan poklič pobjede.

Svi izlaze iz svojih grobova rastom kakvi su bili kad su ušli u grob. ... Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti. ... Smrtan, propadljiv oblik, lišen pristalosti, nekada oskvrnjen grijehom, postaje savršen, lijep i besmrtan. Svi su nedostaci i deformiteti ostali u grobu. ...

Živi pravedni se preobražavaju “u jedan hip, u tren oka”. Na Božji su glas proslavljeni; sada su besmrtni i sa uskrsnulim svetima odneseni u zrak u susret Gospodinu. Anđeli sakupljaju “svoje izabranike od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba”. (Marko 13,27) (GC 641,644,645)

I dok mala djeca ustaju u besmrtnost iz svojih prašnjavih postelja, ona u trenutku pronalaze svoj put do majčinih raširenih ruku (2SM 260)

Prijatelji, dugo rastavljeni smrću, opet su sjedinjeni da se nikada više ne rastanu i s pjesmama radosti zajedno ulaze do Božjega grada. (GC 645)

19. listopada

Pobjeda svetih koji su zaspali u Gospodinu

“Ne čudite se tomu! Dolazi, naime, čas kada će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas, te izići iz njih: koji su činili dobro, na uskrsnuće — na život; koji su činili zlo, na uskrsnuće — na propast.” (Ivan 5,28.29)

Darovatelj života pozvat će svoje otkupljene u prvom uskrsnuću, a do tog trijumfalnog trenutka, kada se posljednja truba oglasi i velika vojska krene prema vječnoj pobjedi, svi sveti koji spavaju u grobu bit će spašeni i čuvani kao dragulji od neprocjenjive vrijednosti koje Bog poznaje po imenu. Spasiteljevom silom koja je prebivala u njima dok su bili živi i zato što su bili dionici u božanskoj naravi, oni su podignuti iz mrtvih. (SD 359)

“Dolazi čas”, kazao je Krist, “kada će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas, te izići iz njih”. Taj glas treba ponovno odjeknuti kroz sve grobove i svi sveti koji spavaju u Isusu probudit će se i izići iz svojih tamnica. Tada će nas vrline karaktera koje smo primili od Kristove pravednosti sjediniti s istinskom veličinom najvišeg poretka. (SD 359)

U jutro uskrsnuća pobjeda svetih koji spavaju bit će veličanstvena. ... Darovatelj života okrunit će besmrtnošću sve koji iziđu iz grobova. (SD 359)

Tamo stoji vojska uskrišenih. Njihova posljednja misao bila je o smrti i boli koju ona donosi. Posljednje misli koje su imali bile su o grobu i sahrani, ali sada oni uzvikuju: “Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, grobe, pobjeda?” ... Oni stoje i bivaju taknuti posljednjim dodirima besmrtnosti, a zatim odlaze u susret Gospodinu na Nebo. ... Okružuju ih s obje strane kolone anđela ... tada anđeoski zbor počinje pjevati himnu pobjede; anđeli podijeljeni u dvije kolone prihvaćaju pjesmu, a pridružuje im se i otkupljeno mnoštvo kao da su pjevali tu pjesmu na Zemlji, kao što i jesu. O, kakve li glazbe! Nema neskladnih tonova. Svi glasovi uzvikuju: “Dostojno je zaklano Janje.” Krist vidi trud svoje duše i zadovoljan je. (SD 359)

Tajne uskrsnuća

“Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati. A kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. Njega ja ću kao svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac: za njime mi srce će zne u grudima.” (Job 19,25-27)

Prilikom uskrsnuća bit će sačuvan naš osobni identitet ma da ne i one iste čestice tvari ili materijalna supstanca koja je položena u grob. Čudesna Božja djela za čovjeka su tajna. Duh, ljudski karakter, vraća se Bogu da bi ga sačuvao. Prilikom uskrsnuća svaki će pojedinac imati svoj vlastiti karakter. Bog će u svoje vrijeme podići umrle, udahnuti im ponovno dah života i oživjeti suhe kosti. Uskrsli će ustati iz groba u istom obliku, ali bez bolesti i nedostataka. Oni ponovno žive noseći istu individualnost u pogledu crta lica tako da će prijatelj prepoznati prijatelja. U prirodi ne postoje Božji zakoni koji pokazuju da Bog vraća iste, identične čestice tvari koja je sačinjavala tijelo prije smrti. Bog će uskrsnim pravednicima dati tijelo koje će Ga proslaviti.

Pavao ovo ilustrira sijanjem sjemena u zemlju. Posijano zrno istrune, ali iz zemlje iziđe novo zrno. Nikad se ne pojavljuje ona ista tvar zrna koje je istrunulo u prirodi, ali Bog mu daje tijelo kakvo hoće. Ljudsko tijelo bit će sazdan od mnogo savršenije materije jer će to biti novo stvaranje, novo rađanje. Sije se smrtno tijelo, a ustat će duhovno tijelo. (6BC 1093)

Vjernik može umrijeti kao što je i Krist umro, ali u njemu je Spasiteljev život. Njegov život je sakriven s Kristom u Bogu. “Ja sam došao da imaju život.” On vjernike provodi kroz veliki proces u kojem postaju jedno s Njim u ovom, sadašnjem životu, da bi bili jedno s Njim kroz svu vječnost. ...

U posljednji dan On će ih uskrisiti kao dio sebe samoga. ... Krist je postao jedno s nama da bismo mi mogli postati jedno s Njim u božanstvu. (RH 18. lipnja 1901.)

21. listopada

Vječni život počinje sada

“A ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni, i taj je život u njegovu Sinu.” (1. Ivanova 5,11)

Isusovo uskrsnuće bilo je slika konačnog uskrsnuća svih koji spavaju u Njemu. (ST 26. rujna 1878.)

Kršćanin može umrijeti, ali Kristov život je u njemu i prilikom uskrsnuća pravednih on će ustati u novi život. (RH 1. listopada 1901.)

“U njoj [Riječi] bijaše Život i Život bijaše svjetlo ljudima.” Ovdje nije istaknut fizički život, već besmrtnost, život koji je isključivo Božje vlasništvo. Riječ koja je bila kod Boga i koja je bila Bog, imala je ovaj život. Tjelesni život je nešto što svaki pojedinac prima. To nije nešto vječno ili besmrtno jer ga Bog, Darovatelj života, ponovo uzima. Čovjek nema vlast nad svojim životom. Ali Kristov život nije bio pozajmljen. Nitko ne može uzeti život od Njega. “Ja ga sam polažem”, rekao je. U Njemu je bio život, pravi, nepozajmljen, proizišao ni iz čega. Ovaj život čovjek ne nasljeđuje. On ga može posjedovati samo po Kristu. (ST 8. travnja 1897.)

Dok je nosio ljudsku narav, Kristov život je zavisio od Sve-mogućeg. U svojoj ljudskoj naravi držao se božanstva, a u ovome svaki član ljudske obitelji ima jednaku prednost. ...

Ukoliko se pokajemo za svoje grijehe i primimo Krista kao Životodavca ... mi postajemo jedno s Njim i naša volja dolazi u sklad s božanskom voljom. Postajemo dioničari Kristovog života koji je vječan. Besmrtnost dobivamo od Boga primajući Kristov život jer u Kristu živi sva punina Božanstva. Ovaj život je tajnovita zajednica i suradnja božanskog s ljudskim. (ST 17. lipnja 1897.)

Krist je postao jedno tijelo s nama, da bismo mi mogli postati jedan duh s Njim. Posredovanjem ovog jedinstva ustat ćemo iz groba — ne samo kao izraz Kristove sile, nego zato što je Njegov život vjerom postao našim životom. Oni koji promatraju Krista u Njegovom pravom karakteru i primaju Ga u srce, imaju vječni život. Krist prebiva u nama Duhom, a Božji Duh, primljen vjeron u srca, začetak je vječnog života. (DA 388)

Prepoznat ćemo jedni druge

“A onda ću savršeno spoznati kao što sam spoznat.” (1. Korinćanima 13,12)

Mi ćemo znati svoje prijatelje onako kao što su učenici poznavali Isusa. Oni mogu biti izobličeni, bolesni ili unakaženi u ovozemaljskom životu, ali ustat će u savršenu zdravlju i ljepoti; ipak će se u proslavljenom tijelu savršeno sačuvati osobitost njihove ličnosti. ... U licu koje će se blistati svjetlošću koja zrači s Isusova lica prepoznat ćemo crte lica onih koje volimo. (DA 804)

Otkupljeni će sresti i prepoznati one čiju su pozornost usmjerili na uzašlog Spasitelja. Kakav blagoslovljeni preobražaj se dogodio u ovim dušama! “Bio sam grešnik”, reći će, “bez Boga i bez nade u svijetu a ti si došao k meni i usmjerio moju pozornost na dragocjenog Spasitelja kao moju jedinu nadu. ...” Drugi će reći: “Bio sam bezbožnik u bezbožnom svijetu. Ti si napustio svoje prijatelje i udoban dom i došao k meni uputiti me kako da pronađem Isusa i vjerujem u Njega kao jedinog i pravoga Boga. Uništio sam svoje idole i slavio Boga, a sada Ga vidim licem k licu. Spašen sam, spašen za vječnost da zauvijek gledam Onoga koga volim. ...” Drugi će izraziti svoju zahvalnost onima koji su nahranili gladne i obukli gole. “Kada je očaj umotao moju dušu u nevjerovanje, Gospodin te je poslao k meni”, reći će oni, “da mi progovoriš riječi nade i utjehe. Donio si mi hranu za moje tjelesne potrebe i otvorio riječ Božju pobudivši u meni zanimanje za moje duhovne potrebe. Ponašao si se prema meni kao prema bratu. Suosjećao si sa mnom u mojim tugama i obnovio moju oslabljenu i ranjenu dušu tako da sam se mogao uhvatiti za Kristovu ruku koja je bila ispružena da me spasi. U mojem neznanju strpljivo si me učio da imam Oca na Nebu koji se brine za mene. Čitao si mi dragocjena obećanja iz Božje riječi. Probudio si u meni spasonosnu vjeru. ... Ja sam ovdje, spašen, vječno spašen da zauvijek živim u Njegovoj prisutnosti i slavim Onoga koji je dao svoj život za mene.”

Kakva će to biti radost kada se ovi otkupljeni sretnu i pozdrave s onima koji su ponijeli teret za njihovo dobro! A oni koji su živjeli ne da ugode sebi, već da budu blagoslov nesretnicima koji su imali tako malo blagoslova — kako će njihova srca treperiti od zadovoljstva! (MLT 353)

Blažena nada

“Kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade, naime, pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista.” (Titu 2,13)

Isus je rekao da će otići i pripremiti stanove za nas da i mi budemo gdje je On. Zauvijek ćemo živjeti i uživati u svjetlu Njegovog dragocjenog lica. Moje srce poskakuje od radosti za blaženom nadom. Mi smo skoro kod kuće. Nebo, slatko Nebo! Ono je naš vječni dom. Sretna sam za svaki trenutak Isusovog života; i zato što On živi, i mi živimo. Moja duša kaže: Slavite Gospodina. Punina je u Isusu, potpora za svakog, za sve, i zašto da umiremo za kruhom ili budemo gladni u stranim zemljama?

Gladna sam i žedna za spasenjem, za potpunim skladom s voljom Božjom. Mi imamo pravu nadu u Isusu. Ona je sigurna i nepokolebljiva. Ona nas tješi u boli, daje nam radost u strahu, raspršuje tamu oko nas i čini da kroz nju gledamo besmrtnost i vječni život. ... Zemaljska blaga za nas nisu poticaj dokle god imamo tu nadu koja jasno ukazuje na prolaznost ovozemaljskog blaga i drži se besmrtnosti baštine, blaga koje je trajno, čisto, istinito i koje ne prolazi. ...

Naša smrtna tijela moraju umrijeti i biti položena u grob. Ipak blažena nada i dalje živi sve do uskrsnuća, kad će Isusov glas pozvati one koji spavaju u prahu. Tada ćemo se radovati punini blažene i slavne nade. Mi znamo u koga smo vjerovali. Ne trčimo uzalud niti radimo uzalud. Bogata, slavna nagrada je pred nama. To je nagrada zbog koje trčimo i ako hrabro ustrajemo, sigurno ćemo je dobiti. ...

Nama je ponuđeno spasenje i zašto da ostanemo daleko od izvora? Zašto ne dođemo i pijemo da bi naše duše bile osvježene, okrijepljene i osnažene u Bogu? Zašto se toliko vežemo za zemaljske stvari? Razgovarajmo i razmišljajmo o onome što ima veću vrijednost od zemaljske. Neka se naše misli kreću u okvirima Neba. O, kad bismo se u životu oslanjali na Isusov ljupki karakter bez mrlje i mijenjali u Njegovo obličje! Budite hrabri. Imajte vjeru u Boga. (IHP 352)

Uznesenje pravednih na Nebo

“Jer će sam Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom.”
(1. Solunjanima 4,16.17)

Uskoro se pojavio veliki bijeli oblak. Izgledao je ljepši nego ikad. Na njemu je sjedio Sin Čovječji. Isprva nismo na oblaku vidjeli Isusa, ali kako se približavao Zemlji, mogli smo vidjeti Njegov dragi lik. ... Glas Sina Božjeg pozvao je zaspale svete obučene u besmrtnu slavu. Živi sveti su se preobrazili u tren oka i zajedno s njima bili su uzeti u kola od oblaka koja su, uzdižući se k Nebu, veličanstveno izgledala. Kola su sa svake strane imala krila a odozdo kotače koji su prilikom penjanja vikali: “Svet”, a krila su u pokretu odgovarala: “Svet!” Sveti anđeli pratiodci koji su okruživali oblak također su ponavljali: “Svet, svet, svet, Gospodin Bog Sve-mogući!” I sveci su na oblaku klicali: “Slava! Aleluja!” (EW 35)

Svi smo se skupa na oblaku uznosili sedam dana do staklenog mora, kad je Isus donio krune i vlastitom ih desnicom stavljao na glavu svakog od nas. Dao nam je i zlatne harfe i palme pobjede. Tu, na staklenom moru, u savršenom četverokutu stajale su 144.000. Neki od njih su imali vrlo blistave krune, a drugi ne baš tako sjajne. Neke krune su bile teške od zvijezda, dok su ih druge imale vrlo malo. Svi su bili savršeno sretni sa svojim krunama. Svi su bili obučeni u veličanstvene bijele haljine od ramena do stopala. Anđeli su bili svuda oko nas dok smo koračali preko staklenog mora do gradskih vrata. Isus je podignuo svoju moćnu, slavnu ruku držeći biserna vrata koja su se pokrenula na svojim blistavim šarkama i rekao nam je: “Vi ste oprali svoje haljine u mojoj krvi i čvrsto se držali moje istine; uđite unutra!” I svi smo ušli osjećajući da imamo puno pravo na grad. (EW 16,17)

Glas, milozvučniji od bilo kakve glazbe koju je ikad čulo smrtno uho, tada će reći: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (CS 350)

25. listopada

Opustošena Zemlja

“Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa: svjetlost im iščezla. Gledam brda: gle, tresu se, a svi se humci uzdrмали. Gledam: evo čovjeka nema, ptice nebeske sve su odletjele.” (Jeremija 4,23-25)

Pri Kristovu dolasku zli su zbrisani s lica cijele Zemlje — ubijeni duhom Njegovih usta i uništeni sjajem Njegova dolaska. Krist vodi svoj narod u Božji Grad i Zemlja ostaje bez svojih stanovnika. “Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice, raspršuje stanovnike njene.” “Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je Jahve odlučio.” “Jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše. Zato prokletstvo proždrije zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su sažgani žitelji zemljini.” (Izaija 24,1.3.5.6)

Cijela Zemlja slična ogoljelu pustinju. Ruševine gradova i sela razorenih potresom, iščupano drveće, raskomadane stijene što ih je more izbacilo ili su iščupane iz same zemlje, rasute su po njezinoj površini, dok goleme provalije označuju mjesta na kojima su planine izvaljene iz svojih temelja.

Sad se zbiva događaj koji je bio predočen posljednjom svečanom službom na Dan pomirenja. Kad je završena služba u Svetinji nad svetinjama a grijesi Izraela uklonjeni iz Svetišta putem krvi žrtve okajnice, pred Gospodina je doveden živi jarac i u prisutnosti naroda veliki je svećenik nad njim ispovjedio “sve krivnje Izraelaca, sve njihove prijestupe i sve njihove grijeha” (Levitski zakonik 16,21) i položio ih na glavu jarca. Na isti način, kada djelo pomirenja u nebeskom Svetištu bude dovršeno, u prisutnosti Boga, svetih anđela i mnoštva otkupljenih, grijesi Božjeg naroda bit će stavljeni na Sotonu; on će biti proglašen krivim za sva zla koja ih je naveo da učine. (GC 657)

Sotona je vezan

“Potom opazih anđela gdje silazi s neba držeći u ruci ključ od Bezdana i velike verige. On uhvati Zmaja, staru zmiju — i sveza ga za tisuću godina.” (Otkrivenje 20,1.2)

Pisac Otkrivenja proriče Sotonino progonstvo i stanje kaosa i pustoši na koju će biti svedena Zemlja te objavljuje da će ovo stanje trajati tisuću godina. Nakon opisa Gospodnjeg drugog dolaska i uništenja zlih, proročanstvo nastavlja: “Potom opazih anđela gdje silazi s neba držeći u ruci ključ od Bezdana i velike verige. On uhvati Zmaja, staru zmiju — a to je davao, sotona — i sveza ga za tisuću godina te ga baci u Bezdan, koji nad njim zaključa i zapečati, da više ne zavodi narodâ, dok se ne navrši tisuću godina. Poslije toga ima biti odvezan kratko vrijeme.” (Otkrivenje 20,1-3)

Da izraz “Bezdan” označava Zemlju u stanju zbrke i tame, očito je iz drugih mjesta u Svetome pismu. O stanju Zemlje “u početku”, Biblija izvješćuje da “bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanima”. (Postanak 1,2) Proroštvo uči da će se Zemlja, bar djelomično, vratiti u takvo stanje. Gledajući unaprijed veliki Božji dan, prorok Jeremija kaže: “Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa: svjetlost im iščezla. Gledam brda: gle, tresu se, a svi se humci uzdrmali. Gledam: evo čovjeka nema, a gle, nema čovjeka, ptice nebeske sve su odletjele. Gledam: plodno polje, evo, opustje, sve gradove razori Jahve.” (Jeremija 4,23-26)

Ovdje će tisuću godina biti stan Sotoni i njegovim zlim anđelima. Ograničen samo na Zemlju, neće imati pristupa drugim svjetovima da kuša i uznemiruje one koji nisu nikada pali. U ovom je smislu svezan; nije ostao nitko nad kime bi mogao vladati. Sada je potpuno onemogućen u varanju i upropaštavanju, što je toliko stoljeća bio njegov jedini užitak. (GC 658,659)

27. listopada

Obitelji će ponovno biti zajedno

“Ovako govori Jahve: Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Ima nade za tvoje potomstvo — riječ je Jahvina — sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj.” (Jeremija 31,16.17)

Krist će doći s oblacima i velikom slavom. Mnoštvo će Ga sjajnih anđela pratiti. On će doći uskrsnuti mrtve i preobraziti žive svete ljude iz slave u slavu. On će doći prihvatiti one koji su Ga voljeli i koji su držali Njegove Zapovijedi da ih uzme k sebi. Nije zaboravio na njih ni na svoje obećanje. Karike obiteljskog lanca opet će se spojiti. (DA 632)

Dan Božji otkrit će koliko svijet duguje pobožnim majkama. ...

Kada sud zasjedne i knjige se otvore, kada veliki Sudac izgovori riječi “Svrši se” i krune besmrtno slave budu stavljene na čela pobjednika, mnogi će podignuti svoje krune pred okupljenim stanovnicima svemira i pokazujući na svoje majke, reći: “Ona je učinila od mene ovo što jesam milošću Božjom. Njezine smjernice, njezine molitve bile su blagoslov za moje vječno spasenje.” (ST 11. listopada 1910.)

Roditelji s radošću, bez ijedne izgovorene riječi gledaju krune, haljine i harfe koje su darovane njihovoj djeci. Dani nade i straha su završeni. Možda je izgledalo da su uzalud sijali sjeme sa suzama i molitvama, ali na kraju su s radošću poželi rod. Njihova djeca su otkupljena. (ST 1. srpnja 1886.)

Predivnoga li otkupljenja! Kako smo dugo o njemu govorili, dugo mu se nadali, razmišljali o njemu s nestrpljivim iščekivanjem, ali ga nikada nismo posvema razumjeli! (GC 645)

Svojim vjernim sljedbenicima Krist je bio svakodnevni pratilac i najprisniji prijatelj. Oni su živjeli u tijesnoj povezanosti i stalnoj zajednici s Bogom. Nad njima se pokazala slava Gospodnja. U njima se ogledalo svjetlo spoznaje slave Božje u licu Isusa Krista. Sada se raduju nepomućenim zrakama sjaja i slave Kralja kraljeva u svom Njegovom veličanstvu i krasoti. Oni su spremni za zajednicu Neba jer im je Nebo još ovdje bilo stalno u srcu. (COL 421)

Za vjerne su pripremljene krune

***“Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru saču-
vao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u
onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni
nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.” (2. Timo-
teju 4,7.8)***

Kada Gospodin dotjera svoje dragulje da budu vjerni, iskreni i časni, pogledat će ih sa zadovoljstvom. Anđeli prave krune za njih, i na ovim krunama optočenim zvijezdama i dragim kamenjem odsjajivat će svjetlo koje zrači s Božjeg prijestolja. (5T 96)

Govorite o nebeskim stvarima. Govorite o Isusu, Njegovoj ljubivosti i slavi, Njegovoj besmrtnoj ljubavi prema vama i neka se vaše srce ispuni ljubavlju i zahvalnošću prema Onomu koji je umro da vas spasi. O, budite spremni da se susretnete sa svojim Gospodinom u miru. Oni koji su spremni, uskoro će primiti krunu života koja ne gubi svoj sjaj i zauvijek će živjeti u kraljevstvu Božjem s Kristom, s anđelima i s onima koji su bili otkupljeni dragocjenom Kristovom krvlju. (SD 362)

Kruna slave ... pripremljena je za nas koji čekamo, radujemo se i čeznemo za Spasiteljevim dolaskom.

Oni koji čekaju trebaju biti okrunjeni slavom, čašću i besmrtnošću. Vi ne trebate razgovarati ... o častima svijeta ili slavi velikana. Sve je to samo taština. Kada ih uskoro dodirne prst Božji, ponovno će se vratiti u prah. Ja želim dati čast onome što je trajno, što je besmrtno, što neće nikad propasti; krunu koja je bogatija od bilo koje druge koja je ikada krasila čelo nekog vladara. (RH 17. kolovoza 1869.)

Toga dana će otkupljeni sjati u slavi Oca i Njegovog Sina. Nebeski anđeli prebirući na svojim zlatnim harfama pozdravit će dobrodošlicom Kralja i trofeje Njegove pobjede — one koji su oprani i obijeljeni u Janjetovoj krvi. Odzvanjat će pjesma trijumfa ispunjavajući Nebo. Krist je pobijedio. On ulazi u nebeske dvorove praćen svojim otkupljenima, svjedocima da Njegova misija patnje i žrtvovanja nije bila uzaludna. (SD 362)

29. listopada

Svako Božje dijete dobiva krunu

“Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!” (Jakov 1,12)

Vidjela sam veliki broj anđela kako donose iz grada slavne krune — krune za svakog svetog s njegovim imenom napisanim na njoj. Kad je Isus zatražio krune, anđeli su Mu ih pokazali i On ih je svojom vlastitom desnom rukom stavljao na čela svetih. Isto tako su i anđeli donijeli harfe i Isus ih je pokazao svetima. Anđeli zapovjednici počeli su prvi svirati, a onda su se podigli svi glasovi u zahvalnoj, radosnoj hvali i svaka ruka je spretno prebirala po žicama harfe svirajući melodičnu glazbu u bogatoj i savršenoj melodiji. ...

U gradu je sve bilo tako da se oči nisu mogle odvojiti od prizora. Svuda se vidjela bogata slava. Onda je Isus pogledao na svoje otkupljene svete. Njihova lica su odsjajivala slavom. Kada je svoje predivne oči usmjerio na njih, kazao je jakim, zvonkim glasom: “Vidim trud svoje duše i zadovoljan sam. Ova veličanstvena slava namijenjena je vama da vječno uživete u njoj. Vašim tugama je došao kraj. Smrti više neće biti, neće više biti ni boli.” ...

Tada sam vidjela Isusa kako vodi svoj narod do drveta života. ... Na drvetu života je raslo najljepše voće koje su sveti mogli slobodno jesti. U gradu je bio postavljen najslavniji tron od kojeg je tekla čista rijeka vode života, bistra kao kristal. Sa svake strane te rijeke bilo je drvo života, a na obalama rijeke bilo je drugog predivnog drveća koje je rađalo plodove. ...

Jezik je presiromašan da opiše Nebo. Kako prizori prolaze preda mnom, ja sam izgubljena u divljenju. Ispunjena nenadmašnim sjajem i izvanrednom slavom, odložila sam pero i uzviknula: “O, kakve li ljubavi! Kakve zadivljujuće ljubavi!” Ni najuzvišeniji jezik ne može opisati nebesku slavu i neusporedivu dubinu Spasiteljeve ljubavi. (SR 413,414)

Naše oslobođenje je blizu

“Kada to počne bivati, uspravite se i podignite glave, jer je blizu vaše oslobođenje.” (Luka 21,28)

Kristov dolazak je bliži nego što smo na početku vjerovali. Velika borba se bliži svojem kraju. Kazne Božje snalaze Zemlju. One ozbiljno opominju govoreći: “Zato i vi budite pripravnici, jer će Sin Čovječji doći u čas kad se ne nadate.” (Matej 24,44) ...

Živimo u završnim danima zemaljske povijesti. Proročanstvo se u potpunosti ispunjava. Vrijeme kušnje naglo prolazi. Ni za trenutak ne smijemo gubiti vrijeme. Ne dopustimo da budemo zatečeni kako spavamo na straži. Neka nitko ne govori u svojem srcu ili svojim djelima: “Neće moj gospodar još zadugo doći.” Neka vijest o Kristovom skorom povratku odjekne ozbiljnim riječima upozorenja. Uvjerimo sve muškarce i žene da se pokaju i izbjegnu gnjev koji dolazi. ...

Gospodin treba uskoro doći, a mi se moramo pripremiti da Ga susretnemo u miru. Učinimo sve što je u našoj moći da odnesemo svjetlo onima koji nas okružuju. Ne trebamo biti tužni, već radosni i uvijek imajmo pred očima našega Gospodina Isusa Krista. On uskoro dolazi i mi moramo biti spremni dočekati Njegovu pojavu. O, kako će biti divno kad Ga ugledamo i kad budemo pozdravljeni dobrodošlicom kao Njegovi otkupljenici! Dugo smo čekali, ali se naša nada ne smije ugasiti. Kad ugledamo Kralja u Njegovoj krasoti, bit ćemo zauvijek blagoslovljeni. Osjećam da moram glasno uzviknuti: “Idemo kući!” Približavamo se trenutku kad će Krist doći u sili i velikoj slavi da svoje spašene povede njihovom vječnom domu. ...

Dugo smo čekali na povratak našeg Spasitelja. Ali obećanje je ipak sigurno. Uskoro ćemo biti u obećanom domu. Tamo će nas Isus voditi na živu rijeku koja teče od Božjeg prijestolja i objasniti će nam sada neshvatljive okolnosti kroz koje nas je na ovoj Zemlji vodio da bi usavršio naš karakter. Tamo ćemo nepomućenog pogleda promatrati ljepote ponovno uspostavljenog Edena. Položivši pred Otkupiteljeve noge krune koje je On stavio na naše glave svojom rukom i dodirujući žice zlatnih harfi, čitavo ćemo Nebo ispuniti pjesmom hvale Onomu koji sjedi na prijestolju. (8T 252—254)

31. listopada

Sa sobom nosi plaću

“Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću da svakome platim prema njegovu djelu!” (Otkrivenje 22,12)

Naša zadaća se ovdje uskoro završava i svaki će čovjek dobiti svoju nagradu prema svojem vlastitom radu. Pokazana mi je nagrada svetih, besmrtna baština, i vidjela sam da oni koji su izdržali najviše za dobrobit istine neće misliti da im je bilo teško, već će smatrati da su Nebo dobili odviše lako. (1T 381)

Svaki dan nosi sa sobom izvještaje o neispunjenim dužnostima, o nemaru, sebičnosti, prijevarama, lažima, popuštanju sebi. Koliko se zlih djela nakupilo za konačni sud! Kada Krist dođe, donijet će sa sobom nagradu svakome po njegovim djelima. Kakve će se tada stvari otkriti! Kako će se na licima nekih ocrtavati zbunjenost zbog djela koja su otkrivena na stranicama povijesti! (2T 160)

Svako dobro i svako zlo djelo kao i njihov utjecaj na druge ispitao je Istražitelj srca pred kojim je svaka tajna otkrivena. Nagrada će biti dana prema motivima koji su navodili na akciju. (2T 520)

Kristov dolazak je na pragu i naglo se približava. Malo nam još vremena preostaje za rad, a muškarci i žene propadaju. ...

Nama je potrebna Božja sila da djeluje na nas kako bismo mogli shvatiti potrebe svijeta koji propada. Moja poruka za vas jest: Spremite se, spremite se da susretnete Gospodina. Ukrasite svoje svjetiljke kako bi svjetlo istine sjalo na svim putovima i među ogradama. Svijet treba opomenuti da se kraj svemu približio. ...

Težimo za novorođenjem. Potrebna nam je prisutnost Božjeg Svetog Duha da bude s nama, da naša srca budu omekšana i da ne ugosimo opor duh u rad. Ja se molim da Sveti Duh u potpunosti zavlada našim srcima. Radimo kao Božja djeca koja traže od Njega savjet, spremna da izvrše Njegove planove kakvi god oni bili. Takvi ljudi će proslaviti Boga i oni koji svjedoče o našoj gorljivosti, reći će: Amen, amen. (9T 105—108)

Zatočeništvo Sotone i njegovih anđela

“Te kako je [Gospodin] ostavio u vječnim okovima, paklenom tamom pokriveno, za sud velikoga Dana anđele.” (Juda 6)

Zemlja je izgledala kao nenaseljena pustoš. Gradovi i sela porušeni potresom ležali su u ruševinama. Planine su bile pomaknute iz svojih ležišta ostavivši za sobom velike ponore. Hrapavo kamenje izbačeno iz mora ili odvaljeno od same zemlje bilo je razbacano po cijeloj njezinoj površini. Veliko drveće iščupano s korijenjem ležalo je svuda razbacano po površini zemlje. Ovdje će tisuću godina biti stan Sotone i njegovih zlih anđela.

Ovdje će on biti zarobljen, osuđen da luta razorenom i izobličenom površinom Zemlje, da gleda posljedice svoje pobune protiv Božjeg zakona. Tisuću godina on će moći uživati u plodovima prokletstva koje je sam prouzročio. Ograničen samo na Zemlju, neće moći odlaziti na druge planete da kuša i uznemiruje one koji nisu pali. Za ovo vrijeme Sotona strašno pati. Otkako je pao, nije prestajao razvijati svoje zle osobine i bio je u neprekidnoj aktivnosti. Ali sada, lišen svoje moći i prepušten da razmišlja o ulozi koju je igrao od samog svojeg pada, on sa strahom i drhtanjem gleda na strašnu budućnost kad će morati ispaštati za sve zlo koje je počinio i biti kažnjen za sve grijehе koje je prouzročio.

Čula sam glasove slične akordu od deset tisuća glazbenih instrumenata. To anđeli i otkupljeni sveti trijumfalno kliču što ih Sotona više neće moći kušati i mučiti i što su i stanovnici drugih svjetova napokon oslobođeni njegove prisutnosti i njegovih kušnji. (EW 290)

Božjem će narodu Sotonino zatočeništvo donijeti zadovoljstvo i radost. Prorok kaže: “U dan kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja, zapjevat ćeš ovu rugalicu kralju babilonskom ‘koji ovdje predstavlja Sotonu’: Kako nestade silnika?... Jahve slomi štap zlikovački i žezlo vladarsko što je bijesno bilo narode udarcima bez kraja i konca, što je gnjevno vladalo narodima progoneć ih nemilice.” (Izaija 14,3-6) (GC 660)

2. studenoga

Srest ćemo se sa svojim anđelom čuvarom

“Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.” (Psalam 91,11)

Kad Božju providnost budemo promatrali u svjetlu vječnosti, tek tada ćemo shvatiti što dugujemo brizi i zalaganju Njegovih anđela. Nebeska bića aktivno su sudjelovala u životu ljudi. Ona su se pojavljivala u odjeći koja je sjala kao munja. Dolazili su kao ljudi, u liku putnika. Prihvaćala su gostoprimstvo ljudskih domova. Služila su kao vodiči putnicima koje je noć zatekla na putu. Ona su osujećivala namjeru otimača i skretala udarac zatirača.

Iako vladari ovoga svijeta to ne znaju, ipak su anđeli često govorili u njihovim vijećima. Ljudske su ih oči gledale. Ljudske uši slušale su njihove govore. U vijećnicama i sudnicama nebeski glasnici su zastupali progonjene i potlačene. Oni su obarali namjere i zaustavljali zla koja su mogla nanijeti štetu i patnje Božjoj djeci. Učenicima u nebeskoj školi sve će to biti objavljeno.

Svaka će otkupljena duša saznati kakvu su službu u njezinom životu obavljali anđeli. Kako li će to biti kad bude razgovarala s anđelom koji je bio njezin čuvar od najranijih dana, s anđelom koji je bdio nad njezinim koracima i zaklanjao njezinu glavu u dan opasnosti, s anđelom koji je bio s njome u dolini smrti, koji je obilježio mjesto njezinog počinka i koji će je prvi pozdraviti u jutro uskrsnuća — kada sazna povijest božanskog miješanja u život pojedinca, suradnju Neba u spašavanju ljudskog roda! (*Ed 304,305*)

S Božjom riječju u svojoj ruci, svako ljudsko biće, ma u kakav ga položaj život bacio, može izabrati društvo koje želi. Uz pomoć njezinih stranica ono može razgovarati s najplemenitijim i najboljim predstavnicima ljudskog roda, može slušati glas Vječnoga dok govori s ljudima. Dok proučava i razmišlja o temama u koje “anđeli žele zaroniti” (1. Petrova 1,12), on može biti s njima. (*Ed 127*)

Dobrodošli u Božji grad!

“Tada mu reče gospodar: ‘Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti: Uđi u veselje gospodara svoga!’” (Matej 25,23)

Isus s neizrecivom ljubavlju dočekuje svoje vjerne dobrodošlicom u veselje njihova Gospodara. Spasitelj se raduje kad u kraljevstvu slave vidi duše koje su spašene Njegovim patnjama i poniženjem. A otkupljeni će dijeliti Njegovu radost kad među blagoslovljenima ugledaju one koje su svojim molitvama, svojim radom i požrtvovnom ljubavlju zadobili za Krista. Kad se okupe oko velikog bijelog prijestolja, neiskazana će radost ispuniti njihova srca kad budu promatrali one koje su zadobili za Krista i vidjeli da su oni zadobili druge, a ovi opet druge, svi dovedeni u luku mira da tu polože svoje krune pred Isusove noge i da Ga slave tijekom beskrajnih razdoblja vječnosti.

Dok su spašeni pozdravljani dobrodošlicom u Božjem gradu, zrakom se prolama radostan usklik obožavanja. To je susret dvojice Adama. Božji Sin stoji raširenih ruku da primi oca našeg roda — biće koje je On stvorio, koje je sagriješilo protiv svog Stvoritelja i zbog čijeg grijeha Spasitelj nosi znakove raspeća. Kad Adam opazi tragove okrutnih klinova, on ne pada na grudi svoga Gospodina, već se u poniznosti baca pred Njegove noge s uzvikom: “Dostojno je, dostojno je Janje koje je zaklano!” Spasitelj ga nježno podiže i poziva da još jednom pogleda edenski dom iz kojega je toliko dugo bio prognan.

Nakon izгона iz Edena Adamov je život na Zemlji bio ispunjen jadom. Svaki uveli list, svaka prinisena žrtva, svako nesavršenstvo na licu prelijepa prirode, svaka mrlja na čovjekovoj čistoći, bila je svježi podsjetnik na njegov grijeh. Strašna je bila bol kajanja kada je vidio umnožavanje bezakonja i kao odgovor na svoja upozorenja sretao prebacivanje da je on prouzročio grijeh. Sa strpljivom poniznošću podnosio je gotovo tisuću godina plaću za prijestup. Iskreno se pokajao zbog svog grijeha i pouzdao u zasluge obećanog Spasitelja; umro je nadajući se uskrsnuću. Božji je Sin iskupio čovjekov promašaj i pad, i Adam, zahvaljujući djelu pomirenja, sad ponovno dobiva prvu vlast. (GC 647,648)

Neopisiva ljepota

“Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji namjesto određene mu radosti podnese križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desnu Božjeg prijestolja.” (Hebrejima 12,2)

“Ovo vam rekoh”, rekao je Krist, “da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!” (Ivan 15,11)

Krist je uvijek pred sobom imao cilj svojeg poslanja. Njegov zemaljski život, prepun mučenja i samopožrtvovnosti, ohrabrujuć je misliti da ovaj Njegov jad neće biti uzaludan. Davši svoj život za život čovjeka, On će u njemu obnoviti Božju sliku. On će nas podignuti iz prašine, ponovno oblikovati karakter po uzoru na Njegov i učiniti ga savršenim, ovjenčanim Njegovom slavom.

Krist je vidio trud svoje duše i bio je zadovoljan. Vidio je beskraj vječnosti i radost onih koji će zahvaljujući Njegovom poniženju dobiti oprost i vječni život. Bio je ranjen zbog njihovih grijeha, mučen zbog njihove pokvarenosti. Kaznu radi njihovog mira On je podnio, i batinama koje je primio oni su bili izliječeni. Čuo je povike otkupljenih. Čuo je otkupljene koji su pjevali pjesmu Mojsijevu i Janjetovu. Iako je morao biti kršten krvlju, iako je grijeha svijeta trebao ponijeti na svojoj nevinoj duši, iako je sjenka neopisive tuge bila na Njemu, ipak, zbog radosti koju je vidio pred sobom, odlučio je podnijeti križ i pretrpjeti sramotu i prijezir.

Ovu radost trebaju dijeliti svi Njegovi sljedbenici. Koliko god velika i slavna u budućnosti bila naša nagrada, ona nije sve što treba sačuvati za vrijeme konačnog oslobođenja. Čak i ovdje mi trebamo vjerom ući u Spasiteljevu radost. (MH 504)

Onima koji Ga prime, On daje silu da postanu sinovi Božji da bi ih na kraju Bog mogao primiti kao svoje, da žive s Njim kroz vječnost. Ukoliko u ovom životu budu vjerni Bogu, oni će na kraju “gledati njegovo lice, i njegovo će ime biti na njihovim čelima” (Otkrivenje 22,4). A koja je radost Neba nego vidjeti Boga? Bi li mogla biti veća radost za jednog grešnika koji je spašen Kristovom milošću nego da gleda u lice Božje i poznaje Ga kao Oca? (8T 267,268)

Zahvalnost otkupljenih

“Kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.’”
(Matej 25,40)

Svako naše djelo u pomaganju Božjem narodu bit će nagrađeno kao da je učinjeno Njemu. *(MLT 364)*

Kakvo će zadovoljstvo svaki žetelac imati kada se začuje zvonak, melodičan glas Isusa koji govori: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!”

“Uđite u radost svoga gospodara.”

Otkupitelja veličaju jer nije umro uzalud. Veselih, razdraganih srca oni koji su bili Božji suradnici vide trud svoje duše za grešnike koji su ginuli i umirali i sada su zadovoljni. Brige kroz koje su prošli, zamršene okolnosti s kojima su se morali suočiti, tuga u srcu zbog onih koji su odbili primiti ono što je bilo za njihov mir, zaboravljeni su. Samoodricanje s kojim su radili u djelu više ne pamte. Kad pogledaju na duše koje su tražili da ih zado-biju za Isusa i vide da su spašene, spašene za vječnost — to su spomenici Božje milosti i Otkupiteljeve ljubavi — tada će kroz nebeska vrata odjeknuti povici hvale i zahvaljivanja. *(RH 10. listopada 1907.)*

Pred nama je Nebo i među njegovim stanovnicima neće biti sukoba. ...

Pozdravit ćemo svetu obitelj otkupljenih i čuti Kristove riječi: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta.” Dotaknut ćemo se svojih zlatnih harfi i Nebo će odzvanjati prekrasnom melodijom. Položit ćemo svoje sjajne krune pred Njegove noge i dati slavu Onome koji je nadvladao zbog nas.

Možda ima stvari koje ovdje ne razumijemo. Možda nam neke stvari iz Biblije izgledaju nedokučivo zato što su izvan našeg ograničenog razumijevanja. Ali dok nas naš Spasitelj bude vodio pokraj žive vode, razjasnit će našim umovima ono što nam nije bilo potpuno jasno. *(RH 8. kolovoza 1907.)*

Nebo je prejeftino

“Zbog patnja duše svoje vidjet će svjetlost i nasititi se spoznajom njezinom. Sluga moj pravedni opravdat će mnoge.”
(Izaija 53,10.11)

Božja ljubav je nemjerljiva, neusporediva! Ona je beskrajna. ... Kada razmišljamo o Kristovom dostojanstvu i slavi, vidimo koliko je velika bila ta ljubav koja Ga je navela da se žrtvuje na golgot-skom križu za otkupljenje izgubljenog svijeta. Ova tema će ispu-njavati svete čuđenjem i divljenjem kroz beskrajne vjekove, pa zašto onda i mi ne bismo razmišljali o tome ovdje, na ovome svi-jetu? ...

Kad je u pitanju tajna pobožnosti — Bog se pokazao u tije-lu! Ova tajna sve više raste kako se mi trudimo razumjeti je. Ona je neshvatljiva, pa ipak ljudska bića dopuštaju da svjetovne, zemaljske stvari spriječe ionako slabo razumijevanje smrtnih bi-ća o Isusu i Njegovoj neusporedivoj ljubavi. ... Kako možemo biti oduševljeni za zemaljske, obične stvari, a da nas ne pokrene sli-ka križa na Golgoti, ljubav koja je otkrivena u smrti Božjeg dra-gog Sina ...?

Sva ova poniženja i patnja podneseni su da vrate natrag za-lutale, krivce i nezahvalnike Očevoj kući. O, dome blagoslovlje-nih — ja ne mogu dopustiti da ga izgubim! Ja ću, ako budem spašena u kraljevstvu Božjem, stalno istraživati nove dubine u planu spasenja. Svi otkupljeni sveti vidjet će i cijeniti, kao nika-da prije, Očevu i Sinovu ljubav, a besmrtni jezici izgovarat će pjesme hvale. On nas je volio i dao život za nas. U slavnim tijelima, s velikim mogućnostima, čistim srcima i neokaljanim usnama pje-vat ćemo o bogatstvu otkupiteljske ljubavi. Na Nebu neće biti onih koji pate, neće biti skeptika koje bismo morali uvjeravati u vječ-ne stvarnosti niti ukorijenjenih predrasuda, već ćemo svi biti za-hvalni ljubavi koja nam je dala znanje. Počinak, hvala Bogu, po-činak čeka Božji narod kada će Isus voditi otkupljene po zelenim pašnjacima, pokraj potoka žive vode koja ukrašava grad našeg Boga. Tada će Otac odgovoriti na molitvu svojega Sina: “Sačuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu tamo gdje sam ja.”
(KH 371)

Konačno kod kuće!

“Dobro, valjani i vjerni slugo! ... Uđi u veselje gospodara svoga.” (Matej 25,21)

Dok vaša osjetila uživaju u privlačnoj ljupkosti Zemlje, razmišljajte o svijetu koji će doći u kojem se više nikada neće znati za zlokoban grijeh i smrt, gdje lice prirode neće više nositi sjenku prokletstva. Neka vaša mašta naslika dom za svete i znajte da će biti veličanstveniji od onoga što može prikazati vaša najbujnija mašta. U različitim Božjim darovima u prirodi, možemo vidjeti samo nejasne obrise Njegove silne slave. Pisano je: “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9) (SC 86,87)

Uskoro će vrata Neba biti otvorena da prime Božju djecu, a u njihovim će ušima zazvučati blagoslov s usana Kralja slave kao najraskošnija glazba: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (Matej 25,34)

Tada će Isus otkupljenima poželjeti dobrodošlicu u dom koji je pripremio za njih. (SC 125,126)

Zatim sam vidjela kako Isus vodi društvo otkupljenih prema gradskim vratima. Na dodir Njegove ruke biserna vrata se pokreću na svojim blistavim šarkama i širom otvaraju, a narod koji je održao istinu ulazi unutra. Unutrašnjost grada obiluje svim mogućim milinama koje naslađuju oko promatrača. Raskošna slava vidi se na sve strane. Tu Isus promatra svoje otkupljene čija su lica ozarena slavom, i dok On tako ne skida s njih svoj umilni pogled, do njihovih ušiju dopire Njegov milozvučni glas: “Vidjevši trud svoje duše, ja sam zadovoljan. Sve ovo bogatstvo i slava vaša je, i to ćete uživati zauvijek. Vaše patnje su završene. I smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više.”...

Jezik je odviše slab u pokušaju da opiše Nebo. Kako se ispred mene pojavljuju prizori, ostajem zapanjena. Svladana iznenađujućom ljepotom i neopisivom slavom, spuštam pero i uzvikujem: “O, kakve li ljubavi! Kakve čudesne ljubavi!” Ni najbiranijim riječima ne može se opisati slava Neba i Spasiteljova ljubav koja se ni s čim ne može usporediti. (EW 288,289)

Iznenadjenja na Nebu

“Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu.” (1. Samuelova 16,7)

Često smatramo beznadnima baš one duše koje Krist privlači k sebi. ... Na Nebu će biti mnogo onih za koje su njihovi susjedi smatrali da tamo nikad neće doći. Čovjek sudi po vanjštini, ali Bog vidi srce. (COL 71,72)

Neki među otkupljenima primit će Krista u posljednjim satima svojeg života; i takvi koji su otišli u smrt ne shvativši savršeno plan spasenja, dobit će pouke i upute o tome na Nebu. (5BC 1124)

Isusu u Njegovoj agoniji na križu došao je zračak utjehe. To je bila molba razbojnika koji se kajao. ... U Isusu, ranjenom, ismi-javanom i raspetom, vidio je Božje Janje koje je uzelo grijehe svijeta. U Njegovu je glasu bila pomiješana nada s boli kad se ova bespomoćna, umiruća duša predala Spasitelju koji je umirao. “Isuse, sjeti me se”, povikao je, “kada dođeš u svoje kraljevstvo!”

Odgovor je brzo stigao. Glas je bio blag i milozvučan, a riječi pune ljubavi, sažaljenja i sile: “Zaista, kažem ti danas, bit ćeš sa mnom u raj.” (DA 750,751)

Takva vjera može se prikazati usporedbom o radnicima koji su došli u jedanaesti sat i koji su primili istu plaću kao i oni što su radili cijeli dan. Razbojnik se na križu molio u vjeri, pokajanju i poniznosti. On se molio najusrdnije budući da je u potpunosti shvatio da ga Isus, ako hoće, može spasiti. (5BC 1125)

Oni koje Krist pohvaljuje na sudu možda su malo poznavali teologiju, ali su gajili Njegova načela. ... Među neznabošcima ima onih koji ne znajući obožavaju Boga, onih koje svjetlost nikada nije dosegla preko ljudskih oruđa. Oni neće propasti. Premda ne poznaju Božji pisani Zakon, čuli su Njegov glas kako im govori u prirodi i činili ono što Zakon zahtijeva. Njihova djela potvrđuju da je Sveti Duh dirnuo njihova srca i Bog ih je prepoznao kao svoju djecu. ... Koliko će se iznenaditi i radovati najmanji među narodima i među neznabošcima kad sa Spasiteljevih usana čuju: “Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” Kako će radosno biti srce Beskonačne Ljubavi kad na Njegovu riječi odobravanja Njegovi sljedbenici s iznenadjenjem i radošću podignu svoj pogled. (DA 638)

Zadovoljavajući odgovori

“Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli.” (Izaija 55,9)

Naši planovi nisu uvijek i Božji planovi. ...

U svojoj velikoj ljubavi i brizi, Onaj koji nas razumije bolje nego što mi sami sebe razumijemo, često nam ne dopušta da sebično tražimo zadovoljstvo u svojim vlastitim ambicijama. ... Često naši planovi propadaju da bi Božji planovi za nas mogli biti uspješni. ...

Tajne života koje su nas ovdje žalostile i razočaravale, u budućnosti će nam biti potpuno jasne. Vidjet ćemo da su naše naizgled neuslišane molitve i nade koje su nam donijele razočaranje, bile među najvećim blagoslovima. (MH 473,474)

Mi nismo dovoljno napredovali u duhovnim spoznajama da bismo shvatili Božje tajne. Ali kad postanemo sastavni dio nebeske obitelji, ove tajne će nam biti otkrivene. ...

Tada će biti otkrivena i razjašnjena mnoga pitanja o kojima Bog sada šuti zato što ne sabiremo i ne cijenimo kako treba ono što nam je otkriveno o tim vječnim tajnama. Putovi Providnosti bit će razjašnjeni, tajne Kristove milosti bit će otkrivene. Ono što um sada ne može shvatiti, što je tako teško razumjeti i prihvatiti, tada će postati sasvim jasno. Vidjet ćemo samo svrhu onoga što nam sada izgleda potpuno neobjašnjivo; mudrost u onome što nam je bilo uskraćeno, dobrotu i neizmjernu milost u svemu što nam je darivano. Istina će u umu spašenih zablistati bez ikakvih nejasnoća i oni će biti u stanju podnijeti sjajnost njezine svjetlosti. Srce će biti ispunjeno pjesmama radosti jer će borbi i svim teškoćama zauvijek doći kraj. (6BC 1091)

U budućem svijetu konačno će nam postati jasno sve ono što nas je zbunjivalo u Božjoj providnosti. Tada će nam biti objašnjene pojave koje je danas teško razumjeti. Pred nama će se otkriti tajna milosti. Tamo gdje je naš ograničeni um vidio samo pomutnju i neispunjena obećanja, zapaziti ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. Uvidjet ćemo da je baš beskrajna ljubav odredila da doživimo ono što nam je izgledalo teže od svega. Kad shvatimo nježnu brigu Onoga koji čini da sve što nas snađe bude za naše dobro, osjetit ćemo neizrecivu radost i zahvalnost punu slave. (8T 286)

10. studenoga

Neka se vaše misli bave onim što je nebesko

“Svračajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji.” (Kološanima 3,2)

Kada Božji narod više ne bude gledao na stvari ovoga svijeta i kad svoje oči usmjeri prema Nebu i nebeskim stvarima, izgledat će čudan jer će vidjeti milost, dobrotu i suosjećanje koje Bog pokazuje sinovima ljudskim. Njegova ljubav od njih će tražiti odaziv, a oni će svojim životom pokazati onima oko sebe da njima upravlja Duh Božji, da se njihove misli bave onim što je nebesko, a ne zemaljsko.

Razmišljajući o Nebu, možemo uporabiti svu svoju maštu ulazeći najveće napore i razmišljati o najuzvišenijim mislima za koje smo sposobni, a ipak će se naši umovi umoriti u naporu da razumiju širinu, dubinu i visinu određenog predmeta. Naš um ne može prodrijeti u velike teme vječnosti. Za nas je čak nemoguće da se napregnemo u razumijevanju tih stvari a da to ne utječe na cijeli naš karakter za dobro i uzdiže naše umove. Kad razmišljamo o tome kako je Krist došao na naš svijet da umre za palog čovjeka, shvaćamo nešto od cijene koja je plaćena za naše otkupljenje i shvaćamo da nema istinske dobrote ili veličine bez Boga.

Jedino uz pomoć svjetla koje sja s križa na Golgoti možemo znati do kojih je dubina ljudski rod degradirao i pao u grijeh. Samo po duljini lanca koji je spušten s Neba da nas izvuče mi možemo saznati do kojih smo dubina potonuli. I samo imajući na umu stvarnosti koje ne vidimo, možemo razumjeti ono što je vezano za divne teme otkupljenja. (IHP 368)

Skoro smo kod kuće. Uskoro ćemo čuti Spasiteljjev glas raskojniji od bilo kakve glazbe kako govori: “Vaša borba je završena. Uđite u radost Gospodara svojega.” Blagoslovljeni, blagoslovljeni; želim to čuti s Njegovih besmrtnih usana. Želim Ga slaviti, želim odati čast Onome koji sjedi na prijestolju. Želim da moj glas odjekuje i odjekuje dvorovima Neba. Želite li i vi biti tamo? ... Bože, pomози nam; ispuni nas svom puninom i silom da bismo mogli osjetiti radost svijeta koji će doći. (IHP 368)

Nagrada otkupljenih

“Onaj kome ostane što je nadozidao primit će.” (1. Korinćanima 3,14)

Veličanstvena će biti nagrada vjernih radnika kad se jednom okupe oko prijestolja Božjeg i Janjetovog. Kad je Ivan, u svojem smrtnom tijelu, sagledao slavu Božju, pao je kao mrtav jer nije mogao podnijeti taj prizor. Međutim, kad se djeca Božja obuku u besmrtnost, ona će Ga vidjeti “kao što jest” i stajati pred prijestoljem primljena u Ljubljenome. Svi njihovi grijesi bit će izbrisani, svi njihovi prijestupi oprosteni. Tada će moći gledati svu slavu Božjeg prijestolja. Oni su bili sudionici s Kristom u Njegovim patnjama, surađivali s Njim u planu otkupljenja i zato će zajedno s Njim dijeliti i radost kad u Božjem kraljevstvu ugledaju spašene duše koje će tu slaviti Boga kroz svu vječnost. (9T 285)

Toga dana otkupljeni će zasjati u slavi Oca i Sina. Anđeli će svirati u svoje zlatne harfe pozdravljajući Kralja i trofeje Njegove pobjede — one koji su oprali i obijelili svoje haljine u krvi Janjetovoj. Zaorit će pjesma pobjede koja će ispuniti sva nebesa. Krist je pobijedio. On će ući u nebeske dvorove praćen svojim otkupljenicima kao živim svjedocima da Njegovo poslanje patnje i žrtve nije bilo uzaludno. ...

Spremni su domovi za one koji su na Zemlji bili samo putnici i došljaci. Spremne su haljine za pravedne sa sjajnim krunama i palmama pobjede. U budućem svijetu konačno će nam postati jasno sve ono što nas je zbunjivalo u Božjoj providnosti. Tada će nam biti objašnjene pojave koje danas teško razumijemo. Pred nama će se otkriti tajna milosti. Tamo gdje je naš ograničeni um vidio samo pomutnju i neispunjena obećanja, zapaziti ćemo samo najsavršeniji i najljepši sklad. Uvidjet ćemo da je baš beskrajna ljubav odredila da doživimo ono što nam je izgledalo teže od svega. Kad shvatimo nježnu brigu Onoga koji čini da sve što nas snade bude za naše dobro, osjetit ćemo neizrecivu radost i zahvalnost punu slave. (9T 285,286)

Pozivam vas da se pripremite za Kristov dolazak na nebeskim oblacima. ... Pripremite se za sud da biste bili među onima koji će Ga u miru susresti kada dođe da se proslavi u onima koji vjeruju. (9T 285)

12. studenoga

Što oko nije vidjelo ni uho čulo

“Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9)

Oni koji istinski vole Boga željet će umnožiti talente koje im je On dao da bi mogli biti na blagoslov drugima. U budućnosti će vrata Neba biti široko otvorena da ih prime, a blagoslov koji će čuti njihove uši s usana Kralja Slave bit će kao najljepša glazba: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (Matej 25,34) Tako će otkupljeni biti dočekani dobrodošlicom u stanove koje Isus priprema za njih. Tamo njihovi prijatelji neće biti zli sa Zemlje, već oni koji su uz božansku pomoć oblikovali savršeni karakter. Svaka grešna sklonost i svaka nesavršenost otklonjene su Kristovom krvlju. Savršenstvo i svjetlost Njegove slave koja daleko nadmašuje svjetlost Sunca u njegovom podnevnom sjaju, sada se daje njima. Iz njih sjaji moralna ljepota i savršenstvo Njegovog karaktera, što je vrednije od ovog izvanjskog sjaja. Oni su bez krivnje pred velikim, bijelim tronom dijeleći dostojanstvo i prednosti anđela.

“Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9) Kad se uzme u obzir slavna baština koja nas očekuje, “što li može dati čovjek kao otkupninu za svoj život” (Matej 16,26)? On može biti siromašan, a ipak posjedovati u sebi bogatstvo i dostojanstvo koje mu ovaj svijet nikada ne bi mogao dati. Duša otkupljena i očišćena od grijeha sa svim svojim plemenitim snagama koje su posvećene službi za Boga, od izvanredne je vrijednosti. (IHP 367)

Boraviti zauvijek u toj domovini blaženstva, imati savršenu sličnost s našim Stvoriteljem u duši, tijelu i duhu umjesto mračnih tragova grijeha i prokletstva, kroz beskrajna vremena vječnosti napredovati u mudrosti, znanju i svetosti otkrivajući uvijek nove tajne, nova čuda i nove ljepote kojima se treba diviti znajući da je pred nama beskraj radosti, ljubavi i mudrosti — to je cilj na koji kršćanska nada stalno ukazuje. (CT 55)

Plodovi s drveta života

“Svuda između gradskog trga i rijeke rastu stabla života koja rađaju dvanaest puta: svakog mjeseca daju svoj plod. Lišće od stabala služi za lijek poganima.” (Otkrivenje 22,2)

Plod drveta života u Edenskom vrtu imao je nadnaravnu silu. Jestiti od njega značilo je živjeti vječno. On je bio lijek protiv smrti. ... Nakon pojave grijeha nebeski Domaćin je drvo života presadio u nebeski raj. (8T 288)

Otkupljeni sveti koji su voljeli Boga i držali Njegove zapovijedi ovdje, ući će kroz vrata u grad i imat će pravo na drvo života. Jest će slobodno s njega kao naši praroditelji prije pada. Lišće s tog besmrtnog razgranatog stabla služiti će za iscjeljivanje naroda. Tada će nestati svi njihovi jadi. Bolest, tugu i smrt nikada više neće osjetiti jer ih iscjeljuje lišće s drveta života. Isus će vidjeti trud svoje duše i bit će zadovoljan kada otkupljeni, koji su grcali pod prokletstvom, budu okupljeni oko drveta života i jeli njegove besmrtne plodove na koje su naši praroditelji izgubili pravo prekršivši Božje zapovijedi. Neće biti opasnosti da ponovno izgube pravo na drvo života jer će onaj koji je kušao naše praroditelje biti uništen drugom smrću. (MLT 355)

Poslušnost svim Božjim zapovijedima bila je uvjet da plodove s drveta života smiju uzimati za jelo. Adam je pao zbog neposlušnosti. ... Poslušnost po Isusu Kristu daje čovjeku savršeni karakter i pravo na drvo života. Uvjeti ponovnog stjecanja prava na drvo života jasno su naglašeni u Kristovom svjedočanstvu upućenom Ivanu: “Blago onima koji tvore zapovijedi njegove, da im bude vlast na drvo života i da uđu na vrata u grad.” (Otkrivenje 22,14) (IBC 1086)

Budući da imaju pristup k drvetu života u dugo izgubljenom Edenu, otkupljeni će izrasti do pune visine ljudskog roda u njegovoj prvotnoj ljepoti. Bit će uklonjeni posljednji preostali tragovi prokletstva grijeha, a Kristovi će se vjerni pokazati u ljepoti Gospodina, Boga našega, odsajajući u duhu, duši i tijelu savršenu sliku svoga Gospodina. Predivnoga li otkupljenja! Kako smo dugo o njemu govorili, dugo mu se nadali, razmišljali o njemu s nestrpljivim iščekivanjem, ali ga nikada nismo posvema razumjeli! (GC 645)

Duga nad prijestoljem

“I gle, u nebu je stajalo prijestolje, i na prijestolju je sjedio Netko. Onaj koji je sjedio bijaše na pogled kao kamen jaspis i sard. A oko prijestolja bio sjajan krug, sličan dugi, na pogled kao smaragd.” (Otkrivenje 4,2.3)

Duga iznad prijestolja stoji kao vječno svjedočanstvo da je “Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” ...

Budući da se duga u oblacima stvara sjedinjavanjem Sunčeva svjetla i kiše, duga koja okružuje prijestolje simbolizira pomiješanu silu milosti i pravde. Ne treba ustrajavati samo na pravdi jer bi ovo zasjenilo slavu duge obećanja nad tronom. Ljudi bi mogli vidjeti samo kaznu Zakona. Kad ne bi bilo pravde ni kazne, ne bi bilo ni stabilnosti u Božjoj vladavini. Spoj suda i milosti čine spasenje potpunim. ...

Milost nas poziva da uđemo kroz vrata u Božji grad, a pravda je zadovoljena ako je svaka poslušna duša usuglašena s njom kao član kraljevske obitelji, kao dijete nebeskog Kralja. Kad bismo imali mane u karakteru, ne bismo mogli proći kroz vrata koja je milost otvorila poslušnima jer pravda stoji na ulazu i zahtijeva svetost u svima koji će vidjeti Boga.

Kad bi pravda bila ukinuta a božanska milost mogla otvoriti vrata cijelom čovječanstvu bez obzira na karakter, došlo bi do gore neposlušnosti i pobune na Nebu nego onda kada je Sotona bio zbačen. Mir, sreća i sklad Neba bili bi narušeni. Prijelaz s Zemlje u Nebo neće promijeniti ljudski karakter. Sreća otkupljenih na Nebu proizlazi iz karaktera nalik na Kristov oblikovanog u ovom životu. Sveti na Nebu najprije će biti sveti na Zemlji.

Jedino spasenje koje je Krist postigao svojom žrtvom u korist čovjeka ima vrijednost jer ono spašava od grijeha. ... Prema tome, Božji zakon nije oslabljen Evandeljem, već je slomljena sila grijeha, a grešniku koji se kaje pruženo je žezlo milosti. ... Bog nikada neće zaboraviti svoj narod u njegovoj borbi protiv zla. Neka Isus bude predmet naših razgovora. (*RH 13. prosinca 1892.*)

Vidjet ćemo Kralja

“Oči će ti gledati kralja u njegovoj ljepoti, promatrat će zemlju nepreglednu.” (Izaija 33,17)

Ako želimo gledati Kralja u Njegovoj ljepoti, moramo se ovdje ponašati dostojno. Moramo nadrastiti svoju djetinjastost. Ako nas netko izaziva, budimo tihi. Postoji vrijeme kada je šutnja najbolji govor. Mi moramo pokazati strpljenje, dobrotu i suzdržavanje da bismo bili dostojni nazvati se sinovima i kćerima Božjim. Trebamo vjerovati Njemu, imati povjerenja i oslanjati se na Njega. Trebamo slijediti Kristove stope. “Zatim reče svima: ‘Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi!’” (Luka 9,23) ... Možda je težak križ šutjeti kada je potrebno. To može biti bolno, ali uvjeravam vas da šutnja čini više da se nadvlada zlo nego bujica ljutih riječi.

Ovdje na ovom svijetu moramo naučiti što trebamo biti da bismo dobili mjesto u nebeskim dvorovima. Moramo svladati lekcije koje nas Krist želi naučiti da bismo mogli biti spremni za više škole u nebeskim dvorovima, gdje će nas Spasitelj voditi pokraj rijeke života objašnjavajući nam mnoge stvari koje ovdje nismo mogli razumjeti. ... Tamo ćemo vidjeti Božju slavu koju ovdje nismo vidjeli. Sada vidimo samo odbljesak slave zato što nismo upoznali Gospodina. (IHP 365)

Svako načelo istine koje upoznamo i pravilno shvatimo u zemaljskoj školi znači takav napredak kao da smo to učili u nebeskoj školi. Kao što je Krist uz razgovor u hodu poučavao svoje učenike tijekom svojeg poslanja na Zemlji, tako će i nas poučavati u nebeskoj školi vodeći nas pokraj rijeke života i otkrivajući nam istine koje u ovom životu moraju ostati tajna zbog ograničenosti ljudskog uma, toliko osakaćenog grijehom. U nebeskoj školi imat ćemo se priliku postupno, korak po korak, uzdizati do najviših visina znanja i učenosti. Tamo ćemo, kao djeca nebeskog Kralja, vječno boraviti s članovima kraljevske obitelji i gledati Kralja u Njegovoj krasoti, u neusporedivoj privlačnosti. (CT 208,209)

Dugo smo čekali, ali se naša nada ne smije ugasiti. Kad ugledamo Kralja u Njegovoj krasoti, bit ćemo zauvijek blagoslovljeni. (8T 253)

16. studenoga

Sto četrdeset i četiri tisuće

“Potom sam imao ovo viđenje: Janje stoji na Sionskoj gori i s njim oko sto četrdeset i četiri tisuće osoba koje su imale napisano na svojim čelima njegovo ime i ime njegova Oca.” (Otkrivenje 14,1)

Na kristalnome moru pred prijestoljem, tome staklenome moru pomiješanom s vatrom — što tako odsjajuje Božjom slavom — okupljeno je mnoštvo pobjednika “Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena”. Sto četrdeset i četiri tisuće koje su otkupljene sa Zemlje, stoje na gori Sionu s Janjetom, “s citrama Božjim”; čuje se poput šuma velikih voda i udaranje jakog groma glas svirača “što sviraju na svojim citrama”. Oni pred prijestoljem pjevaju “nešto slično novoj pjesmi”, pjesmu koju ne može naučiti nitko osim onih sto četrdeset i četiri tisuće. To je Mojsijeva i Janjetova pjesma — pjesma spasenja.

Nitko osim onih sto četrdeset i četiri tisuće ne može naučiti tu pjesmu, jer je to pjesma njihovog iskustva — iskustva kakvo nijedna druga skupina nije nikada doživjela. “Oni prate Janje kud god ono ide.” Budući da su preneseni sa Zemlje između živih, računaju se “kao prvenci Bogu i Janjetu”. (Otkrivenje 15,2.3; 14,1-5) “Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje”; prošli su kroz vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je ljudi; pretrpjeli su strah vremena Jakovljeve nevolje. Tijekom konačnog izlivanja Božjih kazni ostali su bez posrednika. Ali su izbačeni, jer “su oprali svoje haljine i ubijeliše haljine svoje u krvi Janjetovoj”. “U njihovim se ustima ne nađe laž; oni su bez mane” pred Bogom. “Zato stoje pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u Njegovu hramu. A onaj koji sjedi na prijestolju spustit će se na njih da boravi s njima.”

Oni su vidjeli Zemlju opustošenu glađu i kugom, sunce, kome je dana moć da ljude pali vatrom, i sami su pretrpjeli patnje, glad i žeđ. Ali “više nigda neće ni ogladnjeti ni ožednjeti; više ih nigda neće moriti ni sunce ni ikakva žega.” (Otkrivenje 7,14-16) (GC 648,649)

Veliko mnoštvo iskupljenih

“Poslije toga se, najedanput, pojavi pred mojim očima veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, puka i jezika. Stajali su pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, s palmama u rukama.”
(Otkrivenje 7,9)

Sve klase, svi narodi, puci, plemena i jezici stajat će pred prijestoljem Božjim i Janjetovim obučeni u čiste haljine i s krunama optočenim draguljima. Anđeo je rekao: Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje; oni su prali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj, dok su oni koji su voljeli uživanja više nego Boga, ugađali vlastitim željama i bili neposlušni, izgubili oba svijeta. Oni nemaju ni ovaj život niti onaj besmrtni.

Mnoštvo koje trijumfira s pjesmama pobjede, krunama i harfama, prošlo je kroz ognjenu peć zemaljskih nedaća kada je bilo najteže. Dolaze iz oskudice, gladi i mučenja, dolaze iz dubokog samoodricanja i gorkih razočaranja. Pogledajte ih sada kao pobjednike, ne više u tuzi i mucu, omražene od svih ljudi zbog Krista. Pogledajte njihove nebeske haljine, bijele i sjajne, raskošnije od bilo koje kraljevske odore. Gledajte vjerom na njihove krune s draguljima. Nikada takva kruna nije krasila čelo bilo kojeg zemaljskog kralja.

Slušajte njihove glasove kako glasno pjevaju hosana i mašu palminim grančicama pobjede. Raskošna glazba ispunjava Nebo dok njihovi glasovi pjevaju riječi: “Dostojno, dostojno j Janje koje je bilo zaklano i ponovno ustalo zauvijek. Spasenje je djelo našega Boga, koji sjedi na prijestolju, i Janjeta!” A vojske anđela, arkanđeli, kerubini zaklanjači i slavni serafini, ponavljali su kao odjek refren te radosne, pobjedničke pjesme govoreći: “Amen! Hvala, slava, mudrost i zahvala, čast, moć i snaga našem Bogu u vijeke vjekova! Amen.” (Otkrivenje 7,12)

O, toga dana bit će otkriveno da su pravednici bili oni mudri, dok su grešni i neposlušni bili ljudi. ... Sramota i vječni prijekor njihov je dio. Oni koji su surađivali s Kristom, tada će biti blizu Božjeg trona opasani čistoćom i odjećom vječne pravednosti. (IHP 371)

Nagrada pobjednika

“Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.”
(Daniel 12,3)

Kada razmišljam o ovim Danielovim riječima, vidim sebe kako se budim u noći i ponavljam ih iznova i iznova: “Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.” Pogledajte na Sunce i zvijezde svrstane na nebu svaka sa svojim imenom. Gospodin kaže: “Koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.” *(IHP 364)*

Da bismo mogli procijeniti važnost obraćenja jedne duše od zablude k istini, moramo uvidjeti koliko vrijedi besmrtnost; moramo shvatiti kako su strašne muke druge smrti; moramo si predočiti čast i slavu koja čeka otkupljene i razumjeti što znači živjeti u prisutnosti Onoga koji je umro da bi uzdignuo i oplemenio čovjeka i pobjedniku dao kraljevsku krunu.

Ograničeni umovi ne mogu procijeniti pravu vrijednost jedne duše. S kakvom će se zahvalnošću otkupljeni i proslavljeni sjećati onih koji su bili oruđe njihovog spasenja! Nitko tada neće žaliti svoje nesebične napore i ustrajno zalaganje, svoju strpljivost, svoje podnošenje i ozbiljno, svesrdno zauzimanje za duše koje su mogle biti izgubljene da je zanemario svoju dužnost ili se umorio čineći dobro.

Sada su ovi u bijelo obučeni sabrani u stado Velikog Pastira. Vjernog radnika i dušu koja je spašena njegovim radom pozdravit će Janje koje je nasred prijestolja i vodit će ih k drvetu života i izvoru žive vode. Kakvu će radost osjećati Kristov sluga promatrajući otkupljene koji će sudjelovati u proslavljanju Otkupitelja! Koliko je Nebo dragocjenije onima koji su vjerno radili na spašavanju duša! “Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.” *(5T 620,621)*

Ono što je postignuto suradnjom ljudi s Bogom neće nikada propasti, već će trajati svu vječnost. *(FE 199)*

Mislite na nebeske stvari

“Ovo su oni što dolaze iz velike nevolje; oni su prali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj.” (Otkrivenje 7,14)

U viđenju je Ivan vidio ljude obučene u bijele haljine. ... Oni su se nalazili u Božjem hramu. Među njima će biti oni koji se drže Kristovih zasluga i oprali su svoje haljine u Njegovoj krvi. Sve je pripremljeno da mi možemo sjediti s Kristom na Njegovom prijestolju, ali uvjet je da budemo u skladu s Božjim zakonom. ...

Mi ne možemo sebi dopustiti da izgubimo Nebo. Naši razgovori trebaju biti vezani za nebeske stvari. Tamo nema smrti niti boli. Zašto se toliko opiremo razgovorima o ovim predmetima? Zašto se zadržavamo na zemaljskim stvarima? Poslanica nas opominje da svoje razgovore vodimo o Nebu. “A naša je domovina na nebesima, odakle i Spasitelja postojano očekujemo, Gospodina Isusa Krista.” (Filipljanima 3,20) ... Krist će se uskoro vratiti da skupi one koji su spremni i povede ih na slavno mjesto. “Jednako će se i Krist, pošto je prinesen samo jedanput da uzme grijeha svijuu, drugi put pokazati, bez odnosa prema grijehu, onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje.” (Hebrejima 9,28)

Volimo li razmišljati o ovom događaju ili ga ostavljamo po strani? ... Što više govorimo o Isusu, to ćemo više odsajivati Njegov božanski lik. Gledajući, mi se preobražavamo. Krist treba biti dio našeg vjerskog iskustva. Kada se okupite zajedno, povedite razgovor o Kristu i Njegovom spasenju. ... Što više govorimo o Isusu, sve više ćemo opažati Njegovu neusporedivu ljepotu. (IHP 370)

Oni koji ne nalaze zadovoljstvo u razmišljanju i razgovoru o Bogu u ovom životu, neće uživati ni u životu koji će doći, gdje će Bog zauvijek prebivati među Božjim narodom. Ali oni koji vole razmišljati o Bogu, udisat će nebesko ozračje. Oni koji na Zemlji vole razmišljati o Nebu, bit će sretni u nebeskom društvu svetih i zadovoljstvima. ... “Neće biti više ništa prokletu. Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu. Sluge Božje klanjat će se Bogu i gledat će njegovo lice. A njegovo će ime biti na njihovim čelima.” (Otkrivenje 22,3.4) (IHP 370)

Slava nebeskog svijeta

“Odvijeka se čulo nije, uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, da bi koji bog, osim tebe, takvo što činio onima koji se uzdaju u njega.” (Izaija 64,3)

Mnogi žele zaviriti u slavu budućeg svijeta i saznati vječne tajne koje im nisu otkrivene, ali oni uzalud kucaju. Ono što je otkriveno, za nas je i našu djecu. ... Onaj koji otkriva, otvorio je našim umovima mnoge spoznaje koje su potrebne da bismo mogli razumjeti ljepote Neba i imati poštovanje prema naknadnici za tu nagradu. ...

Ono što je Isus otkrio u vezi s nebeskim stvarima samo duhovni um može cijeniti. Mi možemo upregnuti svoju maštu do krajnjih granica da opišemo slavu Neba, ali “ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube” (1. Korinćanima 2,9). Nebeska bića su svuda oko nas. ... Anđeli svjetla stvaraju nebesko ozračje oko duše uzdižući nas u ono što se ne vidi i što je vječno. Mi ne možemo vidjeti njihov oblik ovim svojim očima. Samo duhovnim vidom možemo raspoznati nebeske istine. Naše ljudske sile bile bi ugašene neopisivom slavom anđela svjetla. Jedino duhovno uho može prepoznati sklad nebeskih glasova. Nije Kristov plan da pobudi emocije briljantnim opisima. ... On jasno naglašava da je On, put, istina i život, jedini način da dobijemo spasenje. Ne traži se ništa više od ovoga.

On nas može dovesti na prag Neba i kroz otvorena vrata pokazati nam unutrašnju slavu koja preplavljuje nebesko Svetište i svijetli kroz njegove ulaze; ali to moramo gledati vjerom, a ne smrtnim očima. On ne zaboravlja da smo mi Njegova ljudska oruđa koja obavljaju Božje djelo u svijetu žigosanom i uništenom prokletstvom. U ovom svijetu koji je zaogrnut moralnom tamom poput mrtvačkog pokrova, gdje mrak pokriva Zemlju i teška tama narode, mi trebamo hoditi u svjetlu Neba. (IHP 366)

Pogled na vječne strane

“Nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno.” (2. Korinćanima 4,18)

Bude li se Crkva obukla u Kristovu pravednost, bude li se odrekla svake privrženosti svijetu, pred njom će zasjati zora svijetlog i slavnog dana. Ono što joj je Bog obećao, ostaje zauvijek. Istina, zanemarena od onih koji je preziru i odbacuju, na kraju će trijumfirati. Premda katkad izgleda kao da je stala, njezino napredovanje nije nikad zaustavljeno. Kad Božja vijest naide na protivljenje, Bog joj daje dodatnu snagu da bi mogla biti još utjecajnije. Obdarena božanskom energijom, ona će se probiti kroz najjače zapreke i svladati svaku prepreku.

Što je hrabrilo Božjeg Sina tijekom Njegovog života ispunjenog patnjom i žrtvom? Vidio je rezultat patnje svoje duše i nasitio se njegovom spoznajom. Gledajući u budućnost, promatrao je sreću onih koji su zahvaljujući Njegovom poniženju primili oprost i vječni život. Njegovo je uho čulo povik izbavljenih. Čuo je kako otkupljeni pjevaju pjesmu Mojsija i Janjeta.

Mi možemo imati viziju budućnosti, blaženstvo Neba. U Bibliji su objavljena viđenja buduće slave, prizori što ih je naslikala Božja ruka i oni su veoma dragi Njegovoj Crkvi. Vjerom možemo stajati na pragu vječnoga grada i čuti milostivu dobrodošlicu upućenu onima koji u ovom životu surađuju s Kristom smatrajući čašću da stradaju radi Njega. Kad se začuju riječi: “Dođite, blagoslovljeni Oca mog”, oni pred noge Otkupitelja stavljaju svoje krune uz usklik: “Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu!... Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova!” (Matej 25,34; Otkrivenje 5,12.13)

Ovdje izbavljeni susreću one koji su ih doveli k Spasitelju i svi se sjedinjuju slaveći Onoga koji je umro da bi ljudska bića imala život koji se može usporediti s Božjim životom. Sukob je završen. Došao je kraj nevolji i borbi. Pjesme pobjede ispunjavaju Nebo kad otkupljeni zapjevaju radosnu melodiju Dostojno je Janje zaklano, koje živi, trijumfalni osvajač. (AA 601,602)

Blago onima koji peru svoje hljine

“Blago onima koji peru svoje haljine tako da dobiju pravo na stablo života i da mogu ući u grad na vrata.” (Otkrivenje 22,14)

Očekujemo li da ćemo nakon svega ući u Nebo i pridružiti se nebeskom zboru? Kao što odlazimo u grob, tako ćemo i izići iz njega, ukoliko nam je karakter najveća briga. ... Sada je vrijeme za pranje i glačanje. ...

Vidjevši Božje prijestolje i oko njega skupinu, Ivan je zapitao: Tko su ovi? Odgovor je glasio: Oni koji “... su prali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj”. (Otkrivenje 7,14) Krist ih vodi k izvorima žive vode gdje je drvo života i dragocjeni Spasitelj. Ovdje nam je prikazan život koji se mjeri s Božjim životom: tamo nema boli, žalosti, bolesti niti smrti. Posvuda je mir, sklad i ljubav. ...

Sada je vrijeme za primanje milosti, okrjepe i sile koja se treba udružiti s našim ljudskim naporima kako bismo mogli oblikovati karakter za vječni život. Kad to činimo, otkrit ćemo da nam služe Božji anđeli i bit ćemo Božji baštinici i subaštinici s Isusom Kristom. Kad zatrubi posljednja truba i mrtvi budu pozvani iz svojih tamnica, te kad u trenutku oka budu promijenjeni, glave pobjednika bit će okrunjene krunama besmrtnne slave. Za narod koji je održao istinu otvorit će se biserna vrata i on će ući. Sukob je završen.

“Dodite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!” (Matej 25,34) Želimo li taj blagoslov? Ja želim, a vjerujem da želite i vi. Neka nam Bog pomogne da se borimo u bitkama ovog života i izvojimo pobjedu iz dana u dan, da konačno možemo biti među onima koji će položiti svoje krune do Isusovih nogu, uzeti zlatne harfe i ispuniti cijelo Nebo najdivnijom glazbom. Želim da volite mojeg Isusa. ... Nemojte odbaciti Spasitelja, jer On je platio beskonačnu cijenu za vas. U Isusu vidim neusporedivu privlačnost i želim da i vi vidite tu privlačnost. (IHP 369)

Milenijski sud

“Ne znate li da ćemo suditi anđelima! Koliko više onda u svagdašnjem!” (1. Korinćanima 6,3)

Tijekom tisuću godina između prvog i drugog uskrsnuća odvija se sud nad zlima. Apostol Pavao upućuje na ovaj sud kao na događaj koji slijedi nakon Kristova ponovnog dolaska. “Zato ne sudite prerano, prije nego dođe Gospodin! On će osvijetliti što je sakriveno u tami i objaviti nakane srdaca.” (1. Korinćanima 4,5) Daniel objavljuje da će kad Pradavni dođe, dosuditi “pravdu Svecima Svevišnjega”. (Daniel 7,22) U to će vrijeme pravedni vladati kao kraljevi i svećenici Bogu. Ivan u Otkrivenju kaže: “Zatim opazih prijestolja i onima što sjedoše na njih bi dana vlast da sude.” “Nego će biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.” (Otkrivenje 20,4.6) U to će vrijeme, kako je preorekao Pavao, “sveti suditi svijetu”. (1. Korinćanima 6,2) Zajedno s Kristom sude zle, uspoređujući njihova djela s knjigom zakona, Biblijom, i presuđujući svaki slučaj prema djelima počinjenim u tijelu. Zatim se odmjerava kazna koju zli moraju podnijeti prema svojim djelima; ona se upisuje pored njihovog imena u knjizi smrti.

Krist i Njegov narod sude i Sotoni i njegovim zlim anđelima. Pavao kaže: “Ne znate li da ćemo suditi anđelima?” (1. Korinćanima 6,3) A Juda izjavljuje “kako je ostavio u vječnim okovima, paklenom tamom pokriven, za sud velikoga Dana anđele koji nisu sačuvali svoje dostojanstvo, nego su ostavili svoje boravište”. (Juda 6)

Kad se navrší tisuću godina, dolazi do drugog uskrsnuća. Tada će zli uskrsnuti iz mrtvih i pojaviti se pred Bogom da prime “sud davno napisan”. Tako pisac Otkrivenja, nakon što je opisao uskrsnuće pravednih, kaže: “Ostali mrtvaci ne oživješe dok se nije navršilo tisuću godina.” (Otkrivenje 20,5) A Izaija o zlima kaže: “Bit će skupljeni i zasušnjeni u jami, zatvoreni u tamnicu i nakon mnogih dana kažnjeni.” (Izaija 24,22) (GC 660,661)

Krist se ponovno vraća na Zemlju

“Ovima je upravio proroštvo Henok, sedmi patrijarh poslije Adama, kad veli: ‘Pazite! Dolazi Gospodin sa svojim svetim Desettisućama da sudi svima.’ (Juda 14.15)

Po završetku tisuću godina Krist se ponovno vraća na Zemlju. S Njim se vraća mnoštvo otkupljenih u pratnji svite anđela. Dok se spušta u nepojmljivu veličanstvu, On poziva zle da ustanu iz mrtvih i prime sud. Oni izlaze, silno mnoštvo, bezbrojno poput morskog pijeska. Kakva suprotnost prema onima koji su ustali u prvom uskrsnuću! Pravedni su bili obučeni u besmrtnu mladost i ljepotu. Zli nose tragove bolesti i smrti.

Svako oko ovog beskrajnog mnoštva usmjereno je na promatranje slave Božjeg Sina. Mnoštvo zlih jednoglasno uzvikuje: “Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!” Ove riječi nije nadahnula ljubav prema Isusu. Sila istine otkida ove riječi s nevoljkih usana. Kakvi su zli otišli u grob, takvi i izlaze iz njega, s istim neprijateljstvom prema Kristu i s istim duhom pobune. Više im se neće dati vrijeme u kojem bi mogli ispraviti nedostatke svog prošlog života. Time se ništa ne bi postiglo. Čitav život ispunjen prijestupom nije omekšao njihova srca. Kada bi im bilo dano drugo vrijeme milosti, oni bi ga, kao i prvo, proveli u izbjegavanju Božjih zahtjeva i pokretanju pobune protiv Njega.

Krist silazi na Maslinsku goru s koje je, nakon svog uskrsnuća, uzašao i na kojoj su anđeli ponovili obećanje o Njegovu povratku. Prorok kaže: “Tada će doći Jahve, Bog tvoj, i svi sveci s njim.” “Noge će mu u dan onaj stajati na Gori maslinskoj, koja je nasuprot Jeruzalemu, na istoku. I raskolit će se Gora maslinska po srijedi... u golemu dolinu.” “I Jahve će biti kralj nad svojom zemljom; u onaj dan bit će Gospodin jedan i ime njegovo jedno.” (Zaharija 14,5.4.9) Kad se Novi Jeruzalem u blještavom sjaju spusti s Neba, ostaje na očišćenom i pripremljenom mjestu, a Krist sa svojim narodom i anđelima ulazi u Sveti Grad. (GC 662,663)

Sotona pušten iz zatočeništva

“A kad prođe tisuću godina, sotona će biti pušten iz svoje tamnice. Izići će da zavodi narode na četiri kraja zemlje — Goga i Magoga — da ih skupi za rat tako mnogobrojne kao pijesak morski.” (Otkrivenje 20,7.8)

Kad se navrší tisuću godina, dolazi do drugog uskrsnuća. Tada će zli uskrsnuti iz mrtvih i pojaviti se pred Bogom da prime “sud davno napisan”. Tako pisac Otkrivenja, nakon što je opisao uskrsnuće pravednih, kaže: “Ostali mrtvaci ne oživješe dok se nije navršilo tisuću godina.” (Otkrivenje 20,5) A Izaija o zlima kaže: “Bit će skupljeni i zaslužnjeni u jami, zatvoreni u tamnicu i nakon mnogih dana kažnjeni.” (Izaija 24,22) (GC 661)

Sada se Sotona priprema za posljednju ogorčenu bitku za prevlast. Dok je bio lišen sile i mogućnosti da vara, knez zla se osjećao bijedno i odbačeno, ali čim su zli uskrsnuli i on vidi golemo mnoštvo na svojoj strani, njegove se nade bude i on odlučuje da ne odustane od velikog sukoba. On će pod svoju zastavu skupiti sve vojske izgubljenih i s pomoću njih pokušati ostvariti svoje planove. Zli su Sotonini zarobljenici.

Odbijajući Krista prihvatili su vlast pobunjenog vođe. Spremni su prihvatiti njegove prijedloge i izvršiti njegove naloge. Ali vjerran svome ranijem lukavstvu, on ne otkriva da je Sotona. Tvrdi za sebe da je Knez, zakoniti vlasnik svijeta, kome je nasljedstvo nezakonito oduzeto. Svojim se zavedenim podanicima predstavlja kao izbavitelj, uvjeravajući ih da ih je svojom silom podigao iz grobova i da ih kani osloboditi od najokrutnije tiranije. Budući da je Krist uklonjen, Sotona čini čudesa da potvrdi svoje tvrdnje. On čini slabe jakima i sve ih nadahnjuje svojim duhom i snagom. Predlaže da ih povede na tabor svetih i zauzme Božji grad. S paklenskim likovanjem pokazuje na nebrojene milijune koji su uskrsnuli iz mrtvih i objavljuje da kao njihov vođa može osvojiti grad i ponovno zadobiti svoje prijestolje i svoje kraljevstvo. (GC 663)

Bezbožnici se pripremaju za napad na Novi Jeruzalem

*“Sotona ... će izići da zavodi narode ... da ih skupi za rat.”
(Otkrivenje 20,7.8)*

U tom golemom mnoštvu veliki je broj iz dugovječnog naraštaja ljudi koji su živjeli prije potopa, ljudi visoka stasa i divovskog razuma, koji su, pokoravajući se nadzoru palih anđela, sve svoje sposobnosti i znanje posvetili uzdizanju samih sebe; ljudi čija su čudesna umjetnička djela navela svijet da obožava njihovu genijalnost, ali čiji su okrutni i zli pronalasci, koji su oskvrnili Zemlju i unakazili Božju sliku, potaknuli Boga da svoja stvorenja izbríše sa lica zemlje. Među njima su kraljevi i vojskovođe koji su pobjeđivali narode, hrabri ljudi koji nikada nisu izgubili bitku, ponositi i slavohlepni ratnici od čijeg su približavanja drhtala kraljevstva. U grobu nisu doživjeli promjenu. Kad ustaju iz groba, tijek se njihovih misli nastavlja tamo gdje je prekinut. Njih pokreće ista želja za osvajanjem koja ih je prožimala kad su pali na bojnem polju.

Sotona se dogovara sa svojim anđelima, a zatim i s ovim kraljevima, osvajačima i moćnicima. Oni procjenjuju snagu i brojnost na svojoj strani i izjavljuju da je vojska u gradu, uspoređena s njihovom, malena i da je mogu savladati. Čine planove kako da se dograbe bogatstva i slave Novog Jeruzalema. Svi se smjesta počinju pripremati za bitku. Vješte zanatlije izrađuju oružje. Vojskovođe, na glasu zbog svojih uspjeha, svrstavaju mnoštvo ratnički raspoloženih ljudi u satnije i bojne.

Napokon je izdana naredba za pokret i bezbrojno mnoštvo kreće — vojska kakvu zemaljski osvajači nisu nikada okupili, s kojom se ne bi mogle usporediti, kad bi se ujedinile, vojske svih vremena otkako je počeo rat na Zemlji. Sotona, najmoćniji među ratnicima, vodi, a njegovi anđeli udružuju svoje snage za ovu konačnu bitku. Prate ga kraljevi i ratnici, a mnoštvo ih slijedi u beskrajnim satnijama, svaka pod svojim zapovjednikom. S vojničkom se točnošću zbijeni redovi kreću preko ispucane i neravne Zemljine površine prema Božjem Gradu. Na Isusovu se zapovijed zatvaraju vrata Novog Jeruzalema, a Sotonine vojske opkoljavaju grad i pripremaju se za juriš. (GC 664)

Konačni sud

“I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. I otvoriše se knjige. ... Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima.” (Otkrivenje 20,12)

Krist se sada ponovno pojavljuje pred svojim neprijateljima. Visoko iznad grada, na temeljima pretopljenog zlata stoji prijestolje, visoko i uzdignuto. Na njemu sjedi Božji Sin, a oko njega su podanici njegova kraljevstva. Nema jezika niti pera koje bi opisalo Kristovu moć i veličanstvo. Slava vječnog Oca okružuje Njegova Sina. Sjaj Njegove pojave ispunjava Božji Grad i razlijeva se izvan vrata, preplavljujući cijelu Zemlju svojim blještavilom.

Najbliži prijestolju su oni koji su nekada revnovali za Sotoinu stvar, ali koji su, kao glavne istrgnute iz ognja, pošli za svojim Spasiteljem u dubokoj, iskrenoj privrženosti. Do njih su oni koji su usavršili kršćanski karakter usred prijevara i nevjerstva, koji su štovali Božji Zakon kada ga je kršćanski svijet proglasio ukinutim, i milijuni iz svih vremena koji su zbog svoje vjere podnijeli mučeničku smrt. A iza njih je “veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakoga naroda i plemena, puka i jezika... pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, s palmama u rukama”. (Otkrivenje 7,9)

Otkupljeni počinju pjesmu hvale koja odjekuje i odzvanja nebeskim prostorima: “Spasenje je djelo našega Boga, koji sjedi na prijestolju, i Janjeta!” (Otkrivenje 7,10) A anđeo i seraf ujedinjuju svoje glasove u obožavanju. ...

U nazočnosti okupljenih stanovnika Zemlje i Neba otpočinje završna krunidba Božjeg Sina. Zaodjenut najvećim veličanstvom i silom, Kralj kraljeva sada izriče presudu nad pobunjenicima protiv Njegove vladavine i izvršava pravdu nad onima koji su prestupali Njegov Zakon i ugnjetavali Njegov narod. ...

Čim se otvore knjige izvještaja i Isusovo oko pogleda zle, oni su svjesni svakoga grijeha što su ga ikada počinili. (GC 665,666)

Svako djelo bit će izvedeno na sud

“Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.” (Propovjednik 12,14)

U slučaju svakog pojedinca odvija se proces koji zadivljuje daleko više od onog kojim se prenose crte na polirani tanjur umjetnika. Umjetnost fotografa samo ostavlja trag slike na propadljivoj tvari, ali u izvještaju o životu karakter je vjerodostojno prikazan i ovaj izvještaj, koliko god bio taman, nikada ne može biti izbrisan osim krvlju Žrtve pomirnice. (RH 4. studenoga 1884.)

Božji anđeli uzimaju otisak karaktera tako precizno kao što umjetnik prenosi lik ljudskih crta i ... to je ono na temelju čega će nam se suditi! (RH 2. veljače 1886.)

Kada Sud zasjedne i knjige se otvore, bit će mnogo zapanjujućih otkrića. Ljudi tada neće izgledati kao što izgledaju ljudskim očima i sucima koji donose punomoćne presude. Tajni grijesi tada će biti vidljivi svima. Motivi i namjere koje su bile skrivene u mračnim odajama srca, bit će otkrivene. (RH 1. siječnja 1884.)

Sve će se vidjeti upravo onako kako se dogodilo. (RH 13. siječnja 1891.)

U to svečano i strašno vrijeme bit će otkrivena nevjernost muža ženi i nevjernost žene mužu. Roditelji će tada vidjeti po prvi put kakav je pravi karakter njihove djece, a djeca će vidjeti pogreške koje su obilježile živote njihovih roditelja. Netko tko je opljačkao svojeg susjeda lažnim predstavljanjem neće uteći sa svojim poganim dobitkom. Bog ima točan izvještaj u svojim knjigama za svaki nepravedni račun i svako nepošteno djelo. (RH 27. ožujka 1888.)

Sjećanje će biti stvarno i živo u osudi krivih koji će se toga dana naći lakima. Um će se sjetiti svih misli i djela iz prošlosti; cijeli život odvijat će se kao prizori u panorami. (RH 4. studenoga 1884.)

Krist je Sudac

“Jer Otac ne sudi nikomu, već je sav sud dao Sinu.” (Ivan 5,22)

U svojem nauku Krist je nastojao ostaviti dubok dojam na ljude govoreći o izvjesnosti suda koji dolazi i o tome da će on biti javan. Ovo nije sud za nekoliko pojedinaca ili čak jedan narod, već sud za cijeli svijet, za sva razumna bića. On treba biti održan u prisutnosti drugih svjetova da bi ljudska ljubav, čestitost i služba Bogu mogle dobiti najveću nagradu. Slava i čast neće izostati. ... Božji zakon bit će otkriven u svem svojem veličanstvu, a oni koji su bili uporni u drskoj pobuni protiv njegovih svetih odredbi, shvatit će da je Zakon koji su odbacili, prezreli i pogazili Božje mjerilo karaktera. ...

Prema ovoj točkici u svemiru nebesa pokazuju najveće zanimanje jer je Isus platio beskrajnu cijenu za duše njezinih stanovnika. ...

Bog je povjerio sav sud Sinu jer se On kao Bog bez ikakvog otpora očitovao u ljudskom tijelu.

Bog je odlučio da Knez patnji u ljudskom obliku treba suditi cijelom svijetu. On, koji je došao iz nebeskih dvorova da spasi čovjeka od vječne smrti, ... On, koji je pristao da bude izveden pred zemaljski sud i koji je pretrpio sramnu smrt na križu — On sam treba izreći presudu kazne ili nagrade. On, koji je podnio patnju i poniženje na križu, treba u Božjem vijeću dobiti nagradu koju zaslužuje i popeti se na tron jer Ga cijeli svemir priznaje kao Kralja svetaca. On je preuzeo djelo spasenja i pokazao pred svjetovima koji nisu pali i nebeskom obitelji da može dovršiti djelo koji je započeo. ...

U dan konačne kazne i nagrade, i sveti i grešnici prepoznat će u Onomu koji je bio razapet Suca svih živih. ... Svečan će biti dan konačne odluke. ... Vrijeme milosti daje nam priliku i prednost da utvrdimo svoj poziv i izbor. Kako bismo trebali veličati dragocjeno vrijeme i umnožiti svaki talent koji nam je Bog dao da budemo vjerni upravitelji samih sebe! (*RH 22. studenoga 1898.*)

Nagrade i kazne

“Nakon toga će kralj reći onima s desne strane: ‘Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!’” (Matej 25,34)

Spasitelj nam iznosi prizore konačnog suda kada će oni koji su s Njegove desne strane dobiti nagradu, a oni koji su s lijeve strane kaznu. Pravednici su prikazani kako se čude ne znajući što su učinili da su tako velikodušno nagrađeni. U njihovim srcima Krist je stalno boravio; oni su bili prožeti Njegovim Duhom i bez svjesnog napora sa svoje strane; služili su Kristu kao Njegovi sveti i tako su dobili sigurnu nagradu. Ali oni nisu očekivali nikakvu nagradu pa to nije bio motiv koji bi ih pokretao na službu. Sve što su učinili bilo je iz ljubavi prema Kristu i njihovim prijateljima, a Krist se poistovjećuje s napaćenim čovječanstvom i računa da su sva djela učinjena iz suosjećanja, sažaljenja i ljubavi prema ljudima, učinjena Njemu. ...

Mi bismo trebali cijeniti nagradu koja stoji u drugom planu u odnosu na ljubav prema Bogu i bližnjima. Ali ako cijenimo obećanje o blagoslovima, trebali bismo imati savršeno povjerenje u Isusa Krista vjerujući da će On postupiti ispravno i dati nam nagradu prema našim djelima. Božji dar je vječni život, ali Isus ne bi želio da se mi odviše brinemo o nagradama jer trebamo činiti volju Božju zato što je to ispravno, bez obzira na nagradu. ...

Oni koji su u svojem radu i gorljivosti pokazali nježnu sućut za siromašne, siročad, ugnjetavane i nesretne, primit će bogatu nagradu. ... Oko nas su oni koji su krotkog i jednostavnog duha, Kristovog duha, koji čine male stvari da pomognu ljudima koji ih okružuju i koji o tome uopće ne razmišljaju. Na kraju će biti zapanjeni kada shvate da je Krist čuo ljubazne riječi izgovorene obeshrabrenima i vidio i najmanji dar koji je dan da bi se olakšao teret siromašnima po cijenu samoodricanja. Gospodin mjeri duh i u skladu s tim nagrađuje, a ponizni duh nalik na djetinji čini žrtvu dragocjenom u Njegovim očima. (RH 3. srpnja 1894.)

Panorama Svetog Grada

“Jer nam se svima treba pojaviti pred sudom Kristovim, da svaki primi što je zaslužio: nagradu ili kaznu, već prema tome što je za zemaljskoga života činio.” (2. Korinćanima 5,10)

Ponad prijestolja se pojavljuje križ i kao u panoramskom prikazu pojavljuju se prizori Adamova kušanja i pada, i uzastopni koraci u velikom planu spasenja. Spasiteljevo skromno rođenje, njegov raniji život jednostavnosti i poslušnosti, krštenje na Jordanu, post i kušanje u pustinji, Njegova javna služba u kojoj je ljudima otkrio najdragocjenije nebeske blagoslove, dani ispunjeni djelima ljubavi i milosrđa, noći molitve i bdjenja u planinskoj samoći, zavjere, zavisti, mržnje i pakosti kojima je uzvraćeno za Njegova dobročinstva, strašna, tajanstvena agonija u Getsemaniji pod užasnim teretom grijeha cijeloga svijeta, izdaja i predaja u ruke krvožednoj rulji, zastrašujući događaji one užasne noći kad je zatvorenik koji nije pružao otpor, napušten od najvoljenijih učenika, grubo vučen jeruzalemskim ulicama, Božji Sin uz likovanje izveden pred Anu, na sud u palaču velikog svećenika, u Pilatovu sudnicu, pred kukavičkog i okrutnog Heroda, ismijavan, vrijeđan, mučen i osuđen na smrt — sve je to živo prikazano.

I sada se pred uznemirenim mnoštvom otkrivaju posljednji prizori — strpljivi Patnik korača putem na Golgotu, Knez Neba visi na križu, oholi svećenici i zlurada rulja rugaju se Njegovoj samrtnoj borbi, nadnaravna tama, ustalasana zemlja, raskinute stijene i otvoreni grobovi označuju trenutak kada je Otkupitelj svijeta položio svoj život.

Strašan prizor ukazuje se upravo onako kako se odigrao. Sotona, njegovi anđeli i njegovi podanici nemaju snage okrenuti se od slike svog vlastitog djela. Svatko od nazočnih prisjeća se onoga što je sam učinio. ... Svi vide veličinu svoje krivnje. Uzalud se nastoje sakriti pred božanskim veličanstvom Njegova lica koje nadmašuje sjaj sunca, dok otkupljeni stavljaju svoje krune pred Spasiteljeve noge i kliču: “On je umro za mene!” (GC 666,667)

2. prosinca

Povijesne ličnosti na sudu

“Sobom se samim kunem ... da će se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će se svaki jezik zaklinjati govoreći: Jedino je u Jahvi pobjeda i snaga! K njemu će doći postićeni, svi što su na nj bjesnjeli.” (Izaija 45,23.24)

Usred otkupljenog mnoštva nalaze se i Kristovi apostoli: junaci Pavao, gorljivi Petar, omiljeni Ivan pun ljubavi i njihova vjerna braća, a s njima golemo mnoštvo mučenika; dok se izvan zidina, zajedno sa svakom pokvarenosti i gadosti, nalaze oni koji su ih progonili, stavljali u tamnicu i ubijali. Tamo je Neron, čudovište okrutnosti i poroka, koji promatra radost i uzvisivanje onih koje je nekada mučio i u čijim je najtežim mukama nalazio sotonsko zadovoljstvo. Tamo je njegova majka da se osvjedoči o posljedicama svog vlastitog djela, da vidi kako je zao biljeg karaktera prenesen na njena sina, strasti što ih je poticala svojim utjecajem i primjerom, urodio zločinima koji su zgrozili svijet. (GC 667,668)

Tamo ... je ponosni, ambiciozni Napoleon zbog čijeg su približavanja drhtala kraljevstva. (EW 293)

Tamo su papini svećenici i prelati, koji su tvrdili da su Kristovi poslanici, a koristili su sprave za mučenje, tamnicu i lomače da zavladaju savješću Božjeg naroda. Tamo su ponositi pontifi koji su se uzdizali iznad Boga i usudili se promijeniti Zakon Svevišnjega. Ovi samozvani crkveni oci moraju položiti račun Bogu, što bi rado izbjegli. Prekasno uviđaju da je Svemogući ljubomoran na svoj Zakon i da nikoga neće osloboditi krivnje. Sad shvaćaju da Krist poistovjećuje svoje interese s interesima svog napaćenog naroda; osjećaju silu Njegovih riječi: “Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40)

Čitav grešni svijet stoji na Božjem sudu pod optužbom za veleizdaju protiv vladavine Neba. Nemaju nikoga da ih zastupa; nemaju izgovora, i protiv njih je izrečena presuda vječne smrti. (GC 668)

Grešnici priznaju Božju pravednost

“A ti, zašto sudiš brata svoga? Ta, svi ćemo stajati pred Božjim sudom, jer stoji pisano: ‘Tako mi života — veli Gospodin — meni će se pokloniti svako koljeno, i svaki će jezik hvaliti Boga.’” (Rimljanima 14,10.11)

Zli su kao u zanosu promatrali krunidbu Božjeg Sina. Vide u Njegovim rukama ploče božanskog Zakona, naredbe koje su prezirali i kršili. Svjedoci su provale divljenja, ushita i obožavanja spašenih i kad zvuci glazbe preplave golemo mnoštvo izvan grada, svi jednoglasno uzvikuju: “Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru, Bože, Svemoguću! Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda!” (Otkrivenje 15,3) i padajući ničice, klanjaju se Knezu života.

Sotona izgleda paraliziran dok gleda Kristovu slavu i veličanstvo. Onaj koji je nekada bio kerub zaštitnik sjeća se odakle je pao. Sjajni seraf, “sin Zorin”, kako se promijenio, kako se pokvario! Zauvijek je isključen iz nebeskog savjeta u kome je nekada bio štovan. Sad vidi drugoga gdje stoji blizu Oca, zastirući Njegovu slavu. Vidi kako jedan anđeo visoka stasa i veličanstvene pojave polaže krunu na Kristovu glavu i zna da je on mogao uživati uzvišeni položaj ovog anđela.

Prisjeća se zavičaja svoje nevinosti i čistoće. ... Dok promatra svoje kraljevstvo, plod svog truda, vidi samo neuspjeh i propast. ...

Ali sada je došao trunatak da pobuna konačno bude ugušena, a Sotonina povijest i karakter razotkriveni. U svom posljednjem velikom pokušaju da svrgne Krista, uništi Njegov narod i zauzme Božji Grad, pravaralica je u cijelosti raskrinkan. Oni koji su se udružili s njime uviđaju potpuni neuspjeh njegova pothvata. ... On je predmet sveopćeg gnušanja.

Sotona uviđa da ga je njegova svojevoljna pobuna učinila neprikladnim za Nebo. On je svoje snage uvježbao za borbu protiv Boga. Čistoća, mir i nebeski sklad bili bi za njega najveće mučenje. Sad su utihnule njegove optužbe protiv Božjeg milosrđa i pravednosti. Sramota kojom je nastojao osramotiti Jahvu sada je u cijelosti pala na njega. I sada se Sotona klanja i priznaje pravednost svoje osude. (GC 668—670)

Božji karakter je opravdan

“Velika su i divna tvoja djela, Gospodaru, Bože, Svemogućii! Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda!”
(Otkrivenje 15,3)

Sad je razjašnjeno svako pitanje o istini i zabludi koje se pojavilo u dugotrajnom sukobu. Posljedice pobune, plodovi odbacivanja božanskih propisa izloženi su pogledu svih razumnih stvočenja. Cijelom svemiru prikazano je djelovanje Sotonine vladavine nasuprot Božjoj vladavini. Sotonu su osudila njegova vlastita djela. Božja mudrost, Njegova pravednost i dobrota sada su u cijelosti opravdani. Sada je jasno da je On svaki svoj postupak u velikom sukobu učinio držeći u vidu vječno dobro svog naroda i svih svjetova što ih je stvorio. ... Povijest grijeha će za svu vječnost stajati kao svjedok da je sreća svih bića koja je On stvorio vezana uz postojanje Božjeg Zakona. Imajući pred očima sve činjenice velikog sukoba, čitav svemir, vjeran i pobunjen, jednoglasno objavljuje: “Pravedni su i ispravni tvoji putovi, Kralju naroda!” (Otkrivenje 15,3)

Svemiru je bila jasno predočena velika žrtva koju su Otac i Sin učinili radi čovjeka. Došao je čas kad Krist zauzima položaj koji Mu s pravom pripada i kad biva postavljen iznad svakog poglavarstva, vlasti i imena. Pretrpio je križ i podnio sramotu zbog radosti koja mu je bila obećana — da će privesti k slavi mnoge sinove. Premda su bol i sramota bili neshvatljivo veliki, ipak su radost i slava veći. On promatra otkupljene, obnovljene na Njegovu sliku, svako srce sa savršenim otiskom božanskog, svako lice kako pokazuje sličnost sa svojim Kraljem. U njima vidi posljedicu patnje svoje duše i siti se njenom spoznajom. Zatim glasom koji dopire do okupljenog mnoštva pravednih i zlih objavljuje: “Evo otkupljenih mojom krvlju! Za njih sam stradao, za njih sam umro, da bi oni mogli vječno prebivati u mojoj blizini.” A od obučenih u bijele haljine oko prijestolja uzdiže se pjesma hvale: “Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu!” (Otkrivenje 5,12) (GC 670,671)

Grijev i grešnici su uništeni

“Jer evo dan dolazi poput peći užaren; oholi i zlikovci bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih — govori Jahve nad Vojskama — da im neće ostati ni korijena ni grančice.”
(Malahija 3,19; 4,1 u DK)

Bez obzira što je Sotona bio prisiljen priznati Božju pravičnost i pokloniti se Kristovoj prevlasti, njegov karakter ostaje nepromijenjen. Ponovno provaljuje duh pobune, nalik silnoj bujici. Ispunjen ludilom odlučuje da ne odustane od velikog sukoba. Došlo je vrijeme za posljednju očajničku borbu s Kraljem Neba. Utrčava među svoje podanike i nastoji ih zapaliti vlastitom srdžbom i izazvati ih da odmah krenu u boj. Ali među bezbrojnim milijunima koje je naveo na pobunu nema nijednoga koji bi sada priznao njegovu vlast. Njegovoj je moći došao kraj. Zli su kao i Sotona ispunjeni istom mržnjom protiv Boga, ali uviđaju da je njihov slučaj beznadan, da ne mogu nadvladati Jahvu. Njihov bijes se sad okreće protiv Sotone i onih koji su bili njegova oruđa u prijevarama pa u demonskom bijesu sada kreću na njih.

Gospodin je rekao: “Jer svoje srce s Božjim izjednači, dovest ću, evo, na te tuđince najnasilnije među narodima. Isukat će mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu će ti okaljati, bacit će te u jamu.” “Istrgoh te, kerube zaštitniče, isred ognjenoga kamenja. ... Na zemlju te bacih i predah te zemaljskim kraljevima da te prezrivo gledaju. ... Pretvorih te na zemlji u pepeo na očii onih što te motre. ... Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek.” (Ezekiel 28,6-8.16-19) ...

Vatra pada od Boga s neba. Zemlja se kida. Izvučena su oružja skrivena u njenim dubinama. Proždirući plamenovi izbijaju iz svake razapljene pukotine. Gore i same stijene. Došao je dan poput peći užaren. Počela se rastapaju u ognju, a Zemlja se sa svojim ostvarenjima više neće naći. (GC 671,672)

Samo jedan ostatak grijeha

“Ako se pravedniku plaća na zemlji, još će se više opakomu i grešniku.” (Izreke 11,31)

Zli primaju svoju plaću na Zemlji. (Izreke 11,31) “Bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih — govori Jahve nad Vojskama.” (Malahija 3,19) Neki su u trenutku uništeni, dok drugi pate više dana. Svi su kažnjeni “po djelima njihovim”. Budući da su grijesi pravednih preneseni na Sotonu, on će patiti ne samo za svoju osobnu pobunu već i zbog svih grijeha na koje je naveo Božji narod. Njegova će kazna biti daleko veća od kazne onih koje je prevario. Nakon uništenja svih koji su podlegli njegovim prijevarama, on će još živjeti i trpjeti. Zli će na kraju biti uništeni očišćujućom vatrom, korijen i grančice — Sotona korijen, a njegovi sljedbenici grančice. (GC 673)

Sotona i svi koji su mu se pridružili u pobuni bit će uništeni. ... Zatim, “nestat će bezbožnika: mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega više nema”. “I bit će ko da ih nigda bilo nije.” (Psalam 37,10; Obadija 16) (DA 763)

Božja pravda je zadovoljena. Sveti i sve anđeoske vojske govore glasno: Amen.

Dok je Zemlja obavijena plamenom Božje osvete, pravednici žive slobodno u Svetom Gradu. Nad onima koji su imali udjela u prvom uskrsnuću, druga smrt nema vlasti (Otkrivenje 20,6). Dok je za grešnike Bog vatra koja proždire, On je svojem narodu sunce i štit (Psalam 84,11). (SR 429)

Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje svaki trag prokletstva. Nikakav vječnogoreći pakao neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha.

Ostaje samo jedan podsjetnik: naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke raspeća. ...

Sve što je grijehom izgubljeno, ponovno je obnovljeno. ...

Božja prvotna namjera pri stvaranju je ostvarena kad je učinjena vječnim obitavalištem otkupljenih. “Zemlju će posjedovati pravednici i živjet će na njoj dovijeka.” (Psalam 37,29) (GC 674)

Mi pripadamo kraljevskoj obitelji

“Ljubljeni, sada smo djeca Božja, a što ćemo biti, još se nije očitovalo. Ali znamo: kad se to očituje, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakva jest.” (1. Ivanova 3,2)

Ima li ijedna zemaljska titula čast jednaku ovoj — biti sin Božji, dijete nebeskog Kralja, član kraljevske obitelji? ... Zemaljsko plemstvo čine samo ljudi. Oni umiru i vraćaju se u prah. Nema trajnog zadovoljstva u hvali i počastima koje dobivaju. Ali čast koja dolazi od Boga vječna je. Biti baštinik Božji i subaštinik s Kristom znači imati pravo na neistražena bogatstva — bogatstva takve vrijednosti da u usporedbi s njima zemaljsko zlato i srebro, biseri i drago kamenje nestaju u svojoj beznačajnosti. (*RH 10. lipnja 1884.*)

Imati zajednicu s Ocem i Njegovim Sinom Isusom Kristom znači biti oplemenjen i uzvišen, sudionik u neopisivim radostima i punini slave. Hrana, odjeća, stan i bogatstvo mogu imati svoju vrijednost, ali imati zajednicu s Bogom i biti sudionik u Njegovoj božanskoj naravi od neprocjenjive je vrijednosti. Naš život treba biti sakriven s Kristom u Bogu, pa iako se “još nije očitovalo što ćemo biti”, kada se pojavi Krist, naš život, “bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest”. Kraljevsko dostojanstvo kršćanskog karaktera sjat će kao sunce i zrake svjetla s Kristovog lica odrazit će se na one koji su se očistili baš kao što je i On čist. Prednost da postanemo sinovi Božji jeftino je plaćena čak ako smo žrtvovali sve što posjedujemo, pa makar to bio i sam život. (*4T 357*)

Kada je Ivan u svojem smrtnom tijelu ugledao Božju slavu, pao je kao mrtav jer nije mogao podnijeti taj prizor. Međutim, kad se djeca Božja obuku u besmrtnost, ona će Ga vidjeti “kao što jest” i stajati pred prijestoljem primljena u Ljubljenome. Svi njihovi grijesi bit će izbrisani i svi njihovi prijestupi oprosteni. Tada će moći gledati svu slavu Božjeg prijestolja. Sudjelovali su s Kristom u Njegovim patnjama, surađivali s Njim u planu otkupljenja i zato će zajedno s Njim dijeliti radost kad u Božjem kraljevstvu ugledaju spašene duše koje će tu slaviti Boga kroz svu vječnost. (*9T 285*)

Posao koji donosi zadovoljstvo

“A Isus im odgovori: ‘Otac moj neprestano radi, zato i ja radim.’” (Ivan 5,17)

Nebo je mjesto zanimljivih aktivnosti; klonulima i opterećenima koji su se borili u dobroj borbi vjere bit će to slavan odmor, jer će imati mladost i snagu besmrtnosti i više se neće boriti protiv grijeha i Sotone. Ovim radnicima punim snage stanje vječne dokolice bilo bi zamorno. To ne bi bilo Nebo za njih. (CG 354)

Briga za vrt bila je povjerena stanovnicima Edena, “da ga obrađuje i čuva”. Njihovo ih zanimanje nije umaralo, već zadovoljavalo i krijepilo. Bog je odredio rad kao blagoslov za čovjeka, da zaposli njegov um, ojača njegovo tijelo i razvije njegove sposobnosti. Adam je u umnoj i fizičkoj aktivnosti našao jedno od najvećih zadovoljstava svog svetog postojanja. ... Oni koji rad smatraju prokletstvom i pristupaju mu kao dosadi i tegobi, njeguju zabludu. Bogati često s prijezirom gledaju na radnički sloj, ali to je sasvim suprotno Božjoj namjeri prilikom stvaranja čovjeka. Što su imeci najbogatijih u usporedbi s nasljedem koje je primio gospodar Adam? Ipak, Adam nije bio besposlen. Naš Stvoritelj, koji zna što je potrebno za čovjekovu sreću, odredio je Adamu posao. Istinsku radost života nalaze samo ljudi i žene koji rade. (PP 50)

Na Nebu se stalno radi. Tamo nema besposličara. “Otac moj neprestano radi, zato i ja radim”, kazao je Krist. Mi ne možemo zamisliti da bismo, kad konačno pobijedimo i dobijemo stanove koji su nam pripremljeni, vrijeme provodili u ljenčarenju i blaženosti se odmarali ništa ne radeći. (RH 17. svibnja 1898.)

Božja namjera je da svi budu radnici. Čak i domaće životinje koje kao tegleća marva služe ljudima, više odgovaraju namjeri svojeg stvaranja nego lijen i nemaran čovjek. I sam Bog neprestano radi. Anđeli su također radnici; kao sluge Božje, oni se neprestano zalažu za sinove čovječje. Oni koji čekaju Nebo ništa ne radeći, razočarat će se jer u nebeskom poretku nema mjesta lijenosti. Odmor i mir obećani su samo umornima i natovarenima. Samo vjerni i dobri sluga bit će nakon svojeg rada pozvan s dobrodošlicom u radost svojega Gospodara. (CT 280)

Novo nebo i nova zemlja

“Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega, dolazak kojim će se nebesa u plamenu raspasti, a počela u ognju rastopiti! Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novi zemlju, gdje prebiva pravednost.” (2. Petrova 3,11-13)

Stopala grešnika nikada neće obeščastiti obnovljenu Zemlju. S Neba će od Boga sići vatra i uništiti će ih — izgorjet će korijen i grane. Sotona je korijen, a njegova djeca su grane. (EW 52)

Ista ona vatra koja je sišla od Boga i progutala nepokajane, ujedno je očistila i cijelu Zemlju. Odlomljeno, raskomadano stijenje istopilo se na visokoj temperaturi i raspalo, atmosfera također, a sav strn je izgorio. Tada se pred nama pojavila naša baština, slavna i prelijepa i mi smo naslijedili cijelu iznova stvorenu Zemlju. (EW 54)

“Potom opazih novo nebo i novu zemlju, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja.” (Otkrivenje 21,1) Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje svaki trag prokletstva. Nikakav vječnogoreći pakao neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha. (GC 674)

More razdvaja prijatelje. Ono stvara prepreku između nas i onih koje volimo. Naše druženje sprečava široki i prostrani ocean. Na novoj Zemlji više neće biti mora “kojim bi prolazile lađe s veslima”. U prošlosti, mnogi koji su ljubili Boga i služili Mu, bili su lancima okovani za svoja sjedala na galijama primorani da služe ciljevima okrutnih i bezdušnih ljudi. Gospodin je s ljubavlju i najdubljim sažaljenjem gledao na njihove patnje. Hvala Bogu što na obnovljenoj Zemlji neće biti ni divljih bujica, ni oceana bez dna niti uzburkanih, uznemirenih valova. (7BC 988)

Neka nas sve što je lijepo u našem zemaljskom domu podsjeća na kristalnu rijeku i zelena polja, lelujavu drveće, žive izvore, blistav grad i pjevače u bijelim haljinama našeg nebeskog doma — na svijet ljepote koji nijedan umjetnik ne može naslikati, nijedan smrtni jezik opisati. “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo, to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (RH 11. srpnja 1882.)

Smrti više neće biti

“On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21,4)

Kada uđemo u Božje kraljevstvo da tamo provedemo vječnost, kušnje, teškoće i zbunjenost koje smo ovdje doživljavali, potonut će kao da ih nikad nije ni bilo. (FLB 371)

U domovini spašenih neće biti suza, žalosti niti pogrebnih povorki. “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Izaija 33,24) Bujica silne riјеke sreće poteći će i tijekom beskrajnih vjekova postajat će sve dublja. ...

Ozbiljno razmišljajmo o tome što čeka blagoslovljene. Neka naša vjera prodre kroz svaki oblak tame i gleda u Onoga koji je umro za grijehе svijeta. On je otvorio vrata raja svima koji Ga vjeruju i primaju. On im daje silu da postanu sinovi i kćeri Božje. Nevolje koje nas tako bolno ranjavaju, prihvatimo kao pouke koje nam Gospodin šalje da bismo požurili “prema cilju da postignem nagradu — nebesko stanje u koje nas je Bog pozvao po Kristu”. Hrabrimo se mišlju da će Gospodin uskoro doći. Neka ova nada razveseljava naša srca. ...

Mi se nalazimo na putu kući. Onaj koji nas je toliko ljubio da je umro radi nas, pripremio nam je grad. Novi Jeruzalem je mjesto našeg odmora i mira. U Božjem gradu neće biti tuge. Nikad se više neće čuti bolni vapaj niti tužbalice zbog skrhanih nada i pokopanih milih i dragih. Uskoro će haljine tuge biti zamijenjene svadbenim ruhom. Uskoro ćemo biti svjedoci krunidbe našega Kralja. Oni čiji je život bio sakriven u Kristu, oni koji su se na ovoj Zemlji borili u dobroj borbi vjere, zablistat će Otkupiteljevom slavom u kraljevstvu Božjem.

Neće proći još mnogo vremena i ugledat ćemo Onoga u kojem su usredotočene sve naše nade u vječni život. U Njegovoj prisutnosti sve patnje i kušnje ovoga života izgledat će nam toliko ništavne i beznačajne. ... Podižite stalno svoj pogled gore i neka vaša vjera bude sve jača i jača. Neka vas ta vjera vodi onim uskim putem koji kroz vrata Božjega grada vodi u beskrajnu slavu budućnosti koja tamo čeka otkupljene. (9T 286—288)

Baština svetih

“Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim, u bezbrižnim počivalištima.” (Izaija 32,18)

U Bibliji je baština spašenih nazvana domovinom. (Hebrejima 11,14-16) Tamo nebeski Pastir vodi svoje stado na izvore žive vode. Drvo života daje plod svakog mjeseca, a lišće stabla služi za lijek narodima. Tamo su potoci koji vječno žubore, bistri kao kristal, a uz njih lelujavu drveće baca svoje sjene na putove što ih je Gospodin pripremio za otkupljene. Tamo se prostrane ravnice protežu u prekrasne brežuljke, a Božje gore uzdižu svoje uzvišene vrhove. Na ovim će mirnim ravnicama tih živahnih potoka Božji narod, toliko dugo tuđinci i putnici, naći dom. ...

“Nek se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, nek kliče stepa, nek ljiljan procvjeta.” “Umjesto trnja rast će čempresi, umjesto koprive mirta će nicati.” “Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozličem... a djetesce njih će voditi.” “Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj”, rekao je Gospodin. (Izaija 35,1; 55,13; 11,6.9) (GC 675,676)

Tamo će čovjeku biti vraćeno njegovo izgubljeno kraljevsko dostojanstvo. I bića nižeg reda ponovno će priznati Njegovu vlast; okrutna će postati blaga, a plašljiva puna povjerenja. (Ed 304)

U nebeskom ozračju ne može biti boli. Tamo više neće biti suza, ni pogrebnih povorki, ni znaka žalosti. “Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka... jer stari svijet prođe.” “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Otkrivenje 21,4; Izaija 33,24) (GC 676)

Tamo će se živjeti edenskim životom, u vrtovima i na poljima. “Gradit će kuće i stanovat u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju, ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će ko vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove svojih ruku.” (Izaija 65,21.22) (Ed 303,304)

12. prosinca

Obnovljeni Edenski vrt

“Pobjedniku ću dati da jede od stabla života koje se nalazi u Božjem raj.” (Otkrivenje 2,7)

Edenski vrt je ostao na zemlji dugo nakon što je čovjek progнан s njenih ugodnih staza. Palom čovječanstvu je dugo bilo dopušteno da promatra bezgrješan dom, jer su anđeli čuvari sprječavali samo ulaz. Kod vrata raja koja su čuvali kerubi otkrivana je božanska slava. Ovdje su Adam i njegovi sinovi dolazili da štuju Boga. Oni su ovdje obnavljali svoje zakletve o poslušnosti Zakonu zbog čijeg su prijestupa bili istjerani iz Edena. Kad je plima zla preplavila svijet i pokvarenost ljudi odlučila o njihovom uništenju potopom, ruka koja je stvorila Eden povukla ga je sa zemlje. Ali prilikom konačnog obnovljenja, kad nastanu “novo nebo i nova zemlja” (Otkrivenje 21,1), i on će biti obnovljen i ljepše ukrašen nego u početku.

Tada će oni koji su držali Božje zapovijedi udisati dah besmrtnosti ispod drveta života, i tijekom beskrajnih vjekova stanovnici bezgrješnih svjetova će u vrtu radosti promatrati uzor savršenog djela Božjeg stvaranja, netaknutog prokletstvom grijeha — uzor onoga što bi postala cijela zemlja da je čovjek ispunio Stvoriteljev slavni plan. (PP 62)

Adam, zahvaljujući djelu pomirenja, sad ponovno dobiva prvu vlast.

Ponesen radošću, on promatra stabla u kojima je nekada uživao — drveće s kojega je u danima svoje nedužnosti i radosti brao voće. Gleda loze koje su njegove vlastite ruke njegovale, ono cvijeće za koje se nekada s ljubavlju brinuo. Njegov um shvaća stvarnost prizora; razumije da je ovo doista obnovljeni Eden. ... (GC 648)

Budući da imaju pristup k drvetu života u dugo izgubljenom Edenu, otkupljeni će izrasti do pune visine ljudskog roda u njegovoj prvotnoj ljepoti. Bit će uklonjeni posljednji preostali tragovi prokletstva grijeha, a Kristovi će se vjerni pokazati u ljepoti Gospodina, Boga našega, odsjajući u duhu, duši i tijelu savršenu sliku svoga Gospodina. Predivnoga li otkupljenja! Kako smo dugo o njemu govorili, dugo mu se nadali, razmišljali o njemu s nestrpljivim iščekivanjem, ali ga nikada nismo posvema razumjeli! (GC 645)

Slava svijeta u vječnosti

“Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.” (Psalam 16,11)

Pređa mnom se otvorio prizor slave vječnog svijeta. Želim vam reći da je Nebo vrijedno da se za njega borimo. Cilj vašeg života treba biti da se pripremite za druženje s otkupljenima, svetim anđelima i s Isusom, Otkupiteljem svijeta. Kada bismo mogli samo jednom pogledati nebeski grad, nikada više ne bismo poželjeli živjeti na Zemlji. Na Zemlji postoje prelijepi krajolici i ja uživam u svim ovim prizorima prirodne ljepote. Povezujem ih sa Stvoriteljem. Ali ja znam da me, ako volim Boga i držim Njegove zapovijedi, na Nebu čeka vječna i daleko veća slava. (FLB 364)

Ova Zemlja ... očišćena vatrom, bit će tada mnogo ljepša. Trava će biti svježe zelena i nikada neće uvenuti. Tamo će biti ruža i ljiljana kao i svih vrsta cvijeća. Ono nikada neće biti uništeno ni uvenuti, niti će izgubiti svoju ljepotu i miris.

Lav, kojeg smo se ovdje toliko bojali, tamo će ležati pokraj janjeta i sve će na novoj Zemlji biti mirno i skladno. Drveće na novoj Zemlji bit će uspravno i veličanstveno bez nepravilnosti.

Sveti će nositi krune slave na svojim glavama i zlatne harfe u rukama. Oni će svirati na zlatnim harfama i pjevati pjesmu otkupljenih Bogu. Njihove prošle kušnje i patnje s ovoga svijeta bit će zaboravljene i izgubljene usred slave nove Zemlje. (YI listopad 1852.)

Neka nas sve što je lijepo u ovom našem domu na Zemlji podsjeća na kristalnu rijeku i zelena polja, lelujavu drveće i žive izvore, grad koji sja, pjevače obučene u bijele haljine, na naš nebeski dom — na svijet ljepote koji nijedan umjetnik ne može naslikati niti ijedan smrtni jezik opisati. (MLT 175) Neka vaša mašta naslika dom spašenih i sjeti se da će to biti mnogo slavnije nego što vaša i najživlja mašta može naslikati. (SC 86)

Ljudski jezik nije adekvatno sredstvo kojim bi se opisala nagrada pravednih. To će razumjeti samo oni koji je budu vidjeli. (SR 430,431)

Kod kuće u Novom Jeruzalemu

“Veselite se i do vijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost.” (Izaija 65,18)

Tu je Novi Jeruzalem, prijestolnica slavne nove Zemlje, “kruna divna, i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog”. “Njegov sjaj bijaše sličan dragom kamenu, prozirnom kamenu jaspisu.” “Narodi će hoditi u njegovu svjetlu, zemaljski će kraljevi donijeti u nj svoju raskoš.” Gospodin je rekao: “I klicat ću nad Jeruzalemom, radovat se nad svojim narodom.” (Izaija 62,3; Otkrivenje 21,11.24; Izaija 65,19)

U Božjem Gradu “neće više biti noći”. Nikome neće trebati, niti će tko zaželjeti počinak. Neće više biti umora u izvršavanju Božje volje i proslavljanju Njegova imena. Stalno ćemo osjećati jutarnju svježinu, nje nikada neće nestati. “I neće trebati ni svjetla od svjetiljke, ni svjetla od sunca, jer će nad njima svijetliti Gospodin, Bog.” (Otkrivenje 22,5) Svjetlost sunca bit će nadmašena sjajem čije blještavilo neće biti bolno, a daleko će nadmašiti sjaj našeg sunčanog podneva. Slava Boga i Janjeta preplavljuje Sveti Grad svjetlošću koja ne blijedi. Otkupljeni će i bez sunčane svjetlosti hoditi u slavi vječnoga dana.

“Hrama ne vidjeh u njemu. Njegov hram, naime, jest Gospodin, Bog, Svemogući, i Janje.” (Otkrivenje 21,22) Božji narod uživa prednost neposredne zajednice s Ocem i Sinom. “Sad vidimo u ogledalu, nejasno.” (1. Korinćanima 13,12) Sad vidimo odraz Božjeg lika kao u ogledalu: u djelima prirode i Njegovom postupanju s ljudima; ali onda ćemo Ga vidjeti licem u lice, bez zasjenjujuće koprene među nama. Stajat ćemo pred Njim i promatrati slavu Njegova lica. (GC 676,677)

Tamo ćemo znati kao što smo sami poznati. Tamo će ljubav i sućut koju je Bog usadio u dušu naći svoj najbolji i najljepši izraz. Neporočna zajednica sa svetim bićima, skladan društveni život s blaženim anđelima i vjernima svih vjekova, posvećeno prijateljstvo koje povezuje “sav rod na nebesima i na Zemlji” — sve su to iskustva koja ćemo stjecati u vječnosti. (Ed 306)

Besmrtna baština

“Da veselo zahvaljujete Ocu, koji nas učini dostojnima sudioništva u baštini svetih u svjetlu.” (Kološanima 1,12)

Otkupnina je plaćena i svi koji dolaze k Bogu i žive u poslušnosti dobivaju vječni život. Kako je žalosno kada se ljudi okrenu od besmrtne baštine i žive za udovoljavanje ponosu, sebičnosti i samoisticanju, a ... izgube blagoslov koji su mogli imati i u ovom životu i u onom koji će doći. Oni su mogli doći u nebeske dvore i uživati u neograničenoj slobodi, družiti se s Kristom, nebeskim anđelima i Božjim baštinicima, a ipak, što izgleda nevjerojatno, okreću se od nebeske ljepote.

Stvoritelj svih svjetova voli one koji vjeruju u Njegovog jedinorođenog Sina kao svojeg osobnog Spasitelja baš onako kako voli i svojeg Sina. Čak nam se i ovdje Njegova milostiva naklonost daruje u ovoj čudesnoj mjeri. On je dao ljudima dar Svjetla i Veličanstvo Neba, a s Njim je darivao i sve nebeske riznice. Osim što nam je obećao život koji će doći, On nas također obilato dariva u ovom životu, a kao podanicima svoje milosti, On će nam dati da uživamo u svemu što će oplemeniti, razviti i uzdići naš karakter. Njegova je zamisao da nas pripremi za nebeske dvorove.

Ali Sotona se bori za ljudske duše. ... On im neće dopustiti ni da za trenutak pogledaju na slavnu budućnost, vječnu slavu, da se budući stanovnici pripreme za Nebo niti im dati da osjete ukus nebeske sreće. ...

Oni koji prihvate Krista kao svojeg Spasitelja imaju obećanje i život kojim sada žive kao i o onom koji će doći. ... I najmanji Kristov učenik može postati stanovnik Neba, Božji baštinik u neiskvarenoj baštini koja neće izbljedjeti. O, kad bi svi mogli izabrati nebeski dar, postati Božji baštinici one baštine koju nitko ne može uništiti, baštinici svijeta koji nema kraja! O, nemojte izabrati svijet, već izaberite bolju baštinu! Navalite, požurite prema putokazu za nagradu vašeg uzvišenog zvanja u Kristu Isusu. (FE 234,235)

16. prosinca

Pobjeda Crkve

“Također spazih nešto kao stakleno more pomiješano s vatom i pobjednike Zvijeri, njezina kipa i broja njezina imena, gdje stoje na staklenom moru s citrama Božjim.” (Otkrivenje 15,2)

Sada je Crkva u ratu. Mi se sukobljavamo sa svijetom tame koji je gotovo sav predan idolopoklonstvu. Ali dolazi dan kada će se odigrati bitka i izvojevati pobjeda. Božja volja treba biti na Zemlji kao i na Nebu. Spašeni neće znati nijedan drugi zakon osim nebeskog Zakona. Svi će biti jedna sretna, sjedinjena obitelj, odjevena u odjeću hvale i zahvalnosti — odjeću Kristove pravednosti. Cijela priroda u svojoj nedostižnoj ljupkosti prinijet će Bogu prinos hvale i obožavanja. Svijet će biti okupan u nebeskom svjetlu. Mjesečevo svjetlo bit će kao Sunčevo svjetlo, a ovo će opet biti sedam puta jače nego što je sada. Godine će prolaziti u radosti. Jutarnje zvijezde će pjevati zajedno i sinovi Božji će klicati od radosti, dok će se Bog i Krist ujediniti u objavljivanju: “Neće više biti grijeha niti će ikada više biti smrti.”...

Stanite na prag vječnosti i slušajte radosnu dobrodošlicu upućenu onima koji su u ovom životu surađivali s Kristom smatrajući svojom prednošću i čašću da pate zbog Njega. S anđelima oni spuštaju svoje krune pred noge Otkupitelja kličući: “Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu. ... Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova!” (Otkrivenje 5,12.13)

Tamo otkupljeni pozdravljaju one koji su ih uputili na uzdignutog Spasitelja. Oni se ujedinjuju u slavljenju Onoga koji je umro da ljudska bića imaju život koji se mjeri s Božjim životom. Borba je završena. Sve nevolje i bitke su došle kraju. Pjesme pobjede ispunjavaju cijelo Nebo dok otkupljeni stoje oko Božjeg prijestolja. Svi pjevaju radosnu pjesmu: “Dostojno je Janje koje je zaklano” i koje nas je otkupilo za Boga. (MH 504—507)

Neočekivana nagrada

“Znajući da će svaki — bio on rob ili slobodnjak — ako što dobro učini, primiti za to plaću od Gospodina!” (Efežanima 6,8)

U ovom životu često izgleda da naš rad za Boga ne donosi nikakve plodove. Naši naponi da učinimo dobro mogu biti ozbiljni i ustrajni, pa ipak nam nije dopušteno da budemo svjedoci njegovih rezultata. Može nam se činiti da smo uzalud ulagali napore. Ali Spasitelj nas uvjerava da je naš rad zapisan na Nebu i da nagrada neće izostati. (6T 305)

Siromašna udovica koja je stavila svoje dvije lepte u Gospodnju riznicu nije bila svjesna što zapravo radi. Njezin primjer samopozrtvovnosti utjecao je na tisuće srca u svim zemljama i u sva vremena. Zahvaljujući njemu u Božju riznicu donijeli su darove veliki i mali, bogati i siromašni. Ti su darovi pomogli da se uzdržavaju misije, osnuju bolnice, nahrane gladni, obuku neodjeveni, izliječe bolesni i propovijeda Evanđelje siromašnima. Mnogi su bili blagoslovljeni njezinim nesebičnim djelom. U dan Božji njoj će biti dopušteno da vidi rezultat svojeg utjecaja. Tako je bilo i s dragocjenim darom Marije Magdalene za Spasitelja. Koliko njih je bilo nadahnuto službom ljubavi kad bi se sjetili te razbijene alabastrene bočice! A kako će se tek ona radovati kad vidi sve ovo! (6T 310)

“Zaista, kažem vam,” izjavio je Krist, “gdje se god bude — na svem svijetu — propovijedala Radosna vijest, kazat će se, njoj na uspomenu, i ono što ona učini.” Gledajući u budućnost, Spasitelj je s pouzdanjem govorio o svom evanđelju. Ono se trebalo propovijedati po cijelome svijetu. I dokle god se evanđelje bude širilo, Marijin dar širit će svoj miris i srca će biti blagoslovljena njezinim nesvakidašnjim djelom. Kraljevstva će se dizati i padati, imena vladara i zavojevača bit će zaboravljena, ali djelo ove žene ostat će besmrtno na stranicama svete povijesti. Sve do kraja vremena ta razbijena alabasterna posuda kazivat će priču o neizmjernej Božjoj ljubavi za pali ljudski rod. (DA 563)

Svaki poticaj Svetoga Duha koji vodi ljude k dobroti i Bogu zapisuje se u nebeskim knjigama, a u dan Božji svakome tko je predao sebe kao oruđe Svetog Duha bit će dopušteno da vidi kakav je utjecaj izvršio njegov život. (6T 310)

18. prosinca

Aktivnosti na novoj Zemlji

“Gradit će kuće i stanovat u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju, ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će ko vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih.” (Izaija 65,21.22)

Mi ne možemo zamisliti da bismo, kad konačno pobijedimo i dobijemo stanove koji su nam pripremljeni, vrijeme provodili u ljenčarenju i blaženo se odmarali ništa ne radeći. (*RH 17. svibnja 1898.*)

Na obnovljenoj Zemlji, otkupljeni će se baviti svime onim što je donosilo radost Adamu i Evi u početku. Živjet će edenskim životom, životom u vrtovima i poljima. “Gradit će kuće i stanovat u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju, ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će ko vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih.” (Izaija 65,21.22) (*PK 730,731*)

Tamo sam vidjela mnogo veličanstvenih kuća koje su izgledale kao od srebra, oslonjene na četiri stupa ukrašena biserom, što je izgledalo veličanstveno. U njih su se trebali useliti sveti. U svakoj je bila po jedna zlatna polica. Vidjela sam mnoge svete kako ulaze u kuće, skidaju svoje blistave krune, stavljaju ih na police, a onda odlaze u polja blizu kuća obrađivati zemlju, ali ne ovako kako mi ovdje radimo, ne, ne. Oko njihovih glava sja blistavo svjetlo, a oni neprestano kliču slaveći Boga. (*EW 18*)

Svaka sposobnost će se razviti, svako svojstvo povećati. Stjecanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo se mogu ostvariti najveći pothvati, dosegnuti najuzvišenije težnje, ispuniti najveće želje, i još uvijek će se pojaviti nove visine koje treba savladati, nova čuda za divljenje, nove istine za razumijevanje, novi predmeti da pokrenu sile uma, duše i tijela. (*GC 677*)

Neusporediva glazba

“Vraćat će se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličući od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.” (Izaija 35,10)

Tamo će biti takve glazbe i pjesama, a to sam vidjela u vizijama koje mi je Bog davao, kakvih nijedno smrtno uho nije čulo niti je došlo na um čovjeku.

“Tamo će biti i pjevača koji sviraju na glazbalima.” “Oni će podići svoje glasove i pjevat će zbog Gospodnjeg veličanstva.” “Jer će Jahve utješiti Sion ... pustinju njegovu učinit će da bude kao Eden i pustoš njegova kao vrt Gospodnji, radost će se i veselje nalaziti u njemu, zahvaljivanje i pjevanje.” (*Ed 307*)

Vidjela sam da na Nebu vlada savršen red i slušajući nebesku glazbu, bila sam neobično ushićena. Nakon viđenja crkveno pjevanje učinilo mi se grubo i neskladno. Vidjela sam anđele kako stoje u kvadratu i svaki je imao po jednu zlatnu harfu. Na kraju harfe bio je jedan instrument za ugađanje. Prsti anđela nisu ravnodušno prebirali po strunama, već su dodirivali različite strune da bi proizveli različite glasove. Ondje je bio anđeo koji je uvijek predvodio, prvi dodirnuvši harfu i proizvedeći ton. Zatim su svi udružili svoje instrumente u silnu i savršenu harmoniju. To je nemoguće opisati. To je melodična, nebeska, božanska glazba, a lice svakog svirača odsjaja Kristovo obličje i sjaji neizrecivom slavom. (*IT 146*)

Kakva li će to pjesma biti kada se sretnu Gospodnji otkupljenici ...! Cijelo Nebo je ispunjeno prekrasnom glazbom i pjesmama hvale Janjetu. Spašeni, zauvijek spašeni u kraljevstvu slave! Život koji se po svojem beskonačnom trajanju može mjeriti s Božjim životom, bit će njihova nagrada. (*7BC 982*)

Ljudski jezik je nemoćan u pokušaju da opiše Nebo. Kad se pojavljuju prizori ispred mene, ostajem zapanjena. Svladana iznenađujućom ljepotom i neopisivom slavom, spuštam pero i uzvikujem: “O, kakve li ljubavi! Kakve čudesne ljubavi!” Ni najbiranijim riječima ne može se opisati slava Neba i Spasiteljeva ljubav koja se ni s čim ne može usporediti. (*EW 288,289*)

Najveća čast našeg Spasitelja

“Ako li ga tko upita: ‘Kakve su ti to rane po tijelu?’ on će odgovoriti: ‘Izranjen sam kod prijatelja.’” (Zaharija 13,6)

“Potom opazih novo nebo i novu zemlju, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja.” (Otkrivenje 21,1) Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje svaki trag prokletstva. Nikakav vječnogoreći pakao neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha. ...

Ostaje samo jedan podsjetnik: naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke raspeća. Na Njegovoj izranjenoj glavi, na Njegovim rebri-ma, rukama i nogama vidljivi su jedini tragovi okrutnog djela što ga je grijeh počinio. Gledajući Krista u Njegovoj slavi prorok kaže: “Zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila.” (Habakuk 3,4) Ta probodena slabina iz koje je potekao grimizni mlaz koji je pomirio čovjeka s Bogom — u njoj je Spasiteljeva slava, “ondje mu se krije sila”. “Velik kad spasava”, zahvaljujući žrtvi otkupljenja, On je imao moć da izvrši kaznu nad onima koji su prezreli Božje milosrđe. Znakovi Njegova poniženja su Njegova najveća čast; kroz vječna će vremena rane s Golgote isticati Njegovu veličinu i objavljevati Njegovu moć. (GC 674)

Kristov će križ biti znanost i pjesma otkupljenih kroz svu vječnost. U Kristu proslavljenom gledat će Krista raspetog. Nikada se neće zaboraviti da se Onaj čija je moć stvorila i održava nebrojene svjetove u širokom svemirskom prostranstvu, Božji miljenik, Veličanstvo Neba, Onaj kome se kerubi i sjajni serafi oduševljeno klanjaju — ponizio da bi podigao palog čovjeka; da je ponio krivnju i sramotu grijeha, i skrivanje Očeva lica, dok bol za izgubljenim svijetom nije slomila Njegovo srce i ugasila Njegov život na golgotskom križu. To što je Stvoritelj svih svjetova, Presuditelj svih sudbina, odložio svoju slavu i ponizio se iz ljubavi prema čovjeku, uvijek će izazivati čuđenje i divljenje svemira. Kad spašeni narodi pogledaju Otkupitelja i na Njegovu licu vide vječnu Očevu slavu; kad budu promatrali Njegovo prijestolje koje traje od vijeka do vijeka, i kad shvate da Njegovom kraljevstvu nema kraja, uskliknut će u uzvišenoj pjesmi: “Dostojno, dostojno je Janje koje je bilo zaklano i svojom nas dragocjenom krvlju iskupilo Boga!” (GC 651,652)

Škola u budućnosti

**“Evo stana Božjeg među ljudima! On će stanovati s njima.”
(Otkrivenje 21,3)**

Između škole uspostavljene u početku u Edenu i škole u vječnosti prostire se sva povijest ovoga svijeta — povijest ljudskih prijestupa i patnji kao i božanske žrtve i pobjede nad smrću i grijehom. Škola u budućem životu neće biti u svemu ista kao prva škola u Edenu. Nikakvo stablo spoznađe dobra i zla neće pružati priliku za kušnju. Tamo nema nikakvog kušača, nikakve mogućnosti za zlo. Svaki karakter je izdržao kušnju zlom i nitko više nije podložan njegovoj moći. ... Kad bude vraćen u Božju blizinu, čovjeka će opet, kao u početku, poučavati Bog. (*Ed 301,302*)

Naše životno djelo ovdje priprema je za vječni život. Obratovanje što smo ga ovdje otpočeli nećemo završiti u ovom životu. Ono će se nastaviti dalje kroz svu vječnost — uvijek će napredovati i nikad se neće završiti. (*MH 466*)

Svako ispravno načelo, svaka istina koju naučimo i pravilno shvatimo u zemaljskoj školi isto će nas toliko unaprijediti kao da smo je učili u nebeskoj školi. Kao što je Krist uz razgovor u hodu poučavao svoje učenike tijekom svojeg poslanja na Zemlji, tako će i nas poučavati u nebeskoj školi; vodit će nas pokraj rijeke života otkrivajući nam istine koje u ovom životu moraju ostati tajna zbog ograničenosti ljudskog uma osakaćenog grijehom. (*CT 208,209*)

Povijest nastanka grijeha; smrtonosne prijevare i njezina izopačenog djelovanja; povijest istine koja je ... pobijedila zabludu — sve će to biti objavljeno. Koprena koja je stajala između vidljivog i nevidljivog svijeta bit će povučena u stranu i pojavit će se divna otkrivenja. (*Ed 304*)

Svaka sposobnost će se razviti, svako svojstvo povećati. Stjecanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo se mogu ostvariti najveći pothvati, dosegnuti najuzvišenije težnje, ispuniti najveće želje, i još uvijek će se pojaviti nove visine koje treba savladati, nova čuda za divljenje, nove istine za razumijevanje, novi predmeti da pokrenu sile uma, duše i tijela. (*GC 677*)

Krist će biti naš učitelj

“Zato će narod moj poznati moje ime, i shvatit će, u onaj dan, da sam ja koji govorim: ‘Evo me!’” (Izaija 52,6)

Kad bude vraćen u Božju blizinu, čovjeka će, opet kao u početku, poučavati Bog. (*Ed 302*)

Mi nemamo pojma što će tada biti otvoreno našem pogledu. S Kristom ćemo šetati pokraj žive vode. Otkrit će nam ljepotu i slavu prirode. Otkrit će nam što je On nama i što smo mi Njemu. Tada ćemo saznati istinu koju danas zbog svoje ljudske ograničenosti ne možemo dokučiti. (*CT 162*)

U svijetu koji će doći, Krist će voditi otkupljene pokraj rijeke života i učit će ih divne lekcije istine. Otkrit će im tajne prirode. Oni će vidjeti da Gospodarova ruka drži svijet na svojem mjestu. Gledat će vještinu velikog Umjetnika u bojama poljskog cvijeća, saznat će namjere milostivog Oca koji daje svaku zraku svjetla, i sa svetim anđelima otkupljeni će zahvalnim pjesmama odati priznanje Božjoj velikoj ljubavi prema ovom nezahvalnom svijetu. (*MLT 361*)

Tamo će se istraživaču otvoriti neograničeni vidici i neizreciva bogatstva povijesti. ... Povijest nastanka grijeha; smrtonosne prijevare i njezina izopačenog djelovanja; povijest istine koja je ... pobijedila zabludu — sve će to biti objavljeno. Koprena koja je stajala između vidljivog i nevidljivog svijeta bit će povučena u stranu i pojavit će se divna otkrivenja. (*Ed 304*)

S neizrecivim uživanjem mi ćemo sudjelovati u radosti i mudrosti bezgrešnih bića. Na raspolaganju će nam stajati blaga stečena tijekom mnogih vjekova razmišljanja o djelima Božjih ruku. A kako budu prolazile godine vječnosti, dolazit ćemo do sve slavnijih otkrivenja. “Neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti” (Efežanima 3,20), Bog će nas vječno obasipati svojim darovima. (*Ed 307*)

Mi se moramo ovdje obrazovati, što će nam omogućiti da živimo s Bogom kroz beskrajne vjekove. Obrazovanje koje počinjemo ovdje bit će usavršeno na Nebu. Samo ćemo upisati viši stupanj. (*MLT 361*)

Naša istraživanja u vjekovima koji dolaze

“Da u vjekovima koji nadolaze pokaže izvanredno bogatstvo svoje milosti dobrotom prema nama u Kristu Isusu.” (Efežanima 2,7)

Znanost o otkupljenju veća je od svih znanosti; znanost koju proučavaju anđeli i sva razumna bića sa svjetova koji nisu pali; znanost koja svraća pozornost na našega Gospodina i Spasitelja; znanost koja zalazi u namjeru koja je zaokupljala um Beskonačnog — “koja je od vječnosti bila skrivena”; znanost koja će biti predmet proučavanja Božjeg otkupljenog naroda kroz beskrajne vjekove. Ovo će proučavanje kao nijedno drugo ojačati um i uzdići dušu. ...

Otkupljenje je tema u koju i anđeli žele zaviriti. To će biti tema za proučavanje i pjesma otkupljenih kroz beskraj vječnosti. Zar ono nije vrijedno našeg pomnog proučavanja? ...

Proučavanje o Kristovom utjelovljenju, Njegovoj žrtvi pomirnici i posredničkom radu zaposlit će um marljivog učenika dok god postoji vrijeme i gledajući u Nebo čije se godine ne mogu izbrojiti, uskliknut će: “Velika je tajna pobožnosti.”

U vječnosti ćemo shvatiti da nam prosvjetljenje koje smo dobili ovdje na Zemlji otvara razumijevanje. Teme otkupljenja zaposlit će srca, misli i jezik otkupljenih kroz vjekove kojima nema kraja. Oni će razumjeti istine koje je Krist želio otkriti svojim učenicima, ali za koje oni nisu imali vjere da ih prihvate. Stalno iznova pojavljivat će se novi vidici Kristovog savršenstva i slave. Kroz beskraj vjekova vjerni Gospodar iznosit će iz svojih riznica novo i staro bogatstvo. (*MLT 360*)

Da smo ovdje mogli doći do punog razumijevanja Boga i Njegove istine, za nas ne bi bilo nikakve potrebe za daljnjim otkrivanjem istine, većim znanjem niti daljnjim usavršavanjem. ... Hvala Bogu što nije tako. Budući da je Bog beskonačan i da su u Njemu sve riznice mudrosti, moći ćemo cijelu vječnost istraživati i učiti, a ipak nikada nećemo iscrpsti bogatstvo Njegove mudrosti, dobrote i sile. (*ST 6. travnja 1906.*)

Neiscrpne teme

“Ovo su spasenje istraživali i ispitivali proroci koji su prorekli vama određenu milost. Dok su ispitivali na koje i na kakvo je vrijeme upućivao Kristov Duh — koji bijaše u njima — kad je unaprijed navješćivao Kristu određene patnje i proslavljenje što će doći poslije njih ... i u što anđeli žele zaroniti.” (1. Petrova 1,10-12)

U ovome životu tek počinjemo razumijevati čudesni predmet otkupljenja. S obzirom na svoje ograničeno razumijevanje mi možemo odlučiti da ćemo najozbiljnije razmotriti kako su se na križu sreli sramota i slava, život i smrt, pravednost i milosrđe; ipak ni najvećim naporom svojih umnih moći nećemo shvatiti njihovo puno značenje. Dužinu i širinu, dubinu i visinu spasonosne ljubavi moguće je shvatiti samo maglovito. Plan spasenja otkupljeni neće u cijelosti razumjeti ni onda kad budu vidjeli licem k licu i spoznali kao što su spoznati, ali će se njihovom zadivljenom i ushićenom umu kroz vječnost neprestano otkrivati nove istine. Premda je došao kraj zemaljskoj boli, patnjama i kušnjama, premda je uzrok uklonjen, Božji će narod uvijek imati jasnu, razumnju spoznaju cijene kojom je plaćeno njihovo spasenje. ...

Tajna križa objašnjava sve druge tajne. U svjetlosti koja zrači s Golgote Božje osobine koje su nas ispunjavale tjeskobom i strahopoštovanjem sada se pojavljuju prekrasne i privlačne. Vidi se da se milosrđe, nježnost i očinska ljubav stapaju sa svetošću, pravdom i silom. Dok promatramo veličanstvo Njegova prijestolja, visoka i uzvišena, vidimo najmilostivije očitovanje Njegova karaktera i shvaćamo kao nikada ranije značenje naziva: “Naš Otac.”

Postat će jasno da Onaj koji je neizmjeran u mudrosti nije mogao smisliti drugi plan za naše spasenje osim žrtve svoga Sina. Nagrada za ovu žrtvu jest radost što će Zemlju napučiti otkupljena bića, sveta, sretna i besmrtna. Rezultat Spasiteljeva sukoba sa silama tame jest radost otkupljenih koja će kroz svu vječnost odjekivati u slavu Bogu. A vrijednost duše je toliko velika da je Otac zadovoljan plaćenom cijenom, a sâm Krist je zadovoljan gledajući plodove svoje velike žrtve. (GC 651,652)

Kroz svu vječnost mnoštvo otkupljenih bit će Njegova najveća slava. (3SP 261)

Svemir — naše polje istraživanja

“Kako su brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih.” (Psalam 104,24)

Na ovom svijetu možemo tek početi dobivati spoznaje o Božjem djelovanju i putovima. Proučavanje ćemo nastaviti u vječnosti. Bog je čovjeku osigurao predmete istraživanja koji će aktivirati sve njegove umne sposobnosti. Mi možemo čitati o karakteru Stvoritelja gore na Nebu i dolje na Zemlji puneći svoja srca zahvalnošću. Svaki živac i osjet odgovorit će na izraz Božje ljubavi preko Njegovih divnih djela. (4T 581)

Kada veo koji zatamnjuje naš vid bude uklonjen i naše oči gledale taj svijet ljepote koji sada djelomice gledamo kroz mikroskop; kada budemo gledali slavu nebesa koju sada izdaleka promatramo teleskopom; kad bude uklonjen zlokoban utjecaj grijeha; kad se cijela Zemlja pojavi “u krasoti Gospodina, Boga našega”, kakvo će se područje otvoriti za proučavanje! Tada će svaki istraživač moći čitati izvještaje o stvaranju a da ne otkrije ništa što bi ga podsjetilo na zakon zla. Moći će slušati glazbu prirode a da ne otkrije nijednu notu tugovanja, nijedan prizvuk žalosti. U svemu što je stvoreno, moći će čitati samo jedan rukopis — u beskrajnom svemiru promatrati “Božje ime napisano velikim slovima”, a ni na zemlji, ni na moru ni na nebu neće vidjeti nijedan zaostali trag zla. (Ed 303)

Otkupljeni će krstariti od planeta do planeta i veliki dio svojeg vremena posvetit će istraživanju tajni otkupljenja. Protežući se kroz beskraj vječnosti, ovaj predmet će stalno biti novi poticaj za njihova istraživanja. Prednosti onih koji pobijede “Janjetovom krvi i riječju svoga svjedočanstva” nadilaze moć našeg sadašnjeg razumijevanja. (7BC 990)

Sve riznice svemira bit će otvorene Božjoj djeci da ih istražuju. S neizrecivim uživanjem mi ćemo sudjelovati u radosti i mudrosti bezgrešnih bića. Na raspolaganju će nam stajati blaga stečena tijekom mnogih vjekova razmišljanja o djelima Božjih ruku. A kako budu prolazile godine vječnosti, dolazit ćemo do sve slavnijih otkrića. “Neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti”, Bog će nas vječno obasipati svojim darovima. (Ed 307)

Svjetovi koje ćemo posjećivati

“Ovako govori Jahve ... svojim sam rukama razapeo nebesa i zapovijedam svim vojskama njihovim.” (Izaija 45,11.12)

Mnogi misle da ovaj svijet i nebeski dvorovi čine svemir. Nije tako. (7BC 990)

Bog ima svjetove i svjetove koji su poslušni Njegovom zakonu. Ovim svjetovima upravlja Stvoriteljeva slava. Kad stanovnici ovih svjetova vide kolika je otkupnina plaćena za čovjeka, oni su ispunjeni divljenjem. (RH 25. rujna 1900.)

Gospodin mi je dao da vidim i druge svjetove. Bila su mi dana krila i jedan anđeo me je dopratio od grada do blistavog, veličanstvenog mjesta. Trava je na tom mjestu bila svježije zelena, a ptice su cvrkutale svoju pjesmu. Stanovnici su bili istog rasta, plemeniti, dostojanstveni i veoma ljubazni. Odražavali su Kristov lik, a lica su im bila ozarena svetom radošću koja je izražavala slobodu i sreću tog svijeta.

Upitala sam jednog od njih zašto su oni toliko ljubazniji od stanovnika Zemlje. Odgovor je glasio: “Mi živimo u potpunoj poslušnosti Božjim zapovijedima. Nismo pali zbog nepokornosti kao oni na Zemlji.” Onda sam vidjela dva drveta od kojih je jedno upadljivo nalikovalo na drvo života u Svetom Gradu. Plodovi oba drveta izgledali su divno. Međutim, s jednog nisu smjeli jesti. Imali su vlast da jedu plodove s oba drveta, ali bilo im je zabranjeno da jedu s jednog od njih. Tada mi je moj anđeo pratilac rekao: “Nitko na ovom mjestu nije okusio sa zabranjenog drveta. Da su okusili, i oni bi pali.”

Nakon toga sam bila prenesena na jedan planet koji je ima sedam mjeseci. Tamo sam vidjela dobrog starog Henoka koji je bio uzet na Nebo. ... Pitala sam ga je li na ovo mjesto doveden kada se uznio sa Zemlje. Rekao je: “Nije. Moj dom je Sveti Grad, a ovamo sam došao u posjet.” Ipak, on se i ovdje kretao tako slobodno kao da je u svojem domu.

Molila sam svojeg anđela pratioca da mi dopusti da tu ostanem. Nisam mogla podnijeti pomisao da se ponovno vratim na ovaj mračni svijet. Anđeo mi je rekao: “Moraš se vratiti i ako ostaneš vjerna, imat ćeš zajedno sa 144.000 prednost posjećivati sve svjetove i promatrati djela Božjih ruku.” (EW 39,40)

Pretpostavke o novoj Zemlji

“Jer kad ljudi uskrsnu od mrtvih, niti će se ženiti niti udavati, nego će biti kao anđeli nebeski.” (Marko 12,25)

Danas ima ljudi koji vjeruju da će na novoj Zemlji biti brakova i rađanja djece, ali oni koji vjeruju Svetom pismu, ne mogu prihvatiti takvu doktrinu. Naučavanje da će se djeca rađati na novoj Zemlji nije dio “pouzdana proročke riječi”. Kristove riječi su odviše jasne da bi moglo doći do bilo kakvog nesporazuma. Oni bi trebali jednom zauvijek raščistiti s pitanjem braka i rađanja na novoj Zemlji. Ni oni koji će ustati iz mrtvih niti oni koji će biti uzneseni na Nebo ne okusivši smrti, neće se ženiti ili udavati niti biti u braku. Oni će biti kao Božji anđeli, članovi kraljevske obitelji.

Željela bih reći onima koji se drže gledišta suprotnih ovoj jasnoj Kristovoj izjavi: O takvim je stvarima bolje šutjeti nego govoriti. To bi bilo nagađanje i zavirivanje u pretpostavke i teorije koje su vezane za pitanja koja nam Bog nije otkrio u svojoj Riječi. Nama nije potrebno da ulazimo u spekulacije vezane za naše buduće stanje. ...

“Propovijedaj riječ ... bilo da im je zgodno, bilo nezgodno.” Ne ugrađujte u temelj drvo, sijeno i slamu jer vaše osobne pretpostavke i razmišljanje nikomu ne mogu donijeti dobro.

Krist nam nije otkrio istine koje nisu potrebne za naše spasenje. Ono što je otkriveno za nas je i našu djecu, ali mi ne smijemo dopustiti svojoj mašti da stvara doktrine na temelju onoga što nam nije otkriveno. (MM 99,100)

Pokazano mi je da su duhovne izmišljotine zarobile mnoge. ... Svima koji dopuštaju da njima ovladaju ove nesvete fantazije, ja kažem: “Prestanite! U Kristovo ime vam kažem da prestanete i ostanete tamo gdje jeste. Nalazite se na zabranjenom tlu.” (MM 101)

Gospodin je osigurao sve što nam je potrebno za sreću u budućem životu. Ali On nije dao nikakva otkrivenja u vezi s ovim planovima i mi ne trebamo razmišljati o njima niti predviđati uvjete budućeg života prema uvjetima ovoga. (MM 100)

28. prosinca

Kristovo kraljevstvo ljubavi

“A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti služiti će mu i pokoravati se njemu.” (Daniel 7,27)

Vladavina Kristovog kraljevstva nije nalik na zemaljske vladavine. Ona predstavlja karaktere onih koji čine kraljevstvo. ... U njezinoj prijestolnici vlada sveta ljubav, a odaje su joj ukrašene djelovanjem milosrđa. Krist određuje svojim slugama da budu suosjećajni i da u sve svoje poslove unesu ljubav i dobrotu, Njegove osobine. ...

Samo Kristova sila može promijeniti srce i um, a to moraju doživjeti svi koji žele s Njim dijeliti novi život u Božjem kraljevstvu. ... Da bismo Mu mogli ispravno služiti, mi se moramo roditi božanskim Duhom. Ovo će očistiti srce i obnoviti um i dati nam nove sposobnosti u razumijevanju Božje ljubavi. To će nam dati željenu poslušnost svim Njegovim zapovijedima. Ovo je istinsko bogoslužje. (IHP 372)

“Pogledaj na Sion, grad blagdana naših: oči će ti Jeruzalem vidjeti, prebivalište zaštićeno, šator što se ne prenosi, kojem se kolčići nikad ne vade, nit mu se ijedno uže otkida. Ondje nam je Jahve silni, umjesto rijeka i širokih rukavaca. ... Jer je Jahve sudac naš, Jahve naš vojvoda, Jahve je kralj naš — on će nas spasiti. ... I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Izaija 33,20-24)

“Veselite se i dvijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost. I klicat ću nad Jeruzalemom, radovat se nad svojim narodom. U njemu više neće čuti ni plača ni vapaja. ... Gradit će kuće i stanovat u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju, ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će ko vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih. ... Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori mojoj — govori Jahve.” (Izaija 65,18-25) (IHP 367)

Subota u budućnosti

“Jer, kao što će nova nebesa i zemlja nova, koju ću stvoriti, trajati preda mnom — riječ je Jahvina — tako će vam i potomstvo trajati. Od mladača do mladača, od subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred licem mojim — govori Jahve.” (Izaija 66,22,23)

U početku, nakon svog djela stvaranja, Otac i Sin su se odmarali u subotu. Kad se “dovrši nebo i zemlja sa svom svojom vojskom” (Postanak 2,1), Tvorac i sva nebeska bića radovali su se promatrajući slavni prizor. Tada, “dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji uzvikivali dvorjani”. (Job 38,7) ... Kada će doći do “sveopće obnove koju je Bog nagovijestio odavno preko svojih svetih proroka.” (Djela 3,21) Subota stvaranja, dan kad je Isus ležao i odmarao se u Josipovom grobu, bit će još uvijek dan odmora i radosti. Nebo i Zemlja sjedinit će se u slavljenju “od subote do subote” (Izaija 66,23) a mnoštvo spašenih u radosnom obožavanju klanjat će se Bogu i Janjetu. (DA 769,770)

Spašeni narodi neće poznavati drugoga zakona osim Zakona Neba. Svi će biti sretna, ujedinjena obitelj, odjeveni u odjeću slavljenja i zahvaljivanja. Iznad ovoga prizora zajedno će pjevati jutarnje zvijezde a sinovi Božji klicat će od radosti. ...

“Od mladača do mladača, od subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred licem mojim — govori Jahve.” “Otkrit će se tada Slava Jahvina, i svako će je tijelo vidjeti.” “Učinit će Gospod da iznikne pravda i hvala pred svim narodima.” “U onaj dan, Jahve nad Vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac Ostatku svoga naroda.” (PK 732,733)

Dokle god Nebo i Zemlja traju, subota će biti znakom Stvoriteljeve moći. Kad Eden bude ponovno procvao na Zemlji, Božji sveti dan odmora poštovat će svi pod Suncem. “Od subote do subote” svaki stanovnik proslavljene nove Zemlje dolazit će “da se pokloni pred licem mojim — govori Jahve”. (Matej 5,18; Izaija 66,23) (DA 283)

Vječna sigurnost

“I Jahve će biti kralj nad svom zemljom.” (Zaharija 14,9)

Veliki plan otkupljenja donosi potpunu obnovu Božje naklonosti prema svijetu. Obnovljeno je sve što je izgubljeno zbog grijeha. Otkupljen je ne samo čovjek već i Zemlja da bude vječno prebivalište poslušnih. Sotona se tijekom šest tisuća godina borio da Zemlju zadrži u svom vlasništvu. A sada je ostvaren Božji prvobitni cilj stvaranja. “Ali će od njih kraljevstvo preuzeti Sveci Svevišnjega, i oni će ga posjedovati za vijeke vjekova.” (Daniel 7,18)

“Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo ime Jahvino!” (Ps 113,3) “I Jahve će biti kralj nad svom zemljom.” (Zaharija 14,9) “Stalne su sve naredbe njegove, utvrđene za sva vremena.” (Ps 119,89; 111,7,8) Svete uredbe koje je Sotona mrzio i nastojao uništiti bit će poštovane diljem bezgrješnog svemira. (Iz 61,11) (PP 342)

Kristovim djelom otkupljenja opravdana je Božja vladavina. Svemogućí je obznanjen kao Bog ljubavi. Sotonine su optužbe opovrgnute, a njegov karakter razotkriven. Pobuna se ne može ponovno podignuti. Nikada više grijeh ne može dospjeti u Svemir. Kroz vječna vremena svi će biti zaštićeni od otpada. Samopožrtvovnošću ljubavi stanovnici su Neba i Zemlje povezani neraskidivim vezama sa svojim Tvorcem. ...

Na mjestu na kome je grijeh obilovao, Božja se milost još više umnožila. Sama Zemlja, to polje za koje Sotona kaže da pripada njemu, ne samo da će biti izbavljena već i uzvišena. Naš mali svijet, pod prokletstvom grijeha, jedina tamna mrlja u njegovom veličanstvenom stvaranju, bit će poštovana više od svih ostalih svjetova u Božjem svemiru. Ovdje, gdje je Božji Sin prebivao u ljudskom tijelu, gdje je Kralj slave živio, patio i umro — ovdje, kad sve bude On učinio novim, Božje će Svetište biti s ljudima i “On će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima.” (Otkrivenje 21,3) I kroz beskrajne vjekove, dok spašeni budu hodili u svjetlosti samoga Boga, oni će Ga hvaliti za Njegov neizrecivi Dar, za — Emanuela, “Bog je s nama”. (DA 26)

Što vječnost priprema za otkupljene

“Nasitit ću ga danima mnogim, pokazat mu spasenje svoje.” (Psalam 91,16)

Otkupljenima će sva blaga svemira biti otvorena za istraživanje. Nevezani smrtnošću vinut će se neumornim lijetom na daleke svjetove — svjetove koji su bili obuzeti tugom gledajući ljudske jade, a odzvanjali pjesmama radosti na vijest o nekoj spašenoj duši. Neizrecivim će se oduševljenjem djeca ove Zemlje upoznati s radošću i mudrošću bića koja nisu pala. Ona će podijeliti bogatstvo znanja i razumijevanja što su ga stekla tijekom vjekova razmišljajući o Božjim djelima. Nezamagljenim pogledom promatrat će slavu stvaranja — sunca, zvijezda i sustava, kako svi prema utvrđenom redu kruže oko Božjeg prijestolja. Na svemu, od najmanjeg do najvećeg, napisano je Stvoriteljevo ime i na svima se očituje bogatstvo Njegove moći.

I kako odmiču, godine će vječnosti donositi sve bogatija i slav-nija otkrivenja o Bogu i Kristu. Kako napreduje znanje, tako će rasti ljubav, štovanje i sreća. Što ljudi više nauče o Bogu, to će biti veće njihovo divljenje prema Njegovom karakteru. Kako Isus pred njima otkriva bogatstvo otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikom sukobu sa Sotonom, srca otkupljenih plamte snažnijom predajom i s još većim ushitom diraju strune zlatnih harfi, a tisuće se tisuća i mirijade glasova udružuje i prerasta u silan zbor hvale.

“I čuh sva stvorenja na nebu, na zemlji, pod zemljom i na moru sa svim bićima što se u njima nalaze gdje govore: ‘Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova.’” (Otkrivenje 5,13)

Veliki je sukob završen. Grijeha i grješnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmijerna svemira kuca istim otkucajem sklada i radosti. Od Njega koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve, živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav. (GC 677,678)

Kratice za djela Ellen G. White

AA	The Acts of the Apostles (Djela apostolska)
AH	The Adventist Home (Temelji sretnog doma)
AUCR	The Australasian Union Conference Record
IBC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1 (2BC itd. za sv. 2—7)
BE	The Bible Echo
CD	Counsels on Diet and Foods (Savjeti o životu i prehrani)
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
CM	Colporteur Ministry (Literarni evanđelist)
COL	Christ's Object Lessons (Isusove usporedbe)
CS	Counsels on Stewardship
CSW	Counsels on Sabbath School Work
CT	Counsels to Parents, Teachers, and Students
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages (Isusov život)
Ed	Education (Odgoj)
Ev	Evangelism (Evangelizam)
EW	Early Writings (Rani spisi)
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	Faith I Live By
GC	The Great Controversy (Velika borba)
GCB	General Conference Bulletin
GW	Gospel Workers
HS	Historical Sketches of SDA Missions

IHP	In Heavenly Places
Letter	Ellen G. White Letter
LS	Life Sketches of Ellen G. White
MB	Thoughts From the Mount of Blessing (Misli s gore blaženstava)
MH	The Ministry of Healing (Put u bolji život)
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
MS	Ellen G. White Manuscript
MYP	Messages to Young People (Poruka mladim kršćanima)
PK	Prophets and Kings (Izraelski proroci i kraljevi)
PP	Patriarchs and Prophets (Patrijarsi i proroci)
RC	The Remnant Church
Redem	Redemption: or The Teachings of Christ, the Anointed One
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ (Put Kristu)
SD	Sons and Daughters of God
1SG	Spiritual Gifts, sv. 1 (2SG itd. za sv. 2—4)
SL	The Sanctified Life
1SM	Selected Messages, knj. 1 (2SM za knj. 2)
SpT	Special Testimonies
SR	The Story of Redemption
ST	The Sings of the Times
SW	The Southern Watchman
1T	Testimonies for the Church, sv. 1 (2T itd. za sv. 2—9) (Svjedočanstva za crkvu)
Te	Temperance
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
1TT	Testimony Treasures, sv. 1 (2TT itd. za sv. 2 i 3)
WM	Welfare Ministry
YI	The Youth's Instructor